

အိမ်

နီလိုမရတဲ့
ရာသီ

- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်ကေခိုင်ဦး (မြ-၀၃၇၆၉)
ရွှေသမင်စာပေ၊ ၃၇/၄၄လမ်း၊
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- အတွင်း/ - ဒေါ်နွဲ့နွဲ့ရီ (မြ-၀၉၈၇၀)
- အဖုံးပုံနှိပ်သူ - ရွှေရောင်လင်းပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်(၄၂၃)၊ (၁)ရပ်ကွက်၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- အကြိမ် - ၀ထမအကြိမ်
၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မေလ
- အုပ်ရေး - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၁၅၀/-

“ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ် ကက်တလော့ဂ်အညွှန်း” (CIP)

သျှင်မ ၈၉၅-၈၃
 မုန်းလို့မရတဲ့ ရာသီ/ သျှင်မ ရန်ကုန်၊ ရွှေသမင်စာပေ၊
 ၂၀၀၅။
 ၄၁၆ စာ၊ ၁၅ စင်တီ x ၁၈ စင်တီ ။
 (၁) မုန်းလို့မရတဲ့ ရာသီ

အခန်း (၁)

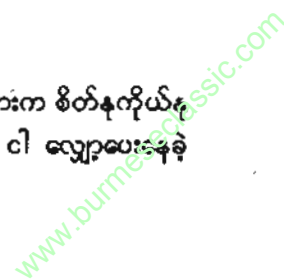
အစတည်းက ပြိုင်ပွဲခဲ့သည့်မျက်နှာတွေက မင်္ဂလာပွဲကြီး ပြီးသွား
နှင့် မင်းသားခေါင်း ကွာကျသွားသည့်နယ် ...

“မိဘမဲ့ အခြေအနေမဲ့ အားလုံးမဲ့နေတာတောင် ငါတို့က ကိုယ့်သား
အစ်မျက်နှာကို ငဲ့ပြီး ခုလို မင်္ဂလာပွဲကြီး တစ်ခမ်းတနား လုပ်ပေးခဲ့ကြ
သိ ... ညည်း သိတတ်ရမှားက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်လိုအဆင့်
အတန်းလဲဆိုတာ မမေ့ဘဲ ဒီအိမ်မှာ နေတတ် စားတတ်ဖို့ပဲ ...”

မင်္ဂလာဝတ်စုံ မလဲရသေးသည့် သတို့သမီးကို ဒေါ်မေညွန့် က
ထင်ကြည့်ရ၏။

ဘေးမှာရှိနေသော သမီးငယ် ချိုမေလွင့် မျက်နှာကလည်း တင်းနေ
သုမအထက်က အစ်ကို အောင်မြင်ကျော် ကတော့ ဘာသိဘာသာ
ကြည့်မျိုးနှင့် ...

“ကိုကို ဘယ်သွားလဲ မေမေ ...”
“ခေါင်းမူးလို့ ခဏနားနေတယ်လေ .. ငါ့သားက စိတ်နုကိုယ်နု
ဆင်းရဲမခံတဲ့သူ .. ဒါကြောင့် အစစအရာရာ ငါ လျှော့ပေးနေခဲ့
တယ် ...”

“လျှော့လက်စနဲ့ လျှော့လိုက်တော့ မေမေရာ .. သူများ မင်္ဂလာ ညကို ..”

“ကိုလေးက တစ်မျိုး ..”

“နင်ကရော ဘာထိုင်လုပ်နေတာလဲ .. အဝတ်စားတောင် မလေးဘဲ ဒီမှာထိုင်ပြီး စပ်စုနေတယ် ..”

“စပ်စုတာ မဟုတ်ဘူးနော် .. သမီးမိန်းကလေးဆိုတာ ဒီတိုင်းနဲ့ ..”

“ဘာ ဒီတိုင်းလဲ ..”

“မိဘာရဲ့ ပူပင်သောကကို မျှခေ ခံစားပေးနေတာလေ .. ကိုကိုရဲ့ ချိုလည်း နှမြောတာပဲ ..”

နှမြောတိုင်း ဖက်နဲ့ ထုပ်သိမ်းထားလို့ ရသလား ..၊ မေးလိုက်ရင် မေမေ ဒေါကန်သွားမှာမို့ ဒီတိုင်းလှည့်ထွက်လာတာပဲ .. သူ့အသွက်ကတော့ ဒီည ခြံထဲမှာ ဆက်တိုက် အပျော်တွေ ဆင်ရဦးမည်။

ပြီးရင် လူကြီးတွေကသာ ပင်ပန်းလို့ နားကြမည် ..၊ သူတို့တွေ အပြင်ထွက်လိမ့်မို့ အစီအစဉ်တွေ အဆင်သင့် ရံထားပြီးသား ..။

“အငယ်ကောင် .. မင်းနော် ဘာတွေစိတ်ကူးပြီး ခြေလှမ်းပြင်သလဲ မေမေ သိပါတယ် .. အချိန်မရှိတော့ဘူး .. တော်ပြီ ..”

မိဘာတစ်ယောက်ရဲ့ အရည်အချင်းတွေကို လန့်ကောင် လန့်သွားသည်။ ခြေလှမ်းတွေကို သိသာစွာ နှေးကွေးစေရင်း ပခုံးတွန့်သွားမိပေမယ့် ဒေါ်မေညွန့် မှာ အကြီးဆုံးသားကိုပဲ အားကိုးနေရတာပဲ ..။

“အိမ်ထဲမှာ ရှိနေတာလည်း ဒီသားရဲ့ စေ့စပ်သေချာမှုကြောင့် ပြီးသေး .. ညီတွေ ညီမတွေအပေါ် နူးညံ့စွာ ပြောဆို စည်းရုံးနိုင်တာလေး ဒီသားပဲ ဖြစ်၏။

ဒါတွေအားလုံးက အိမ်ထောင်ကျသွားပြီးသည့်အချိန်မှာ အတိုင်း ရှိနေပါဦးမလား ..၊

မိသားစုစီးပွားရေးဆိုပြီး ဂရုစိုက်ခဲ့တာတွေ .. မိဘအပေါ်မှာ .. ညီတွေ ညီမတွေအပေါ်မှာ ဂရုစိုက် ကြင်နာတာတွေ .. ဒါတွေ သူ့ကံရှု လျှော့ပါးသွားခဲ့မည်ဆိုလျှင် ...

“ဂီတ ..”

“ဟုတ်ကဲ့ အမေ ..”

“ယောက္ခမ ချွေးမ အထာတွေကိုပဲ ငါ ကြိုတင်ပြောထားချင်တယ် .. ငါတို့မိသားစုထဲမှာ ‘ငါ’ယောက်ျားဆိုတဲ့ မာန်မာနနဲ့ ဘယ်အခြေအနေမျိုးမှာမှ သွေးခွဲဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့ ..”

“ဂီတ မှာ အဲဒီလိုစိတ်ဓာတ်မျိုး မရှိပါဘူး အမေ .. ကိုယ်က အိမ်ကောင်ကြွက်မို့ မိသားစုရှိတဲ့ ကို ကိုတောင် အားကျနေမိတာပါ ..၊

အခုနဲ့ လက်ထပ်ရတဲ့အတွက်လည်း ကျေနပ်တယ် ..”

ပလီနေတာလားဆိုသည့် အကြည့်တွေနှင့် ဒေါ်မေညွန့် က မျက်မှောင်ကုတ်၏။

ရုပ်လေးက ချောချော .. အပြုံးလေးကလည်း ချိုပါပေသည်။

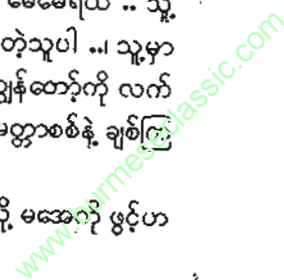
အားပြောတော့လည်း နားဝင်ပီပီ ..၊

ဂီတ ဆိုသည့် နာမည်နှင့်လိုက်အောင် သူမနဲ့ စကားပြောမိလိုက်တာနှင့် အပြုံးလေးနဲ့ အပြောမှာပဲ တစ်ခါတည်း ငြိသွားနိုင်၏။

ဒါပေမယ့် အပြုံးတွေ အမြဲတမ်း တင့်တယ်နေဖို့က ဘာမှမရှိလို့ တော့ မဖြစ် ..၊

“ဂီတ က အရည်အချင်းရှိတဲ့ မိန်းကလေးပါ မေမေရယ် .. သူ့အလေးနဲ့သူ တင့်တင့်တယ်တယ် ရပ်တည်နေနိုင်တဲ့သူပါ ..၊ သူ့မှာ အသိုင်းအဝိုင်း မရှိပေမယ့် အားကိုးရာဖို့အတွက်နဲ့ ကျွန်တော့်ကို လက်ထပ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး .. ကျွန်တော်တို့ချင်း တကယ့်မေတ္တာစစ်နဲ့ ချစ်ကြတာပါ” တဲ့ ..။

သားဖြစ်သူကတော့ သူမကို လက်ထပ်ပါရစေလို့ မအေးကို ဖွင့်ဟ

တိုင်ပင်ပြီဆိုတည်းက တစ်ချက်လေးမှ နောက်ဆုတ်ဖို့ စိတ်ကူးရှိခဲ့တယ် မဟုတ် ...

ဒီမိန်းကလေးမှာ ဘယ်လိုပညာတွေနဲ့ ပြုစားနိုင်နေတာလဲ ...

“အစ်မ ကိုကို ခေါ်နေတယ် ...”

“ဟင် ...”

ဝင်သွားသည့် အောင်မြင်ကျော် က ပြန်ထွက်လာရင်း သတင်း သွား၏။ ပြီးတော့ ထိုသတင်းကို အားလုံး စိတ်ဝင်စား အငိုက်မိသွားလေ သေးမှာ အသာလေး လစ်ထွက်လာခဲ့၏။

သူ့ကို ဒေါ်မေညွန့် တကယ့်ကို သတိမထားလိုက်မိတာဖြစ်သည့် စကားပြောနေတုန်း သားက ခေါ်သည်ဆိုတော့ ဂီတ ထလိုက်ဖို့အတွက် ကိုယ်လေး ကြွသွား၏။ ပြီးမှ သူမကို လှမ်းကြည့်ပြီး ပြန်ထိုင်သွားကာ ...

“အမေ ပြောစရာရှိသေးလား ဟင် ...”

“ရှိမေမယ့် သွားပါအေ .. ညည်းသာ အခု ငါ ပြောခဲ့တာတွေ မမှေ့ပါနဲ့ ...”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ...”

ဂီတ နေရာမှထလာခဲ့ရင်း ပင့်သက်လေး ရှိုက်မိ၏။ မင်္ဂလာအိမ်ဟု သတ်မှတ်ပေးထားသည့် ကိုမာ အိပ်ခန်းရှေ့ ရောက်တော့ သူတံခါးဆွင့်ဖို့ လက်တင်ရုံပဲရှိသေးသည် အထဲကဖွင့်လိုက်သဖြင့် နှစ်ယောက် သား မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီးသား ဖြစ်သွားကာ ...

“ဂီတ ...”

မြင့်မား မျက်နှာက စိုးရိမ်မကင်းရှိနေခဲ့လျက် ဂီတ လက်လေး လှမ်းဆွဲ၍ အခန်းထဲ ဝင်စေပြီးမှ ...

“ဂီတ မေမေ ဘာတွေပြောလိုက်လို့လဲ ဟင် .. ကိုယ် ခေါင်းဆာ ...”

“တအားမှူးနေလို့ကွာ ...”

“ဘာမှမပြောပါဘူး ကိုရယ် .. ခုမှ မျက်နှာစုံညီ စကားပြောပြ ...”

တာဆိုတော့ အမေ စကားပြောနေတုန်း အတင်းဖြတ်ပြီး ထလာလို့ မကောင်းဘူးလေ ...”

“ကိုယ် နေမကောင်းတာကို လာကြည့်ဖို့ မင်းကိုပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး .. မင်းကို ထားခဲ့ပြီး ကိုယ် အခန်းထဲဝင်နေမိတာကို တောင်းပန်တာ .. ဆောရီးပါကွာ ...”

“ကိုကလည်း ...”

ဂီတ က သူ့နဖူးကို လက်ဝါးလေးနဲ့ လှမ်းရိုက်ပြီး ပြုံးပြကာ ...

“နောက်ဆို မိသားစုတွေ အတူတူနေကြမယ့်ဟာ ကို မျက်နှာလှည့်လို့ မဖြစ်လောက်အောင် ဂီတ က စိမ်းစိမ်းနေလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ ...”

အဝတ်စားလဲဖို့ ဗီရိုဆီ လျှောက်သွားတော့ မြင့်မား က နောက်က နေ ဖက်ထားလိုက်ပြီး အတင်းလိုက်နမ်းနေကာ ...

“ကိုယ်တောင် အင်္ကျီမလဲဘဲ ဒီတိုင်းဝင်လို့နေတာ ...”

“ဟာ .. ကိုယ်ကလည်း လွှတ်ပါဦး ...”

“မလွှတ်ဘူး .. မင်း ဒီနေ့ အရမ်းလှတာပဲ ... ကိုယ်လေ မင်းကို စေ့စေ့ကြည့်မိတိုင်း ရင်တွေခုန်နေရတာ သိလား ...”

ဂီတ မျက်နှာလေး ဝင်းမွတ်နေကာ မျက်တောင်ကျောကြီးတွေက အားကောင်းနေကြသဖြင့် မိတ်ကပ်ပြင်တော့ မျက်တောင်တု မတပ်ဘဲ လှအောင်လုပ်ပေးလိုက်လို့ ရတယ်နော် .. ဘယ်လိုလဲ' လို့ မိတ်ကပ်ဆရာမက မေးခဲ့သေးသည်။

ပြီးတော့ အထူအပါးညီကာ နီမြန်းထွေးအိနေသည့် နှုတ်ခမ်းလွှာလေးတွေက သူ့ရင်ခုန်သံတွေကို ဖမ်းစားနိုင်ဆုံး ...

“ဂီတ ...”

“ဘာလဲ ကို .. အား ...”

“ဟား .. ဟား .. ဟား ...”

“မရယ်နဲ့ .. သွား ...”

သူကလည်း ဆွဲလှဲတာ မဟုတ် .. ကိုယ်ကလည်း အတင်းရုန်းကန် နေတာမဟုတ်ဘဲ ဒီလိုပဲ ဆွဲလိုက်ဖယ်လိုက်နှင့် ဓမ္မရာပေါ် နှစ်ယောက် စလုံး လဲကျသွားကြ၏။

ဂီတ အဝတ်စားလဲဖို့ ဘယ်လိုမှ မအောင်မြင်တော့ဘူးဆိုတာ နား လည်လိုက်ကာ ...

“ဘာမှန်းမသိဘူးကွာ .. ဒီမှာ အကျိတွေနဲ့ ဘယ်လောက် ကျပ် ကျပ်သိပ်သိပ် နေရလဲ သိရဲ့လား ..”

“သိတယ်လေ .. ဒါပေမယ့် ...”

“ဟာ .. မသိဘူးသွား ..”

လည်တိုင်မှာ လည်ဆွဲတွေ လက်တွေမှာ လက်ဝတ်ရတနာတွေ နှင့် သူ နမ်းနေတာကို ရှောင်ဖယ်ရင်း မင်္ဂလာဦးည ရင်ခုန်သံတွေက ကြင်စဦးတို့၏ သဘာဝသရုပ်ကို ဖော်ကျူးခဲ့လေသည်။ သို့သော် ...

“ဒေါက် .. ဒေါက် ...”

“ဟင် ..”

“ကိုကို ..”

“သားကြီး ရေ .. မြင့်မား ..”

“ဗျာ .. မေမေ .. ခဏလေး ..”

နှစ်ယောက်စလုံး တံခါးအတူသွားဖွင့်ကြတော့ ဒေါ်မေညွန့် က အဝတ်စားမလဲရသေးဘဲ ရှိနေကြသည့် သူတို့ကို အံ့သလိုဖြစ်သွား၏။ ပြီးမှ အားနာသည့်မျက်နှာတစ်ချက် ဖြစ်သွားကာ ...

“မင်းညီ အပြင်ထွက်သွားတယ် ..”

“ကျော် လား .. သူလည်း သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အတူရှိနေချင်မှာပေါ့ မေမေ .. ဒီညတော့ ပေးနေလိုက်ပါ ..”

“မဟုတ်ဘူး .. မဟုတ်ဘူး... သူတို့ ခြံထဲမှာပဲရှိနေကြတာ - အဲဒါ ဖိုးသဲ တို့လူစု လာခေါ်သွားတာတဲ့ ..”

“ဟင်!...”

ဖိုးသဲ ဆိုတာ ဆေးမှုနဲ့ နှာမည်ကျော်နေတဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ပေါင်း သင်းကြတဲ့ သူတို့အုပ်စုထဲမှာ အသက်ကြီးဆုံးဖြစ်ကာ ထောင်တန်း ဆိုတာလည်း မကြောက် .. အုပ်ထိန်းသည့်လူကြီးတွေကိုယ်တိုင် မနိုင် လို့ လွှတ်ထားရတဲ့ လူပေလူတေလေး ..

“သေချာလို့လား မေမေ ..”

“သေချာပါတယ် သားရယ် .. ခြံထဲမှာ ဝိုင်းကူသိမ်းပေးတဲ့ ဟို ဘက်ခြံက သားထူး ကိုယ်တိုင် လာပြေးပြောတာ ..”

“ဒါဆို လွှတ်ထားလို့ မဖြစ်ဘူး ..”

“ဟုတ်တယ် မြန်မြန်လိုင်း ခမ်းပါ .. ဟိုကောင်လေး ကားနဲ့ ပါ သွားတာ .. အိမ်ကကား ရှိတယ် ..”

“ဒီမှာ ချို ယူလာတယ် ကားသော့ .. ရော့ ကိုကို ..”

ကားသော့ကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး မြင့်မား က ဂီတ ကို တောင်းပန် သလို လှည့်ကြည့်သည်။

ဂီတ က ပြုံးပြကာ ...

“သွားလေ .. မောင်လေး ဒုက္ခရောက်သွားလိမ့်မယ် ..”

“ကျေးဇူးပဲ .. ဂီတ အိပ်နှင့်တော့နော် ..”

“အင်းပါ .. ကို ညဘက် ကား သတိထားမောင်း နော် ..”

“အိုခေ .. အိုခေ ...”

သူက အိုခေ ပြောသွားပေမယ့် ဂီတ သူ့နောက်ကို ခြေ ငါးလှမ်း လောက် အပြေးတစ်ဝိုင်း ပါသွားမိသေးသည်။

“ကို ညဘက်မှာ ကားရှင်းတယ်ဆိုပြီး လွှတ်မောင်းနဲ့ နော် ..”

“ပူမနေပါနဲ့ အစ်မရယ် .. ညဘက်လေးပဲ ကားမောင်းရတာ အရသာရှိတာ .. ချို တို့ မောင်နှမကိုလည်း ကိုကိုပဲ ညဘက် ကားမောင်း သင်ပေးတာ ..”

ချိုမေလွင် က ဂီတ ကို သည်းမနေနဲ့ဆိုသည့် မျက်စောင်းလေး တစ်ချက်နှင့် လှည့်ထွက်သွား၏။

ဒေါ်မေညွန့် ကတော့ ကိုယ့်သားလေးကို ဖိုးရိမ်တာပဲမို့ ဂီတ ကို စာနာသည့်အကြည့်နဲ့ နှစ်သိမ့်သွားခဲ့၏။

ထိုအကြည့်တစ်ချက်ကို ဖမ်းဆုပ်ထားမိရင်း ဂီတ ကျေနပ်သွားခဲ့ သည်။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နားလည်ဖို့ ကြိုးစားရင်း သည်းခံ ခွင့်လွှတ်သွားနိုင်ရင်တော့ မိသားစုဘဝရဲ့ နွေးထွေးခြင်းကို သူမ ပိုင်ဆိုင် ခွင့် ရတော့မှာပါ ။

ဒါပေမယ့် အရာရာဟာ မျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာခဲ့ခြင်းနှင့် ပတ် သက်၍ ။

အခန်း (၂)

“အောင်မယ်လေး .. ငါ့သားကြီး .. သားကြီးရယ် .. အဖြစ်ဆိုးလှ ချေလား .. ဟီး .. ဟီး; ...”

“ကိုကို အဲဒီမိန်းမကြောင့် သေတာ .. လက်ထပ်တဲ့ညမှာ သေတာ သူ့ကြောင့် ။ မိန်းမက ခိုက်တာတဲ့ .. အဲဒါ ဟုတ်တယ် ..”

ဒေါ်မေညွန့် ရင်ဘတ်ထုထုပြီး ငိုသည် ။ ချိုမေလွင် က ဂီတ ကိုပဲ လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုး၍ ငိုနေရင်း အသံပြာအောင် အော်၏။ ဘကယ်တော့ အောင်မြင်ကျော် က ဖိုးသံ နဲ့ ပါသွားတာ မဟုတ်ပေ။

ဒီညက အောင်မြင်ကျော် တို့ ခြံထဲမှာ မင်္ဂလာပွဲရှိသည်ဆိုပြီး ဖိုးသံ တို့က ခဲဖိုး ငွေလာညှစ်တာ ဖြစ်၏။

“မလိုချင်ဘူး ဟေ့ကောင် .. သတို့သားက ငါနဲ့ သိပ်ကြည်တာ မဟုတ်ဘူး .. မင်းအစ်ကိုဆိုတော့ မင်းမှာပဲ တာဝန်ရှိတာ ။ ပေး နော် မရဘူး .. ငါ မုန်းထားသလောက် ရမှ ဖြစ်မှာ ..”

အပြင်ဘက်တစ်နေရာမှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်ရင်း ညက ပြောခဲ့ ဟော်ခဲ့ ကြတာတွေကို ပြန်တွေးရင်း အောင်မြင်ကျော် အံ့ကြိတ်နေမိသည်။

သူသာ အိမ်ကို ဘယ်သွားမည်လို့ ပြောဆိုသွားခဲ့လျှင် ကိုကို သေ မှာ မဟုတ်ပေ ။

www.burmeseclassic.com

ခုတော့ သူ့ကို စိုးရိမ်ကြီးပြီး ကားနဲ့လိုက်တာ အမူးသမားတွေ မောင်းတဲ့ကားနဲ့တိုက်မိပြီး ကိုကို ဆေးရုံမှာ စကားမေးဘောင်မရခဲ့ပေ...။

ဒီနေ့ ကိုကို့ ရက်လည်နေ့ပါ .. ဒါပေမယ့် မေမေတို့ရဲ့ငိုသံတွေ က လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားသည်ဆိုတာ မရှိ .. အိမ်နီးချင်းတွေ ဖျောင်းဖျ နားချလည်း မရ .. ဘယ်လိုနှစ်သိမ့်အားပေးပေးမယ့် ခဏတာ ငိုသံ စဲသွားပြီး နောက်တော့ ဒီတိုင်း ..

“ချို သိတယ်.. အဲဒါတွေ သူ့ကြောင့်ဖြစ်တာ.. သူက အကုသိုလ်မ”
“ချို ..”

စဉ်သည်တွေ စဲသွားသည့်အချိန်ထိ လက်ညှိုးထိုး အော်နေသဖြင့် အောင်မြင်ကျော် အထဲဝင်သွားပြီး အော်ပစ်လိုက်မိသည်။

“အစ်မက နင့်ထက် အသက်ကြီးတယ်.. နင် မိုက်ရိုင်းလှချေလား..”
“ကိုလေးက မသိဘဲနဲ့ ..”

“ဘာလို့ မသိရမှာလဲ .. ဘာကို သိရဦးမှာလဲ .. ငါတို့ အစ်ကိုကြီး ကို ဆုံးရှုံးရသလို သူလည်း ယောက်ျားတစ်ယောက်လုံး ဆုံးရှုံးသွားတာ ပဲ .. ပြီးတော့ ...”

မင်္ဂလာဦးညတောင် မဖြတ်သန်းလိုက်ရသေးပေမယ့် လက်ထပ်ပြီး တဲ့မိန်းမဘဝက တစ်ခုလပ် ဖြစ်ရတာပဲ ..။ ပြောလို့မထွက်တော့ဘဲ တက်ခေါက်လိုက်မိသည်။

“တော်တော့ .. အဲဒီစကားတွေ ထပ်မပြောနဲ့တော့ ..”

ဒေါ်မေညွန့် ကတော့ နှစ်သိမ့်ပေးနေကြသည့် မိတ်ဆွေနှစ်ဦးကြား မှာ ငိုနေပေမယ့် ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြည့် ..။ ဘာမှလည်း မပြောပေ ..။

ချို လက်သီးနှစ်ဖက်ဆုပ်၍ အံကြိတ်ရင်း လှည့်ဝင်သွားမှ ကျော် က ဂီတ ငိုနေသည့်ဘေးမှာ လျော့ရီလျော့ရဲ ဝင်ထိုင်လိုက်ကာ ...

“ကျွန်တော် အစ်မကို တောင်းပန်ပါတယ် .. အားလုံးအတွက် တောင်းပန်ပါတယ် ..”

ပြောရင်း ငိုသံပါလာကာ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျ၏။ ဂီတ ငိုနေခဲ့ သည့်မျက်ရည်တွေလောက် ဘယ်မျက်ရည်က ပူမှာလဲ ..။

တစ်ခုလပ်ဘဝဖြင့် ရပ်တည်သွားရမည့်အဖြစ်ထက် ဒီမိသားစုက အာ မကြည်ဖြူစွာ မောင်းထုတ်လိုက်မည်ဆိုလျှင် ..

“သူ့ခမျာလည်း ဒီလို ဘယ်ဖြစ်ချင်ပါ့မလဲ မညွန့် ရယ် .. ကြားလို့ သည်း မခံကောင်းပါဘူး .. ကလေးမလေးကို ဖျောင်းဖျပါဦး ..”

နောက်နေ့တွေမှာပါ ချို က မျက်နှာမြင်တိုင်း ပြောနေသဖြင့် နှင်းနှီးသည့်မိတ်ဆွေတချို့က လတ်ပေးကြ၏။ ဂီတ ကတော့ သူမရဲ့ အလုပ်ကို ပြန်ဆင်းသည်။ သူငယ်ချင်း ဖွင့်ထားသည့် ကွန်ပျူတာသင် အန်းမှာ ဝိုက်ဒီလုပ်ရင်း လက်လှမ်းမီသမျှ ဝါသနာပါရာသင်တန်းတွေ သည်း တက်ဖို့ ကြိုးစား၏။

“နင့်အိမ်မှာ ယောက္ခမတွေက မကြည်ဖြူဘူး ဆို ..”
“အစတည်းက မကြည်ခဲ့တာပါ ..”

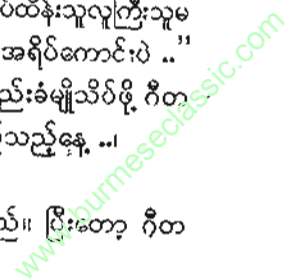
“ဒါဆို ရေရှည် ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ ဂီတ ရယ် .. နင့်အဖြစ်ကလည်း နှင်လေးစရာကြီး ..”

သင်တန်းတက်ဖို့တောင် လုံးပမ်းနိုင်သေးသည်ဆိုသော အံ့ဩ သည့်အကြည့်နှင့် ပန်းရောင် က ညည်းနေ၏။

“ရေရှည်အတွက်ကြောင့် ငါ ဒီတိုင်း ပိုကြိုးစားနေရတာပေါ့ နန်းချောင် ရယ် .. ငါက အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်နေပြီ ..။ တစ်ခုလပ်ဆိုတာ ဆိုမထက် ဂုဏ်ကျက်သရေခဲတယ်.. ငါ့အတွက် အုပ်ထိန်းသူလူကြီးသူမ နှိုလို့ မဖြစ်ဘူးဟ..။ သူတို့မိသားစုက ငါ့အတွက် အရိပ်ကောင်းပဲ ..”

ဘယ်လိုစိတ်ဆင်းရဲစရာတွေပဲ တွေ့တွေ့ သည်းခံမျိုသိပ်ဖို့ ဂီတ အသွေးထားခဲ့သည်။ သို့သော် အိမ်မှာ နစ်လပြည့်သည့်နေ့ ..။

“ဘာ!.. ဘာပြောတယ် .. ညည်း ...”
ဒေါ်မေညွန့် မျက်လုံးကြီး ပြူးထွက်လာသည်။ ပြီးတော့ ဂီတ

တစ်ကိုယ်လုံးကို ကြည့်၍ ခေါင်းတွင်တွင် ခါရင်း ...
 "မဟုတ်တာတွေ လာမပြောနဲ့ .. ယုတ္တိမရှိတာတွေ .. ညည်း ..
 ညည်း .. ခု ထွက်သွား .."
 "အမေ .."
 "မခေါ်နဲ့ .. သွား .. ငါ့သားက မင်္ဂလာဝတ်စုံတောင် မလဲရသေး
 ဘဲနဲ့ အပြင် နှုတ်ချင်းထွက်သွားရတာ .. ညည်း.. ညည်း ငါ့သား မရှိ
 ထာမှ ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေပြီး ..."
 "အမေ အဲဒီလို မပြောပါနဲ့ .."
 "ပြောမယ် .. ဒါ ငါ့သားရဲ့ကိုယ်ဝန် ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်ဘူး .."
 "ခေါ်မညွန့် သား သေလို့ ပူလောင်ရသည့်သောကတွေကို ငြိမ်း
 သတ်နေရတာ မသေနိုင်သည့်မီးက ခုထိ တောက်လောင်နေဆဲပါ ..။
 သင်းကို သားတစ်မျက်နှာတည်းနဲ့ သားရှိနေတုန်းကလည်း လက်
 ခံခဲ့သည် ၊ မရှိတော့ဘူးဆိုတော့လည်း မရှိတော့သည့်မျက်နှာလေးကို
 ငဲ့ပြီး သည်းခံ ကြည်ဖြူထားခဲ့ရ၏ ။
 ဒီထက် ဘာကို ဆက်ပြီး သည်းခံနေရမှာလဲ ။
 "လတ်ထပ်ပြီး မင်္ဂလာပွဲတောင် မသိမ်းရသေးဘူး.. ညည်းမို့ ပြော
 ထွက်တယ်.. ပြီးတော့ .. ပြီးတော့ ငါ့သား နေမကောင်းလို့ အစောကြီး
 ဝင်ခွေနေတာ .. ထွက်သွား .. ညည်း သွားတော့ ဂီတ .. ခုချိန်ကစပြီး
 ညည်း ငါ့ရွေးမ မဟုတ်တော့ဘူး.. ငါ့သားနဲ့လည်း ဘာမှမဆိုင်တော့ဘူး"
 "မဟုတ်ပါဘူး .. ဂီတ ရှင်းပြပါရစေ အမေရယ် .. ဒီအဖြစ်ကို
 အမေမှ နားလည်မပေးရင် ဘယ်သူကမှ .."
 "ဘာကို နားလည်ရမှာလဲ .. ငါတို့တစ်အိမ်လုံးကို ညည်းက
 ခြေလေးချောင်းသတ္တဝါတွေ မှတ်နေသလား .. သေသွားတဲ့ ငါ့သားကို
 တော့ နွားမလုပ်နိုင်ပါနဲ့အေ .. ညည်းကို ငါ သိပ်ရွံတယ် .. သွားပါ
 တော့အေ .."

... နှုတ်ရည်တွေ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျရင်း အံလေးကြိတ်ထား
 ...
 "သွားပါ့မယ် အမေ .. အစတည်းက ဂီတ သွားစရာမရှိလို့ ခိုကပ်
 ... မဟုတ်ပါဘူး .. ဂီတ ရဲ့ယောက်ျားကို ချစ်လို့ .. သွေမိသားစုတွေ
 ... အဘဝလေးထဲမှာ နွေးနွေးထွေးထွေး နေချင်လို့ပါ .."
 "ခေါ်မညွန့် မျက်ရည်ပြည့်အိုင်နေသည့်မျက်လုံးတွေနှင့် စူးစိုက်
 ... နှည့်နေလျက် ဘာစကားမှ မပြော ..။
 "ဒါပေမယ့် ဂီတ ပြန်လာမယ် အမေ .. အဲဒါ ဂီတ ရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာ..
 ... ဂီတ တို့ ရင်သွေးလေးရဲ့ အနာဂတ်အတွက် .. ဘယ်တုန်းကမှ
 ... အောက်ပြန်ခဲ့ဘူးဆိုတာ သက်သေပြဖို့အတွက်ပဲ .. ကိုရင်သွေး
 ... ဂီတ လို့ တစ်ကောင်ကြွက် မျက်နှာငယ် မဖြစ်ရဘူး ..။ ကို
 ... တွေရဲ့လက်ပေါ်မှာ စုပုံပိုင်းချစ်ကြတာကို ခံရမယ် .. သူဦးလေး
 ... တွေ အဘွားတွေရဲ့ လက်ပေါ်မှာ ဂီတ တို့ရဲ့ ရင်သွေးလေး
 ... နှုတ်စွာ ကြီးပြင်းရမယ် .."
 သန္တာဆိုသကဲ့သို့ စကားတွေဆိုရင်း တစ်စက်ချင်း ကျနေသော
 ... နှုတ်စက်တို့ကို ချန်ခဲ့လျက် ဂီတ တရွေ့ရွေ့ ဆုတ်ခွာလာခဲ့သည်။
 သူမရင်ထဲမှာ ရင်သွေးအတွက် မိခင်လောင်းတစ်ဦး၏ အားမာန်
 ... ပြည့်နှင့် ..။

အခန်း (၃)

“မေမေ ..”

“ဟင် ..”

“သားသား ဒီစက်ဘီးလေး လိုချင်တယ် ..”

စက်ဘီးနေရာကို ရောက်တာနှင့် သားက ခြေတစ်လှမ်းမှ အတိုးတော့ပေ .. နေပူနေပြီမို့ ဆွဲလာရသည့်အထုပ်တွေနဲ့ စိတ်အိုက်တုန်း သားကြောင့် ပြန်လှည့်ကြည့်ရတော့သည်။

“သားသားရယ် စက်ဘီးတွေက ကြီးတယ်လေ .. သားက ကလေးပဲ ရှိသေးတာ ..”

“မေမေကလည်း ဟိုမှာ ‘ကလေးစီး’ လို့ ရေးထားတာကို ..”

စာရေးထားတဲ့ဆီ လက်ညှိုးထိုးပြသဖြင့် ထိုလက်လေးကို ကိုင်ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ကာ ..

“ကလေးစီးပေမယ့် သားက အဲဒီလို လျှပ်စစ်ဘီးတွေ စီးရမယ် အရွယ် မဟုတ်သေးဘူးလေ .. ပြီးတော့ ..”

“မေမေ ..”

“ဟင် ..”

“ပိုက်ဆံ မရှိတော့လို့ မို့လား ..”

သားနဖူးလေးကို ပွတ်သပ်ရယ်မိကာ ဂီတ က ခေါင်းခါလိုက်သည်။

“သားသား လိုအပ်နေပြီဆိုရင် မေမေက ပိုက်ဆံ မရှိလည်း ဆွဲမဝယ်သေးဘဲ သားအတွက် အဓိကထားပြီး ဝယ်ပေးမှာပေါ့ .. မေမေ သားလေးအတွက် မေမေ အားလုံး ဖန်ဆင်းပေးမှာလို့ ပြောထားတဲ့ .. သားသားက မေမေကို မယုံကြည်တော့ဘူးလား ..”

“ယုံတယ်ဆိုရင် ဝယ်ပေးမှာလား ..”

“မဟုတ်ဘူးလေ .. မေမေအတွက် သားသားက အဓိကဆိုတာ မဟုတ်ဘူး .. အခု ဒီလိုစက်ဘီးတွေ သားအရွယ်မှာ စီးဖို့ မလိုအပ်သေးလို့ မေမေက ဝယ်မပေးသေးတာဆိုတာလည်း ယုံရမယ် .. မေမေကလည်း သားက ပြောပြရင် နားလည်လွယ်တဲ့ သားလိမ္မာလေးဆိုတာ ယုံတယ်လေ ..”

မူန့်ကုတ်ကုတ်မျက်ခုံးတန်းလေးတွေ ပြေကျသွားသည်။ ပြီးတော့ သားမှာ ဒူးထောက်လေးထိုင်နေသည့် ဂီတ ရဲ့လည်ပင်းကို ဖက်လိုက်တာ ..

“သားသား စီးလို့ရရင် ဝယ်ပေးမှာလား ..”

“ဝယ်ပေးမှာပေါ့ သားလေးရယ် .. မေမေအတွက် လိုအပ်မယ် ဆိုတာတွေကို အားလုံး ဘေးဖယ်ထားပြီး သားလေး လိုချင်နေတာ .. ဝယ်ပေးဖို့ လိုအပ်နေတာ ဘာဖြစ်ဖြစ် မေမေက ရအောင် ဝယ်ပေးမှာ ..”

မားလေး က စက်ဘီးကို မကြည့်တော့ဘဲ ခေါင်းလေးညှိတ်၏။

“ရှေ့မှာ နေမပူပေမယ့် နေရှိန်တာက လူကို မီးကင်နေတဲ့အတိုင်း ..”

“လာ .. သားသား ဒီဘက်က လျှောက် .. နေရိပ်တယ် ..”

သားကို ကောက်ချီလိုက်ချင်ပေမယ့် လက်ထဲမှာလည်း အထုပ်အစုံတွေနဲ့ဖြစ်နေကာ ဂီတ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေမိ၏။

“မေမေ ..”

“ဟင် .. သားသား သောင်းနေပြီလား ..”

“ညောင်းပါဘူး... သားသား မေမေ့ကို ဝိုင်းကူမယ်လေ... သားသားကို အဲဒါတွေ ပေး ..”

“သားသား ရယ် ..”

ရွေးစရာတွေ စီနေသည့်ကြားက ရင်ထဲမှာ ငြိမ်းချမ်းသွားသည်ကလေးငယ်ပေးပေးမယ့် မအေ ပင်ပန်းနေသည့်မျက်နှာကို ဖတ်တာသော ဂရုစိုက်ကြင်နာချင်စိတ်လေးက သူမအတွက် အမောပြေစေခဲ့စိတ်ကွဲစိတ်ငှားပြီး သားအမိ ကားပေါ်မှာ ထိုင်မိကြကာမှ ...

“မေမေ့သားလေးက သိပ်လိမ္မာတာပဲ ..”

သားကို ပွေ့ပိုက်ဖက်ထားပြီး နမ်းချိုက်မိ၏။ သားလေးက စိတ်ထားနူးညံ့တာရော .. မျက်နှာလေးက အစ အဖေတူသားလေးပါ ..

ထို့ပြင် ကလေးတစ်ယောက် တတ်သိနားလည်ခြင်းထက် သည်။ ဒီနေ့ထိ ပြင်းဖြင်းထန်ထန် ချေပြာခဲ့ရတာ မရှိသလို ရိုက်နှုတ်ဆုံးမစရာ မလိုတဲ့အထိ သားလေးက သဘောပေါက်လွယ်၏။

ပြီးတော့ စကားတတ်လိုက်တာလည်း တချို့လူကြီးတွေဆိုတာ တအံ့တဩ ဖြစ်ကုန်ရတဲ့အထိ ...။

“မေမေ့ ..”

“ဟင် ..”

“ဘွားဘွားတို့ဆီ ဘယ်တော့ လိုက်ဖို့မှာလဲ ဟင် ..”

“သားရယ် .. မေမေ့အလုပ်က ...”

သားလေးကို ရှင်းပြမလို့ စကားစလိုက်ပေးမယ့် ကားပေါ်က တစ်နေရာကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိကာ ...

“ကားဆရာ ခဏ .. ခဏ .. ဒီမှာပဲ ရပ်ပေးပါ .. ဒီနားလေးပဲ ..”

အလောတကြီး တားဆီးမိကာ ကားက ရပ်လိုရတဲ့နေရာမှ မောင်းချသွားသဖြင့် ဂီတ အထုပ်အပိုးတွေနဲ့ သားလက်လေးကို ဆွဲပြန်လှည့်လျှောက်ခဲ့ပြီး ...

“သားလေး မြန်မြန် လျှောက် ..”

“မေမေ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟင် ..”

“ပြီးတော့ ပြောပြမယ် သား ..”

ကိုယ့်ရှေ့မှာ မြင်လိုက်ရတာ အောင်မြင်ကျော် မှ အောင်မြင်ကျော် ဒီကွမ်းယာဆိုင်ရှေ့မှာ ယောက်ျားလေးနှစ်ယောက်နဲ့ ရှိနေတာ ရောက်သွားတာလဲ ...။

ဟိုဒီ လှည့်ပတ်ကြည့်နေတုန်း အောင်မြင်ကျော် ကို ရှေ့နားက ကြားထဲက ထွက်လာတာ မြင်လိုက်ရကာ ...

“ကျော် ..”

အနည်းငယ် အလှမ်းကွာပေးမယ့် ကျော် က ချာခနဲ လှည့်ကြည့်မိတာ ကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ငေးစိုက်ငြိမ်သက်သွားကာ ရှေ့ကိုလည်း လော .. ဘယ်ကိုမှလည်း ဆက်မသွား ...။

“ကျော် ..”

ဂီတ သူ့နား ရောက်သွားမှ ...

“အစ်မ ..”

“ဟုတ်တယ် .. နင် ဘယ်လိုပုံစံ ဖြစ်နေတာလဲ ..”

ကျော် က ခုမှ သူ့ကိုယ်သူ သတိရသွားသလို သူ့ပုံစံတစ်ချက်သပ် မျက်နှာလှုပ်မိ၏။ ဆံပင်ဘုတ်ဘိုက်ဆံရှည်ကို နားနှစ်ဖက်ချောက်မှာ ဆိပ်ညှစ်ထားသေးသည်။

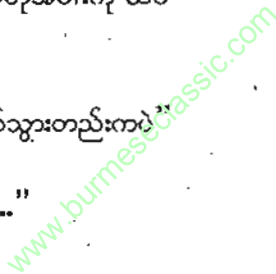
ပြီးတော့ အတွင်းခံတီရှပ်ပေါ်မှာ ရှပ်အင်္ကျီလက်တိုအပါးကို ထပ်ထားပုံစံ ကပိုကရီ ...။

“မင်းတို့ အဆင်မပြေကြဘူးလား ကျော် ..”

“မသိဘူး... ကျွန်တော် အိမ်မကပ်တာ အစ်မ ထွက်သွားတည်းကပဲ ..”

“ဟင် ..”

“လုံးဝ မပြန်ဘဲနေတာ တစ်နှစ်လောက် ရှိပြီ ..”

“ဘယ်လို!...”
“အစ်မက ..”

သူ တစ်ခုခုကို သတိရသွားကာ ဂီတ ကို စူးစူးစမ်းစမ်းကြည့်သည်။
ပြီးတော့မှ ဂီတ ရဲ့နောက်နားမှာ ရပ်နေသည့် မား ကို မြင်သွားပြီး -

“အစ်မ .. ဒီ .. ဒီကလေးလေးက ...”
“အဲဒါ မင်းတူ လေ .. အစ်မသား ..”
“ဟာ .. ဒီကောင် ...”

ကျော် မျက်နှာမှာ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲသွားပုံတွေက ဘယ်လိုပုံစံ
ပါလို့တောင် ပြောဖို့ ခက်လေသည်။

“ချာတိတ် ..”

ကလေးငယ်လေးတွေနဲ့ အတူမနေခဲ့ဖူးတော့ ‘သား ..’ လို့ ရုတ်
တရက် မခေါ်ဖြစ်ဘဲ ကလေးရှေ့မှာ ထိုင်လိုက်ကာ ပန်းလေးနှစ်ဖက်ကို
ဆုပ်ကိုင်မိ၏။ ပြီးတော့ ကိုကိုနဲ့ တော်တော်ဆင်တူနေသော ကလေး
မျက်နှာလေးကို ငေးကြည့်ကာ ...

“ချာတိတ်က ချစ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာကွာ .. တကယ်ချောတဲ့
ကောင်ပဲ ..”

“မင်း ဒီလိုလေလုံးတွေနဲ့ လုပ်စားလာခဲ့တာ ထင်တယ် ..”

ဘယ်လိုမှ ထင်မှတ်မထားတဲ့လူတွေ သူတို့ဘေးကို ရောက်လာကြ
၏။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လူရှင်းနေကာ ကလေးနဲ့ ကျော် ကားကို ဒီသူတွေ
ဝိုင်းပတ် ရပ်လိုက်တော့ ဂီတ ကမန်းကတန်း ဝိုင်းထဲ ဝင်ရပ်လိုက်ကာ-

“ဒီမှာ .. ဘာကိစ္စများ ရှိလို့လဲရှင် ..”

လေးယောက်စလုံး ဂီတ ကို လှည့်ကြည့်သည် ။ ဒါပေမယ့်
မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည့် ကျော် ဘက်ကိုပဲ လှည့်၍ ...

“မင်း ဒီနေ့ ဦးမိုးကျော် လက်ထဲက ဖြတ်ခုတ်သွားတာ ဘယ်သူ
အတွက်လဲ အောင်မြင်ကျော် ..”

“မင်းကို ဘယ်အင်အားနဲ့ ဘယ်သူကပဲ အထောက်အခံလုပ်ပေး
ငါတို့နယ်ပယ်မှာ မင်းက တစ်ကျပ်သားကောင်ပါ ..”

“ဒါဆိုလည်း ဘာလို့ ဂရုစိုက်နေသေးလဲ ရာဇာ ..”

ကျော် က ဘေးလူတွေကို ငဲ့ကြည့်ကာ ...

“အုပ်စုနဲ့ ငါ့နောက် လိုက်လာစရာ လိုလို့လား ..”

“ဒါ ငါတို့ရဲ့ဂရုစိုက်ပဲ .. မင်းနောက်လိုက်ဖို့ လူစုလာတာ မဟုတ်

ဒီမှာ ကျော် .. ငါတို့ မင်းကို စကားအများကြီး မပြောချင်ဘူး..

မင်းဆန်ခတ်တွေဖြစ်ရင် ငါတို့ နာမည်ပျက်မယ် .. အဲဒီတော့ မင်း

အဖို့က ပွဲစားလုပ်နေကြပေမယ့် ‘စည်း’ ဆိုတာ ရှိတယ် .. များများ

တိုင်း များများရတာ မဟုတ်ဘူး ..

“ဒီကောင်ကို ဆုံးမနေနဲ့ ရာဇာ .. ငါတို့ ဝါးမျိုနေတဲ့လေတွေထဲ

ဆိပ်အတောက် ဘယ်လောက်ပါနိုင်သလဲဆိုတာပဲ သူ သိပါစေ..”

“နောက်ထပ်တစ်ခါ မင်းကို ငါတို့ရဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မတွေ့ချင်

ဒါ နောက်ဆုံး သတိပေးတာ ..”

“ဒီမှာ ဟောကောင် ..”

ကျော် က မျက်နှာ တစ်ချက်နီသွားကာ ထွက်သွားဖို့ခြေလှမ်းပြင်

သည် ရာဇာ ပန်းကို လှမ်းဆွဲ၏။ ဂီတ မျက်လုံးပြူးသွားကာ ...

“ကျော် .. နေဦး ..”

ထိုလက်ကို သူမကပဲ ကမန်းကတန်း ဆွဲဖြုတ်ချလိုက်ကာ ...

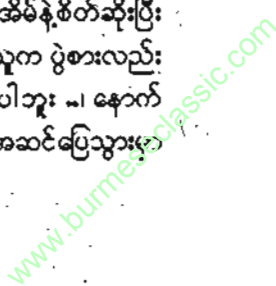
“ဆောရီးပါရှင် .. သူက ကျွန်မမောင်လေးပါ .. အိမ်နဲ့စိတ်ဆိုးပြီး

အောက်တည်း အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်နေတုန်းမို့ပါ .. သူက ပွဲစားလည်း

မဟုတ်ပါဘူး .. မျှကျတဲ့စိတ်ဓာတ်မျိုးလည်း မရှိခဲ့ဖူးပါဘူး ။ နောက်

လည်း ဘာမှဖြစ်ဖို့ မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ အားလုံး အဆင်ပြေသွားမှာ

နော် ..”
“အစ်မ ဗျာ ..”

“ကျော် ..”

တစ်ဖက်က ပြန်တင်းလာသည့် အခြေအနေကြောင့် ကျော် အတွက် ဘယ်လိုမှ မလွယ်နိုင်မှန်း ဂီတ သိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျော် လက်မောင်း ကို ဆောင့် ဆွဲ၍ မျက်နှာနားကပ်ကာ ...

“သားလေးရှေ့မှာ မင်းက တုတ်ပွဲ ဓားပွဲတွေ ဖြစ်သွားချင်လား ..”

ကျော် အကြည့်တွေက ကလေးဆီ ရောက်သွား၏။ ထိုခဏမှာပဲ ကျော် လက်ထဲကို သူမ အထုပ်တွေ ထည့်ပေးလိုက်ကာ ကလေးကို လက်တစ်ဖက်က ဆွဲ၍ ...

“လာ .. ပြန်လိုက်ခဲ့တော့ ..”

ကျော် ကို တစ်ဖက်က ပါအောင် ဆွဲခေါ်ခဲ့လိုက်သည်။ ထိုနေ့အိမ်ကိုလည်း မပြန်ဖြစ်သေးဘဲ အထုပ်အပိုးတွေနဲ့ပဲ ဓားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ဝင်ထိုင်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ...

“အစ်မက တော်တော်ပြောင်းလဲသွားတယ် နော် ..”

ကျော် က အရင်မှတ်ချက်ချ၏။ ပြီးမှ ...

“အင်းလေ .. သုံးနှစ်လောက်ကြာပြီဆိုတော့ ဒီလောက်တော့ရှိပေါ့ ..”

ကိုကိုနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့တုန်းက ဆံပင်က ပန်းသားသားလေးနှင့် နှစ်ငယ်ငယ် ..။

ခုကျတော့ ဆံပင်တွေ ခါးလောက်ထိရှည်နေကာ တမင်လှအောင် ပြုပြင်ထားသဖြင့် ကော်ဖီရင့်ရင့်ဆံနွယ်တွေက ပိုးသားလို ပြောင်းအိမ်နေ၏။ မျက်နှာမှာ မိတ်ကပ်ပြေပြေနှင့် မြန်မာဝတ်စုံ ဝတ်ထားပေမယ့် ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးနဲ့ လှနေ၏။

ကလေးတစ်ယောက်ကို လက်ဆွဲထားတာတောင် ကလေးအဖေလို ဘယ်သူမှ ထင်မှာမဟုတ် ...။

“အစ်မ နောက်အိမ်ထောင် ပြုလိုက်ပြီလား ..”
ရုတ်တရက် လူကိုကြည့်ပြီး ကောက်မေးလိုက်သဖြင့် ဂီတ အံ့ဩသွား၏။ ပြီးမှ သဘောပေါက်သွားသလို ပြုံးမိကာ ...

“ငါ အလှတွေပြင်ထားတယ်ဆိုပြီး အဲလိုထင်လိုက်တာလား ..”

“အဲလိုကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး .. ဒါပေမယ့် ဖြစ်နိုင်တာကို တွေးမိတာ ..”

ကျော် က ဝန်ခံလိုက်တော့ ပြုံးလိုက်မိ၏။ သားလေးကို ငဲ့ကြည့်၍ ခေါင်းလေးကို တယုတယ ပွတ်သပ်ရင်း ...

“ငါ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို ငါ့သားလေးအတွက် ပေးဆပ်ဖို့ ပြင်ထားပြီး သား ကျော် .. ဘယ်တော့မှ နောက်အိမ်ထောင် မပြုဘူးလို့တော့ စကားကို အကုန် မပြောပါဘူး ..”

“အဟွန်း .. ပြောလည်း မယုံပါဘူး ..”

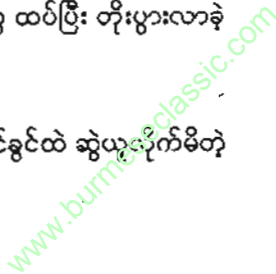
“အေးပါ .. အခြေအနေ အချိန်အခါဆိုတာ ရှိသေးတယ်လေ ..။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလိုမျိုး ရှိခဲ့ရင်တောင် ငါ့သားလေးက ပထမ အရေးကြီးပဲ .. သားကို ထိခိုက်ဆင်းရဲစေမှာမျိုး ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရဘူး ..”

ဟိုတုန်းတည်းက သူမကို မြင်လိုက်တဲ့လူတိုင်း ‘လှတယ်’ လို့ မပြောဘဲ မနေနိုင်အောင် ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ ပြေပြစ်တဲ့သူက ခုလို ပြင်ဆင်မှုတွေနဲ့ ပြောင်းလဲသွားတော့ သူမ ပြောနေတာတွေကို ယုံချင်ပေမယ့် ဒါက တစ်ဖက်တည်းစကားပဲ ရှိသေးတာ မဟုတ်ဘူးလား ..။

ကိုယ့်တူလေးကို ငဲ့ကြည့်မိတော့လည်း မရိုးဖြစ်သူကို သဝန်တို့ မိသလိုလို ..။ မေမေတို့ကိုပဲ မကျေနပ်စိတ်တွေ ထပ်ပြီး တိုးပွားလာခဲ့သလိုလို ..။

“ဟင်း ..”

ကလေးရဲ့ခေါင်းလေးကို ပွတ်သပ်ရင်း ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲယူလိုက်မိတဲ့ အထိ ချစ်ကြင်နာစိတ်တွေ ဖြစ်သွားခဲ့ပြီး ...

“သားသား နာမည်က ဘယ်သူလဲ ..”

“ဂီတမြင့်မား ..”

“ဟာ .. တကယ့်အလန်းပဲ .. နေပါဦး .. ဖအေနာမည်ကို ဘာဖြစ်လို့ နောက်က ထားရတာလဲ ..”

မေးတာက ဂီတ ကို ပေးမယ် ..

“သားသားမေမေက သားသားရဲ့ အခိုက ..”

ဟင်! ..

ကလေး ဖြေလိုက်တာကို အံ့သြသွားပြီး ငုံ့ကြည့်မိ၏။ ပြီးတော့မှ အားပါးတရပြုံးကာ မျက်နှာလေးကို မော့ယူပြီး နမ်းပစ်လိုက်မိသည်။

“ဟုတ်ပါပြီကွာ .. ဦးဦးက မေးတာ မှားသွားတာပါ .. ငါ့တူကြီးက တော်တော်သူက်တာပဲ .. ချစ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ ကွာ ..”

ကျော် က ကလေးကို ဖျစ်ညှစ်မိမတတ် ဖက်ထားကာ ပါးနဲ့ပွတ်လိုက် .. ငုံ့နမ်းလိုက်နှင့် ..

“ကိုကိုသာရှိနေရင် သူ့သားလေးကို ဘယ်လောက်ချစ်မလဲ ..”

တီးတိုးရေရွတ်ရင်း မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ဆွေးမြည့်သွား၏။

“သူ မရှိတော့ပေမယ့် သားအတွက် ကွက်လပ်မရှိအောင် ငါ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားခဲ့တာပါ .. မင်း ထင်လိုက်သလိုမျိုး ငါ အလှတွေ ပြင်ထားတယ်ဆိုတာလည်း ငါ့အလုပ်က အလှပြင်ဆိုင်ဖွင့်ထားတဲ့ အလုပ်မို့လို့ပါ ..”

“ဟင် .. အစ်မက .. အလှပြင်ဆိုင် ဖွင့်ထားတယ် ..”

“ဟုတ်တယ် .. ဒါပေမယ့် တစ်ဦးတည်းပိုင်တော့ မဟုတ်သေးပါဘူး .. ဒါကြောင့် ငါ့တစ်ပိုင်တစ်နိုင် ခွဲထွက်နိုင်အောင် ကြိုးစားပြီး စုနေတာ .. မင်းအကြောင်းကိုလည်း ပြောပြဦး ကျော် .. အိမ်မှာ ဘာတွေ ဖြစ်နေကြတာလဲ ..”

ကျော် မျက်နှာမှာ ရှုပ်ထွေးခြင်းတွေ ပြန်လည်ရောက်လာခဲ့၏။

ပြီးတော့မှ ..

“မနေချင်တော့လို့ ..”

အရင်းအဖျားမရှိ ပြောကာ ..

“ရှေ့ .. သားသား စား ..”

ရောက်လာသည့် ရေခဲမုန့်ကို ကလေးရှေ့ ဆွဲယူ ကပ်ပေးလိုက်ပြီး

“-”

“အစ်မကို နှင်ချလိုက်တုန်းက ကျွန်တော်က ဝင်ပြောမိလို့ စကားတွေ များခဲ့ကြတယ် .. ပြောကြတာထက် ပိုပြီး မလိုအပ်တာတွေ လျှောက်ပြောလို့ ကျွန်တော်လည်း တင်းတာနဲ့ အပြင်ထွက်ပြီး ထင်သလို လိမ်ချလိုက်တယ် ..”

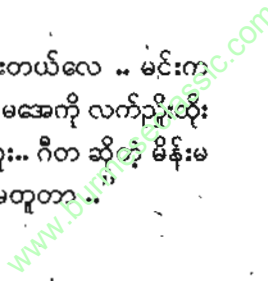
အစကတော့ ပြန်ဖြစ်လိုက် .. မပြန်ဖြစ်လိုက် .. ကိုယ် ရည်းစားဘေးတာကျတော့ မကောင်းဘူးဖြစ်ကာ ချို့ ကျတော့ ကြိုက်သလို ထွတ်နေတာကို ပြောပြတာတောင် မကြိုက် ..

“ကျွန်တော်က ယောက်ျားလေး မေမေ .. မေမေသမီးကို မေမေဆုံးမ ..”

“အဲဒီယောက်ျားလေးတွေကိုပဲ သမ်းတို့ အရွယ်ရောက်လာတာနဲ့ ခဲဘက်လိုက်ပြီး ‘မိုက်’ဖက်ပါကုန်ကြတာ ငါ သိတယ် ကျော် .. မင်းအစ်ကိုဘက်က မင်း သိပ်နာနေတာ မင်းလည်း ဒီတိုင်းဖြစ်ချင်လာလို့ပေါ့ .. ဟိုကောင်မလေးကို ကြည့်စမ်း .. လင်သေတာ လပိုင်းလေးပဲ နှိမ့်သေးတယ် .. ဗိုက်က ထွက်နေပြီ ..”

“မေမေဗျာ ..”

“ဟဲ့ .. ပြောတော့ ပြောတဲ့ပါးစပ်က ရိုင်းတယ်လေ .. မင်းက သယ်လောက်သိလို့ ဒီဟာမဘက်က ကာကွယ်ပြီး မအေကို လက်ညှိုးထိုးနေရတာလဲ .. မင်း အဲဒီမိန်းကလေးကို မယူရဘူး .. ဂီတ ဆိုတဲ့ မိန်းမနဲ့ နာရှိခဲ့လို့ကိုပဲ မင်းကို အဲဒီမိန်းမနဲ့ သဘောမတူတာ ..”

“ဘာမှမဆိုဘူး ..”

“ဆိုတယ်.. လုံးဝ ဆိုင်တယ် .. မင်းယူမယ့်မိန်းမက နိုင်ငံခြားမှာ တစ်နှစ်တောင် သွားနေတာဆိုတော့ ဂီတ ထက် ပိုဆိုးတဲ့မိန်းမမျိုးပဲဖြစ် မှာ .. ချစ်လှခင်လှပါတယ်ဆိုတာတွေက မီးနဲ့ဝေးတဲ့ ချိတ်လိုပဲ..၊ အနေ ဝေးသွားတာနဲ့ အေးခဲသွားတာ.. ပြီးတော့ နီးစပ်ရာမှာ ငြိကြတာပဲ ..”

ဒီစကားတွေကို ပြန်မပြောဖြစ်ပေမယ့် ဖြစ်ပျက်ပုံကိုတော့ ပြောပြ မိကာ ကျော် မျက်နှာက မဲ့၍ ..

“မေမေက အစွန်းလွတ် သိပ်ပြောတာ .. အဲဒီနောက်ပိုင်း ကျွန် တော် လုံးဝ မပြန်တော့ဘူး .. ဒါတွေက အစ်မနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး ..”

“မဆိုင်ပါဘူးလို့တော့ ပြောလို့ မရပါဘူး ..”

ဂီတ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်သွားသည်။

“အခု မင်းရဲ့ချစ်သူကရော ..”

“ဘာကိုလဲ ..”

“မင်းနဲ့ ..”

“ဒီလိုပါပဲ ..”

“မဟုတ်ဘူးလေ .. သူ နိုင်ငံခြားက ပြန်ရောက်ပြီမို့လား ..၊ အဆင် မပြေကြရဲ့လား ..”

“ပြန်ရောက်လာတယ် .. ဒါပေမယ့် ..”

ဒါပေမယ့် ဆိုသည့်နောက်မှာ ဂီတ ရင်မောစွာ စောင့်နေမိ၏။

ခဏကြာမှ ..

“သူ စေ့စပ်ပြီးသွားပြီ ..”

“ကျော် ရယ် ..”

“ဘာလဲ .. အစ်မက ကျွန်တော့်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား တာလား.. ဒါမှမဟုတ် မေမေ ပြောသလို ဖြစ်လာတာပဲမို့လားလို့ ပြော ချင်တာလား ..”

“ငါ ဘာမှမှ မပြောရသေးတာ ကျော် ..”

“အစ်မ မပြောရသေးပေမယ့် ကျွန်တော်က ပြောစရာရှိတယ်..”

ဂီတ က ခေါင်းလေး ညှိတ်ပြလိုက်မှ ..

“သူနဲ့ ကျွန်တော် နှစ်ဦးသဘောတူ လမ်းခွဲလိုက်တာပါ .. ဘာဖြစ် သို့လဲဆိုတော့ ..”

“ပြောလေ .. ဘာဖြစ်လို့လဲ ..”

“သူ့အမေက နှလုံးရောဂါ ရှိတယ် .. အဆင့်အတန်း ခွဲခြားတာ မျိုး မောက်မောက်မာမာတော့ မဟုတ်ပေမယ့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က အနိုင်တိုက်ဖို့ အင်အားမှမရှိတာ ..”

ပြောနေရင်း မျက်နှာ ခဏပူတ်ပစ်၏။ ပြီးတော့ ကလေး လက်ထဲ က ဇွန်းလေးကို ယူကာ ရေခဲမုန့်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် ခွဲကျွေးသည်။

“သူ့မောင်ရဲ့ ဆရာဆိုလား .. သူငယ်ချင်းဆိုလား ..”

“သူနဲ့ စေ့စပ်တာလား ..”

“အင်း ..”

“ဒါဆို ခုထိ လက်မထပ်ရသေးဘူးပေါ့ ..”

“ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရင်တော့ မိတ်ဆွေတွေလိုပဲ ခေါ်ပြောမပျက် ကြပါဘူး ..”

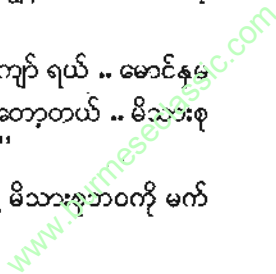
အဲဒီအပြုံးတွေက အေးချမ်းနိုင်ပါလား ..၊

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်လေးရယ် .. မင်း အိမ်ကိုပဲ ပြန်နေလိုက်ပါ..”

“မပြန်ချင်ပါဘူးဗျာ .. ဟိုကောင်မလေးနဲ့ ကျွန်တော် ဒီတစ်ခါဆို လက်ပါ ပါမိတော့မှာ ..”

“ချို့ ကိုလား .. ချို့ က ကိုယ့်ညီမလေးပဲ ကျော် ရယ် .. မောင်နှမ သုံးယောက်ရှိခဲ့တာ ခုဆို မင်းတို့နှစ်ယောက်ပဲ ရှိတော့တယ် .. မိသားစု တစ်စုရဲ့ ခိုင်မာနွေးထွေးတဲ့ အစုအဖွဲ့လေးကို ..”

“အစ်မရာ .. အစ်မက တစ်ကောင်ကြက်မို့ မိသားစုဘဝကို မက်

နေကာပါ .. လူများလေ စိတ်ရွပ်ရလေ .. မိသားစု အတွင်းရေးလောက် ရှင်းရခက်တာလည်း မရှိဘူး .. နီးတကျက်ကျက် ဆိုတဲ့စကားတွေက အဲဒီလို မိသားစုများများနဲ့ နေကြတဲ့လူတွေဆီက လာတာပဲ ..

“ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးပါဘူးကွာ .. အစ်မဆိုရင် အခု ဆိုင်ခွဲ ထွက်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေတာ အမေနဲ့ အတူတူ ပြန်နေနိုင်ဖို့ပဲ ..”

“ဘာ!...”

“ဟုတ်တယ် .. သားလေးကို သူဦးလေး အဒေါ်တွေနဲ့ သူ့ဘွားအေ နဲ့ သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ရှိနေစေချင်တာ ငါ့ဆန္ဒပဲ .. ငါပေးနိုင်တဲ့ ရင်ငွေ တစ်ခြမ်းဟာ သားရဲ့ကိုယ်လုံးသေးသေးလေးကိုပဲ နွေးစေနိုင်မှာပေါ့..”

“သူတို့က ကလေးကို ချစ်ကြခင်ကြမယ်များ အစ်မ ထင်လို့လား...”

“မင်းရော မင်းတူလေးကို မြင်လိုက်တော့ မချစ်ဘူးလား ..”

“ကျွန်တော်က အစတည်းက အစ်မနဲ့ အစ်ကိုကို နားလည်ခဲ့ တာ ..”

“အမေ နားလည်မပေးနိုင်တာက သူ့သားကို ချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ပါ..! သူ့သားနဲ့တူတဲ့ သူ့မြေးလေးကို မြင်ရင် သူ ချစ်မှာပဲ ..”

“အစ်မကို အမေ မယုံမကြည် ပြောလိုက်တာတွေ အစ်မ မေ့သွား ပြီလား ..”

“ဘယ်မေ့မလဲ ကျော် ရယ် .. ဒါပေမယ့် ဒါက နာစရာမှ မဟုတ် တာ .. သူ့သားရဲ့ရင် သွေးကို လွယ်ထားရပေမယ့် သူ့သွေးသားပါပဲ ..! ငါ့ဘက်မှာ အမှန်တရား ရှိတယ် ..”

ကျော် က ခေါင်းညိတ်နေကာ ...

“ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင် အစ်မကိုမြင်တာနဲ့ အမေ တစ်ခုခု စော်ကားပြောဦးမှာပဲလို့ ကျွန်တော် ထင်နေလို့ပါ .. အစ်မ သည်းခံနိုင်ခဲ့ ပေမယ့် ခုထိလည်း သည်းခံနိုင်တယ် ထားဦး .. အခု သားလေးမျက်နှာ ရှိနေပြီ ..”

“ဒါကြောင့် ရောက်အောင်သွားမယ်လို့ အစ်မ ဆုံးဖြတ်ထားတာ ပေါ့ .. သားလေး ဒီအရွယ်ထိ စောင့်နေတာကလည်း အစ်မ လိုချင်တာ အားကိုးရာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ပြန်ပြန်ပဲ .. သားလေးအတွက် မိသားစု မေတ္တာကလွဲရင် အစ်မ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးနိုင်တယ် ..”

“ဟုတ်ပါတယ် .. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မေမေတို့နဲ့ အဆင်ပြေသွားတော့ အစ်မအတွက်လည်း ပိုလုံခြုံပါတယ် .. မိန်းမသားတစ်ယောက်က ငွေ မရှိရင် လှနေပေမယ့် အန္တရာယ်ရှိသလို .. ငွေရှိနေပေမယ့်လည်း လုံခြုံဖို့ က လိုအပ်တာပဲ ..”

ကျော် မျက်နှာကို ကြည့်နေရင်း ဂီတ က ပြုံးလိုက်၏။ ပြီးမှ...

“ဒါဆို အမေအိမ်မှာ တို့ ပြန်နေမယ့်ကိစ္စ မမှားဘူးဆိုတာ မင်း လက်ခံသွားပြီပေါ့ ..”

ကျော် က မဖြေဘဲ မျက်လွှာပင့်ကြည့်၏။ သူ့ရဲ့အဖြေတစ်ခုခုမှာ ဂီတ ရှေ့ဆက်ပြောဖို့ ဟစ်စုံတစ်ရာ ရှိနေပြီမှန်းလည်း ရိပ်မိသွားတာ ဖြစ်သည်။

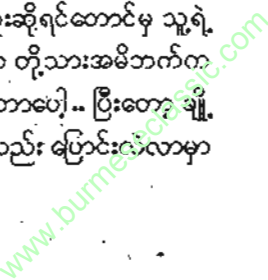
“အဲဒီတော့ အစ်မတို့တွေ မိသားစု သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ပြန်နေကြ မယ် .. မကောင်းဘူးလား ..”

“အဟွန်း ..”

“ဘာရယ်တာလဲ ..”

“အစ်မက စာအုပ်ကြီးအတိုင်း သွားနေလို့လေ ..”

“ဆန်းပြားမှုတွေကလည်း စာအုပ်ထဲကပဲ သွားတာပါ ကျော် ရယ် .. အမေက တို့ကို ခုချိန်ထိ မယုံကြည်နိုင်ဘူးဆိုရင်တောင်မှ သူ့ရဲ့ သားငယ်လေးကို လွမ်းတဲ့စိတ်နဲ့ အဲဒီသားကသာ တို့သားအမိဘက်က ရှိနေရင် အမေစိတ်တွေ တစ်မျိုးပြောင်းသွားနိုင်တာပေါ့.. ပြီးတော့ ချို့ ကိုလည်း တို့က မင်း ထင်သလို မထင်ဘူး .. သူလည်း ပြောင်းလဲလာမှာ ပါ ..”

PJ

“အစ်မက ကျွန်တော့်ကို ပြန်စေချင်လို့ မေမေဆီမှာ ပြန်နေဖို့ စိတ်ကူးပေါက်လာတာလား .. ဒါမှမဟုတ် ကျွန်တော် ပြန်ဖြစ်ရုံ ခဏလောက် ပြေးပြီး ပူးပေါင်းပေးချင်တာလား ..”

“ကျော် ရယ် .. မင်းပြောတာတွေက အရမ်းကို ကလေးဆန်နေပြီ .. တို့ရဲ့ ဖျော်လင့်ချက်တွေက သားလေးရဲ့အနာဂတ်ပါ .. မင်းကို မြင်လိုက်မှ ဒီစိတ်တွေ ထဖြစ်လာတယ်ဆိုရင်တောင် ငါ့မောင်တွေ ညီမတွေအပေါ်မှာ အစ်မ ဘယ်လောက် မေတ္တာထားသလဲဆိုတာ မင်း သိဖို့ ကောင်းပါတယ် ..”

ကျော် က သွားတွေပေါ်အောင် ရယ်နေရင်း ခေါင်းညိတ်သည်။
ပြီးတော့ ကလေးကို ငုံ့နမ်းလိုက်ပြီး ...

“အဆင်ပြေမှာပါ ..”

ဂီတ ကျေနပ်သွားသလို ပြုံးလျက် အမေတို့မိသားစု စီးပွားရေး အဆင်မပြေကြဘူးဆိုတာ စုံစမ်း သိရှိထားခဲ့ပေမယ့် ဒီမောင်နှမတွေ ဘယ်လိုနေထိုင် စခန်းသွားနေကြသလဲ ဆိုတာတော့ မသိခဲ့ပေ ...။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝါးအစည်းပြေသလိုတော့ မဖြစ်စေရ ...။

အခန်း (၄)

“နို့စိ ရယ် .. ငါ ဒီမှာ ကားမလာလို့ စောင့်ရင်းနဲ့ ငုတ်တုတ်မေ့နေ .. လာတော့လည်း တက်လို့မရဘူး ..”

“ .. .. .”

“တက္ကစီငှားဖို့လား ..၊ ငှားလည်း လမ်းတွေ ဒီလောက်ပိတ်နေတာ များမှာလဲ ..၊ ဘတ်စ်ကားတိုးစီးတာကမှ မြန်ဦးမယ် ..”

ဂီတ ဆိုင်ကို ဖုန်းလှမ်းဆက်နေတုန်း မား က တစ်နေရာကို စူးစူးညှိနေခဲ့၏။

တားမှတ်တိုင်ဘေးက ကြံရည်ဆိုင်လေးမှာ စားပွဲတစ်လုံးနှင့် တစ်ထောင့်တည်းထိုင်နေသော လူတစ်ယောက် ..၊ ထိုသူရှေ့ကို ဒန်ခွက်လုံး သွားချထားလိုက်သည့် အမျိုးသမီးက ထိုလူ့မျက်နှာကို ငုံ့ကြည့်ခဲ့၍ ...

“မှတ်ဆိတ်မွေး ပါးမြိုင်းမွေးငုတ်စိနဲ့ လောင်းကုတ်ခပ်စုတ်စုတ်ကြီး ထားတော့ ရှင်ဖြစ်ချင်တဲ့ဘဝက သရုပ်ပေါ်နေလို့ပါ .. ဒီမှာ ရော့ ..”

ချထားပြီးသည့်ဒန်ခွက်ကို ရှေ့ထပ်တိုးပေးလိုက်ကာ မျက်လုံးချင်း

အောင် ကြည့်၍ ...

“သိပ်ဘဝင်မြင့်တဲ့လူ - ရှင် တစ်နေ့နေ့ ဝဋ်လည်ရင် အကျွန်ုပ်
စိုးလို့ ဘဝပျက်ယတြာ လုပ်တယ်လို့ သဘောထားပြီး တောင်းစား
တော့ ..”

“တောက်!...”

မျက်နှာကြမ်းကြမ်းနှင့် ထိုင်နေသူထံမှ တက်ခေးကံသံနှင့်
ပိုက်ဆံထည့်ပေးလိုက်သည့် သူမ လက်ကောက်ဝတ်ကို ပိုက်ခနဲ
ထားလိုက်၏။ သူမက ကိုင်လိုက်သည့်လက်ကို မျက်နှာ
စင်းကြည့်ပြီးမှ ပြုံးကာ ...

“ဟော ဒီသူတောင်းစား ကျွန်မလက်ကိုဆွဲပြီး ငါ့ ကြိုးစား
ပါတယ်လို့ အော်လိုက်စေချင်လို့လား ..”

စကားသံတွေကို မား ဘာမှမကြားရပေ။ ဒါပေမယ့် မျက်နှာ
အမွှေးအမှင်တွေနှင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်လူကြီးကို တစိုက်မတ်မတ်
နေရင်း ထိုနေရာမှ ထဲလာခဲ့၏။

ထွက်ခွာသွားသည့် အမျိုးသမီးကို လိုက်မောကြည့် မှင်း ခြေထောက်
တွေက ဒန်ခွက်တင်ထားသော စားပွဲခုံနားထိ ရောက်သွားခဲ့သည်။

ပြီးတော့ ခွက်ကိုမမြင်ရဘဲ ခြေဖျားလေး ထောင့်ကြည့်သည့်
ပြီးတော့ ထိုလူမျက်နှာကို ပြန်မောကြည့်၍ သူ့ဘောင်းဘီအိတ်လေး
ကို နှိုက်နေသည်။

လက်လေး ပြန်ထုတ်လိုက်တော့ နှစ်ရာတန်အသစ်လေးတစ်ခု
ပါလာ၏။ ထိုင်နေသူ၏ စူးရဲ ဒေါသမျက်လုံးတွေအောက်မှာ မား
ဘာမှကရမစိုက်ဘဲ သူ့စိတ်ကူးလေးရှိနေတဲ့အတိုင်းပဲ တစ်ယောက်တည်း
လှုပ်ရှားနေခဲ့၏။

အနားမှာရှိနေသည့် ကုလားထိုင်ပေါ် သူ့ဟာသူတက်ကာ စား
ပေါ်က ဒန်ခွက်ထဲကို ကိုင်ထားသည့် နှစ်ရာတန်လေး ရောက်သူ
အောင် ခဲရာခဲဆစ် ထည့်လိုက်သည်။

“မင်း .. ဘာလုပ်တာလဲ ဟေ့ကောင် ..”

“သားလေး!...”

ကလေးရဲ့ လက်သေးသေးလေးကို ထိုသူ ဆုပ်ကိုင်လိုက်ချိန်တွင်

ပြေးလွှားရောက်လာ၏။

“ရှင် ကလေးကို ဘာလုပ်တာလဲ ..”

စိတ်လိုက်မာန်ပါ လက်ကို ဆောင့်ဆွဲဖြုတ်ပစ်လိုက်မိကာ ...

“သားလေး ..”

ပိုက်ဆံခွက်နဲ့ သားရဲ့လက်လေး ရောက်နေပုံကို သတိထားမိကာ

အလွန်တကြား ဖြစ်သွား၏။

“ဘာဖြစ်တာလဲ သား .. သားလေး ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ ..”

“သားသားက ဦးကို ပိုက်ဆံပေးတာ ..”

ဟင်!...

စိုးရိမ်စိတ် မွန်သွားသဖြင့် ခွက်ထဲက နှစ်ရာတန်အသစ်လေးကို

ထုတ်ပေးသတိထားမိလိုက်သည်။ သားလေးက ပိုက်ဆံအသစ်လေးတွေကို

အထူးတတ်ကာ သွားရင်းလာရင်း အလှူမံနေတာ တွေ့ရင်လည်း သူ့

အိတ်လေးနဲ့ ထည့်လှူချင်သည်။

တောင်းရမ်းနေသည့် သနားစရာလူတွေ တွေ့ရင်လည်း သူ့လက်

မှာ မရှိရင်တောင် ‘ဟို ဘဘကြီး သနားပါတယ် .. ပိုက်ဆံထည့်လိုက်

ပါ မေပေ .. နော် ဆိုတာမျိုး သနားစိတ် အလွန်ကြီးမားသည့်ကလေး..။

“ကလေးက ရှင်ကို ပိုက်ဆံပေးတာပဲ .. ဘာဖြစ်လို့ ကလေး

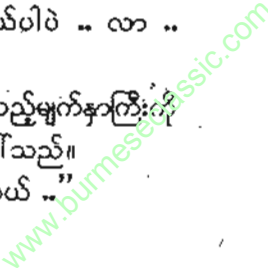
အောက်အောင် ပြူးပြဲခြောက်ရတာလဲ ..။ တကယ်ပါပဲ .. လာ ..

သားလေး .. အောက်ဆင်း ..”

ဂီတ က မျက်လုံးကြီး တဝင်းဝင်းနဲ့ ရန်လိုနေသည့်မျက်နှာကြီးကို

သေချာကြည့်ပြီးမှ ကလေးကို ခုံပေါ်ကနေ ဆွဲချီခေါ်သည်။

“ဒီလိုတောင်းတဲ့လူမျိုး ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့ဖူးတယ် ..”

တောင်ရုံနှင့် ဒေါသထွက်တတ်ပေမယ့် ကလေးနဲ့ ပတ်သက်ရင် တော့ ဂီတ ကိုယ့်စိတ်ကိုတောင် မယုံပေ ...

ကလေးကိုချီလာခဲ့ရင်း လွယ်ထားသည့် ဆလင်းဘက်ခံအိတ်လေး တယမ်းယမ်းနှင့် ဘတ်စ်ကားစောင့်ဖို့လည်း အာရုံမရောက်တော့ပါ။

တက္ကစီငှားဖို့ စိတ်ကူးလိုက်တော့ တက္ကစီဝင်ထိုးလိုလွယ်သည့် နေရာထဲ လျှောက်ရပြန်သည်။ သူမတို့ ကားပေါ်တက်သွားကြတဲ့အထိ တစ်နက်မတ်မတ် လိုက်ကြည့်နေသည့် စားပွဲကလူကိုတော့ မေ့သွားခဲ့ပြန်၏။

သူ့မျက်လုံးတွေ ဒန်ခွက်ဆီ ပြန်ရောက်ကာ အထဲက တစ်ထောင့်တန်နဲ့ နှစ်ရာတန်လေးဆီ အကြည့်ရောက်၏။ ပြီးတော့ နေရာမှထွက် အိတ်ထဲက တစ်ထောင်တန်တစ်ရွက် ထုတ်ပြီး စားပွဲပေါ် တင်ထားသည်။ မျက်လုံးတွေက ခြေလှမ်းတွေအတိုင်း ငေးစိုက်နေပေမယ့် သူ့စိတ်တွေက နားထဲမှာ စွဲကျန်ရစ်သည့် စကားသံတွေအတိုင်း ...

“သိပ်ဘဝင်မြင့်တဲ့လူ...”

“ရှင် အကျနာမှာ ဖိုးလို့...”

“ဘဝပျက်ယတြာ လုပ်တယ်လို့ သဘောထားပြီး တောင်းပေးလိုက်တော့ ..”

တလွှားလွှားလှမ်းနေသည့် ခြေလှမ်းတွေအတိုင်း လောင်းကုတ်စီအောက်ဖျားစတွေက တလွင့်လွင့် ခါနေကြ၏။ မျက်နှာပြင်သည် ပြီးတော့မည့်မိုးလို ညိုမှောင်နေကာ အကြိတ်ထားသည့်မေးရိုးနှစ်ဖက်က ခိုင်ကြည်နေ၏။

‘နနဇင် ..’

နာမည်နဲ့မတန်အောင် သိက္ခာမဲ့တဲ့ မိန်းမ ...!

အခန်း (၅)

“တင်းတောင် ..”

“ဪ... ငါ့နယ် နေလို့မကောင်းပါဘူးဆိုမှ ဧည့်သည်က လာနေပြန်ပြီ ..”

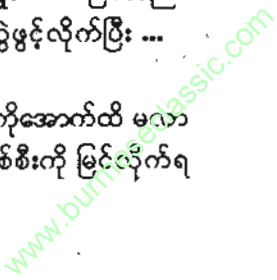
ဒေါ်မေညွန့် ခေါင်းတွေ အုံ့ခဲနေသဖြင့် စာကြည့်ခန်းထဲ ဝင်လှုံနေတာက အပြင်ကို ခပ်လှုပ်လှုပ် လျှောက်ထွက်ခဲ့၏။ တံခါးရှေ့မှာ အညှာပိုးအိတ်လေး လွယ်ထားလျက် ပခုံးကကြိုးလေးတွေကို လက်မဆေးနှစ်ဖက်နဲ့ ပြန်ချိတ်ထားရင်း ခြေစုံရပ်နေသည့် ကလေးငယ်လေး...!

“ဟဲ့ .. ဘယ်သူလဲ .. ဘယ်က ကလေးလေးလဲ ..”

လှမ်းမေးတာတော့ မဟုတ်ပါ .. ဘေးမှာ လူကြီးမမြင်ဘဲ ကလေးတစ်ယောက်တည်းမြင်လိုက်ရသဖြင့် အံ့ဩရင်း ရေရွတ်မိတာဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ခြေလှမ်းက ပိုသွက်သွားခဲ့လျက် တံခါးဆွဲဖွင့်လိုက်ပြီး ...

“ကလေး .. မင်းက ...”

ဒေါ်မေညွန့် မေးခွန်းမဆုံးလိုက်ပေ .. ပေါ်တီကိုအောက်ထိ မလာဘဲ ခြေရင်းအကွယ်နားမှာ ရပ်နေသော တက္ကစီတစ်စီးကို မြင်လိုက်ရ၏။ ထိုပြင် ...

တက္ကစီကို ပိုက်ဆံရှင်းပြီး အိတ်တွေ နှစ်လုံးသုံးလုံးကို ထပ်ညှပ် ဆွဲထားလျက် ဒီဘက်ထွက်လာသည့် ဂီတ ..

“ညည်း!...”

ဂီတ ပဲဆိုတာ ချက်ချင်းခံစားမိလိုက်ပေမယ့် မဟုတ်ဘူးပဲထင်နေ၏။ သုံးနှစ်ကာလလောက်အကြာမှာ ဖြူဝင်းရှင်းသန့်နေပုံက သူမဘဝ တော်တော်ကြီးပြောင်းလဲ ကြီးပွားနေသလိုလို ..

ဒါပေမယ့် တက္ကစီစီးလာတာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဒီလောက်တော့ မဟုတ်နိုင်သေးဘူးဆိုတာလည်း တွက်မိနေသည်။ ထို့ပြင် ကိုယ့်ရှေ့ ခြေထောက်နားမှာရှိနေသည့် ကလေးကို ပြန်ကြည့်မိ၏။

“အမေ ..”

ဂီတ က လှေကားသုံးထစ်ပေါ် တက်မလာသေးဘဲ ကြည့်လင် သည့်အပြုံးနှင့် နှုတ်ဆက်၏။

အမေ ..

အမေလို့ပဲ ခေါ်တဲ့ပုံက .. ဘာလဲ ..

သူမက ကိုယ့်ချွေးမအဖြစ်ပဲ ရှိနေသေးသည်လို့ ဆိုချင်တာလား။ ဒါဆို ဒီကလေးက .. ကလေးကို နောက်ထပ် ပြန်ကြည့်မိလျှင် ဒေါ်မေညွန့် ရင်ထဲမှာ ဖျင်းခနဲ ရှိန်းဖိန်းသွား၏။

နားသယ်စပ် ဆင်းပုံလေးတွေ .. နှာတ်ပေါ်ပုံ .. နှုတ်ခမ်းထောင့်ချိုးလေးတွေ ညီနေပုံ အားလုံးက သားကြီးနဲ့ တစ်ကေ့ရာတည်းပါပေး။

“အမေ အဲဒါ အမေ့မြေးလေ .. ဂီတ နာမည်ပေးထားတာ.. သားလေး ပြောလိုက်လေ ..”

“သားသားက ဂီတမြင့်မား ..”

“အို ..”

ဒေါ်မေညွန့် ဆတ်ခနဲ တုန်သွားသည်။ ပြီးတော့ ဘာစကားမှ ပြန်မပြောဖြစ်ဘဲ အိမ်ထဲကို ချာခနဲ လှည့်ဝင်လာခဲ့မိ၏။ ဒူးတွေက

ကုန်ခန်းသလို ညွတ်ကျချင်နေသည်။ လက်ဖျားတွေမှာ ကတုန်ကန်နှင့် ခွန်အားမဲ့နေခဲ့၏။

ရင်တွေတုန်နေတာပါ ပေါင်းလိုက်လျှင် လူတစ်ကိုယ်လုံး စိတ်ကယောင်ချောက်ချားနှင့် ဆောက်တည်ရာမဲ့နေသလိုပင် ..

“အမေ ..”

“နေဦး .. ခဏ နေပါဦး ..”

ဆိုဖာနားကျမှ ထိုင်မလို့ စိတ်ကူးလိုက်တာနှင့် လူက အရပ်ကြီးကျ၏။ ကိုယ့်ရှေ့မှာ ဂီတ တို့ သားအမိ၏ပုံရိပ်တွေ ရှိနေမှန်းမယ့် နောက်ထပ် မကြည့်ရဲတာလား .. မကြည့်ချင်တာလား ..

သို့သော် ဟိုဒီလူပျားက စားနေသည့် မျက်လုံးတွေကို အားတင်းချက်လွှာပင့်ကြည့်လိုက်တော့ ကလေးက သူမရှေ့မှာ သောက်ရေလေး ကိုင်ထားရင်း ရပ်နေကာ ...

“ဘွားဘွား ရေသောက်လေ .. ဒါဆို မကြောက်တော့ဘူး ..”

ကြည့်စမ်း ..

သားကြီးရဲ့ ကရုဏာမျက်ဝန်းလေးတွေအတိုင်းပါလား ..

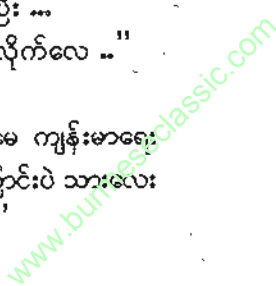
ကလေးကို စိုက်ကြည့်နေရင်း ဒေါ်မေညွန့် မျက်ရည်တွေထွေတက်၏။ ကလေးရဲ့ပခုံးလေးတွေကို ကိုင်လိုက်ချင်သည့်ဆန္ဒတွေ ဖြစ်လာသည့် လက်တွေကို ဆိုဖာစွန်းမှာပဲ ဖိညှစ် ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်မိကာ...

“သွား .. သွားထိုင်နေစမ်း ..”

ဂီတ က မား လက်ထဲက ဖန်ခွက်ကို ယူလိုက်ပြီး ... “သားလေး ဘွားဘွား ပြောနေတာ နားထောင်လိုက်လေ ..”

“ဟုတ် ..”

“ရှေ့ အမေ .. ရေသောက်လိုက်ပါဦး .. အမေ ကျန်းမာရေးကောင်းဘူးဆိုတာ ဂီတ ကြားတယ်။ အဲဒီအကြောင်းပဲ သားလေး ပြောလာခဲ့လို့ သူ အမေ့ကို ဂရုစိုက်နေတာ ..”

“ညည်းက ဘာလာလုပ်တာလဲ ..”

“သားလေးကို သူ့အတွားနဲ့ ဦးလေး ဒေါ်လေးတွေကို မြင်ဖေချင်လို့ပါ .. အမေ့မြေးကို ကြည့်ပါဦး အမေ .. အစ်ကိုမြင့်မား ရဲ့ရင်ဆေးလေးဆိုတာ အမေ လက်ခံတယ်မို့လားဟင် ..”

ဒေါ်မေညွန့် ကလေးကို တစ်ချက်ပြန်ကြည့်ပြီး မျက်ဝန်းတွေ ပွင့်ပစ်၏။

“ဂီတ ဘဝမှာ ကိုမြင့်မား တစ်ယောက်ကိုပဲ ချစ်ခဲ့ပြီး သူ့နဲ့အပြိုင် ငြိစွန်းခဲ့ဖူးပါတယ် အမေ .. ဒါကလည်း ဂီတ အညှာလွယ်လွယ်ပုံပုံအပ်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး .. လက်ထပ်ပြီးတဲ့ မင်္ဂလာဦးညမှာပဲ ..”

ဂီတ ဆက်မပြောနိုင်တော့ဘဲ ဝေလည်လာသည့်မျက်ရည်တွေကို မျက်တောင်ရှည်တို့နှင့် ပုတ်ခတ် ဖယ်ရှားနေမိသည်။

“ဒီနေ့ထိ သားလေးအတွက် .. ပြီးတော့ ကိုအပေါ်မှာချစ်တဲ့ သူ့ကို ဂီတ မဖောက်ဖျက်ခဲ့ပါဘူး .. ပြီးတော့လေ ...”

သူမ ကိုယ်ထားမိဆဲ ဖန်ခွက်လေးကို ငုံ့စိုက်ကြည့်ရင်း လပေါင်များစွာ မျိုသိပ်ခဲ့ရသည့်စကားတို့ကို ဆက်ပြောနေမိ၏။

“ဂီတ လိုချင်ခဲ့တဲ့ မိသားစုရဲ့ နွေးထွေးတဲ့အသိုက်အမြွှာဆိုတာ ဂီတ တစ်ကောင်ကြွက်မို့လို့ အားကိုးရှာချင်တာမျိုး မဟုတ်မှန်း အဖေကို သက်သေပြချင်တယ် .. တစ်ကောင်ကြွက်ဘဝပေမယ့် ဂီတ ကိုမတွေ့ခင်ကရော ခုချိန်ထိရော ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ရာတည်နေနိုင်ပါတယ် .. ဒါပေမယ့် ခုချိန်ထိလည်း မိသားစုဘဝကို ဂီတ မျှော်လင့်နေမိတုန်းပဲ ..”

ဒေါ်မေညွန့် အကြည့်တွေ ဂီတ ရဲ့မျက်ဝန်းတွေဆီ ရောက်လာရင် သူမမှာလည်း မျက်ရည်စတွေနဲ့ပေမယ့် ဖျတ်ခနဲ ပြန်လွှဲပစ်ကာ မျက်နှာကိုပါ တည်တံ့ဖို့ ကြိုးစားနေမိသည်။

ဒါပေမယ့် သူမ မတည်ငြိမ်နိုင်ခဲ့ပေ .. ဂီတ ကို သူမ မယုံကြည်တာ အခု ဒီကလေးလေး မျက်စိရှေ့ ရောက်မလာခင်အချိန်ထိပင် ..

ဒါ ဘာကြောင့်လဲ ..

ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမ မှားယွင်းငြိစွန်းဖို့ဆိုတာ ရက်လ အချိန်တွေ မလိုပေ .. အခြေအနေ အချိန်အခါ ဘယ်လိုနေရာမှာဖြစ်ဖြစ် ငြိစွန်းသွားနိုင်သည် .. လက်ထပ်ဖို့ သေချာပြီးတဲ့အချိန် .. လက်ထပ်ပြီးသွားတဲ့အချိန် .. ဒီအချိန်တွေမှာ ဘယ်လောက်ထိ ဖြစ်သွားနိုင်သလဲဆိုတာ သူမ ဘာကြောင့် မတွေးခဲ့တာလဲ ..

တစ်ကောင်ကြွက်ပါလို့ ပြောနေတဲ့မိန်းကလေးကို ဒီမိန်းကလေးက ကိုယ့်သားနဲ့လက်ထပ်ပြီးလို့ မုဆိုးမလေး ဖြစ်သွားခဲ့တာတောင်မှ ..

သူမ ဘာဖြစ်လို့ မစာနာ .. ညှာတာခြင်း ကင်းမဲ့ခဲ့ရတာလဲ .. သူမရဲ့ ဒီလိုလုပ်ရပ်တွေကြောင့် ခုတစ်ဖန် ပြန်ပြီး ဝဋ်လည်နေရတာလား ..

သမီးဖြစ်သူ ချိုမေလွင့် ကို သတိရကာ ခေါင်းတွေ ချာချာလည်လာ၏။

ပြီးတော့ မြေးလေး ..

ဒီဈေးမနဲ့ မြေးလေး ..

အရိပ်အမှိုင်းကင်းမဲ့သည့်ဘဝနှင့် ဘယ်လောက်တောင် ရုန်းကန် ချာများခဲ့ရမှာမလဲ ..

ဒေါ်မေညွန့် အကြည့်တွေက ဂီတ တို့ သားအမိမျက်နှာတွေမှာ ကူးလူးနေခဲ့လျက် နှုတ်ခမ်းသားတို့ တုန်ယင်လာခဲ့၏။ ခုကျတော့ မြေးဆိုသည့်အသိက ဒီမျက်နှာလေးကို မြင်လိုက်သည့်ခဏပဲ ရင်ထဲထိ အခိုင်အမာ စွဲထင်သွားခဲ့သည် .. ဒါပေမယ့် မြေးကို သူမ မတို့ထိရဲပါလား ..

“အမေ .. အမေ ရရဲ့လားဟင် .. ရော့ပါ .. ရေသောက်လိုက်ပါ အမေရယ် .. နည်းနည်းလေးဖြစ်ဖြစ် သောက်လိုက်ပါ နော် ..”

ဂီတ ဖေးမလာခဲ့သည့်လက်တွေပေါ်မှာ ဒေါ်မေညွန့် တစ်ကိုယ်လုံး နုံးခွေ ညွတ်ကျနေခဲ့၏။ သူမ ကမ်းပေးလာသည့်ရေကို သောက်လိုက်ရမှ ကတုန်ကယင် လှိုက်ခါမှုတွေ ငြိမ်သက်သွားရသည်။

“မေမေ .. ဘွားဘွား ဘာဖြစ်တာလဲ ဟင် ..”

“ဘာမှမဖြစ်ဘူး သားသား .. ခဏလေး နေလိုက်ရင် သက်သာ သွားမှာ .. အမေ .. အမေ နေသားရဲ့လား ဟင် ..”

“အင်း ..”

ဒေါ်မေညွန့် ဆိုဖာပေါ်မှာ သက်သောင့်သက်သာ လှဲဖို့ ကြိုးစား တော့ ဂီတ ကပဲ ခေါင်းအုံးလေး ခံပေးပြီး အစစအရာရာ ကူညီ၏။ မား က ခုံကြားထဲ တိုးဝင်လာကာ ဒေါ်မေညွန့် မျက်နှာကို နီးနီးကပ် ကပ် ငုံ့ကြည့်ပြီး ...

“ဘွားဘွား နေမကောင်းသေးဘူးထင်တယ် မေမေ .. ဘွားဘွားကို ဆေးတိုက်လိုက်ပါလား ဟင် ..”

ဒေါ်မေညွန့် နှုတ်ခမ်းတွေ ပြေးရောင်သမ်းသွား၏။ မျက်ဝန်းထောင့် မှ မျက်ရည်စက်ပို့ တလိမ့်လိမ့် ဆင်းကျသွားကာ ...

“ဘွား ဆေးသောက်ရာ မလိုပါဘူး ..”

ခပ်ယဲ့ယဲ့ပြောရင်း မား ရဲ့ လက်ဖဝါးသေးသေးလေးကို တယု တယု ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ဆွေချာ ဖိညှစ် ဆုပ်ကိုင်မိရင်း လက်တို့က ဆတ်ဆတ်တုန်၏။

“မြင့်မား .. ငါ့ .. ငါ့ သားကြီး မြင့်မား .. ငါ့ဆီ ပြန်လာပြီ ..”

ကြိတ်ခဲနေသမျှကို ဖွင့်ချကာ ကလေးကိုယ်လေးကို ဆွဲဖက်၍ ငိုမိလေသည်။

ဂီတ ရယ်နေမိရင်း မျက်ရည်ဝေ့၏။ သူမရဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေ ပြည့်ဝခဲ့ပါပြီ ..။

အခန်း (၆)

“ညည်း သိက္ခာမဲ့လို့ပေါ့ ချို .. ကိုယ့်မှာ စီးပွားဥစ္စာဆိုတာလည်း ငွေရောမရှိဟော့ဘူး.. မိဘမောင်ဘွားတွေလည်း ချို့တဲ့နေရတဲ့ဘဝမှာ..”

“မပိုလိုက်ပါနဲ့ မေမေရယ် .. မိဘမျက်ရည်တစ်စက် သားသမီး ဆင်းရဲတစ်သက် တဲ့ ..”

“ဪ .. ဒါတော့ သိနေလို့ တော်သေးတာပေါ့အေ ..”

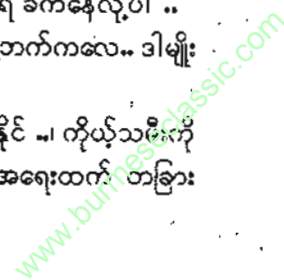
“သိပါတယ် မေမေရယ် .. ဒါပေမယ့် ချို့ လို မှားဖူးတဲ့ မိန်း ကလေးတွေလည်း ရှိကြတာပဲဟာ ..”

“ဘယ်လို!..”

“မေမေ ကြံဖန်ဖြေသိမ့်လို့ရအောင် ပြောပြတာ.. ပြီးတော့ အလင်္ကာ ကလည်း လောလောဆယ် မိဘတွေကို လွန်ဆန်ရ ခက်နေလို့ပါ ..”

“လောလောဆယ် လွန်ဆန်ရခက်နေတာ သူ့ဘက်ကလေ.. ဒါမျိုး ကြောင်းပြတာတွေ ရိုးနေပါပြီအေ ..”

ဒေါ်မေညွန့် ဘယ်ဘက်ကတွေးလို့မှ ဖြေမရနိုင် ..။ ကိုယ့်သမီးကို ခြိတ်ကြည့်တော့လည်း ချစ်သူနဲ့ တွေ့ကွင်းရမယ့်အရေးထက် တခြား ဘာအရေးအခင်းကိုမှ တွေးတောပူပန်ပုံ မရှိ ..။

ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နဲ့ ငြိစွန်းခဲ့ပြီဆိုတည်းက မိန်းကလေး
ဘက်မှာ ဘယ်လိုထိခိုက်နစ်နာဖွယ်တွေ ရှိလာခဲ့ပြီကို သင်း မတွေးမိဘူး
လား ..။ ဘာတွေ ဆက်လက် ဆိုးရွားလာနိုင်တယ် ဆိုတာတွေရော ..။

“ဟိ ..”
“ဟဲ့ .. ဘယ်သူလဲ ..”
“ချို သွားကြည့်လိုက်မယ် ..”

ချို က ကောက်ကွေးပွယောင်းနေသည့်ဆံပင်တွေကို ဖိသပ်ချက်က
ဆိုဖာပေါ်က ထလိုက်ပြီး အင်္ကျီခါးစတွေကို ဆွဲချ ပြုပြင်၏။ အိမ်မှာ
အလုပ်သမား မထားနိုင်ခဲ့တာတောင် ကြာပါပြီ ..။

အဝတ်လျှော်စရာရှိပြီဆို လျှော်စက်ထဲ ထည့်တန်တာ ထည့် -
လက်နဲ့ ဖွဖွလေး လျှော်ရမှာကို တစ်ထည်တလေ မဖြစ်မနေ လျှော်ရရင်း
မီးပူတိုက်ခြင်းကိုတော့ ဒီနေ့ ဒါဝတ်တော့မယ်ဆိုမှ ဝတ်မှာလေး ပြေး
ထုတ်ပြီး မီးပူတိုက်ရ၏။

အလုပ်သမားနဲ့ တစ်သက်လုံး နေလာရတော့ ကိုယ့်ရဲ့ဝေယျာဝစ္စ
တွေကို ကိုယ့်ဘာသာလုပ်ရမယ့်အသိလည်း မရှိတော့ပါ။ ချွတ်ချလိုက်
တဲ့အဝတ်အစားတွေရော .. ဝတ်ကြည့်ပြီးမှ မဝတ်ဖြစ်ဘဲ ပြန်ချွတ်ထားခဲ့
တာတွေရော .. မျက်နှာသုတ်ပဝါ ရေလဲတာဘက်က အစ အခန်းထဲမှာပဲ
စုပုံ ထပ်နေတော့သည်။

တစ်ခါတလေ စိတ်ပန်းလှပန်းဖြစ်လာပြီဆို ဓမ္မရာပေါ်မှာ အင့်ခနဲ
ပစ်လှဲချလိုက်လို့ မရအောင် ပွထ စုပုံနေတာတွေကြောင့် ပိုပြီး ရူးချင်
မိ၏။ ဒါပေမယ့် သိမ်းပါလားဆိုတော့လည်း မသိမ်းဖြစ်ပါ။။ ကြမ်းပေါ်
မှာ ရှုပ်နေလျှင် ခြေထောက်နဲ့ ဟိုဘက်ကန်ထုတ် .. ဒီဘက်ကန်ထုတ်။

ဓမ္မရာပေါ်မှာ ပုံထပ်နေတာတွေကျတော့ အိပ်ခါနီးကုန် ကိုယ့်လက်
နဲ့ကိုယ် ဟိုဘက် နည်းနည်းတိုး။ ဒီဘက်နည်းနည်းတိုး လုပ်လိုက်သည်။
ဤနည်းတို့ဖြင့် သားအမိတွေ စိတ်ညစ်ညူးစွာ ခရီးဆက်နေကြရ၏။

ခုလိုမျိုး အိမ်ရှေ့မှာ ဧည့်သည်ရောက်လို့ လူခေါ်ဘဲလဲသံ ကြားရပြီ
ဆို အရင်ကတော့ ဘယ်တော့မှ ခေါင်းထောင်မကြည့်ခဲ့ပေမယ့် ...

“ဪ ..”
တံခါးရှေ့မှာ စောင့်နေတဲ့လူကို မြင်လိုက်တာနှင့် ရှေ့မှာရပ်ထား
သည့် လွန်ခရူဇာကိုပါ မျက်လုံးက ရောက်သွားကာ ...
“ဒီနေ့ ဘယ်မှသွားစရာမရှိဘူး ဦးမောင် ..”
“ဟုတ်လား ..။ ဪ .. တူမကြီး ..”

ချို အထဲဝင်မလို့ ခြေလှမ်းပြင်ပြီးမှ ပြန်လှည့်ကြည့်ကာ ...
“ဘာလဲ ဦးမောင် ..”

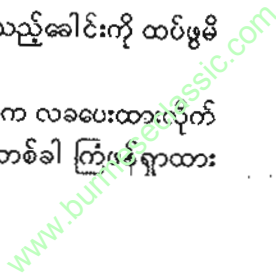
“ဟိုလေ .. အခုနာက သုံးခေါက်စာ မရှင်းရသေးဘူးလို့ မှာလိုက်
ဘယ် .. အဲဒါ အခု ရှင်းပေးဖို့ ..”
“သုံးခေါက်စာ ..”
“ဟုတ်တယ်လေ .. ပြီးခဲ့တဲ့ ဒင်နာ ...”
“ခဏ ..”

ချို အိမ်ထဲ ခပ်သုတ်သုတ် ဝင်လာပြီး မေမေ့ကို မေးမလို့ပေမယ့်
အခန်းထဲကထွက်လာသည့် မေမေနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြကာ ...

“မေမေ ..”
“ဟုတ်တယ် .. မေမေ မပေးရသေးဘူး ..”
“ဒုက္ခပဲပဲ မေမေရယ် .. မေမေပဲ တစ်ခေါက်စာ တစ်ခါရှင်းရ
တာ အပမ်းမကြီးဘူး ဆိုပြီးတော့ ..”

ချို မျက်နှာလေးပျက်ကာ ဖိသပ်ချထားရသည့်ခေါင်းကို ထပ်ဖွမိ
ပြန်သည် ..။ ပြီးမှ ပြန်သပ်ချ၍ ..

“အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ .. အစတည်းက လခပေးထားလို့က်
ရင် ပြီးတာပဲ မေမေရယ် .. တစ်လပြည့်ခါနီး တစ်ခါ ကြိုတင်ရှာထား
သို့က်ရင် ရုပ်မပျက်ဘူး .. ခုတော့ ..”

“နေပါဦး .. ငါ ရှာလိုက်ပါဦးမယ် ..”
 ဒေါ်မေညွန့် အိမ်ထဲပြန်ဝင်လျှင် ချို အပြင်ကို ပြန်ထွက်ခဲ့ကာ -
 “ဦးမောင် ခဏလေး နော် .. ဟို .. အိမ်ထဲ ဝင်တိုင်မလား ဟင်..”
 “ရတယ် တူမ .. ရပါတယ် .. အေးအေးလုပ် ..”
 ရုတ်တရက် ဧည့်သည်လာလျှင် ဧည့်ခန်းမှာထိုင်ပါပြောပြီး ‘ဟဲ့
 အအေးယူခဲ့စမ်း’ လို့ လှမ်းခိုင်းစရာလူလည်း မရှိ ..
 ပိုဆိုးတာက ဧည့်ခန်းမှာ ရှုပ်ပွထားသည့် ညဘက်က စားသောက်
 စရာ လက်ကျန်တွေ .. ဂျာနယ်တွေနှင့် ဗီစီဒီချပ်တွေက ပွထနေ၏။
 ဒါကြောင့် အားတော့နာပေမယ့် မတတ်နိုင် ..
 “ကဲ .. ကိုမောင်လှိုင် ရေ ..”
 ဒေါ်မေညွန့် ပိုက်ဆံတွေကိုင်၍ ထွက်လာကာ ...
 “ရော့ပါ .. နှစ်ချောက်စာပဲ ယူသွားပါဦးနော်.. ကိုမောင်လှိုင် တို့
 အုံနံ့ကို ပြောလိုက်ပါဦး ..”
 “ရပါတယ် ဖြစ်ပါတယ် .. သူကလည်း ပိုက်ဆံများသွားရင် မိတ်
 ပျက်မှာစိုးလို့လို့ ပြောလိုက်ပါတယ် ..”
 “အို.. မပျက်ရပါဘူးရှင် .. ကျွန်မတို့လိုလူတွေက တက္ကစီနဲ့ထား
 ဘယ်သွားမလဲ.. ကိုယ် အဆင်မပြေခင်စပ်ကြားမှာ ဆင်ကျွဲတော့ ကျွဲ
 လည်း အဖြစ်မခံနိုင်သေးဘူး .. ကိုမောင်လှိုင် တို့လိုလူနဲ့ ဘယ်မိတ်ပျက်
 ခံပါ့မလဲ .. စိတ်ချ နော် ..”
 ကိုယ် အဆင်မပြေတာတွေကို လူသိတော့ ဘယ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ ..
 ဘယ်သွားသွား လဲနဲ့ခဏတာတစ်ဝါနဲ့ သွားနေကျကို စုပါဆလွန်းလောက်
 တောင် မစီးနိုင်တော့သည့်အဖြစ်ကို ဘယ်သူမှ သိလို့ မဖြစ် ..
 ဒါပေမယ့် လူမှာလည်း ကြွေးတိုကြွေးစတွေ ပတ်လည်ပိုင်းနေပြီ
 ဖြစ်ကာ လက်ဝတ်လက်စားတွေကအစ အားလုံး အတုတွေချည်း ဖြစ်
 နေပါပြီ ..။

“ချို တို့ ဒီတိုင်းသွားလို့တော့ မဖြစ်တော့ဘူး ထင်တယ် ..”
 “ဘယ်သူက ဒီတိုင်းသွားတာကို ကျေနပ်ပါတယ် ပြောနေလို့လဲ
 အေ .. ညည်း အသိမ်းအဆည်းမတတ်တိုင်း ငါက မြင်တိုင်း လိုက်လုပ်
 ရတယ် .. မလုပ်ဘဲနေလိုက်တာနဲ့ အိမ်မှာ ခြေချစရာမရှိတော့ဘူး ဖြစ်
 ပြီ .. အိမ်ဖော်ငှားပါလားဆိုတော့လည်း သူများကို ပေးစရာမရှိဘဲ ခေါ်
 ခိုင်းလို့ ဖြစ်မလား ..”
 “အိမ်ဖော်ငှားဖို့ မဖြစ်ရင်တောင် အချိန်ပိုင်းနဲ့ လုပ်ကိုင်ပေးမယ့်လူ
 လိုပဲပယ် မေမေ .. ကိုယ့်အိမ်မှာ သိမ်းဆည်းမနိုင်ရင်လည်း ချို က နေ
 တတ်တယ်..လေ .. မေမေပဲ စိတ်တွေရှုပ်ပြီးတော့ အိပ်ရာထဲ လဲ ..”
 “အိပ်ကြီးလေ တာဝန်ကြီးလေ .. ဒီတိုက်ကြီး အကြီးကြီးကို ရှင်း
 လင်းလုပ် ခိုင်းပေးမယ့်သူ မရှိဘဲ ..”
 “အဲဒါကြောင့် ချို ပြောချင်တာကို မေမေမှ လက်မခံတာ ..”
 ဒေါ် မေညွန့် စိုက်ကြည့်နေ၏။
 “အဲဒါမဂီတ ကို ပြန်လက်ခံလိုက်ပါ မေမေရယ် .. အခု မေမေ
 ခြေ ပေါ်လာရင် မေမေ မျှော်နေရပြီ ..”
 “မ .. နှစ်ဘူး ..”
 ဒေါ် မေညွန့် ခေါင်းခါနေဆဲမို့ ချို က ရှုံ့မှ့ စုတ်သပ်သည်။ ဒီတိုက်
 ကြီးရဲ့ရှင် ငါးဘက်မျက်နှာစာနားမှာ ဂီတ က အလှပြင်ဆိုင်ဖွင့်မှာ ဖြစ်
 သည်။ ဒီ တွက် မေမေကို မြေနေရာငှားသလိုမျိုး ဘယ်ရွှေ့ဘယ်မျှ
 ခွေးမယ် ဘာလည်း ပြောပြီးသား ..
 “ မိုးလေးမျက်နှာ ရှိတယ် ချို .. ခုချိန်ထိ နောက်အိမ်ထောင်
 ပြောသေ ချွေးမနဲ့ မြေးကို မိဘက မြေနေရာငှားရမလား ..။ ငါ သူ့ကို
 နှင်ချခဲ့ဝ ငါ့သားအတွက် အတ္တကြီးခဲ့တာသက်သက်ပဲ.. သူ မရှိတော့
 ထည်း ငါ့ ဝယ်ငါ မှားသလား မှန်သလား တွေးကြည့်ဖို့ သတိတောင်
 မပေးဘဲ ဒီအချိန်မှာ ငါ့သားရဲ့ရှင်သွေးလေးကို သူ ခက်ခက်ခဲခဲမွေးခဲ့

ရတာ ..”

“အဲဒါတွေ ဘာဖြစ်လဲ မေမေ .. အစ်မက မေမေ ကျေနပ်ပေးရင်ပဲ ကျေနပ်သွားမယ့်ဥစ္စာ ..”

“တော်တော့ ချို ..”

ဒေါသစိတ်နှင့် အော်လိုက်ပြီးမှ ခေါင်းထဲမှာ မိုက်ခနဲ မူးဝေသွား၏။ ဧည့်ခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာပြီး ထိုင်ချလိုက်ရကာ ...

“ညည်းတို့ အဲဒီခံစားချက်တွေကို မိဘဖြစ်မှ သိမှာ .. ငါ သူ့ကို မယုံကြည်ခဲ့တာ.. အိမ်ပေါ်ကနှင့်ချခဲ့တာ .. အဲဒါတွေက မျက်နှာငယ်တဲ့ လူဖို့ ရက်စက်ခဲ့သလို အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး .. ငွေထုပ်ပိုက်ပြီး ပြန်ရောက်လာမှ ငါကလက်ခံရင် ငါ့မြေးကိုတောင် ငါ ပွေ့ဖက်ရဲတော့မှာ မဟုတ်ဘူး...”

ဒီအတွေးတွေနဲ့ ဒေါ်မေညွန့် စိတ်ဆင်းရဲကြီးစွာ ခံစားနေရတာပါ ..။ အကယ်၍ ဂီတ ကသာ ဒီမှာ အမေမြေးလေးပါ .. ကျွန်မတို့ သားအမိ ဒုက္ခရောက်နေလို့ လက်ခံပေးပါ အမေရယ် ဆိုတဲ့ အဖြစ်မျိုးနဲ့ ရောက်လာခဲ့ရင် ခုလောက်ဆို မြေးလေးကို ပွေ့ပိုက်ပြီး တိတိတာတာ စကားလေးတွေ နားဆင်ခွင့်ရလိမ့်မည်။

ခံစားနေရသမျှ ရောဂါဝေဒနာတွေလည်း ပျောက်ကင်းသွားနိုင်၏။ ဒါပေမယ့် ခုတော့ ဒီလိုမဟုတ် ..။

“ငါ .. ငါ့မြေးလေးကို မခွဲနိုင်ပေမယ့် သူက ငွေစကားနဲ့ စပြောလာတဲ့အတွက် ခေါင်းခါခဲ့တာ .. ဒီပုံစံနဲ့ ငါ လုံးဝလက်မခံဘူး..။ နောက်လည်း လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး .. မြေးကိုလွမ်းလို့ ကွယ်ရာမှာ ခေါင်းအုံးပေါက်အောင် ငိုရပါစေ...”

“မငိုရပါဘူး အမေရယ် .. အမေမေတ္တာကို သိဒွင်ရပြီမို့လို့ ဂီတပြောမှားဆိုမှားဖြစ်ခဲ့တာအတွက် ဂီတ ကပဲ ရှိခိုးတောင်းပန်ပါတယ်...”

“အစ်မ ..”

မား ကို လက်ဆွဲထားကာ ဘယ်တုန်းတည်းကရောက်ပြီး ဒီမှာ

“အခုနေတာတွေကို ကြားသွားခဲ့သလဲ ..။

ချို ကတော့ မတွေ့ဖြစ်ကြတည်းက ဂီတ ကို ခုမှ ပထမဆုံးတွေ့ဖူးခြင်းမို့ တအံ့တဩကြီးဖြစ်နေကာ ကလေးကို တွေ့တော့ ငယ်သူပိပိ အန်မဆောင်နိုင် ..။

“ကြည့်ပါဦး .. ကိုကို့မျက်နှာလေးအတိုင်းပဲ ..။ လာပါဦး .. သားသေးရယ် ..”

ကလေးကို ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းကာ ပါးပြင်လေးတွေကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် နှမ်းမိ၏။ ဂီတ ကတော့ ဒေါ်မေညွန့် ကိုပဲ ကြည့်ညိုလေးစားအညှအကြည့်တို့ဖြင့် ...

“ဂီတ ငွေထုပ်ပိုက်လာနိုင်တဲ့ အခြေအနေ မရောက်သေးပါဘူး အမေရယ် .. ခုမှ မိသားစုအင်အားနဲ့ ကြိုးစားရမှာပါ ..။ ဂီတ လေစီတ လည်း အမေ့ရင်ခွင်ကိုပဲ မက်မောမိခဲ့တဲ့ ရင်ထဲက စိတ်ရင်းမှန်ကို အမေ သိစေချင်တဲ့စိတ်နဲ့ပါ .. ဒါကြောင့် ပြောမှားဆိုမှား ဖြစ်ခဲ့တာပါ..။ အဝတ်စုံရဟာ ရပ်တည်နေနိုင်ရုံလောက်နဲ့ ဒီလူ တိုးတက်ပြောင်းလဲနေပြီလို့ မဆိုနိုင်ပါဘူး အမေ .. ဂီတ ကို ဒီမိသားစုနဲ့ ပူးပေါင်းကြိုးစားခွင့် သေးပါ နော် ..”

ဒေါ်မေညွန့် ဘာမှမပြောတော့ပေမယ့် ခေါင်းလည်း မညိတ် ..။

ဂီတ ကလည်း အားမလျှော့ပါ ..။

“ပြီးတော့ အမေ .. ဂီတ ကျော့ ကို တွေ့ခဲ့တယ် ..”

“ဟင်!...”

သားဆိုသည့်သတင်း ကြားလိုက်ကာမှ ဒေါ်မေညွန့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား၏။

“သူလည်း အိမ်ပြန်လာမှာ အမေ ..”

“ကျွန်တော် ရောက်နေပြီ ..”

ဟင်!...

ဒေါ်မေညွန့် ဆတ်ခနဲ တောင့်မတ်သွားည် .. ချို ကတော့ အိမ်ကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ဝမ်းသာအားရ ပြေးဖက်လေသည်။

“ကိုလေးရယ် .. ဒီလောက်တောင် အကြာကြီး နေနိုင်လိုက်တာ ကျော် က အပြစ်ရှိသူတစ်ယောက်လို ပြုံးနေကာ ...

“ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ ခွဲနေလိုက်မှ သိတာဟာ ..”

“ဒါဆို ချို တို့တို့ ချစ်လို့ ပြန်လာတာပေါ့ နော် ..”

“အမေ ..”

ကျော် က ချို လက်လေးကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ဒေါ်မေညွန့် ထာတစ်ဖက်ကို လှမ်းကိုင်သည်။ ဒေါ်မေညွန့် မျက်ရည်တွေ ပိုးပိုးဆီဆီ ပေါက် ကျလာခဲ့လျက် ...

“ငါ့သား ..”

သားရဲ့လက်ကို ပြန်ဆုပ်ကိုင်၍ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ..

အားလုံးသည် ငြိမ်းချမ်းခြင်းနိမိတ်နှင့် မင်္ဂလာရှိစွာ ပေါင်းစည်းလေသည်။

အခန်း (၇)

“သတင်းကြားလို့ လာကြည့်တာ .. ခြံထဲမှာပေမယ့် နေရာယူထားပညာပါတယ် နော် .. အပြင်ကနေ လှမ်းမြင်ရတယ် .. မှန်တွေထဲမှာ အခဲထားပေမယ့် အတွင်းဒီကရေးရှင်းကိုလည်း မြင်နေရမှာပဲ ..”

“မသိတာ ပါလား .. လာပြီ .. လာပြီ ..”

အိမ်ရှေ့မှာ ကားရပ်ပြီး သူမဘာသာပြော၍ အလှပြင်ဆိုင်ဘက်ကို ချစ်သွားသဖြင့် ဒေါ်မေညွန့် အိမ်ထဲကနေ ထွက်လိုက်လာခဲ့ရ၏။

“မသိတာ အိမ်ပေါ်တက်ပါလား .. ဒီမှာက နေရာမကျသေးတော့ သစ်နဲ့တွေနဲ့ နေလို့ မကောင်းဘူးလေ ..”

“ရတယ် မညွန့် .. ကျွန်မတို့ချင်း ပတ်သက်နေကြပေမယ့် တစ်ခါလည်း အိမ်လည် မလာဖူးဘူး .. ဂီတ က မညွန့် ရဲ့ချွေးမဆိုတာလည်း သိရတာ ..”

“ဂီတ ..”

ဒေါ်မေညွန့် အံ့ဩသွား၏။ ဒေါ်သီတာစိန် တို့ မိသားစုက သားစဉ်ဆက် နိုင်ငံခြားပျော်ကြသူတွေ ဖြစ်သည်။

လုပ်ငန်းဆိုလည်း နိုင်ငံခြားမှာ များများ .. မြန်မာနိုင်ငံမှာ မရှိဘူးနည်း .. ရှိသမျှ ဆွေမျိုးစု တော်တော်များများဆိုလည်း နိုင်ငံခြားမှာ များကာ လမ်းထဲမှာနေတော့ သူများထက် ထူး၍ တခမ်းတနား ဘာသာ ..

ထို့ကြောင့် သူမတို့အိမ်နဲ့ ရင်းနှီးခင်မင်လိုပါသည်ဆိုသည့် အိမ်ချင်း သိပ်မရှိပေ .. ဒီနေ့ ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့်ခြံဝင်းထဲ ဆိုက်ဆိုက် ဖြိုက် ရောက်လာခဲ့မှန်း မသိ ..

ဒါပေမယ့် ဂီတ နာမည်ကို တရင်းတနီး ခေါ်လိုက်သဖြင့် စိတ်တစ်မျိုးဖြစ်သွားကာ ...

“ဂီတ ကို မသိတာ က တခြားမှာ သိနေတာလား ..”

“သိတာပေါ့ .. ကျွန်မက သူ့ရဲ့ ကက်စတန်မာလေ .. လှည်းမှာ ‘မာမိကြီး’ Spax စသိတဲ့လူမှ မရှိတာ .. ပြီးတော့ အဲဒီမှာ ရဲ့ ကက်စတန်မာတွေပဲ များတယ် .. အစတည်းက သူ ဆိုင်ခွဲမယ်ဆို ကိုယ်က သူ့ကိုပဲ အားပေးဖို့ မဲပေးပြီးသား ..”

“ဪ ...”

တည်ဆောက်ပြီးစီးနေသော ပေသုံးဆယ်ပတ်လည် ဆိုင်ခန်းမှာ ဒေါ်သီတာစိန် က လက်မှာချိတ်ထားသည့်လက်ကိုင်အိတ်ကို ဖွဲ့ပွေ့ပိုက်ထားလိုက်ကာ ...

“သူ့ကို ကလေးအမေမှန်း သိပေမယ့် မှဆိုးမလေးလို့ မထင်ဘဲ မညွန့် ရဲ့ချွေးမမှန်းလည်း မသိဘူး .. အခု မညွန့် က ဒီဆိုင် ထောင်တာ ဆို ..”

“ရှင်! ...”

“သူ ကိုယ်ပိုင်ခွဲပြီဆိုတဲ့အကြောင်း ဖုန်းဆက်တုန်းက ပြောတာ ..”

“ဪ .. အဲဒါက ...”

“မညွန့် သားအလတ်လေးလည်း ဘလက်(ခ်)တက္ကစီဆွဲနေတယ် .. တော့ ကျွန်မ အံ့သြသွားတယ် သိလား .. အိမ်မှာတောင် ပြောမိတယ် .. ကလေးတွေက တော်ရဲ့သားနဲ့များ ကိုယ့်ကားကို ရောင်းချဖို့ စိတ်ကူးလိုက်သေးတယ် .. တကယ်ပါပဲ မညွန့် တို့ကတော့ ..”

အိမ်ကကားက တကယ် ရောင်းပစ်ခဲ့ပြီးပါပြီ .. ပထမဆုံး ဒေါ်သီတာစိန် တို့ သားအိမ်မှာ အံ့နာဘုတ်(ခ်) ပေါင်ခွဲရသေးတာမို့ အိမ်မှာ မရှိတော့တာတွေအားလုံးကို သိတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က သိကြမည်သာ ..

ဒါပေမယ့် နံပါတ်အနက်နဲ့ပဲ နောက်ထပ် ကားငှားစီးနေခဲ့တာမို့ ဒေါ်သီတာစိန် တို့လိုလူတွေကတော့ သိလိုက်မှာမဟုတ် ..

ဒီမိသားစုတွေ စီးပွားရေးကျဆင်းပြီး မကြာခင် အိမ်ပါ ရောင်းချတော့မည်လို့ ထင်ထားပြီးကာမှ သားက ကိုယ့်ကားနဲ့ကိုယ် တွေ့စိတ်ဆွဲပြီး ချွေးမကို အလှပြင်ဆိုင် ထောင်ပေးလိုက်တယ် ဆိုတာ ..

“ဂီတ က ပြောသွားသေးတယ် .. အမေက သူ့သား အိမ်ကထွက်လာတည်းက စိတ်မတ်ကျပြီး ဘာမှမလုပ်တော့ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သားသားနေခဲ့တာတဲ့ .. ခုမှ စိတ်အပြောင်းအလဲ ဖြစ်သွားတာတဲ့ .. ဟုတ်တာ ..”

“အဲ့ .. ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် .. ဒါပေမယ့် ..”
ဒါတွေက ဟုတ်မှမဟုတ်တာ .. ရောယောင် ခေါင်းညှိတ်ဖို့က မဖြစ်နိုင်ဘူးနော်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မညွန့် ကံကောင်းပါတယ် .. သားရော သမီးလေးရော မိဘကို ဝိုင်းကူရမယ်မှန်း သိကြတယ်လေ .. ပြီးတော့ မညွန့် လည်း အိမ်ထဲနီးနီးနီး တော်တာပဲ .. မိန်းမသားတစ်ယောက်တည်း ဦးဆောင်ခဲ့ရပေမယ့် သားသမီးတွေကို မလေလွင့် မပျက်စီးအောင် ထိန်းနိုင်တယ် ..”
“အခု- ဒါလုပ် .. ဒါကို ‘ဆိုပြီး ပေးပေးရင်းနှီးပေးနိုင်တယ် .. ကျွန်မက

www.burmeseclassic.com

မြောက်ပင်နေတာ မဟုတ်ဘူးနော် .. ပြောချင်လို့ကို တမင်လာတာ ဒေါ်မေညွန့် အင်း .. အဲ .. လိုက်နေရင်း စိတ်မလုံသလို ဖြစ်တာမိ၏။

ကိုယ့်ကို ချီးမွမ်းနေတာမဟုတ်ဘဲ ဂီတ ကို လက်ညှိုးထိုး ပြောတာကို ကိုယ်နဲ့ သက်ဆိုင်သည်လို့ မထင် ..

ဒေါ်သီတာစိန် က အနားလေးတွေ တွန့်ခွေထားသည့် သူမဆံပင်တွေကို လက်တစ်ဖက်ထိုးသွင်းပြီး အသာလေးခါလိုက်၏။ ပြီးမှ -

“ကျွန်မဆိုရင် သားသမီးတွေ မွေးထားတာ လေးယောက်တောင် ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်မှ မအေးနားမှာနေရမှန်း မသိကြဘူး .. သားရင်တောင် မပြောပါဘူး .. သမီးနှစ်ယောက်ကလည်း ဒီတိုင်းပဲ .. အိမ်ပြုလာရင် ခဏလေးပဲ .. အဲဒီတော့ ကျွန်မလည်း ကိုယ့်ဘာသာ နေထိုင်အောင်ပဲ နေတော့တယ် .. ကိုယ့်စိတ် နှုတ်လန်းဆန်းနေဖို့ လှအောင်ပေးတယ် .. စိတ်ချမ်းသာမယ်ထင်တာ လုပ်တယ် .. နေတတ်လာတာလည်း မဆိုးပါဘူး ..”

ပတ်ဝန်းကျင်ကတောင် ဂီတ နဲ့ပတ်သက်ပြီး အိမ်ထိရောက်လာခဲ့သည်ဆိုတော့ သူမ ဒီအိမ်အတွက် ဘယ်လောက်လုပ်ပေးနေတယ်ဆိုတာကတော့ အသိသာကြီးပါ ..

“ဘွားဘွား ..”
“ဟေ ..”

စဉ်သည်ပြန်သွားတဲ့အထိ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်တွေးထိုင်ကောင်းနေတုန်း မား က လက်ကို လာဆွဲ၍ ..

“ဘွားဘွား ဘာတွေ စိတ်ညစ်နေတာလဲ ဟင် ..”

“ဘာမှမညစ်ပါဘူး မြေးရယ် .. ငါ့မြေးက ဘွားဘွား အဲဒီလိုထိုင်ထားနေရင် စိတ်ညစ်နေပြီလို့ ဘာဖြစ်လို့ ထင်ရတာလဲ ပြောပါဦး ..”

“အင်း ..”

မား က လက်ညှိုးဖောင်းဖောင်းတိုတိုလေးကို မေးဖျားမှာထောက်ကြိုးလေးလို စဉ်းစားခန်းဝင်၏။ ပြီးမှ ရယ်လိုက်ပြီး ဒေါ်မေညွန့်ဆီ တက်ထိုင်လိုက်၍ ..

“မေမေက သားသားကို ပြောထားတယ် .. စိတ်ဓာတ်တက်ကြွလှစရာ အချိန်တွေကိုဖြုန်းပြီး ငုတ်တုတ်ထိုင် ငေးမနေကြဘူးတဲ့ ..”

“ဪ .. အင်း .. ပြောပါဦး ..”

“စိတ်ညစ်တာကို ငါ မညစ်အောင် ကြိုးစားနေမယ်လို့ ပြတ်သားတဲ့စိတ်နဲ့ တွန်းလှန်နိုင်တဲ့သူတွေက ငေးနေလည်း ခဏလေးပဲ ..”

ပြောပြီး မျက်နှာကို ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်ကာ ...

“ဘွားဘွား ..”
“ဟင် ..”

“သားသား ပြောသွားတဲ့ထဲမှာ စိတ်ကိုအထူးဖြုတ်ထားတဲ့ နာမဝိသေသတွေ ပါတယ် .. အဲဒါ ဘွားဘွား သိလိုက်လား ဟင် ..”
“ဟင် ..”

ဒေါ်မေညွန့် မျက်နှုံးတွေ မြင့်တက်သွားသည် .. ပြီးတော့ သွားတွေအောင် ရယ်လိုက်မိကာ ...

“ဟုတ်လား .. ဘွား မကြားလိုက်ဘူး .. ပြောပြပါဦး ..”

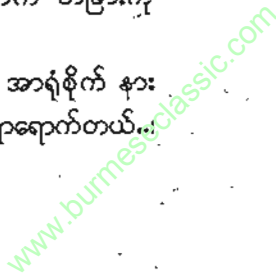
“ဘွားဘွားက နားထောင်နေသားနဲ့ ..”

“ဪ .. မြေးရယ် တစ်ခါတစ်ခါတော့ စိတ်က တခြားကို သွားရောက်သွားတတ်တာပေါ့ ..”

“မေမေက ပြောတယ် .. သူများစကားပြောရင် အာရုံစိုက် နားထောင်ပေးရတယ်တဲ့ .. အဲဒါ တစ်ဖက်လူကို လေးစားရာရောက်တယ် ..”

“ဟုတ်လည်း သူများက ချစ်ခင်ကြတယ် တဲ့ ..”

“ကြည့်စမ်း .. မြေးလေးက သွက်လိုက်တာ ..”

ပြောသမျှကိုလည်း နားလည်မှတ်သားထားတတ်သည့် အကူကောင်းလေး ရှိနေသေးသည်။ ကလေးငယ်လေးတစ်ယောက်ကို ဒီလိုပုံစံနဲ့ ကြီးပြင်းအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးဖို့ဆိုတာ လွယ်လွယ်ထေးမဟုတ် -။

ကလေးက မူကြိုတက်တဲ့အရွယ်လေးပဲ ရှိသေးသည်။ လက်လှမ်းမီသမျှတွေကို အကုန် မှတ်သားထားနိုင်နေတာ မိဘရဲ့စိတ်ဓာတ်အဆင့်အတန်းနဲ့ အရည်အချင်းတွေပဲ မဟုတ်ဘူးလား -။

“သားသား ထပ်ပြောပြမယ် -။ ဘွားဘွားက မှတ်ထားပေးနော်”
မား က ကျကျနုနုကြီးကို ရှင်းပြနေသည်။ ဒေါ်မေညွန့် က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ဆံပင်လေးတွေ ဖွမိလိုက် -။ ငဲ့နမ်းလိုက်နှင့် ရယ်မိထားလည်း ရှိကာ ...

“ပြောပါဦး မြေးရဲ့ -။ တက်ကြွတာတွေ -။ ပြတ်သားရဲရင့်တာတွေ က စိတ်ကို အထူးပြုတဲ့ နာမဝိသေသနတွေဆိုတော့ နာမဝိသေသဆိုတာ ဘာလဲလို့ရော မြေးက သိလို့လား -။”

“သိတယ် -။ မေမေ ပြောပြတာ -။”

“မြေးက အဲဒါတွေကိုလည်း မေမေ့ကို မေးတာပဲလား -။”

“မေးတယ် -။ မေမေက မေမေ ပြောပြတာတွေကို သားသားမသိရင် ပြန်မေးတဲ့ -။”

“ဪ -။”

“ဘွားဘွား -။”

“ရှင် -။”

“ဘွားဘွားလည်း မသိရင် ပြန်မေးလေ -။ သားသား ပြန်ရှင်မယ် -။”

“ဟုတ်ပါပြီ -။ ဘွားလည်း သိပါပြီ -။ မြေးက တော်လိုက်တာကွယ် -။ လာပါ -။ ငါ့မြေးကို ဘွားက မုန့်ကျွေးရမှာပေါ့ -။”

ဒေါ်မေညွန့် က မား လက်လေးကိုဆွဲ၍ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်လျှင် -။

“ဘွားဘွား သားသားက မုန့်မစားချင်ဘူး -။”

“ဟင် -။ ဟုတ်လား -။ မြေးက ဘာလုပ်ချင်တာလဲ -။”

“မြဲထဲမှာ ဒန်းစီးမယ် -။ ဘွားဘွား လွှဲပေးလေ -။”

“ဒန်းစီးမယ် -။”

“ဟုတ် -။”

ဒေါ်မေညွန့် ခဏတော့ စဉ်းစားလိုက်သေးသည်။ ပြီးမှ -။

“ဟုတ်ပြီ -။ ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်ထိုင်လေးကို မစီးရဘူးနော် -။

ဒန်းကြီးမှာပဲ စီးရမှာ -။”

“ဟင် -။”

မား နှုတ်ခမ်းလေး စုကော့နေအောင် ချွန်ထွက်လာ၏။ ဒေါ်မေ

ညွန့် မျက်လုံးပြူးသွားကာ -။

“ဟုတ်ပြီ စီးရမယ် -။ ကဲလာ -။ တအားလွှဲပေးပါလို့တော့ မပြော

နဘူးနော် -။ မြေးရဲ့ဖေဖေ ငယ်ငယ်တုန်းက ဒန်းစီးရင်း ပြုတ်ကျဖူး

တယ် -။”

“ဖေဖေ -။”

“ဟုတ်တယ် မြေးရဲ့ -။ မြေးရဲ့ဖေဖေကတော့ လက်တစ်ဖက်

ကျောက်ပတ်တီးစည်းလိုက်ရတယ် -။ သိပ်အကြီးအကျယ် မဖြစ်ဘူး -။

ဒါပေမယ့် မြေးရဲ့ဘိုးဘိုးကြီးက ဘွားကို ဆူလိုက်တာ ရစရာမရှိဘူး -။”

“ဘွားဘွား ရစရာမရှိဘူးဆိုတာ ဘာလဲ ဟင် -။”

“ဟင် -။”

“ဘိုးဘိုးကြီး ဆူနေတာကို ဘွား က ဘာသွားတောင်းလိုက်လို့

လဲ -။”

“အဲ -။”

“တီ -။ တီ -။”

ဘာဖြေရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားတုန်း ကျော် ပြန်လာသည့်ကားသံက ကယ်တင်ရှင် ...။

“ဟော .. မြေးရဲ့ လေးလေးကျော် ပြန်လာပြီ ..”

“ဟေး .. လေးလေးနဲ့ ကားလိုက်စီးမယ် ..”

မြေး လက်လေးထောင်ပြီး ပြေးထွက်သွားတော့ ဒေါ်မေညွန့် ရယ်နေမိသည်။

အိမ်မှာ ဆည်းလည်းလေး လှုပ်ခတ်နေသလို ဒီမြေးရဲ့ စကားသံ တွေကြောင့် ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနဲ့ ခညောင်း ပြည့်စုံနေတော့သည်။

ရင်ထဲမှာ ကြည်နူးပီတိတွေ ဖြစ်ထွန်းနေခဲ့တာ အတိုင်းအဆမဲ့ ...။

အခန်း(၈)

“တောက်!...”

စိတ်ရှင်းလက်ရှင်းနေချင်လို့ တမင် နေရာရွေးပြီး လာငှားနေတာ ဆောင် ခြံထဲခင်းလာမိတိုင်း ကိုယ်ထိုင်နေကျဘက်မှာ ကပ်လျက်တိုးလာ သည့် အဆောက်အအုံထဲက ပုံရိပ်တွေ ဆူညံသံတွေက နှိပ်စက်နေသည်။

ဒါ ဘာလဲ ...။ ကာရာအိုကေလား .. ဗျူးတီးစလွန်းလား ...။

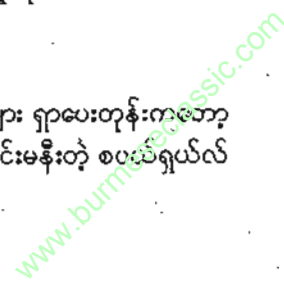
ခြံအဝင်ဝချင်းက လှမ်းမြင်နေရသည်။ အုတ်တံတိုင်းပုလေး ခြား ဘားပြီး စည်းရိုးသဖွယ်ပေါက်နေသည့် အလှပန်းပင်တွေက တောပင် တွေလို ထူထပ်နေသဖြင့် ပိုင်ရှင်တွေက ကင်းရှင်းလုံခြုံပြီးလို့ ထင်နေကြ သလား မသိ ...။

အုတ်တံတိုင်းနဲ့ သစ်ပင်တွေက နောက်မှာတော့ ထူထပ်နေတာ အကွေးချင်ဖွယ်ပါ။ ဒီရှေ့ပိုင်းကျမှ ဘာဖြစ်လို့ ပါးပါးကျဲကျဲ ဖြစ်နေ တာလဲ ...။ ကုတ်အင်္ကျီထဲက ဖုန်းကို ထုတ်ယူလိုက်ကာ ...

“ကိုမျိုးသန့် ..”

“... ..”

“ဟုတ်တယ် .. ပြောစရာရှိတယ် .. ခင်ဗျား ရှာပေးတုန်းကတော့ ထိန်းကျင့်မှာ ဆူညံမှု မရှိ .. ဈေးမနီး ကျောင်းမနီးတဲ့ စပယ်ရှယ်လ် နိုင်လန့် ဟေးလ် ဆို ...။ ဘယ်လိုလဲ ..”

“... ..”

“သိချင် ခင်ဗျား လာကြည့်လေ ..”

“... ..”

“မလိုချင်ဘူး .. ခင်ဗျား တောင်းပန်တာကို ကြားချင်လို့ဆက်တာ မဟုတ်ဘူး .. ခင်ဗျားပါးစပ်နဲ့ အာမခံတာကို ကျုပ်က ငွေ အသပ်လိုက် ချပေးခဲ့တာ .. အဲဒါကို ငတုံးလို့ ခင်ဗျား တင်ရင်တော့ ..”

“... ..”

“မရဘူး .. ခင်ဗျား တာဝန်ယူခဲ့တာပဲ .. အခု ကျုပ်က ကျားကိုက် ခံရတယ်ဆိုရင် အဲဒီကျားကို ခင်ဗျား သိမ်းဖို့လုပ် .. ဒတ်ရာဘယ်လောက် ကြီးသလဲ လာပြေးကြည့်ဖို့ မလိုဘူး ..”

ဖုန်းပိတ်လိုက်ပြီး တက်ခေါက်မိသေးသည် .. သူ သည်းခံနေတာ ကြာပြီ .. ဒီကြားထဲမှာ ခရီးထွက်သွားခဲ့တာ တစ်လနီးပါးကို ပြန်ရောက် လာတော့လည်း ဒီအဆောက်အဦထဲက ဆူညံသံတွေက ဒီတိုင်း ..

ပွဲစား ပြောစကားအရ ဒီတိုက်ကြီးထဲမှာ ထည်ကြီးပျက်မိသားစု တွေ ရှိကြသည် .. မကြာခင် ရောင်းမည့်အခြေအနေရှိနေတာမို့ ကိုယ် ဒီဘက်မှာ ငှားနေနေသည့် သက်တမ်းတစ်လျှောက်စာအတွက်တော့ ဘာမှ ပူစရာမရှိဘူးတဲ့ ..

ခေါင်းရင်းက ခြံကတော့ တိုက်ကြီးက အဝေးကြီးမှာမို့ ကိုယ့် အသံ ယုံလွင့်သွားမှာလည်း ပူစရာမလို .. သူ့အသံ ဒီဘက်ရောက်လာဖို့ လည်း မရှိ .. ခြံကျယ်သလောက် အစကနေ အဆုံးသို့ လျှောက်လာခဲ့ ရင်း ကိုယ်ခြံနဲ့ နီးကပ်စွာရှိနေသော တိုက်ကြီးကိုပဲ စိုက်ကြည့် အကဲ ခတ်လာခဲ့မိသည်။

ထိုစဉ် သူ့ခြေဦးထိပ်ကို ဘုတ်ခနဲကျလာသည့် ကစားစရာ ဂျေ့စ် သီးအဖြူလေး တစ်လုံး .. သူ့ခြေလှမ်းတွေ ရပ်တန့်သွားသည်။

ပြီးတော့ မျက်ဝန်းထောင့်မှာထင်နေသည့် အရိပ်ဆီ မျက်လုံးတွေ

ရောက်သွားခဲ့၏။ ဒီနေရာမှာ အစက ခြံနှစ်ခြံကို ကူးသော မလွယ်တံခါး ရှိခဲ့သည် .. ခုကျတော့ တံခါးမဟုတ်တော့ဘဲ သံပန်းတစ်ချပ် အသေ တပ်ထားလိုက်တာ ရှိ၏။

သံပန်း၏တစ်ဖက်မှာ ကလေးလေးတစ်ယောက် ..

သူ့မျက်ခုံးနှစ်ဖက် ယိဝပ်မတတ် စုကျူသွားခဲ့၏။ ဒီကလေးကို မြင်လိုက်တာနဲ့ သူ မှတ်မိသည်။ ကလေးကလည်း ဂျေ့စ်လုံးလေး နောက်ကို ပြေးလိုက်ကြည့်တာဖြစ်ကာ သူ့ကိုမြင်လိုက်တာနှင့် မျက်လုံး ဝိုင်းလေးတွေနှင့် မော့ကြည့်နေ၏။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မှတ်မိနေကြသည့် မျက်ဝန်းတွေ အသံတိတ် ဆုံစည်းသွားခဲ့စဉ် ကလေးက သူ့ဘောင်းဘီအိတ်လေးတွေ ထဲ ဘယ်ပြန်ညှာပြန် စမ်းနေ၏။

ပြီးတော့ နောက်ကအိတ်လေးထဲကို ရောက်သွားသည့် လက်လေး တစ်ဖက်က ပြန်ထွက်မလာဘဲ ငြိမ်သက်သွားခဲ့၏။ သူ့ကို မော့ကြည့် သည့်မျက်လုံးက လူကိုမဟုတ်တော့ဘဲ လက်ထဲကိုဖြစ်ကာ ...

“ဦးဦးမှာ ခွက်ပါမလာဘူးလား ..”

မေးပြီးမှ လက်လေးထုတ်လိုက်တော့ တစ်ရာတန်အသစ်လေး တစ်ရွက် ကိုင်လျက်နှင့် ..

“ဒီတစ်ခါ သားသားမှာ တစ်ရာပဲ ပါတယ် ..”

ရင်းနီးဖော်ရွေသည့် မျက်နှာလေးနှင့် စတုရန်းကွက်ပုံစံ သံပန်း ကာထားသည့်နားကို ဝှိုးကပ်လာ၏။ ချစ်စဖွယ်မျက်နှာလေးကို စိုက် ကြည့်နေသောမျက်နှာထက်က အေးစက်သည့်မျက်ဝန်းတို့သည် ...

“ကောင်လေး ..”

ရွှေ့တစ်လှမ်းတိုး၍ သံပန်းကြားထဲကနေ သူ့ဘက်ကို ဝှိုးထွက် လာသည့် ပိုက်ဆံနဲ့ လက်လေးကို ငုံ့မိုးကြည့်လျက် ...

“ပြောစမ်း .. ငါက သူ့ထောင်းစားနဲ့ တူနေသလား ..”

ပိုက်ဆံကို ကမ်းပေးနေရင်း ကလေးမျက်နှာလေးက အံ့ဩဟန်
လေးနှင့် ငေးသွား၏။ ပြီးတော့ လက်လေး ပြန်ရုပ်လိုက်လျှင် ...

“မေးနေရင် ဖြေစမ်း ..”

“အ!..”

လက်ဆေးဆေးလေးကို ဒေါသနှင့်ဖမ်းဆုပ်ပစ်လိုက်သဖြင့် ကလေး
မျက်နှာလေး မှဲသွား၏။ ထို့နောက် ရုန်းကြည့်ရင်း မလွတ်မြောက်မှန်း
သိသည်နှင့် မျက်ရည်တွေကျလာပြီး အလန်တကြား အော်ငိုလေသည်။

“မေမေရေ.. ဘွားဘွား.. သားသား ကြောက်တယ်.. ဟီး.. ဟီး..”

“တောက် ..”

ကလေးရဲ့မျက်ရည်နဲ့ ငိုသံလေးက သူ့နှလုံးသားကို အရည်မျှော်
စေခြင်းလည်း မဖြစ် .. လူကြီးတစ်ယောက်ယောက် ရောက်လာမှာကို
လည်း စိုးရိမ်စိတ် မဝင် .. လူ့ဘက်က ထင်တာပြောပြီး ကိုယ်ကမေးတာ
ကျတော့ အဖြေကိုပြန်မရလိုက်သည့်အတွက် တက်ခေါက်သံက မာထန်
ပြတ်တောက်နေကာ ...

“တိတ်စမ်း ..”

“သားသားလေး ဘာဖြစ်တာလဲ ..”

သားအသံ ကြားသည်နှင့် ထမင်းစားဖို့ ပြင်ဆင်နေတာတွေကို
ချထားခဲ့ပြီး ဂီတ တအားပြေးထွက်လာခဲ့၏။ အနားရောက်လို့ တစ်ဖက်
ကလူကို လှမ်းမြင်လိုက်လျှင် ...

“ကလေးကို ခု လွှတ်လိုက် .. ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ .. လွှတ်လို့
ပြောနေတယ်လေ ..”

အော်ပြောရင်း အနားကပ်သွားခဲ့၏။ ဒါပေမယ့် ကလေးလက်ကို
မလွှတ်သေးတာမြင်သည်နှင့် ဂီတ နှိုးစပ်ရာသစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ခု ပြေး
ဆွဲကာ ဒီဘက်ကနေ ထိုလူ့ရင်ဘတ်ကို တအားဆောင့်ထိုးလိုက်၏။

ဒါတောင် ထိုလူက တိုးဝင်လာသည့် သစ်ကိုင်းဖျားကို ဖမ်းဆုပ်

ထားပြီးမှ ဂီတ ကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း ကလေးလက်ကို လွှတ်သည်။

ဂီတ ကလည်း ကလေးကို ဖက်၍ ချက်ချင်း နောက်ဆုတ်ပစ်
လိုက်၏။ အရေးပေါ်ဖြေရှင်းခြင်းပြီးမှ တစ်ဖက်လူ၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့
ကြည့်မိသည်။

မီးခိုးရောင်အင်္ကျီ ဖြူးဖင်ဖပ်လည်ကပ်ပေါ်မှာ အညိုရောင် လောင်း
ကုတ်ကြီးနှင့် ဆံပင်ကပ္ပပျံ မျက်နှာပေါ်မှာ မုတ်ဆိတ်ပါးမြိုင်းမွေးတွေ၊
ပြီးတော့ နောက်ထပ် သတိထားကြည့်မိလိုက်တာက သူ ကိုင်
ထားသည့် တစ်ရာတန် အသစ်လေး ..။

ဂီတ ရင်ထဲမှာ ဒိန်းခနဲ မြည်သွား၏။ သားလေးနဲ့ ဘာဖြစ်ကြသည်
တို့ တွေးမိလိုက်ကာ ...

“သွားမယ် သားလေး .. မငိုနဲ့တော့ ..”

ကလေးကို ဈေးခနဲ ပွေ့ချီလိုက်ကာ မျက်ရည်သုတ်ပေးရင်း နေရာ
ဖွဲ့ခွာဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် ...

“ဟိတ် နေဦး ..”

စိုးရိမ်စိတ် ဝင်နေမိသဖြင့် တားဆီးလိုက်သံက မိုးခြိမ်းသံလို မြည်
ဟီးသွား၏။

“လူတွေတိုင်း ပိုက်ဆံလိုက်ပေးတတ်အောင် မင်း သင်ထားတာ
လား ..”

“ဘာ!..”

အထာမကျသည့်မေးခွန်းကြောင့် ဒေါသ ထောင်းခနဲ ဖြစ်သွားကာ
ကလေးချိုလျက်နှင့် ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“လူတွေတိုင်း ပိုက်ဆံပေးတတ်အောင် သင်ထားတာ မဟုတ်ဘူး..
စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် သနားစရာ တောင်းရမ်းစားသောက်နေရတဲ့ နိမ့်ပါး
တဲ့လူတွေကိုပဲ သနားတတ်အောင် သင်ထားတာ .. ကလေးက သဒ္ဓါ
စိတ်ရှိလို့ ပေးတာပဲ ရှင် .. ကလေးနဲ့ ပြိုင်ပြီးတော့များ ...”

“သူတောင်းစားကို ပေးစေချင်ရင် သူတောင်းစားမှန်း လူကောင်းမှန်း ခွဲခြားတတ်အောင် မင်း သင်ထားလေ ..”

“သင်တိုင်း မှတ်နိုင်တဲ့အရွယ်မှ မဟုတ်ဘဲရှင် ..”

တစ်ခွန်းမကျန် ချေပပြောရင်း မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်၍ ...

“လူအိုရုံကို ခြေလှမ်းနေတဲ့ ကြီးတောင်ကြီးမားလှတွေတောင်မှ အနေမတတ် အပြောမတတ် ခုချိန်ထိ ရှိနေသေးတာ ..”

“ဘာ!...”

“ကလေးက သူတောင်းစားထင်ပြီး ပိုက်ဆံပေးနေတယ်ထင်ရင် ရှင် ကလေးကို စိတ်ဆိုးရမှာမဟုတ်ဘူး .. ကိုယ့်ပုံစံကို ပြန်ကြည့်ရမှာ...”

သူ့မျက်နှာက စူးရဲသောမျက်လုံးတွေက မီးလျှံကို ဂီတ က ဂရုမစိုက်စွာ ပြန်ကြည့်သည် .. ကိုယ့်ကလေးမှားလို့ တောင်းပန်ရဖို့ ရှိလာရင်လည်း တောင်းပန်ချင်စရာဖြစ်မှ တောင်းပန်နိုင်မည်။

နေရာမှ ချာခနဲလှည့်ထွက်လာခဲ့လျှင် ပျော့နွဲ့သည့်ဆံနွယ်ရှည်တွေက တင်ပါးထက်မှာ ကနွဲ့ကလျှ ဝေခါသွား၏။ သူ့မျက်လုံးထဲမှာတော့ လှပကျော့ရှင်းသည့်ကျော့ပြင်အလှနဲ့ ဒီဆံနွယ်တွေက သူ့ကို သရော်လှောင်ပြောင်သွားခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

သူတောင်းစားအဖြစ် ပိုက်ဆံပေးခံရခြင်းအပြင် သူမ စော်ကားပြောဆိုသွားခဲ့တာနဲ့ဆို သူ့ရင်ထဲမှာ ထိရှကျန်ရစ်ခဲ့တာ ဒဏ်ရာသုံးချက် ဒီဒဏ်ရာတွေနဲ့တော့ မသေနိုင်ပေမယ့် ..

အခန်း (၉)

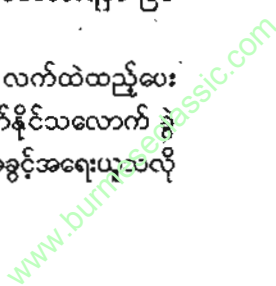
“ဟာ .. ပြန်တော့မလို့လား တီချယ်မာလာ ရယ် .. ခဏလေး ခါဦး ..”

“ပြန်မယ်လေ သမီးရဲ့ .. ဒီဆံပင်တွေကို လှချင်လို့သာ .. မဟုတ်အန်တီက ငုတ်တုတ်ထိုင်နေရတဲ့အလုပ်လောက် စိတ်ညစ်တာ မရှိဘူး ..”

ဂီတ က ရယ်လိုက်ပြီး ခေါင်းလျှော်ပေးနေတာကို လက်စသတ်၍ အနီးထဲ ဝင်ခဲ့သည်။ ဒီနေ့ အန်တီမာလာ့ ကို ကားစပေါ်ပေးရမှာ ဖြစ်သည်။

အိမ်ကကားနဲ့ ပုံစံတူသော လဲန့်ခရူဇာတစ်စီး အမေတို့အတွက် ခြောက်လပြတ်နဲ့ ငှားပေးထားခဲ့တာ ဒီနေ့ဆို သုံးလစာပေးရမှာ ဖြစ်သည်။

ကားကြီးတစ်စီးလုံးကို ဒီတိုင်းပစ်စလက်ခတ် လက်ထဲထည့်ပေးသည့်ပြင် ခြောက်လစာပေးရမှာကိုတောင် တတ်နိုင်သလောက် နှုတ်လို ပြောထားခဲ့တာ ကိုယ့်ဘက်က ဒီထက်ပိုပြီး အခွင့်အရေးယူသလို ခံခဲ့ရင် မကောင်း ..

ဒါပေမယ့် အံ့ဆွဲသောဖွင့်ပြီး ကြည့်လိုက်တော့ အထဲမှာ သေဆူထည့်ထားသည့်ပိုက်ဆံတွေ တစ်အုပ်မှ မရှိတော့ပေ ..

ဘယ်ရောက်ကုန်တာလဲ ..

ရင်ထဲမှာ ဒီနန်းခနဲ မြည့်သွားသည် .. တစ်စုံတစ်ရာကို ဆွေးမိပြီး စိုးရိမ်စိတ် ဝင်သွားပေမယ့် ဘယ်လိုမှမထင် ..

ဒီလို မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ..

ဖုန်းထုတ်ယူပြီး ရိုဆက်ပ်ရှင်မှာထိုင်နေသည့် ညိုလဲ့ ကို လှမ်းခေါ်လိုက်၏။ ညိုလဲ့ က အံ့သြသည့်မျက်နှာလေးနဲ့ ဝင်လာကာ ...

“မမ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟင် ..”

“လဲ့ .. ဒီအခန်းထဲ ဘယ်သူဝင်တာ တွေ့လဲ ..”

ညိုလဲ့ က မျက်မှောင်လေးကုတ်သွားပြီး ခဏစဉ်းစားနေ၏။ ပြီးမှ

“အန်တီညွန့် ဝင်တယ် .. ပြီးတော့ မချို ..”

“ချို ဘယ်တုန်းက ဝင်တာလဲဟင် .. တို့ အပြင်သွားတုန်းက လား ..”

“မဟုတ်ဘူး .. မမ တိုက်ကြီးထဲမှာ ထမင်းသွားစားနေတုန်းက ..”

ဂီတ မျက်နှာလေး ခြေကုန်လက်ပမ်းကျသလို ဖြစ်သွားတာ ဖြစ်လိုက်သည်နှင့် ညိုလဲ့ က အခြေအနေကို ရိပ်မိသွားကာ ...

“မမ ပိုက်ဆံပျောက်ပြန်ပြီလား ..”

“ဟုတ်တယ် .. ဒီတစ်ခါ ရှိတာ အကုန်ပဲ ..”

ညိုလဲ့ ကတော့ ဟိုဆိုင်မှာဘည်းက ညီအစ်မလိုရော ကိုယ့်တပည့်လိုပါ ရင်းနှီးခဲ့တာမို့ ဘာဖြစ်ဖြစ် ပြောပြနေကျ ..

“အပြင်မှာ ဧည့်သည်ရောက်နေတယ် ထင်တယ် .. သွားတော့လဲ့ .. ရီရီ က သိပ်စကားမပြောတတ်ဘူး ..”

“ဟုတ်ကဲ့ မမ ..”

ပြန်ထွက်သွားပေမယ့် ညိုလဲ့ ခမျာလည်း မျက်နှာမကောင်းရှာပါ ..

ဂီတ ကတော့ ပျက်ယွင်းနေသည့်ကိုယ့်မျက်နှာကို ဒေါ်မာလာအောင် တော်တော်ကြီး ကြိုးစားပြင်ဆင်နေရသဖြင့် ခဏကြာမှ ...

“တီချယ်မာလာ ရယ် .. အားနာလိုက်တာ .. ဟို .. တီချယ်ကို ခေါ်ရလို့ ဆေးဝယ်လာတာ .. တီချယ် ညညဆို ခြေတွေလက်တွေ ခြာတက်လို့ မအိပ်ရဘူး ဆိုလို့လေ ..”

“အေး .. ဟုတ်တယ် သမီးရယ် .. လူကသာ နုချင် ငယ်ချင်နေ .. အသက်က စကားပြောလာပြီလေ ..”

“အဲဒါကြောင့် အကြောပြေလိမ်းဆေးလေး ကောင်းတယ်ပြောလို့ သိသလား .. ယောက်မလေးအိတ်ထဲ ပါသွားသလား မသိဘူး ..”

“တီချယ်ကို ဟိတ်ကြီးဟန်ကြီးနဲ့ တားထားပြီးမှ အားနာလိုက်တာ ..”

“ဪ .. သမီးရယ် သတိရတယ်ဆိုတာပဲ ရောဂါက တစ်ဝက် ပျောက်နေပါပြီ .. ရတယ် .. ရတယ် .. နောက်ကြုံမှ ပေး .. တီချယ်က ..”

“အစားအသောက်မှားမှ အိပ်ရေးပျက်လောက်အောင် ဖြစ်တာပါ ..”

“တစ်ခါကြီး ဆိုးနေတာမှ မဟုတ်တာ .. ရတယ် သမီး .. စိတ်မကောင်း ..”

“အေးကတော့ တကယ် ဝယ်လာခဲ့တာပါ .. ဒီညနေ ပိုက်ဆံပေးဖို့ ..”

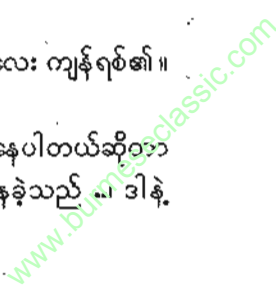
“အင်း တီချယ်မာလာ ကို ပေးမလို့ ဝယ်ခဲ့တာဖြစ်သည်။ မမျှော်လင့် ..”

“တီချယ်က ဆိုင်ကိုရောက်လာတော့ တစ်ခါတည်းပေးလိုက်ချင်လို့ ..”

“သမီးရေ .. သမီးအန်ကယ်လ် ဖုန်းဆက်နေပြီ .. တီချယ် သွား ..”

“ဟုတ် .. တီချယ်မာလာ ဟုတ် ..”

ဂီတ နေရာမှာတင် ဖတ်တတ် တောင့်တောင့်လေး ကျန်ရစ်၏။ ချို .. ဒီအိမ်အတွက် သူမ ဒီလောက်ထိ ကြိုးစားပေးနေပါတယ်ဆိုတာ သိရသည် ပြောခဲ့သည် .. လက်တွေ့နဲ့လည်း ပြနေခဲ့သည် .. ဒါနဲ့

တောင် လုပ်ရက်တယ် ချို ...

ကိုယ့်စေတနာက ကျော် ကိုလည်း အိမ်မှာ ခြေမြဲစေချင်သလို မိန်းကလေးတွေ အထင်တကြီးရှိလာနိုင်မယ့်အခြေအနေမျိုးနဲ့လည်း နေစေချင်၏။

ပြီးတော့ ချို ...၊ ပြီးတော့ အမေ့ကို ...

အိမ်ကြီးပြောင်ပြောင် ဝမ်းခေါင်ခေါင် ဘဝမျိုးနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အလယ်မှာ တဖြည်းဖြည်း နစ်မြုပ်ကျရှုံးသွားတော့မယ့် မိန်းမသား ယောက်အဖြစ် ညှိုးငယ်စွာ ရှိမနေစေချင်တာ သူမဆန္ဒပဲ ဖြစ်၏။

မဆင်းရဲဖူးတဲ့လူတွေ ဆင်းရဲကြတော့ အထိနာသည်တဲ့ ...

ကိုယ့်ဘဝကတော့ စိတ်ကူးထဲမှာရော လက်တွေ့မှာပါ အရာအလုံး ရုန်းကန်ရင်ဆိုင်ခြင်းတွေပဲ ဖြစ်ခဲ့သည် ...။ ခုချိန်ထိလည်း ရုန်းကန်ရဆဲပဲ။ ထူးခြားနာကျင်နေတာမျိုး မဖြစ်တော့ပေ ...။

ဒါကြောင့် ဒီမိသားစုကို ကိုယ်ကသာ ထမ်းပိုးပြီး ရုန်းကန်သွား ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည် ...။ လက်တွဲရင်ဆိုင်ကြမယ်ဆိုပေမယ့် သူမ ဒီတိုင်း သူတို့ကို ပြောပြ စည်းရုံးခဲ့တာလည်း မှန်ပေမယ့် ...

ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းသွားရမှာတွေအတွက် သူတို့ကို သူမ ထည့်တွက်တာ မဟုတ် ...။ အေးအတူ ပူအမျှ ဆိုပေမယ့် အေးမြတာတွေကို သူမလေး၍ ပူရမှာကိုတော့ မမျှဝေဘူးဆိုသည့်စေတနာ အစတည်းက ရှိခဲ့သေးသား ...။

ရက်စက်လိုက်တာ ချို ...။

ဒီငွေတွေ ငါ ဘာအတွက် စုဆောင်းနေသလဲဆိုတာ နင်တို့ မပြောဘဲထားခဲ့ပေမယ့် 'မိသားစု' အတွက်ပါလို့ ငါ တွင်တွင်ပြောနေတာပါ ...။

ပထမဆုံးပေးရမယ့် အရစ်ကိုတောင် ပျက်ကွက်ရမည်ဆိုလျှင် နောက်ထပ် ဘယ်သူ ယုံကြည်တော့မှာလဲ ...။

ဒီညနေ ပေးဖို့ ဒီလောက်ငွေကို သူမ ဘယ်လိုလုပ် အချိန်မီ ပြန်ရှာ

...။

“ဂီတ ရေ ...”

“ဟင် .. ဟော .. မမသိမ့် ..”

“မမသိမ့် ကိုပဲ မြင်တာလား .. ဒီမှာ ဝတ်မှုန် တို့လည်း ပါတယ်...။

...။ နော် .. မမဂီတ ကိုယ်တိုင် ခေါင်းလျှော်ပေးရမယ် .. ညှပ်ပေးရ

...။

“ဟုတ်ပါပြီ .. ဟုတ်ပါပြီ ...။ ကဲ .. ဘယ်သူ အရင်လာမှာလဲ ..”

ဝင်လာကြသည့် ကက်စတန်မာတွေက ဂီတ ဆိုင်ခွဲလိုက်ပြီ ဆို

...။ ကဲ ဂီတ နဲ့ပဲ လုပ်နေကျမိတ်ဆွေရင်း ဖြစ်သည်။ အားလုံးကို

...။ မပျက် ကြိုရင်း ရင်ထဲက ပူပင်သောကတွေကို ခဏသိမ်းထား

...။ အင် ကြိုးစားနေရသည်။

သူမ ကြိုးစားခဲ့သည့် သားလေးရဲ့သက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ ဒီ

...။ နိုင်နိုင်အောင် ငွေရင်းများများ ကိုင်နိုင်ခဲ့သည် ...။ နောက်ထပ်လည်း

...။ သေးသည်။

ဒါတွေကို အိမ်မှာ ကြွေးပတ်လည်ဝိုင်းနေသည့် အမေ့လက်ထဲ

...။ ပေးခဲ့တာ သူမလက်ထဲမှာ ငွေလက်ကျန်တောင် မထားခဲ့ပေ ...။

ဆိုင်ကလည်း ဖွင့်လိုက်တာနှင့် ကိုယ့်မိတ်နဲ့ကိုယ် စည်ကားနေ

...။ နှင့် သူမ တွက်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း အားလုံးက ချောမွေ့နေခဲ့၏။

ခုလိုဆိုရင် သူမ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ...။

အခန်း (၁၀)

“ဆယ်သိန်းကတော့ ကြွေးဆပ်လိုက်တာ ..”

“ကြွေးဆပ်တယ် ဟုတ်လား ချို .. ငါ့ညီမက ဘာကြွေးဆပ်လောက်တောင် တင်နေလို့လဲ ..”

“အို .. ကြွေးတင်ပါတယ်ဆိုမှ ကြွေးပေါ့၊ ကျန်တာတွေကလေးပေးစရာရှိတာတွေ ပေးရတာပဲ .. ကိုယ့်တုန်းက သိတတ်ထားတဲ့လူတွေဆိုရင်တော့ ကိုယ့်အလှည့်မှာ ပေးရတာပေါ့ .. ပြီးတော့ မေမေ့ကို သိန်း ပေးရတယ်လေ ..”

ဂီတ ဘာပြောရမှန်း မသိတော့ပေ .. ဘာပြောပြော အကောင်ပေးမှာမဟုတ်သည့် ချို၊ မျက်ဝန်းအကြည့်တွေကြောင့် ပြောစရာမရှိရာနေရင်း ငေးကြောင်နေရခြင်းပဲဖြစ်ကာ ...

“နေပါဦး .. ငါတို့အိမ်မှာ ညည်းတစ်ယောက်ပဲ ငွေကိုင်သုံးတယ် .. ဒါကြောင့် ညည်း အခန်းထဲဝင်ယူပြီး သုံးမိတယ် .. ဘာတွေ ကြီးကျယ်သွားလို့လဲ ဂီတ ..”

ဒေါ်မေညွန့် ဝင်ပါလာမှ ပိုဆိုးသွားသည်။ ဒိုးတူပေါင်ဖက် ရုန်းကန်ကြမည်လို့ ပြောခဲ့တာတွေကို မေ့နေကြတာလား .. ဒါမှတော့ ကိုယ့်မှာ ငွေတွေအမြောက်အမြားရှိနေသေးတယ်လို့ ထင်နေတာလား ..

ဂီတ ဘယ်လိုလှည့်ပတ်ရှာဖွေနေရသလဲ .. ဘာအတွက် စုဆောင်းထားခဲ့တာလဲဆိုတာတွေ ဒါတွေကို သေချာရှင်းပြမထားခဲ့တာက အမေ့ကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး နေကြစေချင်လို့ပါ ..

ကိုယ့်ဘာသာ ရုန်းကန်သွားလို့ ရနိုင်သည်လို့လည်း တွက်မိခဲ့တာ ဖြစ်၏။ ဒါပေမယ့် ငွေဆိုတာ ပြတ်လပ်သွားတဲ့အထိ ပြောင်စင်အောင် ဆုံးပစ်ပြီးမှဆိုလျှင် ဘယ်လောက်ပဲ ပြန်ထည့်ထည့် ‘အလျင်ခံမရှိသည့် နှုတ်ဖတ်’ ဆိုးကဲ့သို့ ...

“စိတ်ချနေ ဂီတ .. ညည်းပိုင်တဲ့ငွေကို တစ်ကျပ်လောက် သုံးမိဆိုင်း နှစ်ကျပ်ဖိုးလောက် ပြန်ရှင်းပြနေရမယ်ဆိုရင် နောက် ဘယ်တော့မှ မသုံးဘူး .. မေညွန့် ဆိုတဲ့ မိန်းမက စီးပွားရေးနိမ့်ကျသွားပေမယ့် အခုမ အောက်မှာ လက်ဝေခံ သုံးနေရမယ့်ဘဝမျိုးနဲ့ ..”

“မဟုတ်ပါဘူး.. အဲလိုမဟုတ်ပါဘူး အမေရယ်.. ဂီတ ရှင်းပြပါ့မယ်”

“မေမေတို့ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ ..”

“မေမေရေ .. သားသားတို့ ပြန်လာပြီ ..”

ကားသိမ်းလာသည့် ကျော် က မား ကို ချီထားလျက် ဧည့်ခန်းထဲ ချောက်လာ၏။ ပြုံးနေသည့်မျက်နှာက မိသားစုအခြေအနေကို အကဲခတ်သွားမိပြီး လျော့ရိလျော့ရိ ဖြစ်သွား၏။

ပြီးတော့ မား ကိုယ်လေးကို အသာလေး ချထားပေးလိုက်ပြီး ...

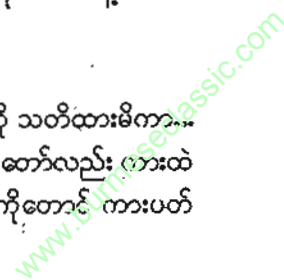
“တစ်ခုခု ဖြစ်နေကြတာလား”

“ဟင့်အင်း .. ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မောင်လေးရယ် .. ဒီနေ့ အဆင်ပြေခဲ့လား ..”

“ပြေတယ် မမ .. နိုက်ကလပ်ဆိုတော့ ..”

ပြောလိုက်ပြီးမှ ဂီတ မျက်နှာပျက်သွားတာကို သတိထားမိကာ..

“သားကို အထဲခေါ်မသွားဘူးနော် မမ .. ကျွန်တော်လည်း ကားထဲမှာပဲ နေတာ .. အင်းလျားလိတ်ဟိုတယ်လ်ဘက်ကိုတောင် ကားပတ်

မောင်းပြီး မား ကို ပြလိုက်သေးတယ် ..”

“မြေးရယ် မုန့်တွေက များလှချေလား ..”

“များတယ် .. အဲဒီ ဦးနဲ့ အန်တီက ဝယ်ကျွေးတာ ..”

“ဟုတ်လား ..”

“ချောကလက်တွေလည်း ပါတယ် .. ဒီမှာ နို့ဝေဖာတွေရော -
ပြီးတော့ ဒီအိတ်ထဲမှာ ..”

ကလေးက စကားတွေ မောင်ဖွဲ့နေတုန်း ဂီတ သက်ပြင်းသေ
ချပြီး ထွက်လာခဲ့မိသည်။ ညပိုင်း ကားထွက်သွားတိုင်း ကလေးကို
သွားတာ ဒါနဲ့ဆို သုံးခါရှိပြီ ထင်၏။

ညတိုင်း နိုက်ကလပ်ကို ရောက်ရောက်သွားတယ်ဆိုတာလည်း
သေချာပါသည်။ စီးပွားရေးသမားတွေ .. သူဌေးတွေက သူတို့ရဲ့ အနု
မျိုးသော ရှုပ်ထွေးမှုများနှင့် ညဘက် အပျော်အပါးထွက်ပြီဆို ကိုယ့်ကား
နဲ့ကိုယ် သိပ်မသွားကြပေ ..။

ခုလိုပဲ နံပါတ်အနက်နဲ့ ကားကောင်းတွေကို ငှားသုံးကြတာ ဖြစ်
၏။ တချို့ကျတော့ ကားမရှိဘဲ ရှိသလိုလို ပုံဖမ်းတာတွေ ..။

ကိုယ်က ကားကို လပြတ်နဲ့ငှားထားပြီး သူတို့ကိုတော့ အချိန်ပိုင်း
နဲ့ အခေါက်ရေနဲ့ သတ်မှတ်ပြီး ပြန်လိုက်ပေး၏။ ဒီအလုပ်က တော့
အတွက် အဆင်ပြေသလို အိမ်မှာလည်း ပြေလည်သည်။

ကိုယ် စီစဉ်ပေးခဲ့တုန်းက အစပိုင်းမှာ ဘာမှ အထစ်အငေါ့မရှိခဲ့ဘဲ
အဆင်ချောနေပြီးသား ..။ ခုကျတော့ ဒေါ်မေညွန့် နဲ့ ချို တို့ရဲ့ ကိုင်တွယ်
သုံးစွဲမှုတွေက ရှာပေးသလောက် မလောက်ငှခဲ့ဘဲ ...

“မမ ..”

“ဟင် ..”

အခန်းထဲ ဝင်လာခါနီးမှ ရုတ်တရက် အနားကပ် ထွက်လာသည့်
အသံကြောင့် ဂီတ လန့်သွားမိ၏။ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ကျော်

လယ်သာဂျာကင်နက်နှင့် အတွင်းခံ ဆွယ်တာအဖြူအနက်စင်းကျားက
ထင်းနေကာ ...

“မမ မား ကို စိုးရိမ်သွားတာလား.. ကျွန်တော့်ကို ယုံပါ .. အဲဒီ
ထဲကို မား လုံးဝ မဝင်ပါဘူး ..”

“ဪ .. အဲဒါကို စိုးရိမ်ပေမယ့် တို့စိတ်ထဲမှာ ဖိစီးသွားတာတော့
မဟုတ်ပါဘူး ..”

ပြန်ပြောရင်း အိပ်ခန်းရှေ့ကနေ ပြန်လှည့်ထွက်ခဲ့ရသည်။ သူမက
သားကမိနစ်ယောက်တည်း ဆိုင်ခန်းထဲမှာပဲ အိပ်နေကျမို့ သားလေးက
သူ့အဘွားဆီက ပြန်မလာသေးသဖြင့် ကိုယ် တစ်ယောက်တည်း ..။

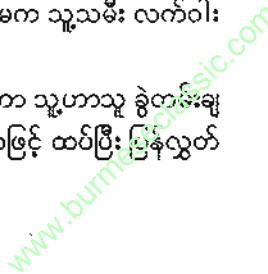
ညဉ့်နက်နက်မှာ ဝင်ပေါက်တစ်ပေါက်တည်းရှိသော ဆိုင်ခန်းထဲ
မှာ ကျော် နဲ့ သူမ ရှိနေတာ မသင့်တော် ..။

“မင်း ပင်ပန်းလာတယ်မို့လား ကျော် .. သွားနားတော့လေ ..
ရပါတယ် .. တို့ သိပ်စိတ်မကြည်လိုပါ .. သားလေးနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး..”

ဆိုင်ထဲ ပြန်ရောက်လာမှ ပလပ်ခေါင်းတွေ လိုက်စစ်သလိုလို ..
ဝစ္စည်းတွေ သိမ်းသလိုလိုနှင့် အလုပ်ရှာရင်း ပြန်ဖို့ တိုက်တွန်းလိုက်မိ
သည်။ ကျော် က မပြန်သည့်ပြင် စတက်ပဲချရုံမှာ ပစ်စလက်ခတ် ဝင်
ထိုင်ချလိုက်ပြီး ...

“ကျွန်တော် ဒီနေ့ သတ်မှတ်တဲ့နှုန်းထက် ပိုရလာတယ် .. ပိုတာ
တော့ ညတိုင်းပါပဲ .. ညဘက်ငှားတဲ့လူတွေက ပျော်ပျော်ပါးပါး ပွင့်ပွင့်
လင်းလင်းတွေ .. ပြီးတော့ လက်လည်း ဖွာတယ် .. ကျွန်တော်က
ရသလောက် မေ့မေ့ကို ပြန်ပေးတယ် မမ .. မေမေက သူ့သမီး လက်ဝါး
ပြန့်တိုင်း ထည့်ပေးတယ် .. မမိုက်ဘူး ..”

ရှုံ့ခဲ့ပြောရင်း အိတ်ထဲက ပိုက်ဆံတွေနှိုက်ကာ သူ့ဟာသူ ခွဲတန်းချ
နေ၏။ ကျော် စိတ်ထဲမှာ ရိုးသားတာကို သိနေသဖြင့် ထပ်ပြီး ပြန်လွှတ်
ဖို့လည်း ခက်နေသည်။

ပိုက်တာက ပိုက်ဆံတွေ ရေတွက်ရင်း များတဲ့အထပ်ကို သူမကို ပေး၍ ...

“ဒါ မမ ယူထားလိုက် ..”

“ဟင် .. အို .. မဟုတ်တာ ..”

“ဘာလို့ မဟုတ်ရမှာလဲ .. ကျွန်တော့်ကို ကားမောင်းလို့ရအောင် မမ လုပ်ပေးထားတာ .. အားလုံးက ကျွန်တော်တို့ကားလို့ပဲ ထင်အောင်လည်း မမပဲ အနစ်နာခံပြီး ကာကွယ်ပြောနေရတာ .. ယူပါ မမရာ - မေမေတို့ မသိပေမယ့် ကျွန်တော် သိတယ် ..”

“ဟင်!... ဘာကိုလဲ ..”

“မမ ကျွန်တော်တို့အတွက် မမ အကန့်နဲ့ မမ ဖြေရှင်း ရန်ကန် နေရတာကိုပေါ့ ..”

“အင်း .. ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပေမယ့် တို့ အဆင်ပြေပါတယ် ..”

အိမ်တွင်းသူခိုး ရှိနေသည့်အဖြစ်သာ မရှိခဲ့ဘူးဆိုရင်တော့ သူမ ရှာသမျှ ပြောသလို အဆင်ပြေမှာပါ ။ တကယ်တမ်းကျတော့ ‘ပုလိုင်းပေါက်နဲ့ ဖားကောက်’ နေရတဲ့အတိုင်း ။

“အဆင်ပြေတယ်ဆိုပြီး မမ မျက်နှာကြီးက ဟန်မဆောင်တတ် လိုက်တာဗျာ ..”

ရယ်ရင်း ထရပ်လိုက်တော့ မျက်နှာချင်းဆိုင် စကားပြောနေကြ သလို ဖြစ်သွားကာ ...

“ရှေ့ပါဗျာ .. ယူစမ်းပါ .. မေမေ့ကို ပိုက်ဆံအကုန်မအပ်ရဲတော့ ဘူး .. ပြီးတော့လည်း မမက စီးပွားရှာနေတဲ့သူလေ .. မမလက်ထဲမှာ လည်ပတ်ငွေအဖြစ် စုထားပေးပေါ့ .. ဒီအိမ်မှာ ဘယ်သူ ဘာပဲလိုလို မမဆီပဲ လာနှိုက်မှာ ..”

“မဟုတ်ဘူး ကျော် .. တို့က မိသားစုပေမယ့် ဒီအိမ်ရဲ့ ချွေး ဖြစ်နေတာ .. အမေ့ကို ပိုက်ဆံ မအပ်ချင်လည်း မင်းဘာသာပဲ သိမ်း

လိုက်တော့ .. မင်း ရှာလာတဲ့ငွေကို တို့ လက်ခံလို့ မဖြစ်ဘူး ..”

“မဟုတ်တာ မမရာ .. ငွေကိုင်သုံးနေတဲ့သူကို ငွေအပ်တာ ဘာဖြစ်သွားနိုင်သလဲ .. မေမေ ရှိပေမယ့် မေမေက အုပ်ထိန်းသူအဖြစ်ပဲ နေတာလေ .. မမက ကျွန်တော်တို့အစ်မကြီးဆိုရင်လည်း ကျွန်တော်က ဒီတိုင်း လုပ်ရမှာပဲ ..”

“ဒါက မင်း ပြောသလိုမျိုးတော့ ..”

“ကျွန်တော်ကတော့ မမ စကားကို နားထောင်ပြီး လိမ္မာဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာ .. မိသားစုအပေါ်မှာ သားယောက်ျားလေးပီပီ တာဝန်ယူ ဦးဆောင်နိုင်အောင် ကြိုးစားပေးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာလည်း မမက မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး ဦးဆောင်ကြိုးစားနေလို့ပဲ ..”

ဂီတ မျက်နှာလေး ပျက်နေဆဲရှိလျှင် ...

“ရှေ့ .. အခု ခြောက်သောင်းခွဲ .. မေမေ့ကို နှစ်သောင်းခွဲပဲ ပေး မှာ ..”

“ဟင် ..”

“မရဘူး .. ယူ ..”

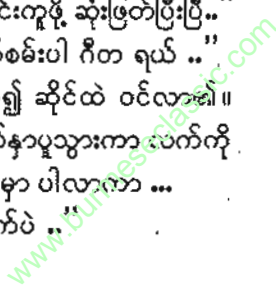
လက်ကိုဆွဲယူကာ ပိုက်ဆံ အတင်းထည့်ပေး၏ ။ ပြီးတော့ ပိုက်ဆံ ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီးသားဖြစ်အောင် ဂီတ လက်ကို သူ့ဘာသာ ဖိဆုပ်ထား လိုက်၍ ...

“မနက်ပိုင်းရတဲ့ ပိုက်ဆံလည်း မမကို တစ်ဝက်ပေးမယ် .. ဒီကား အတွက် မမ ဖြေရှင်းရမှာတွေကို ကျွန်တော် ပိုင်းကူဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ..”

“ဆုံးဖြတ်ပါ .. ဆုံးဖြတ်ပါ ။ ယူလိုက်စမ်းပါ ဂီတ ရယ် ..”

ဒေါ်မေညွန့် က မား လက်လေးကို ဆွဲ၍ ဆိုင်ထဲ ဝင်လာ၏ ။ လက်နှစ်ဖက် ထပ်ဆုပ်ထားတုန်းမို့ ဂီတ မျက်နှာပူသွားကာ လက်ကို ပြန်ရုတ်လိုက်မိ၏ ။ ပိုက်ဆံကတော့ လက်ထဲမှာ ပါလာကာ ...

“ဂီတ မယူပါဘူး အမေ .. အမေ့အတွက်ပဲ ..”

“တော်ပါအေ .. ငါလည်း သားသမီးရဲ့ မသထားရေစာကို မျက်နှာ ပြောင်ပြောင်နဲ့ မျိုချလောက်အောင် ထမင်းမဝတ်သေးပါဘူး.. ဒီမှာ ကျော်.. ငါ့သားလုပ်စာကို အမေကလည်း လုမယူပါဘူး .. ဒါပေမယ့်..”

နှစ်ယောက်ရဲ့ဆေးမှာ ရပ်လိုက်တော့ လူသုံးယောက်က အနားညီ တြိဂံလို ဖြစ်သွားကြကာ ဒေါ်မေညွန့် က ဂီတ ကိုရော .. ကျော် ကိုပါ ကြည့်၍ ...

“တစ်ခုတော့ မေမေ သတိပေးချင်တယ်.. ဂီတ က ဘယ်လိုစိတ် ကူး ရည်ရွယ်ချက်တွေပဲရှိရှိ .. မင်းက ဘာကိုပဲ ဂရုစိုက်စိုက် မစိုက်စိုက် မင်းတို့ အနေအထိုင်မှားရင်တော့ ပတ်ဝန်းကျင်က ပြောမှာနော် ..”

“မေမေ ဘာပြောတာလဲ ..”

ကျော် က မျက်နှာတင်းသွားပြီး ပြန်မေးသည်။ ဒေါ်မေညွန့် က ဂီတ ကိုပဲ ကြည့်ကာ ...

“အထူးသဖြင့် ဆင်ခြင်ဖို့ လိုတာကတော့ မိန်းမဘက်ကပဲ .. ငါတို့က အရာရာကို မြေးမျက်နှာလေးတစ်ခုတည်းနဲ့ မေ့မေ့ပျောက် ပျောက် သဘောထားပြီး လိုက်လျောခဲ့တာ ..”

“မေမေ ..”

ဒေါ်မေညွန့် က လှည့်ထွက်သွားသဖြင့် ကျော် က နောက်က လိုက်သွားပြီး ခေါ်ကာ ...

“မေမေက ဗျာ.. မမ ဒီလောက်ထိ လုပ်ပေးနေတာတောင်မှ -”

“ဘာတွေပေးနေနေ .. ငါက မိဘဟဲ့ .. အခြင်မတော်တာတွေရင် ပြောရမှာပဲ ..”

ပြောနေရင်း ဂီတ ကို ပြန်လှည့်ကြည့်၍ ...

“ဆင်ခြင်ရမှာက ကိုယ့်အပိုင်းပဲ.. အပြောမခံချင်ရင် ဆင်ခြင်ကြ”

“မေမေရာ ..”

ကျော် ပြန်လှည့်ကြည့်သည်နှင့် ဂီတ သားလေးကို လက်ဆွဲ၍

လှည့်ဝင်လာခဲ့မိသည်။ မျက်ရည်ဆိုတာ ဘာမှန်းမသိတော့အောင် ကိုယ့် ဘာသာ မာကျောဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပေမယ့် ရင်ထဲကနာကျင်မှုက မျက်ရည်စ တွေအဖြစ် ဝေတက်လာခဲ့၏။

ဒါပေမယ့် မျက်တောင်ရှည်တို့ဖြင့် ပုတ်ခတ် ဖယ်ရှား၍ ...

“သား မုန့်တွေ အရမ်းစားခဲ့တာ ဘားပလက် တစ်ဇွန်းလောက် သောက်ရမယ် နော် .. ပြီးမှ အိပ် ..”

“ဟုတ် ..”

မား က မွေ့ရှာပေါ်မှာ ငုတ်တုတ်လေး ထိုင်စောင့်ရင်း မအေ့မျက်နှာ ပျက်နေတာကို လိုက်တကြည့်ကြည့်နှင့် ...

“မေမေကို ဘွားဘွားက ဆူလို့လား ဟင် ..”

“မဟုတ်ပါဘူး သားရဲ့ .. မေမေက သားသားကို အိပ်ဖို့ စောင့်နေ တာ ..”

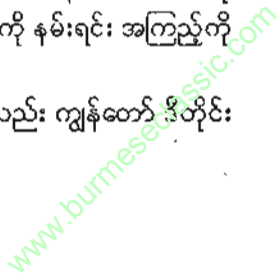
“ဘွားဘွားက သားသားကို ဘွားဘွားနဲ့ အိပ်ပါတဲ့ .. သားသားက အိပ်ဘူးလို့ .. မေမေနဲ့ပဲ အိပ်မှာလို့ .. သားသား မရှိရင် မေမေက တစ်ယောက်တည်း မအိပ်တတ်ဘူးလို့ .. နော် .. ဟုတ်တယ်မို့လား အမေ ..”

“ဟုတ်တာပေါ့ သားလေးရယ် .. မေမေသားလေးက ချစ်ဖို့ တောင်းလိုက်တာ ..”

သားလေးကို ပွေ့ဖက်ထားမိပြီး ပါးလေးတွေကို နမ်းမိသည်။ ပြီးတော့ ဒီတိုင်း တင်ထားလိုက်သည့် ငါးထောင်တန် အလိပ်လေးကို မျက်လုံးရောက်သွားပြီး သားရဲ့ဆံပင်လေးတွေကို နမ်းရင်း အကြည့်ကို ချွတ်မိ၏။

“မမက ကျွန်တော်တို့အစ်မကြီး ဆိုရင်လည်း ကျွန်တော် ဒီတိုင်း ထုပ်ရမှာပဲ ..”

“အပြောမခံချင်ရင် ဆင်ခြင်ကြ ..”

စကားသံတွေ နားထဲမှာ ကြားယောင်နေဆဲ ...

ပြီးတော့ သူမ မမျှော်လင့်ခဲ့ဖူးသော နာကျင်မှုမျိုးက တရိရိ နှိပ်စက်နေ၏။

ကိုယ်ကိုယ်တိုင် တမ်းတခဲ့သည့် မိသားစုအလိုက်အမြဲဘဝလေး တစ်ခုဟာ ကိုယ့်အတွက် ဆုံးရှုံးခဲ့ရလေမယ့် သားလေးအတွက်ကိုတော့ ပြီးပြည့်စုံစေချင်သည်။

ကိုယ်က သားအတွက် ဘာမဆို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ရင်တောင် သားရဲ့ဘဝလေးကို မိသားစုရင်ငွေတို့ဖြင့် လုံခြုံစေချင်သော စေတနာကြောင့် ဒီမိသားစုတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကိုယ့်သွေးသားတွေလိုပဲ နားလည် ဂရုစိုက်သွားဖို့ ဆန္ဒတွေလည်း ရှိနေခဲ့သည်။

ဒါပေမယ့် သားလေးကသာ သူတို့သွေးသားမို့ ဖြစ်နိုင်ပြီး ကိုယ်ကတော့ မိသားစု မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးလား -။

ဒီလိုဆိုရင် သူမဘက်ကရော နာကျင်ဖွယ်တွေ ဘယ်လောက်ထိ ဖြစ်လာနိုင်မလဲ ...။

ဒါမှမဟုတ် သူမကိုယ်တိုင် 'က' ခဲ့သည့်ဇာတ်လမ်းမှာ သားလေးကို ခုပဲ ရယ် - ခုပဲ ငိုနိုင်ဖို့ ဖြစ်နိုင်မလား ...။

လူကြီးတွေရဲ့ ဆိုရိုးစကားလို မျက်မှူးတစ်ဆုံး မကြည့်နဲ့ မျက်စိတစ်ဆုံး ကြည့် ဆိုတဲ့အတိုင်း သူမ မျက်မှူးတစ်ဆုံးပဲ ကြည့်ခဲ့မိသည် ဆိုလျှင် ...။

အခန်း (၁၁)

"ဟင် .. သမီး မစားရသေးဘူးလား .."

ဒေါ်ဦး မေးတဲ့ပုံစံကို ကြည့်လိုက်တည်းက မီးဖိုချောင်ထဲကအခြေအနေကို ဂီတ နားလည်လိုက်သည်။

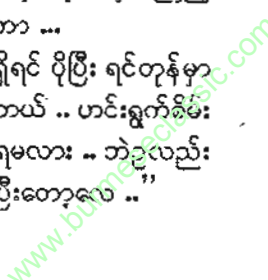
"အင်း .. ဟစ်ထပ်တော့ စားပြီးပါပြီ .. နည်းနည်း ပြန်ဆာလာတာနဲ့ ဝင်လာတာ.. ဆိုင်မှာ လူတွေလည်း ကျနေတယ်ဆိုတော့ ကော်ဖီနဲ့ မုန့်လေးပဲ လုပ်ပေးပါ ဒေါ်ဦး ရယ် .."

"ဪ .. အေး .. အေး .."

ဒေါ်ဦး က ရောက်တာ သိပ်မကြာသေးပေမယ့် ဒီအိမ်ရဲ့အခြေအနေကို တော်တော်လေး သိရှိနေပြီဖြစ်ကာ စပ်စပ်စုစု လိုက်ကြည့်တတ်ခင်ပါတတ်သည့်အကျင့်လည်း ရှိနေ၏။

ထို့ကြောင့် ကော်ဖီဖျော်နေရင်း ဂီတ ရဲ့မျက်နှာကိုပဲ လှမ်းကြည့်နေခဲ့လျက် မုန့်နဲ့ ကော်ဖီကို ရှေ့မှာ လာချပေးကာ ...

"သမီး ကော်ဖီတွေ သောက်တော့ အစာမရှိရင် ပိုပြီး ရင်တုန်မှာ သာ! .. ထမင်းလေး တစ်ယောက်စာတော့ ရှိသေးတယ် .. ဟင်းရွက်စိမ်း သေးတွေနဲ့ ရောပြီး ထမင်းကြော်လေး လုပ်ပေးရမလား .. ဘဲဥလည်း ချီတယ် .. ထမင်းကြော်နဲ့ ဘဲဥကြော်လေး အုပ်ပြီးတော့လေ .."

ဖျင်

“ရတယ် .. ဒေါ်ဦး နေပေစေတော့ ..”

ထမင်းဆာတာ လက်တွေ့တုန့်လာပြီဆိုမှ သတိရသည်။ ဒီနေ့ကျ မှ ကက်စတန်မာက ဖုန်းဆက် လာနှိုးပြီး ဆိုင်ဖွင့်ခိုင်းရတဲ့အထိ လူတွေ ကျနေသည်။

အစောကြီး ဆိုင်ဖွင့်ထားရကာ ရှိသမျှ မိန်းကလေးတွေလည်း ခေါင်းလျှော်တာ .. ညှပ်တာ ပြောတော့ နေရာအားလုံးမှာ ထောင့်စေ့ပြီး ဘယ်သူမှ တစ်ချက်မှ မနားရသေးပေ ..

သူမတို့ စားသောက်ဖို့အတွက် အလှည့်နဲ့ စီစဉ်ပေးခဲ့ပြီး ကက်ကြော် ကိုင်ဖို့တောင် မမြဲတဲ့အထိ ဖြစ်လာလို့ အိမ်ဆီ ပြန်ပြေးခဲ့ရတာ ဖြစ်သည်။

“အဒေါ် သိတယ် .. အိမ်မှာ ဒီလိုပဲ ဦးရာလူက စားနေကြတာ အင်း .. စည်းကမ်းဆိုတာ အဲဒါတွေက စတာပဲ .. စည်းကမ်းရှိမှ စည်းလုံးတယ် .. စည်းလုံးမှုရှိမှ ချစ်ခင် ရိုင်းပင်းမှုဆိုတာ ရှိလာတာ ..”

ဒေါ်ဦး က ညနေစာအတွက် လှီးဖြတ်နေသည့် ပုံလုံသီးနဲ့ ခဲဝဲသီးတွေကို ပြန်ကောက်ကိုင်ရင်း ရှေ့မှာပဲ ဝင်ထိုင်လိုက်ကာ ...

“အဒေါ်တို့က ဒီအလုပ်ကို လုပ်နေခဲ့တာ သက်တမ်းလည်း မနည်းတော့ဘူး .. အိမ်ပေါင်းလည်း မနည်းတော့ဘူး .. မိသားစုတွေ တွေ့လိုက်သမျှ စိတ်ချမ်းမြေ့စရာ မိသားစုရယ်လို့ ဆယ်အိမ် တစ်အိမ် မရှိပါဘူး အထူးသဖြင့် သားသမီးတွေ အလိုလိုက်ပြီး မိဘက ဘဝပျက်တာတွေ ပိုတောင်များသေးတယ် .. ဒါပေမယ့် ဒီအိမ်မျိုးလည်း ရှိတာပါပဲ ..”

ကိုယ့်အကြောင်း ပါလာပြီမို့ ဂီတ စားသောက်ခြင်းကို လက်ခံသတ်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်သည်။

“အံ့ဩစရာကောင်းတာ တစ်ခုပဲ ရှိတယ် .. သားက မရှိတော့ဘဲ ချွေးမက တစ်အိမ်လုံးကို ဦးဆောင် ရှာကျွေးနေတာ ဒီအိမ်ပဲ ရှိတယ် ..”

“ဒေါ်ဦး ရယ် .. အဲဒီစကားမျိုးတွေကို အခုပြောတာ ဒီနေရာမှာ ဖြစ်ပါစေ .. အပြင်မှာ မပြောပါနဲ့ ..” ပတ်ဝန်းကျင်က အဲဒီလို မြင်လာ

“အမျိုး ဂီတ မလိုချင်ပါဘူး .. အထည်ကြီးပျက်ဆိုတဲ့ မျက်နှာငယ်မှုန့် .. အားတစ်စုံလုံး ဘယ်လောက်ထိ ပျက်စီးလေလှင့်သွားနိုင်သလဲဆိုတာ ဒီမိသားစုက မသိလိုက်ခင် ပတ်ဝန်းကျင်က သိပြီးနေပြီ ..”

“ဟုတ်တယ်လေ .. အဒေါ်ကလည်း အဲဒါကို ပြောတာပါ .. ဒီအိမ်က သမီးရှိနေလို့ ဒီလောက်ထိ ထူမတ်နေတယ်ဆိုတာ ပတ်ဝန်းကျင်က သိပြီးသားပါ ..”

“မဟုတ်ဘူး ဒေါ်ကြီး .. ပတ်ဝန်းကျင်သိတာက ဒါတွေကို အမေ နဲ့ ညီမတို့ ဝင် ပေးဆောင်နှီးစေခဲ့တာ .. ဂီတ တို့က အမေ ညွှန်ကြားမှုနဲ့လုပ်နေကြတာပါ ..”

မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဒေါ်ဦး က သိပြီးသားပါ .. အိမ်မှာ ရှိသမျှ သူတို့နဲ့ ဂီတ ဆီက လက်ဝါးဖြန့် တောင်းသုံးနေကြတာ မမြင်တာလည်း မဟုတ် ..

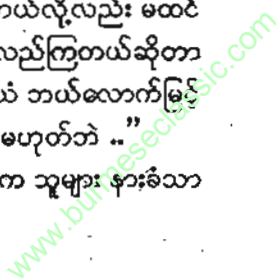
တစ်ခါတလေ ချို တို့ ပိုက်ဆံတွေ ရေတွက်ပြီး ခေါင်းချင်းဆိုင် .. နေကြတာ မြင်ရသေးသည်။ ဒါတွေဟာ ဂီတ ဆိုင်ထဲက မသိဘဲ ခိုးယူ သုံးတာတွေလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ ..

ဒီအဖြစ်တွေကို ဂီတ က အပြင်လူ အသိမခံဘဲ ဖုံးဖိထားသည်။ အဲဒါတွေနဲ့ က စိတ်မလုံတိုင်း လက်တို့ ရန်စတတ်တော့ ရှေ့က ဖုံးဆိတ်က ပေါ် ..

“ဒေါ်ဦး တို့ ရှေ့မီနောက်မီအရွယ်တွေကို ဂီတ လေးစားပါတယ် .. အခုအိမ်တွင်းရေးတွေကို စပ်စုတယ် .. ဝင်ပါတယ်လို့လည်း မထင်ဘူး .. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူငယ်တွေ တတ်သိနားလည်ကြတယ်ဆိုတာ သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြား ပါပဲ .. ပင်ယ် ဘယ်လောက်မြင့်

အခြေအမြစ်ဆိုတာ ပျောက်ပျက်သွားတာမှ မဟုတ်ဘဲ ..”

ဒေါ်ဦး မျက်နှာပျက်သွားတော့လည်း ဂီတ က သူများ နားခံသာ မှတ်စကားတို့ကို ရွေးချယ်ပြောရင်း ...

ဒါပေမယ့် ဂီတ ဖြစ်စေချင်တာက ကိုယ့်ရဲ့အိမ်တွင်းရေးကို
အပြင်မှာ ဘာမှထုတ်မပြုဖို့ပါ .. ဒေါ်ဦး ကို မြင်လိုက်တည်းက ကို
အေးအရွယ် .. အဒေါ်အရွယ်ဖို့လို့ ဂီတ ဝမ်းသာသွားတာ .. လူငယ်
ဆုံရင်တောင် ဒီလိုနေပါ .. ဒီလိုလုပ်ပါနဲ့ တော်တော် သင်ပေးနေရ
သင်တိုင်းလည်း စိတ်တိုင်းကျတာ မဟုတ်ဘူးလေ .. လူကြီးဆို
အားလုံးကို နားလည်နိုင်တယ်ဖို့လား ..

“နားလည်ပါတယ် .. အဒေါ်ကလည်း အထဲနဲ့အပြင် စကား
ရောင်း စကားဝယ်တွေ မလုပ်တတ်ပါဘူး .. ဒါပေမယ့် ..”

သူမ ဆက်မပြောနိုင်အောင် ဂီတ က လက်ကာလိုက်ကာ ..

“ဂီတ ဖြစ်စေချင်တာ အဲဒါပဲ ဒေါ်ဦး .. တစ်မိသားစုတည်း နေ
တာဆိုတော့ အပြင်လူတွေ လုံးဝ မသိတဲ့ အတွင်းရေးတချို့ကို ဒေါ်ဦး
သိထားမှာပဲ .. ဒါပေမယ့် ရင်ထဲမှာပဲ ထားပေးပါ .. အထူးသဖြင့် ဂီတ
က ဒီအိမ်မှာ ရွေးမဖြစ်နေတဲ့အတွက် ..”

“အေးပါ .. ဒီအိမ်မှာ ရွေးမဖြစ်နေတဲ့အတွက် ငါ့တူမလည်း ဘာ
တော့မှ လူလုံးလှဖို့ မလွယ်ဘူးဆိုတာ အဒေါ်က နားလည်ပါတယ် ..

ရွဲ့ပြောတာလား .. တကယ့်စေတနာနဲ့ ကရုဏာဒေါသတွေ ဖြစ်
သွားတာလားတော့ မသိ .. ဒေါ်ဦး က အတုံးလိုက် အတစ်လိုက်
ပြောချလိုက်ပြီးမှ သက်ပြင်းရှည်ကြီး ချသည်။

“သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြား ဆိုပေမယ့် ချို ကတော့ အ
ကို ပြန်လှန်မေးခွန်းမေးတာလောင် မကြိုက်ပါဘူး .. ပြန်မမေးနဲ့ နိုင်
တာပဲ လုပ်ပါ’တဲ့ ..”

ပြန်ပြောပြပြီး ကိုင်ထားသည့် ဓားကို ချထားလိုက်သည်။ ပြီးမှ

“သူ့ကိုလည်း ချို လို့ မခေါ်ပါနဲ့တဲ့ .. အဒေါ်ကလည်း ကိုယ့်
လောက်လေးကို မမလေး ခေါ်ပြီး ခေါင်းငုံ့ လက်ပိုက်မနေနိုင်ဘူး ..
အိမ်ဖော်အလုပ်ကို လုပ်နေရပေမယ့် ကိုယ့်သစ္စာတရားနဲ့ ကိုယ်ပဲ ..

တော်ဖိပန်းကန်ထဲက လက်ကျန်ကို မမော့ဖြစ်ဘဲ ဒေါ်ဦး ရင်ထဲ
အနံ့သံစဉ်တွေကို ဂီတ အံ့ဩစွာ နားထောင်နေမိ၏။

“အဒေါ် ဆယ့်သုံးနှစ်သမီးတည်းက တော်ဝင်မျိုးနွယ် သူဌေးအိမ်
အလုပ်လုပ်ခဲ့တာ .. အသက်သုံးဆယ် ရောက်မှ ထွက်ခဲ့တာ ..၊
ပြန်လို့ ထွက်ခဲ့ရတာလဲ သိလား .. အဲဒီအိမ်ကြီးထဲမှာ ဖောက်ပြန်မှု
မရှိဘဲ အစပြုပြီး သူဌေးကတော်ကြီးရဲ့ဘဝက သနားစရာ ကောင်း
ခဲ့တယ် .. တစ်မိသားစုလုံး အထင်မြင်လွဲပြီး သူဌေးကတော်ကို
အသုံးမကြတော့ အဒေါ်က သူဌေးကတော်ကြီးဘက်ကလေ ..”

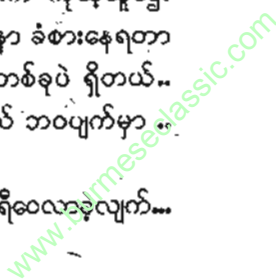
သတ္တိကတော့ မခေပါလား.. ဒါမှမဟုတ် သစ္စာတရား ကြီးမားသူ
ပြောရမည်လား ..။

“အားနည်းတဲ့သူဘက်မှာ အမှန်တရား ရှိနေတော့ အဒေါ်က
အမှန်တရားဘက်မှာ ရပ်ခဲ့တယ် .. ဟွန်း .. အဲဒီမိသားစုထဲက တစ်
ဘက်က ‘ဘယ်ကောင် မှန်ချင်သလဲ .. မှန်ချင်တဲ့ကောင် ထွက်’လို့
ထုတ်ကာ .. သူဌေးကတော်ကြီးဘက်မှာ ဘယ်သူမှလည်း ရပ်တည်
ခဲ့ကြဘူးလေ .. ဒါပေမယ့် အဒေါ် တစ်ချက်မှားသွားတာက မှန်
မကောင်းဘူး ဆိုတာပဲ ..”

ဒေါ်ဦး မျက်နှာမှာ ဒေါသနှင့် မာန်မာန်တရားတို့ လွှမ်းမိုးနေခဲ့
သည် ..

“အသက်သုံးဆယ်ဆိုပေမယ့် ငါးဆယ်ကျော်အရွယ်လောက်တော့
အံ့ဩကျက်သေးဘူးလို့ ပြောရမလားပဲ .. အဲဒီတုန်းက ကိုယ့်သူဌေး
ကတော်ကြီးကို သနားတာရယ် .. မဟုတ်မမှန် နှစ်နာ ခံစားနေရတာ
ရယ် .. အဲဒါတွေကို ကြည့်မနေနိုင်တဲ့ ဒေါသစိတ်တစ်ခုပဲ ရှိတယ် ..
မှန်တဲ့ဘက်က ရပ်တည်မယ်ဆိုတဲ့ မာန်က ကိုယ် ဘဝပျက်မှာ ..
အပျက်မှာ ဘာကိုမှ မကြောက်ဘူး ..”

ပြောနေသည့်မျက်နှာက တဖြည်းဖြည်း မျှော့ရိလော့ခွဲလျက်...

“အဒေါ်ကို အိမ်ကနေ နှင်ထုတ်ကြတော့ ငါ့မမကြီး သေသွား နှင်တို့ကို တစ်အိမ်လုံး ထောင်ကျကုန်အောင် ငါ အားလုံး သွားတိုင်း လိုက်မယ် .. ငါ့မှာ သက်သေတွေ ရှိတယ် လို့ ပြောပြီးမှ ဆင်းခဲ့တာ အဲ့ဒါကြောင့်လို့ ထင်တာပဲ .. မမကြီး တစ်နှစ်လောက် ခံလိုက်တာ တယ် ..”

“သူတို့က သူဌေးကတော်ကို လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားနေကြတာဟာပဲ ..”

“ပြောရရင်တော့ အဲ့ဒီအတိုင်းပဲ .. ဆွေတော်စု .. မျိုးတော်စုတို့ အိမ်ကြီးပေါ်မှာ စုဝေး ကြိတ်ကြဲနေကြတာ မမကြီးကိုပဲ .. အဒေါ်တွေ ပြောပြတာက အဒေါ်ဘဝရဲ့ အတွေ့အကြုံတွေနဲ့ .. အခဲယူချက်ကို သမီး သိစေချင်လို့ပါ .. ဘဝမှာ အခြေမဲ့ အနေမဲ့ ပညာမတတ်တော့ အိမ်ဖော်လုပ်နေရတဲ့ဘဝက မလွတ်မြောက်ပါဘူး .. မမယ့် အဒေါ်မှာ သစ္စာတော့ ရှိပါတယ် ..”

“ဟုတ်ပါတယ် ဒေါ်ဦး ရယ် .. ဂီတ ကလည်း ဒေါ်ဦး ကို ဖြစ် .. လူငယ်တွေပဲ ရောက်လာလာ .. ကိုယ့်အိမ်မှာရှိတဲ့လူတွေ မိသားစုတွေလိုပဲ သဘောထားတာပါ .. မိသားစုဝင်တွေလို စိတ်ကြည်ချင်တဲ့ဆန္ဒလည်း ရှိတယ် .. ဒေါ်ဦး နဲ့ ဂီတ က ဒီအိမ်မှာ သူတွေ ဖြစ်တာချင်းလည်း အတူတူပါပဲ .. ချွေးမဆိုတာ သားနဲ့တော်ရတာလေ ..”

“ဒါပေမယ့် ဒီချွေးမက သားရှိရှိ မရှိရှိ .. ပြောရရင် သူ့ထက်တောင် မိသားစုအပေါ်မှာ ကောင်းနေတာ .. ဒါ လက်တွေ့အတိုင်းပဲလေ .. ငယ်သူတွေက မသိရင်တောင် လူကြီးကတော့ နားသင့်စွယ်မို့လား .. ဒီနေ့လယ်စာ ထမင်းဟင်းတွေကို ချို နဲ့ သူ့ချင်းတွေ အကုန်ချခင်း နင်းစားသွားတာ မမညွန့် ကိုယ်တိုင် ရှိတာပဲ .. ဒေါ်ဦး က သူမ မြင်တွေ့ ကြားသိခဲ့တာတွေအပေါ်မှာ ..”

“ဘိနိုင်းတာ ဖြစ်နေတာပင် ..”

“သူ့ရှေ့မှာ အဒေါ်က မေးသေးတယ် ..”

ဘာပြန်ပြောသလဲဆိုတာတော့ ဒေါ်ဦး က ထည့်မပြောခဲ့ပါ ..

“နာမှာ စိတ်မကောင်းခြင်းတွေသာ ရှိနေခဲ့လျက် ..”

“ခက်တယ် သမီးရဲ့ .. ကျွတ်ထိုက်သူကိုပဲ ချွတ်လို့ ရတာ 'က

တယ် .. ကျွတ်ထိုက်သူ မကျွတ်ထိုက်သူဆိုတာ ငါတို့ ပုထုဇဉ်တွေက

လုပ်လိုလုပ် သိမှာလဲ .. ပေးကမ်းခြင်းသည် အောင်နိုင်ခြင်း ဆိုတာ

လည်း သူ့နေရာနဲ့သူ ရှိသေးတယ် .. အဲ့ဒါ သမီးကို အဒေါ်က အမုန်းခံ

သတ်ပေးချင်တာပဲ .. လောကကြီးက ကိုယ် လိုသလောက် ဘယ်

အရာမှ မပေးဘူး .. ကိုယ်ပစ်တဲ့မြား ဘယ်ရပ်ဝန်းမှာ စိုက်ဝင်သွားသလဲ

တာ မြင်နိုင်ပေမယ့် ကိုယ်ပေးတဲ့မေတ္တာ သူ့ဆီ ရောက်ရဲ့လား ..

အောက်ဘူးလား ကိုယ် မသိနိုင်ဘူးလေ ..”

ဒေါ်ဦး က ပြောချင်ရာ ပြောပြီး သူမ ကိုင်တွယ်နေတာတွေကို

ထုတ်ဖောက်သွား၏။ အလုပ်တွေ အရေးကြီးနေတာကိုပါ ခေတ္တ

လျော့ကာ ဂီတ ထိုနေရာမှာပဲ ထိုင်နေမိလေသည်။

ကိုယ့်အဖြစ်ကို ပြန်တွေးမိတော့လည်း သူမ သားလေးကို ဒီအခြေ

နေထိုင် ပြုစု ပျိုးထောင်ခဲ့တာတွေ .. ဒီမှာ ခုလိုမျိုး တစ်စုတစ်စေးတည်း

ခွင့်စွာ နေထိုင်ဖို့တွေအတွက် နေ့မနား ညမနား လှုပ်ရှား ကြိုးစားခဲ့

တာတွေ သိတဲ့လူတိုင်း အံ့ဩကြ၏။

စိတ်ကူးတွေထဲမှာတော့ ကိုယ့်ရဲ့ ပန်းဝင်ကြိုးနောက်မှာ ဘဝ

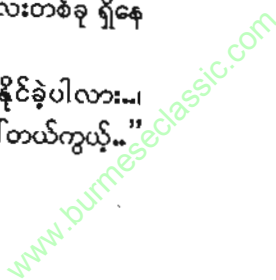
အောက် အေးချမ်းစွာ ခိုဝင် အိပ်စက်ရုံ မိသားစုရိပ်မြှုလေးတစ်ခု ရှိနေ

တာပဲ ..

“တကယ်တမ်းကျတော့ သူမ ဒီနေ့ထိ အမောမပြေနိုင်ခဲ့ပါလား..။”

“သမီးရေ.. ဆိုင်ကမိန်းကလေးတစ်ယောက် လာခေါ်တယ်ကွယ်..”

“ရှင် .. ဟုတ်ကဲ့ ..”

ဒေါ်ဦး ပြန်ဝင်လာပြီး ပြောမှ ခိုက်ဆာဆာနှင့် ဖုန်းယူလာဖို့ သတိ
မရခဲ့တာကို တွေးလိုက်မိသည်။

“မာမာ .. ဘာဖြစ်လို့လဲ ..”

“ဒီမှာ မမ ဖုန်းလာနေလို့ .. ဒေါ်တာ နှစ်ခါရှိပြီ မမ .. ရော -

“အေး .. ဟုတ်တယ် ..”

မာမာ က ဖုန်းပေးပြီးမှ ...

“မမ အေးဆေးဆေး နားနေော် .. ခိုင် တို့ ပြန်ဝင်နေကြပြီ .. ရတနာ
သိလား ..”

ဖုန်းက နှစ်ခါကျသွားပြီးမှ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ခေါ်လျှင် -

“ဟလို ..”

“ဂိတ် ရေ .. တီချယ်ပါကွယ် ..”

“ဪ .. ဟုတ်ကဲ့ .. ဖုန်းနံပါတ် ပြောင်းသွားလို့ ရုတ်တရက်
မသိလိုက်ဘူး .. ပြောလေ တီချယ်မာလာ .. ဘာလိုအပ်လို့လဲ ဟင် ..

“အေး .. သမီးရယ် .. လိုအပ်နေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး .. ဒါ

မယ့် ကားကိစ္စလေးတော့ ပြောစရာရှိတယ် .. သမီး ဒီည ခဏလာခဲ့
ရမလား ..”

“ရတယ် တီချယ် .. လာခဲ့မယ် .. စိတ်ချနေော် တီချယ် .. လာခဲ့
မယ် ..”

တစ်ခုခုတော့ စိတ်ညစ်ဖွယ်ရှိနေပြီကို တွေးမိကာ သက်ပြင်း
ကြီး ချလိုက်မိ၏။

ထိုစဉ် ချက်ချင်း ဝင်လာသည့်ဖုန်းက ဒေါ်မေညွန့် ဆီမှ ...

“ဟလို အမေ ..”

“အေး .. ဒီမှာ ပစ္စည်းကောင်းလေး တွေ့လို့ ခဏ ဆွဲထား
တာနဲ့လေ .. ညည်းလက်ထဲမှာ ဘယ်လောက်ရှိလဲ .. နှစ်ဆယ်လောက်
ဆို ရတယ် ..”

“နှစ်ဆယ် ..”

“အေး .. မကြာဘူး .. ခဏပဲ .. ဒါ အသေးစားလေးတွေပါ ..
ရင်ကလည်း အတူလုပ်လာကြတဲ့လူတွေဆိုတော့ ကိုယ့်ကို အရင်လာ

တာ .. မပြေလည်တဲ့စကား မပြောချင်လို့လေ .. ဒီလောက် အသေး
တောင် မကိုင်နိုင်ဘူးဆိုရင် သိက္ခာကျတာပေါ့ ..”

“အမေရယ် .. ဟိုလေ ..”

“ဘာလဲ .. မရှိဘူး ပြောမလို့လား .. ညည်းဆိုင်အတွက် ပစ္စည်း
မှာရင်တော့ နှစ်ဆယ် အစိတ်လောက်ကို အိမ်ရှေ့က ဖြတ်တဲ့

ညည်း ဆိုင်ဝယ်စားတဲ့အတိုင်းပါပဲအေ .. ငါ့ကျမှ ..”

“မဟုတ်ပါဘူး .. ဟုတ်ကဲ့ပါ လေးလိုက်ပါ့မယ် .. အမေက ဘယ်
ဟင် .. လာယူမှာလား ..”

“ပြီးရော .. ငါ ယူခိုင်းလိုက်မယ် .. ကားနံပါတ် (... ..)လာရင်
အတတ်လိုက် .. ဒါပဲ ..”

ဖုန်းကိုင်လျက် ကျန်ခဲ့သူက သူမပဲ ဖြစ်၏။
နောက်ထပ် ပြိုကျခဲ့တာက မျှော်လင့်ခြင်းကမ်းပါး တစ်ဖက် ...။

ပြောနေရင်း နားဝင်မှာ မဟုတ်မှန်းလည်း သိနေသဖြင့် ဝင်ဒီ
= ခေါင်းခါသည်။

“နင် ဒီယောက်ျားရဲ့မိသားစုတွေကို သမ္မိတမ်း တမ်းတနေတည်း
= တစ်နေ့ ဒီတိုင်းဖြစ်လာမှာပဲဆိုတာ ငါတို့က တွက်မိပါတယ် ..
ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ နင့်ရဲ့စွဲလမ်းမှုက သေးသေးနပ်နပ်မှ မဟုတ်ဘဲ..”

“အေးလေဟာ .. မိသားစုဘဝနဲ့ စုစည်း နွေးထွေးစွာ နေချင်ရင်
နင် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ရင် ပြီးပြီပဲ ..”

“လွမ်း ရယ် ..”

“မလွမ်းနဲ့ ဂီတ .. နင် အယူလွှဲနေတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိရ
အေးပါ .. အဲဒီမိသားစုကို ဒေါ်မေညွန့် က မွေးထားတာ .. နင်လည်း
အိမ်မပဲ .. ထပ်ယူရင် ထပ်ရမှာပဲ မဟုတ်ဘူးလား .. ကိုယ်က ဖောက်ပြန်
သော်လည်း မဟုတ်ဘူး .. တစ်ပင်လဲလို့ တစ်ပင်ထူတာ ဘာဖြစ်သွားနိုင်
လို့လဲ .. ပြီးတော့ နင့်ကို အထင်လွှဲပြီး ပြောဆိုခံခဲ့ရတာတွေလည်း
အခု သူတို့မြေးမှန်း သိသွားတော့ ရှင်းသွားပြီ မဟုတ်ဘူးလား ..”

“ရှင်းဖို့ မလွယ်တာတွေ ထပ်ရှိသေးတယ် လွမ်း ..”

“ဘာ!..”

“သားလေးက သူတို့ကို ဦးဦးရေ .. ဘွားဘွားရေနဲ့ ခင်တွယ်နေ
ပြီ ..”

လွမ်း နဲ့ ဝင်ဒီ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိ
ကြသည်။ သုံးယောက်သား ကိုယ့်ဆိုင်တွေကို ဒီတိုင်းထားခဲ့ကြပြီး ကန်
တော်ကြီးက စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်ထဲမှာဖြစ်ကာ ...

“ဒါတော့ ငါတို့လည်း မပြောတတ်တော့ဘူး ဂီတ ရယ် .. ဒီထိ
လာဆုံကြပြီး နင်က ငါတို့ပေးတဲ့ စိတ်ကူးအကြံဉာဏ်တွေကိုမှ
မကြိုက်တော့လည်း နင့်စိတ်ကူးတွေကို နားထောင်ပေးပြီးတော့ပဲ ပြန်
ရတော့မှာပေါ့ ..”

အခန်း (၁၂)

“အဲဒီတော့ ဘာတွေဖြစ်ကုန်လဲ ..”

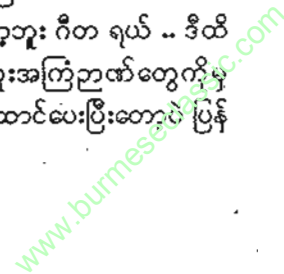
“ဘာဖြစ်ရမလဲ လွမ်း ရယ် .. တောင်းတာလည်း ပေးလိုက်
တယ် .. ဒေါ်မာလော့ ကိုလည်း .. အဲ .. နင် ဘာပြောလိုက်ရလဲ ..”

ဝင်ဒီ က လူတတ်ကြီးလုပ်နေပြီးမှ လက်တို့ မေး၏။

“လိုချင်တဲ့လူက မဖြစ်ဘူးဆိုတော့လည်း ပေးစရာရှိတဲ့လူက
ပေးဖို့ ကတိပေးလိုက်ရတာပေါ့ဟာ ..”

“ရှာပေးရအောင် ငွေ သိန်းသုံးဆယ်ဆိုတာ သုံးလေးသောင်းမှာ
မှတ်နေသလား ဂီတ ရယ် .. ခုပဲ နင့်ဆိုင်ထဲမှာ လည်ပတ်နေရတဲ့
ထုတ်ပေးလိုက်ရပြီ .. ပြောရမယ်ဆို နင် ဒီအလုပ်နဲ့ အရမ်းကို အတို
ပေးလို့ သိလား .. ဖွင့်တာ နှစ်ဝက်ပဲ ရှိသေးတယ် .. နင့်ရဲ့အောင်မြင်
က ငါတို့ကို အမိလိုက်နေပြီ .. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နင်က အသစ်စတဲ့သူ
ဒီအချိန်လောက်နဲ့ ဒီလောက်အောင်မြင်ဖို့ လွယ်တာမှ မဟုတ်တာ ..”

“ဟုတ်တယ် .. နင့်ရဲ့ကြိုးစားမှုတွေ အညွန့်ကျိုးသလို ဖြစ်သွား
တယ်နော် ဂီတ .. တကယ်ဆို နင် ရှာနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းမျိုးနဲ့ အ
အမိနှစ်ယောက်တည်းအတွက် လုံးဝ ပြည့်စုံတဲ့ဘဝမျိုး ဖြစ်လာရမှာ

“နင်တို့ ငါ့ကို စိတ်ဆိုးသွားတာလား ဟင် ..”
 “ဘာစိတ်ဆိုးစရာ ရှိလို့လဲ.. နင့်အခက်အခဲကို ငါတို့ ဘာမှ ကူညီ မပေးနိုင်တဲ့အတွက် စိတ်မကောင်းတာကို ပြောပြတာ ..”
 “အေးလေ .. အခု ကလေးကို သူတို့နဲ့ ပြန်ခွဲထုတ်ရမယ့်ပြဿနာ ထပ်ရှိလာတယ်ဆိုတော့ အစစအရာရာအတွက် ခက်ခဲသွားပြီ ..”
 “ဟုတ်ပါတယ် .. အဲဒါတွေက ငါ စခဲ့တဲ့ အမှားတွေပါ ..”
 “ဟင် .. နင် မှားမှန်း သိပြီလေ၊ ဒါဆို နင် အခု မရုတ်နိုင် .. မလွန်နိုင် ဖြစ်နေတာလား ဂီတ ..”
 “စိတ်နှစ်ခွဲ ဖြစ်နေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး.. ဒါပေမယ့် ငါလုပ်ခဲ့ တာ ဘယ်လိုကောင်းကျိုးတွေ ဖြစ်လာသလဲဆိုတာတော့ တွေးမိတယ်”
 “ဘယ်မှာ ကောင်းကျိုးရှိလို့လဲ ..”
 ပြောနေရင်း ကရုဏာခေါ်သတွေ ဆူပွက်လာကာ စားသောက် ထားသည့် မုန့်ပွဲတွေကို ဘေးရွှေ့ပစ်လိုက်ပြီး လွမ်း က ဂီတ မျက်နှာကို အင်တိုင်းသလို ငုံ့ကြည့်၏။
 “ကောင်းတာ တစ်ခုခုရှိရင် ငါ့ကို ပြစမ်းပါ .. ကဲ ..”
 “ဟုတ်ပ ဂီတ ရယ် .. နင့်ကို မညာမတာ ပြောရရင် အဲဒီမိသားစု ကို ရုန်းကန်ကျွေးမွေးရမယ့် ဝဋ်ကြေး နင့်မှာ ပါလာတာ နင့်ကိုယ်နင် သိရဲ့လား ..”
 “သိသိကြီးနဲ့ပဲ ငါ ကျေကျေနပ်နပ် ထမ်းဆောင်ခဲ့တာပါ ..”
 “ဟင်!..”
 “ဒါပေမယ့် ငါ့အစီအစဉ်တွေထဲမှာ အခု ကြုံလာတဲ့ အခက်အခဲ မျိုးတွေတော့ မပါဘူး ..”
 “ဒါပဲလေ .. နင်က တစ်ဖက်သတ်တည်း ခံစားပြီး ယုံကြည်နေ တာကိုး .. ဒါပေမယ့် နင် သိပ်မှားတယ် .. မိုက်တယ်လို့လည်း ပြောလို့ ရတယ် .. နင် သူတို့ဆီက ငိုယိုပြီး ထွက်ခဲ့ရတာကို ဘာဖြစ်လို့ မေ့ပစ်

ထိုက်တာလဲ .. သူတို့စွပ်စွဲထားတာကို ဖြေရှင်းချင်တယ်ဆိုတာက ခိုင်လုံ ဆဲအကြောင်းပြချက် မဟုတ်သေးပါဘူးဟာ ..”
 “အဲဒါဆိုရင်တောင် အခု ကိုယ့်ဘာသာ ဖုတ်ဖက်ခါပြီး ထွက်လာ ထိုက်ရုံပဲ .. ကလေးဆိုတာ ဒီအရွယ်လေးက ငိုလွယ်ရယ်လွယ်ပါ .. ပြီးတော့ ညဘက် နင်နဲ့ပဲ အိပ်တာဆို .. ဘာဖြစ်ဖြစ် ကလေးဘဝက မိခင်ရှိနေရင် ပြည့်စုံတယ် ..”
 သူငယ်ချင်းတွေက စေတနာနဲ့ ပြောကြတာပါ .. ဒါပေမယ့် သူမ ဘာလုပ်ခဲ့မိသလဲ ..၊ ဘာတွေ ဖြစ်လာနိုင်သလဲဆိုတာကိုတော့ သူမသာ သိနေခဲ့သည်။
 “ဂီတ ..”
 “ဟင် ..”
 “အေးလေ .. နင့်အခက်အခဲကို နင်က ပိုသိနေမှာပါ .. ဒါပေမယ့် ငါတို့သိတာ တစ်ခု ထပ်ပြောရရင် နင် ရင်းနှီးစိုက်ထုတ်ပြီး ထူထောင် ထားသမျှ သူတို့ကို ပံ့ပိုးနေသမျှတွေက ဒေါ်မညွန့် ရဲ့ အရင်းအနှီးတွေ ခါလို့ အများကို သိစေခဲ့တာ နှင် သိပ်မှားတယ် .. နဲ့ပါတ်တစ်က နင် အရမ်းနစ်နာတယ် .. နဲ့ပါတ်နှစ်က နင့်ကို ကျေးဇူးတင်ခြင်း မတင်ခြင်း တွေအပေါ်မှာ သူတို့ဘက်က ဘယ်လို မလိုတုံ့ပြန်ခွင့် ရှိသွားပြီ .. ပတ် ဝန်းကျင်အမြင်မှာ နင်က သူတို့ကျေးဇူးရှင် မဟုတ်ဘူးလေ .. ကလေး တစ်ယောက်နဲ့ ခိုကပ်နေတဲ့ ချွေးမပဲ ..”
 နဲ့ပါတ်စဉ်တွေ ပြီးဆုံးပြီ ထင်ရပေမယ့် ဝင်ဒီ က နောက်ထပ် လက်သူကြွယ်တစ်ချောင်း ထောင်လိုက်ပြန်ကာ ...
 “နဲ့ပါတ်သုံးက အရေးကြီးဆုံးပဲ .. နင် လုပ်သမျှ ကောင်းနေရှင် သာ သူတို့က ငြိမ်နေမှာ နော် .. မှားယွင်းမှုတစ်စုံတစ်ရာ ရှိလာတာနဲ့ နင့်ကို သူတို့ နားလည်ပေးကြမှာ မဟုတ်ဘူး ..”
 “ငါတို့က သူတို့တွေကို တစ်ခါနှစ်ခါပဲ မြင်ဖူးတာပါ.. ဒါပေမယ့်

ဘယ်လိုလူစားတွေလဲဆိုတာ အကဲခတ်မိတယ် .. နင်က 'လူ့အကြောင်း ပေါင်းမှ သိ ..' ဆိုတဲ့ စာဆိုနဲ့အညီ လုပ်ခဲ့ပြီး ခုထိ နားမလည်ဘူး .."

"နင်တို့စေတနာကို ငါ နားလည်ပါတယ် .. ငါ ဘာလုပ်သင့် သလဲဆိုတာလည်း အကောင်းဆုံးလမ်းကို ရွေးနိုင်အောင် ငါ အချိန်ယူ နေတာပါ .. သည်းခံမှုဆိုတာလည်း အတိုင်းအတာတစ်ခုတော့ ရှိတာပဲ ဟာ .. တော်ရုံ ဆိုးရွားတာလောက်ကို ငါ သည်းခံနိုင်အောင် ကြိုးစား ချင်သေးတယ် .."

"ဘာလဲ .. 'တစ်ဦးမေတ္တာ တစ်ဦးမှာ' ဆိုတာကို တမ်းတနေတာ လား .."

"မတမ်းတပေမယ့် ငါစေတနာမှန်ရင် တစ်ခုခုတော့ သူတို့ နား လည်လာမှာပါ .. နားမလည်တော့ဘူးဆိုရင်တောင် ငါ စခဲ့တဲ့ ခြေလှမ်း ကို ကျင်းချိုင့်ကလေးတစ်ခု နင်းမိတာနဲ့ နောက်ပြန်မဆုတ်ချင်ဘူး .."

"ငါကတော့ ကျင်းချိုင့်ကလေးတစ်ခုလောက် မကတော့ဘူး ထင် တာပဲ .."

လွမ်းက ဝင်ဒီကို မျက်စပစ်ပြီး 'ဘယ်လိုလဲ ..' လို့ အဖော်ညှိ၏။ ပြီးတော့ ထောက်ခံမဲ မရသေးပေမယ့် သူမ စကားကိုပဲ ဆက်၍ ...

"နင့်ကိုယ်နင် ပြန်မကြည့်မိတာတွေကို သတိရဖို့ ပြောတာပါ.."

"ကဲပါဟာ .. သူ့စိတ်ကူးတွေ ပြီးဆုံးတဲ့အထိ လုပ်ကြည့်ပါစေ.. အခု ငါတို့ နင့်ကို ပြောချင်တာက နင် ငါတို့ဆီက အကူအညီကို ဘာလို့ မလိုချင်တာလဲ .."

ဝင်ဒီက သူမ သိချင်တာကိုပဲ အဓိက မေးတော့သည်။

"ငါ လိုအပ်ရင် ယူမှာပါ .."

"အခု မလိုအပ်သေးဘူးပေါ့ .."

ဂီတ မျက်နှာ မသိမသာလွှဲပြီး ငြိမ်နေသဖြင့် ဝင်ဒီက မျက်မှောင် ကုတ်သွားကာ ...

"ငါ သိတယ် ဂီတ .. နင် ငါတို့ဆီက အကူအညီ ယူလိုက်ရင် နင့်အတွက် ပိုပြီး ဆောင်ကျဉ်းသွားမယ် .. ငါတို့ ဒီထက် ပြောဆိုဝေဖန် ကြတော့မယ်လို့ နင် ထင်နေတာ .."

"မဟုတ်ပါဘူး ဝင်ဒီ ရယ် .. နင်တို့ ပြောတာကိုလည်း ဝေဖန်နေ တယ်လို့ ငါ မထင်ပါဘူး .. စေတနာနဲ့ အမုန်းခံပြီး ပြောနေကြတာ ငါ သိတယ် .. ငါ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် .. အကူအညီ မယူတာက ငါ လုပ်မိတဲ့အတွက် ဆိုးဆိုးကောင်းကောင်း ငါပဲ ခံစားသင့်တယ် ထင် လို့ပါ .. ပြီးတော့ ဒါက ငါ့အတွက် အရေးကြီးဆုံး လိုအပ်ချက် မဟုတ် သေးဘူး .. တကယ် လိုအပ်ပြီဆိုမှ တူကယ်ရာမဲ့မှာ ကြောက်တယ်..၊ နင်တို့တွေက ငါ့အတွက် အသက်တယ်ဆေးပါ လွမ်း ရယ် .."

အပြောကတော့ ကောင်းပါပေမယ့် သူ့ ပင့်သက်တွေ ချလျက်...

"အေးလေ .. ပြီးတာပဲ .. ဒါဆို နင် အဲဒီအိမ်ထဲမှာ ပိုက်ဆံ ဘယ်လို စုမှာလဲ ..၊ နင် ရှာနိုင်တာထက် သူတို့က ပိုပြီး တွက်နေတာ .. မရှိဘူး ပြောတာလည်း ယုံမှာ မဟုတ်တော့ ငါတော့ ရင်လေးတယ်.."

"လေးမနေနဲ့ လွမ်း .. သူ ပြောသလိုပဲ 'အောင်မလေး' 'တ' လာမှပဲ သူ လိုအပ်တာ လုပ်ပေးလိုက် .. ဒါပဲရှိတာ .."

သူငယ်ချင်းတွေ ကျေနပ်ကြရဲ့လား .. မကျေမနပ် ဖြစ်သွားကြ သည်လား တွေးမိပေမယ့် သူမဘက်ကလည်း ဒီတိုင်းပဲ နေရတော့မှာမို့ မတတ်နိုင် ..

မနက်ဖြန်ဆိုတာ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ တစ်ပတ်လည်ရုံနဲ့ ရောက် လာမှာပေမယ့် ..၊

အခန်း (၁၃)

“ခြံထဲကို ဝင်လာရပေမယ့် အထဲမှာ ဆိုင်ကတော့ ရှယ်ပဲနော် - မိန်းကလေးအကူတွေကလည်း တော်တော်ကျွမ်းကျင်တဲ့ပုံပဲ ..”

ခုမှလာဖူးသည့်မျက်နှာ သိပေမယ့် မိန်းကလေးတွေကတော့ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြုံးပြ ဖော်ရွေကြသည်။ မေးသမျှကိုလည်း သေချာဖြေပေးကြသည်မို့ သူမက သဘောတွေ ကျနေကာ ...

“ဆက်ဆံရေးတွေလည်း ကြိုက်တယ် ..”

သူမက ရေစိုဆံပင်ကို ဒရိုင်ယာမှတ်ခံနေရင်း ပိုင်ရှင်မှန်း သိသားစေသော ဂီတ ကိုပဲ လှမ်းလှမ်းကြည့်ကာ ...

“ဒါက အုပ်ချုပ်တဲ့လူရဲ့ အရည်အချင်းပဲ ထင်တယ် ..”

ဂီတ က လှည့်ကြည့်ပြီး ပြုံးပြ၏။

“ဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး အစ်မရယ် .. အားလုံးက မွေးချင်းညီအစ်မစိတ်ဓာတ်နဲ့ ကြိုးစားကြလို့ပါ ..”

“အင်း .. ဒါလည်း ဟုတ်ပါတယ် .. တို့လည်း နောက်ဆို ဒီကိုခဏ ခဏ လာဖြစ်မှာပဲ .. ဒါပေမယ့် တစ်ခု စိတ်ညစ်တယ် ..”

သူမက စကားစပြီးမှ ချက်ချင်း မပြောဘဲ အားလုံးရဲ့မျက်နှာကို မျက်လုံးရောက်နိုင်သမျှ လိုက်ကြည့်၏။ ပြီးမှ ...

“ပတ်ဝန်းကျင်က ဒီထက်သန်ရင် ပိုကောင်းမှာ သိလား ..”

“ဟင်!...”

“မမ ဘာပြောတာလဲ ဟင် ..”

အနားက မိန်းကလေးတွေ အံ့ဩသွားတာကို သူမက ပြုံး၍ ...

“ဟိုဘက်က နှစ်ဆောင်ပြိုင်တိုက်ကြီးပေါ့.. အဲဒီခြံက မသန်ဘူး”

ဂီတ ချုပ်ဆေးဘူးတွေ စစ်ကြည့်နေရင်း လက်တွေ တုံ့နေသွားသည်။ ဆံပင်ညှပ်နေသည့် မာမာ တို့ဘက်ကလည်း ဒီစကားကြောင့် နှစ်ရှင်ဖြစ်သည့် ဂီတ ကိုပဲ လှမ်းကြည့်ကြ၏။

တကယ်တော့ အိမ်ရှင်ပေမယ့် သူမက ဧည့်သည်ပဲမို့ ဂီတ ဒီပတ်ဝန်းကျင်ကို ဘာမှ မသိပေ ..!

“ညီမက မသိဘူး ထင်တယ် ..”

သူမက ဘယ်ကမှန်း မသိပေမယ့် ဒီနားက ပတ်ဝန်းကျင်ကို သိနေကာ ဒါကို ပြောချင်နေတာလည်း သိသာလျက် ...

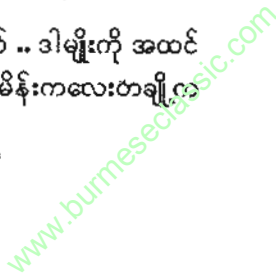
“ဟုတ်ချင်လည်း ဟုတ်မှာပါ .. အဲဒီမှာနေတဲ့ လူကလည်း သူက မဟုတ်တာလုပ်နေတော့ နေရာတစ်ခုမှာ ကြာကြာနေလို့မှ မဖြစ်တာ.. ဒီတို ဘယ်တုန်းက ရောက်နေမှန်း မသိပေမယ့် တို့ သိတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာတော့ တော်တော် လုပ်စားသွားတာ နော် .. တကယ် လူကြီးပိုင်း ဆွေလောက်ပဲ သိတာ .. ဘယ်သူမှ ဘာမှ မသိလိုက်ဘူး ..”

“ဘာတွေလုပ်သွားလို့လဲ ဟင် မမ .. ဘယ်လိုလူမျိုးလဲ ..”

ကောင်မလေးတွေ စိတ်ဝင်စားနေတော့ သူမက အကြိုက်တွေ သွား၏။

“သူက အခြေအမြစ်မရှိပေမယ့် ရေလှုံ့တယ် .. ဒါမျိုးကို အထင်ကြီးတတ်တဲ့ အမျိုးမျိုးသော အခြေအနေတွေနဲ့ မိန်းကလေးငါချိုလှ သူစက်ကွင်း မိတာပေါ့ ..”

“ဪ .. ရှုပ်ပွေတာကို ပြောတာလား ..”

“အိုး...”

တက်တက်စင်မှားတဲ့ အဖြေကို ရွံ့ချသလိုမျိုး သူမက ရွံ့မဲ့ ခေါင်းခါ၍ ...

“ဒါမျိုးဆိုရင် လုပ်စားနေတယ်လို့ ပြောပါ့မလားကွာ .. သူမ ဖျက်ဆီးတယ် .. ပြီးရင် အစပျောက်တယ် ..”

“ဟယ်!...”

“စိတ် .. စိတ္တဇ လူသတ်သမားလား ဟင် .. ဘုရား!... ဘုရား- ဂီတ နားစွင့်နေရင်း ဘာကိုမှ မလုပ်နိုင်တော့ဘဲ ပြောနေသည့် သူမကိုပဲ လှမ်းကြည့်နေမိ၏။ ဟိုဘက်ခြံကလို့ သူမ မျက်စိပစ်ပြိုင်အသိုက်တစ်ခါက ကလေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး စကားများခဲ့ရတဲ့ လူပဲ ။

ဒါမှမဟုတ် အဲဒီခြံမှာ တခြားလူတွေ ရှိသေးတာလား ..

“သူ့ကိုတွေ့တော့ စုံစမ်းကြည့်မိသေးတယ် .. အဲဒီခြံက လူတွေ တော့ဘူးလေ .. သူ ဒီမှာ ခိုအောင်းပြီး ကောင်းကောင်းကြီး လှုပ်ရှားနေတာ ဘယ်လောက်တောင် ခရီးရောက်နေပြီလဲ မသိဘူး ..”

“မမက သူ့အကြောင်း ဘယ်လိုသိတာလဲ ဟင် ..”

မာမာ က မေးတော့ သူမ ရုတ်တရက် မဖြေ .. ပြီးမှ မဲ့၍ -

“တို့နဲ့ အနီးစပ်ဆုံး မိန်းကလေးတစ်ယောက် သူ့အကြောင်း နားရောက်သွားလို့ပေါ့ .. သူ့လက်ထဲ ရောက်သွားရင် ပြန်ပေါ်လာသိပ်မရှိပါဘူး .. အဲဒီထဲက လွတ်လာတဲ့ တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ လောက်ပဲ ရှိတာ .. သူတို့တွေတောင်မှ ဒီလူ့အခြေအမြစ်ကို သေချာဘာမှ ပြောမပြနိုင်ဘူး ..”

“ဒါနဲ့ အစ်မ ပြောတဲ့လူပုံက စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် .. မုတ်ဆိတ်ငုတ်တိုတွေနဲ့လား ..”

ဂီတ ဝင်မေးလာတော့ သူမက အားတက်သရော ပြုံးကာ -

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ .. အဲဒီလိုနေတော့ သူ့ကို ဒါတွေလုပ်

“အဲဒါတွေလုပ်နေတယ်လို့ ဘယ်သူမှ မထင်တော့ဘူးပေါ့ ..”

“မထင်ကြပေမယ့် မိန်းကလေးတွေကတော့ ဒီလိုပုံစံကို အထင်ကြီးဖြစ်ကြဖို့မှ မရှိတာ .. သူ ဘယ်လိုဆွဲဆောင်နိုင်တာလဲ ..”

“အောင်မယ်လေး ညီမ ရယ် .. မိန်းကလေးတွေ အားကိုးရာမရှိဘဲဆိုတဲ့ အမှားမျိုးက သနားစရာကောင်းအောင် ပြောတဲ့စကားတွေ .. ကြောက်ဆယ်ရာနှုန်းလောက်ကတော့ အဲဒီယောက်ျား ဘယ်လောက်ပြောင့်သလဲ ဘယ်လောက်တောင့်သလဲဆိုတာတွေနဲ့ မှားကြတာပဲ ..”

“ဒါဆို အဲဒီလူက ချောတယ်ပေါ့ ..”

“ဟဲ့ .. မုတ်ဆိတ်တွေနဲ့ပါဆို ချောစရာလား ..”

မိန်းကလေးတွေ သူတို့ဘာသာ မေးဖြေနေကြတော့ ဂီတ က မည်း ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် ငြိမ်နေခဲ့၏။ ပြောပြနေသည့် သူမထံမှ မည်း ဘာဖြေသံမှ ထွက်မလာခဲ့ပေ ..

“ဒါပေမယ့် တောင့်တောင့်ပြောင့်ပြောင့်နဲ့ ကြည့်တောင်းရှုကောင်းတာ ရှိမှာပေါ့ နော် မမ ..”

“ဘာလဲ .. မင်းတို့ စိတ်ဝင်စားသွားပြီလား - တွေ့လား ညီမ ..”

“အကောင်မလေးတွေကို သတိထားထားနော် .. ဆိုင်မှာ မိန်းကလေးတွေက အများကြီး .. ဒီလိုလူနဲ့ ကပ်နေမိတာ ရင်လေးစရာပဲ ..”

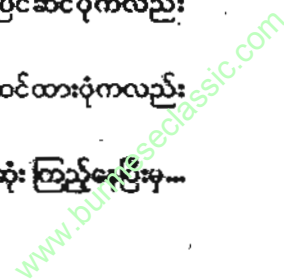
သူမက ဒီစကားတွေနဲ့ပဲ ဂီတ ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွား၏။

သူမသည် ကားက အကောင်းစား .. ဝတ်စားပြင်ဆင်ပုံကလည်း ချစ်ဖွယ် အပျံ့စားပဲ ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ဆံပင်အကောက်နဲ့ မျက်နှာမှာ ပြင်ဆင်ထားပုံကလည်း တော်တော်လှပါ၏။

မာမာ က သူမ ထွက်သွားတဲ့အထိ မျက်စိတဆုံး ကြည့်နေပြီးမှ -

“မမ တွေ့ဖူးလို့လား ဟင် ..”

ဂီတ ကို လှမ်းမေးသည်။ တခြား ကက်စတန်မာတွေ ရှိနေသေးသဖြင့် ဂီတ မျက်နှာပျက်နေကာ ...

“မြင်ဖူးတယ် .. ဒါပေမယ့် ..”

ဒီလိုအလုပ်မျိုး လုပ်နေတဲ့လူနဲ့ မတူဘဲ စိတ္တဇလူသတ်သမားဆိုရင်တောင် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသေးသည်လို့ တွေးလိုက်မိ၏။ သို့သော် ဆံပင်ဖြောင့်နေသည့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ရယ်ကာ ...

“ဘယ်လိုလူဖြစ်ဖြစ်ပါ ညီမရယ် .. ကိုယ် နေတတ်ဖို့ပဲ လိုတယ်ကြောက်စရာ မလိုပါဘူး .. ပြောသွားပုံအရဆို သူနဲ့ သွားငြိမ့် ဖြစ်မှာ အတင်း ဆွဲလှဲသိမ်းသွင်းမှာမှ မဟုတ်ဘဲ .. ကိုယ်က ကြိုသိထားရင် ပြီးတာပဲ ..”

တစ်ယောက်ကတော့ ပြောပေးမော် ရပေမယ့် ...

“ဘာဖြစ်ဖြစ် .. ဖြတ်သွားဖြတ်လာ ခြံထဲ ဆွဲမသွင်းဘူးလို့တော့ ပြောလို့ မရဘူး နော် .. ကြောက်စရာ ..”

ပန်းတွန့်ပြီး ကြောက်လန့်သွားတဲ့ မိန်းကလေးတွေလည်း ရှိ၏။ ထိုပြင် ...

“ဟိုမိန်းမကလည်း သူ ကိုယ်တွေ့လားမှ မသိတာ .. သေချာပြောပြသွားတာ .. အဟွန်း .. ရယ်ရတယ် ..”

ခေါင်းလျှော်ပြီး ထွက်လာသည့် ကက်စတန်မာတစ်ယောက်က မှဲပြီး ကဲ့ရဲ့၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီသတင်းဟာ သူမ စီးပွားရေးကို ထိခိုက်နိုင်တာတော့ သေချာလေသည်။

“အဲဒီ အန်တီကို သားသား သိတယ် ..”

တွေးနေတုန်း သားရဲ့အသံလေးကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်မိ၏။ ချိုနဲ့ မား တို့ အတူတူ ဝင်လာကြကာ လက်ထဲမှာလည်း ရေခဲမုန့်တွေ တစ်ဖက်တစ်ချက်နဲ့ ...

“မေမေ ..”

“ရှင် ..”

ဂီတ က စားပွဲနောက်ထဲက ထွက်လာခဲ့လျက် ...

“သားလေးက ဘယ်က ပြန်လာပြီး ဘယ်သူ့ကို သိလာတာလဲ..”

“ရှော့ .. မေမေအတွက် ..”

မား က ဂီတ လက်ထဲကို ရေခဲမုန့်တစ်ခု ထည့်ပေးပြီးမှ ...

“ကားမောင်းသွားတဲ့ အန်တီလုလုကို သားသား သိတယ် ..”

“အလကားပါ မမရယ် .. ဒီကောင်လေး ပြီးနေတာ .. ခုန ဒီတဲက သွားတဲ့တစ်ယောက်လေ .. အဲဒါ မြဲဟင်္သာ ပိုးထည်တိုက်ပိုင်ရှင်.. နယ်လ်အေဂျင်စီတစ်ခုက သူဌေး ..”

“ဟင်!... ခုနက အစ်မက ဟုတ်လား ..”

ဂီတ သာမကဘဲ မာမာ တို့ ညီလဲ့ တို့ပါ အံ့ဩကုန်ကြ၏။ မော်ကလေးအေဂျင်စီလို ထင်ရှားတဲ့ လုပ်ငန်းမျိုးကို သူမအတွက် တစ်ခါမှ မြင်ဖူးပဲ ဖြစ်နေတာကို အံ့ဩမဆုံး ..

“သူ့ကို လူတိုင်း မသိကြဘူးလေ .. ညီအစ်မ ဘယ်နှစ်ယောက် နှီးရှီလည်း မသိဘူး .. သူကကော့ ချောလို့ နာမည်ကြီးတာ ..”

“ဟို မမသားက သိတယ်တဲ့ .. အဟွန်း ရယ်ရတယ် ..”

ဂီတ က ကြည့်လိုက်တော့ မား က ဆတ်ခနဲ ခေါင်းညိတ်၍ ...

“သားသား တကယ် သိတာ .. သိပါတယ် ဆိုမှ ..”

“မေမေတောင် မသိဘူး သားလေးက ဘယ်လိုလုပ် သိနေတာလဲ..”

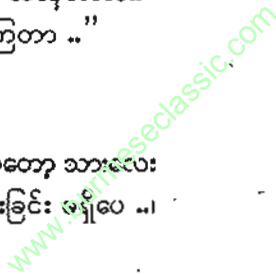
“သားသားနဲ့ အဲဒီအန်တီ ပိုက်ဆံ တူတူထည့်ကြတာ ..”

“ဟင်!...”

“ခစ် .. ခစ် .. ခစ် ..”

အားလုံး ပြုံးကြရယ်ကြ ဖြစ်သွားပေမယ့် ဂီတ ကတော့ သားလေး

တတ်တာဆို ဘယ်တုန်းကမှ ပြက်ရယ်ပြုခဲ့ဖူးခြင်း မရှိပေ ..။

ထိုပြင် ဂရုစိုက် နားထောင်ပေးတတ်သည့် မေးမမှုလေးနဲ့ အသားလေးရဲ့ တက်ကြွမှုကို အားပေးနေကျမို့ ...

“သားသားက မှတ်ဉာဏ်ကောင်းတယ် ချို ရဲ့ .. သူ တစ်နေရာ သေချာ မြင်ဖူးထားလို့ပါ ..”

“ဟုတ်တယ် သားသားက နှစ်ရာ .. အဲဒီအန်တီက တစ်ထောင် မှား က သူ သိတဲ့အတိုင်း ပြောနေပေမယ့် ဘယ်သူကမှ မလည် .. ဂီတ ကလည်း သေချာ နားမလည်ပေမယ့် အလှူခံပုံတော် ထဲမှာ ပိုက်ဆံ အတူတူ ထည့်မိကြစဉ် သားလေး မှတ်မိနေတာ တွက်လိုက်၏။

“မမ သားက ကုံးထက်က နှင်းပုလဲရေခဲမုန့် စားချင်လို့တဲ့ အဲဒါကြောင့် မမဆို့ သူ ရေခဲမုန့်တွေ လာကျွေးနေတာ သိလား လူလည်လေး ..”

“ဟင် .. ဟုတ်လား သား ..”

“ဟုတ်တယ် .. တီတီချို က ဒါ မကောင်းဘူးတဲ့ .. နှင်းပုလဲရေခဲမုန့် က ပိုကောင်းတာ တဲ့ .. အဲဒါ သားသား စားချင်လို့ ..”

ဂီတ သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။ သားကို အပြင်ခေါ်သွားတာ မုန့်ဖိုးဆိုသည့် အကြောင်းပြချက်နှင့် ချို တို့ ကြိုက်သလို နှိုက်ယူ တတ်တာ လမ်းကြောင်းတစ်ခုလိုပင် ..

ခုဆို ကလေးက စာကျက်ရတယ်လည်း သိပ်မရှိ .. သူမထင် ကိုယ်တိုင်ကြပ်မတ်ပြီး သင်မပေးနိုင်ဘဲ သော့ကဲ့သောက်လဲ ပူ တတ်တဲ့အကျင့်တွေလည်း စွဲနေပြီ ဖြစ်၏။

သူမအဖြစ်က ဘာနဲ့ တူနေပြီလဲ ..။

အခန်း (၁၄)

“အိပ်တော့နော် သားလေး .. မေမေ ဆိုင်ကို သွားရဦးမှာ ..”

“ဒါဆို သားသား ဒီမှာ မအိပ်တော့ဘူး .. မေမေနဲ့ လိုက်မယ်..”

“ဒီမှာပဲ အိပ်ပါ သားရယ် .. နေ့လယ်ခင်း ဆိုင်ထဲမှာ ဆူညံနေ

.. သားလေး ကောင်းကောင်း အိပ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး ..”

သားရဲ့နဖူးလေးကို ပွတ်သပ်ချောနေရင်း အိပ်ခိုင်းနေရ၏။ အလုပ်

လုပ်နေရင်း သားလေးအတွက် အချိန်ပေးမှ ဖြစ်မှာကို သတိရလာ

ဖြင့် မအားလပ်သည့်အချိန်တွေထဲက ထုတ်နုတ်ယူနေရ၏။

“သားသား မအိပ်တော့ဘူးလေ.. မေမေဆေးမှာ စာရေးနေမယ်..”

“သားလေး ငါးမျက်နှာတောင် ရေးပြီးပြီလေ .. ဒီနေ့ စာရေးတာ

.. ရပါပြီ .. ကလေးဆိုတာ နေ့လယ်ခင်းမှာ အိပ်ရတယ် .. ပြီးတော့

.. စားချိန် ကစား .. စားချိန် စားရတယ် .. ဒါမှ ဉာဏ်ရည်ဖွံ့ဖြိုးတာ

.. အရဲ့ ..”

“သားသားက ဉာဏ်ရည်ဖွံ့ဖြိုးပါတယ် မေမေရ ..”

“ဟုတ်ပါတယ် .. အဲဒါကြောင့် အဝါလှိုင်းထဲ ပြန်ကျမသွားအောင်

.. ချိတ်ရတာပေါ့ .. တော်ကြာဆို သွားသွားကြီး ပြန်လာမှာ .. သားသား

.. နှစ်မိမိတ် .. ပြီးတော့ သားကျက်ထားတဲ့ အလီတွေ ပြန်ဆိုကြည့်နေ

လိုက် .. မျက်လုံး မဖွင့်နဲ့ နော် .. ဟုတ်ပြီ .. အလီတွေလည်း ရအောင်
သားလေး အရမ်းတော်တာပဲကွာ .. အလီတွေ ရသွားလို့ အိပ်တော့
သားလေး မျက်ခွံတွေ လေးနေပြီ .. အဲ .. အိပ်နေပြီ ကြည့်စမ်း .. အဲ
ပြီ .. အိပ်သွားပြီ ..”

အိပ်မောကျသွားသည့် သားလေး နဖူးလေးကို ငုံ့နှမ်းကာ နေထိုင်
ထလိုက်သည်။ ပြီးတော့ အရံကုန်းကိုပိတ်၍ ခေါင်းရင်း ပြတင်းပေါက်
ကို သွားဖွင့်လိုက်၏။

သိပ်ပူတဲ့ရာသီလည်း မဟုတ်တော့ နေ့လယ်ခင်း အပြင်လေ
နဲ့ အိပ်စေချင်၍ပါ ..။ ထိုစဉ် တစ်ဖက်ခြံထဲက လူရိပ်တွေကို
လှမ်းမြင်လိုက်သဖြင့် သေချာမြင်ရအောင် နေရာထပ်ရွှေပြီး ကြည့်မိ

ဂငယ်ကွေ့ ခြံအထွက်ဘက်ကို ခေါင်းလှည့်ရပ်ထားသည့် ပါးစပ်
ကားဆီကို ခြေလှမ်းကျဲများနဲ့ ထွက်လာကြသည့် နှစ်ယောက်..။

ရိုးရိုးမှန်မှန် လျှောက်လာကြပဟာဆိုလျှင် စိတ်ဝင်စားဖွယ် မရှိ
ဒါပေမယ့် မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်ငုတ်စနှင့် ဟိုလူက မိန်းမငယ်လေး
ယောက်ကို လက်မောင်းကနေ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ဆွဲကိုင်ပြီး အိမ်ထဲက
ထုတ်လာတာ ဖြစ်၏။

ပြီးတော့ ကားတံခါးကို သူ့ကိုယ်တိုင် ဆွဲဖွင့်ပြီး ကားထဲ
တွန်းထိုးတင်သည်။ တံခါးကို ပိတ်ပစ်လိုက်ပြီး ခါးထောက်ကာ
ပြောနေတာ ပုံသဏ္ဍာန်တွေကို မြင်နေရတာ သေချာ မဟုတ်တော့
ထိုစဉ် ကားကဘီးလိုမဲ့လာသဖြင့် မှန်တစ်ဝက်ချထားသော
သူ့နေရာကို ဂီတ လှမ်းမြင်လိုက်ရ၏။

စောစောက ဟိုလူ ဆွဲခေါ်ချလာသည့် မိန်းကလေးပဲဖြစ်ကာ
စောက မျက်မှန်မပါဘဲ ခုတော့ မျက်မှန်နက် တပ်ထား၏။ ပြီး
ပြန်လှည့်ထွက်သွားသည့် သူ့ဘေးမှာ ကားရပ်လိုက်တာလည်း
သည်။ ဒါပေမယ့် ခြံပြင်ကို ဆက်မောင်းထွက်သွားလေသည်။

ဘာတွေလဲ ..။

မိန်းကလေးက စကားတိုတို အနီရဲရဲနှင့်ဖြစ်ကာ အကျီကလည်း
အနီအနက်စင်းကျားနှင့် ကိုယ်ကျပ်လေးပဲ ဖြစ်၏။ သူမက ကားကို
လှိုက်တိုင် မောင်းလာတာပဲ ..။

ဒီလို မိန်းကလေးမျိုးက ခုလောက် စုတ်ပြတ်နံ့ချာသည့်ပုံစံနှင့်
သူတို့ အောက်ကျိုခယစွာ ချဉ်းကပ်နေတာလား ..။

“ခြောက်သယ်ရာနှုန်းလောက်က အဲဒီယောက်ျား ဘယ်လောက်
မြောင့်သလဲ .. ဘယ်လောက်တောင့်သလဲဆိုတာနဲ့ပဲ မှားတတ်ကြတာ”
တဲ့ ..။

ဆိုင်ကိုလာတဲ့ အမျိုးသမီး ပြောသွားတာကို ပြန်တွေးမိပြန်သည်။
ဘာတွေမှန်း မသိဘဲပဲဖြစ် ကာ ဂီတ မျက်နှာလေး မှဲသွားပြီး နေရာမှ
နုနု ပြင်စဉ် ..

ဟယ်! ..
သူမ မျက်စိမှားဘာလား ..။

ခေါင်းတိရွှည်နဲ့ ရုပ်အကျီအကွက်ကျဲနဲ့ ဆံပင်ကတော့ ပခုံး
ထောက်လေးပဲ ဖြစ်၏။ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်နဲ့အတူ အိမ်ထဲက အတူတူ ယှဉ်တွဲ
ထွက်လာကြ၏။ ပြီးတော့ မျက်နှာစာရှေ့ ပန်းခြံထဲကို လျှောက်သွားကြ
ဘာ ခြေလှမ်းညီညီ ..။

ဒါကတော့ ဒါပဲဖြစ်နိုင်သည်ဆိုတာ ယုံမှားဖွယ် မရှိတော့ပေ..။
ဖြစ်ရလေ .. ဒီလိုလူမျိုးနဲ့မှ ခြေရင်းခေါင်းရင်း မြို့ချင်းကပ်လျက်
အမိရတဲ့ ကိုယ့်အဖြစ် ..။

အခန်း (၁၅)

“မမာ .. မေ ရော ..”

မာမာ က ချို နဲ့ အတူ ပါလာကြသည့် လူကြီးတွေကို ကြည့်ရုတ်တရက် မဖြေနိုင် .. ကောင်းတာမှာ ထိုင်နေသည့် ညိုလဲ့ က နောက်ကနေ ရွှေထွက်လာကာ ..

“မမ ထမင်းစားနေပါတယ်ရှင် .. ဘာကိစ္စများ ရှိလို့ပါလဲ ..”

“ဪ .. မမနဲ့ ပြောမှ ဖြစ်မယ်ကိစ္စရှိလို့ပေါ့ .. ထမင်းစားလည်း ဒီမှာ လူကြီးတွေက စောင့်နေရမှာ အားနာစရာ .. သွားမလိုက်ပါ ..”

တကယ်တ ဂီတ ခေါက်ဆွဲပြုတ်သောက်နေတာ ဖြစ်သည် ညိုလဲ့ သွားမခေါ်ရသေးခင် ဂီတ က ထွက်လာပြီး ..

“ကျွန်မက ဂီတ ပါရှင် ..”

“ဪ ..”

လူကြီးသုံးယောက်က ဂီတ ကို ခုမှ မြင်ဖူးကြတာ ဖြစ်သည် ဆံပင်ရှည်ကြီးတွေ ဖြန့်ချထားလျက် နဖူးပြောင်လေး သိမ်းလှန်ထားသဖြင့် ယဉ်စေလေးနဲ့ လှနေသည့် သူမကို တွေ့တော့ အားတုံ့အားနာ

“တူမကြီးက ဂီတ ဆိုတော့ ဒီဆိုင်ပိုင်ရှင်ပေါ့ ..”

“ဟုတ်ပါတယ်.. သူပဲ ဦးစီးနေတာပါ.. သူနဲ့ပြောလို့ ရပါတယ်..”

ချို က ပြောပြရုံသာမကဘဲ ဂီတ ကို လက်နဲ့ပါ ညွှန်ပြ၍ မိတ်ဆက်သလို လမ်းခင်းနေ၏။

“မမနဲ့ ပြောစရာရှိလို့ တဲ့ .. သူတို့က ဒီလမ်းက လူကြီးတွေပဲ .. ချို သွားစရာရှိသေးလို့ သွားလိုက်ဦးမယ်..”

လှည့်ထွက်သွားပြီးမှ လက်နောက်ပြန်ကာ ပြသွားသည်။

သူတို့ပစ္စည်း .. ဒါက သူမတို့ရဲ့ အရင်းအနှီးနဲ့ ဆိုင် စသဖြင့်သော ခုထံထူးတွေကို မက်မောနေခဲ့သည့် ချို က ခုကျမှ ဘာဖြစ်လို့ ဂီတ ပဲ ဦးစီးပါသည် .. ဂီတ က ပိုင်ရှင်ပါလို့ ဘာကြောင့် ထိုးညွှန်ပြသွားသလဲ ဆိုတာ ကြာကြာ စဉ်းစားနေဖို့ မလိုပေ ..

“ဒီလိုပါကွယ် .. အန်ကယ်လ်တို့က တိုင်သူရှိရင်တော့ အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် ဈေစပ်ဆွေးနွေးပေးရမယ့်တာဝန် ရှိလို့ပါ ..”

တစ်ယောက်က ဤသို့ စလိုက်ပြီး ..

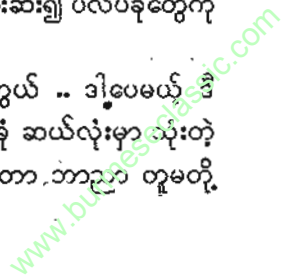
“တူမကြီးရဲ့ ဒီဆိုင်က စက်သံတွေ ဆူညံတာရယ် .. ဒီမှာ သုံးထားတဲ့ မိတာကလည်း .. အဲ ဘယ်လိုပြောရမလဲ ..”

“မိတာကြောင့်ဆိုရင်တော့ ဒီဆိုင်အတွက်နဲ့ အပို သိပ်မတင်ရပါဘူးရှင် .. အိမ်မကြီးထဲမှာ နေ့လယ်ဘက်ဆို လူလည်း မရှိတော့ လျှပ်စစ်မစွန့်ပေး တော်တော်များများကို ဘာမှ မသုံးပါဘူး .. ပြီးတော့ ..”

“ခဏလေး တူမ ..”

စပြောသည့်လူကြီးက သူမ စကားကို တားဆီး၍ ပလပ်ခုံတွေကို လှမ်းကြည့်ကာ ..

“တစ်ခုစီတော့ မခေါ်တတ်တော့ပါဘူးကွယ် .. ဒါ့ပေမယ့် ဒီဆိုင်က သေးသေးလေး မဟုတ်ဘူး .. မှန်တင်ခုံ ဆယ်လုံးမှာ သုံးတဲ့ မီးအားတွေရော .. အတွင်းခန်းတွေမှာ ပေါင်းတာ ဘာညာ တူမတို့

သုံးစွဲနေတာတွေက အများကြီးပဲ .. မိတာကြောင့်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး-
အန္တရာယ်ကြီးလို့ပါ ..”

“ဟုတ်တယ် တူမကြီး .. တစ်နိုင်တစ်ပိုင်စာလေး ဆိုရင်လည်း
ဖြစ်သေးတယ် .. လုပ်ငန်းက အကြီးကြီးဖြစ်တဲ့အပြင် ဒီလိုနေရာမှာ
စီးပွားရေးလုပ်ဖို့ ဆိုတာလည်း ..”

လူကြီးက စကားရပ်သွားပြီး ခေါင်းတခါခါ လုပ်နေ၏။ ပြီးမှ-
“တစ်နေကုန် မနားတမ်း လည်ပတ်နေတဲ့ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းတွေက
အရမ်း အန္တရာယ်ကြီးတယ် ..”

“ဒါဆိုရင် အခု စစ်ဆေးသွားလို့ ရပါတယ် အန်ကယ်လ် -
မီးကြီးတွေ လဲသင့်တာတို့ .. အန္တရာယ်ရှိနေနိုင်တာတို့ တွေ့ရင် ဂီတ
တို့ ချက်ချင်း ပြင်ဆင် လဲလှယ်လိုက်ပါ့မယ် ..”

“အန်ကယ်လ်တို့၊ ဣ တူမကြီးကို သတိပေးရုံပဲ လာတာ မဟုတ်
ဘူးကွယ် ..”

“ရှင်!...”
“ဒီမှာ ခုလိုလုပ်ငန်းမျိုးနဲ့ စီးပွားရှာဖို့ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူးဆိုတာ လာ
ပြောတာ ..”

“အန်ကယ်လ် ..”

“ဆောရီးပါ .. အန်ကယ်လ်တို့ အရမ်းအားနာပါတယ် .. ဒါတွေ
က မပြောမဖြစ်လို့ ပြောရတဲ့ စကားတွေပါ .. ဒီတော့ တူမကြီးကို
သက်သာတဲ့အနေနဲ့ လုပ်ငန်းရွှေ့ပြောင်းချိန် နှစ်လထိ ပေးပါ့မယ် -
ဒါပေမယ့် ဒီကြားထဲမှာ မင်းရဲ့ဆိုင်ကြောင့် တစ်ခုခု ထပ်ပြီး ပြဿနာ
ပေါ်လာရင်တော့ ချက်ချင်း ရွှေ့ပြောင်းပေးရမယ်ဆိုတာ တစ်ခါတည်း
အသိပေးခဲ့ချင်တယ် ..”

ကြိုးစားအားထုတ်မှုတိုင်းဟာ ဘယ်တော့မှ အချည်းနှီး မဖြစ်ဘူး
ဆိုတာ သူမကျမှ မှားယွင်းခဲ့ပြီလား ..။

ရက် လ များစွာ ကြိုးစား ရုန်းကန်ခဲ့သမျှ သူမ ရယူနိုင်ခဲ့တဲ့
သာယာခြင်းတွေက ဒီမျှနဲ့ပဲ အဆုံးသတ်ခဲ့ပြီလား ..။

ဆက်တိုက် ကြုံတွေ့ ရင်ဆိုင်လာခဲ့ရသည့် အခက်အခဲများစွာ
အနက် သူမရဲ့ တစ်ဘဝလုံးကို နစ်နာဆုံးရှုံးစေနိုင်သော လက်နက်က
ဘယ်လက်နက်လဲ ..။

ဘယ်ကိုကြည့်ကြည့် ဘာမှလည်း မမြင် ..။

အခန်း (၁၆)

“အဲဒါ ဒီနားက တစ်ယောက်ယောက် ချွန်တွန်းလုပ်တာပဲ ..”

ချို က လက်သီးလေး ဆုပ်၍ ဒေါပူနေ၏။ ဒေါမေညွန့် က မားကို ရင်ခွင်ထဲမှာ ထား၍ လိမ္မော်သီးစိတ်လေးတွေကို အမြှေးပါးလေးတွေ ဖယ်ပြီး တယုတယ ခွံ့ကျွေးနေရင်း ...

“ဘယ်သူချွန်တာဖြစ်ဖြစ် ချွန်နိုင်တယ်ဆိုတည်းက အသွားတုံးတုံး ဓား မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိသာနေတာပဲ .. ငါတို့မှာ ရှေ့ထွက် ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်း မရှိမှန်း သိလို့ လုပ်တာ ..”

“ဒါ သေချာတယ် မေမေ.. ခြေရင်းကမဟုတ်ရင် ခေါင်းရင်းကပဲ”

“ခေါင်းရင်းက ဖြစ်စရာလားအေ .. တိုက်ကြီးက ဟိုဘက်ကပ်ထားတာ ငါတို့နဲ့ အဝေးကြီး ..”

“ဒါဆို ခြေရင်းကပေါ့ .. ဟွန်း ထင်သားပဲ .. အဲဒီမှာ ငှားနေတဲ့ ဂိုဏ်းစတားပုံနဲ့ လူ ..”

“ဘာလဲ..လူရောင်းလူဝယ်လိုလို သတင်းထွက်နေတဲ့ အိမ်ငှားလား”

ဒီစကားကျမှ ဂီတ တို့ ခေါင်းထောင်သွားကြ၏။ ဒီပြဿနာကို သတင်းရပြီး ရောက်လာကြသည့် ခင်လွမ်း နဲ့ ဝင်ဒီ တို့လည်း ရှိနေကာ သူမတို့ မသိသေးသည့်ကိစ္စပို့ စိတ်ဝင်စားသွားကြသည်။

“ဒီလူကြီးဆိုရင် ဘာလဲ .. နောက်မှ ရောက်လာပြီး အိမ်ပိုင်တောင် မဝယ်နိုင်ဘဲနဲ့ ဘယ်လို ကပ်ပေါင်းပြီး ဘယ်လို ..”

“ချို ရယ် .. ညည်းလည်း မေမေသမီး လုပ်နေပြီးတော့ မနပ်လိုက်တာ .. ဒီအလုပ် လုပ်နေတဲ့လူတွေက ပိုပြီး ရေလျှံတယ် .. ပြီးတော့ ပိုပြီး ပေါင်းတတ် သင်းတတ်တယ် ..”

“မေမေတို့ကလည်း စုဝေးထိုင်ပြီး တရားခံ ရှာနေပြန်ပြီ ..”

ရေချိုးပြီးစပုံစံနှင့် ကျော် က ကားသော သွားဖြုတ်ရင်း ထွက်လာ၏။ မား ရဲ့ပါးလေးကို လက်ခံနဲ့ လှမ်းပုတ်လိုက်ပြီးမှ မတ်မတ်ပြန်ရပ်၍ ...

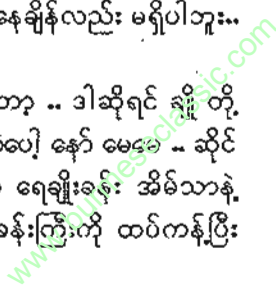
“ဒီလိုနေရာမှာ ဒါမျိုးလုပ်ခွင့် မရှိဘူးဆိုတာ လူကြီးတွေက အကျိုးနဲ့ အကြောင်းနဲ့ ပြောသွားတာပဲ .. ဘယ်သူချွန်တာဖြစ်ဖြစ် .. ဖယ်ဆိုရင် ဖယ်ပေးရမှာပဲ .. ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲဆိုတာပဲ စဉ်းစားရမှာပေါ့ ..။ မမ ထိုင်ပြီး စိတ်ညစ်မနေနဲ့ .. ကျွန်တော် ကား စောစောပြန်သိမ်းခဲ့မယ် .. ညကျမှ တိုင်ပင်ကြတာပေါ့ ..”

ကျော် က အားလုံးကို ပြုံးပြပြီး လက်ပြ နှုတ်ဆက်၍ ထွက်သွား၏။ လွမ်း က ဂီတ ကို ကြည့်ကာ ...

“နင် ဘာလုပ်မယ် စိတ်ကူးလဲ ဂီတ ..”

“ဘာလုပ်ရမှာလဲကွယ် .. မြို့ထဲ တစ်နေရာရာ ရှာပြီး ပြောင်းလိုက်ပေါ့ .. ဒီမှာလည်း ညညဆို သူ့ဆိုင်ထဲမှာ သူ အိပ်တာပဲ .. နေ့ကျတော့ မနားမနေ အလုပ်လုပ်နေတယ် .. မိသားစုနဲ့ နေချိန်လည်း မရှိပါဘူး.. တစ်နေရာ ခွဲနေတာနဲ့ ဘာမှမှ မထူးတာ ..”

“ဟုတ်တယ် .. မမ မြို့ထဲ ရွှေလိုက်တော့ .. ဒါဆိုရင် ချို တို့ အဲဒီဘက်ခြမ်းကို အိမ်ငှားတင်လိုက်လို့ ရတာပေါ့ နော် မေမေ .. ဆိုင်ခန်းဆိုပေမယ့် အကြီးကြီးပဲဟာ .. အထဲမှာ ရေချိုးခန်း အိမ်သာနဲ့ အိပ်ခန်း နားခန်းတွေနဲ့ .. ရှေ့က အလှပြင်ခန်းကြီးကို ထပ်ကန်ပြီး

အခန်းဖွဲ့ပေးလိုက်ရင် ရပြီ ..”

ဝင်ဒီ တို့ မျက်လုံးချင်း ဆုံသွားကြသည်။ လက်ရှိအခက်အခဲကို မရှင်းနိုင်သေးခင် နောက်ထပ် စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ ကြားလိုက်ရခြင်း အတွက် နာကျင်သွားသည့်အကြည့်တို့ ညှိုးလျော်နေကာ ...

“သပ်သပ်စီ နေနေတာ မှန်ပေမယ့် ဒါက မိသားစုထဲမှာပါ အမေ.. ပြီးတော့ သားလေးနဲ့ အလုပ်နဲ့ ဆိုးမကွာ အိမ်မကွာ နေရတယ်.. ကလေး က ဆိုင်ထဲမှာချည်း ဘယ်နေနိုင်မလဲ ..”

“ဖြစ်ရလေအေး .. ငါ့မြေးကိုများ ညည်းက ခေါ်ထားဦးမလို့လား.. ဒီမှာ ဘွားအေတွေ ဦးမင်းသားချင်းတွေနဲ့ပါ ..”

“ဘာလဲ .. မမက ချို တို့ကို ကလေး အကြောင်းပြပြီး ပိုက်ဆံပို့ နေရမှာ စိုးလို့လား ..”

သူတို့ပဲ မေး .. သူတို့မေးခွန်းထဲမှာပဲ အဖြေပါပြီး ဖြစ်နေတာကို သူမတို့ မသိကြ ...

“မဟုတ်ဘူး ချို .. အဲဒါတွေ ဘာမှမပါဘဲ ဆိုင်ကို ဘယ်လိုရွှေ့ရ မငဲ့ပဲ စဉ်းစားနေတာ .. တို့ ဒီမှာ တစုတစားတည်း နေချင်လို့ ကြိုးစား ခဲ့တာ မှန်တယ် .. မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတော့လည်း ပြောင်းရမှာပေါ့ .. ဒါပေ မယ့် တို့မှာ အခက်အခဲ ဖြစ်နေတယ် ..”

“အဲ့ဒီအတွက် ဝိုင်းစဉ်းစားကြတာပေါ့ ဂီတ ရယ် .. ငါတို့ ရှိတာ ပဲဟာ ..”

“နင့်မှာ အသုံးစရိတ်တောင် မရှိလောက်အောင် ဖြစ်နေတာ ငါ တို့က အတွင်းသိ အစင်းသိတွေပါ ..”

ဂီတ ရဲ့ အခြေအနေကို သိသွားအောင် တမင် ပြောပြပေးလိုက်တာ ဖြစ်သည်။ ဝင်ဒီ တို့ စကားကြောင့် ချို က မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး မအေကို လှည့်ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ ပြန်လှည့်လာပြီး ပခုံးတွန့်၍...

“ညည်းတွားမနေကြပါနဲ့ .. ရှိတယ်ဆိုရင်လည်း ဘယ်သူမှ ကိုယ်

ဆေးဘဲ လှယူလို့ မရပါဘူး .. မမ ဒီကထွက်သွားရင်လည်း ချို တို့ကို အားပေးလိုက်လို့ ရတယ် .. ကိုယ့်ဘာသာ ပြည့်စုံအောင် ဖန်တီးဖို့ ချို တို့ တတ်နိုင်ပါတယ် ..”

ဒီမှာ တိုက်လုံးလေး ဆောက်ထားခဲ့မှတော့ အိမ်ငှားတင်ပြီး ဆေး ဆေးနေရုံပေါ့ .. ဖွင့်တောင် ပြောပြီးကာမှ ဂရုမစိုက်တာတွေကို ထပ် ပြောနေသေးသည်။

မြင့်မျှ ကြားရတာတွေကို စိတ်အချဉ်ပေါက်လာကာ ‘လာမိတာ နာအို လို့ စိတ်ထဲမှာ ရေရွတ်မိ၏။ ပြီးတော့ မျက်လုံးချင်း တိုင်ပင်လိုက် ကြပြီး ဝင်ဒီ နဲ့ ခင်လွမ်း တို့ နှုတ်ဆက် ထပ်ပြန်ခဲ့တော့သည်။

မြတ်ခါးဝ ရောက်မှ သုံးယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖြစ်ကြကား... “ချစ်ကြင်နာဖွယ် မိသားစုတွေပဲ နော် ဂီတ ..”

“ဝင်ဒီ ရယ် .. ခုချိန်ကျမှတော့ ကိုယ့်အချင်းချင်း အပြစ်ထောက် နေပါနဲ့တော့ ..”

“ငါက သူ့ကို အပြစ်တင်ချင်ယို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး လွမ်း .. သူ့ကို မြင်စေချင်တာ .. ကြည့်လျက်နှင့် မမြင် ဖြစ်နေတဲ့ ဒီမိန်းမကို အမြင်မှန် ရစေချင်လို့ ..”

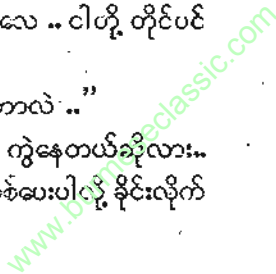
ဂီတ က မချီပြုံးလေးနှင့် မျက်လွှာချကာ ... “ကြိုက်သလိုသာ ဆုံးမသွားကြပါတော့ ..”

“အဲမယ် .. ကြိုက်သလို ဆုံးမတာတော့ အမြဲတမ်း ခံနေတာပဲ .. ရှင် ဘယ်တုန်းက ပြောစကား နားထောင်ဖူးလို့လဲ ..”

“ကဲ.. ကဲ.. မနက်ဖြန် နင် ဆိုင်ကို လာခဲ့ဦးလေ .. ငါတို့ တိုင်ပင် အောင် ..”

“အင်းပါ .. နင်တို့ ဘာလို့ ကားမပါလာတာလဲ ..”

“ကားက ဝပ်စ်ရှော့မှာပေး .. ရှော့ဘားတွေ ကွဲနေတယ်ဆိုလား.. ခိုင်ဆီကလည်း စိမ့်နေတယ်တဲ့.. ဆောက်ပိုင်းခစ်ပေးပါလို့ ခိုင်းလိုက်

တာ.. ပြင်ဆင်လဲလှယ်ဖို့ စရိတ်တွေ ထွက်လာတော့ ရှစ်သိန်းနီးပါးပဲ..

“ဟုတ်လား .. နင်တို့ကလည်း ကား ဒီလောက်ဖြစ်တဲ့အထိ စီးနေတာကိုး ..၊ ခြောက်လ တစ်ခါလောက် စစ်ရမယ် ဆိုတာကို ..”

“ဟုတ်ပါတယ် .. ရှင်ပဲ ပြောပါတော့ ..”

ခြံဝကနေ လမ်းခွဲကြခါနီးမှ စကားကလည်း မပြတ်နိုင် ..၊ ထိုစဉ်က ဂီတ ရဲ့အကြည့်တွေ လမ်းထိပ်ဘက်ကို မျက်လုံးရောက်သွားခဲ့၏။

ဟိုလူ ..

ဟုတ်သည် ..၊ ဟိုဘက်ခြံကလူနဲ့ ဒီကိုလာတဲ့ လူကြီးတွေထဲက နှစ်ယောက် ..၊

ဂီတ ရင်ထဲမှာ မီးစနဲ့ ဆောင့်ထိုးခံလိုက်ရသလို စူးနှင့် ပူလောင်သွား၏။ ဒါဆို ချို ပြောတဲ့အတိုင်း မှန်နေပြီပေါ့ ..၊ ယောက်ျားရင်မာကြီး ဖြစ်ပြီး သူများစီးပွားပျက်စေချင်လို့ တမင် ကြံစည်ဖျက်ဆီးတာလား.. တိုက်ချင်း နီးကပ်သလိုရှိပေမယ့် ဒီက အသံလဲတွေ ဟိုဘက်ထိ ပေါက်ရောက် ဆူညံနေတယ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင် ..၊

မီးရေးထင်းရေး အန္တရာယ်ရှိသည်ဆိုပြီး လျှပ်စစ်မီးကို ထောက်ပြသွားတာကတော့ အကြောင်းပြချက်သာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

ဘယ်လိုမှ ထည့်မတွေးမိခဲ့တဲ့ ရိုက်ချက်ပါလား ..၊

ဟိုတစ်ခါ ခြံစပ်မှာ စကားများကြတဲ့အဖြစ်ကြောင့် ရန်ငြိုးဖွဲ့တာလည်း မဖြစ်နိုင်ပါ ..၊ ကိုယ်တောင်မှ နောက်ထပ် ဒီအကြောင်း ထည့်မတွေးဖြစ်ခဲ့တာ သူ့ဘက်က အငြိုးတေးနဲ့ ကျန်ခဲ့တာ မဖြစ်နိုင် ..၊

ဖြစ်နိုင်ချေတွေ တွေးနေရင်း ဂီတ မမှိတ်မသုန် ကြည့်နေမိ၏။ သူတို့ကလည်း စကားတပြောပြော လျှောက်လာကြပြီး သူ့အိမ်မှာ သုံးယောက်စလုံး ရပ်၏။

ပြီးတော့ သုံးယောက်စလုံးပဲ ဂီတ တို့ကို သတိထားမိသွားကြပြီး လှမ်းကြည့်ကြ၏။

အလှမ်းကွာပေမယ့် ကြားထဲမှာ အတားအဆီး ဘာမှမရှိသဖြင့် ဒီကို ရှင်းလင်းစွာ မြင်နေရလေသည်။

လွမ်း တို့ကလည်း ဒါကို သတိထားမိကာ ..

“နင့်ကို ကြည့်နေတာ ထင်တယ် ဂီတ .. သိလို့လား ..”

“လမ်းလူကြီးတွေပါ.. အရပ်အမြင့်ဆုံး လောင်းကုတ်ကြီးနဲ့ သူပုန်ကြီးကနေတာက ခုန ချို ပြောတဲ့ ငါ့ဆိုင်ကို ချွန်တွန်းလုပ်တဲ့လူ ..”

“ဟင်!... ဟုတ်လား ..”

“အေးနော် .. တကယ်လူမိုက် လူကြမ်းပုံကြီး .. ဒါပေမယ့် ရှည်ကြီးထောင်နေတဲ့ အမွှေးအမှင်တွေ ဖယ်ကြည့်ရင်တော့ ..”

“ဝင်ဒီ ..”

“ဟေ ..”

“ဝါသနာပါရင် ခု ပြေးပြီး ဖယ်ကြည့်လိုက်တော့ .. ငါ မပြောနိုင်ဘူး .. တကယ်ပဲ ..”

“ဘုရားပေးပေး ကျမ်းပေးပေး မရိုးသားတဲ့စိတ်နဲ့ မဟုတ်ရပါဘူး.. ခုနကလည်း ဒီပုံစံနဲ့ ချွန်တွန်းလုပ်တာ အံ့ဩလွန်းလို့ပါ .. ရုပ်ကြမ်းပုံစံပဲ ထားပါဦး .. သူ့လို ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်က မိန်းမသားလေး စီးပွားရှာစားနေတာကိုဟယ် ..”

ဝင်ဒီ နဲ့ လွမ်း တို့ရဲ့ စကားတွေကို ဂီတ စိတ်မဝင်စားတော့ပေ..၊ သိချင်နေသည်က ဒီလို ဘာကြောင့် လုပ်ရတာလဲ ဆိုတာပင် ..၊

အခန်း (၁၇)

ပိုက်ဆံ အပိုကုန်မခံနိုင်တော့သဖြင့် သားအတွက် သရေစာလေး
လိုအပ်တာလေး နည်းနည်းပါးပါးဝယ်ပြီး ဘတ်စ်ကားစီးပြီးတော့ပဲ
လာခဲ့မိသည်။

လမ်းမပေါ်ကနေ ကိုယ့်လမ်းဘက်ကို တစ်ယောက်တည်း ဆေး
ဆေးလျှောက်လာခဲ့စဉ် သူမရှေ့က လမ်းပေါ်မှာ ကားနှစ်စီးသည် ဆေး
ကျင်ဘက် လားရာများဆီ ဦးတည်လျက် ကပ်ကပ်လေး ရပ်ထား

ပြီးတော့ ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် ဒီဘက်ကားတံခါးကို ဧွ
၍ အထဲကလူကို အကြမ်းပတမ်း ဆွဲချလိုက်တာ ပါလာတော့ အမေ
သမီးတစ်ယောက် ...

ကြည့်စမ်း ဒီလူပဲ ...

ဒီပုံစံကို ဘယ်လောက်ဝေးဝေးက မြင်ပါစေ မမှတ်မိစရာ မရှိ
ထို့ပြင် ကားထဲကနေ အထွေးလိုက်လေး ပုံကျပါလာသည့် အမေ
သမီးကိုပါ ဂီတ သိနေသည်။ မကြာသေးခင်ကမှ ဆိုင်ကိုလာပြီး ဒီလူ
အကြောင်း ဖောက်သည်ချသွားခဲ့သည့် သူမ ...

နှစ်ယောက် အတူရပ်မိကြသည်နှင့် သူမက အတင်းအကျပ် ပြန်
ရုန်းနေကာ ...

"သိုက် .. ရှင် .. ရှင် နု ကို လွှတ် နော် .."

"မရဘူး နု.. အောက်တန်းကျတဲ့ မင်းရဲ့စရိုက်တွေကို ငါ လျစ်လျူ

လို့ ရတယ်.. မင်းရဲ့ပါးစပ်ကိုတော့ ဒီတိုင်းထားလို့ မရဘူး .."

"အဲဒီတော့ ရှင်က ဘာလုပ်ခွင့်ရှိတယ် ထင်လို့စစ် သိုက် .. ရှင်နဲ့

ဘာ ရှင် ရတာ .. ရှင်ကို အဲဒီလိုလူဖြစ်သွားစေရမယ်လို့ ရှင် ထွက်

တည်းက နု သတိပေးလိုက်တယ်လေ.."

"တိတ်စမ်း .."

"ဟင့်အင်း .. ရှင် နော် .. နု အော်လိုက်မှာ သိလား .."

"ရှိမ်း .."

သိုက် က သူမကို တွန်းထည့်ပြီး တံခါးဆောင့်ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။

သူမ ကားထဲက သော့ကို ပြန်ဖြုတ်ယူပြီး တံခါးလှော့ခံတွေ

လိုက်ပြီး ကိုယ့်ကားဆီ ပြန်အလှည့် ..

"ရှင် .. ဒီလောက်တောင် အတင့်ရဲနေပါလား ဟင် .."

သူမရှေ့မှာ မားမားမတ်မတ်ရပ်နေသည့် ဂီတ ကို မျှော်မှောင်ကုတ်

မိ၏။ ဂီတ က ဟိုကားထဲရောက်နေသော အမျိုးသမီးဆီ ပြန်

တာ ...

"ရှင်ကိုယ်ရှင် ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာ နားလည်ရဲ့လား .."

သိုက် က တစ်ခွန်းမှပြန်မပြောဘဲ သူမကို ကြွေရှောင်ထွက်သွား၏။

"ဒီမှာ .. ရှင် သူ့ကို လွှတ်ပေးလိုက် နော် .. မပေးရင် .."

"ဘုန်း .. ဘုန်း .."

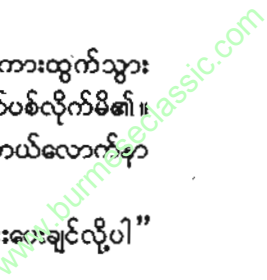
ဘယ်လိုမှ ပြီးဆုံးအောင် ပြောချိန်မရလိုက်ဘဲ ကားထွက်သွား

စိတ်တိုတိုနှင့် ကားနောက်ဖုံးကို တအား ရိုက်ပုတ်ပစ်လိုက်မိ၏။

ခမိမိရာ လက်က ရောက်သွားတာမို့ ကိုယ့်လက် ဘယ်လောက်မှာ

နန်းတောင် ရုတ်တရက် သတိမထားမိခဲ့ဘဲ ...

"ဟလို .. ဟုတ်ကဲ့ရှင် .. ရာဇဝတ်မှုတစ်ခု သတင်းပေးချင်လို့ပါ"

အနီးဆုံးမှာရှိသည့် ရဲစခန်းကို ဖုန်းဆက်၍ ကျန်ခဲ့သည့် နံပါတ်ကို သက်သေပြု၍ သေချာ သတင်းပေးလိုက်မိသည်။

ဒီလိုလုပ်လို့ ရမလား .. အမှားအမှန်ကိုသာ ငွေနဲ့ အကွက်တွေ ရချင်ရမည် .. ဥပဒေကိုတော့ ဖျောက်ဖျက်ပစ်လို့ မရနိုင် ..

ဒီလိုလူကို လက်ဝါးကြီးအုပ် စိုးမိုးခွင့်ပေးထားလျှင် အမျိုးတော် သမီးလေးတွေပါ ပျက်စီးဆုံးရှုံးကုန်မှာ ဖြစ်သည်။ ဂီတ ကိုယ့်ဒေါသကိုယ် ခိုင်မာနေသလောက် .. ဆိုဖာပေါ်မှာ အငုံ့ခနဲ ထိုင်ချလိုက်ပြီး က အားပါးတရ ရယ်နေလေသည်။

“တောက်!...”

သိုက် က တက်ခေါက်ပြီး သူမကို စိုက်ကြည့်၏။ ပြီးတော့ သူမ ခနဲ မဲ့၍ ...

“ကျေနပ်နေတယ် ဟုတ်လား ..”

“ကျေနပ်တာပေါ့ .. ရှင်ကို ပတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်လိုလူစား ထင်ကုန်ပြီလဲဆိုတာ ခုန အော်ဟစ်ကျန်ခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီးက သက်သေ လေ .. ရှင် ဒီနေရာမှာလည်း သိပ်မကြာတော့ဘူး သိုက် .. ရှင်က သိုက် ပေမယ့် ငှက်သိုက်လို့ မကြာခင် အသိုက်ပျက်ရဦးမှာပဲ .. မိန်းမ တစ်ယောက်အပေါ်မှာ အညှာအတာကင်းမဲ့ပြီး နှုတ်ကြမ်းရမ်းကား လူ ..”

“ငါ နှုတ်ကြမ်းတာ မင်းကိုယ်ပေါ်မှာ လက်တွေ့ထောက်ပြနိုင် အစွန်းအထင်းတွေကို ဖတ်ပြတာလေ .. မင်းက မဟုတ်က ဟုတ်ကလဲ လိမ်လည် လုပ်ဇာတ်ခင်းပြီး အရှက်မရှိ အောက်တန်းကျတာ ..”

“ရှင်ကို နု စိန်ခေါ်ခဲ့တာပဲလေ .. တိုက်ပွဲမှာ ဘယ်လိုပရိယာယ် သုံးသုံး .. အနိုင်ရဖို့ လိုရင်းပဲ ..”

“နု နု ဇင် ..”

“ဘုန်း ..”

သူမ ထိုင်နေသည့် ဆိုဖာကျောဖိုကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ခပ်ကြမ်း ရိုက်ထောက်လိုက်သဖြင့် နု တုန်ခနဲဖြစ်ကာ ကျောလေး တောင့်တ၏။ ပြီးတော့ သူမမျက်နှာထတ်မှာ စီးမိုးငုံ့နေသည့် သိုက် ရဲ့မျက်နှာ ထိတ်လန့်သည့် မျက်ဝန်းတို့နှင့် ပြန်ကြည့်၏။

“မင်း အနိုင်ရပြီ ထင်လို့ ပျော်နေတာလား ..”

မျက်နှာချင်း နီးကပ်လျက် သိုက် ရဲ့လက်နှစ်ဖက်က သူမရဲ့ပခုံး လေးတစ်ဖက်စီမှာ ထောက်ထားတာမို့ သူမ စကားတစ်ခွန်းမှ ပြန် မပြောရ ..

“မင်း အဲဒီခြံထဲက ဆံပင်ဆိုင်ထဲကို ရောက်သွားတယ် .. ခုနမိန်းမ သည်း မင်းကို သိနေတယ် .. ဟုတ်တယ် နော် .. အေး .. ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ငါ့ရဲ့အတင်းအပျင်း သွားပြောရုံပဲ သိခဲ့တာမို့လား ..”

သူ ပြောလာမှာကို နု ကလည်း စိတ်ဝင်တစား ဖြစ်သွားခဲ့၏။

“မင်း မသိသေးတာကို ငါ ထပ်ပြောပြမယ် နားထောင် .. အဲဒီ က မြင့်မား ရဲ့ဇနီး ..”

“ဘယ်လို!...”

“ဟွန် ..”

လက်တွေ့ကို ဖြုတ်၍ သိုက် က မတ်မတ် ပြန်ရပ်သည်။

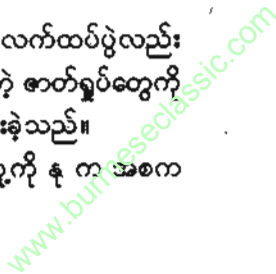
“မား ရဲ့ဇနီး .. အို!... မဟုတ်နိုင်တာ ..”

ချောက်ချောက်ချားချား ဖြစ်သွားသည့် မျက်နှာကို သိုက် က မှုတ်စက် စိုက်ကြည့်နေ၏။

နုနုဇင် ..

ဒီမိန်းမကို သူ လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ လက်ထပ်ပွဲလည်း ခြောက်ခဲ့သေးသည်။ ဒါပေမယ့် ရွံစရာကောင်းတဲ့ ဇာတ်ရှုပ်တွေကို မြင်အမှာ သိလိုက်ရသဖြင့် အတိအလင်း ကွာရှင်းခဲ့သည်။

မင်္ဂလာဦးညမှာ ကွာရှင်းခွင့်တောင်းသည့် သူ့ကို နု က အစက

သနားခံသည် .. တောင်းပန်ခဲ့သည်။ နောက်တော့ ပက်ပက်စက်စက်
တွေပြောပြီး အကျပ်ကိုင်ဖို့ ကြိုးစား၏။

ဒါကြောင့် သူမရဲ့ အချစ်တော်ပုံကို တစ်ခုမကျန် ထောက်ကြွတ်
စိတ်ထဲမှာ ရွံရှာမိတဲ့အတိုင်း ပြောချလိုက်တော့ ဒီကောင်က ရုတ်တရက်
ယုတ်မာသည် တဲ့ ..

“သိုက် ..”

သူမလေသံတွေ ချက်ချင်းပြောင်းသွားကာ မတ်တတ်လေး ထိုင်
၏။

“ရှင် တမင်တကာ ဒီကို ပြောင်းလာပြီး မား ကို ခြေရာခံ
တာလား ..”

“ဘာ!...”

“ရှင် ဒါတွေ သိနေတာလေ ..”

“မင်းကရော သူ့မိန်းမဆီ ရောက်သွားတာ မင်းကောင်ကို ပြော
တောင်းယူမလို့လား ..”

“အို .. န . က သိတောင် မသိခဲ့တဲ့ဟာ ..”

“မင်း တော်တော် စိတ်ကူးယဉ်ပါလား နနစင် .. ငါ ရွံလို့ လာ
ဖျားနဲ့တောင် မထိဘဲ ကွာရှင်းထားခဲ့တဲ့ မင်းအတွက်နဲ့ ငါ ဒီထိ ခံ
နေရမယ် .. ဟုတ်လား ..”

န မျက်နှာလေး နီမြန်းသွားသည်။

“မင်းကြောင့် ငါ စိတ်လေနေတယ်လို့ ထင်နေပုံပဲ ..”

“ဒါဆို ပြောစမ်းပါ .. ရှင် ဒီနေရာမှာ ကပ်ကပ်လေး လာနေ
တာက ဘာလဲ ..”

“မင်း ငါ့ကို မေးခွန်းထုတ်ဖို့ မလိုဘူး .. မြင့်မား ကို မင်းဖြစ်ကြ
ငါဖြစ်ဖြစ် ခြေရာခံချင်တယ်ဆိုရင်လည်း သူက သေသွားပြီ ..”

ဟင်!...

ဒါတွေလည်း သူမ မသိခဲ့ပေ .. မား ကို သူမ သည်းသည်းလှုပ်
နှိုးခဲ့သည်။ ကိုယ်ထက် လေးနှစ်လောက် ငယ်ပေမယ့် ကိုယ့်ကို မချစ်
မိန်းလည်း သိနေသည့်တိုင် လုပ်ငန်းမှာ အနှုံးပေါ်အောင် တမင်လုပ်ကြ
ပြီး ကိုယ့်ဆီက အကူအညီတွေနဲ့ လွှမ်းမိုးဖို့ ကြိုးစားခဲ့သည်။

လုပ်ငန်းတင်မကဘဲ မား ရဲ့ဘေးမှာ နီးစပ် ပတ်သက်လာသမျှ
အယ်လိုမိန်းကလေး၊ ဂိုမှ ဖျန်မထားဘဲ အမျိုးမျိုး နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီး
ခံခဲ့မိ၏။

မိသားစုတာဝန်တွေ ပခုံးထမ်းထားရသည်ဆိုသော မြင့်မား ဆို
သည့် လူချောလေးဟာ နောက်ကွယ်က အကွက်ရွှေ့သမျှ ဘာကိုမှ
မသိဘဲ သူမရဲ့အကူအညီတွေ ကြွေးတုံ့ကြွေးတင်တွေနဲ့ပဲ လည်ပတ်နေ
တာ ဖြစ်၏။

နောက်ဆုံး မား ကို သူမ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရတော့မှာပါ .. လုံးဝ နီးစပ်
ပတ်သက်နေကာမှ မား က သစ်စိမ်းချိုး ချိုးသွားခဲ့၏။

အလုပ်ထဲမှာပဲနေပြီး ငွေလွှဲခြင်းဖြင့်သာ အဆက်အသွယ် လုပ်ပါ
သည်ဆိုသော မား ကို မျက်စိအောက်က ပျောက်သွားတာနှင့် သူမ ဘယ်
ညီမှ ရှာမရတော့ပေ ..။

ထိုအခါကုန်မှ မား ကိုယ်တိုင် သူမအပေါ်မှာ ရှောင်ဖယ်ချင်ခဲ့တာ
မိန်း သူမ သိခဲ့ရ၏။ ထို့ပြင် သူမ ဘယ်လိုမှ မသိခဲ့ဘဲ မိန်းမရသွားသည့်
အဖြစ်ကလည်း ..

“တောက်!...”

မား မရှိတော့သည့်နောက်မှာ ကြမ်းတမ်းလာခဲ့သည့်စိတ်က အံ့ဩ
ခြင်းပြီးသည်နှင့် ဒေါသအချောင်းချောင်းနှင့် ခုန်ထလာခဲ့သည်။

“သေသွားလို့ပေါ့ .. ခုထိသာ ရှိနေသေးရင် .. သင်း ..”

“လက်သီးဆုပ် ကြိမ်းဝါးမနေနဲ့ .. မင်း ရသင့်တာ အဲဒါပဲ ..”

ပြောပြီး ကွန်ပျူတာဘက်ကို လှည့်လျှောက်သွားကာ ...

“ငါ့အောက်က သတင်းဖြစ်ချိန်ရောအတွက် မင်း အသုံးချခဲ့တဲ့
တွေလေ ..”

နု မျက်လုံးတွေ ပြူးကျယ်သွားသည်။

“ရန်ဖြစ်တိုင်း အမေ့ကို သွားတိုင်ပြောမယ်ဆိုတာမျိုး ဝါသနာမပါ
ဘူးကွ- ဒါပေမယ့် ခွေးကိုက်မခံရဖို့က ကျည်ကာဝတ်ထားရမှာ မဟုတ်
တော့ ခွေးကိုက်နိုင်တဲ့နေရာကိုပဲ ကာကွယ်ရတာပေါ့ ..”

နု အလန်တကြား ငေးကြည့်နေစဉ် ကွန်ပျူတာ ဖျတ်ခနဲ ထွက်
သွား၏။ ထိုစဉ် ...

“တင်းတောင် ..”

အိမ်ရှေ့က လူခေါ်ဘဲလဲသံကြောင့် နှစ်ယောက်စလုံး နားစွင့်
သား ဖြစ်သွား၏။ ထို့ပြင် ခြံဝကို ချိန်ထားသော ကင်မရာကနေ တိဇီ
ပေါ်နေသည့် ပုံရိပ်တွေကို ကြည့်လိုက်မိလျှင် ...

“ဟား .. ဟား .. ဟား ...”

သိုက် မျက်နှာပျက်သွားကာ နု က ဟက်ဟက်ပက်ပက် ထထ
၏။ ရယ်နေရင်း အူလိုက်သည်းလို့က် ဖြစ်နေခဲ့လျက် ...

“ဟား .. ဟား .. ဟား ... ခနဲသိုက် .. ရှင့်ကို သနားတယ်
တောင် မပြောချင်တော့ပါဘူး .. ဒါပေမယ့် ဟား .. ဟား .. ဟား ..
အရမ်းပျော်တာပဲ .. အဲဒါ မှတ်ထားလိုက် .. မိန်းမဖျက်ရင် ပြည့်
တယ် ဆိုတာ ..”

တံခါးဝမှာ ရပ်စောင့်နေသည့် ရဲတွေကို တိဇီကနေ စိုက်ကြည့်
ရင်း တင်းနေသည့် သိုက် ရဲ့မျက်နှာက နု အတွက် လူရွှင်တော်မျက်နှာ
တစ်ခုလို -။

အခန်း (၁၈)

“ဒီလောက်ထိ အကျော်ဒေးယျ ဖြစ်ပြီးပြီပဲ .. ဒီလိုလူမျိုးကို လမ်း
ထဲမှာ လုံးဝ မထားသင့်ပါဘူး ..”

စခန်းမှူးနဲ့ ရဲအုပ်တို့ မျက်နှာတွေမှာ အံ့သြခြင်းတွေနှင့် ...

“ကျွန်တော်တို့ ဒီက မဂိတ ကို တစ်ခုလောက် ပြောချင်ပါတယ်..”

ဂိတ က ဟိုဘက်အစွန်မှာ ထိုင်နေသည့် သိုက် ရဲ့မျက်နှာကိုပဲ
အပြုံးတကြီး ကြည့်ကာ ...

“ကျွန်မက သူ့ကို အချွပ်ထဲမှာ တွေ့ရပြီ ထင်နေတာ .. စခန်း
မှူးကြီးတို့က ခုမှ ဆင့်ခေါ်တယ်ဆိုတော့ အားလုံးအတွက် အရမ်း
အန္တရာယ်ကြီးပါတယ် ရှင် ..”

“သူက မဂိတ ထင်ခဲ့သလို မကောင်းတဲ့အလုပ်နဲ့ စီးပွားရှာနေတဲ့
လူ မဟုတ်ပါဘူး ..”

ဟင်!-

ဒါ ဘယ်လိုမှ မလွဲနိုင်တဲ့ကိစ္စ -။

“ဒီမှာပါ ..”

စခန်းမှူးက ဖိုင်တစ်ခုကိုဖွင့်၍ အထဲက ဓာတ်ပုံနဲ့တကွ လိုအပ်
သည့် စာရွက်စာတမ်းတွေကို ဂိတ မြင်အောင် ရှေ့တိုးပြကာ ...

၁၂၂

၂၂၈

“ခင်ဗျား သက်သေပြခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေမှာ အဲဒီ မိန်းကလေးတွေက သူ့ရဲ့ ဇနီးဟောင်းနဲ့ ညီမဝမ်းကွဲတွေပါ .. သူတို့ရဲ့ မိဘတွေနဲ့ ကိုယ်တိုင် ဒီမှာလာပြီး ဝန်ခံသွားကြပါတယ် .. အဲဒါ မနုဿဇာတိ ပြောပြသွားတဲ့အကြောင်းရာတွေပေါ်မှာ ကိုဓနသိုက် က နှုတ်ပိတ်ချင်လို့ အိမ်ထဲခေါ်သွားတာ မဟုတ်ပါဘူး.. အဲဒါတွေကလည်း သူတို့ လင်မယားချင်းရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အကြောင်းတွေနဲ့ပဲ ဆိုင်ပါတယ်..”

“ဒါပေမယ့် ..”

“ဟုတ်ပါတယ် .. မနုဿဇာတိ က တမင်တကာ ကိုဓနသိုက် ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းအောင် လူ့အင်အားသုံးပြီး သတင်းဖြန့်တဲ့အထိ ကြံစည်ခဲ့တာပါ .. ဒါကိုလည်း အခု ကိုဓနသိုက် က အသရေဖျက်မှုနဲ့ တရားဆွဲဆိုထားပါတယ် ..”

ဂီတ နောက်ထပ် လျှောက်လဲဖို့အတွက် အင်အားမဲ့သွားခဲ့၏။ ဒါပေမယ့် ငါ မှားပြီဆိုတဲ့ နောင်တမျိုး နည်းနည်းလေးမှ မဖြစ်ခဲ့ဘဲ ဒါ သဘာဝမကျဘူးလို့သာ ခံစားနေမိခဲ့သည်။

မကျေနပ်သည့်စိတ်နှင့် ခပ်စွေစွေကြည့်မိတော့ စူးစူးရဲရဲ စိုက်ကြည့်နေခဲ့သည့် မျက်လုံးတို့နှင့် စစ်ခင်းရခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဒါလည်း သင်းရဲ့ ဖိအားတစ်ခုခုက သက်ရောက်စေခဲ့တာပဲလား..

စူးရဲသောအကြည့်တို့သည် သံလိုက်ပမာ ကပ်ငြိနေခဲ့ကြလျက် တစ်ယောက်သည် မေးခွန်းများစွာနှင့် အသံတိတ် ပစ်ခတ်နေသလို တစ်ယောက်က အေးစက်ခြင်းနှင့် တုံ့ပြန်၏။

လူလည် လူရမ်းကား ..

သင်းရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို ဒီက မျက်လုံးနဲ့ တပ်အပ်မြင်နေရတာ တောင် ခုတော့ ဘာမှမဟုတ်ဘူး ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ကိုယ့်ကျတော့ ဘာမှ မလုပ်ရပါဘဲ သူ စေညွှန်ရာအတိုင်း ..

“ကိုဓနသိုက် က ‘မေတ္တာရိပ်မြို့’ မှာ အိမ်ငှားနေပေမယ့် တကယ်

တော့ ..”

“ထားလိုက်ပါဗျာ .. အားလုံး ပြီးသွားပြီဆိုတော့ နောက်ထပ်မလို တော့ပါဘူး ..”

စခန်းမှူးရဲ့စကားကို သိုက် က လမ်းလွှဲစေခဲ့လျက် ...

“ကျွန်တော် ပြန်လို့ ရပြီလား ခင်ဗျာ ..”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ .. ရပါပြီ .. အဲ .. ဒီက မဂီတ ကလည်း ခင်ဗျား ရဲ့ တာဝန်သိမှုကို ကျွန်တော်တို့က လေးစားသောအားဖြင့် ကိုဓနသိုက် ကိုပါ ဒီနေ့ ထပ်ခေါ်ပြီး သေချာ ရှင်းပြရတာပါ .. ကျေနပ်မယ်လို့ လည်း ထင်ပါတယ် .. အကယ်၍ ကိုဓနသိုက် က မပြောင်းသေးဘူးဆို ရင်လည်း အိမ်နီးနားချင်းတွေ ဖြစ်ကြဦးမှာ ဆိုတော့ ..”

“ကျွန်မက နယ်နှင်ဒဏ်ပေးခံထားရတာဆိုတော့ ပြောင်းပေးရမှာ ပါရှင် ..”

“ဗျာ!..”

ဂီတ က ရဲစခန်းထဲမှာ လူကြီးစုံရာရှေ့ကို ရောက်နေသည့်အဖြစ် ကိုပါ ထိတ်လန့်စိုးရုံးနေပုံ မရှိဘဲ နေရာမှ ဖြည်းဖြည်းစွာ ထရပ်လိုက် ပြီး ..

“ခွင့်ပြုပါဦးရှင် ..”

လူကြီးတွေကို ခွင့်တောင်းပြီး သိုက် ရဲ့နောက်က ခပ်ခွာခွာ လျှောက်ခိုရင်း ..

“အမှားအမှန်ကိုတော့ လမ်းမပေါ်ရောက်မှပဲ ထပ်စဉ်းစားရဦး မှာပါ ..”

“ဂီတ ..”

အပြင်က စောင့်နေသည့် ဝင်ဒီ က ဂီတ ဘာဖြစ်လာသည်ကို မေးမလို အူးရားဖားရား ပြေးလာပြီး လက်ကို ဆွဲသည်။ ပြီးတော့ သိုက် ထို့ မရဲတရဲ ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ...

www.burmeseclassic.com

“ဘာတွေဖြစ်သွားလဲ ဟင် ..”

“ငါ မမှားလေမယ့် ရုံးတယ် ..”

သိုက် ရဲ့ခြေလှမ်း တုံ့ခနဲ ဖြစ်သွား၏။ ဒါကို နောက်က ကြည့်ပြီး မဲ့၍ ...

“သက်သေဆိုတာလည်း ငွေရှိရင် ဖြစ်တာပဲ ..”

“ဟဲ့ ..”

သိုက် ပြန်လှည့်လာသဖြင့် ဝင်ဒီ ထိတ်လန့်သွားပြီး ဂီတ လက်ကို ဆွဲဆိတ်လိုက်မိ၏။ ဒါပေမယ့် သိုက် က သူမတို့ရှေ့ကို ရောက်လာပြီ ဖြစ်ကာ ...

“ဂီတ ဟုတ်လား ..”

မျက်နှာ တည့်တည့်ကြည့် မေးသည်။ ပြီးတော့ အံ့ကြိတ်လိုက် သည့် မေးဖျားက တင်းခနဲ ဖြစ်သွားကာ ...

“ဘာသက်သေမှ မလိုဘဲ ငါ လုပ်နိုင်တာ တစ်ခုရှိသေးတယ် ..”

အဲဒါ ဘာလဲ သိလား ..”

သူက ဂီတ ရဲ့ မျက်လုံးထဲကို စိုက်ကြည့်နေပြီး ...

“မင်းကို ခုထက် အဆပေါင်းများစွာဆိုးတဲ့ ဒုက္ခတွေ ပေးဖို့ ..”

ဂီတ မျက်နှာ တင်းတင်းမာမာ ဖြစ်သွားသည်နှင့် သူက လှည့် ထွက်သွား၏။

“ဂီတ ..”

ဂီတ တစ်ခုခု လှမ်းပြောတော့မလို ဖြစ်သွားလျှင် ဝင်ဒီ က လက် ကို ဖိဆွဲထားလိုက်ပြီး ...

“နင် တော်တော့လေဟာ .. ခုကိစ္စမှာ နင် မှားတယ်လို့ ကြက်ခြေ ခတ်လိုက်ပြီးပြီ .. နင့်ဘာသာ ထင်နေတဲ့ အမှန်တရားက ဘယ်မှာ ဘယ်လောက်ခိုင်မာမှာလဲ .. ဘာကြောင့် ခိုင်မာတယ် ထင်နေတာလဲ-”

“ငါ သိနေလို့ ခိုင်မာတာ ဝင်ဒီ ..”

“သိနေတာ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပါ ဂီတ ရယ် .. နင် အဲဒီပုံစံ မြင်ခဲ့တာတွေ ရှိရင်ရှိမယ် .. ဒီလူဟာ ဒါမျိုးပဲလို့ဟော့ အခိုင်အမာ စွဲ မထားပါနဲ့.. ကိုယ်က ထပ်မှားမယ်ဆိုရင် ဒါက ရန်ငြိုးရန်စတွေ ဖြစ် သွားနိုင်တယ် ..”

“သူကလည်း ရန်ငြိုးမရှိဘဲ ငါ့ကို နေရာပျက်အောင် လုပ်ခဲ့တာ ပဲ ..”

“အဲဒါ တမင် ချောက်ချတာ မဟုတ်ဘဲ သူ့ကိုက အနံ့ကြီးကွင်း တျယ်လူစားမျိုး ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ .. ငါ နင့်အတွက် ပြောတာ ဂီတ .. ခုပဲ သူ နင့်ကို ကြိမ်းသွားပြီ .. သူ ဘာကြောင့် နင့်ဆိုင်ကို ပြုတ်စေချင်သလဲ မသိပေမယ့် နင် ပြန်လုပ်တာကတော့ ရန်ငြိုး တလဲ့စား မကင်းဘူးဆိုတာ ငါ သိတယ် ..”

“ဟုတ်တာပဲလေ ..”

“အဲဒါကြောင့် တော်တော့ဖို့ ပြောနေတာ .. လွမ်း သာ ဒီမှာ မှီနေရင် ခုလောက်ဆို နင့်ကို အပြစ်တင်နေပြီ ..”

“နင်ကရော ငါ့ကို တော်ပါပေရဲ့လို့ ချီးမွမ်းနေလို့လား ..”

“တော်မှ မတော်တာ ဘာကို ချီးမွမ်းရမှာလဲ .. ခုကိစ္စမှာ နင်က ဖြစ်ရပ်တွေတစ်ခုမက မြင်ပါတယ် .. ကြားပါတယ်နဲ့ ထောက်ပြနိုင်လို့.. ပြီးတော့ သူ့ဇနီးဆိုတဲ့ ဟိုတစ်ယောက်က ဝန်ခံခဲ့လို့ .. ဒီလိုသာမဟုတ် ရင် နုနုဇင် ဆိုတဲ့မိန်းမကို စွဲမယ့်အမှုက နင့်အမှု ဖြစ်သွားမှာ ..”

“ဖြစ်သွားလည်း ငါ ဂရုမစိုက်ဘူး ဝင်ဒီ .. သူနဲ့ ငါ အမှတ်တမဲ့ တွေ့ဆုံဖြစ်တိုင်း အမှတ်တရတွေ ဖြစ်လောက်အောင် အဆင်မပြေဖြစ် ခဲ့ကြတာ ..”

“ဟင်!.. ဘယ်လို ..”

သားလေး ပိုက်ဆံထည့်လို့ သူ့ဘက်က တုံ့ပြန်ခဲ့တာတွေပါ ပြောပြ လိုက်တော့ ဝင်ဒီ တအံ့တသြဖြစ်နေကာ ...

“ဟယ် .. နင်တို့က အစတည်းက ရန်ဖြစ်ခဲ့ကြတာကိုး ..”

“ရန်ဖြစ်တာ မဟုတ်ပါဘူး .. ကလေးကို ကလေးလို့ သူက မမြင်တာ .. ငါကလည်း သူ့ကို ရန်စကားပြောခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး .. သူ့စိတ်အထာမကျတာကို ပြောပြခဲ့ရုံပဲ .. ဒါပေမယ့် သူ့ရင်ထဲ ဘယ်လို ထည့်ခဲ့သလဲဆိုတာ ငါ့ဆိုင်ထိ အပြူးတကြီးလိုက်လုပ်တာ မီးခိုးကြွက်လျှောက်..”

ဝင်ဒီ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ရုတ်တရက် ဆွဲအသလို ဖြစ်နေခဲ့၏။ ကားနားထိ ပြန်ရောက်လာတာတောင် ကားထဲ မဝင်နိုင်ကြဘဲ..

“ဒါဆို .. နင် သူ့ကို ခုလို လက်ထောက်ချလိုက်တာလည်း သူ သိမှာပဲ ..”

“မရည်ရွယ်ဘဲ ဖြစ်ကုန်တာ ဝင်ဒီ .. ငါ သူ့ကို တားဆီးဖို့ ကြိုးစားသေးတယ် .. အဲဒီအချိန်ထိ မကောင်းမှုကို ကြည့်မနေနိုင်တာ တစ်ခုပဲ ..”

“အေးပါ .. ငါ ယုံပါတယ် .. သူလည်း ..”

“တော်ပါတော့ဟာ .. ပြန်ရအောင် ..”

ဝီတ မျက်နှာလေးက ခြေတုန်လက်ပန်းကျသလိုလည်း ရှိကာ မာနရိပ်တို့ ထင်နေတာလည်း သိသာနေ၏။ သေချာတာက သူမ မျက်ဝန်းလေးတွေမှာ စိုးထိတ်ဟန် အနည်းငယ်မျှ ရှိမနေခြင်းပင် ..။

ဒီအဖြစ်နဲ့ပတ်သက်လို့ ဘယ်သူ့ဘက်မှာ ဘယ်လောက် ထိချက်ပြင်းသွားခဲ့လဲ ဆိုတာကတော့ ..!

အခန်း (၁၉)

“ဟလို ..”

“ကိုသိုက် ရှေ့ .. ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ..”

“... ..”

“ဒီမနက်ကပဲ သတင်းကြားလိုက်တာ .. မနု နဲ့ ခင်ဗျားကိစ္စက ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ရပ်ကွက်ထဲကလူတွေ ပါကုန်တာလဲ ..”

“တိုက်ဆိုင်တာတွေ ဖြစ်သွားလို့ပါ .. ပြီးသွားပါပြီ ..”

“အေးဗျာ .. စိတ်မကောင်းလိုက်တာ .. မနုနဲ့ဇင် က ဒါတော့ ဆက်တော်လွန်ပါတယ် .. တွေးကြည့်ရင် ဘာမှ မဆိုင်တော့ဘဲနဲ့ ..”

“ခုလောက်ဆို သူလည်း နောင်တရနေပါပြီ ..”

“ကိုသိုက် အသံက ဆွေးအေးလှချေလား .. အေးလေ ခင်ဗျားက အစတည်းက ကျုပ်တို့လို လူစားမှ မဟုတ်တာ .. အဲဒီလိုနေရာမှာ ဆင်သွား ဆက်မနေပါနဲ့တော့ဗျာ .. အလုပ် ပြန်လုပ်ရအောင် ပြန်လာခဲ့ပါဗျာ .. ကျုပ်တို့မှာ အားကိုးမဲ့နေသလိုပဲ ..”

“ခုထိတော့ စိတ်မပါသေးဘူးဗျာ ..”

ဖုန်းပြောနေရင်း မခံချင်စိတ်တွေ တလိပ်လိပ် တက်နေသည့် ရင်ထဲမှာ မျက်နှာတစ်ခုတည်းကသာ စိုးမိုးနေခဲ့သည်။ ရဲစခန်းဆိုတာ မျိုးကို သူတစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ကိုယ့်ပြဿနာကြောင့် သိမ်ငယ်စွာ ရောက်ခဲ့ရတာ ဒီတစ်ခါ ပထမဆုံးပဲ ဖြစ်သည်။

ပြီးတော့ သူ သွားခဲ့ရတာ သုံးခေါက်တိတိ ...
“တောက်!...”

ဖုန်းကို ကျိုးကြေမတတ် ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း တက်ခေါက်ပစ်မိ သည်။ နောက်ထပ် ဝင်လာသည့် ဖုန်းသံကြောင့် နားမထောင်ဖြစ်ဘဲ ဒီတိုင်း အကြာကြီးရပ်နေမိ၏။ ဖွင့်လိုက်တော့လည်း ထင်သည့်အတိုင်း-

“ကိုစနသိုက် စခန်းမှာ သွားရှင်းရတဲ့အထိ ဖြစ်သွားတယ်ဆိုလို့ အဲ့ဒါ ဘယ်သူ ရွှေသွားတာလဲဗျ ...”

“ဆောရီးဗျာ - အဲဒါတွေ မပြောချင်သေးလို့ပါ ...”

ပြေပြစ်အောင် ကြိုးစားဖြေလိုက်ရပေမယ့် ဖုန်းကို နံရံနဲ့ ပစ် ပေါက်ခွဲပစ်လိုက်တာ ခွမ်းခနဲ ...

မင်း သိပ်တော်တယ် ဂီတ ...

အဲကြိတ် ရေရွတ်လိုက်မိသည်။ နုနုဇင် သူ့ကို တောက်လျှောက် ဒုက္ခပေးလာခဲ့တာ သုံးကြိမ်ရှိပြီ ဖြစ်၏။ ဒီနေရာကို ပြောင်းရွှေ့လာတဲ့ အထိ ဘယ်မှာမှ ကြာရှည် မနေဖြစ်လောက်အောင် အမျိုးမျိုး ဒုက္ခပေး လာခဲ့သည်။

ဒါပေမယ့် သူ့ခေါင်းထဲမှာလည်း မထည့် ... ရင်ဘတ်ထဲမှာလည်း မရှိ ...။

ဒီလိုမိန်းမမျိုး ဘာပြောပြော ‘လူပြော လူယုံ - ရွေးပြော ရွေးယုံ’ ဆိုသည့် ဥပေက္ခာနှင့် ဘယ်ပတ်ဝန်းကျင်ကိုမှလည်း ဂရုမစိုက်ခဲ့မိပေ။

အလုပ်ပစ် အကိုင်ပစ်နှင့် စိတ်လေနေခဲ့ရတဲ့အကြောင်းက မိန်းမ တစ်ယောက်၏ ယုတ်မာကောက်ကျစ်မှုကို လက်ထပ်ခြင်း ဖြစ်မြောက်

အထိ မသိခဲ့လောက်အောင် တုံးတစ် နွားဖြစ်ခဲ့ရသည့် ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ခွင့်မလွှတ်နိုင်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

တော်ရုံလူ ပစ်ကျသွားလောက်တဲ့ အလှပပေးမို့ လူကြီးချင်း ကတိ အားခံကြတာလည်း ရှိသည့်အဖြစ်ကို သူ အသာတကြည် လက်ခံခဲ့ သည်။

သူမကို စိတ်လိုလက်ရ တွဲခဲ့သေး၏။ အချစ်ကို စိတ်မဝင်စားခဲ့ဖူး သူမနဲ့ လက်ထပ်ရမည့်အဖြစ်ကိုတော့ မလိုလားခြင်း အလျဉ်းမဖြစ်ခဲ့ တာလဲ ...။

မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အလှအပလေး တစ်ခုပေါ်မှာ သာယာလွယ် လွယ်တဲ့ တဏှာရှူးတစ်ယောက်နဲ့ သူ တူခဲ့သည်လား ...။

ဒါတွေကြောင့် သူမအကြောင်းတွေကို သူမ အစဖော်လာမှ သိ နိုင်ရတော့ သူ အရှက်ကြီး ရှက်ခဲ့သည်။

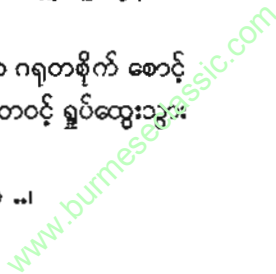
တစ်ပါးသော ယောက်ျားက မလိုလား မသတိစွာ ရှောင်ပြေးခဲ့ သည့် သူမကို သူကတော့ လိုလားနှစ်သက်နေခဲ့မိသည်။ သူမ အမြင်မှာ တော့ ဓနသိုက် ဆိုသည့် ယောက်ျားက ကျောသပ်ခိုင်းစားလို့ ကောင်း သည့် စိန်ပုံ ရွှေပုံကြီးပေါ်က နွားတစ်ကောင် ...။

နုနုဇင် ကို သူ ပြောခဲ့သည့်စကားလုံးတွေ ကြမ်းတမ်းခဲ့သည်။ နည်းသားစွာ ဖြတ်တောက် လမ်းခွဲခဲ့တာ ရက်စက်ရာကျချင်လည်း ကျ ခဲ့မည်။ ဒါပေမယ့် သူ့အတွက်ကတော့ နည်းပါးသေးသည်။

ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော သူ ပြောခဲ့ လုပ်ခဲ့သမျှ သူ လွန်တာ မှုန်းဆိုတာ ယုံကြည်ပြီးသား ...။

အမြဲတမ်း သူ့ဘက်က ဂရုမစိုက်ခြင်းတွေဟာ ဂရုတစိုက် စောင့် မြင် အပြစ်ရှာလိုသူ ရှေ့မှာ ဒီလောက်ထိ အကျယ်တဝင့် ရွပ်ထွေးသွား တာ ဘယ်သူ့ဘက်က ခြေလှမ်းမှားတာလဲ ...။

မင်း မှားသွားပြီဆိုတာ သိကို သိရမယ် ဂီတ ...။

နောက်ထပ် ဖုန်းတစ်လုံး ထုတ်ယူလိုက်ကာ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ ...

“သက်တန်း ..”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ ..”

“ငါ အခု ဖြစ်တဲ့ကိစ္စကို ဘယ်စာစောင် စာမျက်နှာမှာ ပါစေစေနဲ့ .. မင်း လိုက်ပိတ်ထားလိုက် ..”

“စိတ်ချပါ ဆရာ .. အစတည်းက မမနဲ့ ခြေလှမ်းသမျှ ကျွန်ုပ်တို့ မျက်ခြည်မပျက် ကြည့်နေတာပါ .. ဆရာ့ဂုဏ်သိက္ခာ တစ်ပြားသာ မထိခိုက်စေရဘူး .. လုံးဝ စိတ်ချပါ ..”

ဒါကို စိတ်ချပေမယ့် ခုန သူ ရဲစခန်းကအပြန်မှာ ခြံထဲမဝင်ခင် ရပ်ကွက်ထဲက လူတချို့ သူ့ကို လှည့်ကြည့်သွားကြသည့် မျက်လုံးတွေ ပြီးတော့ ခြံတံခါးလှည့်ပိတ်တော့ ခြံရှေ့က ဖြတ်သွားသည့်ကားထဲက မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ...

“ဟိုမှာ အဲ့ဒါပဲ .. သူပဲ .. မဂ်မသာ ကြည့် .. ပြီးသွားဦးမယ် မသိမသာကြည့်ဖို့ သတိပေးတဲ့ မိန်းကလေးက သူနဲ့ မျက်နှာချင်း ဆုံမိပြီး ပခုံးတွန့် ခါးလိမ်ဖြစ်သွားလိုက်တာ ဓာတ်လိုက်သွားအတိုင်း ...

ဒီနေရာမှာတော့ ဓနသိုက် ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ မှန်သမျှဟာ ...

အခန်း (၂၀)

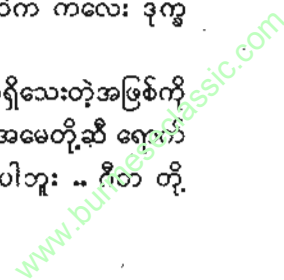
ဘယ်လိုမှ မထင်မှတ်ခဲ့သည့် စကားမို့ ကိုယ့်နားကိုတောင် မယုံဘဲ ဒေါ်မေညွန့် ကတော့ ပြောရတာ စိတ်တော့မကောင်းပါဘူး။ သွင်ပြင်ဟန်ပန်မျိုး ရှိနေသေးသည်။

လက်သည်းနီဆိုးထားသည့် လက်ဆယ်ချောင်းကို မျက်နှာရှေ့မှာ ဖြင့်လိုက် ဖြန့်ကားကြည့်လိုက် လုပ်နေသော ချို ကတော့ သူမဘေးမှာ နေကြတာတွေကို မကြားသလိုလို ...

ဒါမှမဟုတ် ဘာမှ မဟုတ်လောက်သည့် အရေးကိစ္စမို့ မဆိုင်သလို တာမျိုးလို ...

“ကလေးက ဒီမှာနေရတာ ဘယ်လောက် ပြည့်စုံသလဲ .. ညည်းညည်း ခုထိ ခွေးနေရာမရ ဖြစ်နေတာကို ကြားထဲက ကလေး ဒုက္ခဓာတ်လို့ ပြောနေတာ ..”

“ဂီတ ကလည်း ဆိုင်နေရာ အတည်တကျ မရှိသေးတဲ့အဖြစ်ကို ထည့်ပြောတာ အံ့ဩနေတာ အမေ .. ဂီတ အမေတို့ဆီ ရောက်လာခင်တည်းက အခြေမဲ့ အနေမဲ့တော့ မဟုတ်ပါဘူး .. ဂီတ တို့အမိမှာ ..”

“ရှိတာတွေ လာရွတ်ပြဦးမလို့လား .. ညည်း ငါ့ဆီ ပြန်ရော...
တော့လည်း ခိုကိုးရာမရှိလို့ မဟုတ်ပါဘူးဆိုတဲ့ မာနစကားနဲ့
ကြောမော့မော့လေးပါအေ .. ဒါပေမယ့် မှတ်ထားဦး ဂီတ ..
ရှိခြင်း’ .. ‘အခြေမဲ့ခြင်း’ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ် အရမ်းရှိတယ်နော် .. ဘယ်
အဓိပ္ပာယ်တွေလဲဆိုတာက ညည်း ဘာဖြစ်နေပြီလဲဆိုတဲ့ အဖြေ
အဖြေပဲ ..”

ဒေါ်မေညွန့် က ရင်လေးနေသည့် သက်ပြင်းချသံနှင့် ခေါင်း
၏။ ပြီးမှ ...

“တစ်ခါတလေ တောတိုး ဆင်နင်းခံရတဲ့ သစ်ပင်ချုံနွယ်
အခြေတွေကြားထဲကနေ အရမ်းလှ အရမ်းလန်းတဲ့ ပန်းလေး တစ်
တလေ ထပွင့်နေတတ်တယ် .. ဒါပေမယ့် အဲဒီပန်းက ...”

စကားနှင့်အတူ ဒေါ်မေညွန့် အကြည့်က ဂီတ မျက်နှာ
ရောက်၏။

“မြက်ဖျားနှင်းစက်တွေနဲ့လည်း တူတာပဲ .. ညည်း ငွေတွေ
နိုင်တဲ့အချိန်မှာ ငါတို့ ဒုက္ခများနေခဲ့ကြတယ် .. ခုလည်း ဒီဒုက္ခ
တာပါပဲ .. ဒါပေမယ့် ညည်း အခု ငွေမရှိလို့ မျောက်သစ်ကိုင်း
ဖြစ်သွားတာမျိုး ငါတို့ ဘယ်တော့မှ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး .. အဲဒါ
သတိမထားမိခဲ့တဲ့ ‘အခြေ’ပဲ ..”

“ဟုတ်ပါတယ် .. ဂီတ စကားပြော မှားသွားတယ် .. ဒါလေး
အမေ .. ဂီတ မျောက်တစ်ကောင် ဖြစ်ခဲ့ရင်တောင် သစ်ကိုင်း
ခံမယ့်မျောက်မျိုး ဘယ်တော့မှ ဖြစ်ခံမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ
တယ် .. ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျောပေါ်မှာ ပိုးထားရတဲ့ သားအင်
ဂီတ ပြုတ်ကျ မခံဘူး ..”

“ဟား .. ဟား ...”
ချို က မျက်နှာမော့ ရယ်လိုက်ပြီး ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်

“အပြောကတော့ နိုင်းလောက် ရှိတယ်ကွာ .. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အစ်မ
သစ်ကိုင်းလွတ်နေတာပဲလေ .. ဒီက ထွက်သွားခဲ့ရတယ် .. မြို့ထဲ
ပြန် ဘယ်ချောင် ဘယ်ကြားမှာမှ နေရာရှာမရဘူး .. တစ်နေရာ
ထဲ .. လွတ်ထွက်သွားလိုက် .. အဲဒါတွေက ဘာထင်လို့လဲ ..
လို့ပေါ့ .. လိုချင်တင်မက်မှုတွေကို ငွေကသာ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်
..”

“နေ့တစ်နေ့ကတော့ မမ .. ခုကျတော့ အစ်မ ဆိုပါလား ..
ဂီတ က ချို မျက်နှာကို ကြည့်၍ နှုတ်ခမ်းတွန့်ရုံလေး ပြုံး၏။

“ခုတော့ တို့မှာ ငွေ မရှိဘူးဆိုတာ ယုံသွားပြီလား ချို .. တို့
တုန်းကမှ မရှိတာကို အရှိလုပ်ပြီး မကြားခဲ့ဘူး ..”

“ဒါပေမယ့် စိတ်အကြိုက် .. အိတ်နိုက်သုံးနေရတော့ အစတည်း
လောက်ထိ စုဆောင်းထားနိုင်ခဲ့သလဲဆိုတဲ့ ထင်ကြောင့်နဲ့ အထင်
တာတော့ ရှိခဲ့တာပေါ့ ..”

“မရှိပါဘူးလို့ မငြင်းရက်ခဲ့တာလိုရော မထင်မိဘူးလား ..”
“လုံးဝ မထင်ဘူး ..”

“ဝန်းလေး တွန့်ပြီး ပြောကာ ...
“တချို့တွေက နေရာတစ်ခုရဖို့အတွက် ထောင်မြင် ရာစွန့်တာပဲ
အစ်မက ဒီမိသားစုဝင် ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုပေမယ့် တခြား ဘယ်လို
ကို မှန်းပြီး စွန့်ကြဲနေသလဲဆိုတာ ..”

“ချို ..”
“အစ်မ မေးလို့ ပြောပြတာလေ .. ခုတောင်မှ ချို သူငယ်ချင်းတွေ
အစ်မနဲ့ ကိုလေးကို ..”

“တော်တော့ ချို ..”
“ဘာလို့တော်ရမှာလဲ .. ချို ကို ရှင် အော်စရာမလိုပါဘူး ပြတ်
တဲ့ကြိုးကို ပြန်ဆက်ဖို့ မရမက ကြိုးစားနေတည်းက ဒါ အသိ

သာကြီး ..

“ဘာ!...”

“ချို က ပြောချင်လို့ ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး .. ပတ်ဝန်းကျင် စကားတွေ ထွက်လာရတဲ့ အကြောင်းရင်းကိုပဲ ထောက်ပြတာ ..”

“ဪ ..”

“ဒါကတော့ ညည်း ဒေါသထွက်နဲ့ ဂီတ .. ငါတို့ကိုယ်တို့ တောင် အံ့ဩရတာလေ ..”

သူမရဲ့ အပြုအမူ လှုပ်ရှားမှုတွေက ဒီလိုပုံစံတွေ ဖြစ်ခဲ့တာလား .. ရင်ထဲမှာ နာကျင်မှုက အတိုင်းအဆ မရှိ ..

“ပြောရမယ်ဆိုရင် သားကြီးရဲ့ကိုယ်ဝန် ရှိတယ်ဆိုတော့ ညည်းကို ငါ နာကျင်စရာတွေ နင်ပဲငဆပြောပြီး နင်ချလွှတ်လိုက်တာ ဒါပေမယ့် ညည်းက ရှိခိုးဦးတင်နဲ့ ငွေထုပ်ပိုက်ပြီး ရောက်လာတာ .. ရောက်လာတော့လည်း သားငယ်နဲ့ ..”

“ဂီတ အတွက် အမေ့သားတွေကိုမှ မရရင် ဘဝပျက်သွားနိုင်တာ အခြေအနေ ဖြစ်နေရတာပေါ့ ..”

“ဒါကတော့ လူတိုင်းမှာ စိတ္တစ တစ်မျိုးစီ ရှိကြတာပဲ .. ညည်း စိတ်ကိုတော့ ငါတို့ ဘယ်သိနိုင်မလဲ .. အဲဒါတွေကို ထားလိုက်ပါလေ .. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တို့ ဒုက္ခရောက်နေတုန်း ညည်း ကူညီခဲ့တဲ့အထဲ အများကြီး အဆင်ပြေခဲ့ပါတယ် ..”

ဒေါ်မေညွန့် က ပြောပြီး မျက်နှာလွှဲလိုက်ကာ ...

“ဒါပေမယ့် ငါ့သား လူပျိုလေးကို တစ်ခုလပ် မုဆိုးမနဲ့ ..”

“ကျေးဇူးပြုပြီး အမေ့စကားကို ဒီမှာပဲ အဆုံးသတ်ပေးပါ အဂီတ လေသံက အေးစက် ပြတ်တောက်နေခဲ့လျက် ...

“ပတ်ဝန်းကျင်မှာရော .. အမေတို့အတွက် ထင်စရာ ဖြစ်ခဲ့တာတွေရော .. အားလုံးက ဂီတ အနေမတတ်ခဲ့တာတွေလို့ပဲ ထားလိုက်တာ ..”

“အမေတို့ ဂီတ ကို ဘာဖြစ်စေချင်တာလဲ .. ဒီအိမ်ကို လုံးဝ မလာစေချင်တာလား ..”

“ဒီလောက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး .. ညည်း သိတတ်ရင်တော့ ထက် အဆင်ဆိုတဲ့စကားတွေ ပြောကြာဖို့ မလိုဘူးပေါ့အေ .. ကလေး ငါတို့ရဲ့ သွေးသားဆိုတာ ညည်း လက်ခံစေချင်တယ်မို့လား .. အခု ဘတ်ခံလိုက်ပြီလေ .. ငါ့မြေးလေးကို ငါ့ရင်ခွင်ထဲ အရောက်ပို့ပြီးမှ ပြန်ခဲ့တတ်သွားမှာကတော့ ..”

“ဘယ်သူနဲ့မှ မခွဲရပါဘူး အမေ .. သားက အမေ့မြေး ဖြစ်သလိုပဲ ဝမ်းနဲ့ လွယ်မွေးခဲ့ရတဲ့ သားပါ .. အားလုံးရဲ့ သွေးသားရင်းချာပါ ..”

“ဒါဆိုလည်း ညည်း အခု အဆင်မပြေတာတွေ ရှင်းလင်းနေရတာနဲ့ မြေးဆီ ခဏခဏ လာပြီး ဒီည ဟိုမှာ သိပ်မယ် .. ဒီနေ့လည်း အားမှာထားချင်လို့ ဆိုတာတွေ ဘာဖြစ်လို့ အလုပ်ရှုပ်ခံနေမှာပဲ ဂီတ .. မြေးနဲ့ သူ့အဘွား နေပါစေဆိုပြီး ထားလိုက်ပါလား ..”

“ဒါကတော့ မေမေရယ် .. ကလေးဆိုတာ သံယောဇဉ်ကြီးပဲ ..”

ချို ဝင်ပြောလိုက်သည့် အဓိပ္ပာယ်က ဘာလိုလို .. ဂီတ နေရာမှ ထရပ်လိုက်ကာ ...

“ကောင်းပါပြီ .. သားကို ဂီတ အလုပ်နေရာ အဆင်မပြေမချင်း အခါတော့ပါဘူး ..”

ဂီတ သားရှိနေသည့် အပေါ်ထပ်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး ပြတ်သားစွာ ထွက်လာခဲ့သည်။

ချို က ပခုံးတွန့် မဲ့ရွဲ့ကာ ... “တော်တော်လည်တဲ့ မေမေ့ဈေးမပဲ .. သူ့ကို ကိုလေးကလည်း ထက် ပိုနေတာကိုး .. မုန်းတော့မှာပေါ့ .. ရုပ်လေးကလည်း ရှိ ..”

အရွယ်လေးလည်း ကောင်းတုန်း ..”

“ဟုတ်တယ် ဂီတ က လှတယ် .. သူ့အနေနဲ့ ဒီစိတ်ရှိမယ်ဆိုရင် ကျော့ ထက် သာတဲ့ ယောက်ျားလေးမျိုးလည်း ရနိုင်တာပဲ ..”

“အထင်တွေကြီးနေလိုက်တာ မေမေရယ်.. ကလေးအမေ ကလေး ကချေကိုများ .. ဟွန်း .. ဘယ်သူမှ မသုံးလို့ ကိုလေးကို ယူပြီး ဒီအငြိမ်းစားနေဖို့ ကြိုးစားတာ ..”

“မဟုတ်ဘူး ချို.. ဒီကောင်မလေးစိတ်ကို မေမေ အကဲခတ်တယ်.. စိတ်ရင်းကောင်းလေးတော့ တကယ်ရှိပါတယ်.. အငယ်ကတည်း အပေါ်မှာလည်း သူ့မောင်လိုပဲ သဘောထားတာ ဖြစ်နိုင်တယ် .. ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်ဖြစ် မသိဟန်ဆောင်ရတော့မှာပဲ ..”

“မေမေ ဘာပြောတာလဲ ..”

“ငါ့မြေးကိုမှ ခဲပေးနိုင်တာ ..”

“ဟုတ်တယ် .. ချို လည်း သိသားပဲ .. ဒါကြောင့် စိတ်ထဲမို့ထက် တမင် ပိုပြောပစ်လိုက်တာ .. ပြီးတော့ တကယ် ဖြစ်လာဖို့လည်း ရှိတာပဲ မေမေရဲ့ .. မေမေသားငယ်က သူ့ကိုဆို အားလုံးပြီးတယ်နော် ‘မမ’က ပါးစပ်က မချဘူး ..”

“ဟုတ်တယ် ..”

“ဟုတ်တာမှ ဟုတ် .. ဟုတ်နဲ့ မြည်နေသေးတယ် .. ဒီလိုကလေး သဘောမတူနိုင်ပါဘူး .. ပြီးတော့ ခြူးတစ်ပြားမှ မရှိ .. အခြေမဲ့ အနေနဲ့.. မုဆိုးမကို ယူရမှာချင်း တူရင်တောင် တကယ်ဒီတိတ်ကြို သူ့အနေနဲ့ဆို ကိုလေးကို ပေးလိုက်နိုင်သေးတယ် ..”

“ဘာကိုမှ မပေးနိုင်ဘူး သမီး .. မြေးကိုလည်း ငါတို့ အပိုင်ဖြစ်မယ် .. သူ့အလုပ် နေရာကျပြီး လာခေါ်လည်း မပေးလိုက်နိုင်ဘူး အခု အိမ်ငှားတင်လို့ရတဲ့ ငွေကို တတ်နိုင်သမျှ စုထားပြီး ..”

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ ..”

“ဂီတ နဲ့ တရားရင်ဆိုင်ပြီး မြေရှင်းဖို့ရှိလာရင် ကိုယ် မကျန်ခဲ့ရအောင်ပေါ့ .. ငါ့မြေးကို ငါ ဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူး ..”

“ဟား .. ဟား ...”

“ဘာရယ်တာလဲ ..”

“မေမေရယ် .. မေမေတောင် ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ သူ့အမေရင်ထဲ များ ဝင်ခံစားကြည့်ပါဦး ..”

“ဘာလဲ .. ညည်းက မအေကို ကဲ့ရဲ့နေတာလား .. ကလေးကို အုပ္ပာတက တွေးပြီး ပြန်ပေးလိုက်နိုင်တယ်ပေါ့ ..”

“နီးပါ .. လုံးဝ စိတ်ကူးမရှိဘူး .. မေမေကို သဘောကျလို့ ပြောပြတာ ..”

ပြောပြီးတော့ ထပ်ရယ်သေးသည်။ ဒေါ်မေညွန့် က စိတ်မရှည်သလို ကြည့်၍ ..

“ဘာဖြစ်ဖြစ် ပေါ့ပျက်ပျက်နဲ့ ချို ရယ် .. ညည်းကိုလည်း ငါ စိတ်ညစ်ပါရဲ့ ..”

“အံ့မယ် .. ဘယ်ကလာ ပေါ့ပျက်ရမှာလဲ .. မေမေသမီး အခု လေးလေးနက်နက် တွေးနေတာ သိလား ..”

“ဘာလဲ ..”

ချို က ကုပ်လေးပုထားလိုက်ကာ လေသံကို နိမ့်၍ ...

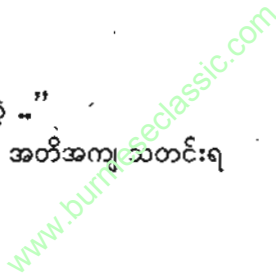
“အမှုအခင်းတွေ ပြောမိလို့ ဟိုဘက်ခြံက ဂိုဏ်းစတားကို သတိရသွားတာ ..”

“ဘယ်လို!...”

“အစ်မနဲ့ ရဲစခန်းရောက်တဲ့ လူပေါ့ ..”

“တော်ပါအေ .. ဒီလို စိတ်ကောင်းမရှိတဲ့ ..”

“ဪ .. မေမေကလည်း အဲ့ဒါကို အခု အတိအကျ သတင်းရထားတာ ပြောမလို့ ..”

“ဘာလဲ .. အဲဒီတစ်ယောက် အကြောင်းလား ..”
“ဟုတ်တယ် .. နာမည်ကိုက နေသိုက် တဲ့ .. အရမ်းချမ်းသာတာ တဲ့ ..”

“ဒါကြောင့် အိမ်လာငှားနေရတာ ထင်တယ် ..”
“မေမေကလည်းလေ .. တစ်လကို သိန်းသုံးဆယ်လောက် ပေးပြီး ဒီတိုင်း ငုတ်တုတ်ထိုင် ဖြုန်းနေတာ ဆင်းရဲပါ့မလား ..”

“ညည်းပဲ ပြောတော့ .. အဲဒီလူက မဟုတ်တာတွေ လုပ်နေလို့ သုံးနိုင်ဖြုန်းနိုင်နေတာ ဆို ..”

“ဒါကတော့ သူ့ကို လူတိုင်း အမျိုးမျိုး ဝေဖန်နေကြတာပဲ .. တကယ် သိရတာက အခု မေမေချွေးမနဲ့ ပြဿနာထဖြစ်မှလေ.. သူ့ကို အစ်မက ရပ်ကွက်ထဲမှာ မဟုတ်တာတွေ ကြံစည်လုပ်ကိုင်ပြီး စီးပွားရှာ နေသလိုမျိုး ရဲလက် အပ်လိုက်တာ ..”

“ဟုတ်တာပဲအေ .. ဒီကောင်က လည်သံလို လှစ်စားသွားလို့ပါ.. ဂီတ သာ ငါ့သမီးဆိုရင် နင် ဒီလောက် ‘အ’ရသလားဆိုပြီး နားရင်း နာနာအုပ်ပစ်မိမှာ .. ဘယ်နယ် မပိုင်သေးဘဲနဲ့ ကျားမြီးသွားဆွဲရတယ် လို့ .. ဒါမျိုးကို အပိုင်စောင့်ဖမ်းပြီးမှ ဇီကုပ် ဖမ်းရတယ် ..”

“ကဲ .. ချို ပြောပါရစေဦး မေမေရယ် .. တကယ်ပဲ ချွေးမကို မုန်းတယ် .. မုန်းတယ်နဲ့ ..”

“မုန်းတော့ မမုန်းပေမယ့် မပတ်သက်ချင်တာပါ ..! ပြီးတော့..”
ဒေါ်မေညွန့် ဆက်လည်း မပြောချင်တော့ပါ ..! ခုတစ်ခေါက် ဂီတ ပြန်ရောက်လာကာမှ ဂီတ မှ တော်သည် ..! ဂီတ ပဲ ထက်သည် ဆိုသည့် ချီးမွမ်းသံတွေ မကြားချင်မှ အဆုံး ..!

ကလေးအမေ ဆိုပေမယ့် ကလေးက လေးငါးနှစ်သား ဖြစ်နေပြီ.. ပြီးတော့ လူတော်တော်များများဟာ ငယ်ဘဝမှာထက် ရင့်ကျက် တည်ငြိမ်သည့်အလှတွေက ပို၍ အားကောင်းတတ်ကြသည်လား ..!

ကလေးအမေဖြစ်မှ ဂီတ ပိုလှနေတာကို ကိုယ့်သမီးနဲ့ ယှဉ်ပြီး ချစ်မိမိနိုင်ပေ ..!

တော်တာ ထက်တာတွေနှင့် သူမရဲ့အရည်အချင်းများစွာကြောင့် မုန်းမိသလို ဖြစ်လာခဲ့၏။

သူမနဲ့ မကင်းနိုင်ဘူးဆိုရင်တော့ တစ်မျိုး ..!
ကံကြမ္မာက သူ့အလိုအတိုင်း ပုတ်ခတ် ဖယ်ထုတ်ပေးနေမှတော့ နောက်ထပ် ဘယ်တော့မှ မနီးစပ်တော့အောင် ကိုယ်က မလှုပ်ရှားလျှင် ညံ့ရာကျတော့မှာပေါ့ ..!

ဒီကြားထဲ ကိုယ်က လက်နှေးနေလျှင် ပတ်ဝန်းကျင် ပုတ်ခတ် လှော်လှယ်သည့် လေလုံးတွေကြောင့် ကိုယ့်သား လူပျိုလေးနဲ့လည်း ငြိသွားနိုင်သေးသည်။

“မေမေ ..”

“ဟင် .. အေး .. ပြောတဲ့စကားတောင် ဘယ်ရောက်သွားမုန်း ခေတော့ဘူး ..”

“မေမေ မပြောနဲ့တော့ .. ချို ပဲ ပြောမယ် ..”

စကားကို လိုရင်းမရောက်ရသဖြင့် ချို က စိတ်မရှည်သံနှင့် ဆို၍..

“တော်ပြီ .. မေမေချွေးမအကြောင်း မပါဘဲ ပြောတော့မယ် ..”

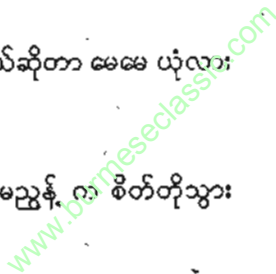
“ဘယ်သူကရော သူ့အကြောင်းလေး ပြောပါရစေ ဖြစ်နေလို့ ထဲ ..”

မအေ ဒေါ်ပွသွားတာကြည့်ကာ ချို က ပခုံးလေးတွန့်ပြီး ရယ် သည်။ ပြီးမှ ..

“ဓနသိုက် ဆိုတဲ့လူ တအားချမ်းသာတယ်ဆိုတာ မေမေ ယုံလား ယုံလား .. အဲ့ဒါ ပြော ..”

“အံ့မယ် ..”

လူကို တရားခံစစ် စစ်နေသဖြင့် ဒေါ်မေညွန့် က စိတ်တိုသွား

ကာ ...

“ချမ်းသာပေမယ့် လူကောင်းမဟုတ်ဘဲ ဘာများ အထင်ကြီးစရာ ရှိလို့လဲ ..”

“လူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းလည်း ရဲစခန်းက သက်သေ သာခမတွေနဲ့ တင်ပြလိုက်တယ်လေ .. မေမေကလည်း ကိုယ့်တူတစ် ယောက်လုံး သတင်းထောက်ကောင်းတစ်ယောက် ရှိနေတာကို ဘာလို့ မယုံမကြည် ဖြစ်နေရတာလဲ .. ကိုလင်း ကဖြင့် အများကြီး သိနေလို့ သတင်းထဲ ထည့်ချင်နေတာ ဟန်တပြင်ပြင်နဲ့..”

“မထည့်ဘူးမို့လား .. မသေချာလို့ မထည့်တာပေါ့ ..”

“သေချာတယ် .. အဲဒီသတင်း မဖြန့်ဖို့ ဓနသိုက် ဘက်က လိုက် ပိတ်ထားတာ တဲ့ ..”

“အဲဒါ ကြည့်ပေါ့ ချို ရယ် .. သူ့ကို လူတွေ အထင်လွဲနေတာ တောင် ပျောက်သွားဦးမယ့်ဟာ .. ဒါကို ဖုံးဖိနေတယ်ဆိုတော့ ..”

“ဟာ မေမေကလည်း .. သတင်းက အဖြစ်မှန်ကို မရေးဘဲ အစဓ ဂီတ စွပ်စွဲတာတွေပဲ ရေးပြီး အမူအကြောင်းကို တင်လိုက်ရင် သူ ကွဲပြီ ပေါ့ ..”

တစ်လက်စတည်း ရဲစခန်းမှာ ရှင်းလင်းကြသည့်ကိစ္စတွေကိုပါ ချို က သိထားသလောက် အားလုံးကို ပြန်ပြောပြ၏။ နနဇင် နဲ့ အိမ် ထောင်ရေးကိစ္စတချို့ပါ ပါလာလျှင် ...

“သူက မိန်းမနဲ့လား ..”

“မင်္ဂလာဦးညမှာပဲ ကွာရှင်းခဲ့တာတဲ့ ..”

ဒေါ်မေညွန့် မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။ ဂီတ နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ လာတူနေရတာလဲ ..၊ သေကွဲကွဲတာနဲ့ ရှင်ကွဲ ဒါပဲ ကွာ၏။

“အဲဒီအမျိုးသမီးက အစစ်ခံသွားတာတော့ မောက်မာရိုင်းစိုင်း လွန်းလို့ တမင် လက်စားချေတာတဲ့ ..”

“ဟုတ်မှာပေါ့ .. ပုံစံကို ကြည့်ပါလား .. နို့ .. ယောက်ျားလေးက ချက်ချင်း ကွာရှင်းတယ်ဆိုတော့ ဒီမိန်းကလေးက ဖောက်ပြန်လို့လားမှ မသိတာ ..”

“အဲဒါတွေက သူတို့အကြောင်း စိတ်မဝင်စားပါနဲ့ မေမေရယ်.. အခု စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းနေတာက ဓနသိုက် ..”

ဒေါ်မေညွန့် ရဲ့ စူးစမ်းသည့်အကြည့်တွေ ချို့ မျက်နှာလေးပေါ် ရောက်လာ၏။

“အဲဒီ တောပုန်းစားပြရပ်ကြီးကိုများ ညည်းက စိတ်ကူးလိုက်တာ လား ..”

“ရုပ်က အရည်ကျိုမသောက်ရပါဘူး မေမေရယ် ..”

“ဘာ!...”

ချို မျက်နှာလေးမှာ ပေါ့ပျက်ပျက် ရယ်မြူးခြင်းတွေ ဖြတ်ခနဲ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့၏။ ဒါပေမယ့် ချက်ချင်း ပျောက်ပျက်ပစ်ပြီး ပြုံး လိုက်ကာ ...

“ခုခေတ်မှာ စိတ်အကြိုက် အိတ်နှိုက်သုံးနိုင်ပြီး ပြောမယ့်ဆိုမယ့် ပါးစပ်ပေါက်တွေလည်း မရှိ .. အိမ်ထောင်မရှိ .. ရုပ်ရည်အားဖြင့် ကြည့် ပျော်ရပျော် .. ကိုယ်နဲ့ နီးစပ်ဖို့လည်း ရှိနေပြီးတော့ .. ကိုယ့်မှာလည်း အရမ်း လိုအပ် ..”

“အောင်မယ်လေး .. ချို မေ လွင် ..”

“မေမေကလည်း .. အရှိန်ပျက်လိုက်တာ ..”

“ညည်း ပြောနေပုံက သူ့မှ မရရင်တော့ တို့သားအမိ ကြီးဆွဲချ သေသင့်ပြီ ..”

“ဟုတ်တယ် .. အစက လူလိမ်လူကောက်ထင်ပြီး ရှုံ့ရှာစရာ ကောင်းခဲ့တဲ့ပုံကို အခု မက်မောစရာအဖြစ် ပြောင်းလဲမြင်ကြည့်လိုက်ပါ လား .. မုတ်ဆိတ်တွေ ဖယ် .. အကောင်းစား လောင်းကုတ်ကြီးနဲ့

ဆံပင်တွေ သေသေသပ်သပ် ..”

“ညည်းရဲ့ အလင်္ကာ့ ကို မေ့လိုက်နိုင်ပြီပေါ့ ..”

သူမ စကားမဆုံးခင် ဒေါ်မေညွန့် က ဖြတ်မေးလိုက်ကာ ...

“ခုတစ်လော ညည်း အပြင်ထွက်နေတာတွေက သူနဲ့ သွားတွေ နေတာ မဟုတ်တော့ဘူးလား ..”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ် .. ဒါပေမယ့် ..”

ချို က တောင်းပန်သလိုလေး ကြည့်သည်။

ပြီးတော့ လည်ပင်းလေးပွတ်၍ ပြုံးမလို မဲ့မလို မျက်နှာလေးနဲ့ ကြည့်ရင်း ...

“ချို အမှန်အတိုင်း ပြောရင် မေမေ စိတ်မတိုဘူးလို့ ကတိပေး လေ ..”

“စိတ်တိုခွင့်တော့ ဇေးပါအေ .. ညည်း ထင်ရာလုပ်နေတာတွေကို မအေက သွားအဖြီးသားနဲ့ လက်ခုပ်တီးပေးရဦးမှာလား ..”

“ဟို .. ချို က တွေ့ဖို့ ကြိုးစားနေတာပါ .. သူက ..”

“လုံးဝ လာမတွေ့ဘူးပေါ့ ..”

“သူ့အမေ အသည်းအသန်ဖြစ်နေလို့ ဆေးရုံသွားနေရတယ်တဲ့ ..”

“အဲ့ဒါ ဟုတ်မဟုတ် ပြေးမကြည့်ခဲ့ဘူးလား ..”

ချို မကြည့်ရဲပါ ..။

အလင်္ကာ့ လိမ်ညှာနေတာလားဆိုသည့် သံသယရှိပေမယ့် ဒါကို တကယ့်အလိမ်အညှာအဖြစ်တော့ မသိချင်ပေ ..။

ညှာနေတာဆိုရင်လည်း ညှာတာကိုပဲ တကယ်အမှတ်နဲ့ မျှော်လင့် နေချင်၏။ ဒေါ်မေညွန့် ကလည်း သမီး နှုတ်ဆိတ်နေတာကို သဘော ပေါက်နေပါ၏။

“ဘာဖြစ်လို့ ဟိုယောက်ျားကနေ ဒီယောက်ျားကို စိတ်ကူးနေတာ လဲ ချို .. ညည်းက ရည်းစားထားရုံတင်လည်း မဟုတ်ဘူး ..”

“လာပြန်ပြီ မေမေရယ် ..”

“ဒါကို မထူးဆန်းတဲ့ကိစ္စလို့ ထင်နေရင် ဒါမျိုး ညည်း လုပ်မိဦး နာပဲလေ .. ချစ်ရင် ဖြစ်မှာပဲဆိုတာ မေမေတို့ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ဘာသာ ဘာပေးမှာ အရမ်းကို ရှက်စရာကောင်းတဲ့ မဖွယ်ရာခြင်းပဲ ..။ လမ်းပေါ် မှာ ခွေးတွေ ကြည့်စမ်း .. သူ့တို့ သဘာဝအရ အတာတွေသိပြီး အနား ထပ်တယ် .. ခဏလေးနဲ့ပဲ စိတ်ထဲရှိသလို ဆက်ဆံကြတယ် .. လူတွေ အဲ့ဒီအတိုင်း လိုက်လုပ်စရာလား ..”

ပြောရင်း ရွံရှာခြင်းက မျက်နှာကိုပါ မဲ့ရွဲ့လာစေကာ ...

“တော်သေးတယ် .. တိရစ္ဆာန်မဟုတ်တော့ လူကွယ်ရာ သွားကြဖို့ ချီတော့ သိကြသေးလို့ ..”

“မေမေရာ .. စိတ်ညစ်လိုက်တာ ..”

“ငါ့သားသမီးကို ဆိုဆုံးမ မတတ်ခဲ့လို့ ညည်း မှားယွင်းခဲ့တာကို နှင့်လွှတ်နိုင်အောင် ကြိုးစားနေရတယ် .. ဒါပေမယ့် ငါ့ရင်ထဲကို ညည်း မြင်စေချင်တယ် ချို ..”

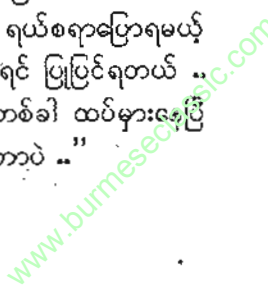
ချို မျက်နှာလေး ငုံ့သွားပြီး ဘာမှ မပြောတော့ပေ ..။

“တို့ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ လင်နဲ့မယားတောင်မှ မြင့်မြတ်တဲ့ နေ့ရက် အခါတွေမှာ ဒါကို မမြတ်သောမေထုန်အကျင့် ဆိုပြီး ရှောင်ကြဉ်နေ ကြတယ် .. ညည်းကို နောက်ထပ် ဒီအမှားမျိုး ထင်ဖြစ်ခွင့် မပေးနိုင် ဘူး ..”

“ချို ကလည်း သားအမိချင်းမို့ ရယ်စရာ ပြောတာပါ ..”

“စကားထဲက တရားပါတယ်တဲ့ .. ဒါ ရယ်စရာပြောရမယ့် စကား မဟုတ်ဘူး .. အမှားဆိုတာ မှားမှန်းသိရင် ပြုပြင်ရတယ် .. အခု မသိတတ်လို့ မှားတဲ့အမှား .. တစ်ခါပြီးတစ်ခါ ထပ်မှားနေပြီ ဆိုရင် အဲ့ဒါ မှားတာ မဟုတ်ဘူး .. ဝါသနာပါတာပဲ ..”

ချို မျက်နှာလေး ဖျန်းခနဲ နီမြန်းသွား၏။

ဒေါ်မေညွန့်က ပင့်သက်ရွိုက်ရင်း ထရပ်လိုက်၏။ ပြီးမှ ကြည့်၍ ...

“ညည်း ဘယ်နှစ်လ ရှိပြီလဲ ..”
ဟင်!...

ချို၊ မျက်နှာလေး ဆက်ခနဲ မော့လာသည်။ ပြီးတော့ မျက်ထုံးအပိုင်းသားနှင့် ငေးနေပြီး ဘာမှမဖြေနိုင် ...

“မေမေ .. အဲဒါကို သိ ..”
“သိတယ် .. ငါက ညည်းအမေပဲ သမီးရယ် ..”

ဒေါ်မေညွန့်က ချောမော့သလို ပြောရင်း အသံတွေပါ တုန်ထကာ ...

“ဒါပေမယ့် ညည်း အဲဒီလိုဖြစ်တတ်တာပဲ ဆိုတော့ ..”
“ချို .. ချို မစမ်းရဲဘူး မေမေ ..”

“ဘာ!...”
ဒေါ်မေညွန့် မျက်နှာ နီရဲသွား၏။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သံသယရှိပြီး ဆိုတည်းက အခြေအနေက ကိုယ့်ဘက် မပါနိုင် ...

“မှားခဲ့ပြီ မေမေလို့ ညည်း ငါ့ကို ဝန်ခံခဲ့တုန်းက ဒါ မဖြစ်ဘူး .. ညည်း .. ညည်း ...”

“မေမေရယ် .. ချို တို့က ..”
“ညည်းက မှားရတာကို ဝါသနာပါနေတာပေါ့ ..”

“မဟုတ်ပါဘူး မေမေရယ် .. ချိုနဲ့ သူက လက်ထပ်ထားပြီးသားပါ ..”

“ဘာ!... ဘာပြောတယ် ..”
ချို ခေါင်းလေးငုံ့သွားသည်။ ဒေါ်မေညွန့် ဆိုဖာပေါ် ပြန်ဝုံ့သွားတာ အရုပ်ကြိုးပြတ် ...

ကြည့်စမ်း ...

မိဘက ဒီလောက်ထိ သူငယ်ချင်းလိုပေါင်းပြီး ပြောရဲဆိုရဲနဲ့ ထင်လာအောင် အခွင့်အရေးတွေ ပေးထားခဲ့သည်။

တစ်ဖက်ကလည်း အခါအခွင့်သင့်တိုင်း ဘယ်လိုနေပါ .. ဘယ်လိုဆိုတာတွေ အဆက်မပြတ် ပို့ချပေးနေခဲ့၏။

ဒါနဲ့တောင် သင်း မိုက်မဲလှချေလား ...
“မေမေ .. ချို .. ချို ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့ နော် .. ချိုနဲ့ သူက ဘယ်ချစ်တာပါ ..”

“တော်တော့ ချို .. ညည်း တကယ် ချစ်မချစ် ဒီလောက်ထိ မသိအထည်နဲ့ သက်သေပြခဲ့ပြီးပြီ .. အခု ငါ လိုချင်တာ သူ ဘယ်တတ်ချစ်သလဲဆိုတဲ့ သက်သေပဲ ..”

“သူ့မှာ ချမ်းသာတယ်ဆိုတာတွေက ..”
ဒေါ်မေညွန့် မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး စိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်နှင့် ချို သံလေး ရပ်သွား၏။

“ပြော .. ချမ်းသာတာတွေက အလကား အလိမ်အညာတွေ ..”

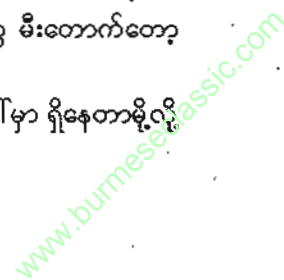
“သူက မလိမ်ခဲ့ပါဘူး .. ဒါပေမယ့် ချို က သူ့ကို ဥစ္စာပေါ် မှာဆိုပြီး အထင်တကြီး ဖြစ်ခဲ့ရာက စချစ်ခဲ့တာ ..”

“အခု .. ငမဲ့ငတေ ဖြစ်နေတော့လည်း မရပ်တန့်နိုင်တော့ဘူး .. မိမိလား ..”

“အဲဒီလောက်လည်း မဟုတ်ဘူး ထင်ပါတယ် .. ဒါပေမယ့် ..”
“ဒါပေမယ့်တွေ များနေပြီ ချို .. ငါ့စိတ်တွေ မီးတောက်တော့ .. မြန်မြန် ပြောစမ်းပါ ..”

“သူ့မိဘတွေကိုယ်တိုင်က အမှီသဟံတစ်ခုပေါ်မှာ ရှိနေတာမို့လို့ ဆိုက်စွကို တားဆီးနေတာ ..”

“ဘာ .. ဘာတွေလဲ ..”

ပျစ်

“ချို လည်း မသိဘူး မေမေ .. သူ့အဖေနဲ့ ရှယ်ယာလုပ်ငန်းပါ တနာဖြစ်နေတဲ့သူဌေး ရှိတယ် .. သူက ..”

“ဘာလဲ .. အဲဒီသူဌေးက ခုခေတ်ခေါ်နေကြတဲ့ ဂေး ဆိုတာလား ..”

“မဟုတ်ဘူး .. သူဌေးက အမျိုးသားပဲ ..”

ဒေါ်မေညွန့် အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွား၏။

မိဘလက်အောက်က ရုန်းထွက်လာနိုင်အောင် အချစ်နဲ့ စည်းနှောင်ရနိုင်သေးသည်။ ဒီလို ရှုပ်ထွေးမှုတွေရှိနေတဲ့ မိသားစုထဲကလူကို လို ဆွဲထုတ်မလဲ ..။

သေချာတာတစ်ခုက အဲဒီ သူဌေးကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘူးဆိုရင် ပြီး ..။

အခန်း (၂၁)

“မင်း ငါ့ကို ဘာမှ ထပ်ပြီး တောင်းဆိုခွင့် မရှိတော့ဘူး .. ငါ လိုချင်တဲ့ သတင်းအချက်အလက်အားလုံး ပြည့်စုံတိကျစွာ လိုချင်တယ် .. ဘာမှ အတွက် ငါ ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် နိုင်းလို့ရပေမယ့် မင်းနဲ့ပဲ သင့်တော် နေ ဖြစ်နေတယ် .. မင်းကလည်း ငါ့ဆီက လိုချင်တာ ရှိနေတော့ အပေး အသူလိုပဲ မှတ်လိုက် ..”

“... ..”

“ဟုတ်တယ် .. မပြီးသေးဘူး .. နောက်တစ်ခု ရှိနေသေးတယ် ..”

“... ..”

“အရှင်ခိုင်းတာကို အရှင်လုပ်လိုက်ပါ .. မင်းကို ငါ လူသတ်ခိုင်းတာမှ မဟုတ်ဘဲ .. စိတ်မပါရင်လည်း ..”

“... ..”

“အိုခေ .. ဒါဆို မနက်ဖြန်ည ကိုးနာရီ ငါ ဖုန်းပြန်ခေါ်မယ် ..”

“... ..”

“လာစရာ မလိုဘူး .. ဖုန်းလည်း မဆက်နဲ့ .. ငါ ခေါ်ရင်သာ အအားဘူး ဖြစ်မနေစေနဲ့ ..”

စီးကရက်တို့ကို တံခါးဘောင်နဲ့ ဖိချေပစ်လိုက်ရင်း လက်ထောက်
ငေးနေခဲ့၏။ ခဏကြာတော့ လက်ကနာရီကို ပင့်ကြည့်သည်။ ထိုနာရီ
မှာပဲ ဖုန်းဝင်လာလျှင် ...

“ပြော ..”

“... ..”

“အေး .. သူ လက်ခံမယ်ထင်ရင် ပိုချပေးလိုက် .. တစ်ကြိမ်
မဆစ်နဲ့ ..”

“... ..”

“စကားမရှည်နဲ့ကွာ .. အဲဒီတိုက်ခန်း ငါ ရဖို့က လိုရင်း -
ထိုစဉ် စားပွဲပေါ်ကဖုန်း မြည်လာသဖြင့် သွားကိုင်လိုက်တာ ..”

“အေး .. လွှတ်လိုက် ..”

သူ စီးကရက်နောက်တစ်လိပ် မီးညှိုနေစဉ် တံခါးခေါက်သံ ကြား
လိုက်ရ၏။

“လွှတ်လိုက် ..”

သူ့အသံကြားမှ တံခါးက ပွင့်သွားကာ ဦးကံမြင့် နှင့် ဒေါ်မာမာ
တို့ နှစ်ယောက် ဝင်လာကြ၏။ လိုက်ပို့သူက တံခါးပြန်ပိတ်ထားပြီး
ထွက်သွားလေသည်။

“ထိုင်ပါ အန်ကယ်လ် ..”

ဦးကံမြင့် က ရုတ်တရက် မထိုင်ဘဲ မုတ်ဆိတ်ရာ ခပ်မည်းမည်း
နှင့် ရင့်ကျက်ကြမ်းတမ်းပုံ ပေါက်နေသည့် သိုက် ရဲ့ပုံစံကို တအံ့တကြောက်
ကြည့်သည်။ ပြီးတော့မှ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ထိုင်လိုက်ကာ ...

“နှစ်နှစ်ကျော်ကျော်ပဲ ရှိသေးတာ .. မင်း တော်တော် ပြောတာ
သွားတာပဲ ..”

သိုက် က နှုတ်ခမ်းက စီးကရက်ကို ခွာ၍ ခပ်မဲ့မဲ့ ပြုံး၏။

“ဒီလိုပါပဲ .. ပြောင်းလဲခဲ့တာတွေရော .. မပြောင်းလဲနိုင်တာတွေရော ..”

အများကြီးပဲ .. ဒါပေမယ့် ဖြစ်ချင်တာက မဖြစ် .. မဖြစ်ချင်တာ
ဖြစ် ..”

“ဟုတ်ရဲ့လား သားရယ် .. အန်တီတို့ကတော့ သား ဖြစ်ချင်တာ
မမျှ မဖြစ်ခဲ့တာ ဘာမှမရှိဘူးပဲ ထင်ခဲ့တာ ..”

“ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော်လည်း အများကြီး ထင်ထားခဲ့တာ
ပဲ .. ဒါပေမယ့် ထင်တာတွေက လွဲနေတယ် .. ဥပမာ မိန်းမတစ်
ယောက် ချောက်တွန်းလို့ ပြန်ပေးသမား.. မုဒိမ်းသမား ဖြစ်သွားခဲ့တယ်..
ထင်ထင် မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် ထောင်နှုတ်ခမ်း နင်းခဲ့ရတယ်..”

“သား ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ဘူးလေ ..”

“ဒါကြောင့် အန်တီတူမကို ကျေးအေးပေးပါလို့ လာပြောတာ
ပဲ ..”

စူးရဲသည့်မျက်လုံးတွေကို ဒေါ်ယုစန က ညှိုးငယ်စွာ စိုက်ကြည့်
၏။ သိုက် ထံမှ ဒီလောက် ပြတ်သားနေလိမ့်မည်ဟု မထင်မှတ်ခဲ့
ဘဲ အံ့ဩမှုတွေလည်း ပါကာ ...

“န အရမ်းကို မှားပါတယ် .. အရမ်းလည်း မိုက်မဲခဲ့တယ် ..
အမယ် သူ့မှာ တစ်ခုခု ဆိုးရွားမှုဖြစ်တိုင်း သားလည်း တွဲလျက်
ပြည်ကြီးသွားတာပဲ .. လူတိုင်းက သားတို့ ခြိမ်ခြိမ်သဲ လက်ထပ်ခဲ့
တို့ပဲ သိကြတာလေ ..”

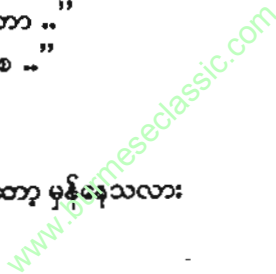
“သူ့မှာ အပြစ်ရှိနေလို့ ဥပဒေဘောင်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်တာ
ပဲ .. အန်တီတူမကတော့ ကျွန်တော့်ကို သူ မကျေနပ်တာတွေ
အပြစ်ပေးတာပဲ .. သူ့ကိုယ်တိုင် အငြိုးတကြီး ကလဲ့စားချေခဲ့တာ ..”

“ဒီမှာ .. အဟမ်း .. အန်ကယ်လ် ပြောပါရစေ ..”

“ဟုတ်ကဲ့ .. ပြောပါ ..”

“သူ့ဘက်က ကြည့်တော့လည်း ..”

“သူ ဘယ်တုန်းကမှ မမှန်ခဲ့ဘူးဆိုရင် မင်းကတော့ မှန်နေသလား

လို့ အန်ကယ်လ် မေးမှာပဲ .. ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က ပြောရတယ် .. နုနုစင် ဆိုတဲ့ အန်ကယ်တူမ တောက်လျှောက် ရွှင်လာခဲ့တာတွေ သူ့ကိုယ်တိုင် ဝန်ခံနေပြီ .."

ဦးကဲမြင့် မျက်နှာ နီမြန်းသွားသည်။ မိန်းမနဲ့စပ်မှ တူမ တောက်တာပေမယ့် သားရေးသမီးရေး ပြောနေရတာမှာ မိန်းကလေးရှင် ဖြစ်နေရခြင်းအတွက် မျက်နှာပူတာက ပူတာပဲ ဖြစ်၏။

"အစက ဘယ်လိုပတ်သက်မှု ရှိခဲ့ရှိခဲ့ ကျွန်တော်တို့က ကွာရှင်းပြီးသား .. အစက လူကြီးချင်း သဘောတူခဲ့တာကို သူ့ရော ကျွန်တော်ရော နာခံခဲ့တယ် .. လက်ထပ်ဖြစ်သွားတဲ့အထိ ဒါကို ဝတ္တရားတွေ တယ်ဆိုရင် နှစ်ဦးသဘောတူ ကွာရှင်းပြီးခဲ့တဲ့နောက်မှာ ဘာပတ်သက်မှုမှ မရှိတော့ဘူးလို့ သတ်မှတ်ရင် မရဘူးလား .."

"ကွာရှင်းစာချုပ်မှာ မင်းလက်မှတ် တစ်ခုပဲ ရှိသေးတာပါ .."

"ကျွန်တော်က တစ်ဖက်သတ် ကွာချင်ခဲ့တာလို့ ပြောလိုက်တာလား အန်ကယ်လ် .."

ဦးကဲမြင့် ပြောရခက်သွားသလို မျက်နှာကို လှုံ့တော့မလို ခေါင်းတော့မလိုနှင့် ..

"ဒါက .. ဒီလိုလေ .."

"ဒီလိုရှိတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ကွာရှင်းခဲ့ရတဲ့အကြောင်းကို ကနေ ပြန်စပြောဖို့ လိုလာပြီ .."

"သားရယ် .. အန်တီတို့က အဲ့ဒါတွေကို ပြောပြီး ကလေးအင်အားပြိုင်သလို နှင့်ကြောင့် .. ငါ့ကြောင့် ပြောနေလည်း ဘာတူမှကွယ် .. အခု ပြောကြရမှာက .."

"ကျွန်တော့်ဘက်ကတော့ ဘာမှ ပြောဖို့ မရှိတော့ဘူး အန်တီတို့ကိုယ်ချစ်တဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မရရတဲ့နည်း သုံးပြီး ကြီးစွပ်သလို ဖမ်းယူတယ် .. နောက်တစ်ယောက်ကိုတော့ လိုသလို အသုံးပြုခဲ့တယ် .."

ကျားကန်ထားတယ် .. ယောက်ျားတွေက သူ ထင်သလို မညံ့ပါဘူးဆိုတာ သိတော့လည်း မသမာတဲ့နည်း သုံးပြီး သိက္ခာကျ အညွန့်အောင် လုပ်တယ် .."

"သားရယ် .. အဲ့ဒါတွေကလေ .."

"ကြီးကွင်းစွပ် အဖမ်းခံရတာက မြင့်မား ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်ပါ .. မလှ ဖြစ်လောက်အောင် သိက္ခာကျ အရှက်ရခဲ့တာက ကျွန်တော်.."

သိုက် က ဒေါ်ယုဇန ကို တစ်ခွန်းမှ အပြောမခံဘဲ စီးကရက်ရှည်တိုင်း ပစ်ချ နင်းပစ်လိုက်ကာ ...

"ကျွန်တော့်အဖြစ်က ရက်တတ်ရင် လဲသေဖို့ကောင်းတဲ့ အဖြစ်ပဲ .. ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် မသေနိုင်သေးဘူး .. မပြီးပြတ်သေးတာတွေကို ဆက်လုပ်ရဦးမယ် .."

"အဲ့ဒါတွေက နု ကိုလား သားရယ် .."

"မဟုတ်ဘူး .. သူ့ကို ဥပဒေက ဆုံးမမှာပါ .. အန်တီတို့ဆန္ဒရှိရင် အငှားပြီး ကြိုးစားပေါ့ .. ကျွန်တော်ကတော့ ပြီးခဲ့တာကို မျောက်မို့ရော .. အမြီးက ခေါင်းက ပြန်ဆက်ရေးဖို့ရော ဘာမှ စိတ်မဝင်ဘူး .."

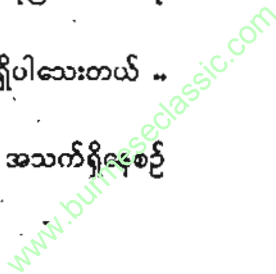
"သိုက် ရယ် .. အန်တီက မင်းရဲ့အင်္ကျီနဲ့ သွေးသားရင်းလို ရင်းနှီးတဲ့အင်္ကျီပဲ .."

"သူ အေးချမ်းစွာ အနားယူသွားပါပြီ .."

"ဒါဆို မင်းက စီစဉ်ခဲ့တဲ့လူကြီး မရှိတော့ဘူးဆိုပြီး ထင်သလို စိတ်လိုက်တာပေါ့ နော် .."

"ကျွန်တော် လက်ထပ်တဲ့ညက အန်တီနွယ် ရှိပါသေးတယ် .. အန်တီလပိုင်းကုန်မှ အန်တီနွယ် ဆုံးသွားတာ .."

"ဒါပေမယ့် သေဆုံးသွားသူရဲ့ စကားဆိုတာ အသက်ရှိနေစဉ်က ဆိုခဲ့တာပဲ .."

“ဒါတွေက ဗုဒ္ဓဘာသာတရားနဲ့ မကိုက်ညီတဲ့ ခွဲလမ်းမှုတွေပဲ... ဒီနေ့ထိ အန်တီနွယ် ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းစေမယ့်လုပ်ရပ်မျိုး ကျွန်တော်ဘာမှမလုပ်ခဲ့ဘူး... အန်တီတူမကြောင့် အန်တီတို့ရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာ နာကျင်ဆုံးနဲ့ မကျန်ခဲ့ချင်ဘူးဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်ဆီ လာတာ အချိန်လာပြန်သလို ဖြစ်နေမှာပဲ...”

ဒေါ်ယုဇန မျက်နှာက နာကျင်သွားသလို တင်းခဲ အေးစက်သွား၏။ ပြီးတော့ ခေါင်းညိတ်ကာ ...

“အန်တီတို့ကလည်း မင်းတို့ အိမ်ထောင်ရေးကို မျှော်လင့်ပြီး လာတာ မဟုတ်ပါဘူး... သူ့ကို မင်း စိတ်မဝင်စားတော့ဘူးဆိုရင် သူ့ကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်တာတွေ - တုံ့ပြန်ချင်တာတွေလည်း မရှိနိုင်တော့ဘူးဆို ထင်ထားခဲ့တာ...”

“အခွန်းထင်းတစ်ခု ဖြစ်သွားတာကို အကောင်းတိုင်း ပြန်ကျန်အောင် ဖျောက်ဖျက်ပစ်လို့ မရဘူး အန်တီ .. သူလည်း သူ့အကြံအစည်နဲ့ သူ ကျွန်တော့်ကို လိုချင်ခဲ့တာ .. ကျွန်တော့်ဘက်ကလည်း ခွင့်လွှတ်နိုင်ဖွယ်မရှိလို့ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး .. ဒါပဲ .. ခေါင်းစဉ်လွဲတွေ လျှောက်မတပ်ပါနဲ့...”

အရေးထဲမှာ ဒီလိုမိန်းမကိုမှ ကိုယ်က စိတ်မကုန်သေးပါဘူး... လာစွပ်စွဲနေသေးသည်။

တစ်နေ့ကုန် ရင်ထဲမှာ ပူလောင်နေရသည့် မောဟမီးတွေက ဘယ်က စင်ကျလာသည့် မီးပွားတစ်စလဲ ...!

အခန်း (၂၂)

“ဘာ!... ဘယ်လို...”

“ကျွန်တော် အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ .. လိမ်ဖို... ထောက်ဖို ရည်ရွယ်ချက် လုံးဝ မရှိပါဘူး .. ပိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင် စာချုပ်ချုပ်ဖိုအတွက် လက်မှတ်ထိုးခဲ့တာပါ ..”

“အခု ပိုင်ရှင်က ဟင့်အင်းဆိုရင် သူနဲ့ ကျွန်မ တွေ့မယ် ..”

“သူ မနေ့မနက် သုံးနာရီကပဲ ဆုံးသွားတယ် ..”

“ဘာ!...”

“တိုက်ခန်းကို လုံးဝ မရောင်းပါ စာလာချိတ်သွားတာက သူ့သမီးပါ ..”

“ဒါဆို သူနဲ့...”

“ဒီလိုပါဗျာ .. သူက သူ့ဌေးလုပ်ခဲ့တဲ့ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စတွေကို ဘာမှမသိပါဘူး .. သိသမျှတွေကိုလည်း သူ အမြဲတမ်း လိုက်ပိတ်ခဲ့တဲ့သူပါ .. ဒီကိစ္စ မဂီတ သွားပြောလည်း ထူးမှာ မဟုတ်လို့ပါ ..”

“ဒါဆို ကျွန်မက ငွေ သိန်းသုံးဆယ်ကို အဆုံးခံလိုက်ရမှာလား...”

“ကျွန်တော့်ကို နည်းနည်းတော့ ကြိုးစားခွင့်ပေးပါ .. ဒီအကြောင်း သူဌေးသမီး သိအောင် ..”

“အို .. မလိုချင်ဘူး .. ရှင်ပဲ ပြောတုန်းက ပွဲစားပေမယ့် စကား တစ်ခွန်းကို တည်ပါတယ် ဆို .. နာမည်တစ်လုံးနဲ့ နေလာတာပါ ဆို .. ရှင် အခုကျမှ ..”

“ဂီတ ..”

“ဂီတ .. နေဦး .. အဲလောက် မပြောနဲ့ဦး ..”

ဖုန်းကို လွမ်း တို့ ဝိုင်းဆွဲကြ တားကြကာ ...

“ကိုယ့်ငွေက လွန်သွားပြီပြီ .. နင် ဒေါသတွေ တအားထွက်ပြီး ကြိမ်းမောင်းပြနေရင် ဟိုတစ်ယောက် ထွက်ပြေးသွားမှာပေါ့ ..”

“အေးလေဟာ .. နင်က လုပ်လိုက်ရင် ဘယ်သူမှ မတိုင်ပင်ဘဲ ဇွတ်တရွတ် ..”

“ငါ့လက်ထဲမှာ ငွေ မထားချင်လို့ မြန်မြန် အလုပ်စလို့ရအောင် ငါ စာချုပ်လိုက်တာ.. ကုန်ပါပြီ .. ငါ့ငွေတွေ ဆုံးပြီ ထင်တယ်.. ငါ့မှာ ဘာမှမရှိတော့ဘူး .. အဟင် ..”

“ဂီတ ရယ် ..”

“မငိုပါနဲ့ဟာ .. ဒုက္ခပါပဲ ..”

“ငါ မငိုမိအောင် ကြိုးစားနေတာပါ လွမ်း ရယ် .. ဒါပေမယ့် ငါ ဒီထက် ဒုက္ခရောက်စရာ မရှိတော့ဘူး .. ငါ ဘဝပျက်ပြီ သိလား..”

လွမ်း ရဲ့ ပန်းလေးပေါ် မျက်နှာမှောက်ချကာ ထိန်းချုပ်ထားရ သမျှ စိတ်ရှိလက်ရှိ ငိုချပစ်လိုက်မိသည်။ လွမ်း သက်ပြင်း တွင်တွင် ချရင်း နှစ်သိမ့်ပေးဖို့တောင် စကားစ ရှာမရနိုင် ..

ဝင်ဒီ ကတော့ ဆိုင်ထဲ ဝင်သွားလိုက် .. အခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာ လိုက် ရှိရင်း ..

“နင် ငါတို့နဲ့ အရင်လိုပဲ လုပ်လို့ ရပါတယ် ဂီတ ရယ် .. အချိန်

နည်းနည်း သည်းခံပြီး ပိုက်ဆံ ပြန်စုပေါ့ .. ပြီးတော့ ဒီငွေတွေ ပြန်မရ နိုင်ဘူးလို့လည်း တွက်လို့ မရပါဘူးဟာ .. ဒီလိုသာဆိုရင် စာချုပ်စာတမ်း တွေကို ဘယ်လိုလုပ် စိတ်ချရတော့မှာလဲ ..”

“ဝင်ဒီ ရယ် .. စိတ်ချလို့ မရတဲ့ စာချုပ်စာတမ်းတွေ ရှိလို့သာ လူလိမ်တွေ ခံကြရတာပေါ့ .. ဒီလူ ဖုန်းဆက်လိုက်တည်းက ငါ ခံစား မိလိုက်တာ အလိမ်ခံရပြီ ဆိုတာပဲ ..”

“တောက်!... နင် ဘယ်နေရာမှာမှ အဆင်မပြေ ဖြစ်နေရတာတွေ ငါဖြင့် အံ့ဩသလိုတောင် ဖြစ်လာပြီ .. လုံးဝ သေချာခဲ့တာတွေက သေချာတာတွေ ဖြစ်လို ဖြစ် .. ပျက်လို ပျက် ..”

“ဟုတ်ပဟယ် .. ဟိုအရင် ကလေး ပိစိကွေးလေး ဟိုလူထိန်းရ ဒီလူထိန်းရနဲ့ တုန်းကတောင် ညဘက် ကွန်ပျူတာသင်တန်းမှာ ပိုက်ခံ ခြင်းလုပ်လိုက် .. ဆယ်တန်းကျောင်းသားတွေဆီ ပြေးလိုက်နဲ့ လူသာ အတ်မက်မောခဲ့တာ .. ကြိုးစားသလောက် အရာထင်ခဲ့တာပဲ .. ခုကျမှပဲ နော် ..”

ထိုစဉ် ဖုန်းသံမြည်လာသဖြင့် ကြည့်လိုက်တော့ ဒေါ်မေညွန့် တို့ အိမ်က ဖုန်း ..

“ဟဲ့ .. ဘယ်ကလဲ .. ပွဲစား ပြန်ခေါ်တာလား ..”

မျှော်လင့်ချက်လေးနှင့် ဝမ်းသာအားရ မေးကြ၏။ ဂီတ က မီးခါးခါပြု၍ ဖုန်းကိုင်လိုက်၏။

“ဟလို ..”

“မေမေ ..”

“ဟင်!... သားလေး ..”

“မေမေ .. မေမေကို သားသား လွမ်းနေပြီ ..”

“သားရယ် ..”

မစဲသေးသည့်မျက်ရည်က မြိုက်ခနဲ ပြိုကျလာတာ ချက်ချင်း ..

လွမ်း တို့ စိတ်ပူသွားကာ ဖုန်းနားကို မျက်နှာတွေ တိုးကပ်လာကြ၏။
“မေမေက သားသားကို လာမခေါ်ဘဲနဲ့ ဘယ်တွေ သွားနေတာလဲ ဟင် ..”

“သားရယ် .. မေမေကလေ ..”

“ဘွားဘွားက ပြောတယ် .. မေမေက ဟိုးအဝေးကြီးထိ ခရီးသွားနေတာတဲ့ .. ပြန်လာမှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့ .. မေမေက သားသားကို ခွဲထားခဲ့ပြီး မသွားဘူးလို့ ပြောတော့ ဘွားဘွားက ဟိုအရင်က မသွားပေမယ့် အခု သွားပြီ တဲ့ ..”

သားလေးရဲ့ စကားသံလေးတွေကို နားထောင်ရင်း ဖုန်းကိုင်ထားသည့် လက်တို့က တဆတ်ဆတ် တုန်လာခဲ့၏။

“မေမေ ..”

“ဟင် .. သား ..”

“မေမေက သားသားကို မလွမ်းဘူးလား ..”

“လွမ်းတာပေါ့ သားလေး ရယ် ..”

“မေမေ ငိုနေတာလား ဟင် ..”

“မငိုပါဘူး .. ဒါ .. ဒါပေမယ့် သားလေးအသံ ကြားတော့လေ .. အဟွန်း .. လွမ်းတော့ ငိုချင်တာပေါ့ သားရဲ့ ..”

ပြောရင်း ရှိုက်သံပါသွားခဲ့လျှင် ဖုန်းထဲမှာ မား ရဲ့ ငိုသံလေး ထွက်လာကာ ..

“မေမေ့ကို သားသားလည်း လွမ်းတယ် .. ဟီး .. ဟီး .. ဘွားဘွား .. ဘွားဘွားကြီး မေမေ့ကို သွားခေါ်ပေး .. ဟင့် .. ဟီး .. ဟီး ..”

“ဒုက္ခပါပဲ ဂီတ ရယ် ..”

ဟိုဘက်က ကလေးနဲ့ လူကြီးတွေ ဝေဖန်းသုန်းကား ဖြစ်ကုန်ကြတာကို ကြားလိုက်ရလျှင် ဝင်ဒီ က ဖုန်းကို ဆွဲလှလိုက်ပြန်ကာ လွမ်းက ပခုံးကို လာဖက်ပြီး မျက်ရည်တွေ သုတ်ပေး၏။

“တွေ့လား .. ဟိုမှာ ကလေးက နှင့်ရှိုက်သံတွေ ကြားသွားပြီး ချုံးပွဲချ ငိုနေပြီ ..”

“နင်ပဲ ဒါတွေကို အရမ်း ဂရုစိုက်ပြီး ထိန်းချုပ်ခဲ့တာမို့လား ဂီတရယ် .. မိဘရဲ့ အဆင်မပြေမှုတွေကို ကလေးရဲ့ရင်ထဲ မရောက်စေဘူးဆို ..”

ထိုစဉ် ဖုန်းက မြည်လာခဲ့ပြီး ..

“ညည်း ဘာတွေ အလွမ်းသယ်ပြလိုက်တာလဲ ဂီတ ..”

ဖုန်းကိုင်ထားသည့် ဝင်ဒီ မျက်လုံးပြူးသွား၏။ ပြီးတော့ ဂီတကြားအောင် စပီကာ ဖွင့်ပေးလိုက်လျှင် ..

“ငါ ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်မယ် .. ညည်း အနေအထိုင်မတတ်တဲ့ အတွက် ကလေးကို နောက် ဘယ်တော့မှ မတွေ့ရအောင် ဖြစ်သွားခဲ့ရင်တော့ ငါ မတတ်နိုင်ဘူး .. ဒါပဲ ..”

ဖုန်းချသွားတာ တိခန့် ..

“ကြည့်စမ်း .. စကားတွေ ပြောသွားလိုက်တာ .. တစ်ဖက်သတ်ကြီး ..”

“အဲဒါပေါ့ .. ကိုယ့်စရိတ် ကိုယ်စားပြီး မယားငယ် အဖြစ်ခံတယ်ဆိုတာ .. ငါ တကယ်ပဲ ဂီတ လုပ်ပုံတွေ သိပ်စိတ်တိုဖို့ ကောင်းတာပဲ .. ဒီမှာ ဂရုစိုက်မနေနဲ့ ဂီတ .. သူတို့က နင် ဆောက်ထားခဲ့တဲ့ တိုက်လုံးလေးကို ငှားထားပြီး မြိုးမြိုးမြက်မြက် ရနေလို့ လူဝါးဝနေကြတာ .. ကိုယ်မွေးထားတဲ့ ကလေးက အချိန်တန်ရင် ကိုယ့်ရင်ခွင်ရှိတဲ့ဆီ ရှာဖွေရောက်လာတာပဲ ..”

“ဟုတ်တယ် ဂီတ .. ခုပဲ သူတို့ ဘယ်လောက် အချောကောင်းကောင်း .. နင့်အသံ ကြားလိုက်တာနဲ့ ဟိုမှာ ဒုက္ခတွေ များကုန်ကြပြီ .. တလေးကို ခေါ်ထားစမ်းဟဆိုပြီး လွတ်လွတ်ခါခါနဲ့ နေပေးလိုက် ..”

“ဘယ်လို!...”

ဂီတ တအံ့တဩ မေးတော့ လွမ်း က လက်ကာပြု၍ ...
 “အထင်မလွဲနဲ့နော် .. ကိုယ်ချင်းမစာလို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူး -
 မအေထက်ကျော်ပြီး သူတို့က ဘယ်လောက်ကောင်းနိုင်မှာဆိုလို့လဲ -
 ပြီးတော့ မေတ္တာတရားကို ဒီလို အနိုင်ကျင့် ဗိုလ်ကျယူချင်တိုင်း ခု
 သလား ..”

လွမ်း စိတ်တွေ တိုနေကာ ဝင်ဒီ ကိုင်ထားလျက်ရှိနေဆဲ ဖုန်းထီ
 ဆွဲယူပြီး ရှိုးကော်စ်လေးပေါ် သွားတင်ထားလိုက်၏။
 “သွား .. ဘယ်ဖုန်း လာလာ မကိုင်နဲ့တော့ .. တစ်နေကုန် လာ
 သမျှ ဘယ်ဖုန်းကမှ စိတ်ချမ်းသာဖို့ မရှိဘူး ..”

“မမလွမ်း ..”
 ခပ်ဟဟ တံခါးကြားမှာ ဆိုင်ထဲက မိန်းကလေးတစ်ယောက်
 ပေါ်လာကာ ...

“ဆိုင်ထဲမှာ အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်က လေ ..”
 သူမက မျက်နှာလေး ရှုံ့မဲ့မဲ့နှင့် ဆံပင်ကိုင်လိုက် .. မုတ်ဆိတ်နေ-
 နှုတ်ခမ်းမွေးနေရာတွေ လက်နဲ့ ဝိုက်ပြလိုက်နှင့် ပုံစံတွေ ပြကာ -

“spa လုပ်ချင်လို့တဲ့ ..”
 “သူ့ဇာ ရယ် .. ယောက်ျားလေးဆိုင် မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောလိုက်စိ
 လား လို့ ..”

လွမ်း က ညည်းသူက ဆိုင်ပြင်ထွက်လာခဲ့၏။ ကိုယ့်မှာ ဘယ်ထီ
 စိတ်ရှုပ် ဖြေရှင်းစရာတွေ ရှိနေပါစေ .. ကက်စတန်မာကိုတော့ ဖော်နေ
 ရမှာပဲမို့ မျက်နှာကို ပြေပြစ်သည့်အပြုံးတို့ တင်၍ ...

“ဒီက အစ်ကိုကို အားနာပါတယ် .. ဟိုလေ .. ကျွန်မတို့ဆိုင်က
 အမျိုးသမီး မိတ်ကပ် ဆံပင်ပါ .. ပြီးတော့ spa ကလည်း အမျိုးသမီး
 သီးသန့် ဖြစ်နေလို့ ..”

“အမျိုးသမီး သီးသန့်လို့ စာထဲမှာ မတွေ့ပါလား ..”

“ဟင်!...”

စီးကရက် မီးညိုနေသည့်မျက်နှာ ဒီဘက် လှည့်လာတော့ လွမ်း
 အံ့အားသင့်သွား၏။ ဝင်ဒီ သူမကို ပြခဲ့တာ ဒီမျက်နှာပါပဲ ..။

“ဟိုမှာ ဆိုင်ထဲမှာ ထိုင်နေတာ တွေ့လား .. အဲဒါပဲ .. ဓနသိုက်
 တဲ့ .. ဂီတ ကို အပြတ်အသတ် ကြိမ်းဝါးသွားတဲ့လူ .. လူကဖြင့် သိုး
 ညှဉ်းညှဉ်း ရှုပ်ပွပွ .. အဲဒါ သူဌေးကြီးတဲ့ လွမ်း ရယ် .. ကြည့်ပါဦး
 နင် ယုံလား ..” တဲ့ ..။

သူမကို ပြထားခဲ့တာ ဒီရက်ပိုင်းလေးမှာပဲ ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်
 ဇနီး နာကျင်မှုနဲ့ လေလွင့်ပြီး တစ်နေရာမှာ ဇာတ်မြုပ်နေထိုင်တာမျိုးက
 သဘာဝကျသေးသည်။

အခု အားလုံးလည်း ပြီးသွားပြီ ..။ ဟိုအမျိုးသမီးလည်း ထောင်ကျ
 သွားပြီလား .. ဘာလား မသိ ..။ သူက ဒီပုံစံပဲ ဖြစ်နေတာ ဘာလို့လဲ..။
 တကယ် သူဌေးမဟုတ်ဘဲနဲ့ ငွေသုံးနိုင်တာမျိုးလား ..။

“ဟေ့ .. မေးနေတာ ဖြေလေ ..”

“ရှင်!...”

“ကျွတ်!...”

သူကပဲ စိတ်မရှည်ပုံတွေ ဖြစ်နေသေးသည်။
 “ဟုတ်ပါတယ် .. ကျွန်မတို့ဆိုင်က အမျိုးသမီး သီးသန့်ဆိုင်ပါ..”

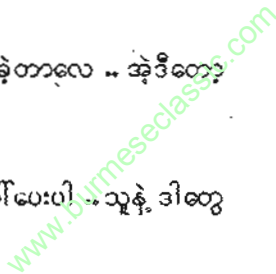
ဒီလူမှန်း သိလိုက်တာနှင့် လွမ်း ရဲ့အသံက မာကျောကျောလေး
 ဖြစ်သွားကာ ...

“စာတော့ မရေးထားပေမယ့် ..”

“စာမရေးထားတဲ့အတွက် ဒီထိ ဝင်လာခဲ့တာလေ .. အဲဒီတော့
 ဒီတိုင်းတော့ မပြန်နိုင်ဘူး ..”

“ရှင်!...”

“ဒီဆိုင်က ဂီတ ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးကို ခေါ်ပေးပါ .. သူနဲ့ ဒါတွေ

လုပ်မယ် .."

သူ့မေးဖျားကို လက်ညှိုးနဲ့ ဝိုက်ပြကာ မှန်ရှေ့မှာ အကျအန ဝင် ထိုင်သည်။ လွမ်း စိတ်လည်း တိုသွားကာ အော်ငေါက်ထုတ်ပစ်လို့လည်း မဖြစ်နိုင်တာမို့ ခေါင်းခါရင်းဖြင့် ...

"ဒီမှာ ရှင့် .."

"ငါ မင်းနဲ့ ဆွေးနွေးဖို့ လာတာ မဟုတ်ဘူး .. ဂီတ ကို ခေါ်လိုက် ပါ .."

"ရှင်က ဇွတ်ကြီးပါလား .. ဒါက ကျွန်မဆိုင် .. ဂီတ က ဒီမှာ လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး .."

"အခု သူ ရှိနေတယ်မို့လား .."

ကြည့်စမ်း ..

ရှပ်တည်ကြီးနဲ့ ဘာလဲ .. နေ့ခင်းကြောင်တောင် အိမ်ပေါ်တက်ပြီး ပြန်ပေးဆွဲတာလား ..

သိုက် ကလည်း စီးကရက်ကို အေးဆေး ရှိုက်ဖွာရင်း လွမ်း မျက်နှာ ဖြစ်ပျက်နေတာကို မှန်ထဲကနေ စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။ ပြီးတော့ ခပ်ယဲ့ယဲ့ပြုံးကာ မှန်တင်ခုံပေါ်မှာ စီးကရက်ပြာတွေ ခြေချပစ်၍ -

"ငါ ပြောတာတွေ မင်း လုပ်မပေးနိုင်ရင် ဒီဆိုင်ကို ဟောနီ နောက်က ဘုရားကျောင်းဝိုင်းမြေနဲ့ မလွတ်ကင်းကြောင်း ရှိခဲ့ပြီးတဲ့ စာရင်းဇယားတွေနဲ့ လွန်ခဲ့တဲ့ ထောင့်ကိုးရာခုနစ်ဆယ်ကိုး .. ရှစ်ဆယ် ပြည့်နှစ်က စီမံကိန်းကို အသစ်ပြန်စလိုက်လို့ ရတယ် .."

"ရှင်!... ရှင် .. ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ .."

ဘာတွေမှန်း မသိဘဲ ထိတ်လန့်သွားမိ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုလျှင် သူမတို့ တိုက်တန်းရဲ့ နောက်ကြောစည်းရိုးသည် ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ကျောင်းတော်ကြီးဖြစ်ကာ ဒါကို သာသနာ့နယ်မြေလို့ သတ်မှတ်ခဲ့တာ လည်း ဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ဟုတ်ချင်မှလည်း ဟုတ်လိမ့်မည်။

ဒါပေမယ့် ကိုယ်က ဘာမှမသိတာကို သူက ခုနစ်သတ္တရာခံတွေ ခံနေခဲ့၏။

"ဟိုဘက်ထိပ် ရဲစခန်းအလွန်ကစပြီး ဒါက သာသနာ့နယ်မြေ.."

"နေပါဦး ရှင့်ကိုယ်ကို ပေါင်းတင် လျှော်ဖွပ်ဖို့အတွက်က သာ သာတွေ ဘာဝနာတွေနဲ့ ချည်တုပ် အကျပ်ကိုင်ဖို့ထိ ရေးကြီးခွင်ကျယ် နေတာလား .."

"မင်းတို့က 'ဟင့်အင်း' ဆိုလို့ ပြောပြတာလေ .. ယောက်ျားဖြစ်

မိန်းမဖြစ်ဖြစ် အလှပြင်ဆိုင်ရှိလို့ ကက်စတန်မာက လာတယ်..

တွေ ရေးကြီးခွင်ကျယ် ဖြစ်စရာ ရှိလို့လဲ .."

"ဒါပေမယ့် spa တော့ မရဘူး .."

"ဒါဆိုရင် ရေးကြီးခွင်ကျယ် ဖြစ်သွားပြီ .."

"နေဦး .. လွမ်း .."

နောက်က အသံကြောင့် သိုက် မျက်လုံးက မှန်ထဲကို တန်းခနဲ

ခတ်၏။ သူ့နောက်မှာ ဂီတ ..

ခင်မဲ့မဲ့ လှောင်ပြုံးနှင့် သိုက် က အံကြိတ်သည်။

ဟုတ်တယ် .. ထွက်လာစေချင်တာ မင်းကို ..

"ကျွန်မ တော်ဝော် တုံးခဲ့တာပဲ .. လက်စသတ်တော့ ကျွန်မ

ဆိုက်တဲ့နေရာတွေကို လိုက်ပိတ် မျက်ဆီးပစ်နေတာ ရှင်ကိုး.."

သိုက် ရဲ့ မတည်မပြုံး မျက်လုံးတွေက ဂီတ ဘက်ကို မလှည့်ဘဲ

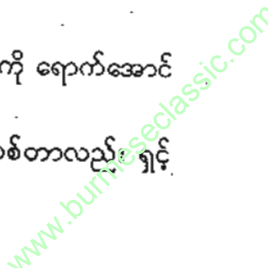
ဂီတ ကို မျက်နှာကိုသာ စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။

"ဒီမှာ ခနသိုက် .."

ဂီတ က ခြေလှမ်းကို ပိုမြန်ပြီး သိုက် ရဲ့သေးကို ရောက်အောင်

အခု ဂီတ ငွေတွေ အလိမ်ခံရအောင် လုပ်ပစ်တာလည်း ရှင့်

ခင်မို့လား .. ပြောစမ်းပါ .."

သူ့ဘေးကို ရောက်လာကာမှ သိုက် က မျက်တောင်ဖျ...
မေးစဉ်းကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ဘယ်သူ ဖြစ်နိုင်သေးလို့လဲ .. မင်း သိပ်မတုံးဘူးထင်ရင် ...
ကြည့်လိုက် ..”

“ရှင်!... ရှင်က ..”
“ငါ့ကို အဲဒီပုံစံ မင်း မကြည့်နဲ့ ..”
“အ!...”
“ဒုန်း ..”
“ဂီတ!...”

“ဒီမှာ .. ဒီမှာ နော် .. ရှင်!...”

ဂီတ သူ့မျက်နှာကို ငုံ့မိုးကြည့်ပြီး လက်ညှိုးထိုး အော်လျှင် ...
လက်ကို ဖမ်းဆုပ်မစ်လိုက်ပြီး သိုက် က ဝုန်းခနဲ ထရပ်၏။

ဂီတ ကိုယ်လေး ယိမ်းယိုင်သွားကာ သူက လွမ်း တို့ ...
ကတန်း ပြေးလာကြတာကို လှည့်ကြည့်ကာ ...

“ငါနဲ့ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ .. ဘယ်သူနဲ့မှ မဆိုင်ဘူး ...
မပါနဲ့ ..”

ဟိန်းဟောက်သည့် လေသံမျိုးလည်း မဟုတ်ဘဲ လှည့်ကြည့် ...
ကြည့်တစ်ချက်နှင့် အာဇာနည်သော စကားသံတို့မှာ လွှမ်း ...
လွှမ်းတွေ တုံ့သွားကြ၏။

သို့ပြင် ဆိုင်ထဲမှာ ရှိသမျှ မိန်းကလေးတွေရော .. ကက်စတီ ...
တွေပါ တစ်ဆိုင်လုံး တိုက်ကျသွားကြ၏။

“ဂီတ ..”
သိုက် က ဂီတ ရဲ့လက်ကို အညှာအတာမဲ့ ဖိညှစ်ဆုပ်ပစ် ...
“မင်းကို အဆိုးရွားဆုံး ဒုက္ခတွေ ပေးမယ်လို့ ငါ ပြောခဲ့ပြီး ...
အဲဒါတွေ အခု စပြီး ..”

“ရှင် လွတ် ..”

သူမ အဆမတန် နာကျင်နေပေမယ့် အသံမထွက်အောင် အံ့ကြိတ် ...
တင့်ခံရင်း လက်ကုပ် ရုန်းနေမိ၏။ သိုက် က မလွတ်အောင် ဖိဆုပ် ...

...တာမို့ ရုန်းလေ နာလေ ...!
“ငါ ခေါင်းလျှော်မယ် .. ပြီးရင် ဆံပင်ညှပ်မယ် .. ပြီးရင် ငါ ...
...နာက ..”

“လုံးဝ မလုပ်ပေးဘူး ..”
“ဟွန်း .. မင်း ခုထိ နားမလည်တတ်သေးရင် နေကြည့်လိုက် ...
..”

“ရှင်နော် .. လက်ကို .. အ!...”
“ငါ ခိုင်းတာကို လုပ်ရမယ် .. ရန်ငြိုးတွေ ဒေါသတွေနဲ့ မင်းရဲ့ ...

...ရွားမှုတွေ ကြမ်းတမ်းရင် .. မင်းကြောင့် ငါ့ဆံပင် .. ငါ့မျက်နှာ ...
...သွားရင် ဘာတွေဖြစ်လာမလဲ မင်း သိချင်ရင် စမ်းကြည့်လိုက်..”

“ဒါကတော့ ကိုခနသိုက် .. ရှင်က ကက်စတန်မာလို့ မလာဘဲနဲ့ ...
...မတို့ကို ..”

“ထားလိုက်တော့ ဝင်ဒီ ..”
လက်က နာကျင်မှုကြောင့် ဂီတ မျက်နှာလေး တစ်ပြင်လုံး နီမြန်း ...
...တာ ...

“ကျွန်မလက်ကို လွတ် ..”
သိုက် က လွတ်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဂျစ်ကန်ကန် မာကျော ...
...မျက်နှာလေးနှင့် ဂီတ ကို စိုက်ကြည့်ကာ ...

“ဒေါက် ..”
လူကို စိုက်ကြည့်ပြီးမှ အိတ်ထဲက ထုတ်၍ ချထားလိုက်သဖြင့် ...
...ရာကို ဂီတ မျက်လုံးတွေက လိုက်ကြည့်ပြီးသား ဖြစ်သွားကာ ...
“ဟင်!...”

ထိုအရာသည် ဖုန်းတစ်လုံးဖြစ်ကာ အိပ်ခန်းတစ်ခန်းထဲမှာ အိပ်နေတာ သားလေး ..။

“သား ..”

ဂီတ မျက်လုံးတွေ ပြူးထွက်မတတ် ဖြစ်သွားလျက် ...

“သား .. သားလေး ..”

ဖုန်းကို ဆတ်ခနဲ ကောက်ကိုင်လိုက်ကာ သိုက် မျက်နှာ အလန့်တကြား မော့ကြည့်၏။

“ရှင် သားလေးကို .. သားကို ဘာလုပ်တာလဲ ..။ ရှင် ဖမ်းတာလား ဟင် .. ကျွန်မကို ဒုက္ခပေးချင်လို့ ဒီလိုလုပ်လိုက်တာလား ..”

“ဖမ်းရအောင် ငါက ပြန်ပေးသမားမှ မဟုတ်တာ ..”

“ဒါဆို ဘာလုပ်တာလဲ ..။ သားလေး ဘယ်မှာ အိပ်နေတာလဲ ဒါ .. ဒါ အမေတို့အိမ် မဟုတ်ဘူး ..”

“အဲဒါ ငါ့အိမ်လေ ..”

“ဘာ!...”

“မင်းရဲ့သားက သူ့ဟာသူ ငါ့ရှေ့ ရောက်လာတာ ..”

“ရှင် မဟုတ်တာတွေ မပြောနဲ့ ..”

“တိတ်စမ်း ..”

သူ ဂီတ မျက်နှာကို ဖျတ်ခနဲ ကပ်၍ ...

“မဟုတ်တာ ပြောတယ်ဆိုတဲ့စကား မင်း ငါ့ကို ထပ်မပြောအခု ငါ ပြောတာကိုပဲ မင်း နားထောင် .. ခေါင်းလျှော်မယ် ..”

“ရှင် ..”

သူမ လက်လေးတစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ခေါင်းလျှော်အခန်းထဲကို ဆွဲခေါ်သွားခဲ့၏။ လွမ်း တို့ နောက်က လိုက်ဝင်သွားမယ့် ဘာလုပ်ရမှန်းလည်း မသိကြ ..။

“ရှင် ခိုင်းတာ လုပ်ပေးပါ့မယ် .. သားလေးကို ပြန်လွှတ်တာ ..”

“အဲကို ရှင် ဘာလုပ်ထားတာလဲ ..”

သူ့ကို ခေါင်းလျှော်ပေးဖို့ ကတုန်ကယင်လေး လှုပ်ရှားနေရင်း မျက်ရည်တွေ ဝေလာ၏။ သူက ပတ်လက်လှဲနေရင်း စီးကရက်သလို ..။

ပြီးတော့ သူ့ခေါင်းရင်းမှာ ငုံ့မိုးကြည့်နေသည့် ဂီတ မျက်ဝန်းတွေကို လှောင်ပြောင်သလို ကြည့်၍ ခပ်မဲ့မဲ့ ပြုံး၏။

“မင်း တော်တော် ရယ်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းမပဲ ဂီတ .. မင်းကို ချစ်ပေးဖို့အတွက်နဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို ခုတုံးလုပ်ရလောက် ..”

“သိသိဘူး .. ရှင် ဘယ်လိုယုတ်မာတတ်တာတွေ ကျွန်မ စိတ်မဝင်ဘူး .. တစ်လောကလုံးကို တစ်ယောက်မကျန် ခေါင်းဖြတ် သတ်ပစ်ဖို့ဆိုလည်း အဲဒါ ရှင့်ရာဝင်ပဲ .. အခု သားက ရှင့်အိမ်ကို ဘာလို့ ..”

“အဲဒါကို ..”

“မင်း ငါ့ကို စိတ်ဝင်စားခဲ့တယ် ဂီတ ..”

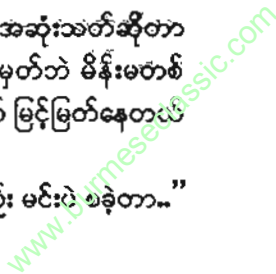
ဆပ်ပြာတွေ ဆေးချပေးနေသည့် ဂီတ လက်ကို စီးကရက်ညှပ်သည့်လက်နဲ့ ဖမ်းဆုပ်ကိုင်လိုက်ကာ ...

“မင်းကြောင့် ငါ့ဘက်မှာ မထင်မှတ်တဲ့ ပြောင်းလဲ ဆုံးရှုံးမှုတွေ ဘာခဲ့တာ .. နုနုဇင် ငါ့ကို တောက်လျှောက် ဒုက္ခပေးလာခဲ့ပေမယ့် ..”

“ရှက်ချက်ကမှ ပြင်းတာ ..။ မင်းနဲ့ကျမှ ငါ့သိက္ခာတွေ ရေစုန်နဲ့ မျောခဲ့တာ ..”

“ဝ မရှိဘဲ ဝိလုပ်လို့ မရဘူး .. အစရှိမှ အဆုံးသတ်ဆိုတာ .. ကိုယ့်တရား ကိုယ်စီရင်တယ်လို့ မမှတ်ဘဲ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ရိုးမယ်ဖွဲ့နေတာ ရှင်ကတော့ တော်တော် မြင့်မြတ်နေတယ် ..”

“ဟုတ်တယ် .. အစရှိတယ် .. အဲဒီအစကိုလည်း မင်းပဲ ခန့်တာ ..”

“ဘာ!...”
“အား!...”

လက်ကိုဆွဲလျက် သူ လက်ထောက်ပေးလိုက်သဖြင့် ဂီတ ထီး
လေး ရှေ့ကို ငိုက်ခနဲ ပါလာ၏။ ထိုအခါ သူ့မျက်နှာနဲ့ ဂီတ မျက်နှာ
လေး ကပ်မိမတတ် ရှိနေကာ ...

“အဲဒီကလေးက ငါ့ကို သူတောင်းစားလို ပိုက်ဆံပေးတယ်
မင်းက ငါ့ကို သူတောင်းစားနဲ့ တူတယ်လို့ ပြောသွားတယ် .. ပြီး
မိန်းကလေးတွေကို ပြန်ပေးဆွဲ ရောင်းစားနေတဲ့ကောင်ဖြစ်အောင်
စွပ်စွဲခဲ့တယ် .. ရပ်ကွက်ထဲမှာ ဒီလိုလူ မထားသင့်ပါဘူးဆိုတဲ့
သေနဲ့ မောင်းထုတ်ပေးဖို့ တောင်းဆိုခဲ့တာလည်း မင်းပဲ ..”

“ကိုစနသိုက် .. ရှင် ပါးစပ်က ပြောပါရှင် .. မိန်းကလေး
ယောက်ကို ဒီလောက် အကြမ်းပတမ်း မနှိပ်စက်ပါနဲ့ ..”

သူ တွန်းထိုးဆုပ်ဆွဲနေသဖြင့် ဂီတ အရပ်လေးလို ဖြစ်နေတာ
ဝင်ဒီ မကြည့်ရက်ဟော့ပေ .. ဒါပေမယ့် သူမ စကားကို သိုက်
ဂရုလည်း မစိုက် .. ငဲ့၍တောင် မကြည့် ..။

“အဲဒီတော့ ငါ့ကို စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘဲ ဒီလောက်ထိတောင် မင်း
ဒုက္ခပေးနိုင်ခဲ့တာ .. ငါ့ဘဝနဲ့ ချီပြီး စိတ်ဝင်စားထိုက်နေတဲ့
ငါ ဒုက္ခပေးတာ မတရားတာ ဘာရှိလဲ ..”

“ဒါဆို ဖြေရှင်းရမှာ ရှင်နဲ့ ကျွန်မပဲ .. သားကို ဘာလုပ်တာလဲ ..”

“အဲဒါ စိတ်ဝင်စားဖို့ မကောင်းတဲ့ မေးခွန်းပဲ .. မင်း အလှူ
အောင် ဆက်လုပ် ..”

မဖြေနိုင်ဘူးဆိုသည့်စတိုင်လ်နှင့် အေးဆေး ပြန်လှဲလိုက်သဖြင့်
ဂီတ မျက်နှာလေး တင်းသွား၏။ သို့သော် ဝင်ဒီ က ဘေးရာနေ
ဒါပြကာ ဖုန်းကို ထောင်ပြ၏။

သူမ ဖုန်းဆက် မေးမြန်းဖို့ အပြင်ထွက်သွားကာမှ ဂီတ အံ့ကြွ

မင်း ပင့်သက်ရှိက်၏။ ဒီလူ ဘယ်လိုလူစားလဲ ..။ ဘယ်လောက်ထိ
အောက်တန်းကျလာနိုင်သလဲ ..။

ဘာကိုမှ မခနဲမှန်းနိုင်သဖြင့် မျိုးသိပ် အကြိတ်ရင်း အခြေအနေကို
ကြည့်ရုံသာ ရှိတော့သည်။ ကိုယ့်ကို ဒုက္ခပေးထားတာတွေက
တွေ့ရှိနေပြီဖြစ်ကာ ဝင်ဒီ တို့ကို ခြိမ်းခြောက်လားပြီမို့ ဒါကို ဂရု
မစိုက်ပေမယ့် တစ်ခုခု ဖြစ်လာနိုင်သည်ဆိုသော ခိုးထိတ်ခြင်းတော့
မရှိ။

ဆိုစဉ် လွမ်း ရဲ့လက်ထဲက ဖုန်းမှာ မက်ဆေ့ချ်ဝင်လာ၏။ လွမ်း
ကြည့်ပြီး ဂီတ ဘေးမှာ လာချပေးလိုက်သည်။

ကလေးက မျှီ နဲ့ အပြင်ကို ပါသွားတာ ဂီတ ..

သူတို့ ခုထိ အိမ်ပြန်မရောက်သေးဘူး တဲ့ ..

ကလေးကို အိမ်တစ်အိမ်မှာ အိပ်ပျော်နေတာ တွေ့တယ်ဆိုလို့ အန်တီညွန့်
အိမ်လန့်သွားတဲ့ပုံပဲ ..

ချီ ဘာတွေလုပ်နေတာလဲတော့ မသိဘူး ..။

ဘုရား!... ဘုရား: ...။

မက်ဆေ့ချ်ဖတ်၍ ဂီတ ကြက်သေသေသလို ဖြစ်နေခဲ့လျှင် ...

“ခေါင်းရေစိုကြီးနဲ့ ဒီတိုင်း နေခိုင်းနေတာလား ..”

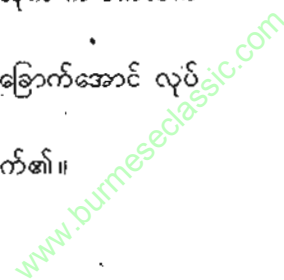
ဝင်!...

သူ့အသံနှင့်အတူ ဂီတ လက်ထဲက ဖုန်းကို သိုက် က ပက်လက်
ထုန်းယူလိုက်ပစ်ပြီး ...

“ခေါင်းစိုနေရင် မနေတတ်ဘူး .. မြန်မြန်ခြောက်အောင် လုပ်

ပြောပြီးတာနှင့် လှဲနေရာကနေ ဆင်းရပ်လိုက်၏။

“ဖုန်း ပြန်ပေးပါ ..”

ဂီတ သူ့ရှေ့ကနေ ပိတ်ရပ်လိုက်ပြီး ဖုန်းကို လက်ဖြန့်ထားရင်း ...

“ရှင် ရိုးသားတယ်ဆိုရင် ကလေးနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေတာ ပြောပြပါ ..”

“ဘယ်သူက ရိုးသားတာလဲ ..”

“ရှင်ပဲ ကလေးနဲ့ အကျပ်မကိုင်ဘူး ဆို ..”

သူက မဲ့လိုက်ပြီး အပြင်ထွက်သွားသဖြင့် ဂီတ နောက်က လိုက်ပြန်ကာ သူ့ ဖုန်းရှေ့မှာ ထိုင်တော့လည်း သူ့ခေါင်းကို ဒရိုင်ယာ ဖုန်းဖို့ လုပ်ရင်းဖြင့် ...

“သားလေး ဘာဖြစ်လို့ ရှင့်အိမ်ကို ရောက်နေတာလဲ ..”

သိုက် က မဖြေဘဲ ကိုင်လာခဲ့သည့်ဖုန်းကို ထောင်ကြည့်ပြီး ဆော့ရုံဖတ်နေတာ ဝရမစိုက်စွာ အေးတိအေးစက် ..

“ဘာဖြစ်လို့ အဘွားကြီးကို သွားမေးတာလဲ .. မင်းရဲ့ ချစ်တိုက်ရိုက်မေးပါလား .. ရော့ ..”

ချို နံပါတ်ကို ခေါ်ပြီးသားပေးသဖြင့် ဒီလူ ချို နဲ့ တစ်ခုခု သက်ပြန်ပြီကို သိလိုက်ရကာ ...

“ဟေ့ .. အလုပ်လုပ်ရင်း ဖုန်းပြော .. မင်းကို ဒီတိုင်း ထိုင်နိုင်ဘူး ..”

“သူ့အစား ကျွန်မ ခဏ ဝင်လုပ် ..”

“ဘယ်သူမှ အစားဝင်ပေးဖို့ မလိုဘူး ..”

လွမ်း က ပျာပျာသလဲ ကပ်လာပေမယ့် အနားရောက်မှ တွန်းခံရသလို ဖြစ်သွားရှာသည်။ အထဲမှာ နောက်ထပ် ကက်အဝင်မခံတော့သဖြင့် ဆံပင်စတက်ပွဲဆွဲနေသည့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရှိတော့သည်။

ထိုသူမကလည်း ဂီတ နဲ့ သူ့အရေးကို အစအဆုံး မြင်နေ

ကွဲနေသည့် ဇနီးမောင်နှံ ပြဿနာရှင်းနေကြသလိုထင်ကာ လွမ်းကြည့်နေပုံက ပြုံးတုံ့တွံနှင့် ...

ဂီတ မတတ်နိုင်တော့ပါ .. ဖုန်းကို ပခုံးနဲ့ နားကြားမှာ ကပ်ညှပ်ကာ သူ့ဆံပင်ကိုလည်း ပြင်ဆင်ပေးရင်း ဖုန်းပြောရတော့သည်။

“ဘယ်လို!... ဘာပြောတယ် ချို ..”

“ချို လည်း ဒီမနက်ကပဲ သိတာ .. ချို ချစ်သူက အဲဒီ ဓနသိုက်ရဲ့ လက်အောက်မှာ လောင်းရိပ်မိနေတဲ့သူ ..”

ကြားနေရတာတောင် ကိုယ့်နားကို မယုံနိုင် ..

“ချို ကို ကူညီပါဦး အစ်မရယ် .. အလင်္ကာ ကို ဒီလူကြီးက ချုပ်ကိုင်ထားတာ သိလား .. နုနုဇင် ဆိုတဲ့ မိန်းမကို ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ အောင်သွယ်ပေးခဲ့တာ အလင်္ကာ ဖြစ်နေတယ် ..”

“ဘာ!...”

“အလင်္ကာ ပြောတော့ မနု အိမ်ထောင်မကျခင်တည်းက သူ့အောင်သွယ်ပေးခဲ့တာတဲ့ .. အိမ်ထောင်ကျတော့လည်း ကိုကိုကြီးနဲ့ ဖြစ်နေလိမ့်မယ်လို့ မထင်ခဲ့ဘူးတဲ့ ..”

“ကိုကိုကြီး ဆိုတာ ..”

“ဓနသိုက် လေ .. အလင်္ကာ က အဲဒီလို ခေါ်တာ .. သူ့မိဘတွေက ဓနသိုက် နဲ့ ကျေးဇူးခံ ကျေးဇူးစားတွေ ရှိနေကြတာတဲ့ .. သူလည်း အဲဒီလူကြီးကို ချစ်တယ် သိလား .. ရွပ်ကုန်တာက နုနုဇင် ပဲ .. အဲဒီ မိန်းမက ဓနသိုက် နဲ့ လက်ထပ်ပြီးကာမှ သူ့ချစ်သူဟောင်းကို ပြန်ရှာခိုင်းခဲ့တာတဲ့ ..”

ဘာတွေလဲ .. ဒီလင်မယားနဲ့မှ သူ့မတို့တွေ ဘာဖြစ်လို့ ရစ်ပတ်ရွပ်ထွေးနေခဲ့တာလဲ ..။

“နုနုဇင် ဓနသိုက် နဲ့ လက်ထပ်ပြီးကာမှ သူ လုံးဝ မအောင်သွယ်ခဲ့ပါဘူးလို့ ကျိန်တွယ်ပြောပါတယ် အစ်မရယ် .. နောက်ပိုင်းမှာ ချို

နဲ့ တွေ့ပြီး ချစ်သူတွေ ဖြစ်ခဲ့တာလေ .. အဲဒီတည်းက သူ နနဇင် ကို ရှောင်တိမ်းနေခဲ့တာ တဲ့ ..”

“သူတို့က အစက ဘယ်လို ပတ်သက်ခဲ့တာလဲ ..”

“အဲဒါတွေ မသိဘူး .. နနဇင် က အဲဒီချစ်သူကို ရဖို့ ပတ်ဝန်းကျင် ကိုပါ ချုပ်ကိုင်ပြီး စည်းရုံးတာတဲ့ ..၊ အလင်္ကာ လည်း အဲဒီလိုလူတွေထဲ ကပဲ နေမှာပေါ့ .. သေချာတာကတော့ အဲဒီချစ်သူက ရှောင်ပြေးသွား တာ ဖြစ်မှာပါ ..၊ ပြေးတဲ့လူကို လိုက်ရှာခိုင်းပြီး ခိုင်းတာ မလုပ်ပေးရင် ဓနသိုက် နဲ့ တစ်ဖက်ကနေ ရှော့ခံရိုက်ပစ်မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်ထား တာ..”

ဘယ်တုန်းကမှ အကောင်းနဲ့ မကြည့် .. စကားကောင်းလည်း မဆိုခဲ့ဘဲ ဒုက္ခမှ ချို့ ပျာပျာသလဲ ရှင်းပြနေတာ ခြေသလုံးဖက်တော့ မတတ်ပင် ..၊

ဒီမှာလည်း ကိုယ် ဘယ်လောက်ထိ ပူလောင် မီးတောက်နေရ သလဲဆိုတာ သူမ သိရဲ့လား ..။

“မသိတော့ပါဘူး မမရယ် .. သူ မအောင်သွယ်ခဲ့ပါဘူးဆိုပေမယ့် ဓနသိုက် အမြင်မှာတော့ သူ့မိန်းမကို တခြားယောက်ျားနဲ့ ကူညီ အောင် သွယ်ပေးတဲ့ပုံစံ ဖြစ်သွားမှာပေါ့ .. သူ့မိဘတွေကလည်း ဓနသိုက် ကို အားနာပြီး သူတို့သားရဲ့ အမှားအတွက် ကြိုက်သလို စီရင်ပါဆိုပြီး သားတစ်ယောက်လုံးကို ဓနသိုက် လက်ထဲ အပ်ထားကြတယ် ..”

“သူက အရပ်ကြီးမှ မဟုတ်ဘဲ .. ယုတ်မာချင်တဲ့ယောက်ျားတွေ လက်ကိုင်ထားတဲ့ အကြောင်းပြချက်က အဲဒါတွေပဲ ..”

“မင်း မှားနေပြီ ..”

ပြောလိုက်ရင် အပိုင် ..၊

လုပ်ချလိုက်ပြီဆို ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ..၊

ပြောလက်စနဲ့ ဖုန်းကို သိုက် က ဂီတ လက်ထဲက ဖျတ်ခနဲ

သူ့သွားကာ လူကိုကျတော့ မှန်ထဲကနေပဲ စိုက်ကြည့်ကာ ...

“ယုတ်မာရဲတဲ့လူက အကြောင်းပြချက် မရှာဘူး ..”

“ဟုတ်မှာပေါ့ .. အဲဒါမျိုး ရှင်လိုလူထက် ဘယ်သူ ပိုသိမှာလဲ..”

“သိတယ် .. ငါက မိန်းမယုတ်တစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်ခဲ့တာ

လောကခံအကြောင်း သိတဲ့လူတိုင်းပဲ လောကရဲ့ဒဏ်(ခံ)ကို ခံကြ ခုလို့ သိကြတာ .. လောကကို ဒဏ်ခတ် ယုတ်မာနိုင်ခဲ့လို့ မဟုတ်ဘူး..”

“ရှင်ကတော့ လောကကို ဒဏ်ခတ်ချင် ခတ်နိုင်မှာပေါ့ .. သူများ

တို့ ဒုက္ခပေးဖို့အကွက်တွေ ရှင့်လက်ထဲမှာတော့ ထောင့်စေ့ နှံလင်နေ တာလေ ..”

“ဒါဆိုရင်လည်း မင်း ခဲမယ့် လောကခံက ငါ့လက်ထဲ ရောက် တာတော့ နေမှာပေါ့ ..”

ပြောပြီး ဖုန်းကို ပါဝါအော့ဖ် လုပ်ပစ်လိုက်ပြီး မှန်တင်ခုံပေါ် အိတ်တင်လိုက်၏။

“ရပြီ .. မုတ်ဆိတ်ရိတ်တော့ ..”

ခံပင်ညှပ်ဖို့ မေ့သွားတာလား .. အစတည်းက ဆန္ဒမရှိဘဲ တမင် ပြောတာလားတော့ မသိ ..၊ ခေါင်းခြောက်သွားတာနှင့် နောက်ထပ် အိန်ထုတ်သည်။ ထို့ပြင် ...

“ဒေါသတွေ ဖယ်ထားပြီး လုပ် .. ငါ့အသား ထိရှ သွေးဖို့သွားရင် မင်း မလွယ်ဘူး ..”

ဂီတ နှုတ်ခမ်းကို ဖိကိုက်ပစ်ကာ သူ နောက်ထပ် စီးကရက် ထစ်လိပ် မီးညှိတာကို ရွံရှာစွာ ကြည့်နေမိ၏။

ဒီမျက်နှာကို ပြုပြင် ရိတ်သိမ်းပေးရမှာ ..၊ စီးကရက်က မီးတရဲရဲ မီးနိုးတလူလူနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ..။

“ဟေ့ .. ဘာလုပ်နေတာလဲ ..”

“ရှင့်စီးကရက် ချထားလိုက်ပါ ..”

“မင်း ခိုင်းဖို့ မလိုဘူး .. ငါ ခိုင်းတာကို မင်း လုပ် ..”

လွမ်း တို့တွေ ခေါင်းခါ ရှုံ့မဲ့လျက် ခပ်လှမ်းလှမ်းကို ရှောင်ထွက်၍ လက်မှိုင်းချနေကြပြီ ဖြစ်၏။

ဒီလူ ဂီတ ကို ဘယ်လိုပုံစံ ဒုက္ခပေးချင်မှန်း မသိပေမယ့် အခြေ အနေက သူမတို့နှင့် မသက်ဆိုင်ဘဲဖြစ်နေရာ ...

ဒီလူ မလွယ်ဘူး ..။

လို့ တိုးတိတ်စွာ ရေရွတ်နေကြ၏။

“ရှင် ကျွန်မကို တစ်ခုတော့ ဖြေစမ်းပါ .. ချို ရယ် ကျွန်မသာ ရယ် .. ရှင် အနိုင်ကျင့်လို့ ရနေတဲ့ အလင်္ကာ ရယ်က ဘယ်လိုတွေ ချိတ်ဆက်ပြီး ရှင့်လက်ခုပ်ထဲ ရောက်သွားတာလဲ ..။ အဲဒီ ရွပ်ထွေးမှု တွေထဲမှာ သားလေးက ဘာဖြစ်လို့ ပါနေတာလဲ ..”

ဆပ်ပြာမြှုပ်တွေကြားက သူ့နှုတ်ခမ်းလွှာတွေ ပြုံးသွားပုံကို ဂီတ ရွံရှာစွာ ကြည့်နေမိ၏။ ထိုစဉ် စီးကရက်တစ်ရှိုက်ကို သူမ ငေးစိုက်နေ တုန်း မှုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်လျှင် ...

“အဟွတ် .. အဟွတ် .. အဟွတ် ..”

ချောင်းတွေဆိုးရင်း ခါးလေး ညွတ်ကျသွား၏။ ခါးအောက်ထိ ပြန့်ပဲ့နေသော ဂီတ ရဲ့ ဆံနွယ်ရှည်တွေက မျက်နှာလေးကို အုပ်ကွယ် သွားခဲ့ပြီ ..

“အဟမ်း .. အဟွတ် .. အဟွတ် ..”

ထိန်းချုပ်နေရင်း ချောင်းဆိုးနေဆဲ ဖြစ်နေခဲ့လျက် မျက်နှာတော့ လာကာ ဆံပင်တွေကို လက်လေးတစ်ဖက်နဲ့ သိမ်းလှမ်းပစ်လိုက်တဲ့ အထိ သိုက် က ဂီတ ကိုပဲ မှန်ထဲကနေ စိုက်ကြည့်နေခဲ့၏။

ပြီးတော့ စီးကရက်သောက်နေခြင်းကို ဒီတိုင်း အဆက်မပြတ် ထုတ်လွှတ်နေလျှင် ...

“ဟ ..”

ဂီတ က ထိုင်ခုံကို တစ်ဖက်လှည့်ပစ်လိုက်၏။ မှန်ရှိရာအရပ်ကို မျက်နှာမူ၍ စိမ်ပြေနပြေ ကြည့်ရှု ခံနေခြင်းကို မုန်းတီးစွာ ..။

“ရှင် ဒီတိုင်းနေမှ အဆင်ပြေမှာ ..”

“ကိုယ် အဆင်မပြေဘူး ..”

သူ့အရပ်ကြီး ရှည်သလောက် ခြေထောက်တစ်ချက် လှုပ်လိုက်တာ နှင့် ကုလားထိုင်က ယခင်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်၏။ နှစ်ယောက်သည် တစ် ဆယက်က အဖြူဆို တစ်ယောက်က အမည်း ..။

“မင်းစိတ်ကြိုက် နေထိုင်ပေးဖို့ ငါ လာတာ မဟုတ်ဘူး ဂီတ ..။ ဒါကို မင်း သဘောပေါက်မှ မင်းနဲ့ ငါ မြန်မြန် ရှေ့ဆက်လို့ ရမှာ..”

သူ့မျက်နှာက တင်းနေကာ ...

“မင်းကို မှန်ထဲကနေ ထင်တိုင်း ကြည့်နေတယ် ထင်လို့လား..”

“ရှင် ကြည့်နေတာပဲ ..”

“ငါ ဒီကိုလာရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က အဲ့ဒါပဲ .. ဒါပေမယ့် မင်း ဆီထားဖို့က မင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခုထိ ငါ စိုက်ထုတ် ကြိုးစားနေခဲ့တာ ဆွေက မင်း ဘယ်လောက်လှတာ မလှတာပေါ်မှာ ထိုင်ကြည့်နေဖို့ မဟုတ်ဘူး .. ငါ ဘယ်လောက်ရတာ မရတာပေါ်မှာပဲ မူတည်တယ်..”

သူက မဲ့သလို ပြုံးသလို အကြည့်စူးစူးတို့ဖြင့် ...

“မင်း သိချင်နေတာကိုလည်း ငါ မဖြေနိုင်ဘူး .. တစ်ခုရှိတာက မင်းရဲ့လောကခံက ငါ့လက်ထဲမှာဆိုတာ မမေ့ဖို့ ..”

သူ ပြန်သွားသည့်အချိန်မှာ ဆိုင်ပိတ်ထားလိုက်ခြင်းသို့ ရောက် တာ ...

“ဒီလူက ကြောက်စရာပါလား ဂီတ ရယ် ..”

“နင်တို့ ငါ့ကြောင့် အဖျားခတ်ခံရတာ ငါ တောင်းပန်တယ်..”

“မဆိုင်ပါဘူးဟာ .. သူ တကယ် ဒုက္ခပေးခဲ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ ..

ငါတို့ နင့်ကို ဘာမှ မကူညီနိုင်ဘဲ ဒီတိုင်း ကြည့်နေလိုက်ရတာကိုသာ

စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေမိတာ ..”

လွမ်း က ဂီတ ငိုချင်နေလျက်နှင့် အံ့ကြိတ်တင်းထားတာကို သိနေသဖြင့် ပခုံးလေးကို ဖက်ထားလိုက်ပြီး ချော့မော့ရင်း ...

“ငါတို့ သူ့အကြောင်း သိအောင် စုံစမ်းရတော့မယ် ဂီတ ကိုယ်က ပြီးသွားပြီထင်ပေမယ့် သူက အငြိုးတကြီး ပြန်လိုက်နေပြီ..”

“ပိုဆိုးနေတာ လွမ်း ရဲ့ .. ငါတို့က ဘာမှမသိရသေးခင် အခု ချို တို့ရော .. ငါ့သားလေးကပါ အဆစ်ပါနေပြီ ..”

“မားလေး က အဆစ်ပါတာ မဟုတ်ဘူး .. ငါ့အထင်တော့ မားလေး က အမိကပဲ .. ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကလေးက နင့်သားလေးအကျပ်မကိုင်ဘူးဆိုတာက သူ့ အခု ကလေးကို ဖမ်းထားတာ မဟုတ်ဘူးပဲ ပြောတာ.. ကလေးနဲ့ နင့်ကို အညှာကိုင်မှာကတော့ လုံးဝ သေချာတယ် ..”

“ဟုတ်တယ် .. ခုပဲ ကလေးပုံကို တမင် ထုတ်ပြတာ ကြည့်ပါလား .. ဂီတ လည်း ဒါကို မြင်ပြီး ပျာယာခတ်သွားတာ ..”

“နင့်ကို ကြောက်အောင် တမင်ပြောတာတော့ မဟုတ်ဘူးဟ .. ဒါပေမယ့် လူတစ်ယောက်က ညစ်တော့မယ်ဆိုရင် ကွယ်ရာကနေ အများကြီး ကြံစည် လုပ်ကြံလို့ ရတယ် .. ငါတို့တွေက မှောင်ခိုဂိုဏ်း ရာဇာကြီးတွေမှ မဟုတ်တာ .. အားလုံးက ဖရီးဖတိုင်လ်နဲ့ သွားလာ လုပ်ကိုင်နေကြတာလေ ..”

“ဟုတ်တယ် .. အဲဒါ လုံးဝ မှန်တယ် .. အခု နင် မသိလိုက်ဘဲ နင် ဆိုင်နေရာ လုံးဝ မရအောင် ပုတ်ထုတ် ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့တာတွေ ကြည့်စမ်း .. ဒီလူ ဘယ်လိုလူဖြစ်ဖြစ် လက်တံရှည်တာတော့ အသေအချာပဲ ..”

“ရော့ .. ချို ဆီကို နင် ဖုန်းပြန်ခေါ်လိုက် ဂီတ .. အဲဒါတွေ ချိုက နင့်ထက် ပိုသိလိမ့်မယ် ..”

လွမ်း က သိုက် ချပစ်ခဲ့တဲ့ ဖုန်းကို ပြေးယူကာ ပြန်ဖွင့်ပြီးမှ ဂီတ လက်ထဲ ထည့်၏။

ဂီတ မျက်နှာလေးကတော့ စိတ်နဲ့ လူ မကပ်ဘဲ ဖြစ်နေသည့်နှယ် မျက်ရည်တို့ ဝေ့သီနေပေမယ့် ဖုန်းကိုကိုင်ပြီး ဘာမှလည်း မပြော ..

“ဟဲ့ .. ခေါ်လေ ..”

ဝင်ဒီ က သတိပေးမှ ခေါင်းခါ၍ ဖုန်းကို ပြန်ပေးသည်။ ပြီးတော့...

“ငါ သူနဲ့ သွားတွေ့မယ် ..”

“ချို လား .. သူ ဘယ်မှာမှန်းမှ မသိဘဲ ..”

ထိုစဉ် ဆိုင်တံခါးမှန်ရှေ့မှာ လူရိပ်တစ်ရိပ် ပေါ်လာကာ ဘဲလံသံပါ တပ်ပါလာခဲ့ပြီး ...

“မမ ..”

ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာတဲ့သူက ချို ..

အခန်း (၂၃)

“သွားလေရာမှာ ကလေးတစ်ယောက်ပါတော့ တံငွဲတယ်တာ ပေါ့ .. ဟုတ်လား ..”

“အခုက လိုအပ်လို့ပါ .. အလင်္ကာ ကို ချို က လိုက်ရှာနေရတာ လေ .. ကလေးပါတော့ ဝင်ထွက်သွားလာရတာ လွယ်တယ် ..”

“ဪ ..”

“ကာဗာ ယူတာမျိုးတော့ ..”

“တော်တော့ ချို .. ငါ့ကိုကျတော့ ကလေးအမေ တစ်ခုလုပ်ဖို့ ကလေးနဲ့ တင့်တင့်တယ်တယ် နေပါစေဆိုတဲ့ အတွေးမျိုးနဲ့ စာနာပေး ခဲ့တာ မရှိဘူး ..”

“မားလေး က ချို အပြင်သွားတိုင်း လိုက်နေကျမို့လို့ သူ့ကိုယ်တိုင် က မနေခဲ့ချင်တာလည်း ပါပါတယ် ..”

“ထားပါတော့ ..”

သဘာဝမကျတာတွေကို စုပုံ ချောင်ထိုးထားလိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်မိသည်။

ယောက်ျားမိသားစုကို ကိုယ့်မိသားစု ဖြစ်ချင်ခဲ့သည့် အစွန်းရောက် တာတွေနဲ့ သားကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သွားပြပေးအပ်ခဲ့တာမို့ ကိုယ့် အတွက် ကိုယ့်တာဝန်သာ ..

“နင်တို့ကလည်း သားလေးရဲ့ သွေးရင်းသားရင်းတွေပါ .. ရှိပါစေ .. ဒါပေမယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ သွားချိန်းတွေတဲ့ နေရာ သားကို ခေါ်သွားတာက ..”

“သွားချိန်းတွေတာ မှန်ပေမယ့် အလင်္ကာ နဲ့ ချို က လက်ထပ် ကြတာပါ ..”

“ဟင်!..”

ဒါကြောင့် ဓနသိုက် ပိုင်ဆိုင်သည့် တိုက်ကြီးထဲမှာ ကလေး အိပ် ရတဲ့အထိ အေးဆေး တွေ့ဆုံခဲ့ကြတာလား ..

သမီး တစ်ယောက်လုံး ဒီထိ ဖြစ်နေတာကို အမေ ဘာမှ မသိခဲ့ဘူး ..

“ချို မှာ ကိုယ်ဝန် ရှိနေပြီ မေ ..”

“ဘာ!..”

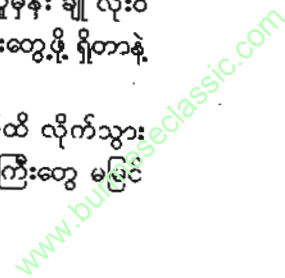
“တ ကိုယ်လေး တောင့်မတ်သွား၏။”

“ဘယ်လို ပြောလိုက်တယ် ..”

“ချို က ဒီယောက်မကို သိပ်တော့ အောက်ကျိုမခံချင်ပေမယ့် ကိုယ် ကိုယ်ရင်ဆိုင်ခဲ့တာ ကိုယ်သာ သိနေတာမို့ ..”

“ဓနသိုက် က သူ ပြောပြနေတဲ့ ကိုကြီး ဆိုတဲ့လူမှန်း ချို လုံးဝ မသိဘူး .. ကိုယ်ဝန်ကိစ္စကြောင့် သူနဲ့ အရေးတကြီးတွေ့ဖို့ ရှိတာနဲ့ သူတပြင်း လိုက်ရှာနေခဲ့တာပါ ..”

“ကိုယ် သိတာက သူ့နေအိမ်ကိုပဲဖြစ်ကာ သူ့အိမ်ထိ လိုက်သွား အလင်္ကာ က ပျာပျာသလဲ ထွက်လာပြီး သူ့လူကြီးတွေ မမြင် တစ်နေရာမှာ တွေ့ကြဖို့ စီစဉ်လိုက်သည်။”

ထိုအိမ်ကြီးက ခနသိုက် ရဲ့ ရဲတိုက်ဆန်ဆန် မှန်နက်တွေနဲ့ ရောင်စံအိမ်ကြီး ဖြစ်နေခဲ့၏။

“ကိုကြီးက ဒီမှာ မနေတာ ကြာပြီ ..”

“နိုင်ငံခြား ထွက်သွားတာလား ပာင် ..”

“မဟုတ်ဘူး .. ဘယ်မှာမှန်းကို မသိတာ .. ခုတစ်လော ခြေပြောနေကြတာတော့ ဒီနားမှာပဲ ရှိတယ်တဲ့ .. ပြန်မလာဘဲ တစ်နေ့တာ ..”

“ဒါဆို ဖြုန်းခနဲ ရောက်လာရင်ရော ..”

“ကိုကြီးကလည်း လူငယ်တစ်ယောက်ပဲ ချို ရယ် .. ငြိမ်ကိုယ့်ကိုလည်း ညှာပါတယ် .. မေမေတို့ ကိုယ့်ကို အထင်လွဲကြတာကိုတောင် ကိုကြီးက အေးဆေးပဲ ..”

ဒီစကားတွေ ဖါလာတော့လည်း အထင်လွဲခဲ့တယ်ဆိုတာ ကိစ္စလဲ မမေးမိ .. ကိုကြီးဆိုတာ နာမည် ဘယ်သူလဲလို့ မေးဖို့ သတိမရ ..

တွေ့ခဲ့ ပြောခဲ့တာတွေကို ချို က ရေစေ့တွင်းကျ ရှင်းပြနေတာနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း စကားပြောချင်ပါသည်ဆိုပြီး ဖျော်စင်ကျွန်းဘက် အတူတူ လာခဲ့ကြတာဖြစ်ကာ ရင်ထဲမှာ သော့တော့ကိုယ်စီနဲ့ ခြေထောက်ပိုဆိုးတာက ဂီတ ပဲ ဖြစ်သည်။ ချို ပြောပြနေတာတွေကို စိတ်ဝင်စားပေမယ့် ကိုယ့်နဲ့ ဘယ်လို ပတ်သက်ဆက်နွယ်လာခဲ့သည်တော့ မပါသေးသဖြင့် စိတ်စောနေမိသည်။

ထို့ပြင် သားလေးနဲ့ ခနသိုက် ဘယ်လိုတွေ့ဆုံပြီး ခနသိုက်လို ဆက်ဆံ ပြောဆိုလွှတ်လိုက်သလဲဆိုတာ သိချင်၏။

ခြံစပ်မှာ ကလေးက မသိတတ်လို့ မှားခဲ့တာတောင် ခွင့်တောင်းတတ်တဲ့လူစား..။

“နင် ပြောခဲ့တုန်းက ခနသိုက် က သဘောမတူလို့ ဆို ..”

“ဟုတ်တယ် .. အဲဒါ ချို ကို မမရဲ့ယောက်မမှန်း သိသွားလို့ပဲ..”
“ဘယ်လို!..”

“ဘလေးကို မြင်တာနဲ့ ဂီတ ရဲ့သား မိုလားလို့ တန်းမေးတာ..”
ချိုက ခနသိုက် ကို မြင်လိုက်ရတာနှင့် အံ့ဩတကြီး ဖြစ်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လို့အတူ ..

“ဆိုကြီး .. ကိုကြီး ကျွန်တော်တို့ ..”
အလင်္ကာ ထခုန်မတတ် ပြူးပြူးပျာပျာ ဖြစ်သွားတဲ့ပုံကို ခုထိ မထင်မိသေးသည်။ ထိုအခါကျမှ အလင်္ကာ ဒီလူ့ကို ဘယ်လောက် ချစ်မိနဲ့ ရိုသေနေခဲ့သလဲဆိုတာ သိသာခဲ့၏။

“ငါ ပြန်မလာတော့ဘူး ထင်ပြီး အပ်ထားခဲ့တဲ့အိမ်ကို မင်းက မှုန်နေတာလား ..”

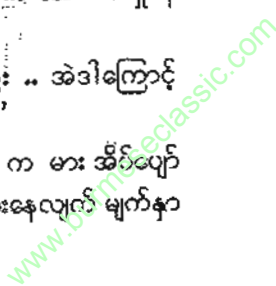
ချို ကို ကြည့်လိုက်ရင်း မေးတာနဲ့ အထင်လွဲပြီဆိုတာ သိကာ အလင်္ကာ ကမန်းကတန်း ရှင်းပြ၏။

“အထင်မလွဲပါနဲ့ ကိုကြီးရာ .. ကျွန်တော်တို့က လက်ထပ်ထားတာ ချစ်သူတွေပါ .. ကိုကြီး သောကများနေတုန်းမှာ မင်္ဂလာကိစ္စ ဘာမှ မလုပ်ရပါဘူး .. အိမ်ထောင်ပြုခွင့်လည်း မပြုနိုင်ဘူးလို့ တို့ အမိနဲ့ထုတ်ထားတာ ကိုကြီး သိပါတယ် .. ဒါကြောင့် မေမေ သံသယမဝင်အောင် ဒီနေရာမှာပဲ တွေ့ရဖို့ ရှိလို့ပါ ..”

ရှင်းပြလိုက်တော့လည်း ချို နဲ့ ဘေးမှာ အိပ်ပျော်နေသည့် ကလေး နှစ်ယောက် အကဲခတ်နေသည့် ခနသိုက် ရဲ့ တုံ့ပြန်မှုက အေးဆေးရှိနေစေခဲ့သည်။

“ကျွန်တော်တို့ မယူလို့ မရတော့ဘူး ကိုကြီး .. အဲဒါကြောင့် တို့ကို ကိုကြီး ပြောပေးရင် ရပါတယ်ဗျာ ..”

အလင်္ကာ က တွင်တွင် ရှင်းပြနေစဉ် ခနသိုက် က မား အိပ်ပျော်နေသည့် မွေ့ရာဘေးကို တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်သွားနေလျက် မျက်နှာ

၁၈၀

၂၈

ပေါ်ကနေ စီးမိုး ငုံ့ကြည့်၏။

“ကလေးက သူ့အစ်ကိုရဲ့ ကလေးပါ .. ကလေးနဲ့ အကြောင်ထွက်လာရလို့ ပါလာတာပါ ..”

အလင်္ကာ ရှင်းပြတော့ ဓနသိုက် က မသိမသာ ပြုံး၍ ...

“ဂီတ ရဲ့သား မို့လား ..”

ပြဿနာ ကြီးမားသွားပြီကို ထိုမေးခွန်းကြောင့် ချို နားလည်လိုက်၏။ ဓနသိုက် ကို မြင်လိုက်တည်းက ကိုယ့်အိမ်နီးချင်းဖြစ်ခဲ့တဲ့လူသိလိုက်သလို ဂီတ နဲ့ ပြဿနာရှိခဲ့တာကိုလည်း သိသည်

ဒီလူ ကလေးကိုပါ သိနေတာကျတော့ ..

“တို့သားအမိအပေါ်မှာ ဒီလူ ဘယ်လိုသဘောထား ရှိနေသလဲဆိုတာ အဲဒီမှာ နင် နားလည်ခဲ့ရမှာ ..”

“ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ မမ .. ချို၊ ပြဿနာက ဒုက္ခပေးလို့မှ မရတာ .. သူ့မိန်းမနဲ့ ကွဲစေတဲ့ပြဿနာမျိုး ဖန်တီးခဲ့တာတော့ အလင်္ကာ ကို သူ နားလည်ပေးခဲ့တာလေ .. မား နဲ့ မမ ကို သိလိုက်တာမှ ချက်ချင်း အချိုးပြောင်းသွားတာ ..”

“အဲဒါကြောင့် တို့က ရှိခိုးဦးတင် တောင်းပန်ပေးရမယ်လို့ ..”

“အဲဒီလောက် မလိုလောက်ပါဘူး .. ယောက်ျားလေးနဲ့ မိန်းမသဘာဝကိုက မိန်းမသားက တောင်းပန်နေရင် ဘယ်ယောက်ျားတင်ခံမနေနိုင်ဘူး ..”

“သူ့ရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို ဖျက်ဆီးတယ်ဆိုပြီး သူ့ဇနီးဆိုတဲ့ မိန်းမတောင် ခွင့်လွှတ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ..”

ချို က ဘာမှမပြောဘဲ နားထောင်နေ၏။

“ဖြစ်ခဲ့တဲ့ပြဿနာမှာ ထိပ်တိုက်ရှင်းခဲ့ကြရတာက သူ့နဲ့ ငါ့ကို သူ ဘယ်လောက်ထိ ရန်ငြိုးထားနေမလဲ နင် တွေးမိတာတောင်းပန်ပေးဖို့ နင် ပြောရဲသေးတယ် ..”

“သူ ခွင့်လွှတ်မလား .. မလွှတ်ဘူးလား တွေးကြည့်နေတာထက် တစ်တွေ့ တောင်းပန်ကြည့်လိုက်ရင် ..”

“ဆောရီးပဲ ချို .. ငါ မတောင်းပန်နိုင်ဘူး ..”

“မမ ..”

“နံပါတ်တစ် .. ငါ့မှာ နင့်ထက်မနည်းတဲ့ ဒုက္ခသောကတွေ ရှိတယ် .. နံပါတ်နှစ် နင် တောင်းဆိုပုံက ရက်စက်လွန်းတယ် .. နံပါတ်သုံး နင်နဲ့ အမေတို့အတွက် ငါ နောက်ထပ် ပေးဆပ်ဖို့ ခွန်အားမရှိတော့ဘူး ..”

ပေးတာကို ယူခဲ့သည်။ ကျွေးတော့လည်း စားကြ၏။ အတူတကွ နေထိုင် ရင်ဆိုင်ဖို့ကျတော့ ကိုယ့်တစ်ယောက်တည်းကိုသာ စည်းအပြင်အတတ်အောင် ကန်ထုတ်ခဲ့ကြလေသည်

ပို၍ နာကျင်စရာကောင်းတာက ကိုယ့်ရဲ့ နှလုံးသည်းပွတ်ကို ချုပ်ကိုင်ထားခဲ့ခြင်း ..

“ငါက ဇာတ်လမ်းတွေထဲက မင်းသမီး မဟုတ်ဘူး .. သည်းခံနိုင်ပါရမီတွေ ပြည့်နှက်နေတဲ့ ကာရိုက်တာမျိုး ငါ့မှာ မရှိဘူး ချို .. နည်းတစ်ယောက်ရဲ့ သည်းခံနိုင်တဲ့ အတိုင်းအတာအထိပဲ .. နောက် ..”

“ပြတ်သားလှချေလား မမ ..”

ချို မျက်နှာကလည်း တင်းနေပြီဖြစ်ကာ ...

“မေမေနဲ့ မမ အဆင်မပြေခဲ့ကြတာ ချို သိတယ် ..”

“နင်လည်း ပါပါတယ် ချို .. အားလုံးရှေ့ကနေ ငါ အရှုံးပေးခဲ့ရတာပါ ..”

“ဒါဆို .. ချို က အစ်မ ကလဲ့စားချေခွင့် ရသွားအောင် လာပြီး စည်းပေးသလို ဖြစ်သွားတာပေါ့ ..”

ဂီတ က ချို မျက်နှာလေးကို စိုက်ကြည့်ပြီးမှ ကန်ရေပြင်ဘက်ကို

www.burmeseclassic.com

ပြန်လှည့်၏။ ပြီးတော့ ရေပြင်ကို ငေးနေရင်း ဇေယျာ လှည့်လှည့်နေဆဲစတိုကို အသာဖိသပ်၍ ...

“နောက်ဆိုရင် ကိုယ် လိုချင်တာ တစ်ခုကိုပဲ ကြည့်တယ်။ အကျင့်ကို ဖျောက်ပေါ့ချို့ .. ကိုယ် ထင်သလို ပစ်ခွင်းလိုက်တဲ့ ပင်စည်တစ်ခုမှာ စိုက်သွားတာလား .. ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုမှာလားဆို စိတ်ဝင်စားတတ်ဖို့ပေါ့ ..”

“ဒါဆို ချို့ ကို လုံးဝ မကူညီနိုင်ဘူးပေါ့ ..”

“ဟုတ်တယ် ..”

“ဒီကိစ္စကို မေမေလည်း သိတယ် ..”

ဂီတ အံ့ဩသွားပေမယ့် တုန်လှုပ်ဟန် မပြဘဲ နေလိုက်၏။

“မေမေက အစ်မကို ကျေးဇူးတင်သွားရင် အားလုံး တစ်ယောက်တည်း တစ်ယောက် နားလည်ပြီး ရှေ့လျှောက် နွေးနွေးထွေးထွေး သွားကြရမှာ .. မဟုတ်ရင်တော့ မား ကို အစ်မ ပြန်ရဖို့တောင် တွေးတူး နော် ..”

အနာပေါ် တုတ်ကျသွားသလို ဂီတ ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်

“ဘာပြောတယ် ချို့ .. ဟွန်း ..”

နာကျင်စွာ မှဲ့ပစ်လိုက်ပြီး ...

“အလျှောပေးခဲ့တာကို အရှုံးပေးသွားပြီလို့ ထင်လိုက်တာပေါ့ ..”

ငါ ကြေကွဲနေရတာ သားကို ပြန်ရမရ တွေးပူနေလို့ မဟုတ်ဘဲ နံ့အိုင်ကို ကြာကန်ထင်ပြီး ဆင်းလိုက်မိတဲ့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယူကျုံးမရ ဖြစ်နေတာ .. အခု ထပ်ပြီး မေတ္တာတွေ စေတနာတွေ အယောင်ပြ စည်းရုံးခံရတော့ ရှက်တယ် .. ကလေးစကား ပြောတိုက် အဲဒီလောက်ထိ မေတ္တာ ငတ်ကြီးကျခဲ့တာ ..”

ရင်ထဲက ဝေဒနာ အစိုင်အခဲတွေ ရှိသလောက် အကုန်လုံး ပြောလိုက်မိသည်။

ချို ကတော့ အံ့ကလေးကြိတ်၍ ကျန်ခဲ့ပေမယ့် ဂီတ ရင်ထဲမှာ သွားခဲ့၏။

မထင်မှတ်ဘဲ ပြောခဲ့မိတာပေမယ့် မပြောဖြစ်သမျှ ပြောဖို့လည်း အားမိမှာ မဟုတ်ပေ ..!

ခုတော့ အရာရာကို အကောင်းတိုင်း ပြန်ဖြစ်ဖို့ မလွယ်တော့ပြီမှန်း ထိုက်ပေမယ့် ..!

“နင် မမှားဘူး ဂီတ .. သူတို့တွေနဲ့ အဆောကြီးတည်းက ပြတ်သင့်တာ .. ဘယ်နှယ် ခုပဲ ဘီလူးဆိုင်းတီးလိုက် .. ခုပဲ ချင်းဆိုလိုက် ..”

“ဘာကြာ ပုဏ္ဏကတိုက်တော့မှာ ..”

ပြန်ရောက်လာပြီး ပြောပြတော့ လွမ်း တို့က စိတ်တိုနေကြ၏။

“ဘယ်နှယ်ပဲ .. အနိုင်ကျင့်တာက လွန်ပဲ လွန်လွန်းတယ် .. မှန်းမောင်းနှင့်ထုတ်လိုက်တာ မကြာသေးဘူး .. လိုအပ်လာတော့ ချင်း .. နင် ဘာမှ မပူနဲ့ ဂီတ .. နင့်မှာ ဘယ်လောက်ပဲ မပြည့်စုံ

မေးထားတဲ့ မိခင်တစ်ယောက်က ‘ဘိုးဘွားဦးမင်းလောက်ကို မေးရမယ်ဆို ရာဇဝင်တောင် ရိုင်းသွားဦးမယ် ..’

“ဟုတ်တယ် .. ကိုယ့်စိတ်နဲ့ကိုယ် ပေးဆပ်တာ မဟုတ်ဘဲ လိုသလို သုံးချခံရတာလောက် လူညွန့်တဲ့တာ မရှိဘူး .. ခနသိုက် ကလည်း

ထွက်ကိုင်ချင်သေးတယ် .. ဒါမျိုးတွေကို လုံးဝ အလျှောမပေးနဲ့ ဂီတ ..”

စိတ်ပျက် ညစ်ညူးဖွယ်တို့သည် ဇူလိုင်မိုးကဲ့သို့ ရွာလျှင်မစဲ တသံသံ

အခန်း (၂၄)

“မမ ..”

“အို ..”

ဈေးရှေ့ လမ်းမကြီးမှာ လက်ကိုဆွဲလိုက်သဖြင့် ဂီတ မျက်နှာ
ပျက်သွားကာ ချက်ချင်း ခါချပစ်လိုက်၏။

“မမ နေပါဦး ..”

“ငါက ထွက်ပြေးနေလို့လား ကျော် ရယ် .. စကားပြော
ပါးစပ်က ပြောစမ်းပါ ..”

“ဟာဗျာ .. မမကလည်း စိမ်းလိုက်တာ .. ကိုယ့်မောင်
ကို ..”

မသင့်တော်တာတွေ ဒီလောက် အကြိမ်ကြိမ် ပြောခဲ့တာတောင်

“မင်း ဘယ်က ပြန်လာတာလဲ ..”

ပခုံးတစ်ဖက်မှာ ကျောပိုးအိတ်ကြီးက ဖောင်းကားနေ၏။
တစ်ဖက်မှာလည်း အိတ်တစ်လုံး ဆွဲလျက် ...

“ပြန်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး .. ဒီလောက် လတ်ဆတ်နေတဲ့
ခရီးပမ်းလာတာနဲ့ တူလို့လား ..”

ဈေးထောင့်ရောက်တော့ တုတ္တစီငှားဖို့ဟာ မငှားဖြစ်ဘဲ ကျော်
နဲ့ ရပ်စကားပြောမိ၏။

“ကျွန်တော် မမနဲ့ မေမေ ကျွိုင်တက်သွားကြတာ တစ်နေ့ကမှ
ဆိုတာ ..”

“ဘယ်သွားနေလို့လဲ ..”

“ဒီလိုပဲ အလုပ်လေးကောင်းမယ် ထင်တာနဲ့ ထသွားလိုက်တာပဲ..
အိမ်မှာနေရင် ကျွန်တော် အလုပ်အကိုင် မရှိတဲ့အတွက် မမပဲ ခေါင်းကြီး
နေရမှာ .. ပြီးတော့ ..”

ကျော် က ဂီတ ကို တကယ်ပဲ ခင်နေတာမို့ သူ့မျက်နှာမှာ ရိုး
သားတာ မရိုးသားတာထက် ဂီတ ကို ထိခိုက်နာကျင်စေမှာကို မလို
လားတတ်ခြင်းတွေက ပေါ်လွင်နေ၏။

“မမ အိမ်မှာ မနေဖြစ်တာ ကောင်းပါတယ် .. မေမေတို့က နိုင်ရင်
ဗီချင်တယ် .. ဟိုကောင်မလေးကလည်း ခုတစ်လော ဓမ္မဖောက်နေ
တယ် .. ပြဿနာဖြစ်လာသမျှ မမ ခေါင်းပေါ်ပဲ ကျမှာ ..”

“ကျော် ..”

“ပြောလေ မမ ..”

“ကားမောင်းနေတုန်းက မင်းပုံစံက လူတော်လူကောင်းလေးမှန်း
သိသာတယ် ..”

“ကျော် ..”

“ပြောလေ မမ ..”

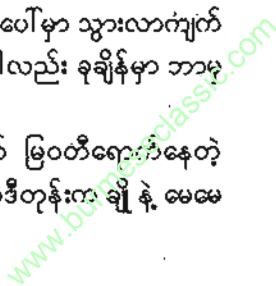
“ကားမောင်းနေတုန်းက မင်းပုံစံက လူတော်လူကောင်းလေးမှန်း
သိသာတယ် ..”

ကျော် က မျက်နှာမော့ ရယ်၏။ ပြီးမှ ...

“အခု လူပေလူတေပုံ ဖြစ်သွားပြီလား ..”

“မဖြစ်ပါဘူး .. ငါက မင်းကို ခုလို လမ်းပေါ်မှာ သွားလာကျက်
စားနေတာမျိုးကို မမြင်ချင်တာ .. ဒါပေမယ့် ငါလည်း ခုချိန်မှာ ဘာမှ
မတတ်နိုင်ဘူး ..”

“မမ အမှုဖြစ်လိုက်တုန်းက ကျွန်တော် မြဝတီရောက်နေတဲ့
အတွက်လည်း တကယ် စိတ်မကောင်းဘူး .. အဲဒီတုန်းက ချိုနဲ့ မေမေ

မမကို ဘာမှ မကူညီခဲ့ကြဘူးဆိုလား ..”

“ငါ မှားသွားတဲ့ကိစ္စကို ငါကိုယ်တိုင် ရှင်းမှ ရမှာပေါ့ .. အဲဒါတွေ ပြောမနေပါနဲ့ .. မင်းကို ငါ အားနာပေမယ့် ခု တစ်ခါတည်းပဲ ပြောချင်တယ် ..”

“ဟင် .. ဘာလဲ ..”

“အမေတို့နဲ့ ငါ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ခဲ့တယ် ..”

“အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ .. မေမေတို့နဲ့ မခေါ်တိုင်း မမက ကျွန်တော့်ကိုပါ ဖြတ်တောက်ချင်တာလား ..”

“ငါ့ကို အထင်မြင်သေးတဲ့ မျက်လုံးစိမ်းတွေနဲ့ကြည့်တာ ငါ မခံနိုင်ဘူး ကျော် .. အထူးသဖြင့် အမေက ရင့်ရင့်သီးသီးတွေ ပြောတတ်တယ် ..”

“ဟား .. အဲဒါမျိုး ပိုရဲ့ချင်တာ .. ဒီမှာ မမ .. စိတ်တော့ မဆိုးနဲ့ .. မမကို ကိုကို ဆုံးသွားကာစမှာ မပေါ့မပါးကြီးနဲ့ ဒီတိုင်း နှင်ထုတ်ပစ်လိုက်တည်းက ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ အချိန်ပြည့် တွေးနေခဲ့တာ မမ အကြောင်းပဲ ..”

၂.

မျက်နှာတော့ ပျက်သွားပေမယ့် ဂီတ မကြားလိုက်သလို နေသည်။ ကျော် ကလည်း တောင်းပန်သလို တစ်ချက်ကြည့်၍ ...

“ယောက်ျားတစ်ယောက် ရင်ထဲမှာ ရိုးသားတဲ့မိန်းမတစ်ယောက် ကိုယ့်မျက်စိအောက်မှာ နှစ်မွန်းသွားတာကို မြင်နေရတာလောက် ခံစားနိုင်တာ မရှိဘူး .. မမကို ကျွန်တော် ဘယ်လောက်ထိ သနားမိသလဲ ဆိုရင် ..”

“အဲဒါတွေ မသိချင်တော့ဘူး ကျော် .. ငါ မင်းတို့အားလုံးရဲ့ရှေ့ထိုက် သနားခံသလို ရောက်သွားခဲ့မိတဲ့အဖြစ်တွေကိုလည်း ဘာမှ မဟုတ်ခဲ့သလို မေ့ပစ်ချင်တယ် .. အားလုံးကို သတိမရချင်တော့ဘူး .. မင်း ငါ့ထံ တကယ့်ခင်ရင် လမ်းမှာ နောက်ထပ်တွေ့ကြရင်တောင် မိတ်ဆွေလို

နှုတ်ဆက်ရုံပဲ လုပ်ပေးပါ ..”

“ဟာဗျာ ..”

“ငါ သွားမယ် ..”

“မမ .. မမ ဘာလဲဗျာ .. မား ကို မေမေတို့ ခေါ်ထားလိုက်တဲ့ အတွက် အားလုံးကို နာကြည်းနေတာလား .. အဲဒါကြောင့် အတိတ်တွေ ပစ္စုပ္ပန်တွေကိုပါ မေ့လိုက်ချင်တာလား ..”

ကျော် က ဂီတ ဆေးက အတူလျှောက်လိုက်နေလျက်နှင့် ...

“မမ .. ကျွန်တော် မား ကို မမဆီ လာပို့ပေးမယ် ..”

“မလိုဘူး ကျော် ..”

ဂီတ ခြေစုံရုပ်ပစ်လိုက်ကာ တည်ငြိမ်အေးစက်သော မျက်ဝန်းတို့ မြင် မော့ကြည့်၍ ...

“အထူးသဖြင့် ငါ့အတွက် မင်း ဘာမှ ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ မလိုဘူး .. ခင်းဆီက စေတနာ .. မေတ္တာ .. အကူအညီ .. ဘာဆို ဘာမှ ငါ မလိုချင်ဘူး ..”

“ဟား!...”

ခရီးသွားဖို့ ပြင်ဆင်လာခဲ့ခြင်းတွေကို ဒီနေရာမှာပဲ အားလုံး လွှဲပေါက် လွှင့်ပစ်ချင်စိတ်တွေ ဖြစ်သွားကာ ကျော် မျက်နှာ အကြီးအကျယ် ပျက်ယွင်းနေ၏။ ထိုစဉ် ...

“တီ ..”

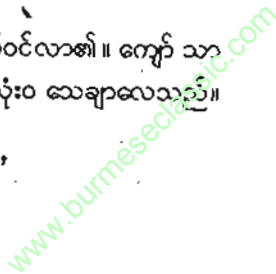
“မမ ..”

“အား!...”

ကားတစ်စီး ပလက်ဖောင်းကို လျှော့တိုက်ဝင်လာ၏။ ကျော် သာ မဆွဲလိုက်လျှင် ဂီတ ကို တိုက်ချသွားနိုင်တာ လုံးဝ သေချာလေသည်။

“ဟား .. ဟား .. ဟား ...”

“တော်တော်လှတဲ့ အကွက်လေးပဲကွ ..”

“ဟေ့ကောင် .. ငါတို့ကို ကျေးဇူးမတင်ဘူးလား ..”
 ကားထဲက ထွက်လာကြသည့် သုံးယောက်က လက်ခုပ်တီးတဲ့သူ
 နဲ့ .. ရယ်သူက ရယ် .. ခနဲတဲ့သူက မခိုးမခန့် ပြုံးလျက် ...
 “မင်း လစ်တော့မယ်ဆိုတာ သိလို့ ငါတို့ လိုက်လာတာ .. ဘယ်
 နယ် သူ့ခိုးကြမ်းပိုးလို့ လစ်မှာကို မိန်းမပါ ခိုးသွားဦးမလို့လား ..”
 “ဟေ့လူ ..”
 “ဟား .. ဟား .. ဟား ...”

ဂီတ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ရဲတွတ်သွား၏။ ကျော် ဒေါသတွေထဲ
 ပခုံးမှာ ချိတ်ထားသည့်အိတ်ကို ဘုန်းခနဲ ဖြုတ်ချပစ်လိုက်တဲ့အထိ မျက်
 နှာပြင်သည် စိန်ခေါ်ခြင်းအပြည့်နှင့် ...

“လမ်းမလယ်ခေါင်မှာ သတ္တိတွေ ပြမနေနဲ့ ဟိတ်ကောင် .. ငါတို့
 ပစ္စည်း ဘယ်မှာလဲ ပြောလိုက် .. မင်းဘာသာ မိန်းမခိုးရုံမကလို့ နတ်
 သမီးငါးရာစီနဲ့ပဲ သွားသွား .. အေးဆေး ..”

“မဟုတ်ရင်တော့ မင်းရဲ့ အကြွေပန်းလေးကို .. ဟဲ .. ဟဲ...”
 “တောက်!... ဖယ်စမ်း ..”

ပန်းလေးကို မထိတထိ လှမ်းပုတ်လိုက်သဖြင့် ဂီတ တက်ခေါ်ထိ
 ကာ ထိုလက်ကို တအား ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုစဉ် ...

“ကျွဲ ..”
 “ဂျိမ်း ..”

နောက်ထပ် ဘေးကပ်ဝင်လာသည့်ကားတစ်စီးက ရပ်ထားသည့်
 ကား၏ နောက်ပိုင်းကို ပစ်ဆောင့်သွားတာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဆူညံ
 သွား၏။

ကားချင်းတိုက်ပြီဆိုသော အဖြစ်ကြောင့် လူတွေလည်း ရုတ်တရက်
 သဲသဲ ဖြစ်ကုန်လေသည်။ လမ်းဆုံနားမှာမို့ ယာဉ်ထိန်းရဲတွေ ချက်ချင်း
 ရောက်လာကြ၏။

“ဟေ့လူ ..”
 “ဒီကောင်ကွာ ..”
 “သူ နောက်က ဝင်ဆောင့်တာပါဗျာ .. ကျွန်တော်တို့က ခဏ
 ရပ်ထားတာ ..”

ရုတ်ရုတ်သဲသဲ အခြေအနေတွေကြားမှာ နောက်ကားထဲက ထွက်
 လာသည့် လူတစ်ယောက်ကြောင့် ဂီတ မျက်မှောင်ကုတ်ကြည့်လိုက်
 မိ၏။

“ခနဲသိုက် ..!”
 အနက်ရောင်ကုတ်အင်္ကျီ ဆွယ်တာလည်ကပ်အဖြူရောင်နှင့်
 မျက်မှန်နက်တပ်ထားသဖြင့် ဖြူဝင်းသည့်မျက်နှာက ထင်းနေသည်။

“ကျွန်တော်က ဘီးပေါက်ပြီး စလစ်ဖြစ်လာတာပါ .. ဒီကားက
 ဖြူနီမျဉ်းပေါ်မှာ ရပ်ထားတာမို့လို့ တိုက်မိတာ ..”

“အဲဒါ .. နောက်က ဝင်တိုက်ပြီးတော့များ ..”
 နောက်ပြဿနာကြောင့် ရှေ့ပြဿနာက ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက်
 ဖြစ်သွား၏။ ဟိုလူတွေ ရဲတွေနဲ့ ရှင်းနေကြစဉ် ကျော် က ဂီတ လက်ကို
 ဆွဲပြီး လစ်ထွက်ဖို့ ပြင်သည်။

ဂီတ က လက်ကို ထိလိုက်တာနှင့် မဆွဲမိခင် ရှောင်ထွက်လိုက်
 တာ ...

“မင်း သွားတော့ ..”
 သူမရဲ့ အကြည့်တွေကတော့ ခနဲသိုက် ဆီမှာပဲဖြစ်ကာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 တော့ ဒီဘက်ကို ယောင်လို့တောင် လှည့်မကြည့် ...။
 မမြင်တာတော့ မဖြစ်နိုင် ...။

အခန်း (၂၅)

“တကယ်ဖြစ်အောင် လုပ်တော့မလို့လား ဂီတ .. နင် ဖြစ်ချင်တာတွေက ပြောသလောက် မလွယ်ဘူး နော် ..”

“ငါ ဖြစ်ချင်တာ မဟုတ်ဘူး ဝင်ဒီ .. သူများဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်ခွင့်မပေးနိုင်တာ .. မကောင်းကြံစည်မယ့်လူတွေက ငါ့ကို မြင်နေသရွေ့ ရပ်တန့်မှာ မဟုတ်ဘူး ..”

“ဟာ .. နင် အဲဒါ ခက်တာပဲ ..၊ အဓိကက နင် ပြတ်သားဖို့ပဲလေ .. အခု သူတို့ တောင်းဆိုတာကို နင် မလိုက်လျောခဲ့ဘူး .. ပြီးပြီပေါ့ ..”

“မပြီးဘူး ဝင်ဒီ .. အဲဒါ ငါ သိနေတယ် ..”

သနားစဖွယ် မျက်နှာလေးက ငိုစရာမျက်ရည်တောင် ကုန်ခန်းပေါ်ပြီလို့ ပြောပြနေသလိုပင် ..၊ မိတ်ကပ်ပါးပါးနှင့် အမြဲတမ်း ဖွတ်အုတ်တတ်သည့် ပါးပြင်လေးတွေက နီရဲပြောင်ချောနေကာ သွေးခြည့်မတတ်အကြောမျှင်တွေကို ဒီတိုင်း မြင်နေရ၏။

မျက်တောင်ကော့တို့သည် မျက်ရည်မစဲခဲ့ခြင်းကြောင့် နာလန်ချေနိုင်သော မုန်တိုင်းကြားက ပန်းပင်လေးတွေနဲ့ တူနေခဲ့၏။

“နင်တို့လည်း ငါနဲ့ မျှဝေခံစားနေရရှိတင်မကဘူး ငါ့ကြောင့် နင်တို့ပေါ်ကိုတောင် ရိုက်ခတ်မှုတွေ ရှိလာခဲ့ပြီ ..”

“ဒါကတော့ဟာ ..”

“ငါ့ကို သူတို့ ပိုမုန်းသွားကြပြီ .. ဓနသိုက် ကလည်း ငါ့ကို ဒုက္ခပေးချင်နေတယ် .. နှစ်ဖက်စလုံးကြားမှာ ငါ့သားလေးက ပုဆိန်ရိုး ဖြစ်လာတော့မှာ .. အဲဒါတွေက ငါ မရှိတော့ဘူးဆိုရင် အားလုံး ငြိမ်သွားကြမှာပဲ ..”

“နင်က ကလေးနဲ့ ခွဲနိုင်လို့လား .. ပြီးတော့ နင့်ကို ငွေထုပ်နဲ့ ဆောက်လာလို့ ကလေးကို ချစ်ပြနေတာ ဆိုရင်ရော ..”

လွမ်း က ဖြစ်နိုင်တာကို ထောက်ပြ၏။

“အဖေဖြစ်ဖြစ် .. အဘွားဖြစ်ဖြစ် မွေးထားတဲ့မိခင်ထက်တော့ ပိုမကောင်းနိုင်ဘူး နော် .. ကလေးကို ထားခဲ့ပြီး နင် ထွက်သွားမှ နင့်ကို မကျေနပ်ချက်တွေနဲ့ ကလေးကို ငြိုငြင်နေကြရင် နင်ပဲ ခံစားရမှာ ..”

“သားပေးမကိုတော့ သူတို့ချစ်နိုင်ပါတယ် .. သားက ကိုနဲ့ ချွတ်စွပ်ပေးပါး တူတာ .. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ အဆင်ပြေသလို သွားလာ ရှာဖွေနေရတုန်းမှာ သားလေး ပင်ပန်းမှာပဲ .. စိတ်ဓာတ် .. ပညာ အစစအရာရာ ဆီခိုက်မှာပဲ ..၊ အမေတစ်ခု သားတစ်ခုဘဝနဲ့ အစက နေတတ်ခဲ့ပေမယ့် အခု မိသားစုနဲ့ ပျော်နေပြီ .. ငါ ဆွဲမထုတ်ရက်ဘူး ..”

“ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်ပါတယ်ဟာ .. မအေကို ချစ်လို့ လွမ်း နေတယ်ဆိုပေမယ့် မအေဆီ ရောက်လာရင်လည်း သူ့အဘွားအိမ်ကို သတိရတယ်ဆိုတာ ဖြစ်လာဦးမှာပဲ .. အလုပ်လုပ်ပြီဆိုရင် နင်လည်း ဆီတာပဲ ဝင်ဒီ .. ကလေးပဲ ဒုက္ခရောက်မှာ ..”

လွမ်း က ချင့်ချိန် စဉ်းစားပေးရင်း ဝင်ဒီ ကိုပါ ရှင်းပြနေလျှင်...

“ဂီတ က ကြိုးစားတယ် .. စုတတ် ဆောင်းတတ်တယ် .. ဘန်ဘက်မှာ အလုပ်သွားလုပ်ရင် သူ့ အဆင်ပြေမှာပါ .. ပြီးတော့ သိပ်လည်း ခရီးဝေးတာမှ မဟုတ်တာ .. တစ်နှစ် နှစ်နှစ်လောက်တော့ သွားပါစေဟာ ..”

“ကျေးဇူးပါပဲဟာ .. သားလေးကို စောင့်ရှောက်ပေးပါ .. ငါ အခု သွားမှာလည်း သားလေးရဲ့ နောင်ရေးအတွက်ပါ .. ပြီးတော့ ငါ သားလေးနဲ့ အတူတူ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နေချင်လို့ ..”

“အေးလေ .. ဒါပေမယ့် ကလေးကိုတော့ နင့် နှုတ်ဆက်သွားရမယ် .. အဝေးကို စီးပွားသွားရှာမှာဆိုတာလည်း အခု ငါတို့ကို ပြောသလို ကလေးကို ပြောပြသွားရမယ် .. ဒါမှ သူတို့တွေ ကလေးနဲ့ နင့် ကြားမှာ သွေးထိုးလို့ မရမှာ နော် ..”

“အေးပါ ..”

“ပြောလို့ရတာ မဟုတ်ဘူး .. နင့်ယောက်ျားက အသက်သာကြီးတာ .. တစ်ဆယ်သားနဲ့ ချိန်ခွင် မဆံ့အောင် ပွထနေတဲ့ ဝှမ်းထုပ်ကြီး ..”

ဒေါ်မေညွန့် ကတော့သူ့မကို လူတွေ ဘယ်လိုထင်ထင် .. ဘာတွေပြောပြော နားလည်း မစွင့် .. ဂရုစိုက်တတ်တဲ့အကျင့်တွေလည်း ပျက်ခဲ့ပြီမို့ ကိုယ့်အတွက် အလိုအပ်ဆုံးသည်သာ အဓိကအဖြစ်နှင့် -

“တကယ် အဲဒီလောက်တောင် ချမ်းသာတာလား ..”

“ဟုတ်တယ် မေမေ .. တိုက်ကြီးကလေး ကြမ်းခင်းကိုက သလင်းကျောက်တွေ ကျနေတာပဲ .. ဘယ်လိုပစ္စည်းတွေနဲ့ ဘယ်လောက်တောင် အကုန်ခံထားသလဲ မသိဘူး .. ကြည့်လို့ပြီး အေးနေတာပဲ - အတွင်းဒီကရေးရှင်းတော့ ဘာမှ သိပ်မရှိပါဘူး .. ကြည့်ရတာ အားလုံး သိမ်းထားတဲ့ပုံပဲ .. ဒါပေမယ့် လှေကားကြီးက အရမ်းလှတယ် .. လူမနေပေမယ့် အမြဲ သန့်ရှင်းထားမှန်းလည်း သိသာတယ် .. ဒီလူ အဲဒီလောက် ချမ်းသာတာတောင်မှ ..”

“မရှိ ရှား .. ပေါ များ ..” တဲ့ .. မရှိရင် ပိုရှားတယ် .. ပေါနေတဲ့လူတွေမှာပဲ ပေါပြီးရင်း ပေါ .. များပြီးရင်း များ ..”

“မဟုတ်ဘူး မေမေရဲ့ .. သူ ဒီနားမှာ လာနေတဲ့ပုံကို ကြည့်လေ-

အဲဒီလိုလူပါလို့ ဘယ်သူက ထင်မှာလဲ .. မိန်းမကို ချစ်လွန်းလို့ .. နည်းကွဲသမားကြီး ဖြစ်သွားတာဆိုရင်တောင် သဘာဝကျသေးတာပဲ - အခု မနနဇင် က တကောက်ကောက်လိုက်နေတာကို သူက သားနေတာ ..”

ဒေါ်မေညွန့် က ကြားထားသည့် စကားတွေရော .. သမီး ပြောပြတဲ့အတိုင်းပဲ ရောထွေးပြီး စဉ်းစားနေခဲ့၏။ ဒီလိုပုံစံနဲ့ နေပေမယ့် သူများက စီးပွားရေးကို လက်ညှိုးထိုးလိုက်ရုံနဲ့ ပျက်စီးပြီးသား ဖြစ်သွားတောင် သင်းက လှုပ်နိုင်ခဲ့တာပဲ ..

ဒါဆိုရင် ကိုယ့်သမီးက သူဌေးသားပါဆိုပြီး တမ်းတမ်းစွဲ အထင်အမြင်နဲ့ အလင်္ကာ က ဘာလဲ ..။

“အလင်္ကာ က ဘာမှမဟုတ်တဲ့ ကောင်လေးပေါ့ ..”

“သူ့အမေကလည်း ရွှေဆိုင်ကြီးနဲ့ ပွဲရုံလုပ်ငန်းတွေနဲ့ပဲ မေမေ .. ဆင်းရဲတာမှ မဟုတ်တာ .. ဓနသိုက် ကတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် ခြီးဆောင်နိုင်တဲ့အရွယ်လေ .. အစစအရာရာ ကွာမှာပေါ့ ..”

“ချို .. အမေ သိချင်တာက ဘယ်သူ ပိုချမ်းသာသလဲဆိုတာ မသိဘူး .. သမီး ဒီလောက်ပြောလိုက်တာနဲ့ ဒီယောက်ျားနစ်ယောက်နင်းယှဉ်ကြည့်သင့်တဲ့လူတွေ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ အသိသာချည်း ..”

ချို မျက်နှာလေး မဲ့သွားသည်။ ဒေါ်မေညွန့် မှာ တော်တော်ကြီးကြီးထွက်နေပုံ ဖြစ်နေခဲ့လျက် ...

“ငါ အစတည်းက မိဘအရိပ်အောက်ကနေ ဘယ်တော့မှ ခွဲထွက်ဖို့တော့ မရှိဘူးရဲ့ အလင်္ကာ ကို သဘောမကျခဲ့တာ .. ဒါပေမယ့် မိဘအရိပ်အောက်က မက်လောက်စရာ ရှိနေတယ်ဆိုတော့ ..”

“မေမေရယ် .. ခုလည်း ဓနသိုက် က တစ်ကောင်ကြွက် ဆွေမျိုးနဲ့ သူတို့မိသားစု ဓနသိုက် ကို ငြိုငြင်မခံရဲကြဘူးဆိုတည်းက ဓနသိုက် ဘက်က မျှော်လင့်ခွင့် ရှိ ..”

“တော်တော် ချို ..”

ဒေါ်မေညွန့် စိတ်ညစ်နေသည့်ကြားက ဒေါသဖြစ်သွားခဲ့

“သူဌေးသားကို ယူနိုင်ရင်တောင် မိဘက သဒ္ဓါမှ စာရေးသူတွေထက် မျိုးမစပ်တဲ့ သူစိမ်းဆီက ပေးနိုးနိုး ကမ်းနိုးနိုးကို ပြီးတော့များ ညည်းက အိမ်ထောင်ပြုမယ် ဟုတ်လား ..”

“မေမေ ..”

“ငါ သိတယ် ..”

မယူမဖြစ် ယူရတော့မယ့် အခြေအနေဆိုတာကို မသိလို့ ပေး ..၊ ဒါကြောင့်လည်း ဒေါ်မေညွန့် ပိုပြီး နာကျင် ခံစားနေခဲ့ ဖြစ်သည်။

သားသမီးတွေကို အလိုလိုက်ခဲ့မိသည်။ အကြီးဆုံးသားက ကြီးစားပြီး မိဘစီးပွားရေးကို ယုတ်လျော့ ကုန်ခန်းခြင်း မဖြစ်ရ ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့ပေမယ့် သူမကတော့ အငယ်တွေကို အလိုလိုက် အဆောင်ရင်း မိခင်တစ်ယောက်၏ ကွပ်ကဲထိန်းချုပ်မှုတွေလည်း လျော့ရဲဖြင့်သာ ..၊

“ငါ ဝင်လိုက်တာ .. သူများသားသမီးကို ငါ မျှိုချိုးမျှစ်ချိုး လို့ .. ကိုယ်မွေးတဲ့ သမီးက သင်ခန်းစာ ပြန်ပေးတာပဲ ..”

မခံစားနိုင်သည့်အဆုံးမှာ နှုတ်မှ ဖွင့်ဟရေရွတ်မိ၏။ ထိုပြင် ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေမိလျက် ....

“ဝင်ကြွေကို ပြန်ဆပ်ရပြီဆိုရင် နှစ်ဆ ပြန်ခံရတယ်တဲ့ ကြောင့်ပေါ့ .. ဂီတ က ငါ့ကြောင့် ကလေးငယ်လေး ကြီးပြင်းတဲ့ အထိန်းအကွပ်မှ ဒုက္ခပင်လယ်ခဲခဲရပေမယ့် ကလေးက အပေးပေး ရှိတယ် .. ငါ့သမီးကတော့ ..”

“အလင်္ကာ က ချို့ အတွက် ဘာမဆို ရင်ဆိုင်မယ့်သူပါ မေ ..”
“ဘာ!...”

“လောလောဆယ် အခြေအနေလေး တစ်ခုပါပဲ ..”

“အခြေအနေ အချိန်အခါဆိုတာကို ကြည့်တတ်ရင် မှားသင့်တာ.. သင့်တာကိုလည်း တွေးခဲ့ရမှာပေါ့! .. စိတ်အလိုလိုက်ခဲ့တုန်းက သူ့အတွယ်လေး .. အခုမှ ..”

အဲဒါက ချို နဲ့ တိုင်ပင်ထားကြတာပါ မေမေရယ် .. ချို မှာ ဘာမှ အထုပ်အထည် မပါနိုင်ဘူးလေ .. သူ့မှာလည်း မိဘက ပြုစုပေးခဲ့တဲ့ ခြေဖဝါးအတိုင်း ကျောကော့ဆင်းလာရမှာကို ခန့်မိုး ထရံကာနဲ့ မနေနိုင်တာ ..”

ဗြဓာတ်ထဲမှာ ကြားဖူးသလိုမျိုး တိုက်ကြီးမက်တော့ ဗိုက်ကြီး တာပေါ့ ..၊ ခုတော့ ဖုံးဖိမရနိုင်သည့် ပြဿနာအတွက် အခြေအနေ အခါကို ကြည့်ပြီး ဘယ်လိုရှင်းကြမလဲ ..။

“နေမမ်းပါဦး .. ခုန ပြောသွားတဲ့ထဲမှာ ကလေး အိပ်နေတာကို ခြိတ် က မြင်သွားတယ်ဆိုတာ .. ညည်းက ကလေး အိပ်ပျော်သွား တစ်အောင်ပဲ အိမ်က ထွက်သွားတဲ့အချိန်ကစပြီး ပြန်လာတဲ့အထိ အိပ်ခန်းထဲမှာပေါ့ .. ဟုတ်လား ..”

ဘယ်လိုစိတ်ကူးတွေ ထဖြစ်ပြီး ကောက်ခါငင်ခါ မေးလိုက်မှန်း ..

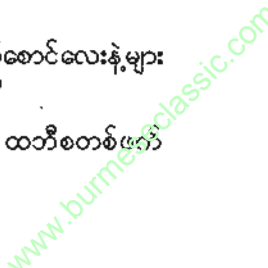
“ဟို .. ချို က ..”

“သူနဲ့ လက်ထပ်ထားပြီးသားမို့လို့ ဘယ်နေရာမှာတွေ့တွေ့ အချိန် လောက်ကြာကြာ အားလုံး တင့်တယ်တာပဲလို့ ထင်နေတယ်ပေါ့..”

“မဟုတ်ပါဘူး ..”

“ရှက်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ ချို ရယ် .. စာချုပ် နှစ်စောင်လေးနဲ့များ ဆို မယားလိုတွေ နေနေရတယ်လို့ .. ညည်း ..”

ဒေါ်မေညွန့် နေရာမှ ဆတ်ခနဲ ထရပ်လိုက်ကာ ထဘီစတစ်ဖြတ် ခြေလှမ်းပြင်လိုက် ပြန်လှည့်လာလိုက်နှင့် ...

၁၉၆

ပျစ်

စိတ်တွေ ကတုန်ကယင် ထဖြစ်လာတာကို ထိန်းလို့ မရနိုင်

“ညည်း ဒီလောက် သိက္ခာမဲ့နေမှတော့ ဘယ်ယောက်ျား အထင်တကြီး တန်ဖိုးထားတော့မှာလဲ .. ဟိုက ဘယ်လိုသတ္တဝါပြု သူယူမယ့် မိန်းမကိုတော့ တန်ဖိုးကြီးတဲ့ မိန်းမမျိုးကိုပဲ လိုချင်မှာ ညည်းကို လက်ထပ်ပြီး ရိုးမြေကျ ပေါင်းသင်းသွားရအောင် ညည်း မှာ ဘာများ မက်စရာ ရှိတော့လို့လဲ ဟင် ..”

“မေမေကလည်း ဘာမှ မထူးတော့တဲ့ဟာကို.. ခုမှ ဘာလို့ အကြီး ခံစားနေတာလဲလို့ ..”

“ညည်းကိုယ်မှာ အကြီးကြီး ထဖြစ်လာတော့မှာကို ငါ အထူးစိတ်ပိုက် နေရမှာလဲ .. တစ်ခါတလေ မှားမိခဲ့ပြီး ခိုးစားမှ များကို ဖြေလို့ ရသေးတယ် .. ညည်း မှားနေတာက မှားမိတာ မဟုတ်ဘူး .. မှားနေတာလို့ မထင်ဘဲ ပျော်ပျော်ကြီး ကျူးလွန်နေတာ တားနေတည်းက နောက်ဆုတ်ခဲ့ရင် ခုလို ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး .. လူငယ်တွေလိုသာ ခြေဆင်းပြီး ငိုပစ်လိုက်ချင်မိတော့သည် သို့က် မရှိသည့် တိုက်ကြီးထဲမှာ သင်းတို့က ကိုယ့်အိမ် ကိုယ်ရာလို့ ..”

“မေမေ ဖုန်း ထင်တယ် ..”

ဆုခံထိနေသဖြင့် ဖုန်းမြည်သံကို ကြားလိုက်သည့် ချို ချို လေး ဝင်းထိန်သွား၏။ ဒေါ်မေညွန့် က မသွားဘဲ သူမကိုပဲ စိုက်နေလျှင် ကိုယ်တိုင် ထယူပေးကာ ..

“ကိုလေး မေမေ .. ကိုလေးရဲ့ ဖုန်း ..”

အရေးအကြောင်းဆို သားက အိမ်က ခွာဖို့ ပြင်သည်။ သို့ ပြောဆိုမရ .. လိမ္မာတဲ့သားကျတော့ အသက်မရှည် .. ကိုယ့်လို ခြင်းအဖြာဖြာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ကုသိုလ်ကံမျိုး ဘယ်မှာရှိနိုင်မလဲ ..

“သားငယ် .. မင်း ဘယ်က ဆက်နေတာလဲ ..”

“ကျွန်တော် အလုပ်ကိစ္စ အဆင်ပြေဖို့ရှိလို့ ခရီးသွားရမယ် ..”

“ဖြစ်ရလေ သားရယ် .. ဂီတ ရှာပေးထားတဲ့ကား မရှိတော့တာနဲ့ အကြီး လူဖြစ်ရှုံးသွားပြီလား ..”

“ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်ချင်တာကို မေမေကတောင် ဝမ်းသာရမှာ အဲဒါတွေကို ပြောမနေပါနဲ့တော့ .. မေမေတို့အိမ်မှာ မမလည်း တော့ဘူး.. ကျွန်တော်လည်း အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်သွားပြီ.. ရှေ့လျှောက် ညစ်နေဖို့တွေချည်းပဲ ..”

“ဒါဖြင့် တို့တွေက အစတည်းက မင်းနဲ့ ဂီတ ရဲ့လုပ်စာကို မျှော်ကြီး စားသောက်လာခဲ့ရတာပေါ့ ..”

“အစက မပြေလည်ခဲ့ဘူးလေ .. အခု အိမ်ဖွားလခနဲ့ အဆင်ပြေနေ ထိ မမ လုပ်ပေးသွားတာပဲ ..”

“သားငယ် ..”

“မေမေ ပြောလို့ ပြောပြတာပါ .. ပြီးတော့ အခု တစ်ယောက်ကို သောက် ငဲ့ညှာတဲ့အနေနဲ့ မမကို အိမ်မှာပြန်နေဖို့ ခေါ်လိုက်ပါ..”

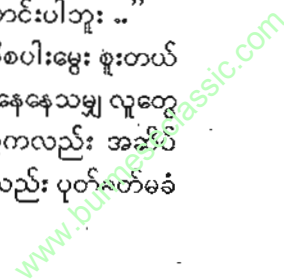
“ဘာ!...”

“မမက မိန်းမသားတစ်ယောက်တည်း မေမေ ..”

“အဲဒီတစ်ယောက်တည်းက ငါတို့ထက် ငွေရှာနိုင်တယ် ကျော်.. တော့ တို့အိမ်ကို ရောက်မလာခင်တည်းက သူ့မှာ တိုက်ခန်းနဲ့ အခြေ နဲ့.. ပြောလိုက်ရင် ‘အားကိုးရှာချင်လို့ မဟုတ်ဘူး’ ဆိုတာက ထိပ်က ..”

“အဲဒါတွေ ထားလိုက် မေမေရာ .. မမကို မေမေ မခေါ်ချင်ပေ သူ့ကို မိသားစုလို လက်ခံခဲ့ပြီးပြီ .. အလုပ်အကိုင် အဆင်မပြေကာ ချစ်ချင်းကြီး ဘာမှမဆိုင်ဘူး ထလုပ်တာ မကောင်းပါဘူး ..”

“ကောင်းတယ် .. သူ တော်တာတွေ ငါ မျက်စိစပါးမွေး စူးတယ် .. ခုလိုလုပ်မှုကို ကောင်းသွားတာ .. သူ ဒီမှာ နေနေသမျှ လူတွေ ပြုလောက်အောင် ရက်ရောပေးကမ်းနေတာတွေကလည်း အဆိုပါ တာကံတွေပဲ .. ဒါတွေကြောင့် ငါ့သား လူပျိုကိုလည်း ပုတ်ခတ်မခံ

နိုင်ဘူး ..”

“ဟား!...”

“ကျော် .. မအေကို မင်း ဘာမှ မိကျောင်းမင်း ရေခင်းပြင်
မလိုဘူး .. အခု အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့ဦး .. ခရီးသွားမယ်ဆိုလည်း ဖုန်း
ဆက်ပြောတာနဲ့ ပြီးရတယ် .. ပြန်လာပြီဆိုလည်း သူများက
သိရတယ် .. အခု ခရီးသွားမယ်ဆိုရင် အိမ်ကနေ သွား ..”

“မလာချင်ဘူး မေမေ .. အခု မားလေး ရှိနေလား .. က
ပြောချင်လို့ ..”

မား ..

ငါ့မြေးလေး ဘယ်ရောက်သွားလဲ ..

ဖုန်းကိုင်ထားရှင်း မျက်လုံးက ဟိုဒီ ရောက်သွား၏။

“မေမေ ..”

“မား .. မြေးလေး အိပ်နေတယ် ..”

အလွယ်တကူ ဖြေလိုက်တော့ ကျော် အသံ ခဏ တိတ်သွား

ပြီးမှ ...

“မမက တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်နေရာတာ .. မ
သူ့အမေနဲ့ ပြန်ထည့်ပေးလိုက်ပါလား ..”

“ဘာ!... ပြောတယ်ကွ ..”

“ဖြစ်သင့်တာကို ပြောနေတာ မေမေ .. သူက မိသားစု နေ
မှုကို မက်လိုတောင် ခြစ်ခြုတ် ကြိုးစားပြီး မေမေဆီ ရောက်
လာခဲ့တဲ့သူပါ .. မေမေက သူ့သားလေးကိုတောင် အနိုင်ကျင့် ယူ
လိုက်သေးတယ်ဆိုရင် ..”

“မင်းက မအေကို ပြောတယ် .. ဟုတ်လား ..”

“ကျွန်တော်က ..”

“အိမ်မှာ တစ်နာရီပြည့်အောင် မနေတဲ့သူက ကိုယ့်အိမ်မှာ

ကျွန်တော်နေလဲဆိုတာရော မင်း သိရဲ့လား ..”

“အမြဲတမ်း ဖြစ်နေတာတွေကို ကျွန်တော် စာရင်းပြုစုထားရင်
ဘာင် နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး .. အခု မေမေက ကျွန်တော်ကို ပြန်လာစေ
တာလား... အိမ်မှာရှုပ်ယှက်ခတ်နေတာတွေကို ပြောပြချင်လို့လား..”

“မင်းကရော ဘီဇ်ကို သတိရလို့ ဖုန်းဆက်တာလား .. ဂီတ တို့
အမိအတွက် ဟီးရီး လုပ်ချင်တာလား ..”

“မေမေဘာသာ ထင်ချင်သလို ထင် မေမေရာ .. ကျွန်တော်လည်း
ပြန်ပြသနာနဲ့ ကိုယ် အရေးကြီးနေတာ .. တစ်ခုပဲ မေမေကို ပြောချင်
တယ် .. မမကို မေမေ မချစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် သိတယ် .. ဒါ
မယ် ..”

“အိမ်ကို ခေါ်မထားနိုင်ဘူး ကျော် .. မြေးလေးကိုလည်း မပေးနိုင်
..”

“ပြီးတာပဲ မေမေ .. ကျွန်တော်လည်း မေမေဆီ ဘယ်တော့မှ
လာတော့ဘူး ..”

“ဘာ!...”

ခေါ်မေညွန့် အံ့သြခြင်း၏ နောက်မှာ ဒေါသတွေပွက်ပွက်ဆူသွား၏။

“ဘာပြောတယ် ကျော် .. မင်း!... ကျော် .. ဟဲ့ .. တောက်!...”

ဖုန်းချသွားပြီဖြစ်သည့် ကျော် ကို ပြေးခုန်ဆွဲထားတော့မတတ်
ခင်ရဲ ဖြစ်ကျန်ခဲ့ရင်း တက်ခေါက်မိ၏။

သားက တစ်မျိုး .. သမီးက တစ်မျိုး .. တစ်ယောက်ကိုမှ သူမ
နားချုပ်ကိုင်နိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ ..။

“မေညွန့် .. မားလေး အိမ်ပေါ်ထပ်မှာ မရှိဘူး ..”

“ဘာ!...”

ခေါ်ဦး က ပန်းသီးစိတ်တွေ ထည့်ထားသည့်ပန်းကန်လေးနှင့်
ထားပေါ်က ဆင်းလာကာ ...

“ကျွန်မ ခြံထဲ သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ် နော် ..”

ဒေါ်မေညွန့် နဲ့ ချို တို့ အကြည့်ချင်း ဆုံသွားကြသည်။ ချို ခေါင်းခါ၍ ...

“ချို နဲ့ ပြန်ပါလာတည်းက အိမ်ပေါ်တက်သွားတာ ..”

“သိတယ် ...ညည်း အခု ဝတ်စားပြီး ပြန်ဆင်းလာတော့ .. အထွက်ဦးမှာပဲ ထင်ပြီး ခြံထဲက ဆင်းစောင့်နေသလားမှ မသိတာ ..”

“မဟုတ်လောက်ပါဘူး .. ချို က အပြင်သွားမယ်ဆိုရင် အရင်ကပ်ပြောပြီး ရေချိုး အဝတ်စား လဲခိုင်းထားနေကျ ..”

“ကျွတ် .. ငါတော့ သေချင်တာပါပဲ .. ငါ့ကိုယ်ငါ ဘာတွေ နေမှန်းကို မသိတော့ပါဘူး ..”

“ချို ကိုယ်တိုင် သွားရှာလိုက်မယ် မေမေ .. ကိုယ့်အိမ်မှာကိစ္စ ဟာ ပူမနေပါနဲ့ ..”

ချို ထွက်သွားဖို့ ပြင်လိုက်လျှင် ဒေါ်မေညွန့် ရဲ့ဖုန်းက မြည်းပြန်၏။ ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ မသိသော ဖုန်းနံပါတ်မို့ ...

“ဟလို .. ဒေါ်မေညွန့် ပါ ..”

“... ..”

“ဟင်!...”

ဒေါ်မေညွန့် ရဲ့မျက်လုံးတွေ ပြူးကျယ်သွားပုံက သတိလန့်မလား .. ဖုန်းကို လွှတ်ချပစ်တော့မလား .. တစ်ခုခုတော့ မလွဲဖြစ်တော့မှာမျိုး ..။

“မေမေ!... မေမေ ဘာဖြစ်တာလဲ .. ဘယ်သူလဲ ..”

“ဓနသိုက် ..”

“ဟင်!...”

အခန်း (၂၆)

“ငါ တောင်းဆိုနေရင် ခွင့်ပြုပေးမှာ မဟုတ်ဘူး .. သွားရင်းနဲ့ပဲ တိုယ့်ဘာသာ ဝင်တွေ့သွားတော့မယ် ..”

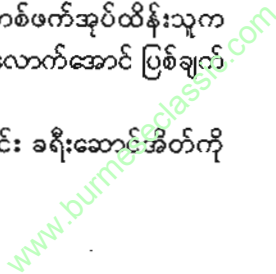
“နင် အိမ်ရှေ့ရောက်သွားတာနဲ့ အဆင်ပြေမှာပဲလို့ ထင်နေတာ လား... ပြီးတော့ ညဘက်ကြီး ငါတော့ နင်ကို တံခါးဖွင့်ပေးမယ် မထင်ဘူး ဂီတ ..”

“လွမ်း ရယ် .. အဲဒီလောက် ဖြစ်ရအောင် ရန်သူတော်ကြီးတွေမှ မဟုတ်တာ .. သူ စိတ်ချမ်းသာသလို လုပ်ကြည့်ပါစေ ..”

ဂီတ မျက်နှာလေးကို ကြည့်၍ လွမ်း ရဲ့စကားကြောင့် ထပ်ပြီး ဆေးနာတိုးသွားပြီကို သိလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝင်ဒီ က လွမ်း ကို ပြောပြီး ဂီတ လက်လေးကို ကိုင်၍ ...

“ဘာဖြစ်လဲ ဂီတ .. ကိုယ်က မအေပဲ .. ကလေးကို တွေ့ခွင့်မရ လောက်အောင် ဘာမှ ဖြစ်စရာ မလိုဘူး .. တစ်ဖက်အုပ်ထိန်းသူက ပအေဆိုရင်တောင်မှ မိခင်မှာ အခွင့်အရေး မရှိလောက်အောင် ပြစ်ချက် ရှိနေရင်သာ သူတို့ တားဆီးနိုင်မှာ ..”

သူငယ်ချင်းတွေ စကားကို နားထောင်ရင်း ခရီးဆောင်အိတ်ကို အပြီးသတ် ပိတ်လိုက်သည်။

ခရီးထွက်ရတော့မည့်အတွေးကို ဘယ်လိုပဲ ဖျောက်ဖျက်ထားပေမယ့် စိတ်က တစ်ချက်လေး ညွတ်ကျသွားတာနှင့် မျက်ရည်က ငွေ၏။ သားလေးကို သူမ ထားခဲ့ရမည် ။ ဟိုမှာ အဆင်ပြေပြေ မပြေပြေ အနည်းဆုံး တစ်နှစ်အထက်တော့ ကြာမှာပဲ ဖြစ်သည်။

သူမ လုပ်နိုင်ပါ့မလား ။
သားလေးနဲ့ နင် တကယ် ခွဲနိုင်လို့လား ဂီတ ဟင် ။
မျက်ရည်စက်တွေ အိတ်ပေါ်ကို တပေါက်ပေါက် ကျလာကြတာ အသံတွေပါ မြည်၏။

“ဟင် .. ဂီတ ငိုနေတယ် ..”
“ဂီတ ရယ် ..”
လွမ်း တို့ ဂီတ ရဲ့ မျက်ရည်တွေကို မြင်သွားကြလျှင် သူမတို့ပါ ငိုသံတွေ ပါကုန်ကြ၏။

“ဂီတ ရယ် .. နင့်ကို သူများက စရိတ်စက အကုန်ခံပြီး ခေါ်တယ် .. ဟိုမှာ ကိုယ် တတ်ကျွမ်းတဲ့ပညာနဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ကွက်တွေ လည်း အဆင်သင့် ။ နင် ဒါတွေကိုလည်း လက်လွတ်မခံနိုင်ဘူးမို့လား ..”

“အေးလေဟယ် .. ဒီက ပြဿနာတွေ .. ကလေးကို ထားခဲ့ရတဲ့ အကြောင်းတွေချည်း မတွေးဘဲ အကောင်းဘက်က ဆွဲတွေးလိုက်ဟာ ..”

ဂီတ ခေါင်းလေးညှိတ်ပြီး မျက်ရည်တွေ သုတ်ပစ်ရှာသည်။
ထိုစဉ် ဖုန်းလာသဖြင့် ဆားမှာ ချထားသည့် ဆလင်းဘက်စ် ဆားစစ်လေးထဲကနေ လွမ်း က ထုတ်ပေးသည်။

“ရှော့ .. နင့်ယောက္ခမ ခေါ်နေတာ ..”
“ဟင် ..”
“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ .. ကွက်တိပါလား ..”
လွမ်း တို့တင် မကဘဲ ဂီတ စိတ်စောစွာ ဖွင့်လိုက်မိကာ ...

“ဟလို ..”
“ဂီတ ..”
“ဟုတ်ကဲ့ အမေ .. ဂီတ ခုပဲ လာမလို့ ..”
“အေး .. ညည်းကို အဲ့ဒါ ပြောမလို့ပဲ .. ဒါပေမယ့် လာရမှာ မဟုတ်ဘူး သွားရမှာ ..”

“ဟင် .. ဘယ်ကိုလဲ ..”
“မြေးကို ခနသိုက် ခေါ်သွားတယ် ..”
“ဘာ!...”
နားထဲမှာ မိုးကြိုးပစ်ခံကြီးလို ကိုယ့်အသံကိုတောင် မမှတ်မိလိုက် ။

“ဘယ်ကို ခေါ်သွားတာလဲ ဟင် .. သူက ဘာလုပ်တာလဲ ... အမေတို့ကို ဘယ်သူ ပြောတာလဲ ..”

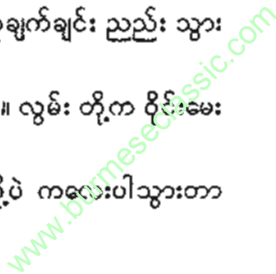
“သူပဲ ပြောတာ .. ကလေးက သူ့ဘက်ကို ကူးလာတာတဲ့ .. ဒါပေမယ့် သူ ပြန်မလွှတ်နိုင်ဘူးတဲ့ .. ညည်းကိုယ်တိုင် လာပြန်ခေါ်ပါတဲ့ ..”

“တောက်!...”

“မြေးကလည်း ဖုန်းပြောတာ ရယ်ရယ်မောမောပဲ ... မေမေ လာခေါ်မှာလား လို့တောင် မေးလိုက်သေးတယ် .. ကလေးက မြဲနီးချင်းမို့ လွယ်လွယ် ချောခေါ်လို့ ရသွားတာ နေမှာ .. ညနေတည်းက ကလေး ပျောက်နေလို့ ငါတို့ ရှာလိုက်တာ နဲ့နေတာပဲ .. ရဲစခန်းသွားတော့မယ် လုပ်မှ သူ့ဖုန်း ဝင်လာတာ .. အဲ့ဒါ မြေးကို ခုချက်ချင်း ညည်း သွားခေါ်ပေးပါ ..”

ဒေါ်မေညွန့် က ရာဇသံ တင်းသွားသည်။ လွမ်း တို့က ဝိုင်းမေးကြပြီး တအံ့တဩတွေ ဖြစ်နေကြကာ ...

“ဒါဆို ပြောပုံက နင်က ချစ်ပွေထားလို့ပဲ ကလေးပါသွားတာ

လိုလိုပါ ..”

“ငါတော့ မယုံပါဘူး .. ချို့ ဆိုတဲ့တစ်ယောက် ပတ်ရှုပ်နေတာပဲ ဖြစ်မှာ .. သူက မင်္ဂလာစရိတ် လိုနေတဲ့သူ .. ဓနသိုက် က ပေးနိုင်တဲ့လူ မို့လို့ ..”

“ဘာလဲ သူတို့ ပူးပေါင်းကြံတယ် ထင်လို့လား ..”

“မဟုတ်ဘူး .. သူက ဟိုတစ်ယောက်ကို ခုတ်းလုပ်ပြီး ငွေညှစ်ချင် လို့ နေမှာ .. ဂီတ မှာ ခြူးတစ်ပြားမှ မရှိတော့ဘူးဆိုတာ သူတို့က ယုံတာမှ မဟုတ်တာ ..”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး ..”

ပြောလိုက်ပြီး ဂီတ က ဆလင်းဘက်ခံကို ကိုင်၍ ဆတ်ခနဲ ထရပ် သည်။

“ဒီလူ ငါ့ကို ဒုက္ခပေးဖို့ အမျိုးမျိုး ကြိုးစားနေတာ ..”

“ဟဲ့ .. နင်က အဲဒါကို တန်းတန်းမတ်မတ်ကြီး တိုးဝင်သွားမလို့ လား .. ပြန်ပေးဆွဲတာလည်း မဟုတ်ဘူး .. လူသတ်သမားလည်း မဟုတ် ဘဲနဲ့ဟာ .. မနက်မှ ..”

“မနက်ထိ နေလို့ မဖြစ်ဘူး ဝင်ဒီ .. သားက လူစိမ်းတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ညလုံး နေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး .. ကလေး ဂျီကျရင် ဒီလူ ကလေးတို့ ဒုက္ခပေးလိမ့်မယ် ..”

ထိုအချိန်လေးမှာ ဘယ်လိုဖိအားမှ မပါခဲ့ဘဲ သားလေးကို စိုးရိမ် စိတ် တစ်ခုတည်းနှင့် ဂီတ တစ်ချက်လေးမှ မတွေ့စေခဲ့ပေ ..။

ဓနသိုက် ဘယ်အိမ်မှာလဲလို့ မေးလိုက်တော့ ဒေါ်မေညွန့် ထ ဖုန်းနံပါတ် ပြန်ပေးသည်။

“ညည်းကို သူ ပြောလိမ့်မယ် .. ဖုန်းဆက်ပေးလိုက်” တဲ့ ..။

ဒေါ်မေညွန့် ရဲ့ ဒေါသသံက ကိုယ့်ကို စကားတောင် ပြန်မပြောချင် အောင် ဖြစ်နေမှန်း သိသာ၏။

ဒါဆို မြေးဖြစ်သူ ဒုက္ခရောက်နေတာ ကိုယ်ကြောင့်လို့ လုံးလုံး လျားလျား သတ်မှတ်လိုက်တာလား ..။ ကိုယ့်သားလေးကို ပူပန်သည် ဆိုတော့ လွမ်း တို့ ထင်သလို ဟန်ဆောင်မေတ္တာမျိုး မဟုတ်သည်မို့ ကျေနပ်စရာပါ ..။

ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ကို ဘယ်တုန်းကမှ အထင်တကြီး မရှိခဲ့သည့် အဖြစ်က ခုလိုမျိုး အထင်မြင်သေးဖွယ်တွေ ထပ်ရှိလာတော့ ရင်နာမိ သည်။

သူ ပြောသည့်ခြံနံပါတ်ရှေ့ကို ရောက်တော့ ညရှစ်နာရီခွဲပြီ ဖြစ် ၏။ ဘဲလ်နိပ်လိုက်သည်။

ခြံတံခါး၏ အထဲနဲ့အပြင် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မီးရောင်တွေ ဖွေးထိန် သွား၏။ ပြီးတော့ အထဲမှာ ခြံစောင့်မျက်နှာကြီး နိုးကပ်စွာ ပေါ်လာကာ သူကလည်း ဂီတ ကို သေချာကြည့်၏။

“ကျွန်မ ..”

မှာထားပါတယ် .. ဝင်ပါ မိန်းကလေး ..” လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ပန်းခြံထဲက မီးတိုင်တို့၏အလင်းရောင် ပြောက်တိပြောက်ကျားက ကားလမ်းပေါ်ကို တိုးမပေါက်ဘဲရှိကာ ရှေ့တူရှုက မှောင်မိုက်နေ၏။

“မိန်းကလေး ဝင်သွားပါ .. ကျုပ် လမ်းမီးတွေ ဖွင့်လိုက်ပါမယ်..”

လူကြီး သူ့အိမ်လေးထဲ လှည့်ဝင်သွားပြီး မကြာမီ ဂီတ ရဲ့ရှေ့မှာ မီးတိုင်တွေ တစ်တိုင်ပြီးတစ်တိုင် လင်းသွားသဖြင့် တိုက်ကြီးဆီ ဦးတည်နေသော ဂငယ်ပုံ ကတ္တရာလမ်းမကြီးကို ထင်ရှားစွာ မြင်လိုက် ရ၏။

အိမ်ထဲကို မရောက်သေးပေမယ့် ဒီပိုင်ရှင်၏ ခမ်းနားကြီးကျယ်ပုံ တို့ စတင် ခံစားမိလိုက်သည်။ ခြံစောင့်ရှိသည်ဆိုတော့ အထဲမှာ တခြား အလုပ်သမားတွေလည်း ရှိနေနိုင်၏။

ဆွေမျိုးညာတိ မရှိတဲ့လူက အိမ်မှာလည်း အလုပ်သမား များများ ခေါ်မထားမှာ သေချာပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုလျှင် သူ့ပုံစံက ဂီတ တို့လို မိသားစုအသိုက်အဝန်းအပေါ် မက်မောတွယ်လာလိုပုံ မရှိ ...

တစ်ကောင်ကြွက်နေခြင်းကြောင့် တစ်ကိုယ်တည်း အထီးကျန်စွာ နေခြင်းအပေါ် အသားကျ တောင်ဝင်နေတာလည်း သိသာသည်။

ဒီလိုလူမျိုးက သားလေးကို ဒီထိ ဘယ်လိုငြိုးယောင်းစည်းရုံးပြီး ခေါ်လာခဲ့တာလဲ ...။

သားလေးကတော့ သူ့ကို အဲဒီလူက ဆူပြီ မာန်ပြီဆို ထိုသူကိုသာ အာရုံစိုက်နေတတ်ကာ ထိုသူ၏ အာရုံစိုက်မှု နူးညံ့မှု တစ်စုံတစ်ရာကို မမြင်ရမချင်း ကြောက်ရွံ့နောက်တွန့် ကျန်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မရှိ ...။

မူကြိုမှာ အပ်ထားကာစကဆို သူငယ်ချင်းတွေ ရတော့ ပျော်နေ တတ်ကာ ဘယ်သူငယ်ချင်းရဲ့အဖေက မျက်နှာကြီး ဘာကြောင့် တည် နေတာ ...။ 'သားကို ဘာဖြစ်လို့ ရယ်မပြတာလဲ' စသဖြင့်သော မေးခွန်း လေးတွေနှင့် စာမဖတ်ခင် သိချင်တာအားလုံး မေးနေတတ်၏။

ပြီးတော့ 'ဒီနေ့ မာမာ ဒက်ဒီက သားသားကို ရယ်ပြတယ်' စသော သူ ပြန်ရလိုက်သည့်အပြားကို တခမ်းတနား ပြန်ပြောပြခဲ့တာ တွေ ...။

ထိုပြင် သူများခြံထဲက ပန်းလေးတွေ လှနေတာမြင်လျှင် 'တီချယ် ကို ပေးချင်တယ် .. တီချယ်က ပန်းပန်ထားရင် လှတယ်' ဟု ပူဆာ လှန်းသဖြင့် ပန်းလေးတစ်ပွင့်လောက် ရောင်းပါလို့ ဂီတ က တောင်း ပန်ပြီး ပန်းဝယ်ပေးခဲ့ရသည်။

ဒီခြံရှေ့က သားအမိ အမြဲတမ်း ဖြတ်လျှောက်သွားနေကျမို့ ခြံ ထဲက လူကလည်း ဂီတ တို့ကို သိနေကာ ပန်းခူးခွင့် ပေးထားခဲ့တဲ့ အထိ ...။

"သားသားက ပန်း နေ့တိုင်း မခူးပါဘူး ..."

"ဟေ .. မင်းပဲ ပန်းတွေခူးပြီး မင်း တီချယ်ကို ပေးချင်လို့ဆို .. တစ်နေ့ တစ်ပွင့်လောက်နဲ့ ငါ့ခြံကြီးထဲက ပန်းတွေ ဘာမှ ယုတ်လျော့ မသွားပါဘူးကွ .."

"ဟင်္တင်အင်း .. မေမေက သူများဆီက ဘာမှ အလကားမယူရဘူး တဲ့ ...။ သားသားကလည်း တီချယ် စိတ်ဆိုးနေလို့ ပန်းပေးချင်တာ .. အခု တီချယ်က သားသားကို စိတ်မဆိုးတော့ဘူး ..."

သားလေးကို လက်ဆွဲထားလျက်နှင့် ဂီတ လည်း အနားမှာ ရှိနေ ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ခြံပိုင်ရှင်က အံ့သြသွားတော့ ဂီတ ကို လှမ်းကြည့်ပြီး ကြားလား .. 'ဆိုတာမျိုး မေးဆတ်ပြသည်။

ဂီတ က ရယ်ကာ ...

"ဒါဆို သားသား က တီချယ် စိတ်ဆိုးနေလို့ ပန်းပေးပြီး ချော လိုက်တာပေါ့ .. ပြောပါဦး .. ပန်းပေးပြီး ချောရတယ်လို့ သားကို ဘယ်သူ ပြောလိုက်တာလဲ .."

"မေမေလေ .."

"ဟင် .. မေမေ .."

"ဟုတ်တယ် .. မေမေ ဘုရားပန်းလဲနေတုန်း သားသားက ပန်း လေးတွေ ချိုးပြီး မေမေကို ပန်ပေးရင် မေမေရယ်တယ်.. အဲဒါကြောင့်.."

"ဟား .. ဟား .. ဟား ... ငါ့ကောင်ကြီးက လူလည်ပဲကွ .."

ဂီတ ခြေလှမ်းတွေ တိုက်ကြီးဆီ ဦးတည်ရင်း သားအတွက် အလားအလာကောင်းတွေ ရှိနေမို့ ကြိမ်နီ ကြွေးယူနေမိသည်။ သားလေး ကတော့ ဒီလူ့ကို ကြောက်နေမှာ မဟုတ်ပါ ...။

သူ့ကို ဆူငေါက် ငြို့ငြင်ထားခဲ့ပေမယ့် နွေးထွေးကြည်သာပုံလေး ဘာချက်လောက် ပြလိုက်တာနှင့် ပျော်ပျော်ကြီး ပါဝင်စီးပျောသွားမှာပဲ ခြံစံသည်။

ခုလောက်ဆို သားလေး အိမ်ပြန်ချင်နေလောက်ပါပြီ .. ဒီလူလည်း

မင်းသားခေါင်းဆောင်းထားတာကို ဘယ်လောက်ကြာကြာ ထိန်းနေနိုင်မှာလဲ ..။ ကလေးက ငို .. သူက ဒေါသထွက်လာခဲ့လျှင် ..

“အမေ့!...”

အိမ်တံခါးဝရောက်ကာမှ အခြောက်တိုက် ခလုတ်တိုက်မိသေးသည်။ လှေကားငါးထစ် ခပ်ပြေပြေ ပြားပြားလေးကို စိတ်စောပြီး တစ်မိသဖြင့် အပေါ်ရောက်မှ ခလုတ်တိုက်မိကာ ခြေမတစ်ခုလုံး အဆမတန်နာကျင်သွား၏။

“ကျွတ် .. ကျွတ် ..”

ငုံ့မကြည့်ဖြစ်ဘဲ မျက်နှာလေး မှဲသွားပြီး ညည်းမိသည်။ ပြီးတော့ အဆင်သင့် ဖွင့်ထားသည့် တံခါးဝမှာ ရပ်လိုက်ပြီး ...

“ဒီမှာ ..”

“ဝင်ခဲ့လေ .. တံခါးဖွင့်ထားတာပဲ ..”

စဉ့်ခန်းတစ်ဝက်လောက်ကို မြင်နေရပေမယ့် လူကို မတွေ့သေး။ ဖိနပ်ချွတ်ရခြင်း မချွတ်ရခြင်းကိုလည်း သတိမထားမိဘဲ သားရဲ့စကားသံ .. ဒါမှမဟုတ် ငိုသံ တစ်ခုခုကို နားစွင့်ရင်း အထဲကို ဝင်ခဲ့မိသည်။

စဉ့်ခန်းရဲ့နောက်က ရှိုးကေ့စ်အထပ်စင်တစ်ဖက်ကနေ ဓနသိုက်ထွက်လာတာ မြင်သည်။ ဒါပေမယ့် ဂီတ မျက်လုံးတွေက လှေကားကြီးကို လှမ်းကြည့်မိနေကာ အပေါ်ကို ထောင်တက်သွားသမျှ မျက်လုံးနောက်ကို မျက်နှာပါ ပါသွားခဲ့၏။

လှေကား၏ကျောဘက်ကနေ သူ့မ မြင်နေရတာဖြစ်ကာ ခြောက်လိမ်လှေကားပုံစံက မြွေတစ်ကောင်လို အလုံးမဟုတ်ဘဲ ယပ်ပေးပေးဖြန့်ထားသည့် ကိုယ်လုံးမျိုးနဲ့ လိမ်ကောက်တက်သွားတာ ဖြစ်သည်။ ဒီလောက် အထပ်မြင့်ကြီးနဲ့ဆို သားလေး အပေါ်ထပ်ကနေ ငိုအော်တာတွေကို အောက်က ကြားနိုင်ပါ့မလား ..။

စဉ့်ခန်းကို ခြေထောက်တွေက တစ်လှမ်းချင်း ဦးတည်နေခဲ့

... ဂီတ မျက်နှာက မော့နေသဖြင့် ...

“မင်း ဒီမှာ ခဏ ထိုင်ဦး .. ဖုန်းပြောစရာ ရှိလို့ ..”

“ဘာ!...”

ထိုစကားကြားမှ ဂီတ စိတ်တွေ သူ့ဆီ ပြန်ရောက်၏။ ဖုန်းက ... မီးခိုးလွန်နေသော စီးကရက်တစ်ဖက်နှင့် ဓနသိုက် က ... တွေ့ဆုံ ညွှန်ပြကာ ...

“ထိုင်ဦး ..”

“ရှင်ဆီကို စကားစမြည် ပြောကြဖို့ လာတာ မဟုတ်ဘူး ..”

“မင်းကိုလည်း စကားပြောဖို့ ထိုင်ခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး ..”

သူက ဖုန်းခေါ်ပြီး ရှေ့ကို လျှောက်ထွက်လာလျှင် ...

“ဒီမှာ ..”

သူ ခေါ်လို့ ရောက်လာရတဲ့လူကို အဖက်မတန်လို ထားပြီး ဖုန်း ... ပြင်နေတာကို ဂီတ သည်းမခံနိုင် ...

“ဓနသိုက် ..”

သူ့ရှေ့ကနေ ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ်လေး ပိတ်ရပ်ပစ်လိုက်ကာ ...

“ကျွန်မသား ဘယ်မှာလဲ ..။ ကျွန်မကို ခေါ်ပြီး ဘယ်လို နှိပ်စက်

အစဉ်တွေ ရှိထားသလဲ .. ရှင် ဘာလုပ်မှာလဲ .. ပြောစမ်းပါ ..”

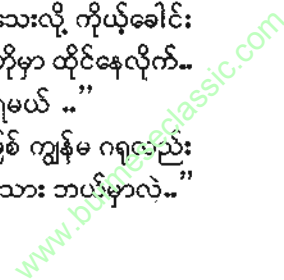
“မပြောနိုင်သေးဘူး ..”

“ရှင် အဲဒီလို အချိုးတွေနဲ့ အနိုင်ပိုင်း ပြောနေရတာတွေကို ကြိုက် ... ဟုတ်လား ..”

“မနိုင်သေးဘူး .. မင်းကို ဘာမှ ဒုက္ခမပေးရသေးလို့ ကိုယ့်ခေါင်း ... နှိပ်ပစ်ရမလား စဉ်းစားနေတာ .. အဲဒီတော့ ဟိုမှာ ထိုင်နေလိုက် ..

... တွက် ငါ့အစီအစဉ်တွေကို တစ်ခုချင်း သိရမယ် ..”

“မထိုင်နိုင်ဘူး .. ရှင်အစီအစဉ်တွေ ဘာဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မ ဂရုလည်း ... ဘူး .. အခုချက်ချင်း သားကိုခေါ်ပေး .. ကျွန်မသား ဘယ်မှာလဲ ..”

“မရှိဘူး ..”
 “ဘာပြောတယ် ..”
 ခနသိုက် အေးတိအေးစက် ဖြေကာ ဖုန်းကို နားမှာကပ်၍
 “အေး .. မင်းပို့တဲ့ မက်ဆေ့ချ် ရတယ် .. ငါက ..”
 သူ ဖုန်းပြောနေတုန်း ရိပ်ခနဲ ဖြတ်ပြေးသွားသည့် အခန်း
 ကြောင့် သူ လှည့်ကြည့်မိကာ ...
 “ဟိတ် ..”
 ဂီတ ကို သူ ဖမ်းဆွဲလိုက်၏။ လက်ကောက်ဝတ်လေးထိုး
 ကထိ ကိုင်လိုက်မိလေမယ့် လွတ်ထွက်သွားလျှင် ...
 “ဟေ့ .. ရပ်လိုက်စမ်း ..”
 ဂီတ က တစ်ချက်မှ လှည့်မကြည့်ဘဲ လှေကားကြီးဆီ တန်း
 မတ်မတ် ပြေးသည်။ လှေကားငါးထစ်မှာ တစ်ဆစ်ချိုးထားသော
 အောက်က မော့ကြည့်တော့ လှေကားရဲ့ကျောပြင်က ယပ်တောင်
 တွေလို ဖြာနေတာ ဖြစ်သည်။
 ထိုပြင် ပန်းရင့်ရောင် ကော်စောပွင့်ကြီးတွေ အပြည့်ခင်း
 သဖြင့် ရုတ်တရက် ခြေချော်ကျဖို့လည်း မရှိ ...။
 ဂီတ အပေါ်ဆုံးထိ တစ်ချက်မှ မနားဘဲ မောရမှန်းလည်း
 ဒါပေမယ့် လှေကားထိပ်မှာ လက်ရန်းနဲ့အတူ ခွဲထွက်သွား
 ကော်ရစ်ဒါကျဉ်းကျဉ်းနှင့် လမ်းခွဲလေးရယ်.. ဒီဘက်မှာ ဧည့်ခန်း
 ဧည့်ခန်းရဲ့နောက်မှာလည်း အခန်းတွေ ရှိနေသေးသည်။
 ရပ်နေသည့် ရှေ့တည့်တည့်မှာတော့ ပိတ်ထားသည့် ပြတင်းတစ်
 ပါသော အခန်းနံရံ ..
 သူမ ဘယ်ကိုသွားရမလဲ ...
 စောစောက ပစ္စည်းပြုတ်ကျသံလိုလို .. ပြေးလွှားသံလိုလို
 ကြားလိုက်ရတာ ခုတော့ တိတ်ဆိတ်လိုပါလား ..

“သားလေးရေ ..”
 သူမအသံသည်သာ ပဲ့တင်ထပ်သွား၏။ မီးရောင်က ဖွေးထိန်နေ
 သံမှ မကြားရပေ ..။ အလုပ်သမား ဘာညာ၏ အရိပ်အယောင်
 မမြင်ရ .. ဒို့ပြင် ဘာလှုပ်ရှားမှုမျိုးမှလည်း မမြင် ..။
 “သား .. သားလေး အိပ်ပျော်နေတာလား .. မေမေ လာပြီလေ..”
 ဂီတ နောက်ကိုလည်း လှည့်မကြည့်ဘဲ .. ဘယ်သူ့နေရာဆိုတာ
 မသိရမိစိတ်ဘဲ အခန်းတွေ မြင်မြင်သမျှ ပြေးဖွင့်၏။
 “သားလေး ..”
 “ဒုန်း .. ဒုန်း ..”
 ဒုန်းလို့မပွင့်သည့် အခန်းတွေကို တမင် ဆူညံသွားအောင် ထုနှက်
 ၏။ သားလေးက အိပ်ရေးဆတ်သူ ဖြစ်သည်။
 အိပ်ပျော်နေရင်တောင် သူမအသံကို ကြားရလျှင် .. ဒါမှမဟုတ်
 သက် ဆူညံနေရင် နိုးပြီ ..။
 “ဒုန်း ..”
 “ဟင်!...”
 အခန်းတစ်ခန်းကို ထုလို့ အားမရဘဲ ပခုံးစောင်းနဲ့ပါ တိုက်ပစ်
 ဖြင့် တံခါးက ပွင့်သွား၏။ တံခါးနောက် လူပါသွားကာ ဂီတ
 သက်ကို အော်တိုမစ်တစ် ရောက်လေသည်။
 သားလေး ..။ သား ဘယ်မှာလဲ ...။
 အိပ်ခန်းတစ်ခန်းဆိုတာ သိလိုက်ရတာ သားလေး အိပ်နေတာ
 တော့ မျက်လုံးက ဟိုရောက်ဒီရောက် ဖြစ်သွား၏။
 အိပ်ခန်းက အကျယ်ကြီးပဲဖြစ်ကာ ဖြူလွထူထဲသော မွေ့ရာနှင့်
 ကြီးတစ်လုံးအပြင် စားပွဲနဲ့ ကွန်ပျူတာစင် နှစ်ခု ရှိသည်။
 တစ်ခန်းလုံး ပြောင်ရှင်းနေလျက် အဝတ်စီရီဆိုတာလည်း နံရံ
 ဆွဲထားကာ မှန်ချပ်တွေအပြည့် တပ်ထား၏။

ထို့ကြောင့် အထဲမှာ ရှိသမျှ အဝတ်စားတွေကို ဒီတိုင်း ခြေရ၏။ ယောက်ျားအဝတ်အစား အသုံးအဆောင်တို့နှင့် ဒီအခန်းထဲ

“ဒါ .. ငါ့အိပ်ခန်းလေ ..”

ဟင်!...

နောက်က ဓနသိုက် အသံကြောင့် လူက တုန်ခနဲ ဖြစ်သွားထိတ်လန့်ဖို့ သတိရလိုက်ပေမယ့် သားကို မတွေ့ရသေးသည့် ပုခုံးသာ ကြီးစိုးနေကာ နောက်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင် လှည့်လိုက်ပြီး -

“သား ဘယ်မှာလဲ ..”

“မင်း ရှာပြီးပြီဗျ်လား ..”

“အပိုတွေ ပြောမနေနဲ့ .. ကျွန်မသား ဘယ်မှာလဲ .. ရှင် ထားသလဲ ..”

“အပိုတွေ မင်း ပြောနေတာ .. အခု မင်း ရှာခဲ့တာ မန့်စပ်ထင်နေလို့လား ..”

ပြောနေရင်း စားပွဲအံ့ဆွဲထဲက သော့တစ်တွဲ သွားနှိုက်ပြီး ကို လှမ်းပစ်ပေးလိုက်၏။

ချင်ခနဲ မြောက်တက်လာသည့် သော့တွဲကို ရုတ်တရက်ကြီးဖို့ ကြိုးစားလိုက်ရသဖြင့် ဂီတ ရင်ဘတ်တွေပါ အောင့်သွား၏။

“အပေါ်ထပ်မှာတော့ အခန်းတွေ ကုန်ပြီ ထင်တယ် ..”

ထပ်မှာ သွားရှာမယ်ဆို .. အဲဒီသော့တွဲတွေထဲမှာ ပိတ်ထားတဲ့ သော့တွေ ပါတယ် ..”

“တောက်!...”

“ချင် ..”

ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် သော့တွေကို နံရံဆီ လွှဲပေါက်ပစ်လိုက်၏။

“ကျွန်မသား ဘယ်မှာလဲ .. ရှင် သားကို ခေါ်သွားတယ် ..”

ပြန်လာခေါ်ရမယ်ဆိုလို့ အခု လိုက်လာခဲ့တယ် .. ကလေးကို

ထုတ်ပေးပါ .. ကလေးကို မြင်ရမှ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ စကားပြောမယ်..”

“မင်းနဲ့ ငါ ဘာတွေပြောဖို့ လိုလို့လဲ ..”

“ဘာ!...”

“ဟွန်း ..”

မီးရောင်အောက်မှာ ထိုမဲ့ပြုံးကို သေချာမြင်နေရတာလောက် မုန်းလှယ်ကောင်းတဲ့ မြင်ကွင်းမျိုး မရှိနိုင် ..

“မင်းနဲ့ ငါ ကလေးငှက်တိုင်း ကစားကြတာမှ မဟုတ်တာ ..”

သူ့ရဲ့ မဲ့ပြုံးတွေက တွင်းမာ အေးစက်သွားခဲ့ပြီး ...

“မင်းရဲ့ကလေးကို တစ်ညနေလုံး ထိန်းကျောင်းနေရင်း မင်း လာ

ကို ထိုင်စောင့်နေရအောင် ဓနသိုက် က ဘာလဲ ..”

“ဘာမှန်းတော့ မသိပေမယ့် ရှင် ခုထိ ကောင်းရောင်းကောင်း

တစ်ခုမှ မလုပ်သေးတာတော့ သေချာတယ် ..”

“ဟုတ်တယ် .. ကိုယ် မရောင်းချင်ဘဲ လာဝယ်နေရင် ဒီရောင်း

ကျွာလတ်ပြည့်ဖို့အတွက် မင်း တာဝန်ယူဖို့ လိုသလား ..”

သူ ဘာပြောတာလဲ ..

သူ့မေးခွန်းကို ဂီတ မဖြေနိုင် ..

“မကောင်းတာကို ဝယ်ရပြီဆိုရင်လည်း မကောင်းတဲ့ဈေးပဲ ရမှာ

အားလုံးက အလိုက်အထိုက်ပဲ ..”

“ခုရော ..”

“မင်း ခေါင်းစဉ်တပ်လိုက်တဲ့အတိုင်းပဲ .. ဒီည ငါ အရောင်း

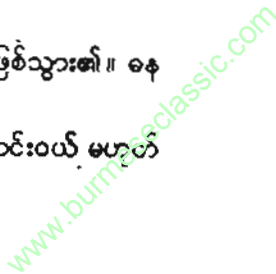
တစ်ခု လုပ်ထားတယ် ..”

ဂီတ နားမလည်သေးပေမယ့် ထိတ်ခနဲတော့ ဖြစ်သွား၏။ ဓန

က သူမကို ခပ်ရိုင်းရိုင်းကြည့်ကာ ...

“သေချာတာကတော့ အဲဒါ ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် မဟုတ်

ဆိုတာပဲ ..”

“ရှင် .. ရှင် ဘာပြောတာလဲ ..”

“ဟား .. ဟား .. ဟား ...”

“ဂျိမ်း ..”

“တံခါး ဘာလို့ ပိတ်လိုက်တာလဲ .. ရှင်!...”

“ငြိမ်ငြိမ်လေး နေလိုက်ရင် အေးအေး ပြီးသွားလိမ့်မယ် -

“အား!...”

ဂီတ တံခါးဝကို ပြေးသွားမိလျှင် ဓနသိုက် က လက်ထိ ဆောင့်ဆွဲလိုက်၏။ ပြေးသည့်လူကို ဆောင့်ဆွဲပစ်လိုက်တာနဲ့ ကိုယ်လေး သူ့ရင်ခွင်ထဲ ပစ်ကျသွားသည်။

“ရှင် .. မယုတ်မာနဲ့ နော် .. လွှတ် ..”

“ငြိမ်ငြိမ်စမ်းစမ်း ..”

သူ့အင်အား ပလုကြီးနှင့် အတင်းအကျပ် ဆွဲချုပ်ပစ်လိုက်တာနဲ့

ဂီတ လှုပ်လို့မရအောင် ဖြစ်သွား၏။

“ရှင် .. အဲဒီလိုနည်းနဲ့ အကျပ်ကိုင်ရလောက်အောင် အောက်က

ကျလှချေလား ..”

“ငါ ပြောပြီးသားပဲ .. မကောင်းတာကို မကောင်းတဲ့ရေးနဲ့ အ

တာလေ ..”

ဂီတ ကိုယ်လေးကို လှုတ်လိုက်ပြီးမှ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ခပ်ကြမ်း ဆောင့်ခါပစ်၍ ...

“မင်းကို ငါက ကလေးနဲ့ အကျပ်ကိုင်နေတယ် ထင်လို့လား

မင့်သား ဒီမှာ မရှိဘူး ..”

“ဟင်!...”

“ကလေးတစ်ယောက်ကို ငါ့လက်နဲ့ ဖွဲ့ဖက်ချောမြူဖို့ မကြိုက်ဘူး အသိမိတ်ဆွေတွေထဲက ကလေးတွေကိုတောင် ပါးတစ်ချက် ချောချော ဘူး - သည်းခံ ယုယတတ်တဲ့သွေး ငါ့မှာ မွေးတည်းက မပါဘူး”

“ရှင် ဘာတွေပြောနေတာလဲ .. ရှင် ခုမှ ဘာတွေ ထပ်ပြီး ဉာဏ်

ဘာလဲ .. သားလေးကို ဒီမှာ လာခေါ်ဖို့ ရှင်ပဲ ကျွန်မကို ဖုန်းဆက်

တာ ..”

“လိုရင်းက မင်း ရောက်လာဖို့ ..”

“မဟုတ်ဘူး ..”

ဂီတ မျက်လုံးအပိုင်းသားနှင့် ခေါင်းတွင်တွင် ခါ၏။

“ဂီတ ကို အမေကိုယ်တိုင် ဖုန်းဆက်ပြောခဲ့တာ .. ရှစ်နဲ့ ပြောတာ

နောက်မှ ..”

“ဟွန်း ..”

“ကျွန်မသားလေး တစ်ခုခု ဖြစ်သွားလို့လား .. ရှင် .. ရှင် တစ်ခုခု

ဖြစ်လိုက်သလား .. သားလေး ဘယ်မှာလဲ ..”

“အဲဒါ မင်းယောက္ခမကို ပြန်မေးလိုက်လေ ..”

သူက ဖုန်းကမ်းပေးနေသည်။ ဂီတ ဖုန်းကို ကြည့်နေရင်း တစ်စုံ

တစ်ရာကို ရေးရေး မြင်လာခဲ့၏။

အမေနဲ့ ဓနသိုက် တစ်ခုခု သဘောတူ ကြံစည်ခဲ့ကြတာလား ..!

“မမေးဘူးလား ..”

ပြောပြီး ဖုန်းကို ပြန်သိမ်း၍ ...

“ဒါဆို မင်း သဘောပေါက်သွားပြီ ထင်တယ် ..”

“မပေါက်သေးဘူး ဓနသိုက် .. ရှင် ကျွန်မသားကို ခုတုံးလုပ်ခဲ့တာ

တစ်သလား မဟုတ်ဘူးလား .. အဲဒါ ပြော ..”

“ဟုတ်တယ် ..”

“အခု ကလေးက အမေ့ဆီ ပြန်ရောက်သွားတာလား ..”

“ဟုတ်တယ် ..”

“ကျွန်မကို ဒီထိ လာခိုင်းတာက ..”

“ဒီည မင်းကို ငါ ဝယ်လိုက်တာ ..”

“ဘာ!... ပြောတယ် ..”

“ဟား .. ဟား .. ဟား ...”

“ ဓန သိုက် ..”

“ဒေါသတွေ သိပ်ထွက်နေပါလား .. ဟွန်း: .. သိက္ခာတွေ ထဲ
တွေ ဖြန့်ခင်းပြီး ဈေးမြင့်ချင်တာဆိုရင်တော့ ငါ ပြောပြီးသားနော် -
ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ..”

“လူယုတ်မာ!...”

ဂီတ သူ့မျက်နှာကို စိတ်ရှိလက်ရှိ လွှဲရိုက်ပစ်လိုက်၏။

သို့သော် သူမလက်ကို ဓနသိုက် က ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်ကာ တခြား
တစ်ဖက်က ရိပ်ခနဲ မြောက်တက်သွား၏။

“အား!...”

လက်ပြန်ရိုက်ချက်က ကုပ်ပေါ်တည့်တည့်ကျကာ ဂီတ မျက်နှာ
ထဲမှာ မီးပွင့်တွေ ဖြာထွက်သွားသည်။

ပြီးတော့ စိုက်ခနဲ ရွေ့ကျသွားခဲ့ပြီး ...

သူမ ကြယ်တွေစုံတဲ့ ညထဲမှာ ...

အခန်း (၂၇)

ခေါင်းတွေကိုက်ခဲနေခြင်းက လူကို ပုတ်နှိုးနေသလိုပင် ...၊ ပြီး
တော့ ဇော်ကြောတွေ တောင့်ခဲနေလျက် လှုပ်လိုက်တာနှင့် နာကျင်
သွား၏။

“အား!... ကျွတ် .. ကျွတ် ..”

ဂီတ မျက်လုံးတွေဖွင့်ကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်လိုက်၏။
အပြာနရောင် မျက်နှာကြက်နှင့် အဇာမြူရောင် မီးဆိုင်းကြီးက သူမ
မြင်ကွင်းထဲမှာ လုံးဝ စိမ်းသက်နေခဲ့ပြီး ...

“ဟင်!...”

လှဲနေရာမှ ဆတ်ခနဲ ထထိုင်လိုက်မိ၏။ ထိုအခါ ရင်ညွန့်အထိ
ဆွဲတင်ထားသည့် ဇောင်က ပေါင်ပေါ် ပုံကျသွားလျှင် ...

“အမလေး!...”

မျက်လုံးထဲမှာ ပြာသွားသည်။ ဇောင်ကို ကမန်းကတန်း ပြန်ဆွဲနှိပ်
လိုက်မိကာ ...

ဘုရား!... ဘုရား ...

သူမ ညက ဓနသိုက် ဆီကို လာခဲ့သည်။ ပြီးတော့ ဒီအခန်း ...

ဟုတ်သည်။ သူမ ဟိုနေရာ ကြမ်းပေါ်မှာ သတိလစ်သွားခဲ့တာ-
ငါ ဘာပျက်ခဲ့ပြီ ..။

ဆောင်းချမ်းညမှာ ဆောင်ခြုံကွေးနေသူကဲ့သို့ စောင်ကို ကိုယ်ပေါ်
မှာ တင်းနေအောင် ထပ်ဖိဆွဲရင်း မျက်ရည်ပူတွေ တလိမ့်လိမ့် ဆင်းထူ
လာခဲ့၏။

“ဒီည မင်းကို ငါ ဝယ်လိုက်တာ ..”

“မကောင်းတာကို မကောင်းတဲ့ဈေးနဲ့ပဲ ဝယ်မှာပေါ့ ..”

“ငါ ပြောပြီသား နော် .. ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် မတုတ်ဘူးဆို
တာ ..”

“လူယုတ်မာ ..”

နားနှစ်ဖက် ဖိပိတ်၍ ဂီတ တအား ရှိက်ငိုမိလေသည်။ နာရီသံ
တချပ်ချပ်က လူကို ငိုချင်ရက် လက်တို့ ဖြစ်နေစေလျက် မိုးစင်စင်လင်း
တဲ့အထိ သူမ ရှိုက်သံ မစဲခဲ့ပေ ..။

“ဟိတ် .. မင်း ပြန်ချင် ပြန်လို့ရပြီ ..”

ဟင်!...

တံခါးပွင့်သွားကာ သူ့အသံကြားမှ ဖိမိတ်ငိုနေမိသည့် မျက်လုံး
တွေကို ဖွင့်မိ၏။ ဓနသိုက် က ခရမ်းနနဲ့ အနက်ကွက်ပါသော ရုပ်အင်္ကျီ
လက်ရှည်ကို တစ်ထပ်လောက်ပဲ ပြန်ခေါက်တင်ထားကာ အပြာဖွေး
ဂျက်ကက်လက်ပြတ်ကို ထပ်ဝတ်ထားသည်။

ခပ်ပင်ကတော့ ဖြီးထားတာမဟုတ်ဘဲ ဖြစ်သလို ထိုးသိမ်းတင်ထား
တာဖြစ်လျက် လက်တစ်ဖက်မှာ မီးခြစ်နှင့် မပါမပြီးသော စီးကရက်က
မီးခိုးတလွန်လွန် ..။

“ရော့ .. အဲ့ဒါ မင်း လိုအပ်တာ ဝယ်ဖို့ ..”

“ဘုတ် ..”

တစ်ထွာလောက်ရှိသည့် ပိုက်ခံထုပ်ကို လူပေါ် လှမ်းပစ်လိုက်

သဖြင့် အထုပ်က တင်ပါးစောင်းနဲ့ ပစ်ဆောင်မိပြီးမှ ဓွေ့ရှာပေါ် ကျ၏။

“ပြီးတော့ မင်းကို မပြောရသေးတာ ရှိတယ် .. မင်း ဒီက ထွက်
သွားပြီး ပြန်မလာခဲ့ရင် .. ဒါမှမဟုတ် မာနတွေ ရှာကြံတက်ပြီး ငယ်ထိပ်
တက်ဆောင့်လို့ သေခြင်းတစ်မျိုးမျိုးနဲ့ သေခဲ့ရင် .. ဘာအကြောင်းနဲ့
မင်း ရောက်မလာတာဖြစ်ဖြစ် မင်းရှိနေသေးရင် မင်းဘဝ ဒီထက်ဆိုးပြီး
ထောင်ကျ လူညွန့်တုံးမယ် .. သေကြောင်းကြံခဲ့ရင်လည်း ငါ လက်တုံ့
မပြန်ရသေးတဲ့အတွက် ကျန်ခဲ့တဲ့ မင့်သားအပေါ်မှာ အတိုးနဲ့ ပေါင်း
ထပ်မယ် ..”

“ရှင် ဘာတွေပြောနေတာလဲ .. ရှင့်ပါးစပ်က ဒီလောက်တောင်
အောက်တန်းကျတဲ့စကားတွေ ထွက်နေတာ မဆန်းပေမယ့် ကျွန်မကို
ရှင်ရဲ့ ငွေဝယ်ကျွန်လို့ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ပြောနေတာတွေ ခုချက်ချင်း ရပ်
လိုက်စမ်းပါ ..”

စောင်ကို ရင်ဘတ်ကနေ သိုင်းဖိထားကာ အော်ပြောမိသည့်
အသံက ဒေါသကြောင့် အက်ရှ တုန်ယင်နေခဲ့ပြီး ...

“ရှင်က ဘယ်လို အာဏာပါဝါတွေနဲ့ နောက်ပြန်လာဖို့တွေ ..
အတိုးထပ်မှာတွေနဲ့ ခြိမ်းခြောက်နေရတာလဲ .. ရှင် ယုတ်မာလိုက်တဲ့
အတွက် ကျွန်မက မထူးစိတ်ပိုက်နေတော့မယ်လို့ ထင်နေတာလား..”

“မင်းဘာသာ မထူးစိတ်နဲ့ဖြစ်ဖြစ် .. ဘာဖြစ်ဖြစ် မင်းကို ငါ
ပြောထားတာ စကားကုန်ပြီ.. ဟောဒီဒီထဲကို မင်း ဝင်လာတာ .. အခု
ပြန်ထွက်သွားမှာ .. အဲ့ဒါတွေအတွက် ငါ့ကင်မရာတွေကနေ ဖီဒီယို
ရပ်ကော့ဒ် ယူထားတာ ရှိတယ် ..”

အေးစက် ကောက်ကျစ်သော မျက်လုံးတွေကို စိုက်ကြည့်ရင်း
ဂီတ အံကြိတ်ထားမိ၏။ ဓနသိုက် က သူမပုံစံကို ကြည့်ပြီး ခပ်မဲ့မဲ့
ပြုံးလျက် ...

“မင်း ပြန်မလာတာနဲ့ မင်းကို ခိုးမှုနဲ့ စွဲလို့ ရတယ် .. ဒီအခန်း

ထဲက စိစိတီတီကင်မရာမှာလည်း မင်းနဲ့ ငါ့ရဲ့ ..”

“ရှင် တော်တော့ ..”

“မင်းက ပြောပြမှ သိမှာဆိုတော့ တော်လို့ မဖြစ်ဘူး .. နောက်ထပ် ငါ ပြန်ရမှ ဖြစ်မှာတွေ နားထောင်ဦး .. မင်းကို ငါ့ခြံဝင်းထဲ ထည့်ပေးဖို့ အတွက်နဲ့ မင်းယောက္ခမတွေကို ငါ ဘာတွေပေးလိုက်ရလဲ သိလား..”

ဟင်!...

အံ့ဩမှင်တက်မိသွားခြင်းနှင့်အတူ လူတစ်ကိုယ်လုံးက ပရုပ်လုံးလေး ဖြစ်သွားသကဲ့သို့ အရည်ပျက် ပျောက်ကွယ်သွားတော့မှာလား။ ဒါမှမဟုတ် လေနဲ့ လွင့်တော့မလား။ ရေမှာ ပျောတော့မလား။ ဒီလိုအဖြစ်တွေ ရှိလာလိမ့်မည်ဆိုတာ တွေးလည်း မတွေးမိခဲ့။ တခြားနေရာမှာ တခြားတစ်ယောက်က ပြောပြတာဆိုရင် ယုံနိုင်ဖို့လည်း မလွယ်ပေ။

“အလင်္ကာနဲ့ လက်ထပ်ပေးရမယ့်အပြင် တိုက်တစ်လုံးနဲ့ ကားတစ်စီး ပါသေးတယ် .. အဲဒါ မင်းကို တစ်ည ပိုင်ဖို့အတွက် ..”

ဆက်ပြောရင်း သူကလည်း နှုတ်ခမ်းတွေကို ဖိကပ် အကြိတ်ခမ်း

“ငါ့ရာတဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို မက်ပြီး အရှက်မရှိ တကောက်ကောက်လိုက်တဲ့ မိန်းမက ကြွသမျှ ကျသမျှ အကုန် ဖွဲ့ချယူတယ် - ငါ တန်ဖိုးထားတဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ မာန်မာနတွေကတော့ မင်းကြောင့်..”

“ဟုတ်တယ် .. ကျွန်မကြောင့် ရှင် ထိခိုက်ခဲ့တယ် .. အခု ကလေးစားချေခဲ့ပြီးပြီ .. မိန်းမတစ်ယောက်ဆီက ရှင် ဘယ်လောက်ထိ ထပ်လို့ ချင်သေးလို့လဲ ..”

“မိန်းမတစ်ယောက်ဆီက မဟုတ်ဘူး.. ဂီတ ဆိုတဲ့ မင်းဆီကပဲ..”

“ဟုတ်တယ် .. ဂီတ ကို ရှင် အခု ဖျက်ဆီးခဲ့ပြီးပြီ ..”

“မင်းက ဆက်ထုံးနဲ့ ကြီးတစ်ချောင်းပဲ.. ငါ့အိပ်ခန်းထဲမှာ တစ်ည နေလိုက်ရတာ ဘာတွေ နောက်ထပ် ပျက်စီးသွားနိုင်သလဲ ..”

“ဘာ!... ဘာပြောတယ် ..”

“နံပါတ်တစ် တကယ်ဆိုရင် မင်းလို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ငါ့အိပ်ရာပေါ် တင်ခဲ့တာ ငါ့ရဲ့ မဆင်ခြင်မှု ..။ နံပါတ်နှစ်က မင်း ပြောတဲ့အတိုင်း ငါက လူယုတ်မာကောင် ဖြစ်ပြလိုက်တာ .. အဲဒါကြောင့် အခု အဲဒီလူယုတ်မာလက်ထဲမှာ မင်းက တန်ဖိုးမဲ့ အရုပ်တစ်ရုပ်ပဲ ..”

သူ့စကားသူ သဘောကျသလို မျက်နှာမော့၍ ပခုံးတွန့်ရယ်ရင်း...

“အခုမှ ပွဲဦးထွက် ပညာပေးပဲ ရှိသေးတာ ဂီတ .. နံပါတ်သုံးကျမှ မင်းက ငါ့အတွက် အမြဲတမ်း အသင့်ရှိနေရမယ့် ပေးဆပ်သူသက်သက် အဖြစ် ဇာတ်သိမ်းရမှာ ..”

“တော်တော် ယုတ်မာကောက်ကျစ်တဲ့လူ .. ကျွန်မ ရှင့်လက်ထဲမှာ အဲဒီလို အဖြစ်ခံမယ့်အစား အသေခံပစ်လိုက်မယ် နားလည်လား ..”

“သိပ်နားလည်တာပေါ့ .. အဲဒါကြောင့် မင်းကို ပြောခဲ့တာပဲလေ.. မင်း သေချင် သေလို့ရတယ် .. မင်းအစား မင့်သား ကျန်ခဲ့မှာပဲ .. သူ့အမေ ဘယ်လိုရှုပ်သွားသလဲ .. ဘယ်လိုပြဿနာတွေနဲ့ ဇာတ်သိမ်းသွားသလဲ .. အစခပ်သိမ်းက အတင်းအဖျင်းပြောတတ်တဲ့လူတွေရဲ့ ပါးစပ်ထဲမှာပဲ ရှိတာ ..”

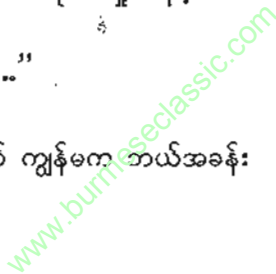
“တောက်!...”

“မင်း ဖြန့်ကျဲထားတဲ့ သတင်း သတင်းတွေအရ ငါက လူယုတ်မာ မှောင်ခိုကောင်ဆိုတော့ .. မင်းနဲ့ ငါ ဘယ်လိုပတ်ရှုပ်နေခဲ့သလဲ ဆိုတာ ..”

“ရှင် ဘာဖြစ်စေချင်တာလဲ ဓနသိုက် ..”

“ဟွန်း ..”

“ရှင် ကြိုက်သလို ယုတ်မာဖို့အတွက် ကျွန်မက ဘယ်အခန်း တဏှက ပါရမှာလဲ ..”

“မင်း ငါ့အိမ်မှာပဲ နေရမယ် .. ငါ့အတွက် လိုအပ်သမျှ မင်း ဘာကိုမှ ခေါင်းခါခွင့် မရှိဘူး ..”

“ဒီထက်ရှင်းရှင်း ပြောစမ်းပါ ..”

သတ္တိမာနတို့နှင့် စူးရဲ လင်းလက်နေသည့် မျက်ဝန်းတွေကို သူက စိုက်ကြည့်သည်။

စောင်နဲ့ကပ်ကွယ်ထားသည့်ကြားကနေ ဖြူဝင်းနေသည့် ရွှေလည် တိုင်ကျောနှင့် ပခုံးစွန်းလေးတွေက နမ္မတ ဝင်းထိန်နေ၏။

သူ ကြည့်လိုက်တာနှင့် ဂီတ က ကျောပြင်မှာ ဖားလျားပြန်ကျနေ သည့် ဆံနွယ်ရှည်တွေကို ပခုံးတွေပေါ် ပြိုကျလာအောင် မျက်နှာနဲ့ ခါယမ်း မွေ့နှောက်ပစ်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ ဆံပင်တွေကိုရော စောင်ကိုပါ မိသမျှ စုလုံး ကိုင်ထားပြီး စူးစူးရဲရဲ ပြန်ကြည့်၍ ...

“ရှင်က ဘုရင်မဟုတ်ပေမယ့် ကျွန်မက ရှင်အတွက် ပျော်တော် ဆက်ပေါ့ .. ရှင်ကိုယ်ရှင် လူယုတ်မာမှန်း သိနေရင်လည်း ရှင်းရှင်းပြော လိုက်စမ်းပါ .. ပြီးတော့ ဘာကျန်သေးလဲ .. ပြောလေ ..”

“မင်းကိုယ်မင်း အိမ်ဖော်တစ်ယောက်လို အဆင့်မျိုးနဲ့ နေရာမှာကို မမေ့နဲ့ .. မြောက်လအတွင်း ကလေးကို လုံးဝ ခေါ်သိပ်ခွင့် မရှိဘူး - အပြင်မှာလည်း သွားမတွေ့ရဘူး .. မင်းတို့ တွေ့ရမယ့်အချိန်က ငါ သတ်မှတ်တဲ့အတိုင်းပဲ ..”

“ကျွန်မက ကလေးရဲ့အမေပဲ ..”

“ငါက မင်းရဲ့အလုပ်ရှင် ..”

လက်ညှိုးထိုး ပြောလိုက်သည့် ဓနသိုက် မျက်နှာမှာ နီမြန်းတင်းမာ နေ၏။ ပြီးတော့ မဲ့၍ ...

“ငါ့ကို ပထမဆုံး သိက္ခာချ အရှက်ခွဲခွဲတာ မင့်သား ..”

“ကလေးကို ရှင်က ..”

“နောက်ထပ်လည်း မင့်သားပဲ .. ပြီးတော့ မင်း .. ပြီးတော့လည်း မင်းပဲ ..။ မင်းတို့သားအမိနှစ်ယောက်စလုံးက ငါ့တူကတ်ထဲမှာပဲ ဂီတ.. ဆီဒီတော့ မင်း လွတ်မြောက်ချင်ရင် ငါ သနားအောင် နေ ..”

“ဘယ်တော့မှ မနေဘူး .. ရှင်ကိုပါ သတိပေးထားဦးမယ် .. ရှင်ကို အစိမ်းလိုက် ဝါးစားချင်လောက်အောင် သတ်ချင်ဖြတ်ချင်တဲ့ မိန်းမက ရှင်နားမှာ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ ရှိနေမှာ ..”

“ဟုတ်လား ..”

လှောင်ပြုံးနှင့် မဲသွားသည့်မျက်နှာက မျက်ခုံးတွေကို ကြာရှည်စွာ ဝင့်ထားလျက် ...

“မဆိုးဘူးပဲ .. မင်း တော်တော် သတ္တိရှိတယ် ..”

“ဘယ်လောက်ထိ ရှိသလဲဆိုတာ ပိုပြီး အတိအကျ သိရတော့မှာ ပါ .. ရှင် သတိထားနေပေါ့ ..”

ဂီတ ကလည်း သူ့ရဲ့ အေးစက်ခြင်းတွေလောက်ကို ဂရုမစိုက် သော စိန်ခေါ်ခြင်းဖြင့် နှုတ်ခမ်းလေးကို အကြည်းတန်အောင် မဲ့၍ ...

“ရှင် စွပ်စွဲမယ့်ပုဒ်မတွေနဲ့ နာမည်ပျက်မှာထက်စာရင် လူသတ်မှု နဲ့ ထောင်ထဲဝင်ရတာ ဂုဏ်ရှိတာပေါ့ ..”

“ဟား .. ဟား .. ဟား ...”

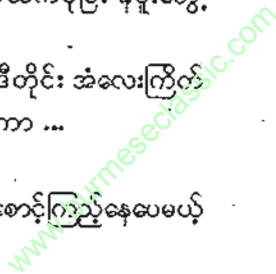
“လူယုတ်မာ .. ရှင်လောက် အငြိုးကြီးပြီး ယုတ်မာတာ မတွေ့ဖူးဘူး ..”

“ခု တွေ့ဖူးပြီပေါ့ .. နောက်ဆိုရင် မင်း ဒီထက်ပိုပြီး နဖူးတွေ နူးတွေ သိရတော့မှာ ..”

ပြောပြီးတာနှင့် လှည့်ထွက်သွား၏။ ဂီတ ဒီတိုင်း အံလေးကြိတ် နှိမ့်ရင်း သူ ကွယ်သွားမှ ဆတ်ခနဲ မတ်သွားမိကာ ...

“ဓနသိုက် .. ဓနသိုက် ရှင် နေဦး ..”

တံခါးပြန်ပွင့်ပြီး သူ ပြန်ရောက်လာမလား စောင့်ကြည့်နေပေမယ့်

ခနသိုက် ရောက်မလာခဲ့ပေ ..

“တောက် .. ငါက ဒီထဲက ဘယ်လိုလုပ် ထွက်ရမှာလဲ ..”

“ဒုန်း ..”

တစ်ယောက်တည်း အော်ဟစ်ပြောမိကာ ထားရစ်ခဲ့သည့် ပိုက်ထဲ ထုပ်ကို ခုတင်အောက် ရောက်သွားအောင် တွန်းချပစ်လိုက်မိသည့် ပြီးတော့ စောင်နဲ့ ကိုယ်ကို ရစ်ပတ်ကာ ခုတင်ပေါ်က ဆင်း၍ ထိုင်လိုက်ရုံရှာနေစဉ် ...

“ဘာလုပ်နေတာလဲ ..”

“အမေ့!...”

မလုံမခြံနှင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်ဆင်းရဲကြီးစွာ ဖြစ်နေဆဲ ခနသိုက် အသံကြောင့် တုန်ခနဲ ဖြစ်သွား၏။ လူကလည်း မွေ့ရာစပ်မှ ပြေးထိုင်လိုက်ပြီးဖြစ်ကာ ...

“ရှင် .. ကျွန်မရဲ့ ..”

“ရှော့ ..”

သူက ဆွဲကိုင်လာသည့်အိတ်ကို မွေ့ရာပေါ် ပစ်တင်လိုက်ကာ-

“မင်း ငါ့အခန်းထဲကနေ ဆယ်မိနစ်အတွင်း ထွက်ပါ ..”

“ဘာ!...”

“နောက်ထပ် ဒီအခန်းထဲကို ငါ မခေါ်ဘဲ မင်း ဝင်ခွင့်မရှိဘူး ဒါမှာ သော့ ..”

သော့တစ်ချောင်းကို ကိုင်ပြပြီးမှ ပစ်ပေးလိုက်၍ ...

“အဲဒီသော့မှာ နံပါတ်ပါတယ် .. အဲဒါ မင်းနေရမယ့် အခန်းနေ့စဉ် မင်း ဘာတွေ လုပ်ရမယ်ဆိုတာလည်း အဲဒီအခန်းမှာပဲ ရှိတယ် ဖွင့်ကြည့်လိုက် ..”

တစ်နေရာတည်းမှာ ပစ်ကျလာသည့် အင်္ကျီထုပ်နဲ့ သော့ကို ကြည့်ရင်း ပြန်မော့လိုက်တော့ သူ မရှိတော့ပေ ..

လူကို ဖျက်ဆီး ခေပ်ကားသည် ..၊ ပြီးတော့ အကျဉ်းချ၏။

နောက်ထပ် ဘာတွေ ပျက်စီးပေးရဦးမှာလဲ ..၊

သူမ ဒီမြေပြေကို စတင်နင်းမိပြီဆိုတည်းက ဘဝနဲ့တွင်း သက်ခဲ့သည်ဆိုလျှင် ဒီလမ်းကို သွားပါ .. ဒါ လုပ်ပါလို့ လမ်းညွှန်ခဲ့ဘယ်သူလဲ ..။

နွေးထွေးခြင်းကင်းမဲ့သော ဒေါ်မေညွန့် ရဲ့ မျက်ဝန်းအစုံနှင့် မစာပြောတတ်သည့် နှုတ်ခမ်းလွှာတို့က စိတ်အာရုံမှာ ထင်ဟပ်လာခဲ့

ပြီးတော့ ချို ..၊

ကိုယ့်ဘဝကို ချခင်း နင်းပြီး သူမကတော့ ရွှေလက်တွဲ၍ ချစ်ပွဲဘာမည် ..၊

အားလုံးက မှန်ပြီး ကိုယ်သာ မှားနေတာလို့ ခံယူရင်း နောက်ဆုံး ညီညီတစ်စက်နှင့် အကြိတ်ထားမိ၏။

နင်တို့ ပျော်ရွှင်နိုင်ပါစေ ချို ..၊

အခန်း (၂၈)

“အို .. မပျော်ရဘူး .. မေမေ လုံးဝ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး သား ..”

“မေမေ .. ကိုကြီးကိုယ်တိုင်က ခွင့်ပြုခဲ့တာ .. ပြီးတော့ မင်္ဂလာစရိတ်အပြင် တိုက်နဲ့ ကား ..”

“တိုက်နဲ့ကား မေမေတို့လည်း ပေးနိုင်တယ် .. မင်္ဂလာပွဲ အပြီးအကျယ်ဖြစ်သွားဖို့လည်း တတ်နိုင်တယ် .. သိုက် ဆီမှာ သူ ဆုံးဖြတ်တဲ့အတိုင်းဆိုပြီး အပ်ထားခဲ့တာက သိုက် ကို မေမေတို့က ယုံကြည်လေးစားလို့ ..။ သူ့အပေါ်မှာ မင်း အပြစ်လုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်စေချင်လို့ ..”

“ဟုတ်ပါတယ် .. အခု ကိုကြီး ဆုံးဖြတ်လိုက်တာကို ကျွန်တော် မေမေက ကန့်ကွက်နေပြန်ပြီ- မေမေလုပ်ပုံကိုလည်း ပြန်ကြည့်ပါဦး-”

“ကန့်ကွက်နေတာက မှန်တယ် .. ဒါပေမယ့် သိုက် နဲ့ မေမေတို့ဘူး ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က သောက်လက်စ ကော်ဖီပန်းကန်ကို ပြန်ချလိုက်ကာ စိတ်ဆင်းရဲ မှုန်ကုပ်သွားသည့် အလင်္ကာ မျက်နှာကို ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ ခေါင်းခါ၍ ...

“သိုက် နဲ့ မဆိုင်တဲ့အကြောင်း ခု ဒီဝိုင်းက ထတာနဲ့ မေမေကိုယ်စုန်းဆက်မယ် .. သူလည်း ကျေနပ်မှာပါ ..”

“ကျေနပ်မှာ မဟုတ်ဘူး မေမေ .. ကိုကြီးက သူကိုယ်တိုင် အန်တီနဲ့ သဘောတူ ကတိပေးခဲ့တာ ..”

“ဘာတွေ လဲလှယ်ပေးယူပြီး ကတိပေးခဲ့သလဲ မင်း သိလား ..”

“ဘာကို သိရမှာလဲ မေမေရာ .. အန်တီညွန့် က သမီးရှင်ဖြစ်တဲ့ သူ့ကိုယ်တိုင် မျက်နှာအောက်ချပြီး ..”

“အဲဒါတွေ လုံးဝ မဟုတ်ဘူး ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က ဒေါသသံနှင့် ပြောပြီးမှ ဖုန်းဆက်ပြီး ပြန်ဆက်လာသည့် ဦးဟံသာ ကြောင့် ပင့်သက်ရှိုက်ရင်း စိတ်ကို လျှော့

“အဲဒါတွေ မင်းအဖေလည်း သိတယ် .. ဓနသိုက် က မေမေတို့ကို ပြောခဲ့တာ ..”

“ဟင် ..”

“ဟုတ်တယ် သား .. ဖေဖေတို့အနေနဲ့ သားရဲ့အိမ်ထောင်ဖက်ကို ချစ်စရာပိုင်းရော .. စိတ်ဓာတ်ရေးရာမှာပါ ဆန်ခါတင် ရွေးချင်

ချီး မဟုတ်ဘူး .. အကောင်းဆုံးတွေချည်း မရနိုင်တာကို ကျေနပ်စရာတယ် .. စုတ်ပြတ် ဆိုးဝါးနေတာကိုတော့ လက်ခံလို့ မဖြစ်ဘူး ..”

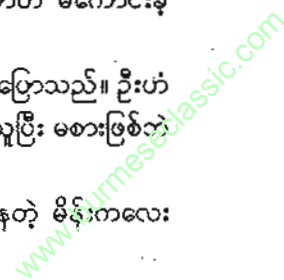
“နေပါဦး ဖေဖေ .. ချို က ဘာဖြစ်နေလို့လဲ ..”

“သူတင် မကဘူး .. တစ်မိသားစုလုံး စိတ်ဓာတ် မကောင်းခဲ့တာ ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က ဓနသိုက် ပြောပြသမျှကို ပြန်ပြောသည်။ ဦးဟံသာ ခေါင်းခါနေ၏။ ကိတ်ခြောက်တစ်ခု လှမ်းယူပြီး မစားဖြစ်တဲ့

ဦးဟံသာ ကို ဝိုင်းထားလျက် ...

“သူ့သမီး ကောင်းစားဖို့အတွက် အားကိုးမဲ့နေတဲ့ မိန်းကလေး

၂၂၈

တစ်ယောက်ကို ချောက်တွန်းခဲ့တယ် .. သမီးမရှိလို့ မစာနာဘူးဆိုတာ လူကြားကောင်းပေမယ့် ကိုယ့်မှာလည်း သမီးက မမှန်းနိုင် မဖိနိုင်နဲ့-

“ဟုတ်တယ် မေမေ .. သူ့သမီးအတွက် သူ့အမေ ဘယ်လို မတရားလုပ်နေနေ အဲဒါ အမေတစ်ယောက်ရဲ့အတ္တလို့ မေမေ မြင်ပေါ့ ..”

“ဘာပြောတယ် အလင်္ကာ ..”

“မဟုတ်ပါဘူး .. ဒါပေမယ့် သူများရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို မကြိုက်နဲ့ ချိုနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ခွဲပစ်လိုက်ရင် သူ့မှာ ကိုယ်ဝန်နဲ့ မေမေ -

“အဲဒီကိုယ်ဝန်က ညာတာ ..”

“ဗျာ!..”

“မင်းက မိဘတို့ မယုံကြည်တာလား အလင်္ကာ ..”

“ယုံပါတယ် .. ဒါပေမယ့် ..”

“ရပြီ .. ဒါပေမယ့်နဲ့ ထပ်မဆက်နဲ့ .. မင်းရဲ့ ချို မင်းကို အတွက် နည်းမျိုးစုံနဲ့ ကြိုးစားနေတာတွေ မေမေတို့ အားလုံး သိတာပဲ .. ယောက်ျားလေးရှိတဲ့ဆီကို ချောင်းပေါက်အောင် လာတာ .. နေရာချိန်းတွေတာ ..”

“မေမေ ..”

“မေမေ မဟုတ်တာ တစ်ခုမှ မပြောဘူး သား .. မင်း ဝင်မပြေး ပြီးတော့ ခုလို မသမာတဲ့နည်းတွေ သုံးခဲ့တာရော .. အဲဒီလို မိန်းကလေး အပေါ် မေမေတို့က ဘယ်လို တန်ဖိုးတွေ တပ်ပေးရမလဲ ..”

“မင်း စဉ်းစားရမယ် အလင်္ကာ .. ကိုယ့်ရဲ့ ဘဝကြင်ဖော် နေတာဟာ ဘဝစာမျက်နှာပေါ်မှာ ကိုယ်သခိုင်း ကိုယ်ရေးဖို့ စတင်တာပဲ .. မင်ရည်ကျလို့ မရဘူး ..”

“ဒါဆို .. ကျွန်တော်နဲ့ ချို ကို ..”

“မင်းနဲ့ သူ့ကို လက်ထပ်မပေးနိုင်ဘူး ..”

အလင်္ကာ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားခဲ့၏။ အစတည်းက မိဘနှစ်ဦးကို မော်ကြည့်ရတဲ့သူ မဟုတ် ..။

ပြီးတော့ ခနဲဆိုက် ..။

“ဖေဖေ ..”

“ပြော ..”

“ဒါဆို ကိုကြီးကရော ဂီတ ဆိုတဲ့ အစ်မကို ရန်ငြိုးနဲ့ ဖျက်ဆီးတာပဲ မဟုတ်လား ..။ မဂီတ က သူ့ပညာနဲ့ သူ့အလုပ်နဲ့ ရပ်တည်နေနိုင်တဲ့သူ .. ဒါကို သူ့အတွက် အိမ်ဖော်လုံးလုံးဖြစ်အောင် ဖန်တီးယူလိုက်တာ ..”

“ဒါက သူတို့ကိစ္စတွေပါ ..”

“သူတို့ကိစ္စပေမယ့် ကိုကြီးကို ကျွန်တော်တို့ တစ်မိသားစုလုံးက ချစ်ကြည်လေးစားခဲ့ကြတာလေ ..။ သူ့စိတ်ဓာတ်ကရော လေးစားထိုက်ဖို့ လိုဘူးလား ..”

“လိုတာပေါ့ကွာ ..”

ဦးဟံသာ က ကိတ်ခြောက်ဝါးရင်း လက်သုတ်ပဝါပေါ် လက်ဆင်ထားလျက် ...

“အမြဲတမ်း မှန်နေတဲ့လူ မရှိသလို .. အမှားတိုင်းကိုလည်း ကြက်ခြံခတ်ပစ်လို့ မရဘူး .. သိုက် က ငါတို့ ချစ်ခင်လေးစား ယုံကြည်ချက်တဲ့လူမျိုး ..။ အသက်အရွယ်မတူပေမယ့် ဖေဖေအတွက် လုပ်ဖော် နိုင်ဘက်လို တိုင်ပင်လို့ ရတယ် .. ရင်းနှီးစွန့်စားရမှာတွေကျတော့ သူက အားကိုးရတဲ့ သားကြီးတစ်ယောက်လို့ပဲ သူ့အလုပ်ကို သူ လုပ်သလို .. အကူအညီလိုလို တောင်းလိုက်ရင် စိတ်ဝင်တစား ကူညီတယ် ..”

“ဒါတွေ ခုလောက် ရှင်းပြနေစရာတောင် မလိုပါဘူး အစ်ကိုရယ် .. သိုက် ကို သူ့ကိုယ်တိုင် ချစ်ခင်လေးစားခဲ့တာပဲ .. ဘာလဲ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက်ကျမှ မင်းက အမုန်းပွားချင်တာလား ..”

“မဟုတ်ပါဘူး .. ဒါပေမယ့် ..”

“ဂီတ ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ သိုက် အဆင်မပြေတာတွေ တယ် .. အဲဒါကြောင့် သူ့အကြောင်းနဲ့သူ ဘာတွေလုပ်နေနေ .. သူ့ဘယ်တော့မှ မယုတ်မာဘူးဆိုတာ မေမေတို့ ယုံတယ် .. မယုတ်မာသာ သူ ပေးစရာရှိတာကို ပေးမှာဖြစ်တဲ့အကြောင်း မေမေတို့ကို တာပေါ့ .. သူ လုပ်ခဲ့တာက မင်္ဂလာပွဲနဲ့ဆိုင်ပေမယ့် မင်းရဲ့ဘဝကို မေမေတို့ပဲ စီမံခွင့် ရှိတယ်တဲ့ ..”

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ လက်မထပ်ဖြစ်ရင်တောင် အဲဒီအလှယ်ကို ကိုကြီးက ပေးမှာပဲတဲ့လား ..”

“ဟုတ်တယ် ..”

“မေမေတို့က လက်ထပ်ခွင့်မပြုဘူးဆိုတာ အကြောင်းပြန်လိုပေါ့ ..”

“ဒါကို အကြောင်းပြန်ရမှာက ဒေါ်မေညွန့် ဆီကိုပါ .. သူ့နဲ့မှ မဆိုင်တာ .. သိုက် ဆီ မုန်းဆက်မယ်ဆိုတာက မေမေ သဘောမခိုင်တဲ့အကြောင်း သိုက် ကို အရင် အသိပေးပြီး နားလည်စေချင်လို့ ချို ဘယ်လိုနေမလဲ ..”

ကိုယ်ဝန် တကယ်မရှိဘူးဆိုရင်တောင် ကိုယ့်ကို ချစ်လို့သာ ဆိုင်ရရေးကို ကြိုးစားခဲ့တာဖြစ်သည်။

ဒါကို မေမေတို့က ဘာဖြစ်လို့ မရိုးသားခြင်းလို့ ခေါင်းညှပ်လိုက်တာလဲ ..။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မေမေက အတင်းအကျပ် တားဆီးလာပြီဆိုတာ တော့ ..။

အခန်း (၂၉)

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ ..”

မေးလိုက်သည့်မျက်နှာကို မြင်တည်းက မျှော်လင့်ချက် တစ်ဝက် ချိုးသွားပြီကို သိလိုက်သည်။ ဒါပေမယ့် ဒေါ်မေညွန့် ကိုယ့်မာနကို ချိုးနှိမ်ထားလိုက်တာ ...

“ထိုင်မယ် နော် ..”

နေသိုက် က ခေါင်းညှိတ်ပြပုံမယ့် မျက်မှောင်ကုတ်ထားပုံက မြန်မြန်ပြော မြန်မြန်ပြန်လို့ ပြောနေသလိုပင် ..။

“အန်တီလာတာ မင်း သိမှာပါ ..”

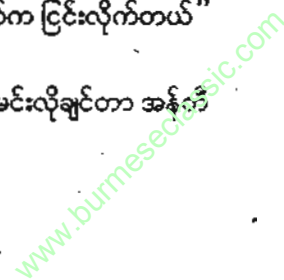
“ဘာကိုလဲ ..”

“သမီးချို ရဲ့ မင်္ဂလာကိစ္စကို အလင်္ကာ့ ဘက်က ငြင်းလိုက်တယ်”

“အဲ့ဒီတော့ ..”

“အန်တီတို့က သဘောတူထားပြီးပြီပေါ့ .. မင်းလိုချင်တာ အန်တီ ဆေးခဲတယ် .. အန်တီတို့အတွက် ..”

“ဒီမှာ ကားသော့ ..”

အဲဒါ ဆွဲလိုက်သံ ရှောခနဲ ညင်သာပေမယ့် မျက်နှာရှေ့ကို ပစ်လာသည့် ကားသော့က နောက် အရှိန်နည်းနည်း ထပ်ပို့လိုက်တာရင်ဘတ်ဆီကို အင်အားနဲ့ ပစ်ဆောင့်နိုင်၏။

ပြီးတော့ 'ဘုတ်' ခနဲ ထပ်ချလိုက်တာလည်း ခပ်ရိုင်းရိုင်း ...

ကြည့်လိုက်တော့ ဖိုင်နှစ်ခုဖြစ်ကာ ...

"ဖိုင်ထဲမှာ ချက်လက်မှတ်လည်း ပါတယ် .. အဲဒါက မင်္ဂလာစရိတ်အတွက် .."

ဒေါ်မေညွန့် မျက်နှာရှေ့ ရောက်လာသမျှကို တအံ့တဩ ကြည့်မိဆဲ ...

"အိမ်ဂရန်နဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေ အကုန်လုံးပဲ .. လွှဲပြောင်းတဲ့ စာချုပ်မှာလည်း ခင်ဗျား လက်မှတ်ထိုးရုံပဲ .."

"ဒါ .. ဒါက ခြံနဲ့ တိုက်ရဲ့ ဂရန် .."

"ရှိသေးတယ် .. ဒီမှာ ကားရဲ့ အံ့နာဘုတ်ခံ .."

"ကားက စီးပြီးသားကြီးလား .."

"ရှိုးရွန်းမှာ စီးပြီးသားတွေချည်းပဲ .. ခင်ဗျားတို့ ဝယ်ပြီး ဝယ်ထားထပ်ရှုပ်လာမှာနီးလို့ အပြီးလုပ်ပေးထားတာ .. ကားက စုပါစတုန်(မ်)ပါးလ်ဂိုက်တ် .."

"ဟင်!..."

ဒေါ်မေညွန့် ကျေနပ်သည့်မျက်နှာကြီး ဖုံးဖိမရအောင် ဖြစ်သွားသို့သော် ချက်ချင်း ...

"ဟုတ်ပါတယ် .. ဒါတွေ မင်း ပေးမယ်ဆိုတာ သိပါတယ် ဒါပေမယ့် အလင်္ကာ မိဘတွေက .."

"အဲဒါ သူတို့ကို သွားမေးကြည့်လေ .."

"မဟုတ်ဘူးလေ သိုက် ရယ် .. သူ့သားရဲ့ မင်္ဂလာကိစ္စကို ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိတယ်လို့ သူတို့ ပြောခဲ့တာပဲ .."

"သူမိဘတွေ ငုတ်တုတ်ကြီး ရှိနေတာ ကျွန်တော်က ဘာမို့လို့လဲ .."

"ဒါပေမယ့် မင်းလည်း အာမခံခဲ့တယ်လေ .."

"ဟွန်း .."

သိုက် က စီးကရက်ရှိုက်ပြီး မှဲသည်။ ပြီးတော့ လည်နေသည့် ကုလားထိုင်ကို ထိုင်ချလိုက်ပြီးမှ ဒေါ်မေညွန့် ဘက်ကို လှည့်၍ ...

"ပြန်တွေးကြည့်ပါဦး အလင်္ကာ ကို ရရစေမယ်လို့ ကျွန်တော် ပြောခဲ့မိသလား .."

ဒေါ်မေညွန့် မျက်နှာ အနီရောင်သမ်းသွားသည်။ စီးကရက်တွေ တလွန်လွန်ရဲ့နောက်မှာ သိုက် ရဲ့ မှဲပြုံးက အောင်နိုင်သူ၏ ပီတိမျိုးဖြင့် ကြာရှည်ခဲ့၏။

"မဟုတ်သေးဘူး သိုက် .. ငါတို့ စီစဉ်ခဲ့ကြတာက .."

"ကျွန်တော်တို့ ပြောစရာ မရှိတော့ဘူး ထင်တယ် .."

"ဘာ!..."

"ကျွန်တော်နဲ့ ခင်ဗျား ဖုန်းထဲကနေ အပေးအယူကိစ္စ ပြောခဲ့ကြတယ် .. အခု ကျွန်တော်က စာရွက်စာတမ်းတွေ လက်ငင်းချပေးပြီးပြီ .."

"ဟုတ်ပါတယ် .. အဲဒါက ဟုတ်ပါတယ် .. အခု ပြောတာက သမီးတို့ရဲ့ မင်္ဂလာကိစ္စကို .."

"အဲဒါ ကျွန်တော်နဲ့ မဆိုင်တော့ဘူး .. ခင်ဗျားတို့ မင်္ဂလာကိစ္စ ဖြစ်ဖြစ် .. မဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော့်ဘက်က ပေးစရာရှိတာကို ပေးပြီးပြီ .."

"အန်တီ လာတာကလည်း အခြေအနေကို မေးကြည့်ချင်လို့ပါ .. မင်းကို အပြစ်တင်ဖို့ လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး .. သူမိဘတွေရှိနေတဲ့အတွက် မင်းနဲ့ မဆိုင်ဘူးဆိုတာလည်း ဒါ သဘာဝကျပါတယ် .. ဒါပေမယ့် ကွယ် မင်းရဲ့စကားတစ်ခွန်းက သူတို့အပေါ်မှာ ဘယ်လောက်ထိ သက်ရောက်တယ်ဆိုတာ အန်တီတို့ သိပါတယ် .. ချို့ အတွက် အရမ်းကို"

အရေးကြီးနေလို့ပါ ..”

“သူများကိစ္စတွေ ကျွန်တော် စိတ်မဝင်စားတတ်ဘူး .. ကျွန်တော် ကိစ္စကို သူများ စပ်စုတာလည်း မုန်းတယ် .. အလင်္ကာ တို့ မိသားစုလည်း ဒီတိုင်းပဲဆိုတော့ .. ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် မကူညီနိုင်ဘူး -”

တော်တော် မိုက်ရိုင်းတဲ့ သတ္တဝါ ..

ဒေါ်မေညွန့် မျက်လုံးတွေထဲမှာ မီးညွန့်တွေ တလွန့်လွန့် တစ်လာသလိုပင် .. ဒါပေမယ့် ဖိုင်နဲ့တကွသော တခြားပစ္စည်းတွေပေါ်မှာ လက်ကို တင်ထားပြီးဖြစ်ကာ ...

“တစ်ခုတော့ ငါ့ဘက်က ပြောအားရှိပါသေးတယ် .. အဲ့ဒါက ဂီတ ..”

စီးကရက်ပြာ တောက်ချရင်း သိုက် ရဲ့မျက်တောင်ဖျားတွေ ဖျတ်ခနဲ ပင့်တက်လာ၏။

ဒီလောက်တော့ လှုပ်ရှားသွားအောင် တတ်နိုင်သေးတာမို့ ဒေါ်မေညွန့် က မရိုးသားသည့်အပြုံးနှင့် မဲ့၍ ...

“ဂီတ ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးက ငါ လက်ဖျစ်တီးလိုက်တာနဲ့ ချစ်ချင်း ဒူးတုတ်ပြီး ရောက်လာရတဲ့ မိန်းကလေး ..”

“ဟွန်း ..”

သိုက် က စီးကရက်ကိုပါ ခွက်ထဲမှာ ဖိချေပစ်လိုက်ပြီး ရယ်၏။ ပြီးမှ စားပွဲပေါ်မှာ လက်ပိုက်သလို တင်၍ ဒေါ်မေညွန့် မျက်နှာထဲ နေ့နေကြည့်ကာ ...

“ခင်ဗျားလက်ထဲက ပစ္စည်းတွေကို မြဲအောင် ကိုင်ထားပြီးမှ ပြောပါလား ..”

လက်အစုံက ဖိုင်ပေါ်မှာ တင်းခနဲ ဖိအုပ်ထားလိုက်ရင်း အုံ့နာဘုတ်ခနဲ ကားသော့တို့ကို လက်ချောင်းတွေ ကား၍ တစ်ခုစီမှာ ထိကပ်ထားလိုက်မိသည်။

ထိုလက်တွေကို သိုက် က မျက်တောင်ဖျားတွေ စင်းကြည့်ပြီး အရယ်မပျက်နှင့် ...

“ခင်ဗျားသမီးကိုတော့ အလင်္ကာ မိဘတွေက လက်ဖျစ်တီး ခေါ်ချင်ပုံတောင် မရဘူး .. ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ..”

ခွေးဝဲစားလေး ..

စိတ်ထဲကနေ ပစ်ပစ်နှစ်နှစ် ဆဲရေးရင်း ကမန်းကတန်း ထထွက်လာခဲ့မိသည်။

တော်ကြာ စိတ်ပြောင်းသွားပြီး ဖိုင်တွေ ပြန်ဆွဲလုထားလိုက်ရင် ဒုက္ခ ..

အခန်း (၃၀)

“တင်းတောင် ..”

တံခါးဘဲလံသံကြောင့် ဆပ်ပြာမြှုပ်တွေနဲ့ ဖော့ဇာကို ဇလုံထဲ ပြန် ထည့်ပြီး လက်ကို ဒီတိုင်းပဲ သုတ်လိုက်သည်။

‘အိမ်ရှေ့ထိ ရောက်လာပြီဆိုရင် မင်းကို ဒုက္ခပေးမယ့်စဉ်းစဉ်း မဟုတ်ဘူး .. ဘယ်သူဘယ်ဝါ ပြောရင် တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်’လို့ သူ မှာထားသဖြင့် တံခါးနားရောက်တော့ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်ရကာ ...

“အန်တီ ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ချင်လို့လဲ ဟင် ..”

“မင်းက ..”

“ဂီတ ..”

ဂီတ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် မိတ်ဆက်ရမှာကို သတိရသွားကာ ရုတ်တရက် ထစ်ငေါ့သွား၏။ ဒါပေမယ့် ...

“ဂီတ က ဒီအိမ်က အိမ်ဖော်ပါ ..”

“အိမ်ဖော် ..”

အမျိုးသမီးကြီးက မျက်မှောင်ကုတ်သွားကာ ဂီတ ကို တံခါး အပြင်ကနေ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ပြန်ကြည့်၏။

မီးခိုးရောင်ရေကာအင်္ကျီကို လည်ကုပ်နဲ့ ခါးမှာ သိုင်းချည်ထား ထာ လက်ဖျံတွေပေါ်မှာရော .. ပခုံးစွန်းတစ်ဖက်မှာရော ဆပ်ပြာမြှုပ် ဆွ စင်နေတာလည်း မြင်နေရသည်။ ပြီးတော့ အနီရဲရဲ လည်ကပ်အင်္ကျီ ထက်တိုကိုလည်း တစ်စွန်းတစ်စ မြင်နေရ၏။ ဆံပင်တွေကို ခေါင်းအုပ် ဆေးထဲမှာ ထည့်ထားပေးမယ့် နဖူးနဲ့ နားသယ်စပ် ဆံယဉ်စလေးတွေ စီမံမောင်နေတာက ထင်းနေသေးသည်။

ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ မြင်နေရသလို သူမ တစ်ကိုယ်လုံး ပြစ် ချိုးမှဲ့မထင် ဝင်းစက်နုပွတ်နေတာလေးက ပျောက်ကွယ်မသွားဘဲရှိရာ...

“အင်း.. ဂီတ ဟုတ်လား.. အန်တီက သိုက် ရဲ့အဒေါ်ဝမ်းကွဲပါ..”

“ရှင် ..”

“လူလေး မှာမထားဘူးလား ..”

“ဟင့်အင်း ..”

ခေါင်းခါပြမိမေမယ့် ခပ်ဖိုင့်ဖိုင့် ရှင်းသန့်နေသော အမျိုးသမီးကြီး ၏ ဥပမိရုပ်သွင်နှင့် ခရီးဆောင်အိတ်နှစ်လုံးကို ငုံ့ကြည့်မိကာ ...

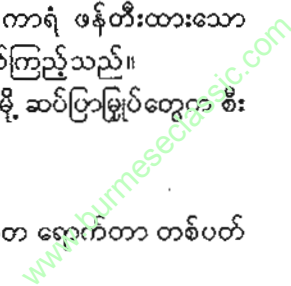
“ဒါပေမယ့် ဝင်ပါ အန်တီ .. အပြင်မှာ ခြံစောင့်ရှိတာပဲ .. သူ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်တည်းက သူဌေးရဲ့စည်းသည်ဆိုတာ ဂီတ သိပါတယ် .. ကြွပါရှင် ..”

ဂီတ က ပျာပျာသလဲ တံခါးဖွင့်ရင်း အိတ်တွေကိုပါ အိမ်ထဲထိ သယ်လာခဲ့သည်။ အမျိုးသမီးကြီးက ရှိုးကေ့စ်မှန်တွေနဲ့ ပြတင်းပေါက် မှန်တွေရော .. အလင်းအမှောင် နှစ်မျိုးနဲ့ ကာရံ ဖန်တီးထားသော အောက်ခိုးဗျူးရဲ့ မှန်တွေကိုပါ သေချာ လိုက်ကြည့်သည်။

မှန်တွေကို ဆပ်ပြာနဲ့တိုက်ချွတ်နေတာမို့ ဆပ်ပြာမြှုပ်တွေက စီး သွယ်နေဆဲ ...

“သန့်ရှင်းရေး လုပ်နေတာလား ..”

“ဟုတ်ကဲ့ .. ဒီမှာ ထိုင်ပါ အန်တီ .. ဂီတ ရောက်တာ တစ်ပတ်

ရှိပြီ .. နေ့တိုင်း တိုက်နေတာတောင် အောက်ထပ်တစ်ထပ်ကို နေရာမနဲ့ သေးဘူး ..

“ဟင် ..”

တစ်ယောက်ထိုင် ဆိုဖာကြီးကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်တုန်း ဘေးကပ် ထားတာမို့ ဧည့်သည်ထိုင်ဖို့ ပြေးရွှေ့ သုတ်သင်နေရတာ ဂီတ တစ် ယောက်တည်း ဖက်ဖက်မောနေ၏။ ဒါပေမယ့် ဖော်ရွေစွာ ပြုံးပြရင်း...

“ထိုင်ပါ အန်တီ .. ဂီတ အအေးသွားလုပ်ခဲ့မယ် နော် ..”

“အို .. နေပါစေ သမီးရယ် .. အဲ့ ..”

အမျိုးသမီးကြီးမျက်နှာမှာ နူးညံ့ချိုသာခြင်းတွေ ပြည့်ပြည့်သိပ်သိပ် ဖြစ်သွားပြီးမှ မျက်နှာကို တည်ငြိမ်ပြေပြစ်ရုံ ဆော့ချာပြင်ဆင်လိုက်ပြီး...

“ရတယ် .. မင်းလည်း အလုပ်တစ်ဖက်နဲ့ပဲ .. ပြီးအောင် လုပ် ..”

“ငါ အိမ်ပေါ် တက်ကြည့်လိုက်ဦးမယ် ..”

“ဟို .. အပေါ်မှာ တံချိုနေရာတွေမှာ ဖုန်တွေ ရှိသေးတယ် .. အန်တီခြေထောက်တွေ ..”

“ဖြစ်ပါတယ် .. မရောက်တာ ကြာပြီဆိုတော့ ဆော့ချာကြည့်ချင် သေးတယ် .. ဒီကောင်လေး အိမ်ကြီး ဒီလောက်အကြီးကြီးကို အလုပ် သမားတစ်ယောက်တည်းနဲ့ ဘယ်လိုလုပ် ထောင့်စေမှာလဲ .. သန့်ရှင်း ရေးလည်း ဒီလက် .. ချက်ပြုတ်တော့လည်း ဒီလက်နဲ့ ..”

ဂီတ ကိုယ့်လက်တွေကို ဖြန့်ကြည့်လိုက်မိစဉ် အမျိုးသမီးကြီးက ထတီတစ်စ ‘မ’၍ အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားပြီ ဖြစ်၏။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း ရှိနေသလို အလုပ်ပြီးဖို့ပဲ လုံ့လစိုက်လို့ မရတော့မှန်း သိလိုက်ကာ လုပ်လက်စကို မြန်မြန် အပြီး သတ်၍ မီးဖိုခန်းထဲ ပြေးဝင်ခဲ့ရ၏။ မီးဖိုခန်းထဲမှာလည်း ဟင်းချက် ပစ္စည်း စုံစုံလင်လင်တော့ ရှိပေမယ့် ဘဲဥနဲ့ ခေါက်ဆွဲခြောက်ထုပ်တွေ ရယ် .. ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေရယ် ဒါတွေပဲ ရှိသည်။

အားလုံးကလည်း ကိုယ့်ဘာသာ ဝယ်ထည့်ထားတာတွေပါ ..။

“တစ်ချက်မှ နားနေတာ မကြိုက်ဘူး .. ပင်ပန်းတယ်လို့လည်း ညည်းသံမထွက်နဲ့ .. ဒီအိမ်ကြီးတစ်အိမ်ရဲ့ သန့်ရှင်းရေးဗာဟိုရက မင်း ဘာဝန် .. ငါ မသိဘဲ အပြင်မထွက်ရဘူး .. ငါ့ကို အသိမပေးဘဲ ဘာမှ လုပ်ရဘူး .. မင်းကို ငါ ဒေါသထွက်လာရပြီဆိုရင်တော့ မင်း ငါ့အိမ်

ကို ရောက်လာတဲ့ညကစပြီး အားလုံးကို လူတွေသိကုန်မယ် ..။ မင်းရဲ့ အမှုကို .. မင်းသိက္ခာ .. မင့်သားရဲ့နောင်ရေး .. အားလုံးက မှန်ကွဲစတွေ ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ် ..” တဲ့ ..။

သူ့စကားတွေကို လွမ်း တို့ကိုလည်း ပြောပြခဲ့သေးသည်။ သူ့မတို့

သူ့ကလည်း စိတ်မကောင်းရုံအပြင် ဘာမှမတတ်နိုင်ကြပေ ..။

“နင်က သူ့အိမ်ထဲကို ရောက်သွားခဲ့တာဆိုတော့ ဘာဖြစ်ဖြစ် နင်

အပြီးသားပဲ ဂီတ .. နင့်ယောက္ခမတွေ အရမ်းယုတ်မာတယ် .. ဓနသိုက် ခတ် အများကြီး ပိုသေးတယ် .. တကယ် အံ့ရော ..”

“ငါတော့ သိပ်မအံ့သြပါဘူး .. ဒေါ်မေညွန့် ဆိုတဲ့ မိန်းမကြီးက

သူ့မျက်နှာ အင်္ဂါရပ်ကိုက သိသာနေတာ .. ဂီတ ဘာကို အထင်တကြီး ခြေပြီး ဘယ်ကမေတ္တာကို မျှော်လင့်နေမှန်း မသိဘူး .. ချို က ပိုတောင်

မသေးတယ် ..”

“ဟုတ်တယ်.. ကျော် တောင်မှ ယောက်ျားလေးမို့လို့ နေမှာ.. ဂီတ

လည်း မရိုးသားတော့ ညာတာစိတ်လေး နည်းနည်းပါးပါးရှိမှာပေါ့!”

“မဟုတ်တာ ဝင်ဒီ ရယ် ..”

“ဒီလောက် အသိသာကြီး ဂီတ ရယ် .. ဒေါ်မေညွန့် သူ့သား

သူ့အိမ်ထဲမှာပဲ ဆတ်ဆတ်ခါ ဖြစ်နေတာ နင် မတွေ့ဘူးလား ..

အထယ်ဆို လူပျိုရုံမကလို့ မွေးကင်းစလေးပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့သားလို တရား

မရှိဘဲ တစ်ရာတစ်ဆယ်နဲ့ ဂီတ တန်ကို မတန်ဘူး ..။ လူပျိုဖြစ်တာနဲ့ပဲ

အတောင်ကြီး ပေါက်လာမှာ ကျနေတာပဲ ..”

www.burmeseclassic.com

“နင်လည်း မနသိုက် ကို ပြောလည်အောင် ပေါင်းကြည့်ဖို့ ကြိုးစား
ဂီတ.. ခုအခြေအနေမှာ နင် မာနကြီးလေ သူ့ဒေါသက မီးဖြင့်လေပြန်
နေမှာ..။ သူ ဒေါသဖြစ်နေသမျှ နင် လွတ်မြောက်မှာ မဟုတ်ဘူး.. နို့နို့
ငွေဝယ်ကျွန်ဖြစ်ရတာထက် နင့်ဘက်မှာ အများကြီး နစ်နာခဲ့တာလေ..”

“ဟုတ်တယ် ဂီတ .. ဒေါ်မေညွန့် တို့ကြောင့် နင့်ဘဝ နစ်နာ
သွားခဲ့ပြီ .. အဲဒီ အရှက်တွေ သိက္ခာတွေကို သူက ထုပ်ပိုးယူထားတာ
နင် သိလား.. နင့်ကို မကျေနပ်တိုင်း ‘ငါ ပစ်ချလိုက်ရမလား’ လို့ သိက္ခာ
ထုပ်ကို မြှောက်ပြီး ခြောက်လှန့်နေမှာပဲ .. အဲဒီတော့ နင် မာနလေး
မယ် .. သူ ခွင့်လွှတ်ချင်အောင် နေရမယ် ..”

“ဝင်ဒီ ပြောတာ မှန်တယ်ဟ .. ကိုယ်က ဖျက်ဆီးခံရပါတယ်
ဆိုပြီး ဘယ်ရုံးမှာ တက်တိုင်ရဲလို့လဲ .. ဒါမျိုးကို တော်ရုံမိန်းမ လုပ်နေ
မဟုတ်ဘူး .. နင့်မှာတလေးရဲ့အနာဂတ်က ရှိသေးတယ် .. နိုင်ငံ
မရှိတဲ့အပြင် သူ့အင်အားအောက်မှာ ပိပြားသွားခဲ့ရင် နင့်ဘက်မှာ ထိခိုက်
မှာ နှစ်ဘဝ ..”

“ဒေါ်မေညွန့် ကို ဒီလောက်ထိ ပုံချပေးပြီး နင့်ကို ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်
အောင် ကြိုးစားခဲ့တာ နည်းတဲ့ အငြိုးလား ..”

လွမ်း တို့နဲ့ ပြောဖြစ်ခဲ့တာတွေကို စဉ်းစားရင်း ဂီတ သက်ခဲ့ရင်
လေးလို့ ငေးမောနေခဲ့၏။ ဘယ်ဘက်မှာ ကိုင်ထားတာ ဘဲဥခြင်း
ဖြစ်ကာ ညာဘက်မှာ ကန်စွန်းရွက် တစ်စည်း ...။

ဒါပေမယ့် သူမ မျက်ဝန်းလေးတွေက ကြည့်နေပေမယ့် မမြင်
ကဲ့သို့..။

အခန်း (၃၁)

“ချက်ပြုတ်စရာ ဘာရှိလဲ ..”

“ဘာမှမရှိဘူး ..”

ပါးစပ်ထဲ ထည့်မည့် ပန်းသီးစိတ်က နှုတ်ခမ်းနဲ့ မထိတထိကနေ
ထပ်ပြန်ဆုတ်သွား၏။

သိုက် က ပြန်ဖြေလိုက်သည့် ဂီတ ကို လှည့်ကြည့်ကာ ...

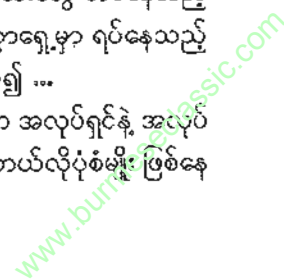
“ဘာဖြစ်လို့ ဘာမှ မရှိတာလဲ ..”

“မဝယ်ထားလို့ မရှိတာလေ .. သူ့ငွေလည်း အိမ်မှာ ထမင်းစား
မဟုတ်တော့ ဘာတွေ ဝယ်ထားဖို့ ဇနီးလို့လဲ ..”

“အင်း .. ကြားရတာတော့ နားထဲမှာ နည်းနည်း ကလောနေပြီ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က အခန်းထဲ ဝင်လာကာ ခန်းဆီးတွေ တပ်နေသည့်
ကို လှမ်းကြည့်သည်။ ပြီးတော့ ရေခဲသေတ္တာရှေ့မှာ ရပ်နေသည့်
ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်ပြီး ပြောလက်စကို ဆက်၍ ...

“ဘယ်လိုလဲ သိုက်.. မင်းတို့ ဆက်ဆံနေပုံက အလုပ်ရှင်နဲ့ အလုပ်
မပေါက်ပါလား .. မင်းရဲ့အလုပ်သမား ဘယ်လိုပုံစံမျိုး ဖြစ်နေ
အန်တီ ပြောပြရမလား ..”

သိုက် ရဲ့မျက်နှာ ရဲခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ဂီတ မျက်နှာလေး ငယ်သွားကာ သိုက် နဲ့မျက်လုံးချင်းဆိုင်သည်နှင့် ဖျတ်ခနဲ မျက်လွှာချပစ်မိ။
“မင်းက ဒီအိမ်မှာ အိမ်ဖော် ..”

သူ ပြောခဲ့တဲ့ စကားသံကို သတိရလိုက်ကာ ‘ငါ မှားသွားပြီ’ သည်နောင်တနှင့် တစ်ယောက်တည်း ကြိတ်၍ စုတ်သပ်မိ၏။
“မင်းကိုယ်မင်း အိမ်ဖော်အဆင့်နဲ့ နေရမှာကို မမေ့နဲ့ ..”
ဒီလူ သေချာပြောခဲ့တဲ့ ကိစ္စကိုမှ ...
“ဂီတ ..”

ဟင်!...
ထူးလိုက်တာ မဟုတ်ဘဲ ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွားတာဖြစ်၏။
“မင်း အန်တီကို ဘာတွေ ကျွေးနေသလဲ ..”
“ဟို .. ရှိတာလေးတော့ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ လုပ်ကျွေးထားတာ အန်တီကလည်း ဘာမှ မခိုင်းလို့ပါ .. သူ့ဋ္ဌေး ဘာလုပ်ပေးချင်သလဲ တာ အမိန့်ရှိပါ ..”

ရိုသေကျိုးနွံပြလိုက်ပေမယ့် သိုက် ရဲ့ မျက်ခုံးတွေ တွန့်ကုတ်တာက မပြေ .. အံကြိတ်ထားသည့် မေးရိုးတစ်ဖက်ကလည်း လှုပ်နေဆဲ ...
“နေပါစေတော့ သားရယ် .. အန်တီကလည်း သူ့ ချက်ပြုတ်တာ သိပ်မစားချင်လို့ပါ .. စားချိန်သောက်ချိန်မို့လို့ သူ့ကြည့်လိုက်ကြမ်းတိုက်နေ .. ဖုန်သုတ်နေနဲ့ .. စားစရာတွေကို လာပါ .. ချက်ဘယ်လိုလုပ် ခိုင်းမလဲ ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က ပြောပြီးတာနှင့် ဂီတ ကိုပဲ ကြည့်၍ ထွက်သွား၏။ ပြီးတော့ တံခါးနားရောက်မှ ခဏရပ်ကာ ...
“ရေခဲသေတ္တာတွေ ကြည့်လိုက်ရင် သောက်စရာ မရှိ .. စားမရှိနဲ့ .. ညမူညတာ ဆာလောင်လာရင် ဘာတွေ ဖွင့်စားနေကြသလဲ ..”

သိုက် က ညတိုင်း အိမ်ပြန်လာတာ မဟုတ်ပေ .. ဒါပေမယ့် သောက်စလုံး နှုတ်ဆိတ်နေကြကာ ...
“ဂီတ ..”

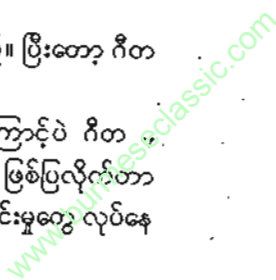
ဒေါ်အေးပွင့် ထွက်သွားသည်နှင့် သိုက် က ဂီတ နားကို တလွှားလျှောက်လာ၏။ ပြီးတော့ လက်ကောက်ဝတ်လေးကို ဆုပ်ကိုင်လက်ကို လိမ်ချိုးပစ်တော့မလို နံရံဆီ နောက်ပြန်ပါသွားအောင် နှုန်းသွားခဲ့ပြီး ...
“အ!...”

နံရံမှာ ကျောက်မိသွားလျှင် ဂီတ မျက်နှာလေး နာကျင်မှုနှင့် ရှုံ့မဲ့သွား၏။
“မင်း ဘာအချိုး ချိုးတာလဲ ဂီတ ..”
“ရှင့်!... အား ...”

“မင်းကိုယ်မင်း ဘာထင်နေလို့လဲ .. ငါ့ကို မင်း အဲဒီလို ဆက်ဆံ ရှိဘူးဆိုတာ အစတည်းက ပြောခဲ့ပြီးသား ..”
“ဂီတ တမင်ရည်ရွယ်တာ မဟုတ်ဘူး .. ရှင် ယုံချင်ယုံ မယုံချင်ပယ် .. နော် .. လက်ကို လွှတ် ..”

“အေး .. မင်းက ငါ ပေါင်းသင်းနေတဲ့ မိန်းမပဲ .. ငါ့အတွက် သည်းပေးဖို့ ဒီမှာ ရှိနေရတဲ့ သူ .. အဲဒါကို မင်း ပြောချင် ပြောလို့ မလဲ .. ဒါပေမယ့် ငါ့ ကက်ထပ်ယူထားတဲ့မိန်းမ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ပြောဖို့လည်း မမေ့နဲ့ ..”
သူ့လက်ကို လွှတ်လိုက်ပြီး ခါးထောက်ရပ်သည်။ ပြီးတော့ ဂီတ နားလေးကို စူးစိုက်ကြည့်၏။

“အဲဒါတွေ အားလုံးက မင်းရဲ့ မိုက်မဲမှုတွေကြောင့်ပဲ ဂီတ .. သိခေါင်မှာ မင်း လက်ညှိုးထိုးခဲ့တဲ့ကောင်မျိုး ငါ ဖြစ်ပြလိုက်တာ ပုံကွက်ထဲမှာ ဆွဲထုတ်ခံရလောက်အောင် မကောင်းမှုတွေ လုပ်နေ

တဲ့ကောင် .. အဲဒီကောင် အခု မင်းရှေ့မှာ ရပ်နေတာ .. သူ့မင်းဘဝ ပျက်မယ် .. စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ ဖြစ်ရမယ် .."

ဂီတ မျက်ရည်တွေ ဝေလှော်ရင်း အံ့ကြိတ်သည်။ ပြီးတော့ လှည့်ထွက်ခဲ့လျှင် သိုက် က လက်ကို ပြန်ဆောင့်ဆွဲလိုက်ပြီး -

"ငါ့စကားမဆုံးသေးဘဲ ထွက်သွားတာမျိုး နောက်ထပ်မလုပ်ပါ။ ပါးတစ်ဖက်မှာ မျက်ရည်တစ်ကြောင်းတည်း ကျလျက် နေသော မျက်ဝန်းလေးတွေကို အနီးကပ်ကြည့်၍ မှဲ့ကာ ...

"နောက်နေ့က စပြီး မိုးလင်းတာနဲ့ ဈေးထဲသွား .. တစ်ဝတ်ငါးရက်စာ ဝယ်မထားရဘူး .. နေ့တိုင်း သွား .. ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ အိမ်အလုပ်တွေလည်း မလစ်ဟင်းစေရဘူး .. အနံ့တိတ်တိတ် ပြန်တိုင်သံလည်း မကြားချင်ဘူး .. ညဘက် ငါ ပြန်လာရင် မင်းမနီးမဝေးမှာ အမြဲရှိနေရမယ် .."

ဂီတ က သူ့မျက်နှာကို ရဲရဲတင်းတင်း စိုက်ကြည့်ပြီး ခေါင်းစါ။ ပြီးမှ ...

"ကျွန်မက အဲဒီလို တိတ်တိတ်ပုန်း နေပေးရတဲ့ဘဝနဲ့ သားရဲ့ အနာဂတ်ကို လှပအောင် ဖန်တီးရမယ်ပေါ့ .."

"လုပ်လေ .. အနာဂတ်ဆိုတာတွေ မပြောနဲ့ .. ငါ့အနာဂတ် ငါ စိတ်မဝင်စားဘူး .. မင်း တွေးကြည့်မယ်ဆိုရင်တော့ ဘယ်လမ်းက အဆိုးရွားဆုံး ဖြစ်မလဲဆိုတာ အရင်တွေး .. မင်း အောက်က ထွက်ပြေးသွားတာနဲ့ ဘာတွေဖြစ်လာမလဲဆိုတာ တည့်စမ်းကြည့်သင့်တဲ့အရာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ အပါအဝင်ဆို မိုက်ရိုင်းလွန်းသည့် စကားတွေက ကမ်းကုန်သည်။

"မနသိုက် .."

လှည့်ထွက်သွားသည့် ခြေလှမ်းက တုံ့ခနဲ ဖြစ်သွားသည့် လှည့်လာတော့ မျက်နှာပြင်က တင်းမာနေကာ ...

"မင်း .."

"ကျွန်မ ရှင်ရဲ့အစေခံ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ရှင် သိပါတယ်.. တခြားတွေ မရှိတဲ့အချိန်မှာတော့ ဘယ်လိုမှ ရိုသေလေးစားဖွယ်မရှိတဲ့ လူ့ယောက်ကို ရိုသေဟန် ပြမနေနိုင်ဘူး .."

ဂီတ က ပြတ်သားစွာပြော၍ ရှေ့တိုးလာကာ ...

"ရှင် ဖြစ်စေချင်တဲ့အတိုင်း ကျွန်မ အားလုံး ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်ပေးပါ့မယ် .. ဒါပေမယ့် အဲဒီကာလကို ကန့်သတ်ချိန်နဲ့ .."

"မရဘူး .."

"ရှင် နိုင်ကွက်ရနေတိုင်း ဒီလောက်ထိ မမိုက်ရိုင်းပါနဲ့ .. ကျွန်မတို့ တောင်းပန်နေတာပါ .. ပြီးတော့ .. သားလေးကို အဲဒီအိမ်မှာ မဆက်ထည့်မထားနိုင်ဘူး .."

"မိသားစု တစ်စုထဲမှာ ရှိနေတာပဲ .. သူ့အတွက် သူ့စိမ်းတွေမှ လွတ်တာ .."

"ဘာ!..."

"မင်း လိုချင်တဲ့ မိသားစုလေ .."

"ရှင်!..."

ဂီတ သူ့မျက်နှာကို ကြည့်၍ အံ့ဩနေတာ မပြီးနိုင် ...

"ရှင် .. အဲဒါတွေပါ သိနေတယ်ပေါ့ .."

"ဟွန်း .."

သိုက် က ဘောင်းဘီအိတ်တွေထဲမှာ လက်ထည့်ထားရင်း သူမကို ပြန်လျှောက်လာသည်။

"သိပ်သိတာပေါ့ .. ဒေါ်မေညွန့် ရဲ့သား မြင့်မား ဆိုတာ .."

ဟင်!...

ဂီတ ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

"ကိုကို ရှင် သိနေတယ် .. ကိုက ဘာဖြစ်လို့လဲ .. ဘယ်လို သိ

ကြတာလဲ ..”

“ဘယ်လိုသိသိ မင်းကို ရှင်းပြမနေနိုင်ဘူး .. သေချာတာက ကစပြီး မင်းရဲ့ အဲဒီဒီသားစုတစ်စုလုံးက ရွံစရာကောင်းတဲ့အုပ်စုတွေ ..”

“ဘာ!.. ပြောထယ် ..”

“အထင်မြင်လွဲတယ် ဆိုတာ မြင်လိုက်ရတဲ့အပေါ်မှာ အထင်က တာ .. အထင်လွဲမခံရဘူး ဆိုတည်းက ဘာကိုမှ မြင်အောင် မပြောပေးပေါ့ .. ရွှေမှုန်ကြံပြီး အတွင်းမှာ လောက်ကိုက်နေတဲ့ လူစားမျိုးတွေ ..”

“ဘာကြောင့်ဆိုတာ မပြောနိုင်ဘဲနဲ့ ရှင် သူများကို ဘာဖြစ်အပုပ်ချ ပြောနေတာလဲ ..”

“ဘာလဲ .. မင်းယောက်ျားက ပိုင်းလုံးဆိုတာကို နာတာလား ..”

“ဘာ!... ရှင် ဘာပြောလိုက်တယ် ..”

“မဟုတ်ရင် ငါ့ရွေးမကို ရောင်းစားလိုက်တဲ့ မင်းယောက်ျားတစ်ကလား ..”

“ရှင် စကားကို ရှင်းအောင် ပြောနော် .. ဒီထက်ရှင်းအောင် ပြောသေးသွားတဲ့လူကိုတောင် ရှင် လိုက်ပြီး အပုပ်ချ ..”

“မသေခင်တည်းက ပုပ်နေတာ ..”

“ရှင့်!...”

ဂီတ သူ့ကို တအားပြေးရိုက်သည်။ သူက ပထမတစ်ချက် ရှောင်သွားပေမယ့် နောက်ထပ်ရိုက်တော့ လက်ကို ဖမ်းဆုပ်ထားသလို ကာ ...

“စီးပွားရှာနေတာ ဖန်းပြပြီး မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အထောက်အကူနဲ့ နောက်ကမိသားစုကို ထောက်ပံ့နေခဲ့တာ မင်းရဲ့ မြင့်မားပဲ ..”

ဟင်!...

ဂီတ သူ ကိုင်ထားသည့်လက်ကို ရုန်းဖို့လည်း သတိမရဘဲ ဒီတိုင်း တောင့်တောင့်လေး ဖြစ်သွား၏။

“သူ့ကို ထောက်ပံ့နေတာ နုနုစင် ဆိုတဲ့ မိန်းမ ..”

ကိုင်ထားသည့်လက်ကို တွန်းထုတ်လိုက်တော့ ဂီတ ကိုယ်လေး ယိုင်ထွက်သွား၏။

ပါလာပြန်ပြီ နုနုစင် ..!

“ယောက်ျားနှစ်ယောက်ကို တစ်ဖက်စီ ချည်နှောင်ပြီး လိုသလို ဆုံးချဖို့ ကြိုးစားတယ် .. အဲဒီလူက မင်းကို ရွေးချယ်သွားပြီး သူက တော့ .. ဟွန်း .. ငါ့ရဲ့ စည်းစိမ်တွေကိုလေ ..”

“ရှင်က အဲဒါတွေကို သိထားပြီး ဒီဒီသားစုကို အငြိုးထားခဲ့တာ ..”

“ငါ အဲဒီလောက် ရင်ဘတ်ထဲ ထည့်ခဲ့ရင် ဒီနေ့ကိစ္စတွေ ဖြစ်မလာဘူး .. ဒါပေမယ့် မြင့်မား ဆိုတဲ့ကောင်နဲ့ အနီးဆုံးမှာ ငါ ရောက်နေတာ မလိုက်ရတဲ့အချိန်မှာပဲ ငါ့ကို လာငြိတာ မင်းတို့သားအမိ ..”

“ကျွန်မတို့က ဘာမှ သိခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ..”

“ထားလိုက်တော့ ဂီတ.. မင်းနဲ့ ငါ သာတာနာတာတွေ တွက်ပြီး အလျော်အစားတွေလည်း ထွက်နေပြီ .. ဒါတွေပြန်ပြောနေဖို့ မလိုဘူး ..”

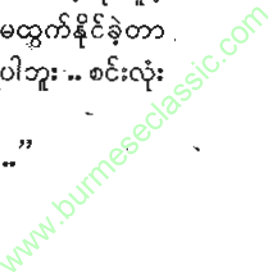
“လိုတယ် ဓနသိုက် .. ကိုမြင့်မား က သားလေးရဲ့အဖေ .. သားရဲ့ နောက်အတွက် သူ့အဖေက ရာဇဝင်ကောင်းရမယ် ..”

“ဟား .. ဟား .. ဟား ...”

“ရှင် မရယ်ပါနဲ့ .. မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အထောက်အပံ့ကို ယူခဲ့တာ ရှိရင်ရှိမယ် .. ကို ကိုယ်တိုင် ပျော့ညိုပြီး ရုန်းမထွက်နိုင်ခဲ့တာ ကြောင့်တောင် ဒါကို ပိုင်းလုံးလို့တော့ သတ်မှတ်လို့ မရပါဘူး .. စင်းလုံး ကောင်းမွန်နေတဲ့သူဆိုတာ မရှိဘူး ..”

“ဒါကိုတော့ မင်း ခွင့်လွှတ်နိုင်သွားတယ်ခေါ့ ..”

“ရှင်ကိုယ်ရှင်ရော ပြန်ကြည့်ပါဦး ..”

ကြည့်ဖို့ မလိုဘူး .. အတိတ်ဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့ ပြုလုပ်ချက်တွေ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိရင် အတိတ်က စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း တဲ့နယ်ပယ် မဟုတ်မှန်း မင်း နားလည်သွားလိမ့်မယ် .. လူတစ်ယောက် အတွက် အရေးပါဆုံးက သူ့ရဲ့ ပစ္စုပ္ပန် ..”

မျက်လုံးချင်း ဆုံသွားတော့ အင်အားမဲ့နေပေမယ့် မခံချင်အေး များနှင့် မျက်ဝန်းလေးတွေက မျက်ရည်တွေ ဝေနေခဲ့၏။

“အဲဒီတော့ မင်းသားအတွက် အရေးပါတဲ့ အနာဂတ်အတွက် ရဲ့ပစ္စုပ္ပန်မှာ မင်း ဘာလုပ်မှာလဲ ..”

ဂီတ က သူ့မျက်နှာကို စူးစူးဝါးဝါးကြည့်၍ အံ့ကြိတ်ကာ -

“အကြောင်းအရာတွေ အများကြီး သိပြီး ဒုက္ခပေးဖို့တွေပဲ စဉ်းစားနေတဲ့ ရှင်ကို လူမသိ သူမသိ သတ်ပစ်လိုက်ရင် ပြီးပြီ -”

“ဒါဆို အခု ဘာလို့ မသတ်တာလဲ ..”

တည်တင်းနေသည့် မျက်နှာကြီးက ကိုယ့်ရဲ့ မာန်မာနတို့ကို နှိပ်ပတ် နှိုးဆွနေသလိုပင် ..၊ ဒါပေမယ့် ..

ကောက်ခနဲ ပြန်ပြောလိုက်ဖို့ နှုတ်က မထွက်နိုင် ..၊

“ဟွန်း .. မိန်းမတစ်ယောက်ကို အဲလောက် ဂရုစိုက်နေရင် ငါ့ ငါ့နားမှာ ခေါ်ထားပါ့မလား .. မင်း ငါ့ကို သတ်ချင်ဖြစ်ချင်တာ ကြိမ်းဝါးနေတည်းက ငါ ဘာဖြစ်ဖြစ် မင်းက တရားခံပဲ ဂီတ .. တော့ နေ့စဉ် ငါ့ကို ကျန်းမာပါစေ .. အနာဂင်းပါစေလို့ မင်း ဆုတောင်း ပေးတော့ ..၊ ငါ သေရင် မင်းပဲ ..”

သူ ထွက်သွားပေမယ့် စီးကရက်နဲ့က ကျန်ရစ်ခဲ့ကာ အထဲ မသေသည့် ဒေါသတွေက သူ့ကိုယ်နဲ့တွေ့နဲ့ ဆက်လက် တိုက်ခိုက် ဖြစ်နေခဲ့လျက် ..”

“သူက နုနုဇင် ရဲ့ ယောက်ျား ..၊ ကိုက ဒီမိန်းမနဲ့ ပတ်သက် တာ .. ငါက .. ငါက ကိုရဲ့ ဇနီး ..”

တိုးတိတ်စွာ ရေရွတ်ရင်း နံရံမှာပဲ ကျောလေးကပ်မှီကာ တစ် ကိုယ်လုံးက ခွန်အားမဲ့သွားခဲ့၏။

သူ ဒီလူတွေကို မငြိုးခဲ့ပါဘူးဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ရဲ့လား ..၊

ကို သေသွားခဲ့ပြီဆိုတော့ ဒါက ဖြစ်နိုင်ရင်တောင် ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် တိုက်တိုက်ခိုက်ခိုက် လာပတ်သက်နေရတာလဲ ..၊

နုနုဇင် ဆိုတာကို လူကိုရော နာမည်ကိုပါ အမေတို့ ဘာမှ မသိ တာက ကို ဘယ်လို ချိတ်ဆက် ဖုံးကွယ်ခဲ့တာတွေလဲ ..၊

သေသွားခဲ့ပြီဆိုပေမယ့် ဒီလောက်ကြီးကျယ်သည့် ကိစ္စကြီးကို ဖုံး ကွယ်ခဲ့သည့်အဖြစ်အတွက် ကိုကို ဂီတ ဘယ်လို နားလည်ပေးရမလဲ..၊

“ကိုယ် မင်းကို မြင်မှ တမ်းတမ်းစွဲ ချစ်ခဲ့မိတာ ..”

“မင်းကို စေ့စေ့ကြည့်မိတိုင်း ကိုယ့်ရင်ခုန်သံတွေကို ပြန်ကြားလာ ရတယ် ..”

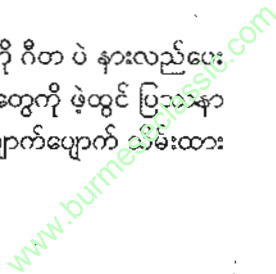
“ကိုယ့်ကိုချစ်ရင် ကိုယ့်မိသားစုကိုတော့ ကြည်ဖြူပေးဖို့ ကြိုးစား ပါ ဂီတ ရယ် .. နော် .. ဖေဖေ မရှိတော့တည်းက ကိုယ်ပဲ ဦးဆောင် ရွာဖွေလာခဲ့ရတာ ..”

“မေမေတို့ကို ထားပြီး ခွဲထွက်နေဖို့ မပြောဘူးမို့လား ဟင် ..”

“ကိုယ် ရွေးချယ်တာ မှန်သွားပြီကွာ .. ဂီတ ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး တာ သဘောဖြူ မနောဖြူလေး ..”

သူ့စကားတွေထဲမှာ တချို့တလေကိုတော့ ပြန်မေးချင်စိတ်တွေ ဖြစ်ခဲ့မိသည်။ သူ့စကားကြောင့် မေးခွန်းတချို့နှင့် ရှုပ်ထွေး ကျန်ရစ်ခဲ့ရ တာတွေလည်း ရှိခဲ့သည်။

ဒါပေမယ့် အလုပ်များနေတတ်သည့် ကိုကို ဂီတ ပဲ နားလည်ပေး ခဲ့ရသည်။ သူ ပြေးရောက်လာတတ်သောအချိန်တွေကို ဖဲထွင် ပြသရာ ရှာမိတာမျိုး မဖြစ်စေချင်သည့်စိတ်နှင့် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် သိမ်းထား ခဲ့ရသည့် စကားလုံးတွေ ..၊

ခုတော့ ကို မရှိတော့ကာမှ ပေါ်လာပါပြီ ...။
ကိုယ် ရွေးချယ်ခဲ့တာ မှန်သည် ဆိုတာ ဂီတ ကို ဘယ်သူနဲ့ယှဉ်ပြီး
ရွေးချယ်ခဲ့တာလဲ ...။

“ကိုယ် တစ်ခါတလေ ထွက်ပြေးချင်စိတ် ပေါက်တယ်ကွာ ...”

“မဟုတ်ဘူး .. စီးပွားရေးတစ်ခုတည်းကြောင့် မဟုတ်ဘူး ..”

“ဂီတ ကိုယ့်အချစ်ကိုတော့ အကြွင်းမဲ့ ယုနေနော် .. ဘယ်သူတွေ
ဘာပြောပြော ကိုယ့်ကို ယုံရမယ် ..” စသဖြင့်သော ကိုစကားတွေထဲမှာ
နုနုစင် ကို ဘယ်နေရာမှာ သိမ်းထားခဲ့တာလဲ ...။

သူမနဲ့ ဘယ်လောက်ထိ ပတ်သက်ခဲ့သလဲ ...။ အမေတို့ကရော
နုနုစင် ကို မမြင်ဖူးကြရင်တောင် မိန်းမတစ်ယောက်ဆီက ထောက်ပံ့မှု
တွေနဲ့ ကိုယ့်သား ရပ်တည်နေတာကို နည်းနည်းလေးမှ မသိခဲ့ဘူးဆိုတာ
ဖြစ်နိုင်ရဲ့လား ...။

“မင်းကစပြီး အဲဒီတစ်မိသားစုလုံးက ရွံစရာ ကောင်းနေတာ ...”

“အပေါ်ယံ ရွှေမှုန်ကြဲပြီး အတွင်းက လောက်ကိုက်နေတဲ့လူစား
မျိုးတွေ” တဲ့ ...။

ဒါဆို အမေတို့က သိရက်နဲ့ မသိချင်ယောင်ဆောင်ခဲ့ကြတာလား ...။

မေးခွန်းများစွာ ထွက်လာပေမယ့် အဖြေက မရှိ ...။

သို့သော် သူမအတွက်ကတော့ သေချာသထက် သေချာနေတာ
ရှိသည် ...။ ထိုအရာဟာ ဓနသိုက် လက်ထဲမှာ သူမဘဝ စုန်းစုန်းနစ်နဲ
ပြီဆိုသည့်အဖြစ် ...။

အခန်း(၃၂)

“ထမင်း ဘာလို့ မစားတာလဲ လူလေး ..”

“မစားချင်လို့ပါ ..”

“ဘာဖြစ်လို့လဲကွယ် .. ဟင်းတွေချက်ထားတာ စုံနေတာပဲ .. အိမ်
ထမင်း အိမ်ဟင်း ဆိုတာ ..”

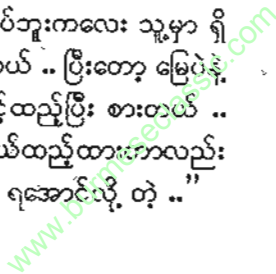
“ဘယ်ဟုန်းကမှ မစားခဲ့ရတော့ ဘာတွေ ကွာခြားသလဲဆိုတာ
မသိဘူး .. မက်လည်း မမက်ဘူး အန်တီ ..”

အချိန်တိုင်း စီးကရက် လက်ကြားညှပ်နေတတ်သည့် သိုက် ကို
ထမင်းစားနေရင်း ဒေါ်အေးပွင့် က ခဏ ခဏ ကြည့်သည်။ ပြီးတော့
ဂီတ ဘယ်နားမှာ ရှိနေနိုင်သလဲ တစ်ချက် နားစွင့်ကြည့်ပြီးမှ ...

“သားမှ မစားတာ အန်တီအတွက်လည်း ဟင်းတွေ ဒီလောက်
မလိုပါဘူး .. ဂီတ ကလည်း စားတာ မဟုတ်ဘူး ..”

“ဘာကို မစားတာလဲ ..”

“ဟင်းနဲ့ မစားတာလေ .. လက်ဖက်သုပ်ဘူးကလေး သူ့မှာ ရှိ
တယ် .. အထဲမှာ လက်ဖက်နှပ်တွေ အမြဲ ရှိတယ် .. ပြီးတော့ မြေပဲနဲ့
စားတာ ရှိတယ် .. အာလူးကြော်ထုပ်တွေ ဖွင့်ထည့်ပြီး စားတယ် ..
ရေခဲသေတ္တာထဲမှာ အစက အနည်းအကျဉ်း ဝယ်ထည့်ထားတာလည်း
ခင်း ပြန်စားတဲ့အခါ ချက်ချင်း ထလုပ်ပေးလို့ ရအောင်လို့ တဲ့ ..”

သိုက် က မျက်နှာ ခပ်လွဲလွဲနေကာ စေ့ထားသည့် နှုတ်ခမ်းလွှာ ကြားက ဖြူလွှာသော စီးကရက်မီးခိုးတို့ တလွန်လွန်နှင့် ...

“ထမင်းတစ်ပွဲ ဆိုတာလည်း ကြောင်စာသာသာလေးရယ် .. ပြီးတော့ ပန်းကန်မှာ ဇွန်းတပ်ပြီး အလုပ်လုပ်ရင်း စားနေရတယ် .. သူ့အလုပ်ကလည်း တကယ်ကို ထမင်း အေးဆေးစားချိန် မရှိ ..”

“အန်တီ ..”

“ဟင် ..”

“ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော့်ကို မဝေဖန်ပါနဲ့ ..”

“မဝေဖန်ပါဘူး သားရယ် .. အန်တီက သား အကူအညီတောင်းလို့ ဒီမှာ လာနေပေးရပေမယ့် ကိုယ့်သားသမီးဆီ လာရတဲ့ မိဘလို စိတ်မျိုးနဲ့ပါ .. သား ပြောပြထားတဲ့အတိုင်းပဲ မိန်းကလေးကို ဆက်ဆံခဲ့တယ် .. သိတာလည်း မဟာဘူး .. ရှိတာလည်း မပြဘူး .. ဒါပေမယ့်-

“အဲ့ဒီအတိုင်းပဲ ကောင်းတယ် အန်တီ ..”

“ဟင် .. ဘာကိုလဲ သား ..”

“သူ့ ပင်ပန်းပါစေ .. ဒီမှာ ခေါ်ထားတာ ခိုင်းဖို့ ခေါ်တာပဲ - ကျွန်တော်က ခိုင်းရင် ဘာဖြစ်ဖြစ် သူ လုပ်ရမယ် ..”

“အိမ်အလုပ်တွေက ဟုတ်ပါပြီ .. ဟင်းတွေချက်ရတာက မယ့်သူ မရှိဘဲနဲ့ ဆယ်မျိုးလောက်ကို ..”

“သွန်ပစ်ခိုင်းလိုက်ပါ ..”

“ဟင်!..”

“တစ်နေ့ကို ဟင်းဆယ်မျိုးလောက် သွန်ပစ်နေရလို့ ကျွန်တော် မွဲမသွားပါဘူး .. သူ ဖက်ဖက်မော လုပ်နေရအောင် ခိုင်းထားနိုင်လို့ရင်း ..”

ဒေါ်အေးပွင့် ပါးစပ်ပိတ်သွားလေသည်။

“အန်တီ အိမ်ကို စိတ်မချရင် ပြန်ပါ .. သူ ခိုကပ်နေမနေ

မကြာ လာကြည့်ပေးရင် ရပြီ ..”

“စိတ်မချစရာ မရှိပါဘူး .. မင်း ဦးလေးကလည်း မင်း အလုပ်တွေ ပြန်လုပ်နေပြီဆိုတည်းက အရမ်း အားတက်နေတာ .. လူလေး ထင်ရာ ခိုင်းသွားမှာ စိုးတာရော .. သူ့ကိုယ်သူ အားကိုးမဲ့သလို ခံစားရတာရော တစ်နေ့တစ်နေ့ ဒါတွေပဲ ပြောနေတာလေ .. အခု သူ ကျေနပ်နေတယ်.. အန်တီဆိုင်ကလည်း တူမနဲ့ လွဲထားလို့ရတယ် .. မင်းညီကလည်း ..”

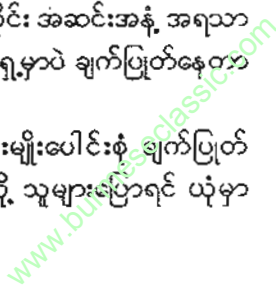
“သူ ကျွန်တော့်ကို တစ်မျိုးထင်နေပုံ ရတယ် ..”

“မထင်ပါဘူး .. ဒါပေမယ့် စီစဉ်ဖြစ်ပြီလို့ တွက်ခဲ့ပြီးမှ ပျက်သွားတော့ အံ့သြသွားတာပါ .. သူ့ပုံဘက်က မရိုးသားတာအပြင် ဒီလောက် ကောက်ကျစ်တာကို သေချာသိရင် ဘယ်သူက သတိတော့မှာလဲ ..! ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာ ဆင်ကန်းတောတိုးဆန်ပေမယ့် ဖြူစင်ခြင်းက အဓိကပဲ ..! အန်တီတို့က လုပ်ကြံလိမ့်မယ်ပြောတာ ဘာမှမပါဘူးလေ.. ဒါလင်္ကာ က နားလည်လွယ်တဲ့ ကလေးပါ .. ပြီးတော့ မိဘစကားကို ဘယ်တုန်းကမှ မပယ်ရှားခဲ့ဖူးဘူး ..”

ဆီးဖု(ဒ်)ချစ်စပ်နဲ့ မာလာငါးဟင်းကို နည်းနည်းစီ စားရင် စကား ပြောနေတာတောင် ရပ်တန့်သွားခဲ့၏။ ပြီးတော့ ကြက်ကချင်ဟင်း၊ ကဏန်းလက်မပေါင်း၊ ဝက်သားမြေအိုးပေါင်း .. ပြီးတော့ ပဲကြာဆံကြော် .. နောက်ထပ်ဟင်းတွေကို စားရင်း ကြည့်ရင်းနှင့် စိတ်လည်း မချမ်းသာရပါ ...။

အားလုံးက ဟိုတယ်လ်လက်ရာတွေအတိုင်း အဆင်းအနံ့ အရသာ ဆွေက ပြည့်စုံနေ၏။ ဒါတွေကို ကိုယ့်မျက်စိရှေ့မှာပဲ ချက်ပြုတ်နေတာ မြင်ရလို့သာ ..။

မဟုတ်ရင် တစ်ယောက်တည်းက ဟင်းမျိုးပေါင်းစုံ ချက်ပြုတ်ထားတာ ဒီလောက်တောင် ကောင်းသလားလို့ သူများပြောရင် ယုံမှာ မဟုတ် ..။

“သူ့ခမျာ .. မိုးလင်းတည်းက တစ်ချက်မှ မနားရတာ ..”
“ဟင် ..”

“ဪ .. ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး .. ဟင်းတွေ ဒီလောက်တောင် ချက်နိုင်တာကို အံ့ဩလို့ပါ ..”

မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဘယ်လောက်ပဲ တော်နေနေ .. ဒီ လောက်ထိ ပင်ပန်းနေတာကို ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဒဏ်ခံနိုင်မှာလဲ..။ စားတော့ ကောင်းကောင်းမစားဘဲ နားချိန်မရအောင် ပြေးလွှား တက်ဆင်းပြီး လုပ်နေရသည်..။ ဘယ်လောက်ထိ အမုန်းငြိုးတွေ ကြီးမား ပြီး ရက်စက်နိုင်တာလဲ ..။

ထမင်းဟင်းတွေကို တို့တိတိ စားရင်း ဒေါ်အေးပွင့် စိတ်တွေက ဂီတ မျက်နှာလေးနဲ့ လှုပ်ရှားပြေးလွှားနေရသမျှ ပုံရိပ်လေးတွေဆီမှာ ပျံ့လွင့်နေခဲ့၏။ ခုလည်း သူ့မတို့တွေ ထမင်းစားခန်းထဲမှာ စမတ်ကျကျ စားသောက်နေပေမယ့် ဂီတ က အောက်ထပ်မှာ အိမ်သာတွေ သန့်ရှင်း ရေး လုပ်နေရှာ၏။

ဝင်လာရတုန်းက သိုက် မှာထားတဲ့အတိုင်း အပိုအလှိုမရှိ သရုပ် ဆောင်ပြီး ဝင်လာရပေမယ့် ကိုယ့်စိတ်ကိုက ရက်စက်တတ်သူ မဟုတ် တော့ ခက်သည်။

ထိုပြင် ဂီတ မျက်နှာလေးကို သေချာ စိုက်ကြည့်မိတိုင်း ချွေးသုတ် ဖို့ ပဝါလေး ကမ်းပေးလိုက်ချင်၏။ ခဏ ထိုင်နေစမ်း .. နားစမ်းပါဦးလို့ ပြောလိုက်ချင်တာ ခဏ ခဏ ..။

သူမလေးက သနားစရာလို့ မြင်လာသည့်အချိန်မှာ သိုက် ဘယ် လောက်ထိ အငြိုးထားနေဦးမှာလဲဆိုတာ တွေးမိလာခဲ့သည်။

ဒါက မယုံကြည်တာတော့ မဟုတ်ပေမယ့် ...
“အန်တီ ဘာမှာဦးမလဲ .. ကျွန်တော် ညနေ မိုးမချုပ်ခင် ပြန်လာ မှာ ..”

ပြောပြီး ထရပ်လိုက်မှ ဒေါ်အေးပွင့် စိတ်က ထမင်းပွဲမှာ ပြန် ရောက်လာတာ ...

“မမှာတော့ဘူး သား.. စကားတွေ ဟိုရောက်ဒီရောက်နဲ့ တကယ် ပြောဖို့ဟာကို မေ့နေတယ် ..”

“ဟုတ် .. ပြောလေ ..”

“အန်တီက ဆရာလုပ်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး .. ဒါပေမယ့် ကြာကြာဝါးမယ့်သွား အရိုးရှောင်ရတယ်လေ .. ဂီတ ကို ဒီအိမ်ကြီး တစ်ခုလုံး လက်လက်တောက်နေဖို့နဲ့ .. နေ့စဉ် ဟင်းတွေ စားပွဲတစ်လုံး ပြည့်အောင် စီစဉ် ချက်ပြုတ်ခိုင်းနေတာ ကြာလာရင် သူ့ကျန်းမာရေး ထိခိုက်လာနိုင်တယ် သား ..”

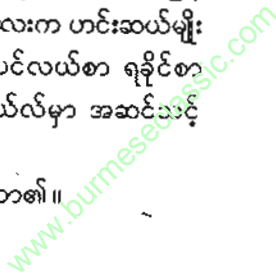
ဒီစကားပဲ ပြန်ရောက်လာသည်ဆိုသော မျက်နှာနှင့် သိုက် က တစ်ဖက်လှည့်နေ၏။

“သူ့ကို သေအောင် သတ်ပစ်ဖို့ထိတော့ လူလေး စိတ်ကူးမရှိဘူး ခို့လား.. ပြီးတော့ သူ့မှာ ကလေးလေး ရှိသေးတယ်.. အရာရာကို ပြန် တွက်ပြီး တစ်ထစ်လောက်တော့ လျှော့လိုက်ပါကွယ် .. အန်တီ ပြော ချင်တာက သန့်ရှင်းရေးအတွက် အလုပ်သမားတစ်ယောက်တော့ ခေါ် သင့်တယ်လို့ပါ ..”

သိုက် က ဘာမှမပြောသဖြင့် ဒေါ်အေးပွင့် က ဆက်၍ ...

“အိမ်အလုပ်ရဲ့တာဝန်ကို မိန်းမသားချင်းမို့ အန်တီက ပိုသိတယ်.. မိုးလင်းတာနဲ့ ဈေးသွားရတာလည်း သွားတာက လွယ်ပေမယ့် အပြန် တွာတော့ ပစ္စည်းတွေက သယ်ရပြီ .. ပြီးတော့ လူလေးက ဟင်းဆယ်မျိုး ချက်ထားရင် ပြီးရော ခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး .. ပင်လယ်စာ ရခိုင်စာ ချမ်းစာ အသုပ် အပေါင်း အကုန်လုံးကို ဟိုတယ်လ်မှာ အဆင့်သင့် မှာစားလို့ ရသလို သူ့ကို ခိုင်းတာလေ ..”

သိုက် နှုတ်ခမ်းမှာ အပြုံးယဲ့ယဲ့လေး ထင်လာ၏။

ဒေါ်အေးပွင့် က ထိုအပြုံး တစ်စွန်းတစ်စကို မြင်သည် .. မဟာန မှန်းလည်း သိပေမယ့် ပြောလက်စကို မရပ်တန့်ချင် ..

“ချက်ပြုတ်တာကို အသားထားဦး... ဒါတွေ ဝယ်ခြင်းရတာတောင် လိုချင်တဲ့ပစ္စည်း လိုသလောက်ရဖို့ တစ်နေရာတည်းမှာ ရှိတာမှ မဟုတ်ဘဲ .. ဝယ်ပြီး အချိန်မီ ပြန်ချက်ဖို့ လုံးပမ်းရပြန်ရော တစ်ခါ.. လူလေးက ကိုယ့်ခံစားချက်နဲ့ ကိုယ် အဆင်ပြေပေမယ့် အန်တီက ဒီတိုင်း ထိုင်ကြည့်နေရတော့ ..”

“အန်တီ ကျွန်တော့်ကို ရက်စက်လှချေလားလို့ မြင်နေတာလား-”
“မြင်ပေမယ့် လူလေးမှာလည်း အကြောင်းရှိလို့ပဲဆိုတာ အန်တီ နားလည်ပါတယ် .. လူကြီးအမြင်တစ်ခုတည်းနဲ့ ပြောရရင်တော့ သူကလေးလေးကို ငဲ့ညှာပြီးတော့ ဖြစ်ဖြစ် ..”

“ညှာဟာစိတ်မွေးမီရင် ဓားဦးနဲ့ ကလော်ထုတ်ပစ်ဦးမှာ အန်တီ ဒီမိန်းမမျိုးကို ဘယ်တော့မှ သနားစိတ်ဝင်မှာလည်း မဟုတ်ဘူး .. မိန်းမတွေအားလုံး အတူတူချည်းပဲ ..”

ကိုယ့်ကို ဒုက္ခပေးတဲ့ မိန်းမနှစ်ယောက်လုံးက ဒီယောက်ျားတစ်ယောက်တည်းနဲ့ ပတ်သက်နေကြသည်။

လူသာ သေသွားပြီး အချစ်ကတော့ မသေခဲ့ဘဲ သူ့ကျမှ ဒုက္ခပေးခဲ့ အကြောင်းတွေက တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် .. နနုဇင် ဆိုတဲ့မိန်းမ ကိုယ့်လို အသုံးချဖို့ ကြိုးစားမှန်း သိတော့ သူ ပြတ်သားစွာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မျက်နှာပူမိသည့်ရှက်စိတ်ကြောင့် မမြင်ကွယ်ရာ ရပ်ဝန်းတွေမှာ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် သွားနေမိကာမှ ...

“ဟိုဘက်ခြံကတော့ အထည်ကြီးပျက်တွေပါ .. မကြာခင် အိမ်ရောင်ပြီး ပြေးရတော့မှာ .. သူ့သား မြင့်မား ဆိုတဲ့လူ ဆုံးသွားတည်းက အဘွားကြီးက လက်ကျိုး ခြေကျိုးလို့ ဖြစ်သွားခဲ့တာ .. ဒီသားတစ်ယောက်ကိုပဲ အားကိုးနေရတာကိုး ..”

အဲဒီခြံကို ငှားလိုက်မိတည်းက သိလိုက်ရတဲ့ ထိုသတင်း ..!

ဒါလည်း သူ ဘာသိဘာသာ နေလိုက်နိုင်သေးသည်။ မြင့်မားဘာလည်း မရှိတော့ .. ကိုယ်နဲ့ သက်ဆိုင်တာလည်း မဟုတ် .. နနုဇင် နဲ့ ကွာရှင်းပြီးပြီမို့ ဒါတွေကို ခေါင်းထဲ ထည့်စရာ မလိုဘဲ ကတ္တနှင့် ထားခဲ့၏။ ဒါပေမယ့် လူတစ်ယောက်လုံးကို သူတောင်းမြစ်အောင် နနုဇင် က ပြောင်ပြောင် လိုက်ဖွဲ့သည်။

ထိုနေ့မှာပဲ ကလေးက ပိုက်ဆံလာထည့်၏။ ကလေးရဲ့ မအေကလေး ကိုယ့်ကိုပဲ သူတောင်းစားပုံ ပေါက်နေသည်လို့ ရန်တွေ့သွားသေး၏။

ဂီတ ဆိုသည့် သူမရဲ့ ရန်လို စူးရဲနေသော မျက်လုံးတွေကို ဖျောက်ဖျက်ရတော့ခြင်းကြောင့် ထိုခြံထဲကလူတွေနဲ့ ပတ်သက်သမျှ သူ စုံခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် မြင့်မား က သေဆုံးခဲ့ပြီပေမယ့် ထိုလူနှင့်ပတ်သက်နေသော သားအမိ မိသားစုတွေအကြောင်း သူ အားလုံး သိလာခဲ့ရ၏။

“ဂီတ ဆိုတာ မြင့်မား ရဲ့မိန်းမ ..”

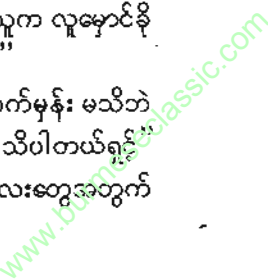
လို့ ပြောသံ ကြားလိုက်ရသည့် အချိန်မှာ ဟားတိုက် ရယ်မောနေ နနုဇင် ၏ မျက်နှာနှင့် နှစ်ရပ်ပေါင်း၍ ရှက်ဒေါသတွေ တရစ်ရစ် အောင်လာခဲ့သည်။

ဘာဖြစ်လို့ ဒီမိန်းမနှစ်ယောက်လုံးကပဲ ကိုယ့်ကို ဒုက္ခပေးချင်နေတာလဲ .. ဆိုသည့် မေးခွန်းက မဆုံးလိုက်ပေ ..

“သူ့မှာ ခိုင်လုံတဲ့အကြောင်းပြချက် မရှိပါဘူး .. သူက လူမှောင်ခိုအောင်တွေနဲ့တောင် ပတ်သက်မှု ရှိနေနိုင်တဲ့ လူပါ ..”

“မိန်းကလေးတွေနဲ့ ဘယ်လို ဆက်သွယ် ပတ်သက်မှန်း မသိဘဲ အိမ်မှာ အဝင်အထွက်တွေ ရှုပ်ထွေးနေတာ လူတိုင်း သိပါတယ်ရှင်”

“အဲဒီလိုလူကို အရပ်ထဲမှာ ထားနေရင် မိန်းကလေးတွေအတွက်

အန္တရာယ် မများဘူးလား" တဲ့ ...

"ဟား .. ဟား .. ဟား .. ဟား ..."

ရုတ်တရက် သိုက် ရယ်ချလိုက်တော့ ဒေါ်အေးပွင့် ခြေထောက်တောင် ဖြစ်သွားခဲ့၏။ ကိုယ့်ကို လှောင်ပြောင်ပြီး ရယ်လိုက်လားလို့ ထင်သွားမိပေမယ့် နီရဲတင်းမာနေသည့် ဆန့်ကျင်ဘက်တို့ကို ကြည့်မိတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားမိသည်။

သူ့မှာလည်း နာကျင်မှုတွေ အပြည့်နဲ့ပါလား ...

"နနဇင် က သူ့ကို ကျွန်တော်က အရက်ခွဲတယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော်ကို လူကြားထဲမှာ နေလိုမရအောင် အမျိုးမျိုး လိုက်ပုကွလေးထပ်သွားတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဂရုမစိုက်မှုတွေကို ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးပြီး ဆိုတဲ့ မိန်းမရဲ့ မှုအတိုင်း ကျွန်တော့်ဘဝကို ဇောက်ထိုးမိုးချော်ဖြစ်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာ .. သူ့ကြောင့်သာ သူ့ခင်းတဲ့အကွက်အတိုင်း တော် နင်းမိရင် အားလုံးက သွားပြီ .."

အံကြိတ်လိုက်တာ ကျိခနဲ မြည်သွားသလား မသိ .. သိုက်နှုတ်ခမ်းကို အကျည်းတန်အောင် မဲ့ပစ်ကာ ...

"ကျွန်တော် ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် သူ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမှာ .. နာကျင်မှုကို ဥပဒေလက်ထဲ ထိုးအပ်လိုက်နိုင်တယ် .. သူ့ကိုတော့ ကျွန်တော် လက်နဲ့ ဖိချေပစ်ရမှ ကျေနပ်မှာ .."

"အန်တီ ထမင်းစားပြီး .."

သူတို့ စကားမပြတ်သေးခင် ဂီတ ဝင်လာ၏။ နှစ်ယောက်တို့ မြင်ကာ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို ငြောနေကြမှန်းလည်း လိုက်ပြီး စကားက တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် ရပ်၏။

"ဘာလဲ ဂီတ .."

"အန်တီအတွက် ကြက်လည်ဆံရွက်ပြုတ်လေ .. ခုတော့ ငွေတယ် .. ဒါပေမယ့် သိပ်မအေးခင် .. အမေ့!..."

စတီးအိုးလေးမို့ ကိုင်ထားရင်း ပူလာတော့ လက်ပြင်လိုက်မိ၏။ အကိုင်မတတ်ဘဲ လွတ်ကျသွားခဲ့လျှင် ...

"ဒုန်း .."

"အား .."

ခြေထောက်ပေါ်ကို လုံးလုံးကျသွားပြီ ထင်ကာ ဂီတ လန့်အော်၏။ သိုက် က ဂီတ လက်လေးတစ်ဖက်ကို ဖျတ်ခနဲ ဆောင့်ဆွဲလိုက်လျှင် ဆေးရွက်ပြုတ်အိုးက ခြေထောက်ပေါ် မကျပေမယ့် ဂီတ သူ့ရင်ခွင်ထဲ ပစ်ကျသွားခဲ့၏။

လဲမသွားအောင် ထိန်းကြရင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဖက်ထားလိုက်မိသလို ဖြစ်သွားခဲ့ပြီး ...

"တောက်!... အလုပ်လုပ်ရင် နမော်နမဲ့ .."

ဂီတ ကိုယ်လေးကို ရင်ခွင်ထဲက ဆွဲဖယ်ပစ်ကာ သိုက် ခြေလှမ်းကျဲများနှင့် ထွက်သွားလေသည်။ အစအဆုံး မြင်နေရသည့် ဒေါ်အေးပွင့်ကတော့ ခပ်ကြိတ်ကြိတ် ခေါင်းခါရင်း ပြုံးလိုက်၏။

"ကြည့်နေလိုက်ပါလား သိုက် ရယ် .. ကိုယ့်လက်နဲ့ ဖိချေပစ်ရသက်သာတာပေါ့ .."

အခန်း (၃၃)

“ဟင် .. သားလေး ..”

“မေမေ ..”

ဘဲလ်သံကြောင့် အိမ်ရှေ့ထွက်လာခဲ့လျှင် ချိုနဲ့ သားလေးကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဂီတ တအံ့တဩ ဖြစ်သွား၏။ ပြီးတော့ ပျော်ရွှင်ခြင်းက အတိုင်းအဆမရှိ ဖြစ်ကာ ...

“သားလေး ..”

“မေမေ .. မေမေက သားသားကို ဘာလို့ လာမခေါ်တာလဲ ..”

“သားရယ် ..”

တံခါးဖွင့်လိုက်သည်နှင့် မား (က) ဂီတ ရင်ခွင်ထဲ ပြေးဝင်လာ၏။ ချိုက တံခါးဝမှာပဲ ရပ်နေကာ ...

“ခနသိုက် ရော ..”

ကိုယ့်ထက် အသက်ကြီးတဲ့လူကို ခေါ်ပုံက ရိုင်းသည်။ ပြီးတော့ အိမ်ထဲကို တစ်လှမ်းချင်း ဝင်လာကာ ...

“ဒါလည်း သူ့အိမ်ပဲလား .. ဟွန်း ..”

“ချို ..”

သားကို တွေ့လိုက်ရလို့ ပျော်သွားခဲ့တာတွေက ချို စကားသံတွေကြောင့် ပစ္စက္ခ အခြေအနေကို သတိရသွားမိကာ ...

“နင် ဒီကိုမလာသင့်ဘူးဆိုတာတော့ နားလည်ဖို့ကောင်းတယ်..”

“ဘာ!..”

“သားကို ဒီဒေါ်လာတာက ငါနဲ့ တွေ့စေချင်လို့ မဟုတ်မှန်း ငါ သိတယ် ..”

ကလေးက ပြောင်လက်ထည်ဝါနေသည့် တိုက်ကြီးထဲကို ရောက်လာနှင့် ဟိုပြေး ဒီပြေး လျှောက်ကြည့်နေတော့သည်။ ကလေးက သူ့အဖေ ဒီအိမ်ကြီးမှာ နေသလိုလို .. သူ့အဖေ ပိုင်တာလိုလို ပျော်ရွှင်သွားသည့် စိတ်ခံစားချက်လေးနဲ့ လွတ်လပ်စွာ ပြေးလွှားနေတာ ဖြစ်၏။

ဒေါ်အေးပွင့် ဘုရားခန်းက ထွက်လာတော့ အောက်ထပ်က အကားသံတွေ ကြားလိုက်သည်။ ဒါပေမယ့် ချို ကို မြင်လိုက်သည့်နေရာထဲ ရပ်နေလိုက်သဖြင့် သူမကို ဘယ်သူမှ သတိမထားမိ ..

“အစ်မပဲ ကလေးကို ခေါ်ချင်လှချေရဲ့ဆိုလို့လေ .. ဘယ်နှယ်လဲ..”

“အကျယ်ကြီးပဲဟာ .. ကလေးကို ခေါ်ထားလို့ ရပြီပေါ့ ..”

“အခု သားကို ငါ့လက်ထဲ လာထည့်တာလား ..”

“ဘယ်ဟုတ်မလဲ .. ကလေးက ပူဆာရင်တော့ လိုက်ဖို့မယ် ..”

“အတစ်ဖြုတ်ပေါ့ ..”

“အဲ့ဒါ ဘယ်လိုကြံစည်မှုတွေနဲ့လဲ ချို .. နင်တို့ကြောင့် ငါ့ဘဝ

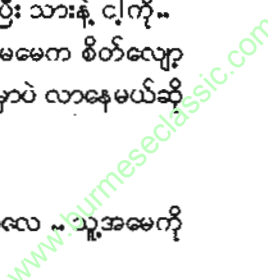
လည်း ပျက်ခဲ့ပြီးပြီ .. အခု ငါနေရတဲ့ဘဝကို လာပြုပြီး သားနဲ့ ငါ့ကို..”

“လျှောက်တွေးနေပြန်ပြီ အစ်မရယ် .. အခု မေမေက စိတ်လျှော့စိတ်တယ်.. အစ်မက ကလေးကိုခေါ်မသွားဘဲ အိမ်မှာပဲ လာနေမယ်ဆို

တဲ့..”

“ဪ ..”

“ကလေးကလည်း ချို ကို တအားကပ်နေတာလေ .. သူ့အဖေကို

လွမ်းလို့ နေမှာပေါ့ .. ချို က အိမ်ထောင်မပြုဖြစ်တော့ တော်သေးတယ်..
တက်ယ်လို့ ချို သာ လက်ထပ်သွားရင် ကလေးက အဘွားတစ်ယောက်
တည်းနဲ့ ဘယ်လိုလုပ် နေနိုင်မှာလဲ .. မေမေက အဲဒါကို တွေးမိလို့..”

“ခုမှ တွေးမိလာတယ်ဆိုတော့ ကျေးဇူးတင်ထိုက်တာပေါ့ ..
ကောင်းပါတယ် ..”

“အစ်မက ချို ပြောတဲ့စကားတိုင်းကို ဘာဖြစ်လို့ အကောင်းမထင်
ဖြစ်နေရတာလဲ ..”

“နင်မို့ ပြန်မေးရက်တယ် ချို ..”

ဖုန်သုတ်တံကို ကိုင်လိုက်ပြီးမှ ပြန်ပစ်ချမိကာ ...

“ငါ့ကို ထပ်မနှိပ်စက်ပါနဲ့တော့ .. ငါ နင်တို့နဲ့ ဘာမှ ပြိုင်ဆိုင်
မပြောချင်တော့ဘူး .. ဒီကိုရောက်နေရတာလည်း နင်တို့ အလိုဆန္ဒ
အတိုင်းပါပဲ .. တော်ပါတော့ .. ငါ သူများအိမ်မှာ ကျွန်ခံနေရတဲ့အဖြစ်
ကို သားလေး မြင်အောင် လာပြပြီး ..”

“မဟုတ်ပါဘူး .. မေမေက သူ မှားမှန်းသိလို့ အစ်မကို ပြန်လိုက်
ခဲ့မယ်ဆိုရင် ..”

“အဲ့ဒါ မင်း ဒီထိ လာပြောဖို့ မလိုဘူး ..”

ချို မျက်နှာပျက်သွားသည်။ ပြီးတော့ နောက်ကို အလန့်တကြား
လှည့်ကြည့်၏။ ခြံထဲက တက်လာသည့် သိုက် ရဲ့မျက်နှာက တည်ငြိမ်
အေးစက်နေကာ ...

“မင်းအမေကို ပြောလိုက် .. ဒူးတုပ်ပြီး ရောက်လာမယ်ထင်ရင်
ကိုယ့်အိမ်ကနေ လက်ဖျစ်တီး ခေါ် .. ဒီကို ဘယ်သူမှ လာစရာ မလိုဘူး
လို့ ..”

ချို တကယ်တမ်းကျတော့ သိုက် ရှေ့မှာ ဘာမှမပြောရဲဘဲ နှုတ်
ခမ်းကိုက်မိလိုက် .. တံတွေးမျိုမိလိုက် ..။

“ဟိတ် .. ဟိုကောင်လေး ထွက်ခဲ့စမ်း ..”

သားကို ခေါ်တာ သိလိုက်သည်နှင့် ဂီတ ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။
ကလည်း လှေကားကြီးကို မော့ကြည့်နေရာကနေ မျက်နှာလေး
ညှာပြီး နားစွင့်၏။

“သားရေ ..”

“ဗျာ မေမေ ..”

လူတွေ မြင်နေရတဲ့နေရာ ပြေးထွက်လာပေမယ့် ထိုနေရာမှာပဲ
ရပ်နေ၏။ ပြီးတော့ သိုက် ကို မြင်လိုက်သဖြင့် အံ့သြသွားသည့်

ကလေးနှင့် ငေးခနဲ ..။

“ခု .. ထွက်လာခဲ့စမ်း ..”

ဒီလိုလုပ်မှာကို စိုးရိမ်ပေမယ့် မထင်ထားခဲ့သဖြင့် ဂီတ အမိလိုက်
အောင် မမိလိုက်ပေ ..။

“လာခဲ့ ..”

“သားကို ရှင် ဆွဲထုတ်ဖို့ မလိုဘူး .. လွှတ်လိုက် ..”

ကလေးရဲ့လက်ကို သူ ဆုပ်ကိုင်လိုက်တာနှင့် ဂီတ က ထိုလက်
ဆုပ်ကိုင်ပြီး အတင်း ဖြုတ်ချပစ်သည်။

ပြီးတော့ သားကို သူ့ရှေ့က လွှတ်အောင် ဆွဲယူ ချီထားလိုက်ပြီး...

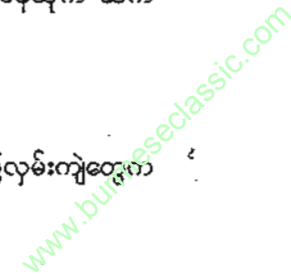
“ရှင်ဟာ တော်တော် စာနာစိတ် ကင်းမဲ့တဲ့လူ.. လူတိုင်းက ရှင်လို
အောင်ကြွက် မဟုတ်ဘူး .. သူ့အမေရှိလို့ သူ့သား လာတာ ..”

“မလိုဘူး .. လုံးဝ မလာရဘူး .. ဒီကလေး ဒီရောက်လာတာ
မိခင်စာနာရှိလွန်းလို့ မထင်နဲ့ .. နောက်ထပ် ဓနသိုက် ဆီက
ဆီရဦးမလဲ ညစ်ပတ်ချင်လို့ ..”

“ရှင် .. ချို ကို အဲ့လို မပြောနဲ့ နော် ..”

“မင်း ပါးစပ်ကိုပဲ ပိတ်လိုက် ..”

သိုက် က ချို ဘက်ကို ချာခနဲ လှည့်လာကာ ခြေလှမ်းကျဲတွေးကာ
ထိတ်လာတဲ့အတိုင်း ..။

“မင်း .. ငါ့အိမ်ထဲက ခုချက်ချင်း ထွက်သွား ..”
ထိုးညွှန်ထားသည့် လက်ညှိုးက မျက်နှာရှေ့ရောက်မှ အိမ်ထဲ
လွှဲညွှန်၍ ..

“ငါ ဆွဲမထုတ်ခင် ခုချက်ချင်း နော် ..”
“သွားမှာပါ .. ကတိပျက်တာက ရှင် .. ရှင်ကပဲ မာရေတွေ
ပြောသေးတယ် .. ချို့ တို့ အလုပ်လုပ်ကြတာ ဘယ်အပေးအယူမှ တ
မဝင်ဘူး .. ရှင် ဖျက်ရဲသလို ကျွန်မတို့ကလည်း ..”

“တိတ်စမ်း ..”
ချို့ ကိုယ်လေး တုန်သွားကာ တိတ်ခနဲ တိတ်၏။

“တော်တော် ဇယားရှုပ်တဲ့ မိန်းမတွေ .. တစ်ခုရပြီးတော့ နေ
တစ်ခု .. တောင်းလို့မရရင် ရတဲ့နည်းနဲ့ ယူမယ် ဆိုတာမျိုး .. ဒီ
မင်းအမေကို ပြောလို့က .. ဓနသိုက် က အချဉ်မဟုတ်ဘူး .. အိမ်
ယာခြေပါ ပျောက်မသွားချင်ရင် လိမ်လိမ်မာမာနေရမယ်ဆိုတာ ထို
ကိုယ်ကိုယ် နားလည် ..”

သူ တက်ခေါက်ပြီး ခြံစောင့်ဆီ ဖုန်းခေါ်ကာ ..

“ဦးရာမာ .. ခင်ဗျား ထည့်ပေးလိုက်တဲ့ ဓညသည်ကို ခုချက်ချင်း
လာပြန်ဆွဲထုတ် ..”

“ဟွန်း ..”

ချို့ ဒေါသတွေက ဂီတ ဆီ ရောက်သွားကာ ချီထားသည့် က
ကို လာပြန်ဆွဲခေါ်၏။

“ဟင့်အင်း .. သားသား မေမေနဲ့ နေမှာ ..”

“မနေရဘူး သားလေး .. လိုက်သွား နော် .. နောက်တော့
လာခေါ်မယ် ..”

“မေမေ ..”

“လိုက်သွားလိုက်ပါ သားရယ်.. လိမ္မာပါတယ်.. လိုက်သွားနေ

“ခု တစ်ခါတည်း ပြောခဲ့မယ်.. အစ်မသားကို တွေ့ချင်ရင် လာ
တွေ့လို့ မရဘူး .. ဒီကနေ တစ်ခါတည်း ပြန်လာခဲ့ ..”

နှစ်ဖက် အပေးအယူတွေ တည့်ပြီး ချောက်ကမ်းပါးထဲ တွန်းချ
လိုက်တုန်းကလည်း သူတို့ .. သူတို့နှစ်ဖက် အပေးအယူ မတည့်ကြ
တော့ ပြန်လာပါ .. ပြန်သွားပါနဲ့ ..

ဂီတ မျက်ရည်စက်တို့ တပေါက်ပေါက် ကြွေဆင်းလာကြကာ
သားလေးရဲ့ခေါ်သံတွေကြောင့် နားနှစ်ဖက်ကို ဖိပိတ်ထားလိုက်မိသည်။

ဒေါ်အေးပွင့် ကွယ်ရာမှာနေရင်း ကြားနေရသည့် အဖြစ်တွေ
ကြောင့် သက်ပြင်းချတာတောင် မဖြောင့်နိုင် ..

ချို့ ဆိုတဲ့ မိန်းကလေး ..

ဒီမိန်းကလေးက သားကို လိုချင်နေတဲ့ မိန်းကလေး ..

ကိုယ်ဝန်ရှိနေပါပြီပြောပြီး အမျိုးမျိုး ကြိုးစားခဲ့သည်။ သိုက် က
သဘောတူရင် ရသည်ဆိုတော့ သိုက် ရဲ့ရန်ဘက် မိန်းကလေးကို သိုက်
လက်ထဲ ထည့်ပေးနိုင်အောင် လုပ်ကြံသည်။ ပြီးတော့ အပေးအယူတွေ
လုပ်ခဲ့ကြ၏။

အဆင်မပြေ ဖြစ်လာကြတော့ .. ‘ငါနဲ့ မတည့် ငါ့အိုးပုတ် ပြန်
ပေး’ ..

ဒီထဲမှာ နစ်နာဆုံးလူက ဂီတ ပဲ ဖြစ်လေသည်။

သူမမှာ ကလေးငယ်လေး တစ်ဖက်နဲ့ ..

အခန်း (၃၄)

မှန်တွေကို မှန်ကြည်ဆေးနဲ့ ဖျန်း၍ ပွတ်တိုက်နေရင်း ခေါင်းတွေ မူးလာသဖြင့် ဆိုဖာမှာ ခဏလေး ထိုင်လိုက်မိတာ မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားသည်။

“မေမေ .. မေမေ .. မေမေ ..”

“သားလေး ..”

သားလေး လက်ကမ်းပြီး ပြေးဝင်လာတာ ခလုတ်တိုက်သွားသဖြင့် ဂီတ ဆတ်ခနဲ ကျူးထလိုက်မိ၏။

သူမ အိပ်မက်မက်ခဲ့ခြင်း -။

“အား!... ကျွတ်!...”

“ဂီတ ..”

“ရှင် ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က ခေါင်းနှိပ်ပြီး မျက်နှာလေးမဲ့နေသည့် ဂီတ ဆားကို ရောက်လာကာ ...

“မင်း နေမကောင်းဘူးဆိုရင် သွားနားလေ .. တစ်အိမ်လုံး ဖုန် ရှိတာမှ မဟုတ်ဘဲ .. တစ်နေ့တလေ ထားလိုက်ပါ ..”

“ရပါတယ် .. ဂီတ နားလို့ မဖြစ်ဘူး ..”

ဒီလူက သနားတတ်တဲ့လူ မဟုတ်ပေ ..။ ကိုယ်က ရွဲ့လျှင် သူက ပိုတင်းသည်။ ကိုယ်ကလည်း သူ သနားတာကို ခံချင်လွန်းလို့ မဟုတ်ပါ ..။ သားလေးကို ပြန်ခေါ်ခွင့်ရဖို့အတွက် သူ ကျေနပ်အောင် သူ နှိုင်းထားသမျှ ပြောသမျှကို တာဝန်ကျေရမှာမို့ ...

“အန်တီ ထမင်းစားတော့မလား ဟင် ..”

“မစားသေးပါဘူး .. မင်းကို ကြည့်ရတာ ပိုမောတယ် .. အဲ့ဒါကြောင့် အန်တီလည်း စကားပြောဖော်လေးရအောင် မင်း ခဏနားပါသား .. အပေါ်ထပ် ဝရန်တာမှာ ပန်းတွေလည်း ပွင့်နေတယ် .. အေးဆေးဆိုင်ရင်းနဲ့လေ ..”

ဂီတ က ခေါင်းညိတ်မည့်ပုံ မပေါ် ..။

“တစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ ခြောက်ကပ်ကပ်ကြီးမို့လို့ ဆင်းလာတာ ..”

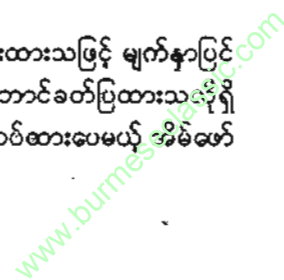
“ဂီတ အန်တီနဲ့ ထိုင်နေပေးချင်ပါတယ် .. ဒါပေမယ့် ..”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ..”

“ဒီရက်ပိုင်းမှာ ဂီတ ကို သူ့ဌေး ငြိုငြင်မခံချင်ဘူး .. သားလေးကို ဆိုအိမ်ကနေ ပြန်ခေါ်ခွင့်ရအောင် သူ့ဌေး ကူညီမှ ရမှာမို့လို့ .. ဂီတ ကို နားလည်ပေးပါနော် ..”

ပြောနေရင်းနဲ့ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ဖို့ ပြန်စသည်။ ပြီးတော့ နာရီကို ဆည်း လှမ်းကြည့်သေး၏။ ဘောင်းဘီရှည်အနီရဲရဲပွပွ အင်္ကျီ ပန်းရောင် ဆတ်ပြတ်လေးနှင့် ဂီတ တစ်ကိုယ်လုံးက အဝတ်စားရောင်နဲ့အပြိုင် နုရဲနေလေသည်။

ဆံပင်တွေကို နောက်မှာ မြှင့်တင် စည်းထားသဖြင့် မျက်နှာပြင် သေးမှာ စိမ်းနုနေသော ဆံစပ်လေးတွေက ဘောင်ခတ်ပြထားသလိုရှိတာ သူမကိုယ်မှာ သန့်ရှင်းရေးကာဗာကြီး တစ်စားပေမယ့် အိမ်ဖော် ဆိုတာ ဘယ်သူမှ ယုံနိုင်မှာ မဟုတ် ...။

ခြေဖဝါးလေးတွေကအစ လက်ဖဝါးစောင်းလေးတွေမှာ ထွက်နေသလို နီရဲနေတာလည်း စိတ်မချမ်းသာစရာပင် ..။

“သမီးက ကွန်ပျူတာသင်တန်းမှာ ဂိုက်ဒ်လုပ်ဖူးတယ်ဆို .. ဟုတ် ..”

“စပီကင်နှစ်မျိုးလောက် ကျွမ်းကျင်တယ်လို့လည်း ပြောတယ် ..”

“ကျွမ်းကျင်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး .. အလုပ်က အရမ်းလုပ်ခဲ့တော့ ပညာတတ်မှ ဖြစ်မှာဆိုပြီး လက်လှမ်းမီသမျှ လိုက်သင်တာပေါ့နော် .. တကယ်တမ်းကျတော့ သားလေးတစ်ဖက်နဲ့ တိုးရစ်ဂိုဒ်လုပ်လည်း မလွယ်ပါဘူး ..”

“ဒါပေမယ့် ညပိုင်းမှာ အလွတ်သင်တန်းပြန်ပေးပြီး ပိုက်ဆံအောင် ရှာခဲ့သေးတယ်မို့လား ..”

အလုပ်လုပ်နေရင်ငါ့ကိတ ဒေါ်အေးပွင့် ကို လှည့်ကြည့်မိသည်။ ဒါတွေထိ ဘာလို့ သိနေတာလဲ ..။

“မင်းမိတ်ဆွေတွေထဲက စပီကင်တတ်ချင်တဲ့လူတွေကပဲ မင်းက ပြန်ယူတာ .. မဟုတ်လား ..”

“ဟုတ်တယ် .. ဂီတ အကူအညီလိုနေမှန်းသိလို့ ကူညီချင်ကြတာလည်း ပါပါတယ် .. ဒီတိုင်း ပိုက်ဆံထုတ်ပေးတာနဲ့စာရင် သူတို့ မတတ်သေးတာလေးတွေ နည်းနည်းပါးပါး ပြန်သင်ပေးလိုက်ရုံပါ ..”

“အန်တီက သူများအကြောင်း မစပ်စုတတ်ပါဘူး .. ဟိုတစ်လေးလေးကပဲ မင်းသူငယ်ချင်းတွေရဲ့ ဆိုင်မှာ ခေါင်းသွားလျှော်ဖြစ်လို့ ..”

ဂီတ ရဲ့ လှုပ်ရှားနေသည့်လက်လေးတွေ ရပ်တန့်သွားကြ၏။ ဒေါ်အေးပွင့် က သူမ နောက်နားမှာပဲ လက်ပိုက်ရပ်နေရင်း ဟိုလျှောက်ဒီလျှောက် သွားနေရင်းဖြင့် ...

“သူတို့ကို မင်းနဲ့ အဲလောက်ထိ တရင်းတနီး ပတ်သက်ခဲ့ကြမှာလဲလည်း မသိပါဘူး .. သူတို့ကလည်း အန်တီကို မသိပါဘူး .. ဒါပေမယ့်

အဲဒီမှာ စတိုင်လိုက်တည်းက သူတို့ ပြောနေကြတာ မင်းအကြောင်းပဲ ..။ တာဆိုတာ မင်းပဲဖြစ်နိုင်တာဆိုတော့ အဲဒီမှာ ဟိုပြောဒီပြောနဲ့ စပ်မိသွားကြတာ ..”

“ဒါဆို အမေတို့မိသားစုတွေနဲ့ သိုက် နဲ့ သူမတို့ရဲ့ ရှုပ်ထွေးမှုတွေပေါ် အန်တီ သိသွားပြီလား ..။ ဒါမှမဟုတ် သူတူ လက်ထပ်ခဲ့တဲ့မိန်းမနောက်တစ်ယောက်က ဂီတ ရဲ့ယောက်ျား မြင့်မား ဆိုတာ ..။”

“ဘာမှတော့ ထွေထွေထူးထူး မပြောဖြစ်ပါဘူး .. သူတို့က မင်းကို ပညာဟတ်တစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့အကြောင်းနဲ့ ဒီမှာ အလုပ်လုပ်နေတာပဲ သဘောမကျတဲ့အကြောင်းတွေပါပဲ ..”

ပြောပြရင်း ဂီတ မျက်နှာလေးကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။ အတယ်တော့ ပြဿနာအားလုံးကို ဒေါ်အေးပွင့် သိခဲ့ပြီးပါပြီ ..။ သိချင်လို့လည်း တမင်သွားခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

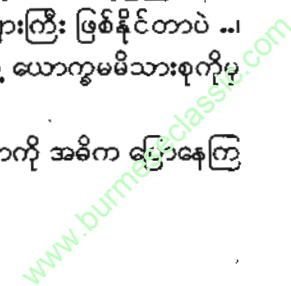
အထူးသဖြင့် ဂီတ ရဲ့ဘဝကို သိချင်ခဲ့တာဖြစ်တာ ...

“တစ်ခုတော့ သိချင်တယ် .. မင်းရဲ့အကြောင်းက စိတ်ကစားတာ ကောင်းလို့ပါ ..”

ဂီတ ရင်ထဲမှာ ဒိန်းခနဲ မြည်သွားသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားသွားသဖြင့် နေသည့်ခေါင်းက ပိုဆိုးသွားသလိုပင် ..။ ပြန်ပြောပြချင်ဖွယ် မရှိသောအခါ ရဲ့အကြောင်းတွေကို ဘာသိချင်တာလဲ ..။

“မိန်းမသားတွေဟာ ပုခက်လွှဲသောလက်ပိုင်ရှင်တွေပဲ မို့လား ..။ သားစုဘဝကို ဖန်တီးနိုင်တယ် .. အဲဒီမိသားစု သာယာစိုပြည်အောင်လည်း စွမ်းဆောင်နိုင်တယ် .. မင်းဆိုရင် အများကြီး ဖြစ်နိုင်တာပဲ ..။ အချယ်ရှိတယ် .. အဆင်းလှတယ် .. ဘာဖြစ်လို့ ယောက္ခမမိသားစုကိုမှ နှိပ်ဘဝလို မက်မောနေရတာလဲ ..”

မေးခွန်းက ‘ဒါ’ဆိုရင်တော့ လွမ်း တို့ ဘာကို အဓိက ပြောနေကြတာလဲဆိုတာ ဂီတ ရိပ်မိသွားပြီ ဖြစ်၏။

အမြဲတမ်း 'ဒီလူတွေကိုမှ ခင်တွယ်နေသလား'လို့ မေးခဲ
မချင့်မရဲ ဖြစ်နေတတ်တာ လွမ်း -။

"မျက်နှာများတာ မကောင်းဘူးဆိုပေမယ့် လူ့ဘဝမှာ အကြောင်းကြောင်းတွေ အများကြီး ပြောင်းလဲနေတာလေ - ပြီး
မိမိစိတ်ကလည်း ရှိသေးတယ် .. စိတ်ဆိုတာ ပြောင်းလဲမှု အမြန်
သမီးကို အန်တီ မေးတာက ဘာဖြစ်လို့ တစ်နေရာတည်းမှာပဲ
ဘဝကို ကျောက်ချ ရပ်တည်ဖို့ ကြိုးစားနေရတာလဲဆိုတာ .."

ဂီတ အလုပ်လုပ်နေတာတွေ ရပ်တန့်သွားကာ ဒေါ်အေးပွင့်
ကို လှည့်လာသည်။ ပြီးတော့ တင်းထားသည့်စိတ်ကို လျှော့ချထား
တာမျိုး မျက်နှာလေးမှာ ညှိုးငယ်ပျော့ကျလျက် ...

"သားလေးရဲ့ဖေဖေနဲ့ စတွေ့တည်းက သူပြောပြောနေတဲ့
မိသားစုအကြောင်းရယ် .. ကိုယ့်မှာလည်း မိသားစုမရှိတော့တာကြောင့်
ရယ် 'ဆက်ရက်တောင်ပံကျိုးနဲ့ ကြောင်ခံတွင်းပျက် တွေကြတယ်'
ရိုင်းရိုင်း နှိုင်းရတော့မှာပဲ - သူ့ကို မှီခိုနေရပါတယ်ဆိုတဲ့ မိသားစု
ကိုယ့်မိသားစုလိုပဲ သဘောထားခဲ့မိတာ သူနဲ့ လက်မထပ်ခင်တည်း
ပါ .."

"အင်း .."

"ဂီတ အိမ်ထောင်ကျခဲ့တာလည်း သူ့မိသားစုနဲ့ နေခဲ့ရတာ နှစ်
သုံးလလောက်ပဲ ရှိတာ .."

"သမီးရဲ့ မင်္ဂလာဦးညမှာ သတို့သား ဆုံးသွားတာရော .. ကိုယ်
ကိုပါ မယုံကြည်လို့ ကလေး ဒီအရွယ်ထိ ယောက္ခမက နှင်ချလိုက်တာ
ရော .. အဲဒါတွေလည်း အန်တီ သိခဲ့တယ် .. သူတို့ကလည်း အန်တီ
သိုက် ရဲ့အဒေါ်ဆိုလို့ ပြောပြကြတာပါ .. သူတို့သူငယ်ချင်းကို
အထင်မြင် မသေးစေချင်ကြဘူးကိုး .. မင်းသူငယ်ချင်းတွေက ပြော
ပါတယ် .. ဒါပေမယ့် မဖြူစင်တဲ့သူကိုလည်း အကဲခတ်နိုင်ဖို့ လိုတာ

ဂီတ .. မှားနေရင် ပြင်လို့ ရတယ် .. သိရက်နဲ့ မပြုပြင်တာကျတော့
ဘယ်တော့မှ ပြန်ကောင်းလာဖို့ မရှိတဲ့လူပဲ .."

ဂီတ ရဲ့ အားနည်းသော မျက်ဝန်းလေးတွေကို ဒေါ်အေးပွင့် က
ကြည့်ပြီး ပင့်သက်ရွိုက်သည်။ သူမမှာလည်း တည်တည်ခံခံကြီး လုပ်နေ
ရင်းနဲ့ပဲ ညံ့သက်ချင်နေသည့်စိတ်က 'မင်း'လို့ ပြောမိလိုက် .. 'သမီး'ဖြစ်
လိုက် ..

"ကိုယ်က အလျှော့ပေးနေပေမယ့် သူ့လိုတိုင်း ရနေတဲ့အတွက်
'ဒီလူ အလကားပါ! ငတုံး'လို့ တစ်ဖက်က ထင်လာတယ် .. အဲဒါက
ကြာလာရင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုမရှိတော့ဘဲ
ထုံထိုင် မျိုသိပ်ပြီး ဆုံးဖြတ်နိုင်စွမ်းတဲ့ ရဲရင့်တက်ကြွမှုတွေပါ ပျောက်
ဆုံးသွားတတ်တယ် .."

"သားလေးအတွက် ဂီတ အဲဒီလို ဘယ်တော့မှ အဖြစ်မခံဘူး.."

"ဟွန်း .."

ဒေါ်အေးပွင့် က သဘောကျသလို ပြုံးလိုက်ကာ ...

"မင်းအမေလည်း မင်းအတွက် ဒီတိုင်း ပြောခဲ့မှာပဲ .."

ဂီတ ငိုငွားခဲ့သည်။

"အားလုံးဟာ စိတ်အလိုအတိုင်း သွားနေကြတဲ့အတွက် စိတ်က
မခံစားမိဘဲ ဘာကိုမှ ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး .. စိတ်က
အမှားအမှန်ကို ခွဲခြားနိုင်တာမှ မဟုတ်ဘဲ .. ခံစားမိပြီဆိုမှ သတိက
နောက်ကပါတာ .. အန်တီတို့လည်း မှားခဲ့တယ် .. ခုထိလည်း အမှား
မကင်းသေးဘူး .. ဒါပေမယ့် လူတိုင်း ဖြတ်ကျော်သွားနိုင်တဲ့အမှားမျိုးမှာ
ကိုယ်က နွံနစ် ကျန်ခဲ့ရင်တော့ .."

ဂီတ အသံတိတ် ခေါင်းညိတ်ရင်း မျက်နှာလေး ငဲ့သွားခဲ့၏။

"အန်တီက သူများ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတွေကို စင်စစ်စုစု ဝင်ပါ
တာ မဟုတ်ဘူးနော် .. ဒါပေမယ့် သမီးတို့ သားအင်္ဂါကိုတော့ အံ့သြလို့

လေ .. သမီးမှာ လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေ အများကြီးရှိလျက်နဲ့ ကိုယ့်ငွေ .. ကိုယ့် ဘဝ အားလုံးကို နောက်ထပ်တစ်ခါ အဲဒီမိသားစုမှာပဲ သွားပြန်တယ်.. ဘဝမှာ အခွင့်အရေးဆိုတာ နှစ်ခါ မရဘူး .. နောက်ထပ် ရလာမယ်ဆို ရင်လည်း တန်အောင် ပေးဆပ်ရတာပဲ ..”

“ဂီတ နားလည်ပါတယ် အန်တီ .. ဒါပေမယ့် နားလည်ခဲ့တဲ့ အချိန်မှာ ဘာမှ လုပ်လို့ မရတော့ဘူး ..”

ကိုမိသားစု အထင်လွဲနေတာတွေကို အမှန် သိစေချင်တာ ..၊ ကို မရှိပေမယ့် ကို ရဲ့ကိုယ်စား ဒီမိသားစုကို ဦးဆောင်ပြီး နွေးထွေးလုံခြုံစွာ နေထိုင်သွားချင်တာ ..၊

တက်ကြွစွာ ဖြစ်တည်ခဲ့ဖူးသော ဆန္ဒတွေကို အားလုံး အကောင် အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဒါတွေက ဆန္ဒအများတွေ ဖြစ်နေခဲ့ရ ခြင်းနဲ့ ပတ်သက်၍ ...

“သိပ်စိတ်မဆင်းရဲပါနဲ့ ..”

ဒေါ်အေးဖွင့် က ဂီတ ပခုံးလေးကို ခပ်ဖွဖွ ဆုပ်ကိုင်၍ ...

“အန်တီ.. မင်းကို နားလည်ပါတယ်.. တတ်နိုင်သလောက် ကူညီ ပေးမယ် ..”

ဟင်!...

ဂီတ မျက်ဝန်းလေးတွေ လင်းလက်သွားသည်။ ဒေါ်အေးဖွင့် က ကြည်လင်စွာ ပြုံးပြသည်။

အဆိုးတွေထဲမှာ အကောင်း တစ်ခုခုတော့ ရှိနေမြဲပါ ...။

အခန်း (၃၅)

“မေမေ ..”

ဟင်!...

နားကြား မှားတာလား .. ဒါမှမဟုတ် သူမ အိပ်မက် မက်နေတာ ..

..

“မေမေ ရေ ..”

“သား ..”

သားလေး ခေါ်နေမှန်း သေချာသည်နှင့် ဂီတ အိမ်ရှေ့ကို ပြေး လာခဲ့သည်။

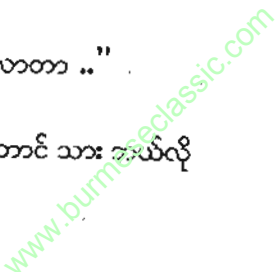
တံခါးဖွင့်လိုက်တော့ သားက ပြေးဖက်ထားကာ ...

“သားသား ..”

“သားသား မေမေဆီ တစ်ယောက်တည်း လာတာ ..”

“ဟင်!...”

ဒီအိမ်နေရာကို ရှိ တစ်ခါပဲ ခေါ်လာဖူးတာတောင် သား ဘယ်လို ရောက်အောင် လာတတ်တာလဲ ..၊

ဒါပေမယ့် သားလေး မတော်တဆ အပြင်မှာ မျက်စိလည်နေ
ပြန်လာတတ်အောင် ကိုယ့်လိပ်စာ ဘယ်လိုမှတ်ထားရတယ် .. ဘယ်
အကူအညီတောင်းရတယ်ဆိုတာ သင်ထားခဲ့တာ ရှိသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီထိ ရောက်တယ်ဆိုတာက ...

“ကျွန်တော် ခေါ်လာခဲ့တာ မမ ..”

“ဟင်!...”

တံခါးဝမှာ နောက်ထပ်ပေါ်လာတာ ချို့ တို့ အရွယ် လူငယ်
ယောက် ..

“မင်းက ..”

“ကျွန်တော်က အလင်္ကာ ပါ ..”

“အလင်္ကာ ..”

“ဟုတ်တယ် မေမေ .. တီတီချို ရဲ့ ချစ်သူ ..”

“သား ..”

ကလေးက ဒီစကားတွေ ပြောလိုက်သဖြင့် ဂီတ ကပျာက
ခေါင်းခါ တားမိ၏။ အလင်္ကာ က ရယ်၍ ...

“မမက မသိပေမယ့် ကျွန်တော်က မမကို သိပါတယ် .. ပြီး
မားလေး ကို ချို မကြာမကြာ ခေါ်လာတတ်တော့ ကျွန်တော်တို့
ရင်းနှီးပြီးသား ..”

အလင်္ကာ ဆိုသည့် ကောင်မလေးက မျက်နှာသွယ်သွယ် အ
လတ်လတ်နှင့် ခပ်ချောချောလေးပဲ ဖြစ်သည်။ ဆံပင်ရှည်ကုပ်ထား
နှင့် အလယ်ခွဲဆံပင်ပုံကြောင့် ရှိသည့်အသက်ထက် ပို၍ နုငယ်ပုံလည်
ပေါက်၏။

ကြားရသည့် သတင်းစကားတွေအရ အလင်္ကာ ဆိုသည့် လူ
ဟာ ဓနသိုက် နဲ့ သူ့မိဘစကားကို မလွန်ဆန်ဝံ့သော ခပ်နဲ့နဲ့ လူ
ယောက်ဆိုတာလည်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။

“သားကို မင်း သွားခေါ်လာတာလား .. မင်းနဲ့ ချို နဲ့က ..”

“ကျွန်တော်တို့က ..”

အလင်္ကာ မျက်နှာတစ်ချက် ပျက်သွားသည်။ ပြီးတော့ ထိုစကား

ပြန်မဖြေခဲ့ဘဲ ...

“မားလေး ကို လမ်းမှာတွေ့လို့ ခေါ်လာတာပါ ..”

“ဘာ!... ဘယ်လို ..”

ဂီတ မျက်လုံးပိုင်းသွား၏။ သားလေး တကယ်ပဲ အိမ်က တစ်

သက်တည်း ခိုးထွက်လာတာလား ..

“မားလေး က ကျောင်းဆင်းလို့ ထွက်လာတာပါ .. လွယ်အိတ်က

ကျွန်တော့်ကားထဲမှာ ..”

“သား ..”

“သားသားက တီတီချို လာမကြိုခင် မေမေဆီ ခိုးထွက်လာ

..”

“အို!...”

“သားသားက ဒီအိမ်နံပါတ်ရယ် .. လမ်းနားမည်ရယ်ကို မှတ်ထား

.. ပြီးတော့ မေမေ ဖုန်းနံပါတ်လည်း သိတယ် .. သားသားမှာ

ဆံလည်း ပါတယ် .. သားသား မလာတတ်ရင် မေမေကို ဖုန်းဆက်

..”

“သားလေးရယ် ..”

စိုးရိမ်ဝမ်းနည်းသော မျက်ရည်တွေ တလိမ့်လိမ့် ကျလာကြ၏။

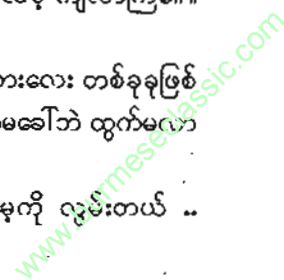
တော့ သားလေးကို ဖက်ငိုမိသည်။

“နောက် အဲလို မလုပ်ရဘူး သား ဂနာ .. သားလေး တစ်ခုခုဖြစ်

ရင် မေမေ ဘယ်လိုလုပ် သိမှာလဲ .. မေမေ လာမခေါ်ဘဲ ထွက်မလာ

.. ဘွားဘွားတို့နဲ့ပဲ နေရမယ် ..”

“သားသား မေမေနဲ့ နေချင်တယ် .. မေမေကို လွှမ်းတယ် ..”

သားသား ပြန်မသွားတော့ဘူး နော် .. မေမေ နော် ..

“သား ..”

သိုက် ဘယ်လိုမှ လက်ခံမှာ မဟုတ်ပေ .. ခုချိန်မှာ အမှန်တကယ် ဘယ်မှာနေမှန်း မသိသလို သိုက် ကို ကလန်ကဆန်လုပ်လိုက်တာနဲ့ ထိုလူပါးစပ်ထဲမှာ သူမဘဝ အမျိုးမျိုး ပျက်စီး ပြိုကျသွားနိုင်၏။

သူ့လက်ထဲမှာ ရှိနေသည့် ဗီစီဒီတစ်ချပ်ကြောင့် သူမဘဝသာမက သားလေးရဲ့ နောင်အနာဂတ်ပါ အညွန့်ကျိုးသွားမှာ ဖြစ်သည်။

ကြမ်းကျွဲလျှင် နတ်လိုရုပေမယ့် အသွားမတော် တစ်လုံးမီးဆိုင် အမှားကြောင့် .. သူမ ..

“သူနဲ့ ကျွန်တော် ကျောင်းရှေ့နားမှာပဲ တွေ့ခဲ့တာပါ .. မေမေ သွားချင်တယ်ဆိုပြီး လိပ်စာပြောပြတော့ ကိုကြီးအိမ် ဖြစ်နေတာနဲ့ ..”

ဂီတ ပါးပြင်လေးတွေ ရဲခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ပန်းနုသွေး ထွက်သော ပါးပြင်ညက်ညက်လေးနှင့် ဖွေးနုသော လုံးဝန်းသည့် လက်တော် သားလေးတွေကို ဝေခနဲ ဖြတ်ပြေးသွားသည့် အလင်္ကာ အကြည့်အချက်ကြောင့် ပို၍ ရှက်မိ၏။

ဒီအိမ်မှာ အိမ်ဖော် လာလုပ်နေပါတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ ယုံကြည်မှာ မဟုတ်သည့် သံသယမျက်လုံးတွေ ..

“ကိုကြီးက ကျွန်တော့် အစ်ကိုရင်းလိုပါပဲ .. မမ ကျွန်တော့်ကို ကိုယ့်မောင်လေးတစ်ယောက်လို ခင်နိုင်ပါတယ် ..”

“ဟင် .. အင်း ..”

ယောင်မှား ခေါင်းညှိတ်ရင်း မျက်ရည်တွေ သုတ်ပစ်ရင်း ချက်လှဲမိသည်။ အလင်္ကာ ကလည်း ဂီတ ဘယ်လိုခံစားသွားရသည်ကို မသိနေခဲ့၏။

သူမအနေဖြင့် ကိုကြီးနဲ့ မေမေတို့ ဘယ်လောက်ထိ ရင်းနှီးမှု မရှိမိလောက်စွာ ဘယ်လိုဖြစ်ဖို့ရှိပြီး ဘာကြောင့် ပျက်သွားတာလဲ ..

ဒါတွေကိုလည်း သေချာသိမည် မထင် .. ကိုကြီးဆီမှာ မေမေ ဆက်နေပေမယ့် .. သူလည်း အခု ရောက်လာခဲ့ပေမယ့် ဒီလူတွေ ဘယ်လို ပတ်သက် ဆက်စပ်နေသည်ကို ဘာမှမသိခဲ့ ..

မေမေကတော့ ရင်းနှီးလာကြတဲ့အခါ ဒါကို ဆက်ပြီး ဖုံးကွယ် ထားသင့်တဲ့အကြောင်း ဖေဖေနဲ့ ပြောနေတာပါ .. သူ လာခဲ့တာက သည်း မေမေ ခေါ်လို့ပဲဖြစ်ကာ ကလေးနဲ့ တွေ့ခဲ့တာကတော့ ဒီ သားအမိတွေ ရဖို့အတွက် မထင်မှတ်ဘဲ အဆင်ပြေသွားခဲ့ခြင်းသာ ..

“တိုင်လေ အလင်္ကာ .. အန်တီက ဘုရားရှိခိုးပြီးလို့ ခဏ အိပ်နေ ဘယ် .. ဘာသောက်မလဲ ..”

“မသောက်ပါဘူး .. ကျွန်တော့်ကို ဧည့်သည်လို လုပ်မနေပါနဲ့ .. ကိုကြီးက ဘယ်အချိန် ပြန်လာတာလဲ ..”

“သူဌေးလား .. အဲဒါ မသိဘူး .. တစ်ခါတစ်ခါလည်း ပြန်မလာ တာ ရှိတယ် ..”

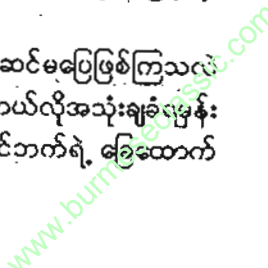
“မမလည်း ထိုင်ပါဦး .. စကားပြောရအောင် ..”

သူက သိပေမယ့် ကိုယ့်အတွက်ကတော့ ခုမှ သိရတဲ့ လူစိမ်းပဲဖြစ် ၏။ ပြီးတော့ သိုက် ရဲ့ညီရင်းလို ရှိခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို သူမဘက် က ရင်းနှီးစွာ ခေါ်ပြော ဆက်ဆံလို့ မဖြစ် ..

ဒီတစ်ခါ သိုက် ရဲ့ ရင့်သီးမောက်မာသော သတိပေး စကားသံတို့ ကို မကြားလို ..

ထို့ကြောင့် သူမ ပြောသင့်သည့် တကယ့်လိုရင်းကို အမြန်ဆုံး ပြောစားကာ ...

“အလင်္ကာ .. ချို နဲ့ မင်းတို့ ဘယ်လို အဆင်မပြေဖြစ်ကြသလဲ ဆိုတာ တို့ မသိဘူး .. တို့က ဘယ်သူ့အတွက် ဘယ်လိုအသုံးချခံရမှန်း မသိလိုက်ဘဲ ယှဉ်ပြိုင်တာ မဟုတ်တဲ့ပွဲမှာ ပြိုင်ဘက်ရဲ့ မြေထောက် အောက်မှာ ဝိပြားခဲ့ရတယ် ..”

“အားမနာတမ်း ပြောရရင် အဲဒီအဖြစ်တွေကြောင့်ပဲ ချို့ ကို ကျွန်တော် ..”

ဂီတ နားစိုက်ထောင်ပေမယ့် စကားသံက ဒီမှာပဲ ရပ်နေကာ ခေကြာမှ ...

“မမရဲ့ယောက်မပေမယ့် မဆိုင်တဲ့လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ပဲ နားထောင်ပေးပါ ..”

အလင်္ကာ က တောင်းပန်စကားနဲ့ လမ်းခင်းပြီးမှ ...

“ချို့ အဲဒီလို လုပ်လိုက်တာ ကျွန်တော် မကြိုက်ဘူး ..”

ချို့ ကို စိတ်တိုပေမယ့် သူမမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေသဖြင့် ဂီတ ကိုယ်ဒေါသကို ပြန်လျှော့၍ ...

“အမေက ကွန်ထရိုလ် လုပ်နေတာပါ .. ချို့ ကတော့ သူ့အရည်သိက္ခာကြောင့် မင်းနောက်ကို လိုက်နေတာ .. သူ့ကိုတော့ အထင်မလွဲလိုက်ပါနဲ့ ..”

သားက လက်ကို အတင်းဆွဲနေသဖြင့် သားကို ဖက်ထားရင်း ဆိုဖာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရကာ ...

“မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝက ..”

“မမက ချို့ ကို လက်ထပ်ဖို့ ပြောချင်တာလား ..”

“မဟုတ်ပါဘူး .. ဒါပေမယ့် တို့ပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်နေတာဆိုရင်တော့ သားသမီးရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို မိဘကင် ဝီစဉ်းစားမို့လို့ သူ့မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး .. အမေက သူ့သမီးအတွက် သူ့ဌေးကို ပြောဆိုအောင် မြင်ဖို့ သူ့ဌေးနဲ့ တို့ကို ရန်တိုက်ပေးတာ .. တို့က အနေမထိုင်မတတ်လို့ ရှုံးနိမ့်ခဲ့တာပဲ ..”

“မမ ခုန ပြောတုန်းကတော့ အသုံးချခံလိုက်ရလို့ နာကျင်နေတဲ့ မျိုးပါ ..”

“အဲဒါ ဟုတ်တယ် .. တို့ရဲ့ ပြဿနာကလည်း အမေနဲ့ ရှင်းရမှာ

“ချို့နဲ့ မဆိုင်ပါဘူး ..”

“ဒါဆို ချို့နဲ့ သက်ဆိုင်ဆုံးက ကျွန်တော်ပေါ့ .. ကျွန်တော့်ကိုတော့ ချို့က ပွင့်လင်းလို့ရတယ် မို့လား ..”

“ပွင့်လင်းလို့ပဲ သူ့အရှက်အတွက် မင်းနောက် တကောက်ကောက် ခြိတ်နေတာပေါ့ ..”

“အရှက်ဆိုတာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေတဲ့ကိစ္စလား ..”

ဂီတ က မဖြေပါ .. စိတ်မရှည်ဖြစ်လာသည့် မျက်ဝန်းလေးတွေနဲ့ ညှည့်ရင်း နှုတ်ဆိတ်နေ၏။ အလင်္ကာ က တိတ်တိတ်လေး ကြည့်နေည့် မား ရဲ့မျက်နှာလေးကို စိုက်ကြည့်ပြီး ပြုံးသည်။ ပြုံးမှ ...

“သူ ကိုယ်ဝန်မရှိဘဲနဲ့ ညာနေတာ ဆိုရင်ရော ..”

“ဟင်!...”

“ဆောရီးပါ ..”

အလင်္ကာ က ဆိုဖာမှာ မှီလိုက်ပြီး ရှက်လို့ရယ်တာမျိုး အသက်သော ရယ်သံ ခြောက်ကပ်ကပ်နှင့် ...

“စိတ်ခံစားချက်တစ်ခုကို ဘယ်သူမှ ဆွဲထုတ်ဖယ်ပစ်လို့ မရဘူး..

အတို့နဲ့ ကိုကြီး ဘာဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် သူ့ဘက်က ရပ်တည်ဖို့

အမြတ်ပြီးသားပါ .. ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှ မတိုက်တွန်းရဘဲ ကျွန်

တော် သူ့ကို စိတ်ကုန်သွားတယ် .. ဒီလိုကိစ္စကြီးကို သူ ညာတယ် ..

အတို့ကိုမဟုတ်ဘူး ကျွန်တော့်ကို ညာတာ.. အဲဒါကြောင့် ရှက်တယ်”

“ဒါ .. ဒါကလည်း ..”

“မမတို့ကိစ္စတွေ လုံးဝ အကုန်မဟုတ်ရင်တောင် ကျွန်တော်

အလုံး သိတယ် ..”

“ဒါတွေလည်း သူ ပြောတာပဲလား ..”

“အန်တီ ပြောပြလိုက်တာ ..”

ဟင်!...

နောက်က စကားသံကြောင့် လှည့်မကြည့်ရဘဲ ဂီတ အံ့ဩသွား၏။ အလင်္ကာ နဲ့ အန်တီ ဘယ်လို ...

“အန်တီက အလင်္ကာ အမေ ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က သူတို့ရှေ့ထိ ရောက်လာသည်။ ပြီးတော့ သုံးယောက်ဆိုင်နေရာမှာ ထိုင်လိုက်ပြီး ...

“ကိုယ် မသိတာတွေ မပါဘူး .. သိထားသမျှတော့ ပြောပြလိုက်တယ် .. ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုးနဲ့ အန်တီ ဘယ်လိုမှ သဘောတူနိုင်မှာ သားကို ဒီလိုမှ အကုန်အစင် ပြောမပြရင်လည်း ချစ်တဲ့စိတ်ဆိုတာ သူများဖျက်တိုင်း ပျက်တာမျိုးမှ မဟုတ်ဘဲ .. သူကိုယ်တိုင် နားထောင်လက်ခံမှ ဖြစ်တာ ..”

ဂီတ အံ့ဩနေရင်း သားနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပူပင်သောစာရောင်တွေ တာတွေကိုတောင် ခဏတာ မေ့သွားခဲ့၏။

မနသိုက် ရယ် .. အလင်္ကာ မိသားစုရယ် .. ပြီးတော့ အမေ့အသမာ သူမ ..

ဒီလူတွေပဲ ဘာဖြစ်လို့ ရစ်ပတ် ရွပ်ထွေးနေခဲ့ရတာလဲ .. သူတစ်ယောက်တည်းက ဘာဖြစ်လို့ သူတို့တွေရဲ့ပြဿနာတိုင်းမှာ အစွဲမလွတ် ပါဝင်နေခဲ့တာလဲ ..

ဘယ်သူက ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေသည်ကို ရှင်းလင်းသိလိုက်ရသည့်အချိန်တွင် ...

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဂီတ နဲ့ သူဌေး ရန်သူတွေ ဖြစ်သွားခဲ့ရတာက ဘယ်သူနဲ့မှ မဆိုင်ပါဘူး .. ဂီတ ပေးဆပ်ရမယ့် ကြွေးကို ဘယ်သူလည်း ကြားဝင်ဖြေရှင်းပေးလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး .. အဲဒါကြောင့် အလင်္ကာ မင်္ဂလာကိစ္စမှာ ဂီတ နဲ့ပတ်သက်နေတာ ပြီးနေခဲ့ရင် အဲဒါကို ဖျက်လိုက်ပါ ..”

“မဟုတ်ဘူး ဂီတ .. ရွပ်ထွေးကုန်တာက မင်းနဲ့ပတ်သက်တာ

ရှိရင် ရှိလိမ့်မယ်.. ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကတော့ မင်းနဲ့ မဆိုင်ဘူး .. အန်တီကလည်း သားကို ချုပ်ကိုင်လွှမ်းမိုးထားတဲ့ မိဘမျိုး မဟုတ်ပါဘူး .. မတော်တာ တွေ့ရင်တော့ သဘောပေါက်အောင် ပြောပြတယ် .. သားကလည်း လူပျော့လူညံ့မှ မဟုတ်ဘဲ .. သူကိုယ်တိုင် နားလည် လက်ခံခဲ့လို့ မိဘစကားကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်တဲ့ သား ဖြစ်လာခဲ့တာ..”

“ဒါဆို အန်တီက အားလုံးကို သိနေတာပေါ့ ..”

“အားလုံးတော့ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပေါ့ကွယ်.. အကယ်၍ သိုက်ကသာ ရှိ နဲ့ သားကို လက်ထပ်ပေးခဲ့ရင် သူက အန်တီဈေးမ ဖြစ်လာမှာလေ .. ဒီတော့ သူနဲ့ သူ့မိသားစုအကြောင်းကို စုံစမ်းရတာပေါ့ .. သူတို့က သိုက် ကို ပြောဆို အောင်မြင်ဖို့အတွက် သိုက် ကို အနိုင်တိုက်ခဲ့တဲ့ မင်းကို အသုံးချတယ် .. ဒါကြောင့် အားလုံးထဲမှာ မင်းက ပါနေတာ.. တကယ်တော့ သိုက် နဲ့ မင်းရဲ့ပြဿနာ သပ်သပ် .. ရှိ နဲ့ သားရဲ့ မင်္ဂလာကိစ္စက တခြားပါ ..”

“ခုတော့ ကလေးက ကြားညပ်နေပြီ မေမေ ..”

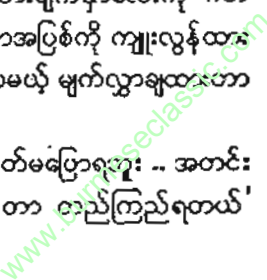
အလင်္ကာ က ကလေးကို သံယောဇဉ်ရှိနေသည့်အကြည့်တို့နှင့် စူးစိုက်ရင်း ...

“မားလေး နဲ့ လမ်းမှာ စကားပြောလာခဲ့တယ် .. သူတို့က သားနဲ့ အမေ ကြားမှာ သွေးထိုးနေကြပုံပဲ ..”

“ဟင်!..”

ကိုယ့်ရင်ခွင်ထဲမှာ ဖက်ထားသည့် သားမျက်နှာလေးကို ဂီတ ဆွဲမော့ကြည့်မိ၏။ မား က တစ်စုံတစ်ခုသောအပြစ်ကို ကျူးလွန်ထားမိသလိုမျိုး မျက်နှာလေး မော့လျက် ပါလာပေမယ့် မျက်လွှာချထားတာ မျက်လုံးမှိတ်ပစ်တော့မတတ်ပင် ..

သူများမေးတိုင်း ကိုယ့်အကြောင်း ထုတ်မပြောရဘူး .. အတင်းအဖျင်း မပြောတတ်ရဘူး .. ယောက်ျားဆိုတာ တည်ကြည်ရတယ်”

စသဖြင့်သော စည်းကမ်းအဝဝကို ဂီတ က အချိန်အားနေတိုင်း - အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လာတိုင်း အမြဲ ဆုံးမနေကျ ..

“သား .. သားကို တီတီချို ဘာပြောထားလဲ ဟင် .. မေမေ မဆူဘူး မေမေကို ပြောစမ်း ..”

“မေမေက သားသားကို ထားခဲ့ပြီး ချစ်သူနဲ့ အကူတူ နေနေတာ တဲ့ ..”

“အို!...”

“မေမေချစ်သူက သားသားကို ရိုက်မှာတဲ့ .. ဘယ်တော့မှ မေမေဆီ သွားမနေရဘူး တဲ့ ..”

ဂီတ မျက်ရည်တွေ ဝေခနဲ ပြည့်တက်လာ၏။ သို့သော် မျက်နှာ မမော့ခင် မျက်တောင်ဖျားတို့ဖြင့် ပုတ်ခတ် သိမ်းဆည်းကာ ...

“အဲဒါတွေ သား မယုံရဘူး.. သားကို မေမေ ဘယ်တော့မှ မထားခဲ့ဘူး ..”

“မင်းရဲ့ကလေးကို ဒီအိမ် ပြန်ပို့လို့ ဖြစ်ပါ့မလား ဂီတ ..”

ဂီတ သားလေးကို ဖက်ထားပြီး မဖြေနိုင် ..

“သိုက် က စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်ပေမယ့် အတွင်းစိတ်သဏ္ဍာန်မှာ ကြင်နာမှုတော့ ရှိပါတယ် .. ကလေးအတွက် အန်တီ ပြောပေးမယ်..”

“ချို တို့ လုပ်တာ တရားလွန်တယ် မေမေ .. ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်နဲ့ စကားပြောဖြစ်ရင် ..”

“အို .. ပြောဖို့ မလိုပါဘူး .. သားနဲ့ အဲဒါကို သူတို့က ဘာလက်နက်မျိုးနဲ့ ခွဲနိုင်မှာလဲ .. လူမှုရေးရှုပ်ထွေးမှုတွေ ဘယ်လိုရှိရှိ .. ဒီလို အနိုင်ကျင့်လို့တော့ မရဘူး ..”

“သူ ဒီတိုင်း ကျကျကျနပ်နပ် ခံနေကျပဲ အန်တီ .. ဝင်ပူမနေပါနဲ့ ..”

“သိုက် ..”

“ကိုကြီး ..”

တံခါးဝမှာ သိုက် ဘယ်လိုရောက်လာမှန်း မသိလိုက်ကြပေ .. စပို့ရှပ်နက်ပြာရောင်ပေါ်မှာ လောင်းကုတ်ရှည်ကြီးနှင့် လူက ရှင်းသန့် နေပေမယ့် တင်းပြတ်ခက်ထန်နေသော မျက်နှာပြင်က ရင့်ရော်ခြင်း ဖြစ်၏။

“ကျွန်တော်လည်း လက်မခံနိုင်ဘူး ..”

ထပ်ပြောပြီး ဝင်လာသည်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ဆီကို မဟုတ်ဘဲ အိမ်ထဲကိုဖြစ်ကာ ...

“သူဌေး နေပါဦး ..”

“ဘာလဲ ..”

ဂီတ က မား လက်လေးကို ဆွဲ၍ သူ့နားတိ လျှောက်သွား၏။

“သားလေးကို ဒီမှာပဲ ထားပါရစေ .. ကလေးအတွက် ဘာတစ်ခုမှ တာဝန်မပိုစေရပါဘူး .. ကျွန်မလည်း အလုပ် ပိုလုပ်မယ် .. အဲဒီအိမ်မှာ ကလေးကို ပြန်ထားလို့ မဖြစ်လို့ပါ ..”

“ဘာလို့လဲ .. လက်မခံကြဘူးတဲ့လား ..”

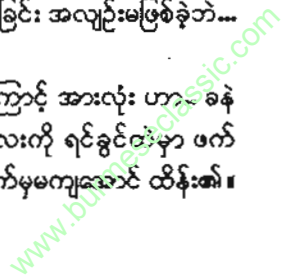
“မဟုတ်ဘူး .. သူတို့က စိတ်ချထားလို့ရတဲ့လူတွေ မဟုတ်လို့ပါ .. ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ် .. ကလေးကို ခေါ်ထားပါရစေ ..”

ဝဲကြည့်လိုက်တော့ သူ့ကို မော့ငေးနေသည့် မျက်ဝန်းလေးတွေက မအေလိုပဲ မျက်တောင်ခပ်ကျကျ ကော့ကော့လေးတွေ ထင်းနေကာ မျက်ခုံးထူထူလေးတွေနဲ့ သနားစဖွယ် ..

ဒါပေမယ့် သူ့စိတ်မှာ သနားညှာတာလိုခြင်း အလျဉ်းမဖြစ်ခဲ့ဘဲ ...

“လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး ..”

သူ ပြောသွားသည့် ယတိပြတ်စကားကြောင့် အားလုံး ဟာ .. ခနဲ ဖြစ်ကျန်ရစ်လေသည်။ ဂီတ သားရဲ့ခေါင်းလေးကို ရင်ခွင်တံမှာ ဖက်ထားကာ မျက်ရည်တွေဝေပဲနေပေမယ့် တစ်စက်မှမကျသော ထိန်း၏။

“ရတယ် .. သားလေးကို ဂီတ နဲ့ပဲ ထားမယ် .. သူ ဘယ်လို ချစ် ထုတ်ပစ်မှာလဲ .. ခွဲစမ်းပါစေ .. သူတို့လက်ထဲကိုတော့ ပြန်မပေးနိုင်ဘူး ..”

အလင်္ကာမှာ မျက်ဝန်းတွေမှာ မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့ ရဲရင့်သောဇာတ်ရည်တွေက စွဲထင်သွားခဲ့၏။ ပြီးတော့ သူမကို သနားမိခြင်းက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်း မသိလောက်အောင် ပူလောင် ရှုပ်ထွေးသွားခဲ့ပြီး ...

“ကျွတ်!...”

“ကောင်းတယ် .. လူဆိုတာ မှန်တယ်ထင်ရင် ဆုံးဖြတ်ရဲရတယ် .. ဒါ ယုံကြည်မှုပဲ ..”

သားအမိနှစ်ယောက်စလုံး သူမအတွက် ဖေးမ စာနာခဲ့ကြပေမယ့် သိုက် ကတော့ ..!

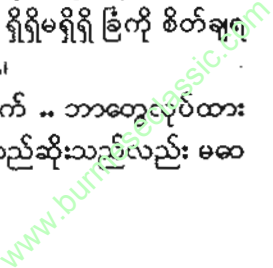
အခန်း (၃၆)

မနက်စာ စားပြီးတည်းက ပြန်ရောက်လာပေမယ့် အိမ်ထဲကိုမဝင် ဖြစ်ဘဲ ခြံထဲကထိုင်ခဲ့မှာ ခပ်လျော့လျော့မှီရင်း အချိန်တွေ ဖြုန်းနေခဲ့မိသည်။ ပန်းတွေကိုမကြိုက်ပေမယ့် ပန်းရနံ့ကိုတော့ ကြိုက်သည်။ ရေမွှေးနံ့တွေကိုမှန်းသလောက် ပန်းနံ့တွေကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ထားခဲ့သည့် ဖိတ်က စပယ်နံ့စူးစူးကို ရနေပေမယ့် ထိုနေရာမှာပဲ မထဖြစ်ခဲ့ပေ..!

ခြံထဲမှာ ပန်းတွေစုံအောင်ဆိုပြီး ခြံစောင့်ကြီး ဦးရာမာ က ပန်းတွေ လိုမို့စိုက်သည်။ သူက ဆွေမျိုးမရှိ .. သားသမီးမရှိဘဲ ဇာတိမြေ တလည်း မြန်မာပြည်အထက်ပိုင်း အစွန်အဖျားမှာမို့ ဘယ်တော့မှလည်း ပြန်မှာမဟုတ်သည့် လူ ..!

ဦးရာမာ ၏ အချိန်တိုင်းက ခြံလုံခြုံရေးကို ဂရုစိုက်ဖို့အပြင် ပန်းဝင်တွေ စိုက်ပျိုးဖို့ကလည်း အဓိကပါ၏။ သူ ရိုဂျိုမရှိရှိ ခြံကို စိတ်ချရသည်။ ပန်းပင်တွေက အမြဲတမ်း ဝေဆာမြဲ ..!

ထို့ကြောင့် ဦးရာမာ ဘာပင်တွေစိုက်စိုက် .. ဘာတွေပုပ်ထားထား.. သိုက် အပြစ်လည်း မပြော .. ကောင်းသည်ဆိုသည်လည်း မဝေဖန်ခဲ့ပေ ..!

နှာခေါင်းထဲမှာ မွှေးလွန်းသည့် စိပ်ယံနံ့က ညှိနံ့လို ထင်လာမိလျှင် စီးကရက်တစ်ရွက်နှင့် အနံ့ကို ဖျောက်ဖျက်ခဲ့၏။

သို့သော် မျက်လုံးတွေမှိတ်ရင်း စီးကရက် ရွက်ဖွာဖို့လည်း မမှနေခဲ့စဉ် နှာခေါင်းထဲကို နှင်းဆီပန်းနံ့လေး ဝင်လာ၏။ ပြီးတော့ ပိုနီးလာသည်။

ထို့ပြင် ပေါင်ဒါနံ့ကို သတိထားမိလိုက်၏။

ဒါ ကလေးပေါင်ဒါနံ့ ..။

ကလေးကိုယ်နံ့ ဆိုတာ သိလိုက်သည်နှင့် သူ့မျက်လုံးတွေ ဖျတ်ခနဲ ဖွင့်လာ၏။

ထင်လိုက်သည့်အတိုင်း သူ့ရှေ့မှာ ရုပ်အင်္ကျီ အဖြူအနက်ကွက်ဘောင်းဘီတိုအနက်လေးနှင့် တောင့်တောင့်လေး ရပ်နေတာ ဂီတ သား ..။

“မင်း ဘာလာလုပ်တာလဲ ..”

“ဦးဦးနဲ့ ခေါ်ချင်လို့ ..”

“ဘာ ..”

မား က နောက်ပစ်ဝှက်ထားသည့် လက်လေးနှစ်ဖက်ကို ရှေ့ပြန်ပို့လိုက်၏။ လက်ထဲမှာ အဖြူရောင်နှင်းဆီပန်းလေးတစ်ပွင့် ပန်းကိုင်းပြီး လက်လေး ဆန့်ထားရင်း ရှေ့တိုးလာ၏။

“ဘာလုပ်တာလဲ ..”

“ဦးဦးကို ချောဖို့ ..”

“ဘာ! ..”

သူ့မျက်နှာကြီး တင်းသွားသဖြင့် မား ကိုယ်လေး တုန်သွားသည်။ ဒါပေမယ့် ပန်းပေးရင်း ဆန့်ထုတ်ထားသည့်လက်က ပြန်ရုတ်မသွားခဲ့ဘဲ ..

“ဦးဦးက သားသားကို စိတ်ဆိုးနေတာဆို .. မေမေ စိတ်ဆိုးရင်

သားသားက ပန်းပန်ပေးလိုက်တာနဲ့ မေမေက သားသားကို ပြန်ဖက်ပြီး နမ်းတယ် ..”

“တောက် ..”

ကိုယ်ကို မတ်မတ် ဆောင့်ခနဲ ထိုင်လိုက်ရင်း တက်ခေါက်မိ၏။ ပြီးတော့ ပန်းကိုင်းထားသည့်လက်လေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်ဆွဲယူလိုက်ပြီး ..

“ပန်းကြိုက်တာ ဂန်ဒူးတွေမှ ကြိုက်တာ .. ဂန်ဒူးဆိုတာ သိလား ..”

‘မိန်းမစိတ်ပေါက်ပြီး နှုတ်ခမ်းနီဆိုး အလှပြင်ကြတာကို ဂန်ဒူးတွေလို့ ခေါ်ကြတာ’ ဟု ဂီတ ရှင်းပြခဲ့ဖူးတာကို မား ကောင်းကောင်းမှတ်မိသည်။

သို့သော် ကလေးပေမယ့် သိတယ်လို့ ဖြေလိုက်ရင် သိုက် စိတ်ဆိုးသွားမှာလား .. ကျေနပ်မှာလားဆိုသည့် ကြောက်ရွံ့စိတ်လေးနဲ့ မဖြေရဘဲ ရှိစဉ် ..

“မင်းကို မင်းအတွားအိမ် ပြန်ခိုင်းထားတာ ဘာလို့ ခုထိ ရှိနေသေးတာလဲ ..”

ပြူးဝိုင်းနေသော မျက်လုံးလေးတွေကို စိုက်ကြည့်ကာ ဆုပ်ကိုင်ထားသည့်လက်ကို လွှတ်လိုက်သည်။

“ဟေ့ .. ဖြေလေ ..”

“သားသား .. မေမေနဲ့ နေချင်လို့ ..”

“မင်းကို ..”

စကားမပြောရသေးခင် ဖုန်းလာသဖြင့် ဖွင့်လိုက်ကာ ..

“ပြော ..”

“မနသိုက် ..”

“နာမည် ခေါ်ကြည့်တာလား ..”

“မဟုတ်ဘူး .. ငါ့မြေး အဲဒီမှာရှိတယ် မို့လား ..”

“သူ့အမေဆီမှာ ..”

“ဟုန်း .. စာရိတ္တမကောင်း .. အခြေအနေမကောင်းတဲ့ မအေမျိုးဆီမှာ ငါ့မြေးကို မထားနိုင်ဘူး .. ကလေးကို မခွဲနိုင်ရင် တစ်ခါတည်း ပြန်လာ ခဲ့ဖို့ သူ့ကို ပြောပြီးသား.. ဒီမှာ ဓနသိုက် .. မင်းက မတရားသိမ်းပိုက်ပြီး ကျွန်ပြုထားတဲ့သူ .. ငါက ဂီတ ရဲ့ယောက္ခမ .. ကလေးရဲ့အဘွား ..”

“အဲ့ဒီတော့ ဘာတွေ ဖြစ်လာမလဲ ..”

“ငါ့မှာ ခေါ်ခွင့်ရှိတယ် .. သူတို့သားအမိအတွက် ဆွေးနွေးစရာ တွေလည်း ရှိတယ် .. နှစ်ယောက်စလုံး ငါ့ဆီ လွှတ်လိုက်စမ်းပါ ..”

“ကိစ္စက ..”

“ဘာဖြစ်ဖြစ်ပါကွာ .. ဒါ ငါတို့မိသားစုကိစ္စပါ ..”

“ခင်ဗျားပဲ လက်ဖျစ်တီးခေါ်ရင် ရတယ်ဆို ..”

“ဓနသိုက် ..”

“အပိုတွေ ထပ်ပြောမနေနဲ့တော့ ဒေါ်မေညွန့် .. ခင်ဗျား ခု ပြော နေတာ ဓနသိုက် ဆိုတာ သိရင် အမိန့်ပေးတဲ့လေသံကို ပြင် .. တောင်း ဆိုဖို့ ဆန္ဒတွေရှိရင် ရေထဲ သွားမျှောပစ်လိုက် ..”

ဓနသိုက် ပြောနေသမျှကို ဒေါ်မေညွန့် ရဲ့အေးမှာ နီးကပ်စွာ ရှိနေ သည့် ချို က အားလုံး ကြားသည်။

“တောက်!... တော်တော် လူဝါးဝတဲ့ကောင် .. အဲ့ဒါ ညည်း ကြောင့် ..”

“မဟုတ်ဘူး မေမေ .. ချို သွားကြိုတာ နောက်မကျဘူး.. မားလေး က အစောကြီး ထွက်သွားတာ ..”

“ဒါဆိုလည်း ဘယ်လောက်ကွာမှာလဲအေ့ .. ကလေးကို ညည်း အစအနတောင် မမြင်ခဲ့ဘူးမို့လား .. ခုတော့ ငါ့မှာ မြေပါလည်း ဆုံး သားလည်း ဆုံး ..”

“မေမေပဲ ကြိုကွဲရတာ မဟုတ်ပါဘူး .. ချို မှာလည်း တိုက်တွေ ကတွေ ရထားပြီးမှ ချစ်သူနဲ့ ဝေးခဲ့ရတာ ..”

“ဒါကတော့ ကိုယ့်တရား ကိုယ်စီရင်တာလေ .. ညည်းက မအေ တောင် ညာခဲ့သေးတာ ..”

သူမ မညာသင့်တဲ့လူတွေကို ညာခဲ့မိသည်။ တကယ်တော့ သူမ နှစ်တကာ ရည်ရွယ်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါ ..၊ တကယ် ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ ဆိုပြီး ပြောခဲ့မိတာဖြစ်ကာ မရှိမှန်း သိလိုက်ပေမယ့် မရှိတာကို ဝန်မခံ နို့သလိုလို ရောယောင်နေခဲ့မိခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီဆိုသည့် လူ့ဆော်မှုမှာ အလင်္ကာ ပျာယာခတ်သွား တာ .. သူမိဘတွေဘက်က ပျောပျောင်းသွားခဲ့တာ ဒါတွေကို သာယာ နှစ်ခြို ဆုံးရှုံးရမှာကို နှမြောခဲ့တာ ဖြစ်၏။

ခုတော့ အားလုံး သွားပြီ ..၊

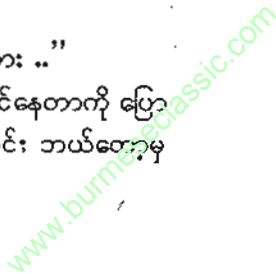
“ဘာပစ္စည်းတွေ ရှိနေနေ စီးပွားရေး ဘာမှမလုပ်ရင် ဒါတွေကုန် သေး .. သားငယ်လည်း အနားမှာ မရှိဘူး .. ငါ့ကြောင့် ဂီတ လည်း ကာသံလက်ထဲမှာ ပိတ်မိနေပြီ .. ငါတို့ အားကိုးလို့ရတဲ့လူတွေ ဘယ်သူ ရှိတော့ဘူး ..”

“ဟိုမှာ ပိတ်မိမနေလည်း ဂီတ က ငတုံးမှ မဟုတ်တာ မေမေ.. ခုတို့ ချို တို့ ချောက်တွန်းထားခဲ့တာကို စိတ်မဆိုးဘဲနေမလား ..”

“အောင်မယ်လေး .. ဂီတ ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးက အချစ်ရဲ့ ကျေး နှစ်ပါအေ .. ငါ့ရွေးမဖြစ်ခွင့်ရဦးမယ်ဆိုရင် ငါ ခုခေါ်ရင် ခု ရတယ်.. တားပြောခွင့်မရလို့ ခက်နေတာ ..”

“မေမေက ဂီတ ကို ကိုလေးနဲ့ ပြောနေတာလား ..”

“မဟုတ်ဘူး .. သူက ငါတို့မိသားစုဝင် ဖြစ်ချင်နေတာကို ပြော တာ .. ငါ့လက်ထဲရောက်ရင် ငါ ဘာလုပ်လုပ် သင် ဘယ်တော့မှ အကတက်မှာ မဟုတ်ဘူး ..”

“ချို ပြောသားပဲ .. ကိုလေး ကလည်း ကျေနပ်မှာပဲ .. သူ ဒီတော့ တစ် ‘မ’ တည်း ‘မ’ နေတာ .. သူတို့ကို ပေးစားထားလိုက်ရင် သူ လုပ်သမျှ စီးပွားရေးတွေက ချို တို့လက်ထဲပဲ ရောက်မှာ .. ဂီတ တော်တယ် .. ကိုလေးက ဂီတ ပြောရင် ခဏပဲ .. အားလုံး ပြီးသွားတာကို မေမေပဲ လူပျိုတွေ .. အပျိုတွေ ခွဲခြားပြီးတော့ ..”

“တော်တော့ တော်ပါတော့အေ .. ငါတော့ ရူးချင်လာပါပြီ တွေးကြည့်တော့ ငါတို့အဖြစ်က ကောက်ကျစ်တဲ့ ရွဲကုန်သည်လား .. ဒေါသတွေဖြစ်သလောက် ဘာမှလုပ်ခွင့်မရှိ .. ကိုယ့်ဟာဖြင့် မှ သူများရသွားတာကို ထိုင်ကြည့်နေရ ..”

ငိုချင်းချပြီး ချိုးပွဲချ ခြေဆင်းငိုမိတော့သည်။ ဒါဟာ အကုသိုလ်စိတ်က အကျိုးပေးသွားတာမှန်း သိပေမယ့် လိမ်ညာဖုံးဖိရင်း တွေပဲ ထွက်နေခဲ့မိသည်။

မှားတော့ မှားသွားခဲ့သည်။ ဒါပေမယ့် သူတို့မကောင်းလို့ .. သူတို့မကောင်းလို့ ငါတို့က ဆိုးခဲ့ရတာ .. နောက်ထပ်ထပ် ဆိုးရဦးမှာပဲ ဂီတ ..။

အကုသိုလ်စိတ်မှန်း သိနေပေမယ့် အကုသိုလ်တွေ ရေရွတ်ပြောနေရခြင်းက ချိုမြိန်လေသည်။

အခန်း (၃၇)

“ရဲ့ .. ရဲ့ .. ရဲ့ ...”

တစ်ရေးနိုး ရေထသောက်နေတုန်း အောက်ထပ်ကလာသည့် အသံ အချို့ကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် နားစွင့်ကြည့်မိ၏။ ပြီးတော့ အိပ်ရာထဲ ခြန်မဝင်ဖြစ်ဘဲ အပြင်ထွက်လာခဲ့လျှင် ...

ဒီကောင်လေး အပေါ်ထပ် တက်လာပြီး ဘာလုပ်တာလဲ ... အပေါ်ထပ် ဧည့်ခန်းကျယ်ကြီးကို အဖြတ်မှာ မား ကို မြင်လိုက်ရတာ ခြေလှမ်းတုံ့သွား၏။

မား က ကမ္ဘာလုံးပုံငါးကန်ကြီးဘေးမှာ ရပ်နေကာ အထဲက ငါးကြီးတွေလှုပ်ရှားနေသမျှ သူ့လက်ညှိုးထိပ်လေးနဲ့ လိုက်ထိပြီး သဘောကောင်းကွ ကျနေ၏။

“မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ ..”

“ဟင် .. ဦး!...”

သူ့အသံကြောင့် ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ မျက်နှာမင်းဆိုင်လေး လှည့်ရပ်လိုက်ပြီး လက်လေးပိုက်ထားလိုက်ကာ ...

“သားသား .. ငါးကြီးတွေ ကြည့်ချင်လို့ပါ ..”

“ငါးကြည့်ချင်တာ သန်းခေါင်ကျော်နေမှ အပေါ်တက်ပြီး ချောင်ခိုးဝှက် လုပ်နေရလား ..”

မား အသက်ရှူလေး ပြင်းနေကာ ဝါးစပ်လေးပြင်ရင်း ငါးကန်လည်း လက်ညှိုးထိုးသည်။ ရုတ်တရက် အသံမထွက်ပေမယ့် မြေရောင်ကြိုးစားနေတာမို့ သိုက် က ခါးထောက်ရင်း စောင့်ကြည့်နေလိုက်တာပဲ။

“သားသား .. သားသား အိပ်ပြီးသွားပါပြီ .. သားသား နိုးလာမေမေ မရှိလို့ အိပ်ရာက ထလာတာ .. အဲဒါ မေမေက သားသား ပြန်သိပ်ဖို့ မအားသေးလို့တဲ့ .. သားသား အိမ်ထဲမှာ လျှောက်ကြည့်ရင် ကြည့်ထားတဲ့ .. ဘာမှ မကိုင်ရဘူးတဲ့ .. မနက်ကျရင် အပြင်မထွက်ရဘူးတဲ့ .. ဦးဦး မြင်ရင် ဆူမှာစိုးလို့တဲ့ ..”

“ဪ .. ညဆိုတော့ လိုချင်တာတွေရင် ခိုးယူထားလို့ ရတာပဲ ဘာတွေ ယူထားပြီးပြီလဲ .. မင်း ..”

မား က ခေါင်းလေး တွင်တွင်ရမ်းကာ ကြောက်လန့်သွားရင်း မျက်ဝန်းလေးတွေက ကလေးပီပီ ဟန်မဆောင်တတ်စွာ ယောက်ယက်ခတ်သွား၏။

“သားသား ဘာမှ မယူပါဘူး .. အခန်းတွေထဲလည်း မဝင်ဘူးကိုလည်း မကြည့်ဘူး ..”

ပြောပြီး သူ့လက်ညှိုးလေးတစ်ချောင်းကို သိုက် မြင်အောင်ပြောပြီး ငါးကန်ကြီးကိုလည်း ကြည့်၏။ ပြီးမှ ...

“သားသား အပြင်ကနေ ဒီလိုလေးပဲ ထိလိုက်တာ .. ငါးတွေ မကိုင်ဘူး .. ဘာမှလည်း မယူဘူး ..”

သိုက် က မား ရဲ့မျက်နှာလေးကို စူးစိုက်ကြည့်နေလျှင် ထိတ်စရာနေသည့် မား ရဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေကလည်း သူ ဘာဆက်ပြောမှာလဲဆိုတာကို မော့ငေးနေရင်း မျက်တောင်ကော့လေးတွေပါ မျက်ခွံပြေပြေ ဖြန့်ကပ်နေခဲ့၏။

ထိုစဉ် သူ့နောက်က လှုပ်ရှားသံလေးတစ်ချက် ကြားလိုက်ရကာ... “သား ..”

ဂီတ သူ့ကို ကျော်ဖြတ်ကာ ကလေးကို လက်လေး ပြေးဆွဲ၏။ တက်လှည့်လိုက်တော့ သူမမျက်ဝန်းလေးတွေက စူးစူးစမ်းစမ်း ရန်လိုက်ဖြင့် ...

“ရှင် ကလေးကို ဘာတွေ ဖိနှိပ်ပြောနေတာလဲ ..” “အချိန်မတော် ဘာခိုးမလို့ တက်လာမှန်း မသိတာကို ပန်းကုံး ပြီးစွပ်ပေးရမလား ..”

ဂီတ မျက်လုံးတွေ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် လက်သွားသလိုပင် ...

“ရှင် စကားပြောတာ ရင့်သီးလှချေလား ဓနသိုက် .. ကလေးက ဘာမှမယူဘူးဆိုတာ ရှင် သိတယ် .. အဲဒီလို ပက်ပက်စက်စက် ပြောရတာတွေ ရှင်ကိုက ဝါသနာပါနေတာ ..”

“နောက်ထပ် ရိုင်းစိုင်းယုတ်မာတာတွေ လာဦးမှာ .. အဲဒီတော့ သားကို ဒီအိမ်မှာ နေခွင့်ပြုခဲ့တာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတဲ့ ငါ့ရည်ရွယ်ချက်ကို မင်း သိပြီလား ..”

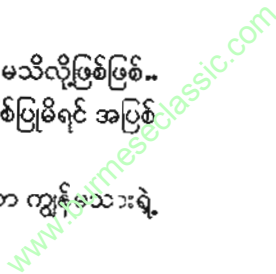
ဂီတ နားမလည်နိုင်ဘဲ ငေးကြည့်နေမိ၏။ သိုက် က သူမမျက်နှာကို ချော့ချော့ကြည့်ပြီး မှဲသည်။

ထိုမှဲပြုံးကို မြင်မှ ဂီတ မျက်ဝန်းတွေမှာ နားလည်ခြင်းတစ်မျိုး ပေါက်ထင်လျက် ...

“ရှင်ရဲ့ကလဲ့စားချေလိုခြင်းတွေက ကလေးငယ်လေးတစ်ယောက်အတွက် သည်း ပါတာပဲလား ..”

“ပါတာပေါ့ .. ဒါ ငါ သတ်မှတ်တဲ့ ငါ့ရဲ့ပဒေ .. မသိလို့ဖြစ်ဖြစ် .. မျက်နှာဖြစ်ဖြစ် ကလေးလူကြီး ဘာမှမကွာဘူး .. အပြစ်ပြုမိရင် အပြစ်ချမှတ်ပဲ ..”

“သူတောင်းစားထင်ပြီး သနားမိလို့ ပိုက်ဆံပေးတာ ကျွန်မသားရဲ့

အပြစ်ပေါ့ ..”

“သူတောင်းစားလို့ ထင်တတ်သေးရင် သူတောင်းစားမဟုတ်ဘဲ လူတွေကိုလည်း သိတယ် .. မခွဲခြားခဲ့တာ အပြစ်ပဲ ..”

ဥ၏မီးရောင်အောက်မှာ ရန်လိုဗူးရဲသောမျက်ဝန်းတို့က သူ့ကို ဘယ်သူကမှ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး ..။

သို့သော် .. အံတုဖက်ပြိုင်ခွင့် မရှိသော ကိုယ့်အပြစ်ကို သတိမပြု လိုက်တာနှင့် ဂီတ မျက်နှာလေး မှိန်ဖျော့ကျသွားကာ သူမပဲ မျက်ဝန်းတို့ကို တိမ်းဖယ်သွားခဲ့ပြီး ..

“သားလေးကို ရှင် မျက်မှန်းကျိုးမှာ စိုးလို့ ..”

ပြောလိုက်ပြီးမှ သားကို သတိရကာ ...

“သားသား အိပ်ရာထဲ သွားလို့နေ နော် .. မျက်လုံးတွေ မှိတ်ပြီး သင်္ချာဆိုနေရမယ် ..”

“ဟုတ် ..”

သွက်သွက်လက်လက်လေး ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီးမှ သိုက် ကို ခေါ် တရဲလေး မော့ကြည့်၏။

ပြီးတော့ ဂီတ ခါးလေးကို ဖက်၍ မော့ကြည့်ရင်း ခြေဖျားထောင့်ထောက်ကာ ...

“မေမေ ဦးဦးနဲ့ ရန်မဖြစ်နဲ့ နော် ..”

တိုးတိုးလေး ကပ်မှာသလို လုပ်သွား၏။ ဒါပေမယ့် သိုက် က ကြားနေရလေသည်။ ဂီတ က မျက်နှာလွှဲထားရင်း ..

“သားကလည်း တစ်ရေးနိုးလာတာနဲ့ သွားလာနေပါစေဆိုပြီး ကြည့်နေလိုက်တာပါ .. နေ့ဘက်တွေမှာ ရှင် မမြင်စေရပါဘူး .. နောက် ညတွေမှာလည်း ရှင် မကြိုက်ရင် ခုလို မဖြစ်စေရဘူးလို့ ကျွန်မ ကတိ ပေးတယ် ..”

“အဲဒီတော့ ဘာပြောချင်တာလဲ ..”

“သားလေးကို ရှင် တစ်ခုခု အပြစ်ပေးချင်နေတာတွေကို ခုတ် ခေးပါ .. ကျွန်မ ကွယ်ရာမှာ ခုလိုမျိုး သားလေးနဲ့ မျက်နှာချင်း မြင်ရင် သား ရင်ထဲကို ထိခိုက်ပွန်းရှသွားစေမယ့် စကားမျိုးတွေ ပြောပါနဲ့ .. မခြောက်လှန့်ပါနဲ့ ..”

“ငါက တားဆီးရင် ဒီလုပ်ချင်တယ် .. ငါ့ကို အမိန့်ပေးတာ မလုပ်နဲ့ ..”

“ရှင်ကို အမိန့်ပေးနေတာ မဟုတ်ဘူး .. ရှင်လိုလူကို ဘယ်သူမှ မသားလို့ မရမှန်းလည်း ကျွန်မ သိတယ် .. သားကို အပြစ်ရှိတဲ့သူ တွက်ထားရင် အဲဒီအပြစ်အတွက် ကျွန်မကပဲ ပုံချလိုက်ပါ ..”

သိုက် က ဘာမှမပြောဘဲ စိုက်ကြည့်နေ၏။ ပြီးတော့မှ ဆတ်ခနဲ ညိတ်ကာ ...

“စမ်းကြည့်တာပေါ့ .. အခု လောလောဆယ် မင်းရဲ့အပေါ်ကာကို မြေပြီး ငါနဲ့ ဘားထဲကို လိုက်ခဲ့ ..”

ဟင်!...

ဂီတ ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွား၏။

ထွက်သွားသည့် ကျောပြင်ကို အလန်တကြား ကြည့်မိကာ ကိုယ့် ကိုယ်ကို မျက်လုံးပြန်ရောက်တော့ မီးဖိုချောင်ဝင်ထားသည့် စားဖိုမှူး ခေါ်တာ သူမကိုယ်ပေါ်မှာ ..

အခန်း (၃၈)

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ .. နှစ်ယောက်စလုံး နောက်ကျလှချော့လှ
ကော်ဖီတွေ ထည့်ပေးနေသည့် ဂီတ နဲ့ ခုံဆွဲထိုင်လိုက်သည့် သူ
တို့ မျက်လုံးချင်း ဆုံသွား၏။ ဂီတ မျက်နှာလေးက ပြူပျော့ချောင်
နေကာ ဆံပင်တွေက အမြဲတမ်း ချထားတတ်ပေမယ့် ဒီနေ့ကျမှ
မသပ်ပုံ ပေါက်နေခဲ့၏။

သိုက် ကျတော့ ခါတိုင်းထက် ပို၍နီနေသော မျက်နှာက ခပ်အ
အစ် ဖြစ်နေ၏။ ဒေါ်အေးပွင့် က စကားမပြန်သည့် နှစ်ယောက်စလုံး
တစ်လှည့်စီကြည့်ကာ ...

"ဒီနေ့ အန်တီလည်း အပြင်သွားဖို့ရှိတော့ ညအိပ်ချိန်ကျမှပဲ
လာမှာလေ .. ဘာမှ ချက်ပြုတ်စရာ မလိုဘူးမို့လား .. ဂီတ သွားနား
ရပါပြီ ဒီမှာ ပြည့်စုံနေပြီပဲ .."

"ဟုတ်ကဲ့ .."
"ခုမှ ထလာတာကို ဘာဖြစ်လို့ သွားနားရမှာလဲ .."
"သူ သိပ်နေမကောင်းဘူး သားရဲ့ .. အရမ်းပင်ပန်းလွန်းရင်
သွားလိမ့်မယ် .. လဲသွားမှဆို မင်းပဲ ဆေးပြန်ကုပေးနေရမှာ .. သွ
ဂီတ .."

ဂီတ က ခေါင်းခါ၏။

"ရပါတယ် .. ဂီတ အကျင့်ပါနေပါပြီ .. ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး .."
နောက်ထပ် သွားခိုင်းနေမှာစိုးကာ ဂီတ က ရေခဲသေတ္တာထဲက
အတွင်းအံ့တွေ တစ်ခုချင်း ဖြုတ်ချယူသွားပြီး ဘေးထဲ ထည့်သည်။

တစ်နေ့ တစ်နေ့ အလုပ်နဲ့ လက်နဲ့ ပြတ်သည် မရှိ ..။ ဒီလောက်
ကြီးမားကျယ်ဝန်းသည့် အိမ်ကြီးကိုတောင် 'တစ်နေ့ တစ်လံ ပုဂံ ဘယ်
မရွေ့' ဆိုသည့် စကားအတိုင်း သူမ တစ်ယောက်တည်း တလှုပ်လှုပ်ပြင်
ဆင်သွားခဲ့တာ တစ်အိမ်လုံး လက်လက်တောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

သူမလေး 'တစ်နေ့နေ့တော့ လဲတော့မည်' လို့ ထင်ခဲ့ပေမယ့် နှမ်း
ယဲ့ယဲ့ပုံစံလေးနှင့် သူမ ဘယ်လို အားတင်းပြီး ထူထောင်နေနိုင်သလဲ
တော့ မသိ ..။

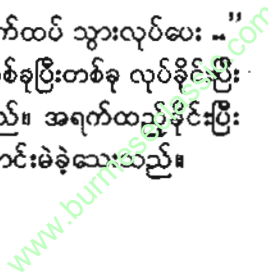
"လူလေး .."
သိုက် က ပေါင်မုန့်မီးကင်နဲ့ ကော်ဖီကို အေးဆေးစားနေရင်း
မျက်လွှာပင့်ကြည့်၏။

"ညက မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို ဘားမှာ တွေ့တယ် .."
ဒီ မီးဖိုခန်းနဲ့ ကပ်လျက် အခန်းကျယ်ကို ဘား လုပ်ထားတာဖြစ်
သည်။ ပါတီ .. ဒင်နာ တစ်ခုခုဆိုလည်း ထိုအခန်းထဲမှာပဲ လုပ်ကာ
တစ်ယောက်တည်း ပျက်စီးချင်တိုင်း ပျက်စီးနေဖို့အတွက် သူ့အတွက်
သီးသန့်ထားတာလည်း ဖြစ်၏။

ညတုန်းက ဂီတ ကို ညစ်ပြီး အနားမှာ ခေါ်ထားလိုက်တာ မနက်
သုံးနာရီကျော်မှ သူမကို ပြန်ခွင့်ပေးခဲ့၏။

"ဒီအမြည်းကို ငါ မကြိုက်ဘူး .. နောက်ထပ် သွားလုပ်ပေး .."
အကြော်အလှော် အသုပ်အပြုတ်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု လုပ်ခိုင်းပြီး
တစ်ခုမှ စိတ်တိုင်းမကျသလို ဒုက္ခပေးခဲ့သည်။ အရက်ထည့်မိုင်ပြီး
အရက်နဲ့ ဝိုင်ကို ခွဲခြားမခေါ်လို့ ပြစ်တင် မောင်းမဲခဲ့သေးသည်။

"ရှော့ .. ရေခဲနဲ့ ပြန်စပ်ထည့် .."

“မင်း သယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ဂီတ .. မင်းကို ငါ့အတွက် အမြဲတမ်း အဆင်သင့်ဖြစ်နေရမယ်လို့ ပြောပြီးသား ..”

“ငါ ရေချိုးရင် ကြေးလိုက်တွန်းပေးရမယ် .. အရက်သောက်ရင် မင်းက အရက်ထည့်ပေးရမယ် .. ငါနဲ့ ပတ်သက်သမျှ အကုန်လုံး မင်း မညည်းမညူ လုပ်ပေးရမှာ ..”

ဂီတ ကို မျက်နှာညိုတာတောင် သူ ဒေါသတွေထွက်ပြီး ဆူပူ မာန်မဲခဲ့သေးသည်။ ပြီးတော့ ...

“ရှော့ .. နည်းနည်း သောက် .. မင်းမူးမှ ငါ အဆင်ပြေမှာ ..”

“မသောက်နိုင်ဘူး ..”

“မရဘူး .. သောက်ရမယ် ..”

“လုံးဝ မသောက်ဘူး ခန့်သိုက် .. အဲဒီပုလင်းကို ရိုက်ခွဲပြီး ကျွန်မ လည်ပင်းကို ရှင် အခု လှီးပစ်လိုက် .. အဲဒီအရက်တွေကို မျိုမချဘူး ..”

“အရက် မဟုတ်ဘူးကွ .. ဒါ ဝိုင် ..”

“ဘာဖြစ်ဖြစ် ..”

“မင်းက နေရဲတယ်ပေါ့ ..”

“နေရဲရဲတင်မကဘူး .. သေရဲတယ်ဆိုတာ ရှင် ကြည့်လိုက် ..”

ဖန်ခွက်တစ်လုံးကို သူမဘာသာ ရိုက်ခွဲပစ်ကာ ကိုယ့်လည်ပင်းကို ပြန်ထောက်၍ ...

“ပြောစမ်းပါ .. ကျွန်မ ဘာလုပ်မယ် ထင်လဲ ..”

သူ ဟားတိုက်ရယ်သည် ။ ပြီးတော့ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် လက်တာ၏ ။

“မလုပ်နဲ့ .. မင်းကို ငါ သွေးသံရဲရဲနဲ့ သေစေချင်တာ မဟုတ်ဘူး .. မင်းကို တစ်ခါတည်း သတ်ပစ်ဖို့ စိတ်ကိုမကူးတာ ..”

သူ ပြောခဲ့သမျှကို မှတ်မိနေသည်။ သူမရဲ့ အမူအရာတွေကိုလည်း မမေ့ ။ အားမတန်လို့ မာန်လျှော့နေသည့် မျက်ဝန်းတွေက သူမရင်ထဲ

မှာ မျိုသိပ်ကြိတ်မှိတ်နေရသော တစ်စုံတစ်ရာသာ ရှိမနေပါက ကိုယ့်ကို ဓားနဲ့ နှပ်နှပ်စဉ်းပစ်မလား ..

အဲဒီပုလင်းကွဲနဲ့ပဲ လည်ပင်းလှီးပစ်ဖို့ စိတ်ကူးနေသည်လား ..

“ဘာတွေ ပြုံးနေတာလဲ သား ..”

စိတ်တွေက ညကို အလည်တစ်ခေါက် ရောက်သွားသဖြင့် သူ ပြုံးလိုက်မိလျှင် ဒေါ်အေးပွင့် က အံ့ဩ စူးစမ်းသလို ကြည့်လာ၏ ။

“အန်တီ ပြောတာကို ပြုံးတာလား ..”

“မဟုတ်ပါဘူး ..”

“ဒါဆို အန်တီ ဆက်ပြောမယ်မနင် .. သားနဲ့သူ အဲဒီလို နေကြ တာက ..”

“ဘာမှမဆန်းဘူး အန်တီ .. သူ့ကို ဒီမှာခေါ်ထားတာကိုက ကျွန် တော် လိုအပ်ချက်မှန်သမျှအတွက်ပဲ ..”

“ဝွမ် ..”

ဆေးကြောသည့်အောက်က တစ်စုံတစ်ခု လွတ်ကျသံက ကျယ် လောင်စွာထွက်ပေါ်လာ၏ ။ သိုက် က ပြုံးလိုက်ပြီး အသံကိုတမင်မြှင့်၍--

“ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုထင်ထင် ကိုယ် စိတ်ချမ်းသာဖို့က နံပါတ် တစ်ပဲ .. ကိုယ် ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်ခွင့်ရနေမှ လောကနိဗ္ဗာန် ..”

ဒေါ်အေးပွင့် ဂီတ ရှိနေတဲ့ဆီ လှမ်းကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းခြင်း တို့ဖြင့် သက်ပြင်းချ၏ ။

“အန်တီ မိတ်ဆွေကောင်း ပီသချင်တယ် .. ဒါကြောင့် အမုန်းခံ ပြီး ပြောချင်တာက သားလုပ်ရပ်တွေ နည်းနည်းတော့ အစွန်းရောက်နေ ပြီ ထင်တယ် ..”

“လုံးဝ အစွန်းရောက်နေပါစေ အားလုံးက တန်ရာတန်ကြေးပဲ အန်တီ .. ကျွန်တော် နစ်နာဆုံးရှုံးခဲ့တဲ့ တန်ကြေးအတိုင်း ကျွန်တော် ရင်ထဲက နာကျင်မှုတွေ မလျော့ပါးသရွေ့ ..”

“အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ဘဝ အညွှန်ကျိုးနေပြီပေါ့ ..”

“ကျွန်တော်ကရော ..”

“လူလေးကတော့ အထင်လွဲခဲ့ရမှုတွေ ရှိခဲ့ပေမယ့် အဖြစ်မဆိုး သေးဘူးလို့ အန်တီ ထင်တယ် ..”

“အဖြစ်ဆိုးတယ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ အန်တီ..ကျွန်တော်ထမိန်းကလေးတွေနဲ့ စီးပွားရှာစားနေတဲ့ကောင်အဖြစ် ရဲစခန်းမှာ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာ.. ဒါကိုဖြေရှင်းဖို့အတွက် လိုအပ်တဲ့ သက်သေတွေရဖို့ ကျွန်တော် တစ်သက်လုံးက ဂရုမစိုက်ခဲ့တဲ့ အသိုင်းအဝိုင်း ပတ်ဝန်းကျင်တွေ အကုန်လုံးကို ကိုယ့်အထုပ် ကိုယ်ဖြေခဲ့ရတယ်.. အကူအညီတောင်းရတယ်..”

“ဟုတ်ပါတယ် .. ဒါတွေကြားလို့ အန်တီတို့လည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါတယ် သားရယ် .. ဒါပေမယ့် ..”

“မလိုဘူး အန်တီ .. ကျွန်တော် လိုချင်တာ ကျွန်တော့်ကို လူတွေ သနားတာကို မဟုတ်ဘူး .. သူ ဖန်တီးခဲ့တဲ့အတိုင်း သူ့ကို ပြန်ပေးဖို့ ဒါပဲ ..”

“ဒုန်း ..”

စားလက်စ ပေါင်မုန့်ကို ပစ်ချသည်။ ခုံကို လက်နဲ့ ‘မ’ကိုင်ပြီး အသံမြည်အောင် ဆောင့်ချပစ်ကာ သိုက် အခန်းထဲက ထွက်သွား၏။

ကော်ခွက်လေးတွေ ဆေးနေသော ဂီတ ရဲ့လက်တွေ တဆတ်ဆတ် တုန်နေခဲ့၏။ ပြီးတော့ ပေါက်ခဲနဲ့ ဆင်းကျသွားသည့် မျက်ရည်စက်က ရေထဲကို အသံမြည်အောင် ခုန်ချလေသည်။

“ဂီတ ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က ဂီတ ဘေးကို ရောက်သွားကာ ပခုံးစွန်းလေးဆို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ..

“အန်တီကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြနိုင်မလား ..”

ဂီတ က လှည့်မကြည့်ဘဲ ခေါင်းခါ၏။

“မမေးပါနဲ့ အန်တီ .. သူ ပြောသွားတာတွေ မှန်ပါတယ် ..”

“အန်တီကတော့ မမှန်ဘူးလို့ပဲ ထင်နေတုန်း ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က ပခုံးမှာ ကိုင်ထားသည့်လက်ကို ချလိုက်ပြီး လက်ပိုက်ပြင်ရင်း ..

“သူ့ဒေါသ ဘယ်လောက်လဲ အရှိန်မြင့်နေပါစေ .. သိုက် အဲဒီလို လုပ်မယ့်ကလေး မဟုတ်ဘူး .. သမီးကို သူ နာမည်ပျက်သွားအောင် ဖျက်ဆီးချင်တာ ဖြစ်ရင်ဖြစ်မယ် .. တကယ် ကျူးလွန်ဖျက်ဆီးမှာ မဟုတ်ဘူး ..”

ဂီတ က နှုတ်ခမ်းလေးကို ကိုက်ပြီး မျက်နှာလှည့်ပစ်သည်။ ဒေါ်အေးပွင့် သူ့မစကား မှန်သွားလား မသွားလား အကဲခတ်ချိန် မရလိုက်ပေ..။

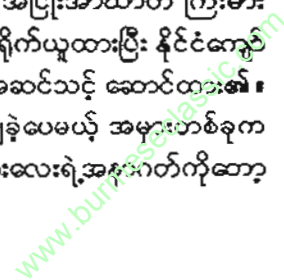
ဒါပေမယ့် စိတ်ထဲမှာ စွဲနေတာက သိုက် ဒီလောက်ထိ ယုတ်မာနိုင်မှာ မဟုတ်..။ တကယ်မဟုတ်ဘဲ ခုလို ဒုက္ခတွေပေးနေတာကို ဂီတက ဘာကြောင့် မျိုသိပ် သည်းခံနေခဲ့တာလဲ ..။

ဒေါ်မေညွန့် တို့ လက်ထောက်ချခဲ့လို့ ဒုက္ခများခဲ့တာဆိုလျှင် ဒီလူတွေ မကောင်းမှန်း ခု သိပြီပဲ ..။ သူတို့အတွက် ဘာကို အနစ်နာခံပေးဆပ်ရမှာလဲ ..။ ဘာကြောင့်လဲ ..။

တစ်ယောက်တည်း အဖြေရှာမရပေမယ့် ဂီတ ကလည်း တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမျှ မဖြေခဲ့ပေ ..။ သူမ ဘာကြောင့် လည်စင်းပေးနေခဲ့ရသလဲ သူမသာ သိသည်။

ဒီလူဟာ ဒေါသကြီးရုံတင်မဟုတ်ဘဲ အငြိုးအာဃာတ ကြီးမားလွန်းစွာဖြင့် သူမကို ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။ ဒါကို ရိုက်ယူထားပြီး နိုင်ငံကျော်အောင် သတင်းဖြန့်ဖို့လည်း သူ့လက်ထဲမှာ အဆင်သင့် ဆောင်ထား၏။

ကိုယ့်ဘာသာ သားဇောနဲ့ မြေလှမ်းကျခဲ့ပေမယ့် အမှားတစ်ခုက နေ နောက်ထပ် အမှားကြီး ထပ်ဖြစ်ကာ သားလေးရဲ့အနားကတ်ကိုတော့ ထိခိုက်မခံနိုင် ..။

“သမီးက ဘာကို စဉ်းစား ငဲ့ညှာနေတာလဲ .. သမီးဘဝအတွက် လား .. ကလေးအတွက်လား ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က အားမလျှော့ဘဲ ဂီတ မျက်နှာလေးကို အကဲခတ် ဖို့ ကြိုးစားရင်း ဆက်လက် မေးနေခဲ့၏။

“ဒါမှမဟုတ် .. သမီးရဲ့ ယောက္ခမတွေအတွက်လား ..”

ဂီတ က အဖြေ ..

“ဘာအတွက်ဖြစ်ဖြစ် ဒါက အမှားကို ပြင်ဆင်တဲ့နည်း မဟုတ်ဘူး .. ကြွေးဆပ်တယ်ဆိုတာလည်း ..”

“အန်တီ ..”

“ပြော ..”

“အန်တီက သူ့ဌေးရဲ့အဒေါ်အဖြစ်နဲ့ ရပ်တည်ပေးနေတဲ့ မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ဦးပါ.. အဲဒါကြောင့် အန်တီကို ဂီတ မမှန်းချင်ဘူး.. သူနဲ့ လည်း မမှန်းစေချင်ပါဘူး .. အန်တီ ဘာကြောင့် ဘယ်လိုရပ်တည်ဖို့ ဒီမေးခွန်းတွေ မေးနေတာဖြစ်ဖြစ် .. ဂီတဖြေမှာ မဟုတ်လို့ မမေးပါနဲ့..”

ဒေါ်အေးပွင့် ငေးကြည့်နေရင်း ငြိမ်သက်သွားခဲ့၏။

လောကကြီးတစ်ခုလုံးကပဲ ဟန်ဆောင်ခြင်း အတတ်ပညာတွေ တိုးတက်မြင့်မားနေတာလား .. ကိုယ် တစ်ယောက်တည်းကပဲ ဟန်မဆောင်တတ်သေးတာလား ..!

ဘယ်သူ့ကိုကြည့်ကြည့် .. ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်ပျက်ခံစားနေကြတာလဲဆိုတာ ဒေါ်အေးပွင့် ဘယ်လိုမှ အကဲခတ်နိုင် ..!

မေးရင်လည်း မဖြေပါဘူးဆိုမှ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ..။

အခန်း (၃၉)

“အေး .. စင်ကာပူကို မင်း သွားလိုက်တော့ ..”

“... ..”

“ကိုခိုင် ကို ငါ အားလုံး ပြောထားတယ် .. မင်း ညကျရင် သူနဲ့ သွားတွေပြီး ယူစရာရှိတာ ယူသွား ..”

“... ..”

“ကုမ္ပဏီကိစ္စတွေကို မင်း ဘာမှ အပြတ်ပြောမလာနဲ့ .. သူတို့ စကားကိုပဲ စောင့် .. အခြေအနေတွေ ငါ့ဆီ မေးလို့လိုက်လေ ..”

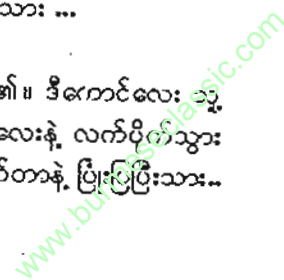
“... ..”

“အေး .. ဒါပဲ ..”

သူ စကားဖြတ်ပြီး အိမ်ရှေ့ဘက်ကို လှည့်ဝင်လိုက်လျှင် ကျောပိုး အိတ်လေးနဲ့ မား ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်မိလျက်သား ...

“ဦးဦး ..”

မား က သူ့ကို မြင်လိုက်တာနှင့် ပြုံးပြ၏။ ဒီကောင်လေး ဘွဲ့ မျက်နှာတင်းနေတာ မြင်ရင်သာ မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ လက်ပိုက်သွားတတ်တာ တခြား ဘယ်အချိန်ဖြစ်ဖြစ် မြင်လိုက်တာနဲ့ ပြုံးပြပြီးသား..

“ဦးဦး ..”

သူ့ အထဲဝင်လာတော့ နောက်ကနေ ပါလာကာ ...

“ဦးဦးက သားသားကို မခေါ်ဘူးလား ဟင် ..”

စာကြည့်ခန်းထဲ ဝင်ခဲ့တဲ့အထိ သူ့ဘေးမှာ ပါလာခဲ့ပြီး ...

“သားသားက ဦးဦး မကြိုက်တာ မလုပ်ဘူးလေ .. ဘာမှလည်း

မယူတော့ဘူး .. ဦးဦး ရှေ့ကိုလည်း မလာဘူး .. ဘာဖြစ်လို့ သားသားကို စိတ်ဆိုးနေတာလဲ ..”

“အခုကျတော့ ဘာလိုက်လုပ်တာလဲ ..”

သူ့ ချာခနဲ လှည့်ပြီး ပြန်မေးလိုက်တော့ နှုတ်ခမ်းလေး ပွင့်ဟလျက် လူကို အကြာကြီး မော့ကြည့်နေ၏။ ပြီးမှ ...

“ဦးဦးကို သားသားက ခေါ်ချင်လို့ ..”

“သားလေး ရေ ..”

“ဟာ .. မေမေ ခေါ်နေပြီ ..”

သူ့ကို တစ်ခုခု ပြောခဲ့ချင်သည့် မျက်နှာလေးနှင့် မော့တော့ မော့ ကြည့်သေးသည်။ ဒါပေမယ့် ချက်ချင်း ပြေးထွက်သွားခဲ့၏။ မား ကို မရည်ရွယ်ဘဲ အိမ်မှာ နေစေခဲ့မိတာ ဖြစ်သည်။

ဒေါ်မေညွန့် တို့ အနိုင်ပိုင်း ပြောတာတွေကြောင့်လည်း ပါသည်။ ‘အောက်ကလည်း နေသေး .. ကြောက်ပြီလားလည်း မေးသေး’ ဆိုတာ မျိုး ...

တိုက်နဲ့ ကားကို ရသွားပြီးတော့ ဒါနဲ့ပဲ ကျေနပ်သွားတော့မလို လို ..။ ပြီးကျမှ လောဘအညွန့်တက်လာတဲ့ လောဘက အလင်္ကာ ကို စိတ်မလျှော့နိုင်သေးတာလား .. သူ့ဆီက ဒီလောက်နဲ့ပဲ မကျေနပ်နိုင် တာလား ..။

ဒီသားအမိတွေ တစ်ခုခုတော့ ကြိတ်ကြဲနေကြဦးမှာပါ ..။ သူ့က လည်း အဲ့ဒါမျိုးကိုမှ တိုက်ခိုက်ချင်တာ ..။

ဂီတ လို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်တာနှင့် ဘာကကို ခါးစောင်းတင်ဖို့ ကြိုးစားချင်နေ၏။

“အား!... ကျွတ်!...”

ခေါင်းတွေ တဒိန်းဒိန်း ကိုက်ခဲလာသည်။ ဆုံလည်ကုလားထိုင်မှာ နိုင်ချလိုက်ပြီး နှာခေါင်းထိပ် မျက်ခုံးရိုးနားကို ညှစ်ကိုင်ထားမိ၏။

“တော့ မျက်လုံးတွေ မှိတ်၍ တဖြည်းဖြည်း နှိပ်နယ်နေစဉ် ...”

“ဟီ ..”

ဟွန်းသံက ခြံဝဆီကလား ..။

သူ့မျက်လုံးတွေ ပွင့်သွားခဲ့၏။ ကုလားထိုင်ကို ရွှေ၍ ခြံဝက စိစိ ခြံကင်မရာကို ဖမ်းကြည့်လိုက်၏။

မော်နီတာပေါ်မှာ အလင်္ကာ ရယ် .. ကားရယ် ..။ ပြီးတော့ ဂီတ ဘေး ..။

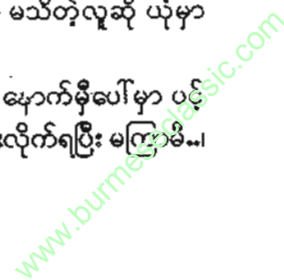
စကားတွေ ထပ်ပြောနေကြပြီးမှ မား ကို အလင်္ကာ က ကားထဲ ဝင်စေသည်။ ပြီးတော့ ဂီတ ကို တစ်စုံတစ်ခု ပြောပြီးမှ ကားထဲဝင်၏။

သူ့မ ပြန်လှည့်လျှောက်လာတဲ့အထိ အနီးကပ်ဆုံးကို ဆွဲကြည့် ကိုက်သည်။ အပြာရောင်ပွင့်နှစ်လေးတွေပါသော အဖြူဆွတ်ဆွတ် နှုတ်ပိုင်းလက်ရှည် ကိုယ်ကျပ်လေးနှင့် ထဘီအပြာပြောင်ကို ဝတ်ထား သည့် ဂီတ ..။

ဖြန့်ချထားသည့် ဆံပင်တွေကို အဖြူရောင်ဘီးကုပ်လေးနဲ့ နဖူး ကနေ ပင့်သိမ်းထား၏။ သူ့မ တစ်ကိုယ်လုံးက အရှိုက်အဝန်းတို့သည် လေးလေးအမေ မှဆိုးမပါလို့ ဘယ်သူ့ကိုပြောပြော မသိတဲ့လူဆို ယုံမှာ မဟုတ် ..။

သူ နေရာမှ ပြန်ထိုင်လိုက်ကာ မျက်နှာကို နောက်မှီပေါ်မှာ ပင့် နှိပ်လိုက်၏။ ခဏကြာတော့ တံခါးပိတ်သံ ကြားလိုက်ရပြီး မကြာမီ..။

“ဂီတ ခဏ လာဦး ..”

အိမ်

ဂီတ ခြေလှမ်းတုံ့သွားသည်။ တစ်ဝက်ပွင့်နေသော စာကြည့်ခန်းထဲက သူ ထိုင်နေတာကို မြင်လိုက်ရလျှင် သူမ မျက်ခုံးတန်းလေးတွေ ဆတ်ခနဲ စုကျုံ့သွား၏။

“ဘာခိုင်းစရာ ရှိလို့လဲ ..”

“ခေါင်းကိုက်နေတယ် .. နောက်က လာနိုင်ပေး ..”

သူမ သူ့နောက်ကို ချက်ချင်း ရောက်လာသည်။ ထိုအခါ ကုံ့ထားဝတ်ဆံနဲ့လို့ ခပ်သင်းသင်းရနံ့တစ်မျိုးက သူ့နှာခေါင်းထဲ တိုးဝေ့ကျီစေသွားခဲ့၏။

“မင်းကို အန်တီက ပြောတော့ အလုပ်တွေချည်း လုပ်နေလွန်းလို့ ဟပ်ထိုးပဲ လဲတော့မလို့လို့ပါလား ..”

နားထင်နှစ်ဖက်မှာ တင်လိုက်သည့် လက်က ရပ်တန့်သွား၏။

“ငါ မြင်တာ မဟာဘူးဆိုရင် မင်းက ပျော်နေတာပဲ ..”

ဂီတ က နားထင်နှစ်ဖက်ကို အသာလေး ဖိထားပေးနေလျက် စကားတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောပေ။ ခဏစောင့်လိုက်ပေမယ့် ဘာမှမပြောတော့ သိုက် မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

“အလင်္ကာ က မင်းကို မမြင်ဖူးခဲ့ဘူးဆိုပြီးတော့ ဒီလောက်တောင် ရင်းနှီးသွားတာလား ..”

ဂီတ က မဖြေ ..

“ဟေ့ .. မင်းကို မေးနေတာ ..”

“အား!...”

သူမ လက်နှစ်ဖက်ကို အသာလေး ဆွဲလှန်ပစ်လိုက်ကာ ထိုင်ခုံထဲ လည်ထွက်သွားတော့ ဂီတ ကိုယ်လေး သူ့ရင်ခွင်ထဲ ပြိုကျလာ၏။ ဖြန့်ဝဲနေသော ဆံနွယ်တို့သည် သူ့ရင်ဘတ်မှာ တချို့က ကပ်ငြိသွားခဲ့ပြီး သူ့မျက်နှာအောက်မှာ ဂီတ ရဲ့မျက်နှာလေး အလန့်တကြား ..

“ရှင် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ ..”

“မေးနေတာကို ဘာဖြစ်လို့ အဖက်မတန်သလို လုပ်နေတာလဲ... မင်း ငါ့ကို အဲဒီလိုအချိုးမျိုးနဲ့ လာမ 'စ' နဲ့ နားလည်လား ..”

“နားလည်တယ် .. နားလည်လို့ ကိုယ့်ဘာသာ နေတတ်သလို နေတာ .. လာ 'စ' နေတာက ဂီတ မဟုတ်ဘူး .. ရှင်ပဲ ..”

ထွေးအိနေသော စိုလက်လက် နှုတ်ခမ်းလွှာလေးတွေက ရန်ကင်းတားတွေ ဆိုနေပေမယ့် ဒေါသတွေ ဖြစ်နေသလောက် ပန်းနုရောင် နှင့်တက်လာသည့် မျက်နှာလေးက ပိုလှနေသည်။

မျက်ခုံးတန်းလေးတွေ ပင့်၍ မျက်တောင်ဖျားလေးတွေ ကော့ဆက်နေအောင် အားပါးတရကြီး ပြောဆိုနေတာလေးက စိတ်လွတ်စိတ်လွတ်စိတ်လွတ်စိတ် ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်တတ်သည့်ကလေးပုံ ပေါက်နေသေးသည်။

သူ စိုက်ကြည့်နေတာကို သတိထားမိသွားကာမှ ဂီတ အမူအရာ သေးတွေ ဖြုတ်ခနဲ ပြောင်းသွားသည်။ ပြီးတော့ အသည်းအသန် ပြန်ရုန်းပေးပေမယ့် ..

“ရှင် နော် - ဟင့်အင်း ..”

ပွေဖက်လာသည့် သူ့လက်ချောင်းတွေက တင်းကျပ်သွားခဲ့ပြီး...

“ငြိမ်ငြိမ်လေး နေ .. မင်းကို ငါ ပိုင်တယ်ဆိုတာ မမေ့နဲ့ ..”

မျက်နှာချင်း ထိကပ်ပြော၍ အဓမ္မဆန်ဆန် အနမ်းတွေ ရွှေ့ရင်း...

“မင်းက ရင်ခုန်ဖို့တော့ ကောင်းတယ်” တဲ့ ..

လူယုတ်မာ ..

အခန်း (၄၀)

“မင်းက အမြဲထုမ်း အားနေတာပဲလား အလင်္ကာ ..”
 “မအားပါဘူး ကိုကြီး .. ဒီကပြန်တာနဲ့ ကုမ္ပဏီကို တန်းသွားတာ ပါ ..”
 သိုက် က ကားထဲဝင်ခါနီးမှ သောက်လက်စ စီးကရက်ကို ပစ်ချပြီး ခြေဦးထိပ်နဲ့ နင်းချေပစ်လိုက်ကာ ...
 “ဒီက ကလေးကို ကျောင်းပို့ကျောင်းကြို လုပ်ပေးဖို့ အန်တီထံ ခိုင်းထားတာလား ..”
 “မဟုတ်ပါဘူး .. ဖယ်ရီက ပြောပြီးသားပါ .. နောက်အပတ်တွေမှ ဒီဘက်ရောက်မယ်ဆိုလို့ ဒီစပ်ကြားမှာ မား အဆင်ပြေအောင်လို့ ပါ ..”
 “ဖယ်ရီ အဆင်မပြေတဲ့ကိစ္စကိုရော မင်းက ဘာလို့ သိသွားတာလဲ ..”
 အလင်္ကာ ကြောင်တက်တက် ဖြစ်သွားသည်။ ပြီးတော့ မျက်နှာရှုံ့တွဲတွဲနှင့် ခေါင်းကုတ်ရင်း ...

“ဖယ်ရီကိုရော .. ကျောင်းကိစ္စတွေကိုရော ကျွန်တော် သိတာပေါ့တိုကြီးကလည်း .. ချို့နဲ့ တွေ့ဖြစ်တဲ့အခါတွေမှာ ကလေးက ပါနေတာပဲဟာ .. ကျောင်းကိုလည်း ရောက်တာပဲ .. ကျွန်တော်ဆီကိုလည်း ..”
 သိုက် က ကားပေါ်တက်ပြီး မောင်းထွက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ မေးတော့ မေးပြီး စကားမဆုံးခင် ထွက်သွားသဖြင့် အလင်္ကာ ပခုံးတွန့် ခေါင်းခါရင်း ကျန်ရစ်လေသည်။
 “သိုက် ဘာပြောသွားတာလဲ သား ..”
 ဒေါ်အေးပွင့် က အိမ်ထဲက ထွက်လာပြီး စိုးရိမ်သည့်မျက်နှာနှင့်—
 “သားကို တစ်ခုခု ပြောသွားတယ်မို့လား ..”
 “ဟုတ်တယ် မေမေ .. မား ကို ကျောင်းပို့ပေးတဲ့ကိစ္စ မေးနေတာ ..”
 “သူ မကြိုက်ဘူးဆိုတာ မေမေ သိသားပဲ ..”
 ဒေါ်အေးပွင့် ပုံစံက စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်သွားမှန်း သိသာနေတာ ...
 “သားအဖေ သိရင်လည်း မေမေ့ကို အပြစ်တင်မှာပဲ .. မေမေတို့ အနေနဲ့ သိုက် ကို စိတ်ဒုက္ခပေးမိသလို ထပ်မဖြစ်သင့်တော့ဘူး ထင်တယ် ..”
 “ကိုကြီးက ဘယ်မိန်းမကိုမှ စိတ်ဝင်စားတာ မဟုတ်ပါဘူး မေမေရာ .. မမနဲ့ နဲ့တုန်းက လူကြီးတွေစကား နားထောင်ပြီး ..”
 “နုနုစင် ကို သူကိုယ်တိုင် စိတ်ဝင်စားပြီး လက်ခံခဲ့တာ သား..”
 “ဒါပေမယ့် ကိုကြီးက မက်မက်မောမောချစ်မိခဲ့တာမျိုးမှ မဟုတ်တာ .. ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဘာမသိညာမသိ ကကြီးစွပ်သလို ဝင်ဗွေခဲ့တာကို သိရက်နဲ့ အပြစ်မယူတာပေါ့ ..”
 “မင်း သူ့အပေါ် တမင်လုပ်ကြတာ မဟုတ်မှန်း သိလို့လေ ..”
 “ဒါလည်း ဟုတ်တယ် .. ပြီးတော့ ကိုကြီး ဒေါသထွက်ရင် ဘယ်

လောက် ကြောက်စရာကောင်းသလဲဆိုတာ အေးကေ ပိုသိပါတယ် -
သူ ဒေါသမထွက်ခဲ့တာကိုက မေမေ ကို သူ့ဖုန်းပဲ နားလည်
စိတ်ဝင်စားမှု မရှိလို့ပါ .. ဒါပေမယ့် မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်
မှာ သူက ထောင်ဖမ်းခံရတဲ့ ကျားတစ်ကောင် ဖြစ်သွားတဲ့အတွက်
အရှက်ကြီး ရှက်ခဲ့တာ .. တွေးကြည့်ရင် ကိုကြီး ရင်ထဲမှာ မေမေ ကို
ဘာမှမရှိတော့ဘူး ..”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းမှာ အပြစ်ရှိခဲ့တယ် မို့လား ..”

“မေမေက အခု မား အတွက် ကျွန်တော် ဘာမှ ဝင်မလုပ်တော့
တော့ဘူးလို့ ပြောချင်လို့လား ..”

“ပြောချင်ပေမယ့် ဥပေက္ခာလည်း မထားရက်ဘူး ဖြစ်နေတယ် ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က အလင်ကဲ့ ဘေးထိ လျှောက်သွားပြီး ကားဘွန်း
နက်ပေါ်မှာ လက်ညှစ်ဖက် တင်သည်။ ပြီးတော့ သက်ပြင်းရှည်
ချ၍ ..

“သိုက် ရဲ့စိတ်ကို မေမေ အနီးစပ်ဆုံး သိခွင့်ရရင် သိပ်ကောင်
ပဲ ..”

တစ်ယောက်တည်း ညည်းသလို ဆိုရင်း ..

“ဂီတ ကိုသာမကဘဲ ကလေးကို ဘာဖြစ်လို့ ရန်သူလို ဆက်ဆံ
တာလဲ ..” လို့ တွေးနေမိတာနဲ့ တစ်ဆက်တည်း ..

“ရှင် ကလေးကိုပါ ရန်ငြိုးထားလိုက်တာပေါ့ !”

“ကလေး သဘာဝကိုက စိတ်ထဲရှိသလို နေလိုက် ပြောလိုက်
မျိုးပါ .. ရှင် တော်တော် အငြိုးထားတတ်တဲ့လူ ..”

ဂီတ နဲ့ သိုက် စကားများနေကြတုန်း ဒေါ်အေးပွင့် တစ်စွန်းတစ်
ကြားခဲ့ရသည်။ ဒီစကားတွေအရ ကလေးနဲ့ သိုက် တစ်ခုခု ပြဿနာ
ရှိနေခဲ့တာလည်း သေချာသည်။

ဒီသားအမိနဲ့ချည်းပဲ မကျေလည်စရာတွေ ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆို

ဆောင် လူတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝကို တစ်ဆုံးထိ နင်းချပစ်ချင်လောက်
အောင် အငြိုးတကြီး ဖြစ်နေတာကို နားမလည်နိုင် ..

သူ ရန်ငြိုးထားနေတဲ့ မိန်းကလေးကိုလည်း ကြည့်ပါဦး ..

ကလေးတစ်ယောက်အမေ ဆိုပေမယ့် ဝင်းဝင်းစက်စက် နုနု
သွယ်သွယ်လေးနှင့် မိန်းမချင်းတောင် မနာလိုဖြစ်သွားနိုင်တဲ့ အလှသွေး
ဆွ ကြွယ်နေဆဲ ..

ပြီးတော့ ပညာတတ် .. စိတ်ထား ရည်မွန်ထက်မြက်တဲ့ သူ ..

ဒီလို မိန်းကလေးကိုမှ ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ အငြိုး
အကြီး နှိပ်စက်နေခဲ့၏။

ပြီးတော့ ‘ဂီတမြင့်မား’ ဆိုတဲ့ ကလေးငယ်လေး ..

ငါးနှစ်တောင် မရှိသေးတဲ့ ကလေးလေးပါ .. ဒါပေမယ့် စကား
ဆတ်သည် .. အရိပ်အကဲလည်း နားလည်လွန်း၏။ ဖအေကို မသိပေ
မယ့် ဒီမအေက မွေးထားတဲ့သားမို့ မအေတူသားလေးရဲ့ မျက်နှာလေး
က ဆူရက် မာန်ရက်ဖွယ် တစ်စက်လေးမှ မရှိ ..

ဒေါ်အေးပွင့် နားမလည်နိုင်ခြင်းတွေနဲ့ ပြောလက်စ စကားကို
ဆောင် ရှေ့မဆက်နိုင်ဘဲရှိကာ ..

“အလင်ကံ ..”

“ဗျာ .. မေမေ ..”

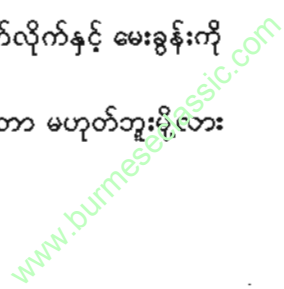
“မင်းကို မေမေ မေးဖို့ သတိရလာပြီ ..”

“ဟင် .. ဘာကိုလဲ ..”

အလင်ကံ က မေးဆတ်လိုက် ခေါင်းညိတ်လိုက်နှင့် မေးခွန်းကို
စိတ်ဝင်တစား နားစွင့်နေ၏။

“သားကတော့ ဂီတ ကို စိတ်ဝင်စားနေတာ မဟုတ်ဘူးမို့လား
ဆင် ..”

“ဟာ .. မဟုတ်တာ မေမေကလည်း ..”

မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး အနီရောင်သမ်းသွားသည်။ အလင်္ကာ ဒေါ်အေးပွင့် က မလွတ်တမ်း အကဲခတ်သည်။

“မမ ကြားသွားရင် မကောင်းပါဘူး မေမေရာ .. ကျွန်တော် မေမေလို အတွေးမျိုးနဲ့ပါ .. ချို တို့ မိသားစုနဲ့ ကိုကြီးရဲ့ ဒေါသအကြောင်းမှာ ကြားညပ်နေရတဲ့ သားအမိမို့လို့ သနားစိတ်နဲ့သက်သက်ဝါ ဒေါ်အေးပွင့် က သက်ပြင်းချလိုက်ကာ ...

“ချစ်တဲ့စိတ်ဆိုတာ အင်မတန် ခန့်မှန်းရခက်တာ သားရဲ့ အဖေကို ဘယ်လိုအရာနဲ့မှ တိုင်းထွာလို့ မရဘူး .. ဘာအကြောင်းနဲ့မှ ပုံသတ်မှတ်လို့လည်း မရဘူး .. တစ်ယောက်က တစ်ယောက်အပေါ် ချစ်တယ်ဆိုတာ အကြောင်းအရာတွေ အမျိုးမျိုး ရှိကြတာပဲ .. ဒါမယ့် မေမေ သိပာကတော့ ချစ်တဲ့စိတ်မှာ စွဲလမ်းမှုမပါရင် မခိုင်ကြဘူး ..”

သူမ စိုးရိမ်နေတာက သိုက် ရင်ထဲမှာ ဘာရှိနေလဲ ..။

ပြီးတော့ အခု ရှေ့မှာရှိနေတဲ့ သားရဲ့ ရင်ထဲမှာ ရိုးရှင်းရဲ့လား ဒါကို ရှင်းလင်းစွာ သိချင်နေမိသည်။

“မေမေက ကိုယ့်ဘာသာ ပွဲဆင်ပြီးမှ ကိုယ်အတက် ကိုယ်နှုတ်စိုးရိမ်နေတာ ..”

“ဘယ်လို မေမေ ..”

“ဟင်း ..”

“သက်ပြင်းတွေပဲ ချနေတယ် မေမေရာ .. မေမေ ဘာတွေ နှိုးနေတာလဲ ..”

“သိုက် နဲ့ မေမေတို့ ပြဿနာတက်ခံလို့ မဖြစ်ဘူး .. ဖြစ်တာမဖြစ်သင့်ဘူး ..”

“မေမေရယ် ..”

“ကိုယ့်သားကို ဒုက္ခပေးသလို ထပ်ဖြစ်ရင် မေမေ လုပ်သင့်တာ

ပြီပေါ့ ..”

“ဘာကို ဒုက္ခလဲ မေမေ ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က ခေါင်းခါလိုက်ပြီး ဘာမှမဖြေ ..။ ပြီးတော့မှ--

“မေမေ ခုနကပြောတဲ့ စွဲလမ်းမှုနဲ့ အချစ်ဆိုတာကလည်း .. အဲဒီ စွဲလမ်းစိတ်ဟာ အထင်ကြီး အသက်ဝင်ခြင်းကပဲ စတယ် ..”

“မေမေက ..”

မေမေစကားက တစ်ခုခုကို ဦးတည်နေပြီမှန်း သိပေမယ့် သူ ဘာမှထပ်မမေးနိုင်ခင် ဂီတ တို့ သားအမိ အထဲက ထွက်လာကြ၏။ ဂီတ က သူတို့နားကို ရောက်တော့ တစ်ဖက်က ကားဂိုဒေါင်ဆီ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ဆောရီး နော် အလင်္ကာ .. အစ်မက မင်း ရောက်နေမှန်း မသိဘူး .. အန်တီနဲ့ သူ့ဌေး စကားပြောနေတယ် မှတ်လို့ ထွက်မလာသေးဘဲ စောင့်နေတာ ..”

“ကိုကြီးက ကလေးကို မူကြိုထားတာ မကြိုက်လို့လား .. သူတောင် မျက်စိနောက် သက်သာသေးတဲ့ဟာ ..”

“ခုက မူကြိုသက်သက် မဟုတ်တော့ဘူးလေ .. ES4E မှာထားတာ .. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သိသာသိစေ မမြင်စေနဲ့တဲ့ ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က ဂီတ ကို ကြည့်ရင်း ပြုံးလိုက်သည်။ ပြီးတော့ မား ရဲ့ခေါင်းလေးကို တယုတယ ပွတ်သပ်၍ --

“စိတ်မပူပါနဲ့ကွယ် .. နောက်ဆို အားလုံး အဆင်ပြေသွားမှာပါ .. အစက လုံးဝ မခေါ်ရဘူးလို့တောင် တားထားခဲ့တာမို့လား .. အခု ကလေးက အိမ်ပေါ်ရောက်နေပြီ .. ဒီလောက် ချစ်စရာကောင်းပြီး စကားသွက်တဲ့ကလေးလေးကို သူ ချစ်လာမှာပါ ..”

“ဟုတ်ကဲ့ .. ဂီတ ကတော့ သူ ချစ်ချစ် မချစ်ချစ်ပါ .. ကလေးရှေ့မှာ ဆူတာပြောတာလေးတွေ လျော့ပေါ့ပေးရင် ကျေနပ်ပါပြီ .. ဒါဆို

သားလေးကို သွားပို့လိုက်ဦးမယ် နော် အန်တီ .. ဂီတ ချက်ချင်း ပြန်ခဲ့ ပါ့မယ် ..”

“ဟင် ..”

“ဟာ .. မမ ..”

သားအမိ နှစ်ယောက်စလုံး အံ့ဩသွားကြ၏။

အလင်္ကာ ပုံစံက ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ပျာယာခတ်သွားတဲ့ ပေါက်လျက် ...

“မားကို ကျွန်တော် လိုက်ပို့မလို့ လာစောင့်နေတာလေ ..”

“ဖယ်ရီက ဒီရက်ပိုင်း လာမှာ မဟုတ်သေးဘူးလေ .. ပြီးတော့ သမီး သိပ်လည်း နေမကောင်းဘဲနဲ့ ..”

“ရပါတယ် .. သူ့ဌေးက ငြိုငြင်လာရင် ဘယ်သူ့မျက်နှာကိုမှ ထောက်မှာ မဟုတ်ဘူး .. အန်တီတို့စေတနာကို ဂီတ နားလည်ပါ တယ် .. ဂီတ ကြောင့် ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒုက္ခမရောက်စေချင်လို့ပါ ..”

ဒေါ်အေးပွင့် တို့ သိုက် တို့ မိသားစုနဲ့ ဘယ်လို ကျေးဇူးတရားတွေ ကြောင့် ချိတ်ဆက်ပတ်သက်နေခဲ့သည်ဆိုတာ သူတို့ ပြောပြလို့ပဲ ဂီတ သိခဲ့ရတာပါ ..။

“ပြောရရင် သမီးရယ် .. ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်းတွေမေ မယ့် အန်တီတို့က ပြည့်စုံရုံပဲ နေနိုင်တဲ့သူတွေပါ .. ဒါကို ယူပါ .. ဒီလို ရင်းနှီးပြီး ဒီစီးပွားလုပ်ပါဆိုတာကို သိုက် ရဲ့ဖေဖေက ညွှန်ပြခဲ့တာ - လူရော ငွေအရင်းအနှီးတွေရော စိတ်ကူးအကြံဉာဏ် အားလုံးကို ဖော ဖောသိသိ ချပေးပြီး လက်တွဲခေါ်ခဲ့တာပေါ့ ..” တဲ့ ..။

“ဒီနေ့ အန်တီတို့မှာ ချမ်းသာသမျှကို သိုက် က တစ်ပြားမကျွန် ပြန်သိမ်းခွင့် ရှိတယ် .. ဘာမှမဆိုပါဘူး အန်တီတို့ပိုင်တဲ့ စီးပွားတွေ ပါ ဆိုရင်လည်း မှန်တယ် .. ဒီအဖြစ်တွေကို ဘယ်သူမှ မသိခဲ့တာ - သိုက် တို့က ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် ချမ်းသာခဲ့ကြတာ .. အားလုံးပဲ စိတ်ရင်း

ကောင်းတယ် .. မနောဖြူတယ် .. သိုက် ကလည်း စိတ်ဆိုးလာတဲ့အခါ အပြောဆိုးတာ ရှိပေမယ့် စိတ်ဓာတ် မှန်တယ် ..” တဲ့ ..။

ရှေ့ကြောင်းနောက်ကြောင်းတွေ ဘာပြောပြော သိုက် နဲ့ သူ့ဇနီး မိသားစုကိုဆို ငြိုငြင်ပေးနေတာ ဘာတစ်ခုမှ မပါ ..။

ဒါကြောင့် ဒေါ်အေးပွင့် အနေဖြင့် သူမဘက်ကနေ ဒီလောက်ထိ ရပ်တည်ပေးနေခဲ့တာကပဲ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ စေတနာတွေ ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့် ချို နဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဆိုသည့်အမြင်နဲ့ မဟုတ်ဘဲ လမ်းစဉ်ကိုဖျောက်၍ အဖြစ်အပျက်ပေါ်မှာပဲ သုံးသပ် နားလည်ပေးခဲ့တဲ့သူ ..။

“မမက ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟင် .. ကျွန်တော် လိုက်ပို့မှာကို မကြိုက် လို့လား .. ကလေးကို စိတ်မချတာတော့ မဟုတ်ဘူး ထင်ပါတယ် ..”

“မဟုတ်ပါဘူး အလင်္ကာ ရယ် .. အန်တီနဲ့ မင်းရဲ့စေတနာကို သိပါတယ် .. ဘာတွေ ဖြစ်လာနိုင်မလဲဆိုတာလည်း တို့သုံးယောက် စလုံး သိကြတာပဲလေ ..”

‘ခုနက သူတို့ ပြောနေကြတာကို ဂီတ ကြားသွားတာလား ..’ လို့ တွေးမိကာ သားအမိ မျက်လုံးချင်းဆုံသွား၏။

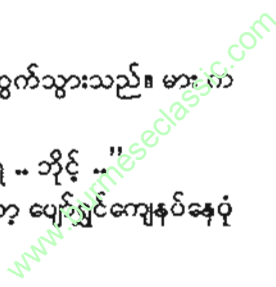
ဂီတ ကတော့ သားလေးလက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားလျက် ဘယ်သူ လှမ်းဆွဲခေါ်လို့မှ ထည့်မပေးလိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည့် မျက်နှာလေး နှင့် ...

“ဗွင့်ဖြူကြပါဦး နော် ..”

“မမ .. ဟာ ..”

ဂီတ က ကလေးလက်လေးကို ဆွဲပြီး ထွက်သွားသည်။ မားက သမင်လည်ပြန်လေး လှည့်ကြည့်ကာ ...

“ဦးဦးကာ တာတာ .. ဘွားဘွားကြီးရေ .. ဘိုင် ..” ကလေးပီပီ မအေးနဲ့ အတူတူ သွားရတော့ ပျော်ရွှင်ကျေနပ်နေပုံ

ပါ .. အလင်္ကာ က မျက်နှာရှုံ့တွဲတွဲနှင့် လက်ကာ နှုတ်ဆက်ပြီး ခါ၏။

ဒေါ်အေးပွင့် ကတော့ ကလေးကို လက်ပြရင်း မသိမသာ ခေါ်ဝေါ်လျက် ...

“တန်ဖိုးဆိုတာ အဲ့ဒါ ..”

“ဟင်!...”

“အဲ့ဒီလို မိန်းကလေးမျိုးက နိမ့်ပါးတဲ့နေရာမှာ သူ့ဘဝ ဘယ်တော့မှ ကျဆုံးသွားမှာ မဟုတ်ဘူး ..”

“မေမေ ဘာပြောတာလဲ ..”

“လောလောဆယ် မင်း နားလည်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး သားရယ် မေမေရင်ထဲမှာတော့ လောလောဆယ် အေးချမ်းသွားတာ အမှန်ပဲ ..”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ .. ဘာအတွက်လဲ မေမေ ..”

“မေမေတို့ လုပ်နေတာတွေ သင့်တော်ရဲ့လားလို့လေ .. တစ်ခါတုန်းက ကူညီချင်ပေမယ့် တစ်ဖက်ကလည်း ကျေးဇူးရှင် ..”

“အဲ့ဒါကို ..”

“မလုပ်သင့်ဘူးဆိုတာကို ဂီတ က သူ့ဘာသာ ဆုံးဖြတ်သွားတာ အဲ့ဒါ အရည်အချင်း ..”

“သူ ဒီလိုဆုံးဖြတ်ပြီး ထွက်သွားတော့ မင်းရင်ထဲမှာ ဘာတွေဖြစ် ကျန်ခဲ့သလဲ..” လို့ မေးလိုက်ရင်ဖြင့် သား နားမလည်နိုင်တာတွေ ရှင်းသွားမှာပါ ..။

ဒါပေမယ့် ဒီလိုမေးခွန်းကို သူမ ဘယ်တော့မှ မေးမိမှာ မဟုတ်ပေ ..။

အလင်္ကာ ဘာဖြစ်နေသလဲဆိုတာ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လောက်ထိ အခိုင်အမာ သိထားပြီးဖြစ်ပါစေ.. သူ့ကိုယ်သူ သိရှိနားလည်ခွင့် မရနိုင် ..။

လူငယ်တွေရဲ့ လှုပ်ရှားပြောင်းလဲနေသော ချစ်စိတ်ပဒေသာကို သိနေသည်။

လူကြီးမို့ လူငယ်တွေကို နားလည်တာမျိုးထက် ကိုယ့်သားမို့ ပိုသိသည်။

စိတ်ပျက်ရွံရှာဖွယ် မိန်းမမျိုးကို အလွယ်တကူ မေ့ဖျောက်ပစ် ချိတ်နိုင်သလို အထင်ကြီး စွဲမက်ဖွယ်မိန်းမမျိုးကို ခဏအတွင်းမှာ

ပြောင်းလဲချစ်မိသွားတယ်ဆိုလျှင် ဒါက ချစ်မိသူရဲ့အမှား မဟုတ်ပေ..။ ဒါဆို ဘယ်သူကြောင့်လဲ ..။

‘ငါ’ ထင်တယ်လို့သာ အော်လိုက်ချင်တော့သည်။ ဂီတ မျက်နှာလေးကို မြင်မြင်ချင်း စာနာညွှတ်တတ်တွေ ဖြစ်မိ

တဲ့ ကိုယ့်အပြစ် ..။

အခန်း(၄၁)

“တောက်!...”

ကားဘီးက ဘယ်လိုဖြစ်လို့ လေလျော့နေတာလဲ ...!

ကားပေါ်က ဆင်းကြည့်ပြီး တက်ခေါက်လိုက်မိသည်။

ခုန ဆောက်လက်စ အဆောက်အအုံတစ်ခုရှေ့မှာ ကားတွေပိတ်နေလို့ ဘေးက ကပ်သပ် တိုးထွက်ခဲ့ရသည်။

ထိုနေရာမှာ သံစူးမိခဲ့သည်လား မသိ ...!

သူ ကားပေါ်တက်ပြီဆို .. မစစ်မဆေးဘဲ ဘယ်တော့မှ မတက်ခဲ့ပေ ...! အိမ်က ထွက်ခဲ့တုန်းက အကောင်း ...!

ဖုန်းထုတ်ပြီး ရုံးကို လှမ်းခေါ်လိုက်ကာ ...

“မင်းတို့ သွားနှင့်လိုက် .. ငါ ပါလာပြီလို့ ပြောထား .. ဆယ်မိနစ်လောက်ပဲ ..”

ကားကို လမ်းဘေး ထိုးချလိုက်ကာ စပယ်ယာဘီး ထုတ်ပြီး ကိုယ့်ဘာသာ ဘီးလဲလိုက်ရသည်။

အားလုံး ပြီးသွားမှ ကားနောက်ခန်းထဲက အဝတ်စုတ် သွားယူပြီး လက်ကို သေချာသုတ်နေစဉ် ...

“ဖယ်ပေး နော် ..”

“ရအောင် သွားပါလား ..”

“ဖယ်ပေး နော် .. ငါ တီချယ်ကို တိုင်မှာ ..”

“တိုင်ပေါ် တီချယ်က ငါ့အန်တီ .. ငါ့ကို ဘယ်တော့မှ မရိုက်ဘူး ..”

ကလေးအသံတွေ ကြားလိုက်သဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ မူကြိုစာသင်ကျောင်းလေးရှေ့မှာ ကလေးပေါက်စလေးတွေ လေးငါးယောက် ရှိနေကာ တစ်ယောက်သော ကလေးက ဂီတမြင့်မား ...!

မား ဒီကျောင်းမှာ တက်နေမုန်း သူ မသိခဲ့ပေ ...! ကျောင်းဝင်ပေါက်က တစ်ဖက်မှာဖြစ်ကာ ကလေးတွေက ဒီဘက်ထောင့်နားမှာ ဝိုင်းဖွဲ့ရပ်နေကြ၏။

ဒါပေမယ့် မြင်နေရတဲ့ပုံအရ ချစ်ခင်တွယ်တာစွာ ဝိုင်းဖွဲ့နေတာ မဟုတ်ဘဲ မား ကိုပဲ လေးယောက်က ဝိုင်းပတ်ထားကြတာ ဖြစ်၏။

ထိုအထဲမှာ အရပ်အမြင့်ဆုံး ဝတုတ်တုတ် ချာတိတ်က ခါးနှစ်ဖက်ထောက် ခြေချရပ်နေကာ ...

“မင်း ဘယ်သူကို မျှော်နေတာလဲ ...! ဘတ်စ်ကားနဲ့ ပြန်ရမှာများ... ဘီး .. ဟီး .. ဟီး ...”

“မင်း နော် ..”

ဒေါသသံလေးနဲ့ပေမယ့် မား က လူကောင်သေးသေးလေးနဲ့ လေးယောက်ကြားထဲမှာ မြုပ်နေ၏။

“ဟား .. ဟား .. ဟား .. ဟား ...”

“ဒီကောင် ဘတ်စ်ကား တိုးစီးပြီး ပြန်ရမှာကို လာကြိုမယ့်သူ အာင့်နေရတာ ..”

“အေးလေကွာ .. ဖယ်ရီတောင် မစီးနိုင်တဲ့ကောင် ..”

“အဖေမှ မရှိတာ ..”

“မင်းတို့ကို ငါ ထိုးမှာ နော် .. ဟော့ကောင် ..”

လက်သီးဆုပ်လေးနဲ့ ရွယ်ပေမယ့် ဆောင့်တွန်းခံလိုက်ရတော့ သူပဲဖြစ်ကာ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ မမြင်နိုင်သည့်နေရာမှာ ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေကြ၏။

သိုက် လက်နှစ်ဖက်ကို ပွတ်ခါရင်း ထိုနေရာကို လျှောက်သွား၏။ ငါးယောက်ရှိနေပြီး ရုတ်တရက် သိုက် ကို ကလေးငါးယောက်စလုံး သတိမထားမိကြ ..

“ဟိတ်ကောင် ပြန်ထ .. မင်းနဲ့ ငါ ဖိုက်တ် မယ် ..”

“ဟုတ်တယ် ထစမ်း .. ကျော်ကျော်ဦး ကို မင်း နိုင်အောင်ထိုးနိုင် ရင် မင်းအမေကို စောင့်နေကျနေရာက သွားစောင့်ဖို့ ငါတို့ ဖယ်ပေး မယ် ..”

ကလေးတွေက ဇာတ်ခုပ်တီးကြ၏။

ကျော်ကျော်ဦး ဆိုသော အဝဆုံး အရပ်အမြင့်ဆုံး ချာတိတ်က လက်သီးဆုပ်၍ ခြေကွက်တွေဘာတွေ ခင်းနေသဖြင့် သူ့ကို မော့ကြည့် နေရသည့် မား မျက်နှာလေးက တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်ဖို့ထက် စိုးရွံ့ ဝေးစော နေတာသာ ရှိကာ ..

“မား ..”

ခေါ်သံကြားတော့ နောက်ကို ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်၏။

“ဟင်! .. ဦးဦး ..”

မား မျက်နှာလေး တအံ့တဩနှင့် ငေးသွား၏။ ပြီးတော့ ချက်ချင်း ပြေးသွားကာ ...

“ဦးဦး ..”

“မင်း .. လာဦး ..”

ကလေးတွေမျက်နှာ မှန်ကုပ်ကုပ် ဖြစ်သွားကြပေမယ့် မား ထွက် သွားတာကို ဘယ်သူမှ မတားဆီးရကြပေ .. ဒါပေမယ့် တကယ့် အား

ကလေးတွေပါ ..

မိဘက ဘယ်လောက်ချမ်းသာပြီး ဘယ်လောက် အလိုလိုက်ထား လို့ ဒီလို အနိုင်ကျင့် ဆိုးသွမ်းချင်သည့်ညာဉ်တွေ စွဲကပ်နေကြသလဲ ဆို ..

အနားကို လူကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာတာတောင် ပျာယံ နာယာ ဖြစ်မသွားကြဘဲ ဂျစ်ကန်ကန်အကြည့်လေးတွေနှင့် ...

“မင်း သူ့ကို ကြောက်သလား ..”

သုံးလေးနှစ်သားလေးတွေက မိုက်တိမိုက်ကန်းပုံ ပေါက်နေကြ ဖြင့် သိုက် စိတ်ထဲမှာ ချဉ်သွားသည်။ မား ကို ပြန်ငုံကြည့်ပြီး ရှေ့မှာပဲ ခြေဖျားထောက် ထိုင်လိုက်ကာ လက်မောင်းလေးတစ်ဖက်ကို အနားဆွဲ ချဉ် ...

“အခု ရှေ့ပင်းမောင်ကို သွားမှာ မင်းအတွက် ဂါဝန်လှလှလေး တွန့် နှုတ်ခမ်းနီ မိတ်ကပ်တွေ ဝယ်လာခဲ့မယ် .. ကြိုက်တယ်မို့လား..”

“ဟင်အင်း ..”

မား က မျက်မှောင်လေး ကျုံ့သွားပြီး ချက်ချင်း ခေါင်းခါ၏။

“ပြင် ..”

“မလိုချင်ဘူး ..”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ..”

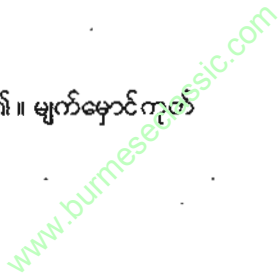
“သားသားက ယောက်ျားလေး .. ဂါဝန် မဝတ်ဘူး ..”

“မင်း ယောက်ျားဆိုရင် ယောက်ျားချင်း ဘာလို့ ကြောက်နေတာ ဆို ..”

မား ငေးခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

ပြီးတော့ ကျော်ကျော်ဦး တို့ဆီ လှမ်းကြည့်၏။ မျက်မှောင်ကုတ် ခက်သီးလေး ဆုပ်ပစ်လိုက်ပြီးမှ ..

“သားသား မကြောက်ဘူး ..”

“မကြောက်ရင် သွားထိုး ..”

သိုက် က ကလေးတွေကို မကြည့်ဘဲ မား မျက်နှာလေး သူ့ ကပ်လာအောင် လက်မောင်းလေးကို ထပ်ဖိဆွဲကာ ...

“သူ့အရပ်ကို မမိရင် ဘွတ်ဖိနပ်စီးထားတဲ့ မင်းခြေထောက်ထိ သူ့ခြေသလုံးကို လှဲကန်ပစ်လိုက် ..”

“ဟုတ် ..”

“တစ်ချက်တည်းနဲ့ လဲအောင် ကန်ရမယ် .. ညို့သကျည်းလို့ တဲ့ ဒီနေရာ ..”

မား ရဲ့ ခြေသလုံးလေးတစ်ဖက်ကို ညို့သကျည်း ဘယ်နေရာထိ အောင် သေချာကိုင်ပြလိုက်ပြီး ပြုံး၍ ...

“ကြောက်ကြောက်နဲ့ ပြေးကန်တာမျိုး မလုပ်ဘူး .. စိတ်ပို လျော့ချထား .. ကိုယ် လိုချင်တဲ့နေရာကို ကွက်တိ ထိအောင်ကန် သွားတော့ ..”

“ဟုတ် ..”

သိုက် မတ်တတ်ပြန်ရပ်ပြီး အေးဆေး လက်ပိုက်ကြည့်နေလို သည်။ သိပ်မကြာလိုက်သော ခဏလေးအတွင်းမှာ ...

“အား!...”

“အား!... မေမေ ရေ ..”

“မာမီ .. မာမီ ရေ .. အား!...”

ခြေသလုံးတစ်ဖက်စီ မြှောက်၍ ဖင်ထိုင်လဲကျကုန်ကြကာ အကူ မခံရသည့်ကလေးခမျာလည်း အပြေးမတော်သဖြင့် ခွေးလဲ ဝတ်လဲ လဲ၏။

ကလေးတွေမို့ ဘာမှ မပြင်ဆင် မကာကွယ်နိုင်ဘဲ သင်တဲ့အတိုင်း ကွက်တိလုပ်ပစ်လိုက်သည့် မား ရဲ့ ကန်ချက်တွေမှာ အတုံးအရုံး -

“ဟယ် .. လုပ်ကြပါဦး ..”

“ဟိုကောင်လေး ငါ့သားကို ကြည့်စမ်း ..”

“ဆရာမ လုပ်ပါဦး ..”

ကျောင်းပေါက်ဝန်းမှာပဲ ရှိနေကြသည့် ဆရာမတွေနဲ့ ကျောင်း အိတ်တစ်ချို့ ပြေးလွှား ထွက်လာကြ၏။

ပတ်ဝန်းကျင်သည် ကလေး အော်သံ .. ငိုသံဟေ့နှင့် ဆရာမတွေရဲ့ မိန့်တကြီး ကြိမ်းမောင်းသံတွေပါ ဆူညံ စိုပြည်သွားခဲ့ပြီး ...

“မား .. သား ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ ဟင် .. ရန်မဖြစ်ဘူးလို့ မျှော်ထားတယ်လေ ..”

“ဟုတ်တယ် .. မား က သားတို့ကို စကန်တာ ..”

“သူ ရန်စတာ သားတို့ ဘာမှမလုပ်ဘူး ..”

ဝိုင်းဝန်း လက်ညှိုးထိုးထားကြသည့် ကလေးတွေအလယ်မှာ မား နှုတ်ခမ်းကလေးကို ဖိပိတ်ထားလျက် တစ်ခွန်းတစ်လေမှ ပြောဆို မှုတ်ခြင်း မပြု ...

လက်လေး ပိုက်လျက်သားနှင့် ဖိပိတ်ထားသည့် နှုတ်ခမ်းထောင့် တွေကြောင့် ပါးလေးတွေပါ မောင်းတက်နေကြ၏။

“လာခုံ မား .. မင်းကို အပြစ်ပေးရမှာပဲ ..”

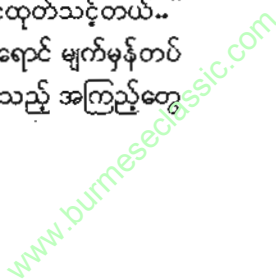
“သူ့မှာ အပြစ် မရှိပါဘူး ..”

ဆရာမတစ်ယောက်က မား လက်ကို ဆွဲ၍ ကျောင်းဘက်ကို ညွှန်လိုက်လျှင် သူမရှေ့မှာ တစ်စုံတစ်ယောက်က ကာဆီးထားလိုက်ပြီး လက်လေးကိုပါ သူမ လက်ထဲကနေ ဆွဲထုတ်ယူသွားပြီဖြစ်လျက်...

“ရန်မဖြစ်စေချင်ရင် ‘ရန်မစရ’အမိန့်ကို အရင်ထုတ်သင့်တယ်..”

အနက်ရောင်လောင်းကုတ်အင်္ကျီနှင့် ခရမ်းပြာရောင် မျက်မှန်တပ် သည့် သိုက် ကို အားလုံးက ‘ဘာဆိုလို့လဲ’ဆိုသည့် အကြည့်တွေ

“ရှင်က ကလေးအဖေ မို့လို့လား ..”

သိုက် က မဖြေပါ ..

“ဒီလေးယောက်ကို အလဲထိုးဖို့အတွက်နဲ့ တစ်ယောက်တည်း သမားက ဟိုဘက်ထောင့်ထိ တစ်ပါတည်း ခေါ်ထုတ်သွားတာ ဖြစ်လား ..”

ဆရာမ ကြောင်တောင်တောင်မျက်နှာ ဖြစ်သွားကာ ကလေးရန်ဖြစ်သည့်နေရာနှင့် ကျောင်းအဝင်ဝကို ဟိုဒီ ဝေပတ်ကြည့်၏။

ဖယ်ရီရောက်လာတော့ ကျောင်းတံခါးရှေ့မှာပဲရပ်သွားကာ အိမ်က လာကြိုကြသည့်ကားတွေလည်း ဟိုဘက်မှာပဲ ဖြစ်၏။

မား ကသာ သူ့အမေလိုက်ဖို့ လာကြိုနေတည်းက ဒီဘက်ထိ လာလာပြီး ထွက်စောင့်တတ်တာ ..

အခြေအနေကို ဆရာမတွေ သုံးသပ်နေဆဲမှာ သိုက် နဲ့ မား မရှိတော့ပေ ..

အခန်း (၄၂)

“နေမကောင်းဘဲနဲ့ သမီးရယ် .. ကလေးကို သွားကြိုပေးဖို့ ဒီ နံရက်တော့ သားကို ဖုန်းဆက်လိုက်ပါ့မယ် ..”

“နေပါစေ အန်တီ .. သားက မအေးနဲ့ သွားလာရတာကို ပျော်နေတာ ..”

ဆံပင်တွေကို ဘီးနဲ့ တစ်ချက် နှစ်ချက် သပ်ချကာ ဘီးကုပ်နဲ့ပဲ သေသလို သိမ်းထားလိုက်သည်။

ပြီးတော့ အပေါ်ထပ်တစ်ထည် ကောက်ဝတ်ပြီး ပိုက်ဆံအိတ်လေး ထည့်လိုက်လျှင် ...

“မေမေ ရေ ..”

ဟင်!...

“ဟော .. ကလေးက ပြန်ရောက်လာပြီ .. အလင်္ကာ ဝင်ခေါ်လာ ထင်တယ် ..”

“မေမေ သားသားကို ဦးဦး လာခေါ်တာ ..”

“ဟင်!...”

ဒီတစ်ခါ အံ့ဩသွားသူက ဒေါ်အေးပွင့် ဖြစ်သည်။

မား က တော်တော် ပျော်ရွှင်လာသည့် နှုတ်မှာလေးနှင့် ခုန်ပေါ်လာပြီး ဝင်လာ၏။ သိပ်မကြာခင် သိုက် ကို မြင်လိုက်ရကာ အပေါ်ထပ်တန်းတက်သွားသည်။

ကလေးက ပျော်ရွှင်ဖြူးထူးနေသလောက် သူ့မျက်နှာက မြင်ကျအတိုင်းပဲ ဖြစ်နေသည်မို့ ဘယ်လိုအခြေအနေတွေ ဖြစ်လာခဲ့ကြလဲဆိုတာကို နားမလည်နိုင် -

“သား .. သားလေးတို့ အချိန်စောလွတ်လိုက်တာလား ..”
“ဒီနေ့ ကျောင်းမှာ ပဲကြာခံကြော်တွေ ကျွေးကာ ..”
“ဟုတ်လား ..”

“သားသားတို့ စာမသင်ရဘဲနဲ့ ငြိမ်ငြိမ်လေးပဲ ထိုင်နေရတာ အဲဒါလေ တီချယ်က ကျောင်းဝင်းထဲမှာ ခဏဆင်းဆောကြတဲ့ ..”
ကို ကျော်ဦး တို့က ပြန်လို့ရပြီဆိုလို့ သားသား မေမေကို ထွက်စောင့်တာ .. အဲဒါနဲ့ သူတို့က လာပြီး သားသားကို ရန်စတာ ..”

“ဟင်!... ရန်ဖြစ်ကြရောလား .. သား ဘာတွေဖြစ်ခဲ့လဲ ဟင် ..”
ဂီတ ငုတ်တုတ်လေး ထိုင်ချလိုက်ကာ သားရဲ့ ပခုံးလေးနှစ်ဖက်စီ စိုးရိမ်တကြီး ဆုပ်ကိုင်မေးမိ၏။ မား က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ငြိမ်ခေါင်းပြန်ခါ၏။

“ဘာလဲ သားရယ် .. သူ့ဌေးနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ..”
“ဦးဦး က သားသားဆီကို လာတာ ..”
“ဟင်!...”

“ကျော်ဦး တို့က သားကို တွန်းတယ် .. အဲဒါနဲ့ ဦးဦးက လာပြီး ပြန်ချခိုင်းတယ် .. သားသားလည်း ပြန်ချတာပေါ့ ..”
ခြေထောက်တွေ ဒီလိုတွေဖြစ်ပြီး ..”

ခြေထောက်တွေ လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ပြန်ဆုပ်၍ ကျော်ဦး တို့ ပေါင်ကျိုးဖြစ်နေပုံအတိုင်း မား က ခုန်ဆွ ခုန်ဆွလေး လုပ်ပြစ်

သူ နိုင်လာတဲ့ပုံကို အားပါးတရလေး ပြောပြနေပေမယ့် ဂီတ နှုတ်လုံးတွေ ပြူးကျယ်နေခဲ့လျက် ...

“သူတို့ .. သူတို့ ခြေထောက်ကို သားက ဘာလုပ်လိုက်တာလဲ...”

ထိုစဉ် ဖုန်းသံ မြည်လာပေမယ့် မကိုင်ဖြစ်သေးဘဲ သားဆီက အဖြေတစ်ခုခုကို ရုဂ္ဂိုသာ စိတ်စောနေမိ၏။ သို့သော် တစ်စုံတစ်ရာကို သတိရလိုက်ကာ အိတ်ကိုဖွင့်၍ ဖုန်းကို ကမန်းကမန်း ထုတ်ကိုင်လိုက်၏။

သူမ ထင်လိုက်သည့်အတိုင်း သားလေးရဲ့ကျောင်းကပဲ ဖြစ်ကာ...
“သူတို့တွေ ဓာတ်မှန်ရိုက်လို့ အခြေအနေမကောင်းရင် ပြဿနာ ကြီးသွားမှာပဲ ဒေါ်ဂီတ .. တကယ်ဆို ကျွန်မတို့က ကလေးချင်း ချာ ကလေးမိဘတွေပါ ကျေနပ်အောင် တစ်နေရာတည်းမှာ ဆုံးမသင့်တာ ဆုံးမပြီး ဖျန်ဖြေလိုက်မလို့ပါ ..”

“ဒေါ်ဂီတ ရဲ့ အမျိုးသားက ရှိနေတဲ့ ဆရာမတွေကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ကလေးကို မြှောက်ထိုးပင့်ကော်တွေ ပြောပြီး ဆွဲထုတ်ခေါ်သွားတာ အရမ်းကို ရိုင်းလွန်းတယ် ..”

“မေးကြည့်တော့ ကလေးကို သူ မြှောက်ပင့်ပေးပြီး ခြေထောက် သွက်ပဲ တမင် ရိုက်ချိုးခိုင်းတာ တဲ့ ..”

“ဒီလိုမျိုးတွေလုပ်ပြီး ကလေးကို ထိန်းကျောင်းနေရင်တော့ တစ် နှိန်ကျရင် ရှင်သား ရှင်တို့ကို နားရွက်ကိုက်လိမ့်မယ် ..”

“နောက်တစ်ခုက ကလေးက အသစ်မို့လို့ ဖယ်ရီတောင် ရသေးတာ မဟုတ်ဘူး .. ကျောင်းအုပ်ကြီးက လက်မခံနိုင်ရင်တော့ ကလေးကို ကျောင်းကလည်း လက်ခံမှာ မဟုတ်တော့ဘူး .. ကျောင်းတွေ ပေါပေမယ့် ကျောင်းထုတ်ခံရတဲ့ ကလေးအဖြစ်နဲ့ ရှင်ကလေး အရွယ်ကောင်လေးရောက်သေးဘူး အညွှန်ကျိုးပြီ ..”

ဆရာမကလည်း ဘယ်လို စော်ကားခံလိုက်ရလို့ ဘယ်လောက်ထိ ခေါ်သထွက်နေသည် မသိ.. ‘ဟလို ..’လို့ ဒီက ထူးလိုက်တာနှင့် သူမ

ချည်းပဲ ပြောဆို ကြိမ်းမောင်းသွားလိုက်တာတွေက တလစပ် ...
 သားအတွက် ဂီတ ရင်ထဲမှာ ပူလောင်သွားသည်။ ထို့ကြောင့်
 ဖုန်းကိုင်လျက်နှင့် အပေါ်ထပ်ကို တောက်လျှောက် ပြေးတက်ခဲ့၏။
 အနားမှာ ဒေါ်အေးပွင့် ရှိနေခဲ့တာကိုရော ကိုယ် ကြောက်
 လေးစားနေရမည့် သူဌေးဆိုတဲ့အဖြစ်ကိုပါ ဂီတ ဘာမှ သတိမရ
 ပေ ...

အပေါ်ထပ်ကို ရောက်တာနှင့် သူ့အခန်းရှိရာ တောက်လျှောက်
 သွားခဲ့ပြီး တံခါးကို စိတ်လိုက်မာန်ပါ တွန်းပစ်လိုက်၏။

“ဓနသိုက် .. ရှင့် .. ကျွန်မသားကို ကျောင်းထိ လိုက်သွား
 ဒုက္ခပေးတဲ့တယ် ဟုတ်လား ..”

အဖြူရောင်ခွေရာနဲ့ ဘေးမှာ ကျောပေးရပ်နေသည့် သိုက်
 မျက်မှောင်ကုတ်လုံချက် သမင်လည်ပြန် ကြည့်သည်။

“ဒီလောက်ထိတော့ သည်းမခံနိုင်ဘူး .. ရှင် တော်တော် လွန်
 သိရဲ့လား .. ရှင့်ကို ..”

အနားထိ သွားပြီး သူ့လက်မောင်းကို ကိုင်ပြီး ဆွဲလှည့်ပစ်လိုက်
 လျှင် ...

“ဟင်!...”

ဂီတ မျက်လုံးပြူးသွားကာ ဖျတ်ခနဲ ကျောခိုင်းပစ်လိုက်သည့်
 ဒါ သူ့အိပ်ခန်း ... ပြီးတော့ သူ ခုနကမှ ပြန်လာပြီး ဝင်သွား
 ကို .. သူမ ... တစ်ကိုယ်လုံး ပူထူသွားကာ ပြန်ထွက်ပြေးဖို့ သတိဝင်
 သည်နှင့် ...

“ဝင်လာပြီးမှတော့ ပြန်ထွက်မသွားပါနဲ့ .. ဒီဘက် လှည့် -
 “ဘာ!...”

ဂီတ ပခုံးလေး တုန်သွားတာကို နောက်ကကြည့်ပြီး သိုက်
 ပြုံးသည်။ ပြီးတော့ သူမ လက်မောင်းလေးတစ်ဖက်ကို ကိုင်၍

ချင်းဆိုင် ဖြစ်သွားအောင် ဆွဲလှည့်ယူလိုက်ပြီး ...

“ခါးပတ် ဖြုတ်ပေး ..”

“ဘာ!... ပြောတယ် ..”

“ငါ အဝတ်စား လဲနေတဲ့အချိန် မင်း ဝင်လာတာလေ ..”

အင်္ကျီချွတ်တော့မည့်ပုံ ကပိုကရိနှင့် သူ့ပုံစံကြောင့် ဂီတ မျက်နှာ
 လေး နီရဲနေကာ သူ့လက်တွေကို အတင်းပုတ်ခတ် ဖယ်ချပစ်မိသည်။

“လွှတ် - ရှင့်ကို .. ရှင့်ကို ကျောင်းကကိစ္စအတွက် အရမ်းစိတ်တို
 လို့ သတိမေ့ပြီး ဝင်လိုက်လာမိတာ.. ရှင် လွှတ်လို့ ပြောနေတယ် နော်..”

“မရုန်းစမ်းပါနဲ့.. ဒီထက်အဆင်ပြေတာတောင် ဒီလောက် အဆင်
 ပြေမှာ မဟုတ်ဘူး .. ခိုင်းတာကို လုပ်ပေး ..”

“ဟင်အင်း .. ရှင် မယုတ်မာနဲ့ နော် ..”

ဂီတ သေလုမြောပါး ရုန်းနေသဖြင့် သိုက် က အတင်းအကျပ်
 ဖိချုပ်ပစ်လိုက်ကာ ...

“ဘယ်လိုလဲ .. မင်းကို ဒီမှာထားတာ ငါ့အတွက်လို့ ပြောခဲ့တာ
 မေ့နေလို့လား ..”

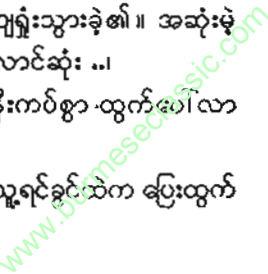
“ဟင်အင်း .. ရှင် .. ရှင် ကျွန်မကို ဖျက်ဆီးခဲ့ပြီးပြီ .. မိန်းမတစ်
 ယောက်ကို အင်အားသုံးပြီး ထပ်ခါထပ်ခါ အနိုင်မကျင့်နဲ့ သိလား ..
 လွှတ် ..”

“ဟုတ်တယ် .. ထပ်ခါ ထပ်ခါ အနိုင်ကျင့်နိုင်ဖို့အတွက် မင်းကို
 အများကြီး ပေးပြီး လဲယူထားတာ ..”

ဂီတ သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ အင်အားမဲ့စွာ ကျရှုံးသွားခဲ့၏။ အဆုံးမဲ့
 အနမ်းတို့ဖြင့် ဒီရင်ခွင်ဟာ ဒီရာသီမှာ အပူလောင်ဆုံး ...

ထိုစဉ် ဖုန်းမြည်သံက သူ့အိတ်ထဲက နီးကပ်စွာ ထွက်ပေါ်လာ
 ခဲ့၏။

ချုပ်နှောင်မှုတွေ ပြေလျော့သွားစဉ် ဂီတ သူ့ရင်ခွင်ထဲက ပြေးထွက်

သွားခဲ့၏။ သူမ၏ ကိုယ်သင်းနဲ့တွေ့ စွဲထင်ကျန်ရစ်သည့် ရင်ခွင်ထို့ ပြန်ကြည့်၍ နှုတ်ခမ်းမှာ ခပ်မဲ့မဲ့ ပြုံးရိပ်ထင်၏။

ပြီးတော့ ဖုန်းကိုလိုက်ပြီး ...

“မင်းက ဘာလုပ်နေလို့ ခုမှ ဖုန်းထဆက်ရတာလဲ ..”

“ယောက္ခမ နာရေးလေကွာ .. ပြီးတော့ မင်းက ဘယ်တုန်းကမှ ငါ့ဆီ ဖုန်းဆက်ဖူးလို့လဲ ..။ ခုတောင် အဒေါ်တစ်ယောက်ဆီ ဖုန်းဆက် မလို့ ထုတ်ကြည့်လိုက်မှ တွေ့တာ ..”

“အေး .. ယောက္ခမနာရေးရှိလည်း ကိုယ့်အမေမှ မဟုတ်တာ .. မင်းကို ငါ ထပ်ပြီး အပူကပ်စရာ ရှိတယ် .. ဖြစ်မလား ..”

“ကဲပါ .. ဟုတ်ပါ့မယ် .. အမေမှ မဟုတ်တာ .. ယောက္ခမဆို တော့ အားနာမနေပါနဲ့ .. အပူပဲကပ်ကပ် .. အအေးပဲကပ်ကပ် ဘာ လိုအပ်နေသလဲ ပြော ..”

“မူကြိုမှာ လက်ထောက်ကျောင်းအုပ်လုပ်နေတဲ့ မင်းအစ်မ အဖျို ကြီး လေ ..”

“ဟာ .. ဟေ့ကောင် .. ငါ့အစ်မက ယောက်ျားမုန်းဝါဒကို လက် ကိုင်ထားတာ နော် .. ကလေးတွေကို ချစ်ပေမယ့် မင်းကိုတော့ စိတ်ကူး မယ် မထင်ဘူး .. ငါ မင်းနဲ့ မိတ်မပျက်ချင်ဘူးကွာ .. တခြားမိန်းမကို စဉ်းစားစမ်းပါ ..”

“ခွေးကောင် .. မရဘူးကွာ .. မင်းအစ်မမှ မရရင် ငါ ဘယ်လိုမှ အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်ဘူး ..”

“တော်တော် အခြေအနေဆိုးနေတာလား ..”

“ဟုတ်တယ် .. တစ်ပတ်မှာ လေးရက် .. တစ်နေ့ နှစ်နာရီအပြည့် ငါ လိုချင်တယ် ..”

“သိုက် ..”

“ဘာလဲ ..”

“မင်း နော် .. သူငယ်ချင်းချင်း ..”

“အတည်ပြောနေတာ ..”

“မင်းအတည်က တစ်နေ့ နှစ်နာရီလား ..”

“ဝဲစား ..”

“ဟား .. ဟား .. ဟား ...”

ဖုန်းထဲက သက်ခိုင် ရဲ့ ရယ်သံကြီးက အူလှိုက်သည်းလှိုက် ..။ သူကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရယ်တတ် ပြုံးတတ်သေးတာတောင် ကျေးဇူးတင်ရဦးမှာပါ ..။

အားပါးတရ ရယ်မောမြင်းဆိုတာ ဘယ်လိုအချိန်တွေမှာ ဖြစ်လာ တတ်သလဲလို့ မေးရတော့မလို့ သူ့ဘဝမှာ ပျော်ရွှင်စရာတွေ ခြောက်ခန်း နေခဲ့၏။

“သိုက် .. ပြောလေကွာ .. ညက မေးလို့ထားတာ ငါ ဖတ်ရ တယ် .. ကလေးလေးပါ မင်းအိမ်ပေါ် ရောက်နေတယ်ဆို .. အခု ငါ့အစ်မကို ဂိုက်ခါအော်ချင်တာ သူ့အတွက်လား ..”

သိုက် က ရုတ်တရက် မဖြေပေမယ့် ..။

“မင်း ရင်ထဲကိုတော့ မသိဘူး .. ဒါပေမယ့် မင်း ပြောသလောက် ငါ သိသမျှ ဝေဖန်ရရင်တော့ မင်းဘက်က လွန်တဲ့အပိုင်းကို ရောက်နေ ဖြီ ..”

“ငါ မလွန်တာ ငါ သိတယ် ..”

“အေးပါ .. သံရင် ပြီးတာပါပဲ .. အခု ကလေးအတွက် လိုတာ ဆိုရင် ငါ ကူညီပါ့မယ် .. မမကြီးကလည်း တစ်ချက်လေးမှ အနားနေ ချင်တာ မဟုတ်ဘူး .. အားတဲ့အချိန်လေး သွားသင်ပေးလိုက်ပါ ဆိုရင် ခေါင်းညိတ်မှာပါ .. တစ်ခုပဲရှိတယ် .. နာရေးက ရှိနေတော့ ငါတို့ တစ်မိသားစုလုံး အိမ်မှာ စုပြုံ ဆောင်ရွက်နေကြတာ .. နာရေးပြီးအောင် တော့ စောင့်ရမယ် ..”

“ဘာလဲ .. တစ်မိသားစုလုံး ‘မသာ’ကို တစ်ယောက်တစ်လှည့် ထမ်းပေးနေရတာလား ..”

“ခွေးကောင် ..”

ဆဲရေးသံသ့သ့နှင့် သက်ခိုင် က ရယ်နေ၏။

“အေးပါ .. ငါ အမြန်ဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါ့မယ် .. သတင်း တစ်ခု ရှိသေးတယ်ကွ .. မင်းတော့ ကြားချင်မှာ မဟုတ်ဘူး ..”

“သိရင်လည်း မပြောနဲ့တော့ ..”

“ဟာ!... ဟေ့ .. နေပါဦး .. မင်းကလည်း သိသင့်တယ်ထင်လို့ သေချာ စုံစမ်းထားရတာကို ..”

“ဘာလဲ ..”

“နုနုဇင် လေ .. သူ့အစ်မက ..”

“ဘယ်က အစ်မလဲ ..”

“ဆွေမျိုးထဲက နေမှာပေါ့ကွ .. ပြောတာ နားထောင်စမ်းပါ မင်း ကလည်း .. မင်းက သရေဖျက်မှုအပြင် သူ့ညီမရဲ့ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ဖော်ပြောပြီး ထောင်ချပစ်တာကို မကျေနပ်ဘူး တဲ့ ..”

“အဲဒီတော့ ငါက ဘယ်ပြေးပုန်းရမှာလဲ ..”

“မင်း ဂရုတော့ စိုက်သင့်တယ်နော် သိုက် .. နုနုဇင် ကြောင့် မင်း အသိုက်ပျက်သလို တစ်နေရာပြီး တစ်နေရာ လွင့်ခဲ့ရတယ် .. ပြီးတော့ ကံကောင်းလို့ လူကုန်ကူးမှုနဲ့ အဖမ်းမခံရတာ ..”

ဒီစကားကြောင့် ဂီတ မျက်နှာကို ဖျတ်ခနဲ မြင်ယောင်သွား၏။

“အဲဒီကိစ္စတွေကို အကွက်ကျကျ လုပ်သွားတာ နုနုဇင် တစ် ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူး .. သူတို့ ဝိုင်းပြီး ပုံပိုးကြတာ ..”

စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် ဖြစ်နေတဲ့နေရာမှာကျတော့ သူတောင်းစား ယောင်ဆောင်ပြီး ကိုယ်က မဟုတ်တာတွေ လုပ်နေသလိုလို ..။

သီးသီးသန့်သန့် နေထိုင်ခင်းကျင်းနေတော့ မိန်းကလေးတွေ

အဝင်အထွက် ရွှပ်နေအောင် တိုက်ဆိုင်မှုအမျိုးမျိုး ဖန်တီးပြီး ကိုယ့် ခြံဝင်းထဲကို အရောက်ပို့သည်။

နောက်ကွယ်ကနေ ဒီအခြေအနေကို မဟုတ်တရုတ်သတင်းတွေ လုပ်ပြီး ချုံ့ချုံ့ ထုတ်လွှင့်နေကြတာလည်း သူမတို့အုပ်စု ..။

“မင်းက ကွာရှင်းခဲ့တဲ့အဖြစ်ကို ရုတ်တရက် လူသိမခံချင်သလို သူတို့ကလည်း ဒီသတင်း ဘယ်သူမှမသိခင် မင်းကို ပြန်လာအောင် လုပ်ခဲ့ကြတာလေ .. ဒါပေမယ့် သူတို့လုပ်လို့ပဲ လူတွေ သိကုန်တာ .. တော်တော် လောဘကြီးတဲ့အုပ်စုပဲကွာ ..”

“မင်း ပြောလို့ ပြီးပြီလား ..”

“မပြီးသေးဘူး .. ခုလည်း မင်းအိမ်မှာ ဂီတ ရောက်နေတာ သူတို့ သိတဲ့ပုံပဲ ..”

“အဲဒီမိန်းမအကြောင်း ငါ ဘာမှမကြားချင်ဘူး သက်ခိုင် .. မပြော နဲ့တော့ .. ကွာရှင်းပေးခဲ့တည်းက သူ ရသင့်တာ ငါ ပေးခဲ့ပြီးသား..”

“သူ့ညီမ ဘာမှ မရလိုက်ဘူးလို့ ပြောနေတယ်ကွ ..”

“ဘာတွေ ရသင့်လို့လဲ .. အကျင့်သိက္ခာပျက်တဲ့ မိန်းမကို ငါ လက်ဖျားနဲ့တောင် မထိဘူး .. မင်္ဂလာဦးညဆိုတာ ဧည့်ခံပွဲပြီးကာစ ဧည့်ခန်းထဲမှာတောင် ဖင်ပူအောင် မထိုင်ရသေးဘူး .. ဒီလိုမိန်းမကို ငါက ဘာတွေ ပေးကွာရဦးမှာလဲ ..”

ဒီလောက်လည်ပြီး ယုတ်မာတဲ့စိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝရှိတဲ့ မိန်းမ က သူမမှာသာ ခိုင်လုံတဲ့ပြစ်ချက်တွေ တကယ်ရှိမနေခဲ့ရင် အေးဆေး ကွာရှင်းပေးမှာတဲ့လား ..။

“အေးလေ .. မင်းကလည်း ဒီလိုမိန်းမတွေ လက်လွှတ်မခံနိုင် လောက်အောင် ချမ်းသာနေတော့ ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ ကိုယ့်ကံလို့သာ ဖုတ် တော့ ..။ နောက်ထပ် တစ်ရန်ကတော့ အနေးနဲ့အမြန် မင်းဆီ ရောက် လာဦးမှာလို့ ငါ ထင်တယ် ..”

“ငါ့အတွက် မင်းအစ်မ ရောက်လာဖို့ပဲ လိုတာ ..”

“သူတောင်းစား ..”

သက်ခိုင် ရဲ့ စကားတွေက အတောသတ်သွားဖို့ အစဖြတ်ပေးလိုက်ပေမယ့် ဖုန်းချလိုက်ပြီးသည့် သူ့မျက်နှာမှာ မျက်မှောင်ကုတ်တင်းမာ ကျန်ရစ်ခဲ့လျက် ...

လူတွေက ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကို လိုတရမင်းသာ ဟစ်ပါးလို့ ထင်နေကြတာလဲ ..။

ဒီလောက်ချမ်းသာတဲ့ ကောင် ..။ ‘မင်းကတော့ မကောင်းမတရ နေတာကိုး’ လို့ ပြောကြတာတွေလည်း ရှိသေးသည်။

ဒါပေမယ့် သူ့မှာ ပြည့်စုံတာ ဘာရှိသလဲ ..။

ဒေါသ မောဟတွေနဲ့ လုံးထွေးနေရတဲ့ ဒီအဖြစ်တွေထဲက နုတ်ထွက်ချင်ခဲ့သည်။ ‘မကောင်းသူခံ ကောင်းသူခံ’ သူ့စိတ်ထဲမှာ မှန်တာထင်သမျှ အားလုံးကို နေရာမှန်အတိုင်း ဖို့ပေးလိုက်သည်။

ပြီးပြီ ထင်ခဲ့ပေမယ့် ဘာတစ်ခုမှလည်း ပြီးမသွားပါလား ..။

လူတွေမသိသေးတဲ့ သူ့အဖြစ်က ချစ်နေရတာလည်း မကောင်း..။ အချစ်ခံရနေတာလည်း မကောင်း ..။

အခန်း (၄၃)

“မမ ..”

ရှေ့ကနေ မားမားကြီး ပိတ်ထားလိုက်သဖြင့် လူကို မော့ကြည့်လိုက်တော့ ကျော် ..။

“မမ .. ကျွန်တော်တို့ စကား အေးဆေးပြောရအောင် ..”

“မင်း ခရီးထွက်သွားမို့လား .. ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်တာလဲ..”

ကျော် မျက်နှာက သူ့နံ့မှန်နေကာ ဂီတ ကို စူးစိုက်ကြည့်နေသည့် မျက်လုံးတွေက မေးတာကို ဖြေဖို့ စိတ်မဝင်စားသလို ဟိုအရင်က လေးစားတွယ်တာစွာ ပြုံးရယ်တတ်သည့် ဖြူစင်ခြင်းတွေလည်း ပျောက်နေခဲ့၏။

ထိုပြင် ဂီတ မနိုင်မနင်း ဆွဲလာသည့်ပစ္စည်းတွေအပြည့်နဲ့ ဆွဲခြင်းကြီးကို ကြည့်၍ ...

“မမ အဲဒီမှာ နေရတာ ပျော်နေသလား ..”

“ဘာ!..”

“မပျော်ရင် အခု ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ ..”

ဂီတ မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွားသည်။ ပြီးတော့ တင်းမာသွား၏။

“မင်း ဘာအဓိပ္ပာယ်တွေနဲ့ ပြောလိုက်တာလဲ ကျော် ..”

“ကျွန်တော် မမနဲ့ မေမေတို့ ဖြစ်ကြတဲ့သတင်းကို ရောက်ရောက်ချင်း ကြားလိုက်ရတယ် .. ကျွန်တော် ပြန်လာတာ မဟုတ်ဘူး မမ .. ခဏပဲလာတာ .. အလုပ်ကိစ္စပြီးတာနဲ့ ပြန်မှာ .. ဒါပေမယ့် မမကို ဝင်တွေ့သွားဖို့ ကြိုးစားနေတုန်း အဲဒါတွေကို ကြားလိုက်ရတာ ..”

“ဟွန်း ..”

ဂီတ က ဆွဲခြင်းကို သေးမှာ ချထားလိုက်ပြီး ကျော် မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်သည်။

“ဘာတွေ ကြားတာလဲ .. ဓနသိုက် နဲ့ ငါ ဖောက်ပြန်လို့ အိမ်ပေါ်က နှင်ချလိုက်ပြန်ပြီလို့လား ..”

မဟုတ်ဘူး ခေါင်းမခါဘဲ ကျော် မျက်နှာ ပျက်သွားသဖြင့် ဂီတ က ခပ်မဲ့မဲ့ ခေါင်းညိုသည်။

တဆစ်ဆစ် နာကျင်သွားသည့်ရင်ထဲမှာ ခုချိန်ထိ သွားပုပ်လေလွင့် အပြောခံနေရသည့်အဖြစ်ကို မခံစားနိုင် ..

“မိန်းမသားချင်းဆိုတဲ့ စာနာစိတ်လေး ထားပေးရင်တောင် သားမရှိတော့တဲ့နောက်မှာ ချွေးမဆိုတာ မတော်လည်း ရ .. တော်လည်းရဖို့ ငါ့ကိုယ်ငါ ဖြေသိမ့်နိုင်သေးတယ် .. ခုတော့ ..”

“မေမေတို့ ဘာပြောပြော ကျွန်တော်က ယုံကြည်နေမယ် ထင်လို့လား မမ ..”

“ယုံယုံမယုံယုံ မင်းတို့လူစုကို ငါ့ရင်ထဲ ခေါင်းထဲက ဖယ်ထုတ်ထားလိုက်ပြီးသားပါ ..”

“ဘယ်လို !...”

ကျော် မျက်စိမျက်နှာ ပျက်သွားတော့ ဂီတ က မျက်နှာလွှဲပစ်

တံပြီး နာကြည်းစွာ ပြုံး၏။

“အချိန်မီ ချက်ပြုတ်ရဦးမှာ .. ငါ သွားမယ် ..”

“မမ ..”

“ငါ့ရှေ့က ကာဆီးကာဆီး မလုပ်နဲ့ ကျော် .. ငါက ဒဏ်ရာတွေနဲ့ .. အသက်ရှိပေမယ့် ထလည်း မပျံနိုင်ဘူး .. ခြေထောင့်ပြီးတော့လည်း မဖြေးနိုင်ဘူး .. မင်းတို့ကြောင့် ငါ့ဘဝ ထပ်ပြီး ..”

“မမကို ဘာမှ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး မမ .. အခု မမ ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ခဲ့ပါ .. စင်ကာပူမှာ ကျွန်တော် အလုပ် အဆင်ပြေနေပြီ ..၊ မမ ..”

“ငါ့ကို ဘယ်လိုသဘောထားပြီး လိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်နေတာလဲ ..”

ကျော် ရုတ်တရက် ဆွံ့အသွားသည်။ ပြီးမှ ---

“ကျွန်တော် .. ကျွန်တော်က ဟို .. ကျွန်တော်တို့ ဒီနားမှာ စကားအဆေး ပြောရအောင် ..”

“အေးဆေးဖို့ မလိုဘူး .. မင်း မပြောလည်း ငါ သိတယ် ..၊ ဂီတ ကဲ့ မိန်းမကို မင်းတို့မိသားစုက တောလုံးတစ်လုံးလို သဘောထားကြတာလား .. ဒါမှမဟုတ် ငါက ဘာတန်ဖိုးမှ မရှိတော့ တဲ့ ..”

“မမရာ .. မမပဲ ကျွန်တော့်ကို ပြုပြင်စည်းရုံးခဲ့တာ .. မမက ကျွန်တော့်ရဲ့ မီးအိမ်ရှင်ပါ .. ကိုကို ဆုံးပြီး မမ ထွက်သွားရတည်းက အတွက်နဲ့ ကျွန်တော် လေလွင့်နေခဲ့တာ မမ သိပါတယ် .. မေတ္တာပေးဆိုတာ ဆန်းကြယ်ပါတယ် မမရယ် .. အဲဒါကို မမ လက်ခံပေးပါ .. မမကို ကျွန်တော် အထင်သေးလို့ မဟုတ်ဘူး ..”

“ကျော် .. မင်း .. ဖယ်စမ်း ..”

လက်ကို ကိုင်မလို့ ထိလာသဖြင့် ဂီတ ဖယ်ချပစ်လိုက်ပြီး တက်ခဲ့သည်။

“မမကို ကျွန်တော် အမြဲတမ်း ရိုးသားခဲ့တာပါ .. ရိုသေလေးစားခဲ့

တာလည်း မမ သိတယ် ..”

“အခု ငါက ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ မရှိတော့တဲ့ မိန်းမမို့လို့ နေထိုင်လိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်နေတာပေါ့ ..”

“မဟုတ်ဘူး မမ .. အားလုံးက ပြောင်းလဲကုန်ပြီ .. ကျွန်တော်တို့ မရိုးနဲ့ မတ်လို့ ရိုးသားနေကြဖို့လည်း မလိုတော့ဘူးလေ .. ကျွန်တော်တို့ မမကို အထင်မသေးဘူးဆိုတာ မမကို ရိုးရိုးသားသား စောင့်ရှောက်ပေးနဲ့ သက်သေပြပါမယ် .. မမ မကြည်ဖြူတဲ့ ကျွန်တော် ဘာမှ ..”

“ကျော် .. မင်း .. ငါ့ရှေ့က ဖယ်စမ်း ..”

“နေပါဦး မမရာ .. ကလေးရဲ့ ရှေ့ရေကိုလည်း ထည့်တွေးထည့်တွေး ကလေးက ကျွန်တော့်တူအရင်း .. သားကို ကျွန်တော့်လောက် ဘယ်သူမှ မချစ်နိုင်ပါဘူး .. ပြီးတော့ အခု သားနဲ့ မမကို ခေါ်ပြီး မိသားစုလေး ထူထောင်ဖို့အတွက် ကျွန်တော့်မှာ အင်အားရှိနေပါပြီ .. မမ တိုက်နဲ့ ကားနဲ့ ကျွန်တော် ထားနိုင်တယ် ..”

“တောက်!...”

ဂီတ မျက်နှာလေး ရဲ့ညိုတက်လာလျက် ကျော် မျက်နှာကို စူးစူးကြည့်ပြီး တက်ခေါက်သည်။

“ငါ့သားလေး ရှေ့ရေအတွက် ငါ အရာရာကို အနစ်နာခံနေတာ .. ခုလည်း သားအတွက် ငါ့သိက္ခာ အကျမခံနိုင်သေးဘူး .. မင်းပါးရိုက်ရဲပေမယ့် မရိုက်မိအောင် ငါ့ရှေ့က ဖယ်ပါ ..”

ကျော် မျက်နှာမှာ နားမလည်နိုင်ခြင်းများနှင့် ဆွေးသွား၏။

ဂီတ ရဲ့ခေါ်သလို အကဲဖမ်းဖို့ ကြိုးစားရင်း ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်ကာ ..

“မမ .. မမကို ကျွန်တော် စောင့်နေမယ် ..”

နားထဲမှာ ခါးသွားသဖြင့် ခေါင်းခါပစ်လိုက်မိသည်။

“မမ ..”

ကျော်က ပြေးလွှားလိုက်လာပြီး ..

“ကျွန်တော် ဒီတိုင်း လက်ပိုက်ကြည့်နေမှာ မဟုတ်ဘူး နော် .. ကျွန်တော် စောင့်နေတယ်ဆိုတာ မမ မမေ့ပါနဲ့ ..”

ဂီတ မျက်ရည်တွေ ဝှေ့တက်လာတဲ့အထိ ရှက်စိတ်တွေကြောင့် နှုတ်က ခြေမခိုင်ချင် ..

ဘယ်လောက်ထိ တော်သင့် ထက်မြက်ပါစေ .. ယောက်ျားတွေ အမွေဆန်လာပြီဆို မိန်းမသားတို့ ယိမ်းယိုင်ပျက်ရသည်သာ ..

ဒီအခြေအနေကို ကိုယ့်ကိုသိသော တစ်ယောက်ယောက်သာ မြင်ဘူးခဲ့ပါလျှင် ..

“တောက် ..”

တက္ကစီပေါ်ကို ရောက်ကာမှ မျက်နှာကိုကွယ်ရင်း မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်ကျမိလေသည်။ ဝိုနေရင်း ခပ်ကြိတ်ကြိတ် တက်ခေါက်မိ၏။

တစ်ခုလပ် မုဆိုးမဖြစ်နေသည့်အတွက် ယောက်ျားတွေမျက်လုံးထဲမှာ သူမက လမ်းဘေးမှာ ဖြန့်ခင်းပြထားသော မဲပေါက်သူရမည့် အရပ်မ တစ်ရပ်လိုလား ..

သူယူမယ် .. ငါယူမယ် တိုးကြိတ် ကြံရွယ်နေကြသည့် လက်မှတ် သူ ဝင်တန်းစီစွင့်ရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဈေးပွဲတော်ထဲက ပုံသကူပစ္စည်းလား ..

ရှက်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ ဂီတ ..

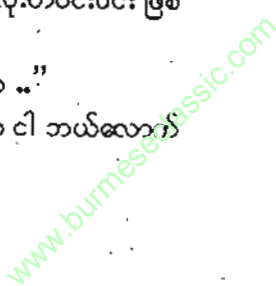
ညည်း ဘယ်လိုနေနေတာလဲ ..

ညည်းကိုမှ ယောက်ျားတွေ ဘာဖြစ်လို့ မျက်လုံးတဝင်းဝင်း ဖြစ်ကြတာလဲ ..

“မင်းကို ငါ့အတွက် အနားမှာ ထားထားတာ ..”

“မင်းလိုမိန်းမကို ငါ့အိပ်ရာပေါ် တင်ထားတာ ငါ ဘယ်လောက် ခြိမ်းခြောက်နစ်နာသလဲ ..”

“ငါ့အနီးအနားမှာ မင်း ရှိနေရမယ် ..”

“ငါ့ လိုအပ်တိုင်း မင်း အဆင်သင့် ရှိနေရမှာ ..”

သိုက် ရဲ့ ရိုင်းစိုင်းတင်စီးသော အထင်သေးစကားတွေက အချိန်အမျှ နှိပ်စက်နေခဲ့သည်။ ပြီးတော့ အလင်္ကာ ..။

ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်လုံးတွေကို မိန်းမသားဖြစ်သူ သူမရဲ့စိတ်ထဲမှာ ခံစားမိနေသည်။

ဒီလူငယ်ဟာ ချို ကို လက်ထပ်ဖို့ထိ ရည်ရွယ်ခဲ့ပြီးမှ လမ်းခွဲခြားကို ပေါ့ပါးစွာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ကိုယ့်ဆီ ခြေဦးလှည့်လာတည်းက သူ့မျက်လုံးတွေက စကားပေါင်းများစွာနှင့် ရွန်းရွန်းစက်စက် ..။

နုနုရွရွ အပျိုစင်လှလှလေးကို ပြတ်သားစွာ ပြတ်တောက်ထားခဲ့တဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်က ကိုယ့်ကို စိတ်ကူးနေတာ ဘယ်လိုအကြံအစည်တွေနဲ့ ဖြစ်နိုင်သလဲ ..။

အန်တီ ဒေါ်အေးပွင့် ကရော .. ချို တို့ကိုတော့ ခါးခါးသီး ငြိမ်ဆန်ခဲ့ပြီး သူ့သားရင်ထဲကို မမြင်လို့လား ..။ မသိချင်ယောင် ဆောင်တာလား ..။

သူ့သား ချို အပေါ်မှာ အာရုံပြောင်းသွားဖို့အတွက် မိန်းမသားနှင့် မစာမနာ ကိုယ့်ဘက်ဦးတည်ပေးပြီး နမ်းလိုက နမ်း .. ခြွေလိုက ခြွေ အနင်းခံ မြက် .. အနမ်းခံ ပန်း လို သဘောထားနေတာလား .. ခုတော့ ကျော် ..။

ယောက်ျားသား သုံးဦးရဲ့ မျက်နှာတွေကို တရှုပ်ရှုပ် ပြေးလွှားခြင်းရင်း တက္ကစီပေါ်မှာ သူမရဲ့မျက်ရည်တွေနဲ့ မျောတော့မည် ထင်၏။ သူမ မသိသေးဝင်ဘဲ တက္ကစီရဲ့နောက်မှာ သိုက် ရဲ့ကား ထပ်လျက် ပါလာတာပင် ..။

“ကြည့်ရတာ ငိုနေတဲ့ပုံပဲ သိုက် ..”

လင်နဲ့ခရီးစဉ်ပေါ်ကနေ တက္ကစီထဲကို အနည်းအပါး မြင်နေရသည်။

နောက်ကနေ မြင်နေရသည့်အတိုင်း သူမရဲ့ခေါင်း ငုံ့သွားတာမျှ ရည်သုတ်တဲ့ပုံ ဖြစ်သွားတာ အားလုံးကို သက်ခိုင် က သေချာ ဖြည့်နေပြီး ..

“မိန်းမတစ်ယောက်က လှနေတာလည်း ဒုက္ခများတာပဲ နော် .. သူ့တာကို လူတိုင်း မက်မောပေမယ့် သူကတော့ တော်တော် ကြေညာ သွားတဲ့ပုံပဲ ..”

ကားမောင်းရင်း သူပဲ လှမ်းကြည့်ဝေဖန်နေကာ သိုက် က တက္ကစီပေါ်တော့ ကြည့်နေပေမယ့် နှုတ်ဆိတ်နေ၏။

“ဟိုကောင်က သူ့ရဲ့မတ် ဆိုတာ သေချာလား သိုက် ..”

“သေချာတယ် .. အဲ့ဒါ ဒေါ်မေညွန့် ရဲ့ သားအငယ် ..”

“အကြီးဆုံးက ဂီတ ယောက်ျားပေါ့ ..”

“အင်း ..”

မြင့်မား ဆိုရင်တော့ ‘ဒီယောက်ျားက နုနုစင် နဲ့ ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတဲ့ တစ်ယောက်လား လို့ သက်ခိုင် မေးတော့မှာပါ ..။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နုနုစင် နဲ့ မြင့်မား တို့ ဘယ်လောက်ထိ ခြားနားစွာ ပတ်သက် ခိုင်မြဲနေခဲ့တဲ့သတင်းတွေ အတိအကျပေးခဲ့တာပဲ သက်ခိုင် ပဲ ဖြစ်၏။

ဒါပေမယ့် မြင့်မား တို့ မိသားစုကို မသိ ..။

မြင့်မား ဘယ်သူနဲ့ အိမ်ထောင်ကျသွားသလဲ ဆိုတာကလည်း ဘယ်သူနဲ့မှ မသက်ဆိုင်တော့သည့်ကိစ္စမို့ နောက်ပိုင်းကိစ္စတွေကို သက်ဆိုင် ဘာမှ မသိတော့ပေ ..။

သူ့မှာသာ မြင့်မား ရဲ့မိသားစု ခြံဝင်းဘေးမှာ သွားရောက် နေထိုင်ဖို့ တိုက်ဆိုင်မှုကြောင့် ..။

“သိုက် ..”

“ဘာလဲ ..”

“မတ်ဆိုတဲ့ ချာတိတ်က မင်းရဲ့ ဂီတ ကို လုံးဝချိန်နေတာ တယ်နော် .. အကဲခတ်ကြည့်ရတာ မင်းဆီရောက်နေတာ သိလို့ ထုတ်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့ပုံပဲ ..”

“သူ့အစွမ်းရှိသလောက် လုပ်ပါစေ ..”

တက္ကစီနောက်က မှေးလိုက်နေရင်း သက်ခိုင် က သိုက် ကို ကြည့်သည်။

“မင်းကရော ..”

“ဘာလဲ ..”

“သူ့အပေါ်မှာ မကျေနပ်တာတွေ ဘယ်တော့ ပြေမှာလဲ ..”

သိုက် က မဖြေ ..

“ယောက်ျားချင်းပဲကွာ .. ငါ့ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောစမ်း ..”

ဂီတ နဲ့ မင်းက လင်လင်းပင်း တူပဲသားရီ လား ..”

“မဟုတ်လောက်ဘူး ထင်တယ် ..”

“ဘာကိုလဲ ..”

“သူက ငါ့ကို အားမတန်လို့ မာန်လျှောနေရတာ ..”

“ဒါဖြင့် မင်းက တစ်ဖက်သတ် ရယူမှုတွေနဲ့ ..”

“အဲ့ဒါ ငါ့ကိစ္စပါ ..”

“ဟုတ်ပါတယ် .. ဒါပေမယ့် ကိုယ်က မိကောင်းဖခင် သားတစ်ယောက်လေကွာ .. မင်းကိုယ်တိုင်လည်း ဒီလို ကာရိုက်တာမျိုး မရှိခဲ့ပါဘူး .. ဟိုတစ်လောက နုနုစင် ကြောင့် လူတွေ ဟိုမေး ဒီမေး ဟိုထင် ဒီထင်တွေလည်း ဖြစ်ထားတယ် ..”

“နုနုစင် ခင်းတဲ့အကွက်တွေ ငါ ပြန်ရွှေ့ပစ်နိုင်တယ် သက်ခိုင် .. သူ ခင်းနေတာတွေက ငါ့ကို သူ့ဆီ ပြန်လာဖို့ပဲ .. ဂီတ ရဲ့ ရိုက်ချက်က ငါ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို ခါးလယ်တည့်တည့် ထိတာ ..”

“ဒါတွေ မဟုတ်ဘူးဆိုတာလည်း ရှင်းပြီးပြီပဲကွ .. ငါ ပြောတာ ..”

.. သတ္တဝါနဲ့ လက်နက်နဲ့ မမျှဘူးဖြစ်လာရင် သူ့အပြစ်တွေက မင်းအပြစ် ဖြစ်လာနိုင်တယ် ..”

“ဖြစ်တော့ ဘာဖြစ်လဲ .. ဘယ်သတ္တဝါကို ဘယ်လက်နက်နဲ့ ခြိတ်တယ်ရမလဲလို့ စဉ်းစားနေရအောင် ငါက မုဆိုး မဟုတ်ဘူး .. လူသတ်သမားလည်း မဟုတ်ဘူး .. ဒါပေမယ့် သူပဲ ခေါင်းစဉ်တပ်ပေးခဲ့တာ .. အခု သူပြောတဲ့ လူ့ယုတ်မာလက်ထဲကို သူ ရောက်နေတဲ့အတွက် ငါ့ဆီက စာနာညှာတာမှုကိုလည်း ဘယ်တော့မှ ရမှာ မဟုတ်ဘူး ..”

“ဟေ့ကောင် .. ဘယ်တော့မှဆိုတဲ့ စကားကို လက်လွတ်စေပယ် သုံးရဘူး နော် .. မင်း ခုပဲ ကလေးအတွက် ..”

“တော်တော့ သက်ခိုင် .. ငါ ဘာလုပ်နေသလဲဆိုတာ ငါ့ကိုယ်ငါ သိတယ် .. သူ့ကို ဘာကြောင့် မုန်းနေသလဲဆိုတာလည်း ဘယ်သူမှ မသိဖို့ မလိုဘူး .. ငါ့ကိုယ်ငါ သိနေဖို့ပဲ ..”

“မင်းကို ငါ သိနေတာတော့ မုန်းတီးမှာကြည်းဖွယ်တွေ ပြည့်နှက်နေတဲ့ ဂီတ ကိုပဲ မင်း စိတ်ဝင်စားနေတာ ..”

သိုက် မျက်လုံးတွေ သူ့ဆီ ရွှေ့လျားလာသည်။ ဒါပေမယ့် မျက်လုံးချင်း မဆုံခင်မှာ မျက်တောင်တစ်ခတ်နှင့် ရှေ့ပြန်လွှဲ၏။

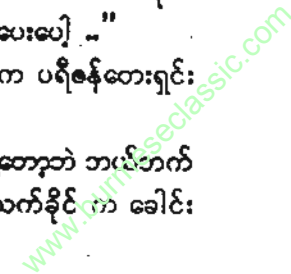
“ဝန်ခံနေတာလား ..”

ထပ်မေးတော့လည်း သိုက် က မဖြေသဖြင့် သက်ခိုင် က ပြုံးလိုက်တာ ..

“ဟိုမှာ အိမ်ပြန်တော့မှာ ဆက်လိုက်ပေးရမလား .. အိမ်ထိ လိုက်သိုက်မယ်ကွာ .. ငါ့ကိုလည်း ဂီတ နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပေါ့ ..”

“မလိုက်နဲ့တော့ .. ရှိုင်း ကွန်စထရက်ရှင်က ပရီဇန်တေးရှင်း သွားရဦးမှာ ..”

တက္ကစီ ကွေ့သွားသည့်ဘက်ကို လိုက်မကွေ့တော့ဘဲ ဘယ်ဘက်ကို ပြန်ယူပြီး နောက်ပြန်ဖိုက်ဖို့ ပြင်လိုက်ရင်း သက်ခိုင် က ခေါင်း

တညိတ်ညိတ်နှင့် ...

"အင်း .. ဂီတ ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကတော့ 'မဟေသီ' ကို ပေါက်တော့မှာပဲ .."

သိုက် ရဲ့ ပုတ်သိုးသိုးမျက်နှာ လှည့်လာတော့ သက်ခိုင် ထဲ တွန့်၍ ...

"ဇာတ်တော်တွေထဲမှာလည်း ရှိတယ်လေကွာ .. လက်ထပ် နေနီးသည်က ဘုန်းကံမြင့်မားပြီး သူနဲ့ မထိုက်တန်တော့ ဒီမိန်းမက ကပ်လိုက်တာနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး မနေနိုင်အောင် ယားတော့တာ နောက်ဆုံး မပေါင်းနိုင်တော့လို့ မိန်းမကို သစ်ပင်မြင့်ပေါ်တက် အောက်ကနေ ဆူးခက်တွေ ဝိုင်းအုံထားခဲ့ပြီး ထွက်ပြေးရတာ .."

သူ့ဘာသာ ပြောပြီး သဘောတွေ ကျနေကာ ...

"ဂီတ ဆိုတဲ့ မင်းကြိုက်စိုးကြိုက်လေးက သန်းကြွယ်သူတွေနဲ့ ထိုက်တန်နေတော့ မင်္ဂလာဦးညမှာပဲ မထိုက်တန်တဲ့လူက သေသွား ရှာတယ် .. ကလေးလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဒုက္ခများရတာတွေက ဝင်ကြွေးပေါ့ကွာ .."

"ဟော့ကောင် လျှောက်ပြောမနေနဲ့ .."

"ဟုတ်တာတွေ ပြောနေတာ နော် .. မဟုတ်တာ တစ်လုံးမှ သေးဘူး .. မင်းမှာရော .. မင်းရဲ့ မဟေသီဖြစ်ခွင့် မရှိတဲ့ မိန်းမနဲ့ လိုလား .. သူ့အကြောင်းတွေ အချိန်မီ မင်း သိပြီး မင်္ဂလာဦးညမှာ တစ်ခါတည်း ကွာရှင်းဖြစ်ခဲ့တာလေ .. အဲဒီအကြောင်းတရားတွေထဲ မင်းတို့နှစ်ယောက် လိုက်တူနေကြတာ .."

ပြောနေသည့်မျက်နှာ စပ်ဖြဲဖြဲကို မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်နေလို့ မိကာ တိတ်ဆိတ်စွာ မြင်ယောင်နေခဲ့တာက စောစောက ဟိုသတ္တလေးနဲ့ ဂီတ ရဲ့ ရင်းနှီးလွန်းသည့်မြင်ကွင်း ...

ရေညှိစိမ်းရောင် လယ်သာကျာကင်နှင့် စတိုင်လ်ဘောင်းဘီအနု

က ထင်းနေသည်။ ဆံပင်ရှည်ကုပ်ထောက်က အဖျားတွေ လန်ပြီး အံ့ ရောင်သမ်းနေ၏။

ဒီဇေတ် ဟဲရီစတိုင်လ် လုပ်ထားတာလား .. အစတည်းက ဒီတိုင်း ပဲလား ..။

ဟိုအရင်တုန်းက သေချာ သတိထားမကြည့်မိခဲ့သဖြင့် မသိပေ။ ဒါပေမယ့် သူ သိသော ဒေါ်မေညွန့် ရဲ့သားအငယ်ဆိုသည့် လူငယ်က ဒီလို တောက်တောက်ပပ မဟုတ်ခဲ့တာတော့ သေချာပါသည်။

ခရီးထွက်သွားသည်ဆိုသောကာလအတွင်းမှာ ဒီလို ပြောင်းလဲလာ ခဲ့တာဆိုလျှင် ...

"သိုက် .."

မျက်နှာ ဒီဘက်ကို တိမ်းလာပြီး ခပ်တိုးတိုးခေါ်ကာ ...

"အဟွန်း.. ငါ့ကို စိတ်တိုသွားတာလား .. ငါ ပြောတာတွေ ဟုတ် တာပဲဆိုပြီး ကြိတ်တွေးနေတာလား .."

"သက်ခိုင် .. မင်း တော်တော် အူမြူးနေတာလား .."

"မမြူးပါဘူး .. ဒါပေမယ့် မင်းက ဘာမှမပြောတော့ ငါလည်း ဒီလိုပဲ လျှောက်တွေးကြည့်ရတာပေါ့ .. မဖြစ်နိုင်တာတော့ မရှိပါဘူး ကွာ .. မင်းလိုကောင်အတွက် နောက်ထပ် ချမ်းသာတဲ့မိန်းမမှ မလိုတာ.. ဘာလဲ နိုင်ငံတကာမှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ ပြန့်ပွားထားတာ နည်း နေသေးလို့လား .."

သူပဲ ပြော .. သူပဲ သေချာနေသဖြင့် သိုက် က ဘာမှမပြောဘဲ တစ်ဖက်လှည့်နေလိုက်၏။

"ကြည့်လုပ်နော် လူငယ်ချင်း .. တော်ကြာ ကိုယ့်ဒေါသနဲ့ လိုယီ ကျန်နေခဲ့ဦးမယ် .. သဘောကျနေရင် ကိုယ့်အိတ်ထဲ ကောက်လှည့်ထည့် ထည့်လိုက် .. ချထားမိရင်တော့ ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ကောက်ယူသွားအောင် - သူများလက်ထဲ ရောက်မှ ပြန်လုနေရရင် .."

“အဲဒါတွေ စိတ်မဝင်စားဘူး ဟောကောင် .. ကား ဖြောင့်ဖြောင့်
မောင်း .. ရှေ့မှာ လမ်းပြင်နေတယ် .. တစ်စီးစာပဲ ပေးနေတာ .. သူ
တက် ကိုယ်တက်နဲ့ ငြိသွားဦးမယ် ..”

“အေးဆေး ..”

ပြောတော့ အေးဆေး ..

ကားက သုံးတန်းလော့က် ထပ်နေသည်။ တစ်စီးစာပဲ ပေးထား
သည့် လမ်းတစ်ခြမ်းလေးကို သူ့ထက်ငါ ဝင်ဖို့ ခေါင်းတိုးနေကြသည့်
ကားတွေက တစ်စီးနဲ့တစ်စီး ထပ်ကပ်နေသလား မှတ်ရသည်။

သက်နိုင် မျက်လုံးနှစ်လုံး အနားမရဘဲ အသံတိတ်သွားသဖြင့်
သိုက် က ရယ်ကာ ...

“ပူမနေနဲ့ အေးဆေး ..”

အခန်း (၄၄)

“နေပူစေတော့ လွမ်း .. သားက စာတွေ တော်တော်တတ်နေ
ပါပြီ .. ငါ တတ်စေချင်တာတွေ အိမ်မှာပဲ ငါ့ဟာငါ သင်ပေးတော့
မယ် .. ကျောင်းပို့ဖို့ကိစ္စတွေ မလုပ်တော့ဘူး ..”

“... ..”

“ငါ ဘာလုပ်လုပ် သူ ဖျက်မှာပဲ ..”

“... ..”

“မေးစရာ မလိုတော့ဘူးလေ .. ငါလည်း အဲဒီ မူကြိုကို ထပ်မပို့
တော့ဘူး .. ငါးနှစ်ပြည့်ရင် ကျောင်းတက်ရတော့မှာပဲ .. ဒီတိုင်သဲ
ထားလိုက်တော့မယ် ..”

“... ..”

“အေးပါ .. လုပ်မနေပါနဲ့တော့ .. ငါ နင်တို့ကို ကျေးဇူးတင်ဖို့
တယ် ..”

“... ..”

“မတတ်နိုင်ဘူးလေ .. ဒါပေမယ့် ညစ်ပတ်ချင်လို့ ကြည့်နေတဲ့
လူကို ဘယ်လို ရှောင်မလဲ ..”

“... ..”

“ကာလ ကန့်သတ်ချက်တစ်ခုခုတော့ မရမနေ တောင်းရမှာပဲ- သားလေးရဲ့ အနာဂတ်အတွက် ငါ ကြိုးစားရဦးမှာ ..”

“ကဲ .. မင်း ဖုန်းပြောပြီးတဲ့အထိ ငါ စောင့်မနေနိုင်ဘူး .. သွား စရာ ရှိသေးတယ် ..”

သူ့အသံ နီးနီးကပ်ကပ်က ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဖျတ်ခနဲ လှည့် ကြည့်လိုက်မိသည်။ ပြီးတော့ လွမ်း ကို နှုတ်ဆက်လိုက်ရကာ ..

“ဇာလေး .. ကျွန်မ ရှင့်ကို ပြောစရာရှိလို့ ..”

“ပြောနေလည်း အပိုပဲ .. ငါ ဘယ်သူ့အနာဂတ်မှ စိတ်မဝင်စား ဘူး .. အဲဒီတော့ ငါ ပြောတာကို နားထောင် ..”

သိုက် က ကားသော့ ဖြုတ်ယူလိုက်ပြီးမှ ဒီဘက် ပြန်လှည့်လာ ကာ ..

“ဒီည အိမ်မှာ ဒင်နာလုပ်မယ် .. လူ ဆယ်ယောက်စာ ဟင်းထန် ဝိုင်းစာ စီစဉ်ထားလိုက် .. အနည်းဆုံး ဟင်း ဆယ့်ငါးမျိုး ပါရမယ် - အမြည်းအတွက်က ..”

“ခနသိုက် ..”

“ဘာလဲ ..”

“ဒီညအတွက်ကို ရှင် ခုမှ ပြောရလား ..”

“အဲဒီတော့ မရနိုင်တော့ဘူးလို့ ပြောချင်တာလား ..”

“အခု ရှစ်နာရီ ထိုးနေပြီ ..”

“လိုရင်းကို ပြော ..”

“ကျွန်မ ..”

“မင်းပါးစပ်က ငါ့စကားကို ဘာမှ ငြင်းခွင့်မရှိဘူး .. လိုအပ်တာ ကိုပဲ ပြော ..”

ဂီတ မျက်နှာလေး တင်းသွားကာ မျက်လုံးချင်း ဆုံပြီး စူးစူးနဲ့

ကြည့်၏။ ပြီးတော့ ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ ..

“ဘာမှမလိုဘူး .. ရစေရမယ် ..”

“နေဦး ..”

ဂီတ က လှည့်ထွက်သွားသည်။ သူက ပြန်ဆွဲထားလိုက်၏။ ထိ တိုင်လိုက်တိုင်း ခါးခါးသီး ဖြစ်သွားတတ်သည့် ဂီတ ကလည်း သူ့ဘက် ထို ပြန်လှည့်ပါသွားပေမယ့် လက်ကို ဆောင့်ခါချရင်း ..

“ဘာလဲ .. ပြော ..”

လက်ကိုတော့ မကိုင်နဲ့ဆိုသည့် မာနတွေနှင့် ရွံရှာသလို ရုန်းနေ သဖြင့် သိုက် က လက်ကို ပို၍ ဖိညှစ်ဆုပ်ထားလိုက်ကာ ..

“မင်း ဧည့်ခံပေးရမှာ ..”

“ဘာ!...”

“အဲဒီတော့ အလှပြင်ထား ..”

ဂီတ မျက်နှာလေးပေါ်မှာ တင်နေသည့် ဒေါသ မာနတွေက ညီတ်လန့်အံ့သြခြင်းတွေ ဖြစ်သွားခဲ့ပြီး နောက်ထပ် ဘာစကားမှ မဆို နိုင်ဘဲ ဒီတိုင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

အိမ်မှာ ယောက်ျားတွေ စုဝေးပြီး သောက်ကြစားကြမှာကို သူမ က ဧည့်ခံပေးရမည် ..

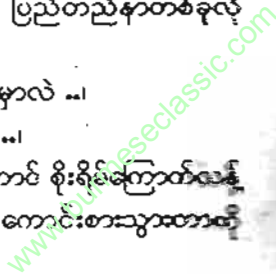
ဒီလူ ဒီလောက်ထိတောင် ယုတ်မာနှိပ်စက်ဖို့ နည်းတွေ တစ်ချို့ပြီး တစ်မျိုး မကုန်နိုင်ပါလား ..

ရင်ထဲမှာ ပြင်းရှသော နာကျင်ခြင်းက ပြည်တည်နာတစ်ခုလို အဆစ်ဆစ် ခံရခက်လာ၏။

သူမဘဝ ဘယ်လောက်ထိ အဖြစ်ဆိုးဦးမှာလဲ ..

ဒီလူ ဘယ်လောက်ထိ နှိပ်စက်ဦးမှာလဲ ..

“ဂီတ ရယ် .. နင် ဘာတွေ ဒီလောက်တောင် စိုးရိမ်ကြောက်လန့် သလဲတော့ မသိဘူး .. နင့်ယောက်ျားတွေ ကောင်းစာသွားတာကို

နင်က ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပေးဆပ်နေတာတော့ ငါတို့ တကယ် အံ့ဩတယ် .."

"ဟုတ်တယ် ဂီတ .. နင် ဘာအတွက် ပေးဆပ်နေတာလဲ - အဲဒါတွေက ဘယ်လောက်ထိလဲ .. လူတစ်ယောက်က ကံဆိုးနေတယ် ဆိုရင်တောင် အဲဒီဆိုရွားမှုတွေကို အံ့တုခံနိုင်ဖို့ ခွန်အားရစ်ရာ အခွင့်အရေးတော့ ရှိနေတာပဲ .. နင် ဘာတွေ အရှုံးပေးနေတာလဲ .. သိုက်ဆိုတဲ့လူ ဘာတွေ ကြံစည်ပြီး ဒုက္ခပေးမယ်ဆိုတာ နင် သိလို့လား .." တဲ့ .."

လွမ်း တို့နဲ့ ဖုန်းပြောဖြစ်လာတာတောင် မကြာသေးပေ .. ဒီ စကားတွေပြောရင်း ဝင်ဒီ ကလည်း တက်တခေါက်ခေါက် ..

သူမ ဘာတွေ လုပ်နေမိသလဲ ..

ထိုအတွေးက စတင် ဝင်ရှာကပ်လာခဲ့သည်။ ဘယ်လောက်ထိ ပေးဆပ်သင့်သလဲ .. ကိုယ် ပေးနေရတာနဲ့ ပြန်ရမှာ တန်ရဲ့လား ..

သူ့လက်ထဲမှာ ချုပ်ကိုင်ထားသည့် ဝှက်ဖိတ်ချပ်က သားလေးနဲ့ ကိုယ်ဘဝ နှစ်ခုစလုံး ပုံချပေးဆပ်လိုက်ဖို့ထိ လိုသလား ..

'နင်က ပေးနေလေ .. သူက လောဘတက်လေပဲ ဂီတ ..'

'ဒီလူ နင့်ကို နိုင်စားနေရတာကို အရသာ တွေ့နေပြီ ..'

'နင့်ကို ဘယ်တော့မှ လက်လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူး ..'

"မေမေ .."

"ဟင်!..."

သားလေး လာပြီ ထိကိုင်လိုက်သဖြင့် ဆတ်ခနဲ တုန်သွားကာ အတွေးတွေ ပြတ်တောက်ကုန်၏

"သားလေး .."

"မေမေ .. ဦးဦး ရော .."

"ဘာလုပ်မလို့လဲ သား .. ဒီလူ့ကို သားသား သွားမခေါ်ဖူးဘူး -"

သူ့ရှိတဲ့နေရာထိ ဘယ်တော့မှ စကားသွားမပြောရဘူး - အဲဒါ အကြံမှတ် နော် .."

'ဟုတ် ..' လို့ သွက်လက်စွာ နာခံတတ်တဲ့ မားလေးက ဒီတစ်ခါ ခေါင်းမညှိတ်ဘဲ မော့ငေးနေခဲ့၏။

"သားလေး မေမေ ပြောတာ ကြားရဲ့လား .."

"ဦးဦးက ဘာပြောသွားလို့လဲ ဟင် .."

"သား .."

စိတ်တိုသွားသဖြင့် ဂီတ သားလက်မောင်းလေးကို ဖိဆုပ်ခေါ်မိ၏။ ငြီးမှ သတိရကာ သားလေးရှေ့မှာ ထိုင်ချလိုက်ပြီး ထိတ်လန့်သွားသည့် ဖျက်နှာလေးကို ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲယူ ဖက်ထားလိုက်မိလျက် -

"အဲဒီလူက ကလေးတွေကို မချစ်တတ်ဘူး သားရဲ့ .. သားလေး သူ့နားသွားရင် အဆူခံရမှာဖိုးလို့ မေမေ ပြောတာ .."

"ဦးဦးက မဆူပါဘူး .. သားသားကိုလည်း ကွန်ပျူတာ .."

"တော်တော့ သား .. မေမေစကားကိုပဲ နားထောင် .."

ဒီတစ်ခါ သားရဲ့စကားကိုတောင် သည်းခံ နားထောင်ပေးနိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ဘဲ စကားမဆုံးခင် ပိတ်ပြောလိုက်မိသည်။

ဒီလူ သားလေးကို ဖျက်ဆီးဖို့ပါ အကြံကြီး ကြံနေပါပြီ ..

ကလေး မက်မောချင်စရာတွေ ပြုပြီး စည်းရုံးမည်။ ပညာမတတ်၊ အကျင့်ပျက်အောင် ဒီအရွယ်လေးတည်းက စည်းရုံးဖျက်ဆီးသွားဖို့က လွယ်လွယ်လေး ..

ကလေးရဲ့သဘာဝကိုက မရတာကို ပိုလိုချင်သည်။ ကြောက်စရာ ပိုချစ်၏။ ဒီလူကို ကြောက်နေခဲ့ရသည့်စိတ်က ဖျက်နှာသာပေးခံလိုက်ရတာနှင့် မြန်မြန်ဆန်ဆန်ကြီး ချစ်ခင်တွယ်တာသွားမှာပဲ ဖြစ်၏။

"အန်တီ .."

"ဟင် .. သမီး .."

ဒေါ်အေးပွင့် က ခုတစ်လောမှာ 'မင်း'တွေ 'ငါ'တွေနဲ့ မပြောတော့ဘဲ အဒေါ်ရင်းချာတစ်ယောက်လို နူးညံ့ကြင်နာစွာ ပြောဆိုဆက်ဆံလာခဲ့သည်ဖို့ ...

"မျက်နှာလည်း မကောင်းပါလား .. သားအမိ ဘာဖြစ်ကြလို့လဲ.."
ကျန်နေသည့် လှေကားနှစ်ထစ်ကို ခပ်သွက်သွက် ဆင်းလာခဲ့ပြီး မား ရဲ့ခေါင်းလေးကို ပွတ်သပ်ရင်း မေး၏။ ဂီတ ကိုယ့်မျက်နှာကို ပြင်ဆင်ဖို့ ခက်ခဲနေကာ မျက်နှာ ခပ်လွှဲလွှဲ ဖြစ်သွား၏။ ပြီးမှ ...

"ဘာမှတော့ မဟုတ်ပါဘူး .. ဟိုလေ .. အလင်္ကာ အိမ်မှာ ရှိလားဟင် .."

"ရှိမှာပေါ့ သမီးရဲ့ .. သူ့ကို ဒီရက်ပိုင်းတွေမှာ ဟိုသွား ဒီလာတွေ မခိုင်းဖို့ သူ့အဖေကို အန်တီ မှာထားတာ .. ဘာရယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး .. မလိုအပ်တဲ့ကိစ္စတွေ ဖြစ်မလာစေချင်လို့ပါ .."

ဒေါ်အေးပွင့် က မျက်နှာတည်သွားကာ ဂီတ ကို အားနာသလို တော့ ကြည့်ပေမယ့် ...

"ချို ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးက သားနဲ့ အဆက်အသွယ်ရဖို့ ကြိုးစားနေတယ်တဲ့လေ .. ကိုယ့်သားကို ယုံကြည်ပေမယ့် မိန်းကလေးက ကဲလာရင် ယောက်ျားသားက ဘာသားနဲ့ ထုထားတာမို့လို့လဲ .. ဒီမိန်းကလေးရဲ့ ကာရိုက်တာက ဘာမဆို လုပ်မယ်ပုံ .."

စကားဆုံးအောင် ပြောပြီးမှ ဂီတ ကို မေးဆတ်၍ ...

"ပြောလေ .. အလင်္ကာ ကို ဘာလို့ မေးတာလဲ .."

"သားလေးကို ဒီည အဲဒီမှာ ပေးသိပ်ထားချင်တာ .."

"ဟင် .."

"ချို ရယ် .. သူ့ရယ် ကလေးက ရင်းနှီးပြီးသားဆိုတော့ တစ်ည လောက်တော့ .."

"ဖြစ်ပါတယ် သမီးရဲ့ ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့လဲ .."

ဒီည ဒင်နာလုပ်မှာဖြစ်တဲ့အကြောင်းရယ် .. အမြည်း စိစဉ်ထားနို့ .. မှာသွားတာကို ပြန်ပြောပြမိတာ ...

"ဂီတ ကို သူ ဘယ်လိုပဲ ဆက်ဆံ ဆက်ဆံ ဂီတ သည်းခံနိုင်ဘယ် .. သားလေးကိုတော့ မြင်လည်း မမြင်စေချင်ဘူး .. ကြားလည်း မကြားစေချင်ဘူး အန်တီ .. သူ့လူတွေ ခေါ်လာပြီး အိမ်မှာ ကျွေးမွေးညှဉ်ခံမယ့် အစီအစဉ်ကိုက ဂီတ ကို ဒုက္ခပေးဖို့ပဲ .."

"ဒီလိုတော့ မဟုတ်လောက်ပါဘူး သမီးရယ် .. လုပ်ငန်းတစ်ခုခု ရှိလာပြီဆိုရင် လုပ်ငန်းပါတနာတွေ .. မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ဟိုပွဲဒီပွဲတွေ ထက်ကြုံရတာပဲ .. သိုက် လိုလူက ဒါမျိုးတွေ ပိုတောင် ရှိဦးမှာ .."

"မဟုတ်ရင်လည်း သူတို့ သောက်ကြ စားကြမှာတွေ သားလေးကို မမြင်စေချင်ဘူး .. သား ရှိနေရင်လည်း ဂီတ ကို ဒုက္ခပေးဖို့အတွက် သားလေးကို သူ ခေါ်ထုတ်သွားနိုင်တယ် .. အဲဒါကြောင့်ပါ .. ဒီတစ်ခုတော့ ကူညီပါနော် .. ဖြစ်နိုင်ရင် သားလေးကို သူ ပြန်မလာခင် လာခေါ်ပေးပါ လို့ .."

"အင်း .. ဒါပေမယ့် သူ ကြိုက်ပါ့မလား .."

"သားကို မြင်ရင်တောင် သူ ကြိုက်ချင်မှ ကြိုက်မှာပါ .. အိပ်နေဘယ် ပြောလိုက်ရင် ဖြစ်ပါတယ် .."

ဒေါ်အေးပွင့် က ခေါင်းညိတ်ပြီး အလင်္ကာ ကို ဖုန်းဆက်နေသည်။ သားကို သေချာမှာခဲ့ပြီး ဂီတ က ဈေးသွားဖို့ ပြင်ရ၏။

"သမီးက .."

"ချက်ပြုတ်ရမှာတွေ အများကြီးပဲ အန်တီ .. အိမ်မှာ ပြည့်စုံအောင် ရှိဘူး .. ဈေးပြေးရဦးမှာ .."

"အို .. လူ ဆယ်ယောက်စာကြီးကိုကွယ် .. ဟိုတယ်လ်က မှာလိုက်မှာပေါ့ .. ကိုယ်လည်း မပင်ပန်းဘူး .. စုံစုံလင်လင် ဆေးဆေးသပ်သပ်နဲ့ ပြီးသွားမှာကို .."

“နေပါစေ .. တမင် ပင်ပန်းစေချင်တာကို ဂီတ ရှောင်နေလည်း
နောက်တစ်မျိုး ထပ်လာဦးမှာ ..”

ဒေါ်အေးပွင့် သက်ပြင်းချရင်း ကျန်ခဲ့၏။

သေချာသိနေတာကတော့ ဒီကောင်လေး ဂီတ ကို ဒုက္ခပေးနေ
ကြိုးစားနေတာပါ ..။

ဒီလောက်လှပြီ သိမ်မွေ့ သေသပ်လွန်းတဲ့ မိန်းကလေးတစ်
ယောက်ကို ဘာတွေ ဒီလောက်ထိ အပြုံးထားနေရတာလဲ ..။

ပြုံးနေတာတွေကရော မပြုံးနိုင်တော့ဘူးလား ...။

သိုက် မှာ မေတ္တာစိတ်မှ ရှိရဲ့လားလို့တောင် တွေးရမလို ဖြစ်လာ
ခဲ့သည်။

ဂီတ လောက် လှတဲ့ မိန်းကလေးကို ရက်စက်မှုတွေနဲ့ ဒဏ်ရာ
အထပ်ထပ်ပေးပြီး ဒီလောက်ထိ ဥပေက္ခာထားနိုင်တာ ဘယ်လို နှလုံး
သားနဲ့လဲ ..။

အခန်း (၄၅)

ဖိတ်ထားသမျှထဲမှာ အသက်လေးဆယ်လောက်အရွယ် နှစ်
သက်ပဲ ပါကာ အားလုံးက သူ့လောက် မတိမ်းမယိမ်းတွေပဲ ဖြစ်၏။

“ဟား .. ဟင်းတွေ စုံလှချေလား .. ဆောင်းဦး ရေ .. မင်းအလှည့်
ရင်တော့ ဒီတိုင်းဖြစ်မှ ရမှာ နော် ..”

“မလုပ်နဲ့လေ .. ငါ့မှာ အဲ့ဒီလောက်တော်တဲ့ စားဖို့မျိုး မရှိဘူး..”

“ဟာ .. ဒါတွေက ဆိုင်က မှာထားတာတွေ မဟုတ်ဘူးလား..”

“ဘယ်ကလာ ဟုတ်ရမှာလဲ .. ဒီကောင် လက်သပ်မွေးထားတာ
က သူ့အတွက် လိုတရ ကုက္ကုသယအိုးလေး ..”

“အား .. ဒီလိုလား ..”

ကြားလိုက်ရသည့် စကားသံတွေကြောင့် ဂီတ တစ်ကိုယ်လုံး ဖျင်း
ကြမ်းရှသွားသည်။

“ဒီကောင် လက်သပ်မွေးထားတာလေးက ..”

ထိုစကားသွားက ဓားသွားလို နားထဲ ဝင်၏။

“ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ ..”

ဘားရဲ့ အပြင်ဘက် ကွယ်ရပ်လေးမှာ တောင့်တောင့်လေး ရပ်နေမိဆဲ ..။ သိုက် က သူမ ရှေ့ ရောက်လာ၏။

အနက်ရောင်လှနေသော ရေညှိစိမ်းရောင် ကုတ်အင်္ကျီနှင့် အဝါရောင် စပို့ရှပ်လည်ပိုင်းကို ဝတ်ထားသည်။

ဆံပင်တွေကို နောက်ကို သိမ်းလှန်ပြီးထားသည့်မျက်နှာက ခါတိုင်းထက် ပို၍ ရှင်းသန့် ကြည်စင်နေ၏။

ပြီးတော့ ဂီတ ရှေ့ကို ရောက်လာတာနှင့် သူ့ကိုယ်မှ ရလိုက်သော ရေမွှေးနံ့က ပန်းရနံ့ သင်းနေ၏။

ဘီလူးက ပန်းပန်လာသလိုပါလား ..။
မုန်းတီးသော မျက်လုံးတွေက မီးတောက်မတတ် ရှိနေခဲ့လျှင်-

သိုက် ကို စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်မိကာ ...
“လိုအပ်တာ အားလုံး ပြင်ပေးထားပြီးပြီ ..”

“ပြင်ပေးပြီး ဖုတ်ဖတ်ခါ ထွက်သွားလို့ မရဘူး .. မင်းကို ပြင်ဆင်ထားဖို့ ငါ ပြောထားတာ .. ဒီမှာ ဘာရပ်လုပ်နေတာလဲ ..”

ဂီတ အံလေးကြိတ်ထားရင်း ငြိမ်ကျသွားသည်။ သိုက် က နားကြည့်၍ ...

“ခု သွားပြင်ချေ .. ဆယ့်ငါးမိနစ်အတွင်း ပြီးအောင် လုပ်ခဲ့ - အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်ပြီး သူ ပြန်ထွက်သွားသည်။

ဂီတ ဒါကို ကြိုတွေးပြီးသားပါ ..။ ခိုကပ်နေကြည့်လို့ မရနိုင်မှန်လုံးဝ ဆေချာသွားပြီဆိုမှတော့ သူမဘက်က နာခံရုံအပြင် တခြား တော့ ..။

“ဟော .. ဟိုမှာ .. သိုက် ရဲ့ ကောင်မလေး ..”
သိပ်မကြာလိုက်ခင် ထွက်လာသဖြင့် သိုက် အံ့ဩသွားသည်။

ဦးမျိုးနောင် လှမ်းကြည့်ပြီး ပြောသံထွက်လာမှ နောက်ကို ပြန်ငဲ့ကြည့်မိ၏။

ပန်းပုဆစ်ထားသလို အချိုးကျ လှပသော ကိုယ်ခန္ဓာအလှပေါ်မှာ အနက်ရောင်အပြောင်သား လည်ကပ်လက်ပြတ်လေးက ခူးဆစ်နားထိ ပျော့ပျော့ကပ်ကပ်လေး ..။

ဖွေးနုဝင်းထိန်နေသော လက်မောင်းသားနဲ့ ပေါင်တံသွယ်သွယ်လေးတွေရဲ့အလှက သူ့မျက်လုံးတွေထဲမှာ ပြုံးပြက်လက်သွား၏။

ဆံပင်တွေကို အကုန်လုံး သိမ်းတင်ပြီး ဘယ်လို ဖိကပ် ထိန်းကုပ်ထားသည်တော့ မသိ ..။ ဆံပင်အားလုံးသည် သရဖူဘီးကုပ်လေးထဲမှာပဲ လှလှပပလေး ထွေးလိပ် ခိုင်မြဲနေ၏။

လည်တိုင်ကျော့မှာ ပြောင်ရှင်းနေသည်က အဖြူနဲ့ အနက် ရောထွေးနေသော နားဆွဲရှည်ကြောင့် နုနဲ့ လှပနေ၏။ လှမ်းကြည့်မိကြသော ယောက်ျားသားအားလုံး၏အကြည့်တွေ သူမ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ စုန်ချီဆန်ချီ ဖြစ်နေခဲ့ကြစဉ် သိုက် က မျက်မှောင်ကုတ်နှင့် စိုက်ကြည့်နေ၏။

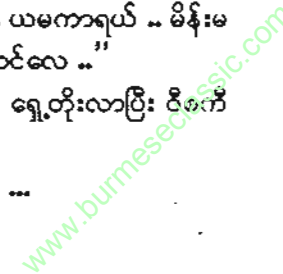
အုပ်စုထဲမှာ ပါနေသော သက်ခိုင် ကတော့ ဂီတ ကို မြင်လိုက်တည်းက သိုက် ရဲ့မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်လိုက်တာမို့ တဖြည်းဖြည်း တည်တင်း ရဲတက်လာသော မျက်နှာအခြေအနေကို သေချာ မြင်နေရ၏။

ဒါပေမယ့် ခဏလေးပဲဖြစ်ကာ သိုက် က ရှေ့ပြန်လှည့်၍ အပြုံးပျက် နေ၏။ ထိုအခါကျမှ လည်ချောင်းရှင်းတဲ့သူ - ချောင်းဆိုတဲ့သူနှင့် အားလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှားတွေ ပြန်ဖြစ်လာကြပြီး ...

“ပြည့်စုံသွားပြီကွာ .. သိုက် တည်ခင်းတဲ့ ဒင်နာလောက် ပြည့်စုံတာ ဘယ်မှာမှ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး .. ကဲ .. ကဲ .. ယမကာရယ် .. မိန်းမလှလေးရယ် .. ပြည့်စုံပြီဆိုတော့ စလိုက်ရအောင်လေ ..”

ဂီတ က အေးစက်စက် မျက်နှာလေးနှင့် ရှေ့တိုးလာပြီး ဝီစက်ပုလင်းကို ကိုင်၏။

ဦးမျိုးနောင် မျက်နှာကြီး ပြုံးချိုသွားကာ ...

“အိုခေ .. ဦးတို့နဲ့ အတူတူ စားသောက်ပေးရင် ပိုပြည့်စုံတာလား ချ ..”

ဂီတ ကိုင်လိုက်သည့် ဖန်ခွက်ထဲကို သူ့ကိုယ်တိုင် ရေခဲတုံးတွေ ထည့်ပေးပြီး ...

“ရပြီ ထည့်လိုက်တော့ ဆက်စီဂဲလ်လေး .. ဝိုင် ဆိုတာ တကယ်ကို သက်သက်လေးနဲ့ ငြိမ်ငြိမ်လေးပဲ ..”

“ကျွန်မ မသောက်တတ်ဘူး ..”

“ဟာ .. မလုပ်နဲ့လေ .. တစ်ဝိုင်းတည်း အတူတူ ချရမှာပေါ့ .. မဟုတ်ဘူးလား သိုက် ..”

သိုက် က ပြုံးလိုက်ပြီး ဂီတ ခါးလေးကို လက်တစ်ဖက်နဲ့ ဆွဲထားလိုက်၏။ ပြီးတော့ သူ့ပေါင်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်သားလေး ငြိမ်သွားအောင် ဆွဲသိမ်းစားလိုက်ပြီး ...

“သူ့ကို တိုက်လို့ မဖြစ်သေးဘူး .. နှစ်ယောက်စလုံး မူးနေတာ ဒီည ကျွန်တော် မူးတာတွေ အလကား ဖြစ်ကုန်မှာပေါ့ ..”

“ဟေ ..”

“ဦးမျိုး ကလည်းဗျာ .. အိမ်ရှင်ကို တစ်ကွက် ချန်ပေးဦးမှပေါ့ ..”

“ဒီလိုလား ..”

“ဒီလို .. ဒီလို ..”

ဂီတ သူ့လက်တွေကို အားစိုက်၍ ဖိတွန်းချမိသည်။ တွန်းမှ ပိုတင်းသွားသဖြင့် လူတစ်ကိုယ်လုံး သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ မြုပ်နေကာ ပခုံးသားနုနုလေးမှာ ထိမိသွားလိုက် .. လည်တိုင်မှာ နွေးခနဲ ဖြစ်သွားလိုက် ..

“ဟိုး .. ဟိုး ..”

“သိုက် နော် .. ငါတို့ကို အထီးကျန်ဆန်အောင် လုပ်ပြမနေနဲ့ ..”

“နေပါစေကွာ .. သူ့လို နတ်စည်းစိမ်မျိုး သူ့လိုလှပဲ ခံစားနိုင်တာ မနာလို မရှိစမ်းပါနဲ့ ..”

သူ တစ်ခါ နမ်းလိုက်တိုင်း စနောက် ရယ်မောသံတွေ ဆူညံသွားကာ အားလုံးက သောက်ကြစားကြနှင့် ပြောကြသည့် စကားလုံးတွေက လည်း ကြမ်းတမ်းလာ၏။

သူတို့အမြင်မှာ .. သူတို့ရဲ့ စကားတွေထဲမှာ သူမက သိုက် ရဲ့ အဖြည့်ခံ ပျော်တော်ဆက်မလေး ..။

“သိုက် နော် .. မင်း ဒါတော့ လွန်ပြီ ..”

သူ ပြုမူနေပုံတွေကလည်း ဂီတ ဆိုတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်က တန်ဖိုးမဲ့ အရပ်တစ်ရပ်လို ..။

“မင်း သူ့ကို သဘောမကျဘူးလား သိုက် .. ဒီလောက် ဆက်ဂစ် ဖြစ်တဲ့ အလှပပေးလေးကို ..”

“မေးမနေနဲ့ .. မျက်လုံးထဲမှာ ကြည့်လိုက် ..”

“မျက်လုံးကို မကြည့်ရဘူးဗျာ .. ဖက်ထားတာကို ကြည့် .. သူ့သာ ချုပ်ငြိမ်းစွဲခွင့်ပါမစ် ရထားတာကို ကြွားနေတာ ..”

ဂီတ မျက်ရည်တွေ ပြည့်ပြည့်သိပ်သိပ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အမြည်းတွေကို တို့တိတို့တိ နှိုက်စားရင်း ဟုတ်တိပတ်တိလည်း သောက်တာ မဟုတ်ဘဲ သိုက် က ကျေနပ်စွာ ပြုံးနေ၏။

ဒီည ဒီပွဲဟာ ကိုယ့်ဘဝကို အရေခွံဆုတ်ခွာ၍ ဆားပက် မီးကင်တဲ့ပွဲသာ ဖြစ်လေသည်။ သိမ်းဖက်ထားသော လက်တွေကို ဖယ်ချဖို့လည်း မကြိုးစားတော့ပါ ..။

ပြည့်သိပ်လာသည့် မျက်ရည်တို့ကို မျက်နှာလှဲ၍ ဖျောက်ကွယ်ဖို့ ကြိုးစားကာမှ ပါးပြင်ထက်သို့ ပူနွေးစွာ လျှောဆင်းကုန်ကြ၏။

ဖုန်းမြည်သံ ဆူညံလာကာမှ ဂီတ ကို ဖယ်၍ သူ ဖုန်းကိုင်ပြီး ထထွက်သွားသည်။

“ဆောရီး .. ခဏပဲ ..”

အားလုံးကို ခွင့်တောင်းသွားတာ ကိုယ် မပါပေမယ့် ဂီတ သူ

ထားခဲ့တဲ့အတိုင်းလေး မတ်တတ်ရပ် ကျန်ခဲ့၏။

“ကလေး အဲဒီလိုကြီး ထိုင်မနေနဲ့လေ .. လာပါ .. ဦးကို ဝိုင်လေး တစ်ခွက်လောက် လာထည့်ပေး .. လာပါ .. လုပ်ပါ ..”

“ဟာ .. ဦးမျိုး ..”

“နေစမ်းပါ .. မင်းတို့ကလည်း ယောက်ျားလေးတွေထဲမှာ ဒါလေး တစ်ယောက်တည်း ပါတာ တို့အားလုံးနဲ့လည်း သက်ဆိုင်ရမှာပေါ့ .. လာပါ ချာတိတ်ရဲ့ ..”

ဂီတ မျက်ရည်တွေ သုတ်ထားပြီးပေမယ့် မျက်တောင်ကော့တို့ စိုစွတ်နေဆဲဖြစ်ကာ ထိုလူကို စိုက်ကြည့်နေစဉ်မှာ မျက်ရည်ရေကြောင့် မျက်ဝန်းညိုတို့က ပို၍ လက်တောက် စူးရဲနေကြ၏။

မူးနေတဲ့လူ မျက်လုံးထဲမှာတော့ ဒေါသလား .. ရမ္မက်လား မြားနိုင်ဘဲ ...

“အားပါးပါး လှလိုက်တာ .. ဒီလိုကြီး မကြည့်နဲ့လေ ..”

ဝိုင်ထည့်ပေးဖို့ ထလိုက်ပေမယ့် လောဘကြီးပြီး လက်ကိုပါ လှဲဆွဲလိုက်တော့ ဂီတ ဦးမျိုးနောင် လက်ကို ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

“ဟဲ .. ဟဲ .. လာပါကွ .. ခုနက သိုက် ရင်ခွင်ထဲမှာ နေသလိုပေးလာပါ .. ခဏလေးပဲ ..”

ဂီတ မျက်လုံးတွေ တလက်လက် ဖြစ်လာကာ ဖန်ခွက်ကိုပဲ ထိုသူ ရှေ့ တွန်းပို့ပေးလိုက်၏။

“စိမ်းကားလိုက်တာကွာ .. ဒီလောက်နဲ့တော့ ဘယ်ကျေနပ်မလဲ .. လာပါ ..”

ဘယ်ကို လက်ပြင်လိုက် ပြင်လိုက် ပုတ်ထုတ် ခါချပစ်နေသည့် ဦးမျိုးနိုင် က ဂီတ ရဲ့ခါးလေးကို မမိုတမီ လှမ်းဖက်သည်။

မမိတော့ အားမလိုအားမရ ထလိုက်ပြီး ခပ်ယိုင်ယိုင် ကိုယ်ကြီးပူးကပ်ဖို့ ကြိုးစားလျှင် ...

“အဲ့လောက်ထိ မပါဘူး ဦးမျိုးနောင် ..”

ဂီတ ရှေ့ကို သိုက် ရောက်လာကာ ဦးမျိုးနောင် ရဲ့ အင်္ကျီရင်ဘတ်စကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်ပြီး ...

“ခင်ဗျား သတိတွေ လွတ်ချင်နေပြီ ..”

“ခွပ် ..”

“အင့် ..”

“ခွပ် ..”

“သိုက်!... သိုက် တော်တော့ ..”

“ဟေ့ .. လုပ်ပါဦးဟ ..”

“ဦးမျိုး ကို အဲဒါကြောင့် ငါ ပြောနေတာ ..”

အားလုံး ရှုံ့မဲ့ ခေါင်းခါနေကြပေမယ့် သက်ခိုင် က သိုက် ရဲ့ဘေးကို ရောက်သွားခဲ့၏။

“သိုက် .. တော်တော့ကွ .. ဒီလူက မူးရင် လွတ်တတ်တယ် ..”

“အဲ့ဒါကြောင့် သတိရသွားအောင် လုပ်ပေးလိုက်တာ .. သွား .. ဒီလူကြီးကို ခု ခေါ်ထုတ်သွား ..”

“အေးပါ .. အေးပါ .. ကျွတ် .. မင်း ထပ်ဖြစ်ဦးမယ် .. ငါ သွားမယ်နော် ..”

ဦးမျိုးနောင် က ကြမ်းပေါ်မှာ လဲပြိုနေပြီဖြစ်ကာ အထိုးခံလိုက်ရမှု သူ့မျက်နှာ သူ စမ်းကြည့်ပြီး ရှူးရှူးရှားရှား ထဖြစ်၏။

“လာဗျာ .. ဦးမျိုး သွားမယ် .. ခင်ဗျား ကားမောင်းနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး .. ကျွန်တော် လိုက်ဖို့မယ် ..”

“ဘာလဲကွ .. ငါ သောက်နေတာ မပြီးသေးဘူးလေ .. အေ့ .. သိုက် .. သိုက် က ငါ့ကို ဘာလို့ မောင်းထုတ်နေတာလဲ ..”

အားလုံး ဗရတ်သုတ်ခဲတွေ ထဖြစ်ကုန်ကာ သက်ခိုင် က လေးငါးယောက်လောက်ကို သူနဲ့ တစ်ပါတည်းပါအောင် ခေါ်ထုတ်သွား၏။

နောက်ထပ် ကျန်ရစ်သူတွေကို သိုက် က ဂရုမစိုက်ဘဲ ဂီတ လက်လေးကို ဆွဲ၍ ခေါ်ထုတ်လာခဲ့၏။

ပြီးတော့ အခန်းထဲရောက်မှ တံခါးကို တုန်ခါသွားအောင် ဆောင့် ပိတ်ပစ်လိုက်ပြီး ...

“မင်းက ဘာပုံစံ လုပ်ထွက်လာတာလဲ ..”

ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ဆောင့်ခါပစ်လိုက်ပြီး အော်သည်။ ပခုံးကို ဆွဲခါ နေပေမယ့် လူတစ်ကိုယ်လုံးကို ကိုင်ပေါက်ခံနေရသလို ခေါင်းထဲမှာ ချာချာလည်ကာ ဂီတ သူ့ရင်ဘတ်ကို အားရှိသမျှနဲ့ ဆောင့်တွန်းပစ် လိုက်၏။

“အဲဒါ ရှင် လိုချင်တဲ့ ပုံစံပဲလေ .. ရှင် ခိုင်းလို့ လုပ်ခဲ့တာ .. ရှင် လူတွေကလည်း ရှင်ခွင့်ပြုချက်နဲ့ ဖော်ကာကြတာပဲ.. လူယုတ်မာတွေ-”

“အေး .. လူတွေ ဖုတ်မာချင်အောင် မင်းတို့မိန်းမတွေပဲ လုပ်နေ တာ .. မင်းကို အဲဒီကောင်တွေ ဖန်ခွက်ထဲထိ အရက်ထည့်ပေးဖို့ ဘယ် သူခိုင်းလို့ တာဝန်ကျနေတာလဲ .. ပြော ..”

“ရှင် ခိုင်းတာလေ .. ဒီလို ဝတ်ထွက်လာဖို့ .. ဒီလူတွေကို ဧည့်ခံ ဖို့ ..”

“တိတ်စမ်း ..”

“ဘာလို့ တိတ်ရမှာလဲ .. ရှင်ကို အရမ်းမုန်းတယ် .. ရွံတယ် .. ကျွန်မဘဝကို ရှင်ခြေဖဝါးအောက်မှာ နင်းလို့ နင်း .. ချေလိုချေ ချပေး ထားခဲ့ပေမယ့် ရှင်ကို သတ်ပစ်ချင်လောက်အောင် မုန်းတယ်ဆိုတာ ရှင် မှတ်ထား ..”

မျက်ရည်များနှင့် စိုလူးနေသော မျက်နှာလေးက ဒေါသတွေနဲ့ ပွက်ပွက်ဆူနေပေမယ့် သနားစဖွယ်လေး ဖြစ်နေခဲ့၏။ မုန်းတာတွေ ပြောနေရင်း လဲပြိုမတတ် တုန်ယင်နေကာ ...

“ရှင်ကို အရမ်းမုန်းတယ် .. လူယုတ်မာ ..”

“မင်း!...”

တူးတူးခါးခါး မုန်းတာတွေ ပြောနေသည့် သူမကို ဆတ်ခနဲ ဆောင့် ဆွဲကာ မျက်နှာလေးကို စေ့စေ့ ကြည့်မိ၏။ ပြီးတော့ သူမကိုယ်ထောင့်ကို အရပ်လေး တစ်ရပ်လို ပွေ့ယူလိုက်ပြီး ...

“အား!...”

ဂီတ မွေ့ရာပေါ်ကို ပက်လက်ကလေး ပစ်ကျသွားသည်။ သို့သော် သိုက် မွေ့ရာစပ်မှာ ထိုင်လိုက်သည်နှင့် သူမ လူးလဲ ပြန်ထလိုက်ပြန်ဖြစ် ကာ ...

“ဒီမှာ တွေ့လား ..”

သူမလက်ထဲမှာ အော်တိုမစ်တစ် ခလုတ်ဓားလေးတစ်ချောင်းက တလက်လက် တောက်နေ၏။ သိုက် က စီးကရက်ထုတ်လိုက်ပြီးမှ မီးမညှို့ဖြစ်ဘဲ ဒီတိုင်း ကိုင်ထားရင်း အုံ့သြသလို ငဲ့ကြည့်သည်။

ဖိနပ်ရော လူပါ မွေ့ရာပေါ် ပစ်ကျသွားခဲ့တာမို့ ဒီဓား ဘယ်က ထွက်လာသည်ကို သိလိုက်ပြီး သိုက် က ပြုံးသည်။

“မင်းက ငါ့ကို ထိုးမလို့လား ..”

“ရှင် ကျွန်မကို ထိရဲရင် ထိကြည့်လေ ..”

“ထိတော့ ..”

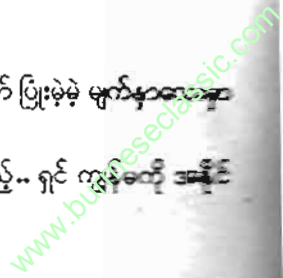
“ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ .. သူများ ယုတ်မာတာကို တတ်တိ ခံစား နေရမယ့်အစား ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် အဆုံးစီရင်ပစ်လိုက်မယ် ..”

“ဒါဆို .. မင်း ဖြောင့်ဖြောင့်သေလို့ ရအောင် .. မင့်သားကိုပါ သွားသတ်လေ .. သွားခေါ်ပေးမယ် ..”

“ဟွန်း ..”

ဂီတ က စိန်ခေါ်သလို ပြုံးသည်။ သို့သော် ပြုံးမဲ့မဲ့ မျက်နှာလေးမှာ မျက်ရည်တွေ စီးကျနေခဲ့လျက် ...

“ကျွန်မ လုပ်မှာ.. ရှင် ထိရဲရင် ထိကြည့်.. ရှင် ကျွန်မတို့ အနိုင်

ကျင့်ဖို့ ကြိုးစားကြည့်လိုက်စမ်းပါ .. ကျွန်မ လုပ်ပစ်မှာ ..”

ဓားကို ပို၍ ကျစ်နေအောင် ဆုပ်ထားလိုက်ကာ လည်ပင်းမှာ ကပ်ထောက်လိုက်၏။ သိုက် က စိုက်ကြည့်နေကာ ...

“ဘာတူးမှာဖို့လို့ မာနတွေ ပြနေတာလဲ.. မင်းဘဝက ငါ့လက်ခုပ်ထဲက ရေပဲ .. မင်း လိမ္မာရင် ငါ့ဆီက အခွင့်အရေးကောင်းတွေ ရဖို့ပဲ ကြိုးစားရမှာ ..”

“အခွင့်အရေး .. ဘာ အခွင့်အရေးလဲ ..”

“တကယ်လို့ မင်းက ဆွဲဆောင်မှုအား ကောင်းနေရင် .. မင်းကို ငါက စွဲလမ်းခဲ့ရင် ..”

“အရူး ..”

ဂီတ က စူးစူးဝါးဝါးကြည့်ပြီး ရှုံ့မဲ့ ကဲ့ရဲ့သည်။ ပြီးတော့ တလစ်လက်နဲ့ မျက်ရည်တွေ သုတ်၍ ...

“ရှင်လိုလူကို ဘယ်သူတွေက မက်နေတာလဲ .. လူယုတ်မာတစ်ယောက်က တစ်နေ့ကို ရွှေစင်ဆယ်တင်းလောက် ဖန်တီးနိုင်တယ်ဆိုရင်တောင် အဲဒီလူယုတ်မာကို သစ္စာရှိ ဆွေးတစ်ကောင်လောက် ကျွန်မ မမက်ဘူး ..”

သိုက် မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။ ဂီတ က ခဏလေး ခြောက်သွေ့သွားသည့် ပါးပြင်ထက်မှာ မျက်ရည်တွေ နောက်ထပ် စိုလူးနေပြန်လျက် ...

“ကျွန်မကို ကျွန်လို ကြိုက်သလောက် ခိုင်း.. ထားချင်သလို ထားနောက်ထပ် အနိုင်ကျင့်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့ ..”

သိုက် က စီးကရက်ကို အသစ်အတိုင်း လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီး မဲ့သည်။ ပြီးတော့ ဂီတ ကို မျက်ခုံးတွေပင့်၍ စိန်ခေါ်သလို ကြည့်၍ ...

“မင်း သိလား .. လူ့သဘာဝကိုက မရရင် ပိုလိုချင်တယ် .. ပြီးတော့ ..”

မွေ့ရာပေါ်မှာ လက်ထောက်ပြီး မျက်နှာကို သူမနား ကပ်လိုက်ပြီး ...

“ဒီည မင်းအလှကြောင့် ငါ့စိတ်တွေ ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်ကုန်ပြီ ..”

ဂီတ နှုတ်ခမ်းလေး တင်းခနဲ စေ့ပိတ်သွားသည်။ ပြီးတော့ မျက်လုံးတွေ စုံမှိတ်၍ ဓားကို ဖိပိုက်ချလိုက်၏။

“အ!...”

ထိုလက်လေးကို သိုက် က ဖမ်းဆွဲလိုက်ကာ လက်ခုံလေးကို ဖိညှပ်ပစ်လိုက်တာနှင့် ကိုင်ထားသည့်ဓားလေးက မွေ့ရာပေါ် လျှောကျသွားလေသည်။

“ဒေါက် ..”

ဓားကို ခလုတ်နှိပ် ပိတ်လိုက်ပြီး လွှင့်ပစ်လိုက်၏။ ထို့နောက် ဂီတ သူနဲ့အတူ အိပ်ရာပေါ် ရောထွေး ပြိုကျသွားခဲ့၏။

“ရှင် .. ရှင် မယုတ်မာနဲ့ .. ဟင်အင်း .. လွှတ် ..”

ချောက်ချားသွားသည့်စိတ်သည် အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးချင်သည့် မာနနှင့် ရောထွေးကာ နိုင်မှာလည်း မဟုတ်သည်ကို နားလည်လိုက်ရပြီး ...

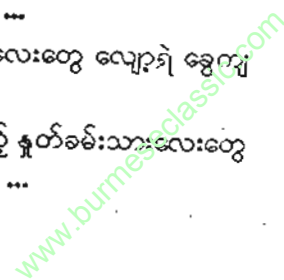
“ရှင်ကို မုန်းတယ် .. မုန်းတယ် .. သိလား ..”

သူ့အနမ်းတွေကို ဓါးသီးစွာ ရှောင်ဖယ်ရင်း စိတ်ဖိစီးမှုတွေက ခေါင်းတစ်ခုလုံးကို ချာချာလည်နေစေလျက် ...

တွန်းထိုး ထုနှက်နေသည့် ဂီတ လက်လေးတွေ လျော့၍ ခွေကျသွား၏။

မုန်းတာတွေ တတွတ်တွတ် ဆိုနေခဲ့သည့် နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ မှာလည်း စကားသံတို့ တိတ်ကျသွားခဲ့လျက် ...

“မင်း တော်တော် မာနကြီးပါလား ..”

သတိလစ် ငြိမ်သက်နေသည့် မျက်နှာလေးကို မော့ယူကာ တစ်မိ
စိမ့် စီးမိုး ငေးနေမိသည်။

ပြီးတော့ နဖူးဆံစလေးတွေကို သပ်တင်ပေးရင်း နဖူးပြေပြေလေး
ကို မထိတထိ နမ်းသည်။

ပြီးတော့ ဂီတ ရဲ့ နှုတ်ခမ်းလွှာလေးတွေကို လက်ချောင်းတို့နှင့်
ဖွဖွလေး တို့ထိနေရင်း သူ့နှုတ်ခမ်းမှာ ပြုံးရိပ်ထင်၏။

ပြီးတော့များစွာနှင့် သူ့ရဲ့ ညင်သာစွာ တို့ထိ ကြင်နာခြင်းတို့သည်
သူမ တစ်ကိုယ်လုံးကို တင်းခနဲ ပွေ့ပိုက်ကာ ပါးချင်းကပ်ထားလိုက်မိ
ခြင်းမှာ အဆုံးသတ်ခဲ့ပြီး ...

"အရမ်း ချစ်တယ် .."

သူ့ကိုယ်သူ သေချာစွာ သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်၍ တိုးတိတ်စွာ ဖွင့်ဟ
မိရင်း ...

အခန်း (၄၆)

"မေမေ .. ဆရာဝန်က အနားယူဖို့ ပြောထားတယ်လေ .."

"မေမေ နေကောင်းပါတယ် သားရယ် .. သားလေး သွားဆော့
နော် .."

"သားသွားက ဆော့ပြီးပြီ မေမေရဲ့ .. ဦးဦးက အပေါ်ထပ်ကို
လာခဲ့ဦးဆိုလို့ .. အဲ့ဒါ .."

"မသွားရဘူး .."

ဂီတ ရေခဲသေတ္တာထဲက ထုတ်ယူထားသည့် အသားဘူးတွေကို
ဆာဇင်ထဲ ဒီတိုင်း တွန်းချပစ်လိုက်ကာ ဒေါင်းခါရင်း ...

"မသွားရဘူး .. ဒီလူက .."

"သမီး .."

ဒေါ်အေးပွင့် က မီးဖိုခန်းထဲ ဝင်လာကာ ...

"သမီးရယ် .. ကလေးက အိမ်မှာ တစ်ယောက်တည်း နေရတာနဲ့
ဒီအိမ်ထဲမှာတောင်မှ ဟိုမသွားရ .. ဒီမသွားရဆိုရင် .."

"မဟုတ်ဘူး အန်တီ .. သူ့ဌေးက .. သူ့ဌေးက .."

ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိတော့ပေ ...

ခုတလော သိုက် က ကလေးကို မနူးညံ့ပေမယ့် အော်လား
ငေါက်လားတွေ သိပ်မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ဒေါ်အေးပွင့် တို့က ကျေနပ်
နေကြသည်။

သူမကတော့ မူကြိုထိ လိုက်သွားပြီး ကလေးကို မိုက်ရိုင်းရမ်းကား
ဖို့ လမ်းစဖော်ပေးလိုက်သည်ဆိုတည်းက သိုက် ဘယ်လိုခြေလှမ်းပြင်
လိုက်သည်ကို သိနေ၏။

လက်သာရာ ပျော်တတ်၍ သိလွယ် တတ်လွယ်သော ကလေးရဲ့
အနာဂတ်ကို ဒီလူ အချို့သတ်၍ ဖျက်ဆီးတော့မှာ ဖြစ်သည်။

“သမီးလည်း နေမကောင်းဘူးလေ.. ဒီထဲဝင်ပြီး ဘာလုပ်မလို့လဲ..”

စိတ်ကို အားတင်းရင်း ကိုယ့်သောကတွေနဲ့သာ လုံးထွေးလည်
ပတ်နေသည့်စိတ်က ဒေါ်အေးပွင့် စကားကို ကြားလိုက်ရမှ ကိုယ့်တစ်
ကိုယ်လုံး ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေသေးတာကို သတိပြန်ရ၏။ သို့သော်--

“ရတယ် အန်တီ .. မနေ့တည်းက ဂီတ ဘယ်လိုမှ ခေါင်းမထူနိုင်
လို့ ထမလာခဲ့တာပါ ..။ အန်တီ မီးဖိုချောင်ဝင်လိုက်ရတာကို ဂီတ ..”

“ဖြစ်ရလေ ဂီတ ရယ် .. သမီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အလုပ်သမား
တစ်ယောက်လို သဘောထားနေတာကို မပြောလိုပါဘူး .. ဒါပေမယ့်
ဒီမှာရှိတဲ့ လူလေး နှစ်ယောက် သုံးယောက်တည်းကိုတော့ မိသားစုလိုပဲ
သဘောထားပါ .. သိုက် က သမီးကို ရန်သူလို သတ်မှတ်ပြီး ဆက်ဆံ
တယ် .. အန်တီကိုတော့ အဒေါ်သားရင်းလို လာပါ .. ကူပါပြောလို့
အန်တီက လာနေပေးရတယ် .. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အန်တီတို့က သိုက် နဲ့
ပတ်သက်ကြရုံ အတူတူပါပဲ ..”

“မတူပါဘူး အန်တီ .. ဂီတ က ရန်သူ .. အန်တီက မိတ်ဆွေပါ..။
ဂီတ လည်း သူ့ကို ဘယ်တော့မှ မိတ်ဆွေလို့ သတ်မှတ်နိုင်မှာ မဟုတ်
သလို သူလည်း ဒီတိုင်းပဲနေမှာ ..”

စကားပြောနေရင်း တရိပ်ရိပ် မူးဝေလာသဖြင့် ဆာဇင်ဘက်ကို

သိမသာ ကပ်ပြီး ကိုင်ထားလိုက်ရ၏။

ဒေါ်အေးပွင့် ကလည်း ဂီတ မျက်နှာကိုပဲ တကြည့်ကြည့်ဖို့ --

“သမီး နေသာရဲ့လား .. အခု ဘာလုပ်မလို့လဲ ဟင် .. အန်တီအိမ်

ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို လွှတ်လိုက်ဖို့ အလင်္ကာ့ ကို အန်တီ

နန်းဆက်ထားတယ် .. တော်ကြာဆို ရောက်လာလိမ့်မယ် .. သန့်ရှင်း

အေးတွေ .. ချက်ပြုတ်ဖို့တွေ သမီး ဘာမှ ပူမနေနဲ့ .. သမီး ကျန်းမာလာ

အထိ ..”

“အို .. မလုပ်ပါနဲ့ အန်တီ ရယ် .. မဖြစ်ဘူး ..”

ဂီတ မူးနေတာတွေပါ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်ကုန်၏။ ဒီ

သောက် ရက်စက်ရိုင်းစိုင်းတဲ့လူက ‘ဒီမိန်းမ နေမကောင်းတုန်း နားပါ

..’ ဆိုပြီး ကြည့်နေမှာတဲ့လား ..။

တော်ကြာ သူ ရောက်လာတာနဲ့ အိပ်ရာထဲကနေ လာဆွဲချမှာ

သူမ ကြိုသိနေသည်။ ပြီးတော့ ဒင်နာညတုန်းက သူနဲ့ ဂီတ ..။

သူ ဂီတ ကို ဘာမှ မကျူးလွန်ခဲ့ဘဲ အနမ်းများနဲ့သာ နောက်ဆုတ်

၏။ ကိုယ်ကလည်း ကြိုက်သလို ခိုင်း .. လူကို မထိနဲ့လို့ စိန်ခေါ်ခဲ့ပြီး

..။ ထို့ကြောင့် သူမ စိုက်ပဲနေလို့ မဖြစ်ပေ ..။ ဒီလူနဲ့ သူမ ငြိမ်းချမ်းဖို့

လိုသလို သူ့ထံမှ သနားညှာတာခြင်းကိုလည်း စောင့်စားနေဖို့ ဓမ္မိ ..။

“ဂီတ နေကောင်းပါတယ် အန်တီ .. သားလေးကိုသာ သူငွေဆီ

ချက်မသွားအောင် ခေါ်ထားပေးပါ နော် ..”

“သားသား မသွားတော့ဘူး မေမေ .. မေမေကို ဝိုင်းကူးပေးမယ်

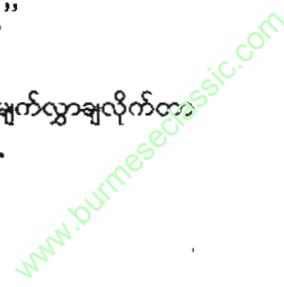
..။ သားသား ငရုတ်သီးထောင်းတတ်တယ် ..”

“မလုပ်နဲ့ သား .. ဘွားဘွားနဲ့ ..”

သားကို ငုံ့ကြည့်ပြီး ချောမောပြောဖို့ပေမယ့် မျက်လွှာချလိုက်တာ

နဲ့ မျက်လုံးထဲမှာ ပြာစနဲ့ မှောင်မိုက်သွားခဲ့ပြီး ---

“ဟင်!... ဂီတ ..”

ဂိတ ခေါင်းလေး ငိုက်ခနဲ ကျသွားကာ တအိအိ ခွေကျသွားလျှင် ဒေါ်အေးပွင့် လန့်ဖျပ်သွား၏။ ထိုစဉ် သူမရဲ့ကိုယ်လေးကို သိုက် ပွေ့ယူထားလိုက်ပြီးဖြစ်လျက် ...

“တောက်!... ပြောလိုက်ရရင် မကောင်းဘူး .. ဒီလောက်တောင် ခေါင်းမာရလား .. မင်း ..”

ဘယ်လို ပြေးလွှားရောက်လာပြီး တစ်ကိုယ်လုံးကို မိအောင် ဆွဲပွေ့ပစ်လိုက်သည် မသိ ။ ဂိတ ကလည်း သတိလစ်သွားတာ မဟုတ်ဘဲ သူ့အင်္ကျီရင်ဘတ်စကို ဆုပ်ကိုင်ထားလျက် .. မျက်နှာလေး မှနေသည် သိုက် ရဲ့မျက်နှာသည် ဘယ်လိုဒေါသတွေနဲ့ ဘာကြောင့် ဒီလောက် ထိ ခက်ထန်သလိုမောင်းနေသည် မသိဘဲ ...

“ဘွားဘွား .. ဦးဦးက မေမေ့ကို ဆူမှားလား ဟင် .. မေမေ့ရိုက်မလို့လား ..”

ဟင်!...

ကလေး မျက်နှာလေး ငယ်နေတာကို သတိထားမိမှ ဒေါ်အေး ပျာပျာသလဲ ခေါင်းခါဖြုတ်ပြီး ချောမောသလို ပြုံးကာ ...

“မဟုတ်ဘူး လူလေး .. အိပ်ရာထဲ ပြန်ဝိုပြီး ဆေးတိုက်မှာပဲ သားလေး မေမေက နေမကောင်းဘဲ ထွက်လာလို့ ဦး က စိတ်ဆိုးသွားတာ ..”

ယုံတာ မယုံတာ ထား .. ။

မား ရဲ့ မျက်နှာလေးကတော့ စိုးရိမ်ဟန်တွေနှင့် ညှိုးငယ်နေရိလျက် ။

အခန်း (၄၇)

ကားနှစ်စီး ခေါင်းချင်းဆိုင်လျက် ခြံဝမှာ ရပ်တန့်သွားခဲ့သည်။ နှစ်စီးစလုံး အနက်ရောင်နှင့် ပေးလ်ဂိုးလ် ဖော်ဒယ်မြင့် ကားတွေချည်း ဖြစ်ကာ ဘယ်သူတွေမှန်းလည်း မသိ ။

ခြံစောင့် ဦးရာမာ က တံခါးနားကို ရောက်သွားပေမယ့် သူ ရောက်လာတာက သိုက် အပြင်ထွက်ချိန်မှန်း သိလို့ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်တာ ဖြစ်၏။ သိုက် ကလည်း ထွက်လာပြီဖြစ်ကာ ခြံတံခါးဖွင့်လိုက်တာ နှင့် ကားသုံးစီးဆိုင်ကြတော့မည် ဖြစ်သည်။ ခြံဝကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်နှင့် သိုက် ကလည်း ကားနှစ်စီးကို မြင်သည်။

ဦးရာမာ တံခါးမဖွင့်သေးဘဲ သူ့အမိန့်ကို ပြန်စောင့်နေတာလည်း သိ၏။ ထိုစဉ် သူ့ကား ခြံနားနီးလာတာနှင့် ရှေ့ကားပေါ်တလူတွေ ကားပေါ်က အသီးသီး ဆင်းလာကြတာ မြင်လိုက်ရ၏။

ပါဂျရိုကားပေါ်က ဆင်းလာတာ ဘယ်သူမှန်း မသိသော အမျိုးသမီးကြီးနှစ်ယောက်ဖြစ်ကာ ဆင်ဖဲကားပေါ်က ဆင်းလာတဲ့ နှစ်ယောက်ကတော့ ဒေါ်မေညွန့် နဲ့ ချို ။

ခြံတံခါး ဖွင့်လိုက်သည့်အချိန်မှာ သိုက် ကလည်း ကားပေါ်က ဆင်းလျှောက်သွားခဲ့ပြီး ...

“ဒီအိမ်မှာ နာရေးလည်း မရှိဘူး .. အလှူလည်း မလုပ်ဘူး - အိမ်မှားလာကြတာ ဆိုရင် ..”

သိုက် က သူတို့ကို ပြန်သွားဖို့ လက်နဲ့ ညွှန်ပြ၏။ ဒေါ်မေညွန့် ကလည်း ဂရုမစိုက်သည့်ဟန်နှင့် လက်ပွေ့အိတ်ကို လက်တံတောင်တစ်ဖက်မှာ ချိတ်လျက် ဟန်ပါပါ လျှောက်လာကာ ...

“ငါတို့က အလှူအိမ် လိုက်ရှာနေတာ မဟုတ်တော့ အိမ်မှားစရာ အကြောင်း မရှိပါဘူး .. ဟိုဘက်က စဉ်သည်ကိုပဲ မင်း မေးရမှာ -

“ကျွန်မကလည်း ဂီတ ရှိနေတဲ့အိမ်ကို သေချာ စုံစမ်းပြီးမှ လာခဲ့တာပါ .. မမှားပါဘူး ..”

သိုက် က အမျိုးသမီးကြီးနဲ့ ဒေါ်မေညွန့် ကို မျက်လုံးတွေကြည့်လိုက်ပြီး ဘောင်းဘီခါးစပ်မှာ လက်ချိတ်ရင်း ...

“ကိစ္စက ..”

“ငါတို့ မင်းနဲ့ ဆွေးနွေးစရာ ရှိတယ် ..”

“ကျုပ်ဘက်က ဘာမှမရှိဘူး ..”

“ဒါဆိုရင် ဂီတ နဲ့ စကားပြောမယ် ..”

“ဒါလည်း တောင်းဆိုခွင့် မရှိဘူး .. အဲဒီတော့ ခင်ဗျားစိတ်ကူးတွေ အားလုံး ပျက်ပြီ .. ပြန်တော့ ..”

“ဒီမှာ ကိုနေသိုက် ..”

ချို က ဒေါ်မေညွန့် ရဲ့ ဘေးမှာ ယှဉ်တွဲရပ်လိုက်ပြီး သူမတို့ရဲ့ ကားဆီကို ပြန်ကြည့်၍ မေးဆတ်ပြကာ ...

“ရှင် စကားပြောတာ ကြည့်ပြောပါ .. ချို တို့က အခု ရှင်ရဲ့ အပေးအယူတွေနဲ့ အဆင်ပြေနေရတဲ့လူတွေ မဟုတ်တော့ဘူး ..”

သိုက် ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေမှာ အထင်မြင်သေးသော ရယ်မျှူးရိပ်တွေ ယှက်သမ်းသွား၏။

“ဒီမှာ ငါ့သားက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် ဖြစ်နေပြီ .. နောက်ထပ်

ဆိုက်နဲ့ ခြံလည်း ဝယ်ထားပြီးပြီ .. ပြောချင်တာက ငါ့မြေးလေးကို ငါတို့လက်ထဲ ပြန်ထည့်လိုက်ဖို့ပဲ ..”

“ဂီတ ကိုလည်း ရှင်စိတ်ကြိုက် စေလိုရာ စေနေနိုင်ပြီပဲ .. အခုက ချို တို့ ရှိခဲ့တဲ့ လူမှရေးကိစ္စတွေမပါဘဲ ပြောနေတာ.. ကလေးကို ဒီလို အမျိုးနဲ့ မထားနိုင်ဘူး ..”

ထိုစဉ် နောက်ထပ် ကားတစ်စီး ရောက်လာခဲ့၏။ ထိုကားသည် သည်း ခြံဝမှာပဲ ရပ်သွားခဲ့ပြီး ဆင်းလာခဲ့သူက အလင်္ကာ ဖြစ်လေသည်။

ထိုမျက်နှာကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ဒေါ်မေညွန့် မျက်နှာကြီး ညိုနောင်သွားကာ ချို မျက်နှာ ဖြုတ်ခနဲ ဖျော့ကျသွား၏။ ဒါပေမယ့် မျက်ချင်း ပြန်တင်းသွားကာ ...

“ဟွန်း ..”

ဆတ်ခနဲ မျက်နှာလှုပ်ပစ်၏။ ဒေါ်မေညွန့် စကားတွေ ပိုမို ကြမ်းတမ်းလာခဲ့ပြီး ...

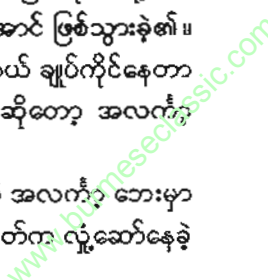
“သူများအိမ်မှာ အိမ်ဖော်လိုလို .. ဟိုဟာလိုလို .. ဒီဟာလိုလိုနဲ့ လိုမိန်းမလက်ထဲမှာ ကလေးက ဘာဖြစ်သွားမလဲ.. ငါ့မြေးရဲ့အနာဂတ်ကို အညွန့်ကျိုး မခံနိုင်ဘူး .. မရရအောင် ပြန်ခေါ်ရမှာပဲ ..”

ပြောနေရင်း မျက်လုံးတွေက အလင်္ကာ ဆီ ရောက်ပြန်သည်။ ကလည်း ထို့အတူပဲ ဖြစ်ကာ ...

အလင်္ကာ ကလည်း သူတို့နားကို လျှောက်လာပြီး သိုက် ရဲ့ဘေးသွားရပ်လိုက်တော့ ချို မျက်နှာ သွေးခုတ်မရအောင် ဖြစ်သွားခဲ့၏။

ဒီလူတစ်ယောက်တည်းက ငွေရှိတိုင်း ခြယ်လှယ် ချုပ်ကိုင်နေတာကို ခုချိန်ထိ ဒီလူမှ အကောင်းဆုံး ဖြစ်နေသည်ဆိုတော့ အလင်္ကာ သဘောထားကို ပို၍ နားလည်သွားခဲ့၏။

တကယ်တော့ ဒီနေ့ ဒီလိုဖြစ်လာတာတွေက အလင်္ကာ ဘေးမှာ ကို မြင်နေရသဖြင့် မခံရပ်နိုင်သော သဝန်တို့စိတ်က လှူဆော်နေခဲ့

တာ ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ခုက ကိုလေး၏ တောင်းဆိုချက် ။

ကလေးကို ခေါ်လျှင် အမေ ပါလာမှာပဲ ဖြစ်သည်။ ကလေးတို့ လည်း ပြန်လိုချင်ကာ အမေကိုလည်း ရမှ ဖြစ်မည်။ ဂီတ ကို ရမည်ဆို လျှင် သူ ဒီမှာပဲ အမြဲတမ်း နေသွားမည်ဟု ကတိပေး၏။

ကိုလေး ဒီတစ်ခါ ပြန်ရောက်လာတာ အရင်လို မဟုတ်ဘဲ တစ်ခုတစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲလာပြီဖြစ်ကာ မေမေကိုယ်တိုင်က သားကို လည်း ထပ်ပြီး ဆုံးရှုံးမခံနိုင်သလို အားကိုးနိုင်လောက်သည့် ငွေကြေး ဥစ္စာတွေကိုလည်း လက်လွတ်မခံနိုင်ပေ ။

ထို့ကြောင့် အခုက ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ရှိခဲ့ပါစေ ခုချိန်မှာ တော့ ဒီသားအမိကို ရဖို့အတွက် ပထမခြေလှမ်းအဖြစ် ကလေးကို အရင် တောင်းရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဂီတ ကသာ အရှက်သိက္ခာတွေကို ဘေးချိတ်ထားလိုက်နိုင်ပြီဆို လျှင် သူမကိုယ်တိုင် ဒီဘက်ကို ပြောင်းထွက်လာဖို့က လွယ်လွယ်လေး။
“ဟွန်း ..”

ကိုယ့်စိတ်ကူးတွေနဲ့ ကိုယ် ချို က အသံထွက် မှု၍ ပခုံးတွန့်ကာ-
“ဒီမိန်းမကလည်း ဘာလဲ .. ပြောတော့ဖြင့် ကလေးအတွက် - ကလေးနောင်ရေးနဲ့ .. ကလေးကို သူ ကြမ်းတိုက်နေရတဲ့ဘေးမှာ ထား တော့ ဘာတွေဖြစ်လာမှာလဲ ..”

“ခထ နေဦး ချို ..”
အလင်္ကာ က သိုက် ရဲ့ အေးဆေးတည်ငြိမ်နေသည့် မျက်နှာကို ငဲ့ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ပြန်လှည့်ကာ ...

“ဒီကိစ္စ ဖြစ်လာခဲ့တာလည်း မင်းတို့ကြောင့်ပဲ မို့လား .. ခုမှ ဘာလို့ ..”

သိုက် က သူ့ပခုံးကို ပုတ်လိုက်သဖြင့် အလင်္ကာ စကားရပ်သွား ၏။ ကြည့်လိုက်တော့ သိုက် က တစ်နေရာကို မေးဆတ်ပြနေလျှင်-

ဟင်!...

အလင်္ကာ မျက်နှာပျက်သွား၏။ ကားထဲမှာ မား ရှိနေသည်။ ချို ဆို ကားပေါ်ကဆင်းကာ သူ့ကားဆီ ချဉ်းကပ်သွားသည့် တော့ ကို ခြင်လိုက်ကာ ...

“ဟေ့လူ ..”

အခြေအနေတွေက ဟိုလူကနေ ဒီလူ အာရုံတွေများကာ ရှုပ်ရှုပ် ဆွေးထွေးတွေ ဖြစ်ကုန်၏။ အလင်္ကာ ဆင်းလာတာ တွေပေမယ့် ကားထဲမှာ မား ရှိနေခဲ့မှန်း ချို တို့ကလည်း မသိ ။

မား ရှိနေသားနဲ့ သူမတို့ကို မြင်တာတောင် ဆင်းမလာဘဲ နေနိုင် စိန်မည်လို့လည်း မထင်ခဲ့ရာ ...

“အလင်္ကာ!...”

ကိုလေးကို အလင်္ကာ ဘာလုပ်မလို့လဲဆိုသည့် အတွေးသာ ရှိခဲ့ ချက် ချို ကလည်း အလင်္ကာ နောက် လိုက်၏။ သိုက် က အားလုံးကို အေးဆေးကြည့်နေခဲ့သည့်အပြင် ဒီတိုင်း ရပ်ငေးနေဆဲရှိသည့် အမျိုး သမီးကြီးကို မျက်ခုံးပင့် မေးဆတ်ကြည့်ကာ ...

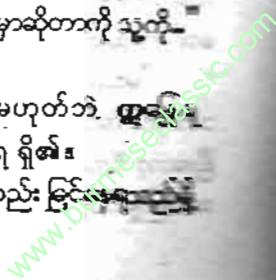
“ခင်ဗျားမှာရော ဘာတွေ ရှင်းစရာပါသေးလဲ .. ဂီတ ကို တွေ့ခွင့် မဟုတ်ပေမယ့် သူတို့လိုပဲ ပြောလို့ ရတယ် ..”

“အို .. အန်တီက ဒီလိုကိစ္စတွေ မဟုတ်ပါဘူးကွယ် .. ဂီတ က အကူအညီတောင်းထားလို့ စေတနာအပြည့်နဲ့ ကူညီနေတဲ့သူပါ - သူ ခင်ကာပူကို လိုက်ချင်တယ်ဆိုလို့ ဟိုတစ်ခေါက်ကလည်း ကူညီပေးခဲ့ တယ်.. သူ မလိုက်ဖြစ်ခဲ့ဘူး.. ခုတစ်ခေါက် သွားဖြစ်မှာဆိုတာကို သူတို့-”

“သူ လိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး ..”

အမျိုးသမီးကြီးက ဒေါ်မေညွန့် တို့လို မဟုတ်ဘဲ ဖြူဖြူ သလောက် မျက်နှာသွင်ပြင်ကလည်း ကျက်သရေ ရှိ၏။

ဂီတ နဲ့ ပတ်သက်သည့် အခြေအနေတွေကိုလည်း ခြင်...

သိုက် ရဲ့စကားကို စိတ်ဆိုးမပြခဲ့ပေ .. ထိုပြင် ဘာမှလည်း မေးမြန်းစပ်စုမနေဘဲ ခဏပဲ ငြိမ်သွားပြီး ခေါင်းညိတ်သည်။

“ပြီးရောလေ .. ဂီတ က မင်းရဲ့အလုပ်သမား ဖြစ်နေပြီဆိုတော့ မင်းမှာ ပြောဖို့ အခွင့်အရေး ရှိပါတယ် .. သူ့ကိုတော့ အန်တီကော်လာသွားတယ်လို့ ပြောပြပေးပါ ..”

ကားတစ်စီးကို ရှင်းထုတ်လိုက်နိုင်ပေမယ့် အလင်္ကာ နဲ့ ကျော့အခြေအနေက ဖြစ်သင့်တာထက် ပိုမို တင်းမာနေကြကာ ...

“မင်းက တော်တော် အပြောင်းအလဲမြန်ပြီး မျက်နှာလည်း ပြောင်းရဲတာပဲ အလင်္ကာ .. မင်းနဲ့ ငါ့ညီမကိုစွဲတွေ ခုတစ်လောကမှ ငါ သိတာ .. ဒါပေမယ့် စိတ်ဝင်စားစရာတော့ မရှိပါဘူး .. ဒါပေမယ့် အခုလို မင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတော့ စိတ်ဝင်စားဖို့ ရှိလာပြီ ..”

“ကျွန်တော်ကတော့ ကိုကျော် စကားတွေကို စိတ်မဝင်စားဘူး အခု ကျွန်တော်တို့ ပြောရမှာက မား ဂီတ ..”

“မား က ငါ့တူအရင်း ..”

“ကျွန်တော်က ဘာမှမတော်စပ်တဲ့သူပါ .. ဒါပေမယ့် ကလေးဆန္ဒအရ သူ မလိုက်ချင်တာကို ဇွတ်အတင်း မခေါ်ဖို့တော့ ပြောရမှာပဲ .. သူ့အမေက ကျွန်တော့်ကို အပ်ထားတာ ..”

“ကျွတ်!...”

ကျော် က ရှုံ့မဲ့သွားသည့်မျက်နှာနှင့် ကျွတ်ခနဲ နုတ်သပ်ကာ ကလေး ထိုင်နေသည့် ဘေးကမှန်ကို ပုတ်၍ ဆင်းခဲ့ဖို့ လက်ယပ်ခေါ်၏။ မား က အထဲကနေ ခေါင်းလေး တွင်တွင်ခါနေလေသည်။

“မား.. မားလေး .. တီတီချို လေ သားရဲ့ .. လာ - ဆင်းခဲ့ လာ - သားလေးအတွက် အိမ်မှာ ကစားစရာတွေ ဝယ်ထားတာ အများကြီးပဲ ပြီးတော့ ဒီကပြန်ရင် တီတီချို ရယ် .. လေးလေးကျော် ရယ် .. ဘွားရယ် သားကြိုက်တဲ့ အမေရိကန်ထမင်းကြော်နဲ့ ဘဲကင် ဝင်စားကြမယ် ..”

ချို က မုန်ကို ပုတ်၍ အားမလို အားမရ ပြောနေတာ -

“အလင်္ကာ .. တို့ကို တံခါးဖွင့်ပေးစမ်းပါ .. ခင်တို့ ကလေးတို့ ဘယ်လိုတွေ ခြိမ်းခြောက်ထားကြသလဲ .. ကလေးက ဒီလိုပုံစံမှ မထုတ်တာ ..”

“လျှောက်ပြောမနေနဲ့ ချို .. ကိုကြီး ဝင်ပါမလာခင် မင်းတို့ ငြိမ်ကြပါ .. တော်ကြာ အားလုံး ရှုပ်ကုန်လိမ့်မယ် .. ဒါ မှောက်မှ ဆွေးနွေးလည်း ရတယ် .. အိမ်ရှေ့မှာ ရုတ်ရုတ် ရုတ်ရုတ်နဲ့ မကောင်းပါဘူး ..”

“မကောင်းမုန်းသိရင် .. ကလေးကို အခု ကားပေါ်က ချထားလေ .. ချို တို့ ဆွဲခေါ်မသွားဘူး .. ကလေးနဲ့ စကားပြောမယ် .. ခင်တို့ ခြိမ်းခြောက်ထားလား မထားလား သိရရုံပဲ ..”

ထိုစဉ် သိုက် က အနားရောက်လာကာ ...

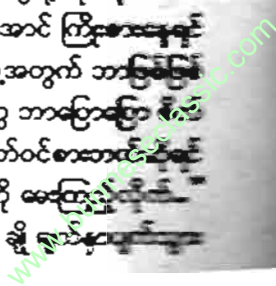
“မင်းတို့လိုလူတွေက ကလေး လာလုတယ်ဆိုတော့ အံ့ဩစရာပဲ ..”

ပြောရင်း မျက်လုံးက ကျော် ဆီ တန်းခနဲ ရောက်သွားသည်။ ကျော် ကလည်း ပြင်းထန်စွာရဲသော ခပ်ရိုင်းရိုင်း အကြည့်တို့နှင့် -

“မင်းတို့လိုလူတွေလို ခေါင်းစဉ်တပ်ချင်ရင် ခင်ဗျား ဘယ်လိုထုထဲဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိအောင် အရင်ကြိုးစားပါဦး .. မိန့်အတစ်ယောက်ကို လူတွေရှေ့မှာ အနိုင်မတိုက်နိုင်လို့ ကောက်ကျွတ်တဲ့နည်းသုံးပြီး ကျွန်ပြုထားတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလူမျိုးတွေရဲ့ လုပ်ရပ်လဲ -”

“အဲ့ဒါတွေ တွေးပြီး ငါ့ကို မင်း နားလည်အောင် ကြိုးစားနေရင် ရူးသွားလိမ့်မယ် .. ငါက ငါလုပ်ချင်တာ လုပ်ရဖို့အတွက် ဘာဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လိုနည်းပဲ သုံးရ သုံးရ .. ဒါကို ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော စားမဝင်စားဘူး .. ဂရုလည်း မစိုက်ဘူး .. မင်းက စိတ်ဝင်စားတာပဲ ဆိုတော့ မင်းနားမှာ ရှိနေတဲ့ သားအမိနှစ်ယောက်ကို မေးကြည့်လိုက် ..”

မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး မေးဆတ်ပြလိုက်တော့ ချို ကလေးနားမှာ ..

၏။ ပြီးတော့ မအေကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ကျော် ကလည်း ကိုယ့် လူတွေအကြောင်းကို မသိလို့ မဟုတ်ပေ ...။

သူ သိထားခဲ့တာတွေ အမှန်မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုလည်း တွေးမိခဲ့ ၏။ ဒါပေမယ့် ဒီအဖြစ်တွေထဲမှာ ဘယ်ဟာအမှန်လဲ သိရဖို့ထက် သူ အတွက် အရေးကြီးနေတာက ဂီတ ကို ပြန်ရဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။

သူ့အလုပ်က တစ်နေရာတည်းမှာ အခြေချ ရပ်တည်ပြီး သူ့ဌေး ကြီးလို့ နေလို့ မရပေ ...။

ဂီတ ကို ဝိုင်ဆိုင်နိုင်ပြီဆိုတာနှင့် သူမတို့ သားအမိကို ခေါ်ပြီး သူ ဒီက ထွက်သွားရဦးမည်။ အလုပ်အတွက် အဆင်ပြေသလို နေရမည့် သူ့ဘဝမှာ ဂီတ က သူ့အနားမှာ ရှိနေဖို့ အလိုအပ်ဆုံး ...။

သူမကို အရယူဖို့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ရောက်လာခဲ့တာ မဟုတ်သော် လည်း ခုတော့ သူမကို ရယူနိုင်ဖို့အတွက် ဘယ်လိုအခြေအနေနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ရင်ဆိုင်ဖို့ အဆင်သင့် ...။

“ဘယ်လိုလဲ .. မင်း မမေးရဘူးလား ...။ ဂီတ ဆိုတဲ့ မိန်းကလေး ငါ့ရင်ခွင်ထဲ ဘယ်လိုရောက်လာသလဲဆိုတာ သူတို့ ပြောနိုင်တယ် ...”

ရင်ခွင်ဆိုသည့်စကားကြောင့် ကျော် မျက်နှာ ရဲခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ “မင်း သူတို့ကို ဘာတွေပေးပြီး စည်းရုံးလာခဲ့သလဲ မသိပေမယ့် ငါ ပေးထားသလောက် မင်း မပေးနိုင်သေးပါဘူး... ဟုတ်တယ်မို့လား...”

ကျော် က အံ့ကြိတ်၏။ ပြီးတော့ ချို့ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်တာ စားမတတ် ဝါးမတတ် ...။

“မဟုတ်ဘူး ကိုလေး .. အဲဒါတွေက ချို့ နဲ့ အလင်္ကာ မင်္ဂလာကိစ္စ တွေကြောင့် ...”

“မပြောနဲ့”

အစ်ကိုတစ်ယောက်၏ မျက်နှာပြင်က ညီမရဲ့ သိက္ခာမဲ့စကားတွေ ကြောင့် နီရဲတက်လာ၏။ သို့က် က အသံထွက်အောင် ရယ်လျက် ...

“ကလေးရဲ့အမေကို ဘယ်လိုဘဝရောက်ရောက်က တွန်ဆူပစ်လိုက် ပြီးမှ ဒီကလေးရဲ့ အနာဂတ်အတွက်ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ ပြန်လာတယ်... မင်းနဲ့ မင်းရဲ့မိသားစုတွေ ရှက်တတ်ရင် လဲသေပစ်လိုက်လို့ ရတယ်...”

သို့က် က ပြောပြီး အလင်္ကာ ကို မေးဆတ်ပြကာ ... “ကလေးကို ခေါ်သွားလိုက်တော့ ..”

အလင်္ကာ က ခေါင်းညိတ်ကာ ကားထဲကို ပြန်ဝင်လျက် ကျော် က အလင်္ကာ ပခုံးအင်္ကျီစကို လှမ်းဆွဲလိုက်၏။ သို့က် က ထိုလက်ပေါ် ကနေ အုပ်ကိုင်လိုက်ကာ ...

“မင်း ငါ့အိမ်ရှေ့မှာ ပြဿနာရှာရင် နောင်တရသွားလိမ့်မယ်...”

ကျော် က အံ့တင်းတင်းကြိတ်ထားရင်း ပြန်လှည့်ကြည့်လျှင် သို့က် က သူ့လက်ကို ပြန်ရုတ်လိုက်ပြီး ...

“လွှတ်လိုက်ပါ ..”

“မင်း လက်ကို အရင်လွှတ်လိုက် အောင်မြင်ကျော် ..”

နာမည်ကို တစ်လုံးတစ်ဝ ခေါ်လိုက်သံက ခြိမ်းခြောက် ကြိမ်း မောင်းသံကဲ့သို့ ပြတ်ရှုနေ၏။ တော်က အလင်္ကာ လက်ကို လွှတ်လိုက် ပြီး သို့က် ဘက်ကို လှည့်၍ စူးစူးရဲရဲ ကြည့်သည်။

“နေသိုက် ..”

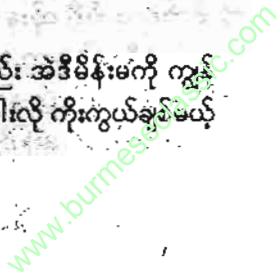
ရင်ဘတ်ချင်း ထိလုထိခင်အထိ ရှေ့ထပ်တိုးလိုက်သည့်ပြင် ဇက် နှာချင်း ထိမတတ် တိုး၍ ...

“ယောက်ျားချင်းဆိုတာ ခင်ဗျား သိမှာပါ ..”

“သိတာပေါ့ ..”

“ခင်ဗျား ခြေတော်တင်ခဲ့တယ်ဆိုရင်လည်း အဲဒီမိန်းမကို ကျွန် တော်က နှလုံးသားပလွင်ထက်မှာ လှပရားတစ်ပါးလို ကိုးကွယ်ချင်မယ့် သူ ..”

“အဲ ဒီ တော့ ..”

“ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် အေးဆေး ငြိမ်းချင်တယ် ..”

“မင်းကို ပြန်ပေးဖို့လား ..။ ဂီတ က အရမ်းလှတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ .. လက်နီးစုတ် တစ်စုတ်မှ မဟုတ်တာ ..”

“ခနသိုက် .. ခင်ဗျား!...”

“လိုတဲ့ဆုကို တောင်း ဆိုတိုင်း သမီးတော်ကို မတန်မရာ တောင်းတဲ့ သူတောင်းစားလို မလုပ်နဲ့လေ .. မင်းက သူတောင်းစား မဟုတ်သလို ငါကလည်း ဘုရင် မဟုတ်ဘူး ..”

“ခင်ဗျားက လူယုတ်မာပဲ ..”

“တံငါနားနီး တံငါပေါ့ ..”

ကျော် မျက်လုံးတွေက လူသတ်ချင်သည့် အရိပ်အယောင်တွေ စွန်းထင်းနေကာ အံကြိတ်ထီးသဖြင့် မေးရိုးနှစ်ဖက်က တင်းကား လှုပ်ခတ်နေ၏။

ပြီးတော့ လက်သီးနှစ်ဖက် ဆုပ်၍ မဲ့သည်။ အရာရာကို တစ်ကပြန်စလို့ မရနိုင်တော့သည့်အဖြစ်ကြောင့် ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲသွားခြင်းတွေကိုတော့ ဘာမှမတတ်နိုင် ..။ ဒါပေမယ့် ...

“မတန်မရာ ယူထားတာက ခင်ဗျားပဲ ခနသိုက် .. အဲဒါကြောင့် ထိုက်တန်သူလက်ထဲကို ခင်ဗျား ပြန်ထည့်ပေးရမှာ .. မမကို ခင်ဗျား လက်ထဲကနေ ကျွန်တော် ရအောင် ပြန်ယူမယ် ..”

ပြုံးနေသည့် မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး ကြိမ်းဝါးနေရတာ လဲအိတ်ကြီးကို စိတ်ရှိလက်ရှိ ထိုးနှက်နေရတာနှင့် တူ၏။

“အဲ့ဒီအပြုံးတွေ ခင်ဗျား ကြာကြာ မပြုံးနိုင်တော့အောင် ကျွန်ုပ်လုပ်ပြမယ် .. ကြည့်နေ ..”

နောက်ထပ် အံကြိတ် ကြိမ်းဝါးရင်းဖြင့် ..။

အခန်း (၄၈)

“ဒီတော့ ဖုန်းထပ်ဆက်ပြီး ဘာပြောသွားသလဲ .. ပြောပါဦး ..”

“အဲဒါတွေပဲ ထပ်ပြောတာ မေမေ .. မအေရဲ့ စီးပွားရေးနဲ့ အလုပ်အကိုင်အခြေအနေကို ထောက်ပြပြီး ကလေးကို သူတို့ ရအောင် ပြန်ခေါ်မယ်တဲ့ ..။ ရှေ့နေနဲ့ သေချာ စီစဉ်နေကြပြီ ..”

“အင်း ..”

ဒေါ်အေးပွင့် စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်သွားမိသည်။ မဆိုင်သလို နေတတ်ရင် အနေသာကြီးပါ ..။ ဒါပေမယ့် မဆိုင်သလို ဘယ်လိုမှ နေလို့ မရခဲ့တာက ဂီတ မျက်နှာလေးကို စတွေ့လိုက်တည်းကပါ ..။

ဘယ်လို ရှေ့စက်တွေလဲ ..။

“မေမေ ..”

“ဟင် ..”

“ကျော် ဆိုတဲ့လူက မမကို လိုချင်လို့ လုပ်နေတာ .. ကလေးကိစ္စက အကြောင်းပြနေတာ သက်သက်ပဲ ..”

“အေးလေ .. ဒါက အသိသာကြီးပဲ ..”

အနားကလူတွေ ပြောနေကြတာ သူမနဲ့ မဆိုင်သလို ဂီတ က ရှိုးကော့စ်ကြီးပေါ်က ပန်းပုရုပ်တွေ -- ကြေးသွန်းရုပ်တွေကို သေချာ တိုက်ခွက် သန့်စင်နေ၏။

ဒေါ်အေးပွင့် က ဂီတ ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ...
“သမီးကို မေးရဦးမယ် -- ဒီမှာ ခဏ လာထိုင်ပါလား ..”
“ရှင် .. ဟုတ်ကဲ့ ..”

မိုးပြာရောင် ရိုးရိုးလေး ဝတ်ထားပေမယ့် ဂီတ က ဘယ်အချိန် ကြည့်ကြည့် လှနေ၏။ ကော့ထင်းနေသည့် နှာတံလေးနှင့် နီမြန်းဖူးသည့် နှုတ်ခမ်းလေးတွေက သူမရဲ့မျက်နှာလေးပေါ်က အလှအပတို့ကို ပို၍ ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်တင်းပေးထားသည်။

ပြီးတော့ တည်ငြိမ်စွာ စိုက်ကြည့်လိုက်တိုင်း အရောင်လက်နေ သလို ညှို့အားကောင်းသည့် သူမရဲ့ မျက်ဝန်းတွေ ...

ညှို့ငင်ခြင်းဆိုတာ ဖန်တီးခြင်းမည်ပေမယ့် သူမရဲ့ မျက်လုံးတွေက ဖန်တီးယူဖို့မလိုဘဲ ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရှိတာ ဖြစ်၏။

ထိုမျက်နှာလေးကို အလင်္ကာ က ငေးစိုက်နေခဲ့၏။ ဒေါ်အေးပွင့် က သားဖြစ်သူကို မသိမသာ ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ဂီတ ဘက်ကို ပြန်လှည့် ချိ ...

“အခု သမီးယောက်ျားတွေဘက်က ဘာတွေ ပြင်ဆင်နေကြတယ် ဆိုတာ သမီး သိတယ်ဖို့လား ..”

“ဟုတ်ကဲ့ ..”

“ဖြစ်နိုင်ချေကတော့ အမျိုးမျိုး ထွက်မှာပဲ .. ဒါပေမယ့် တစ်ဖက် က တိုင်ပြီဆိုရင်တော့ အမှားအမှန် အဖြေက နောက်မှ ထွက်မှာ -- ရင်ဆိုင်ကြရမှာက အရင် ..”

“သားလေးကို သူတို့လက်ထဲ ဂီတ ဘယ်တော့မှ မထည့်ဘူး အန်တီ .. ရွှေထွက်မယ်ဆိုရင် ‘ဘနဖူး သိုက်တူးမယ်လူတွေ’ .. ဂီတ

ဘဝနဲ့ရင်းပြီး သိခဲ့ရဦးပြီ .. သူတို့ဆီက အသံတွေကို စိတ်လည်း မဝင် စားဘူး .. စဉ်းစားဖို့လည်း မလိုဘူး .. အန်တီတို့ ဂီတ အတွက် စိတ် ပူပေးကြတာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် .. ဒါပေမယ့် ..”

“နေဦး သမီး .. အန်တီ မေးစရာရှိတယ်ဆိုတာ အဲဒါ မဟုတ်ဘူး ပြောရမယ်ဆိုရင် ခုနလိုပေါ့ကွယ် .. အမှုဖြစ်ကြပြီဆိုရင်တော့ ရင်ဆိုင် ရမှာပဲလေ .. သမီးမှာလည်း သူတို့ ထောက်ပြနိုင်တဲ့ ချို့ယွင်းချက်တွေ ရှိနေတာ အမှန်ပဲ .. ကလေးကို အုပ်ထိန်းခွင့်အတိုင်း ပြိုင်လှနေကြမယ် ဆိုရင် သမီး နိုင်ဖို့ မသေချာဘူး ..”

ဂီတ မျက်ဝန်းလေးတွေ လက်ခနဲ ဝင့်တက်လာ၏။ ကိုယ့်သား ဆိုသည့် မာနနှင့် အရွံ့မပေးနိုင်သော ရလိုမှုတွေ ဖြစ်၏။

သို့သော် သူမမှာ ချေပစရာစကား မရှိ ...

“ကိုယ်မွေးထားတဲ့သား ဆိုတာ မှန်တယ် .. ဒီတစ်ခုတည်းနဲ့ ဥပဒေတောင်မှာ အကျုံးဝင်မှာ မဟုတ်ဘူး .. အခုက သွေးသားနီးစပ်တဲ့ ချင်း နှိုင်းယှဉ်မှာ မဟုတ်ဘူးလေ .. ကလေးကို စောင့်ရှောက်ခွင့်အတွက် ယှဉ်ပြိုင်ရမှာ ..”

“ဟုတ်တယ် မမ .. မမရဲ့သားပေမယ့် သူတို့ကလည်း ရင်းမြစ် နေတယ် .. မမရဲ့ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ထောက်ပြမယ်ဆိုရင် မြေပွင်း ကြ .. ရင်ဆိုင်ကြနဲ့ ရှည်လျားရှုပ်ထွေးကုန်မှာက သေချာပေမယ့် -- တိုက် နိုင်ဖို့ မသေချာဘူး ..”

“အဲဒီတော့ သူတို့ဘက်က နိုင်ချေတွေ ရှိတယ်ပေါ့ ..”

အလင်္ကာ က မပြောတော့ဘဲ ဒေါ်အေးပွင့် ကို လှည့်ကြည့်ကာ ဒေါ်အေးပွင့် က ခေါင်းခါပြကာ ...

“ဖြစ်နိုင်ချေတွေ ခန့်မှန်းနေရင်တော့ အမျိုးမျိုး ထွက်မှာပဲ .. အန်တီ ပြောခဲ့သားပဲ .. ဒါပေမယ့် သူတို့ဘက်က လိုချင်တဲ့ ဖြစ်နိုင်ချေ ကတော့ ကလေး မဟုတ်ဘူး သမီး .. လူကြီးကို လိုချင်နေတာ ..”

ဂီတ မျက်စိတန်းလေးတွေ ကုတ်ကျသွားသည်။ ဒီလိုအသံတွေကို သူမ မကြားချင်တော့ပေ ။ ကျော် အနေနဲ့ ခုလောက်ထိ ရဲရဲတင်းတင်း ရှေ့ဆက်လာခဲ့မယ်လို့ မထင်ခဲ့သလို ဒီလောက် ရဲကင်းလွန်းတာကိုလည်း ရွံမိသည်။

ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ စုဆောင်းထားတာလေးတွေကို ပိုက်ပြီး သူတို့မိသားစုထဲကို နောက်တစ်ခေါက် ပြန်သွားခဲ့တာကိုတောင် သားလူပျိုရှိနေသေးတာကို မျှော်လင့်ပြီး သွားခဲ့သလိုလို့ ။

မကြားတကြား ပြောသည် ။ မကြားကြားအောင် ပြောခဲ့သည်။ ကိုယ်ထားခဲ့တဲ့ စေတနာတွေ .. ပြီးတော့ သားလေးကိုယ်ဝန်ကို ပုတ်ခတ် ငြင်းပယ်ခံခဲ့ရသဖြင့် ဒါကို သက်သေပြချင်ခဲ့တဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ အမှန်တရားတွေ ။

အားလုံးကို ဘာမှ အဆောင်းမမြင် ။ ဘာကိုမှလည်း အသိအမှတ်မပြုခဲ့ ။

စားစရာရှိနေသေးတော့ ဟုတ်သလို သိသလိုလိုနဲ့ စားသောက်ဝါးမျိုနေခဲ့တာ အကောင်း ။

ဂီတ မှာ ဘာမှမရှိတော့တဲ့နေ့ဟာ 'ဒီမိန်းမ မိန်းမရွှင်သာသာ' ။

"သမီး မငိုနဲ့လေ .. ဒါက ငိုရမယ့်အချိန် မဟုတ်ဘူး .. သမီး ပြတ်ပြတ်သားသား ဆုံးဖြတ်ရတော့မှာ .."

မျက်ရည်က မျက်ဝန်းအိမ်ထဲမှာပဲ ပြည့်ပြည့် စုဝေးနေတာပါ ။ ဒါပေမယ့် ဒေါ်အေးပွင့် က မြင်နေကာ ...

"သမီးက သိုက် ကိုလည်း မနိုင်လို့ အရူးပေးနေခဲ့ရတာလေ ။ ဒေါ်မေညွန့် တို့ အကျင့်မကောင်းတာကိုလည်း သိပြီးပြီ .. ဒါပေမယ့် အောင်မြင်ကျော် ကတော့ .."

"အတူတူပဲ အန်တီ.. အောင်မြင်ကျော် ဖြစ်ဖြစ်.. ဘယ်ယောက်ျားဖြစ်ဖြစ် .. ဒေါ်မေညွန့် ဖြစ်ဖြစ် .. တခြား ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် .. ဂီတ

ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်မခံဘူး ။ ဘယ်သူ ဘယ်လောက်ကောင်းတယ်ဆိုတာ ခယ်ယုံတော့ဘူး .."

မျက်ရည်စက်တွေက ပါးပြင်တစ်ဆုံးထိ ဖြတ်လျှောက်ခွင့် မရဘဲ ဂီတ ခေါင်းခါလိုက်သည်မှာ ခုန်ချ လွင့်စင်ကုန်လေသည်။

"ဒီအတွက် ဦးနေကန်ခြောက်ခံပြီး စဉ်းစားမနေပါနဲ့ အန်တီ .."

ဂီတ ပါးပြင်ကို လက်ခုံနဲ့ ကပ်ပွတ်ပစ်ရင်း ...

"ဘယ်ထိ တက်ရတက်ရ ဂီတ ရင်ဆိုင်မယ် .. သားကို ဘယ်သူမှ ပေးဘူး .."

ဒေါ်အေးပွင့် က ခေါင်းခါရင်း သက်ပြင်းချသည်။

"ရင်ဆိုင်ဖို့ဆိုတာ ငွေရှိမှ ဖြစ်တာ သမီး ။ သမီးဘက်မှာ အင်အားရှိဘူး .. အန်တီ တစ်ခု ထောက်ပြမယ် ။ အဲဒါကို သမီး စဉ်းစားကြည့်-တတ်ပြီလား .."

ဒေါ်အေးပွင့် က အလင်္ကာ ကို လှည့်ကြည့်၍ တစ်ခုခု ပြောတော့မလို့ ပြင်ပြီးမှ ဂီတ ဘက်ကို ပြန်လှည့်ကာ ...

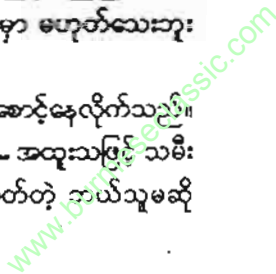
"သမီး ခုနေ ပြည့်စုံတောင့်တင်းတဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်းတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်လိုက်ရင် ရှစ်ဆယ်ရာနှုန်းက အကောင်းဆုံးဘက်မှာ ရှိလိမ့်မယ် .."

ဒါကိုပဲ ခါးခါးသီး ခေါင်းခါနေတာကို မေမေ ဘာလို့ ထပ်ပြောတာလဲ ။

အလင်္ကာ ကလည်း မိခင်ဖြစ်သူကို နားလည်စွာ ကြည့်နေ၏ ။ တကတော့ ဒေါ်အေးပွင့် စကား ဒီမှာတင် ပြီးမှာ မဟုတ်သေးဘူး ဆိုတာ ခံစားမိနေ၏။

ယုံကြောင့် ဘာဆက်ပြောလာမလဲဆိုတာကို စောင့်နေလိုက်သည်။

"မိန်းမသားတစ်ယောက် ဒုက္ခရောက်နေရင် ။ အထူးသဖြင့် သမီးဆို မိန်းကလေးမျိုးက အားကိုးမနေရင် စာနာတတ်တဲ့ ဘယ်သူမဆို

ကူညီချင်မှာပဲ .. အန်တီလည်း ဒီတိုင်း ကြည့်မနေနိုင်ဘူး .. ဒါကြောင့်
အန်တီ ကူညီနိုင်တာ ရှိတယ် .. သမီး လက်ခံနိုင်တယ်ဆိုရင်
သား အလင်္ကာ နဲ့ လက်ထပ်လိုက်ပါ ..”

“ရှင်!...”

အလင်္ကာ အံ့သြကာ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် မအေး ကို
ဂီတ က ဒေါ်အေးပွင့် ကို ကြည့်နေရင်း နောက်ထပ် အသံ တော်တော်
မထွက်ခဲ့ဘဲ ...

“အန်တီ ..”

“ဒီလို သမီး ..”

“ထားလိုက်ပါတော့ အန်တီ .. ဂီတ က သူဌေးတစ်ယောက်
မယ်ဆိုတိုင်း ..”

“သမီး အဲဒီလို မဟုတ်တာ အန်တီ သိတာပေါ့ .. သိလိုက်တာ
ဒီစကား ပြောရတာ .. သမီးစိတ်ကို အလေးထားတဲ့သူမို့လို့ အန်တီ
ပြောတာကို နားထောင် .. အထင်မလွဲနဲ့ ခေါင်းထဲ နည်းနည်းထည့်
စဉ်းစားပေးရင် ရပြီ ..”

ဒေါ်အေးပွင့် က ဤသို့ အစချီ၍ အလင်္ကာ ကို လှည့်ကြည့်

“သားလည်း ကူညီချင်မှာပဲဆိုတာ အန်တီ သိတယ် .. ဒီအတွက်
အတွက်လို့ ပြောပြရင် သိုက် ကလည်း လက်ခံမှာပါ ..၊ ကလေး
သမီး ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရဖို့အတွက် လူသိရှင်ကြား လက်ထပ်လိုက်ပါ .. ဒါ
လိုအပ်ချက်တစ်ခုအတွက် ညှိနှိုင်းနားလည်ပြီး ဖြစ်မြောက်စေခဲ့တဲ့
တာ တို့တွေ သိကြဖို့ပဲ လိုတာ ..”

“ဂီတ အတွက် မလိုဘူး အန်တီ .. အန်တီစေတနာကို လေးစား
ပါတယ်.. ဂီတ ဘဝက ခုလည်း ဒဏ်ရာမလွဲနဲ့ ဖြစ်နေပါပြီ .. နောက်
ထပ် အဲဒီကိစ္စတွေနဲ့ ထပ်ပြီး ထိခိုက်ရဦးမယ်ဆိုရင် ..”

ဂီတ ပြောနေရင်း ခေါင်းတွင်တွင်ခါပစ်သည်။ ပြီးတော့ -

“နည်းလမ်းမရှိတော့ဘူးဆိုတာ မဟုတ်ဘူး - တစ်ခုခုပင် တစ်ခု
တော့ ရှိလာမှာပါ - ဂီတ အတွက် ဘယ်သူမှ စွန့်လွှတ်နေရင်မသိ
မလိုပါဘူး.. နောက်ဆုံးနည်းလမ်း မရှိတော့ရင်တောင် အဲဒီနည်းနဲ့
ပြဿနာကို မဖြေရှင်းဘူး ..”

ပြောပြီးတာနှင့် နေရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။ ကိုယ့်စိတ်ကို ညိတ်
သလို ပင့်သက်တစ်ဝကြီး ရှိက်ပြီး လှည့်ထွက်သွားလျှင် တွေ့ရုံ
ဆံ့နွယ်ဖျားတို့က ခါးစပ်လေးအောက်မှာ လွန်စနဲ့ ဝေ့ထွက်သွား၏။

သူမ ထွက်သွားတာကို လိုက်ငေးကြည့်နေပြီးမှ အလင်္ကာ
လိုက်ထရပ်ကာ ...

“ကျွန်တော် စကားနည်းနည်းလောက် သွားပြောမယ် နော်
မေမေ ..”

ခွင့်တောင်းပေမယ့် ခေါင်းညိတ်တာကို မစောင့်ဘဲ ထွက်လိုက်
လာခဲ့၏။ ဒေါ်အေးပွင့် သက်ပြင်းချ၏။

အခန်း (၄၉)

“တို့ မလိုက်ဘူးလို့ ပြောခဲ့ပြီးပြီပဲ အလင်္ကာ ..”
အိမ်ပေါ်ထပ်က ဆင်းလာခဲ့သည့် သိုက် ရဲ့ခြေတစ်လှမ်းက အပေါ်
လှေကားထစ်သို့ အသာလေး ပြန်ဆုတ်သွား၏။ အလင်္ကာ အသံထဲ
အလွန်အမင်း နူးညံ့နေကာ စကားလုံးတိုင်းက တောင်းပန်ခယမှုတွေ
နှင့် ...

“မေမေ ပြောတဲ့နည်းကို မမ လက်မခံနိုင်မှန်း သိပါတယ် -
မေမေကလည်း မမက လက်မခံလောက်ဘူးလို့ အစတည်းက တွက်
ထားတဲ့ပုံပါ .. ဒါပေမယ့် မမရယ် ..”

“တော်တော့ အလင်္ကာ ..”

ရှေ့ဆက်မသွားတော့ဘဲ ဂီတ နေရာမှာပဲ ရပ်ပစ်လိုက်သည်။
လူကြီးရှေ့မှာ ဟန်ဆောင်မျိုးသိပ်နေခဲ့ရတာတွေက ဒီနားရောက်မှ
မျက်နှာပြင်လေးတစ်ခုလုံးကို နီမြန်းနေစေကာ ...

“အန်တီက တို့အတွက် ဘယ်လိုကူညီနိုင်မလဲဆိုတာ စဉ်းစား
သူ့သားတစ်ယောက်လုံးကို လိုအပ်သော ပစ္စည်းတစ်ခုလို့ ငါ့လက်ထဲ
ခဏတစ်ဖြုတ် ထည့်ပေးလိုက်တာ ငါ ကျေးဇူးတင်တယ် ..”

ဂီတ အလင်္ကာ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း ...

“မေမေ ကူညီစေချင်ရင် ကူညီပါမယ်ဆိုတဲ့ နာခံမှုမျိုးနဲ့ မင်း
နုနုကလိုပဲ အန်တီဘေးမှာ ထိုင်ကျန်ခဲ့လိုက်ဖို့ ကောင်းတာ အလင်္ကာ..
ဒါဆိုရင် အန်တီ စွန့်စားပြောလိုက်တဲ့ စေတနာတွေကိုရော မင်းကိုပါ
ငါ ကျေးဇူးတင်နေမိမှာ ..”

“ကျွန်တော်က မမ ကျေးဇူးတင်တာကို ရယူဖို့ ကြိုးစားနေတာ
ဟုတ်ပါဘူး ..”

“ဒါဆို ဘာကို ရယူချင်တာလဲ ..”

အလင်္ကာ ရုတ်တရက် တိတ်ကျသွား၏။ ငြီးမှ ...

“ကျွန်တော် ..”

“ငါ့ကိုလား .. ပြောပါ .. မင်း ဘာပြောချင်တာလဲ ..”

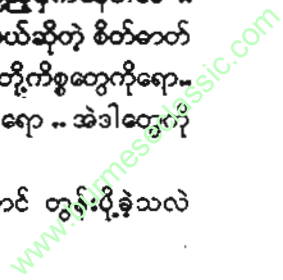
ဂီတ အားမလိုအားမရ လေသံနှင့် အံကြိတ်၍ ...

“ကိုယ့်အစ်ကိုရဲ့မိန်းမကို မတ်က ကြံတယ် .. မင်းကတော့ မင်း
ကျွေးလွန်ပေါင်းသင်းခဲ့တဲ့ ချစ်သူရဲ့ ယောက်မကို စိတ်ကူးနေတယ် ..
မင်းနဲ့ ကျော် ရဲ့ စေတနာမေတ္တာဆိုတာတွေက ဘာလဲ .. ဘာအတွက်
ဒီလောက်တောင် ကူညီချင်နေကြတာလဲ .. မင်းတို့ရဲ့အမြင်မှာ ငါတ
အယ်လောက်တောင် စုတ်ပြတ်နိမ့်ကျတဲ့မိန်းမ ဖြစ်နေသလဲ -”

“မမ ..”

“ဒီမှာ အလင်္ကာ .. ချို့ဆိုတဲ့မိန်းကလေး ဘယ်လိုကာရိုက်တာပဲ
ရှိရဲ့ .. မင်းဘက်မှာ ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေနဲ့ ပြည့်နက်နေပါစေ ..
ကိုယ်နဲ့ လွန်ကျူးခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးကို တာဝန်ယူရမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်
မင်းမှာ ရှိသင့်တယ် .. ဒါပေမယ့် ချို့ ကိုရော .. မင်းတို့ကိစ္စတွေကိုရော..
ဆိုက် ဆိုတဲ့လူနဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့အဖြစ်တွေကြောင့်ရော .. အဲဒါတွေကို
ငါ ဘာမှ စိတ်မဝင်စားဘဲ နေခဲ့တာ ..”

“ဒါတွေက မမကို ဘယ်လိုဒုက္ခရောက်အောင် တွန်းဖို့နဲ့သလဲ

ဆိုတဲ့ လက်တွေ့အဖြစ်ကြီးက သက်သေ ခိုင်မာနေတာ ..”

“ခြောက် ..”

“မေမေတို့ကလည်း လူယုတ်မာတွေ မဟုတ်ပါဘူး .. ကိုယ့်မိဘကို နားလည်လို့ မေမေစကားကို ကျွန်တော် နားထောင်ခဲ့တာပါ ..”

“ချို၊ စိတ်ဓာတ်ကို သိလိုက်ရလို့ နောက်ဆုတ်ခဲ့တယ်ဆိုတော့ မင်း သူများသားသမီးကို ဖော်ကားပြီးမှ သိလိုက်တာပေါ့ .. အစကတော့ ဘာမှ မစဉ်းစားဘဲနဲ့ ..”

“မမ ..”

“မိဘက မိဘအလုပ်ကို လုပ်တာ မှန်တယ် .. ဒါပေမယ့် မင်းကတော့ လူယုတ်မာမည်တယ် အလင်္ကာ ..”

ဂီတ က ပြောချင်သလို ပြောချလိုက်ပြီးမှ ကိုယ့်စိတ်ကို လျှော့သင့်မှန်း တွေးမိကာ ...

“ဒီမိန်းမကြီးက စေတနာ ဖော်ကားလိုက်တာဆိုပြီး မင်း ကူညီသင့်တယ်ထင်ထားတဲ့ လူစာရင်းက ငါ့ကို ထုတ်ပစ်လိုက်ပါ .. ဂီတဆိုတဲ့မိန်းမက ပေးတိုင်း မယူတတ်ဘူး ..”

“မမ နေပါဦး ..”

ဂီတ က ရှေ့ဆက်ဖို့ ပြင်သည်။

အလင်္ကာ က ဘေးကနေ တားဆီးရင်း ခြေလှမ်းအတိုင်း လိုက်

ပြီး ..

“ပြောလက်စနဲ့ မမ အစွမ်းကုန် ဒေါသထွက်လို့ရအောင် ကျွန်တော် ပြောချင်တဲ့ အဓိကကို ပြောပါရစေ ..”

မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်အောင် အလင်္ကာ က မျက်နှာရှေ့မှာ ခြေလှမ်းရွှေနေလိုက်ပြီး ...

“စေတနာ မေတ္တာဆိုတာ ဟိုလူ့ကို ထားလိုက်ပါ .. ဒီလူက ထားသင့်ပါတယ်ဆိုတာမျိုး လုပ်လို့ မရပါဘူး .. မမ ပြောသလို ကျွန်တော်

ချို အပေါ်မှာ လူယုတ်မာမည်သွားတယ်ဆိုရင်တောင် မေမေတို့ကတော့ နာသန့်သန့် ကူညီချင်တာပါ .. မမအကြောင်းတွေ ချိုနဲ့ တွေး

ကြားနေခဲ့ရတယ် .. မမ သားလေးကို ကျွန်တော်ပေါင်ထဲမှာ သိပ်ခဲ့ဖူးတယ် .. အဲဒီအချိန်တွေမှာတည်းက မမက တွန့်ဆော်

ပြီးထဲမှာ သနားစရာ မိန်းမတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ နေရာယူခဲ့တာ .. သနားတာကို မကြိုက်သည့်မိန်းမမှန်း သိပေမယ့် ဒါက သူ့စိတ်

မှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့အတိုင်း မုသားမပါ .. “အဲဒီမိန်းမက တကယ့်တုံး သိလား.. ကိုယ့်ဘာသာ ယောက်ျား

ဆိုက်ရင် သားတွေ သမီးတွေ မွေးထားတာနဲ့ မိသားစုဘဝဆိုတာ လာမှာပဲ .. အဲဒါကို အိမ်မှာလာပြီး မိသားစုဘဝနဲ့ နွေးနွေးထွေးထွေး

ချင်လို့တဲ့ ..” “မေမေက သူ့ကို အရမ်းမုန်းတာ.. သူနဲ့လက်ထပ်မှ ကိုကို သေခဲ့တာလေ ..”

“ကလေးကတော့ ကိုကိုနဲ့ တစ်ထေရာတည်း တူနေတာနဲ့ မေမေလက်ခံခဲ့တာ .. ပြီးတော့ သူပါလာတဲ့ငွေတွေက အများကြီးပဲ ..

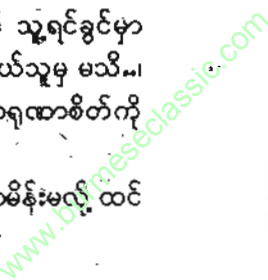
သူနဲ့ .. ကိုယ့်စရိတ် ကိုယ်စားပြီး အလုပ်အကျွေးပြုပါရစေဆိုတာ .. သူက ပုတ်ချမှာလဲ .. မေမေကတော့ ပြောတယ် .. ငါ့သားအငယ်

ချိန်နေတာ ..” တဲ့ ..။ “ချိုနဲ့ တွေ့တိုင်း တစ်ကြောင်းနဲ့မဟုတ် တစ်ကြောင်းနဲ့ ပါလာပြီ

ဂီတ အကြောင်းပဲ ဖြစ်နေတတ်၏။ “ချို ကတော့ အတင်းအဖျင်း ပြောနေတာပေမယ့် သူ့ရင်ခွင်မှာ

ကပ်နေတာက ကရုဏာစိတ်တွေပဲ ဖြစ်နေခဲ့တာ ဘယ်သူမှ မသိ..။ ခုလည်း ဂီတ မျက်နှာပေါ်မှာ သူ့ရင်ထဲက ကရုဏာစိတ်ကို

လည်သွားခဲ့ပုံ အလျဉ်းမရှိခဲ့ဘဲ .. “နားလည်ပြီ .. ဒီနေ့ကစပြီး သူများက သနားစရာမိန်းမလို့ ထင်

မြင်လာအောင် မနေမိဖို့ ငါ ကြိုးစားမယ် ..”

“မမ .. မမကို ကျွန်တော် ဟန်ဆောင်လက်ထပ်တာ မဟုတ်ဘဲ တကယ်တာဝန်ယူပြီး တကယ် စောင့်ရှောက်ပေးချင်တာ ..”

“ဘာ!... ဘာပြောတယ် ..”

“အားနည်းတဲ့ဘက်က ရပ်တည်ပေးချင်တဲ့ စေတနာနဲ့ပါ ..”

“မင်း ငါ ဒီလောက် ပြောနေတာတောင် ထပ်ပြောရသေးတာနော် .. မင်းကို ငါ သိပ်အံ့ဩတယ် အလင်္ကာ ..”

“မမ ရင်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ ကြေကွဲဝမ်းနည်းမှုတွေ .. နာကြည်မှုတီးမှုတွေ .. အဲဒါတွေကြောင့် ဖြစ်နေတဲ့ မာနတွေနဲ့ မမ အရမ်းပင်ပန်းနေပါပြီ .. စိတ်ကို နည်းနည်းလေး လျှော့လိုက်ပါ မမရယ် ..”

“တောက်!...”

“မမကို ကျွန်တော် ချစ်ရေးဆိုနေတာ မဟုတ်ပါဘူး .. မမ လှည့်လင့်ခဲရ .. ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာတွေနဲ့ .. စု ထပ်ပြီး ကလေးနဲ့ပါ ခွဲရဦးမယ် .. မမ ဘယ်လိုမှ ခံစားနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး.. အဲဒါတွေအတွက် ကျွန်တော် ..”

“ငါ့အတွက် ဘာမှမလိုဘူး.. အထူးသဖြင့် ယောက်ျားတစ်ယောက် ယောက်ဆီက ရွံစရာကောင်းတဲ့ ပုံရိုးကူညီမှုတွေ ငါ့အတွက် မလိုဘူး .. ငါ မျှော်လင့် တောင့်တခဲ့တာတွေထဲမှာလည်း မင်း ပေးချင်နေတာတွေ မပါဘူး .. အဲဒီတော့ ..”

ဂီတ က သူ့မျက်နှာကို မျက်လုံးချင်းဆုံအောင် ကြည့်နေပြီး ..

“အန်တီကို ချွန်လုပ်ပြီး ပြောရရင် မင်း နောက်ထပ် ဒီလိုအတိုင်း အညီတွေ ပေးချင်နေသေးရင် အဲဒါတွေ ငါတို့ မပြောမိအောင် ငါ ငါ့ရှေ့ကို ဘယ်တော့မှ မလာနဲ့ ..”

ဂီတ သူ့ရှေ့ကနေ ထွက်ခွာသွားသည်နှင့် အလင်္ကာ မျက်နှာ တစ်လုံးက စိတ်ပျက်အားလျှော့ခြင်းများကြောင့် ညိုမှောင်သွားခဲ့၏။

မိသားစုမေတ္တာကိုမှ ရူးသွပ်နေခဲ့သည့် မိန်းမတစ်ယောက်၏ နှုတ်

သားထဲမှာ နောက်ထပ် တစ်စုံတစ်ရာသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာအတွက် ဘာကြောင့် နေရာမရှိရတာလဲ ..။

သူကရော ဂီတ ဆိုသည့် မိန်းမတစ်ယောက်ကိုမှ မြင်မြင်ချင်း ကြင်နာချင်တာတွေ .. သနားကရုဏာစိတ်တွေ ဘာကြောင့် ဗုန်းပေါလအော ထဖြစ်လာခဲ့တာလဲ ..။

ကလေးနဲ့ သူမကို ယှဉ်တွဲ သိမြင်လိုက်ရသည့်နောက်မှာ သူ့ရဲ့ အချိန်တိုင်းက သူမ ဒီလောက်ထိ နစ်နာခဲ့သည် ..။ သူမ ဒီလောက်ထိ ဖြူစင်ခဲ့သည် ..။

ပြီးတော့ သူမကျမှ စွဲလမ်း ရူးသွပ်လောက်အောင် လှနေခဲ့သည်။ သူမနဲ့ပတ်သက်သော အနိမ့်အမြင့် အဆိုးအကောင်းတွေကိုသာ နေ့နေ့ညည တွေးနေခဲ့မိ၏။

ချို နဲ့ ပတ်သက်၍ သတိရခြင်းလက်ကျန်တွေက သူမကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ကိုယ့်မှာ အရင်က ဘယ်မိန်းမကိုမှ မချစ်ခဲ့ဖူးသလို ရင်ထဲမှာ တကယ်ပလာ ..။

ကိုကြီး အပေါ်မှာ မကျေလည်ခဲ့သော တချို့ ခံစားချက်တွေက လည်း သူမကို မြင်ချင် တွေ့ချင်သည့်စိတ်ဖြင့် အားလုံးကို ချော့ကန်နိုင်ခဲ့ ပြန်၏။

ဒီလောက်ထိ ကျွန်တော် ရူးသွပ်နေပါတယ်လို့များ ပြောလိုက်မိရင် သူမ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမလဲ ..။

သူမရဲ့ မာနတွေကို သိလာရလေ - စွဲလမ်းခြင်းက အရူးရင့်လေ - မေမေ ဒီလောက်ထိ အလေးထား ဂရုစိုက်နေတာ မြင်တည်းက ..

ဂီတ ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် မေမေ ကြည့်ဖြူမှာကို စိတ်ထဲက သိနေ၏။ ဒါပေမယ့် ..

သူ့ရဲ့ အားတက်သရော မျှော်လင့်မိခဲ့သမျှတွေက ဂီတ ရဲ့ မာန်မာနတွေအောက်မှာ ပျက်ရှု ပျောက်ဆုံးခဲ့ပြီ ..။ နောက်ထပ် သူ ကြိုးစား

ခွင့် ရှိသေးရဲ့လား ...

မိန်းမတစ်ယောက်ကို မြင်မြင်ချင်း မကြိုက်ရဘူးဆိုတဲ့ တားမြစ်ချက် ဥပဒေလည်း မရှိခဲ့ဘဲ သူ ချစ်ခဲ့မိတာ အပြစ်ရှိသွားသလား ...

တစ်ယောက်ကို ချစ်ခဲ့ပြီး ဒါမှမဟုတ် တစ်ယောက်ကို ချစ်နေတုန်းမှာ နောက်တစ်ယောက် မချစ်ရဘူးလား ...

ဒီလိုမဟုတ်ဘူး မမ ...

တစ်ချစ် သေဆုံးပြီးမှ နောက်တစ်ချစ် ဖြစ်လာတာပါ ... အချစ်ဘာကြောင့်ပျက်ပြယ်ရသလဲ ... ဘာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသလဲဆိုတာတော့ ကျွန်တော် မသိဘူး ...

ဒါပေမယ့် မမကို ကျွန်တော် တကယ်ချစ်တာ ...

ရင်တွင်းခံစားချက်တွေ တစ်နှင့်တစ်ပိုးနှင့် နေရာမှ လှည့်ထွက်လိုက်လျှင် လှေကားခြေရင်းစာနေ လက်ပိုက်ရပ်ကြည့်နေသည့် သိုက်နှင့် နီးနီးလေး ...

သူ့မျက်နှာကို တည့်တည့်စိုက်ကြည့်နေသည့် သိုက် ရဲ့မျက်ဝန်းတွေက ဘာကို သိနေတာလဲ ... ဘာကို ပြောချင်တာလဲ ...

ဘာမှန်းမသိသေးခင် စူးရဲသောအကြည့်တွေအောက်မှာ မျက်နှာလွှဲမိတော့မတတ် ဖြစ်သွားခဲ့၏။

ရုတ်တရက် ခိုးထုပ်ခိုးထည်နှင့် အဖမ်းခံလိုက်ရသလို တစ်ကိုယ်လုံး ပူထူ ရှိန်းဖိန်းသွားခဲ့လျက် ... သူ့အမူအရာတွေ ကသောင်းကနင်း ဖြစ်ကုန်၏။

“မင်းကို မှာစရာရှိလို့ စောင့်နေတာ ...”

“ဗျာ!...”

“ငါ ဒီနေ့ သွားစရာရှိတယ် ... ညလည်း ပြန်အိပ်ချင်မှ အိပ်မှာ...”

ဘာမှမဖြစ်သည့် မျက်နှာက ပုံမှန်အတိုင်း စကားပြောနေပေမယ့် ထိုမျက်လုံးတွေထဲမှာ အလင်္ကာ တစ်စုံတစ်ရာကို ရှာဖွေနေမိ၏။

ကိုကြီး တကယ် ဘာမှ မကြားလိုက်တာလား ...

“အန်တိုကို မင်းပဲ ပြောလိုက်တော့ ... တကယ်လို့ ငါ ပြန်မအိပ်ခဲ့ရင် ဒီမှာ မိန်းမသားတွေချည်းပဲ ဆိုတော့ ...”

သူ့စကား ရပ်သွားသဖြင့် အလင်္ကာ က နားစွင့်နေ၏။ ဘာမှ ဆက်မပြောတော့မှ ...

“ကျွန်တော် ဒီမှာ လာအိပ်ပေးရမလား ကိုကြီး ...”

“ဟွန်း ...”

သိုက် က ရယ်ဖြူးရိပ်သမ်းနေသော မျက်ဝန်းတွေနှင့် ကြည့်တာ ချစ်ခမ်းကတော့ မဲ့နေတာနှင့် တူ၏။

“မင်းကို ဒီအိမ် ထပ်အပ်လိုက်ရင် နောက်ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ ထပ်တွေ့နေမှာစိုးလို့ မအပ်တော့ဘူး ...”

အလင်္ကာ မျက်နှာ သိသာစွာ ပျက်သွား၏။ သိုက် က ရယ်လိုက်ပြီး နေရာမှ လှည့်ထွက်သွားကာ ...

“ဒီအိမ်ကတော့ ငါချစ်တဲ့ မိန်းမအတွက် သီးသန့်ဖြစ်ရမှာ ... ဘယ်မိန်းမမှ အဝင်မခံနိုင်ဘူး ...”

ရင်ထဲမှာ ခံရခက်စွာ ကျန်ရစ်၏။

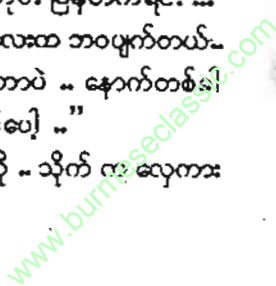
အိမ်ထဲမှာ သွားချိန်းတွေ ရအောင်လို့ ချို့ ကို သူ စမခေါ်ခဲ့ပါ ... ဒီလိုပဲ လူကြီးတွေ မသိနိုင်တဲ့နေရာ ရှာရင်း ...

“ဆိတ်ကွယ်ရာဆိုတာ မှားတတ်တာပဲကွ ...”

သိုက် က ပြန်လှည့်လာပြီး လှေကားအတိုင်း ပြန်တက်ရင်း ...

“နှစ်ယောက်စလုံးအပြစ်ပေးမယ့် မိန်းကလေးဆ ဘဝပျက်တယ် ... ယောက်ျားလေးလည်း နာမည်ဆိုးနဲ့ ကျန်ရစ်တာပဲ ... နောက်တစ်ခါ သူတို့က လိုက်ရဲတယ်ဆိုလည်း မင်းက ရှောင်ပေါ့ ...”

သူ ဒီတိုင်း နေရာမှ မရွှေ့ဘဲ ရပ်နေခဲ့သလို ... သိုက် က လှေကားနှစ်ကွေ့ချိုးတနေ ပြန်ကြည့်ပြီး ...

“ဒါမျိုးက သာယာသွားတာ ခဏလေးရယ် .. ကိုယ် မချစ်နိုင်မှန်း သိတဲ့အချိန်မှာ မင်း လူယုတ်မာဖြစ်ပြီ ..”

မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ပျန်းခနဲ ပူနွေးသွားသည်။

ဒေါသကို မထိန်းနိုင်ခဲ့ဘဲ ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်တော့ သိုက်က မရှိတော့ပေ ..!

“တောက်!...”

တခြားလူ မကြားနိုင်သော တက်ခေါက်ခြင်း အမျိုးအစားတစ်မျိုး နှင့် စိတ်ကို ဖြေရင်း ..!

‘သူကတော့ ဘယ်လောက် ကောင်းနေလို့လဲ ..’

အခန်း (၅၀)

“ဘာမှ မေးမနေပါနဲ့ဟာ .. ငါ့ကို ကူညီမယ်ဆိုရင် သားလေးကို အန်တီကော ဆီ သေချာပို့ပေးပါ ..”

“... ..”

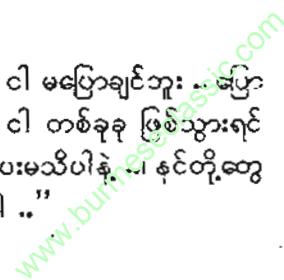
“ဟင့်အင်း .. ငါ မငိုပါဘူး ..”

မှန်းကို တစ်ဖက်က ကိုင်ထားရင်း မျက်ရည်သုတ်၏။ ဘယ်လိုပဲ ထိန်းပြောပြော နားထောင်နေသည့် ဝင်ဒီ ကတော့ သူမ ငိုနေပြီဆိုတာ သိနေမှာပါ ..။

“မဖြစ်ဘူး .. မဖြစ်ဘူး .. သားကို နှင်တို့ ခေါ်ထားလို့ မရဘူး .. ငါ .. ငါ နှင့်တို့ကို မယုံလို့ မဟုတ်ပါဘူး .. အားနာတာတွေကြောင့် လည်း မဟုတ်ဘူး .. ဒါပေမယ့် ..”

“... ..”

“ငါ တောင်းပန်ပါတယ် ဝင်ဒီ ရယ်.. ငါ မပြောချင်ဘူး .. မပြောလို့ ဖြစ်လည်း မဖြစ်ဘူး .. အကယ်၍ဟာ ငါ တစ်ခုခု ဖြစ်သွားရင် တောင် သားလေးကို ငါ့အကြောင်း လုံးဝ ပေးမသိပါနဲ့ .. နှင်တို့တွေ ငါ့သားလေးကို ဝိုင်းပြီး စောင့်ရှောက်ပေးပါ ..”

“... ..”

“စကားကုန် ပြောလိုက်တာပါ... အခု ငါ ရှိနေပါသေးတယ် - သားအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ငါ ကြိုးစားနိုင်သေးတယ် - သူ့အဘွားတွေရဲ့ရန်က အပ်နဲ့ ထွင်ရမယ့်အဆင့် မဟုတ်တော့ဘူး - ပေါက်ဆိန်နဲ့ ပေါက်ရတော့မှာ .. အဲဒါကြောင့် ငါ မဖြစ်လွန်းလို့ပါ - ငါ မှာတာလေးတွေကိုပဲ မှတ်ထားပေး နော် .. နင်တို့လည်း အန်တီတွေ ကို ယုံကြည်လိုက်ပါ .. ငါ့သားလေးဘဝကို ဒီစက်ကွင်းထဲက လွတ် လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ဆွဲထုတ်နိုင်မှာ သူပဲ .. ဒါကြောင့် ..”

“... ..”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဟာ .. မနက်ဖြန် လေယာဉ်မထွက်ခင် သားလေးကို ရောက်အောင် ပို့ပေးပါ ..”

“... ..”

“ငါ ဖြစ်အောင် စီစဉ်မယ် .. သားလေး နင်တို့ဆီ ရောက်လာရင် သာ .. လေဆိပ်ကို အချိန်မီ ပို့ပေးပါ ..”

ဖုန်းချလိုက်ပြီး နေရာမှာပဲ ထိုင်ချလိုက်ကာ ရှိုက်ငိုပစ်မိသည်။ တော်တော် ငိုလိုက်ရမှ ရင်ထဲမှာ အသက်ရှူဝသလို ခံစားရ၏။

သူမမှာ လုပ်စရာတွေ ရှိနေသေးသည်။ ငိုနေရုံနဲ့ ဘာမှမပြီး။ မျက်ရည်တွေကိုပါ သုတ်ပစ်လိုက်ပြီး နေရာမှ ထရပ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ ထိုင်နေသည့် ခုံတန်းလေးကနေ အိမ်ဘက်ကို ပြန်အလှည့် - ဟင်!...

သူမ ခြေဦးထိပ်ကို ရွရွလေး လွင့်ကျလာသည့် စက္ကူစွန်လေး တစ်ခု ..

စွန်ကို ငုံ့ကြည့်နေမိတုန်းမှာ သားကပေါ်လာသည့် လူရိပ် ကြောင့် လှည့်ကြည့်မိ၏။

“ရှင်!...”

ဂီတ မျက်လုံးပြူးသွားကာ သိုက် ဘယ်နားက ထွက်လာသလဲ ဆိုတာ နောက်ထပ် ရှာဖွေမိရင်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား၏။

“ရှင်က .. ဒီနားမှာလား ..”

“ဆိုပါတော့ ..”

“ဟင်!...”

သူမ ဖုန်းပြောနေတာတွေ ကြားသွားပြီလား။ ဘယ်လိုမှ လူသိ မခံနိုင်လို့ ခြံထဲမှာ လာဆင်းပြောကာမှ စိတ်နောက်ကိုယ်ဝါဖြစ်တာ သတ်လက်လွက်တွေ ပြောမိ ငိုမိ ဖြစ်ကုန်ရသည်။

ဒီလူ ..

“ရှင် .. ဘယ်တုန်းက ..”

“ဘာဖြစ်လို့ ပြူးတူးပြုတ် ဖြစ်နေတာလဲ .. မင်းကို ငါ ဘာမှ မမေးရသေးဘူး .. ခိုးထုပ်ခိုးထည်နဲ့ မိသလိုကြီးပါလား ..”

ဂီတ ကိုယ့်အမူအရာတွေကို သတိရကာ ဖျတ်ခနဲ မျက်မှောက်ခံ၏။ “မင်း မနေညက ငါ့အိပ်ခန်းထဲ ဝင်သလား ..”

မေးခွန်းကြောင့် ရင်ထဲမှာ ဒီနားခနဲ မြည်သွားသည်။ သူ မိမိယ့် ရိုကျော့ဒ် ယူထားတယ်ဆိုတာကို လိုက်ရှာခဲ့တာပါ။ ဒီအခြေခံကြီး တစ်ခုကို ဖျောက်ဖျက်နိုင်လျှင် သူမ ဒီခံအိမ်ကြီးရဲ့ အချစ်အရာဝင်ထဲထဲ လွတ်မြောက်ပြီ။

ဒါပေမယ့် ဘာအစအနမှ ရှာမတွေ့ခဲ့ပေ။

“ဟေ့ .. မေးနေတာ ဖြေလေ ..”

“ဝင်တယ် ..”

“ဘာဝင်လုပ်တာလဲ ..”

“ပစ္စည်းတစ်ခု သွားရှာတာ ..”

“ဘာပစ္စည်းလဲ .. အတွင်းအင်္ကျီလား .. ဘောင်းဘီလား ..”

ဂီတ မျက်နှာလေး နီရဲသွားသည်။

“ရှင် .. မမိုက်ရိုင်းနဲ့ ..”

သူကတော့ အပြုံးအရယ် မဲ့နေသည့် မျက်နှာနှင့် ရှိလျက် ...

“မရိုင်းစေချင်ရင် ဖြေလေ ..”

“နားဆွဲတစ်ဖက် ဘယ်မှာမှ ရှာမတွေ့လို့ ..”

ကိုယ် ဝင်ခဲ့ပါလျက်နှင့် မဝင်ဘူးလို့ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ညာဖို့ထိ သူမ နှုတ်က မထွက်ပေ ..။ ထို့ကြောင့် သူ မေးတာကို ဝန်ခံလိုက်ပေမယ့် ဘာလဲလို့ ထပ်မေးတော့မှ ပါးစပ်ထဲ တွေ့ကရ ဆွဲပြောမိ၏။

သိုက် ကလည်း သူမနားဆီ တန်းခနဲ ကြည့်၏။ ပြီးတော့ မမြင်အောင် မဲ့သည်။

“ရော့ ..”

သူ ကမ်းပေးလာတော့ မျက်နှာရှေ့ ရောက်လာသည့်အရာကို ကြည့်လိုက်မိသည်။

ရွှေဝါရောင် ထရိုင်ဇာ အပေါ်ထပ်အင်္ကျီလေး ..။

ဂီတ မျက်နှာပျက်သွားသည်။ ဒီအင်္ကျီလေးကို လျှော်မလို့ ရေချိုးခန်းထဲကို ယူသွားတာ ဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် သူ ပြန်မအိပ်ဘူးဆိုတာ သေချာကြားလိုက်ရသဖြင့် ရေချိုးခန်းဆီ သွားသည့်ခြေလှမ်းက သူ့အခန်းဘက်ကို ဦးလှည့်သွားခဲ့၏။

ဒါကြီးတစ်ထည်လုံး လက်ပူးလက်ကြပ် ကျန်ခဲ့တာကို သူ့အခန်းထဲ မဝင်ပါဘူးလို့များ ဖြေလိုက်မိရင် သွားပြီ ..။

“ယူလေ .. အပေါ်အင်္ကျီတွေတာတွေ ချွတ်ထားရတဲ့အထိ အိပ်ခန်းထဲမှာ မင်း တော်တော်ကြာအောင် ရှာဖွေနေရပုံပဲ ..”

လူကို မထိတထိ ကပ်ရီနေကာ ဂီတ ကို ချောင်ပိတ်ရိုက်နေခဲ့၏။

“တစ်ခုတော့ ပြောလိုက်မယ် နော် .. ငါ့အိပ်ခန်းထဲကို ခဏတစ်ဖြုတ် ရောက်ရောက်လာခဲ့တာတွေမှာ သာယာမနေနဲ့ ..”

ကြည့်စမ်း ..။

ဒေါသနှင့် လက်ခနဲဖြစ်သွားသည့် မျက်ဝန်းလေးတွေကို သိုက်လှောင်ရိပ်တို့နှင့် ကြည့်၏။ ပြီးတော့ ...

“မိန်းမတွေက စိတ်ထဲမှာ ရှိတာတစ်မျိုး .. ပါးစပ်ကပြောတာတစ်မျိုး တဲ့ .. မင်းက ငါ့ကို ရန်သူလို ဆက်ဆံနေပေမယ့် စိတ်ထဲက ..”

“အဲဒီလိုစိတ်တွေ ပေါက်လာရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တိုင်နဲ့ခေါင်းနဲ့ ခြူးဆောင် သေပစ်လိုက်မယ် .. ဒီမှာ .. ကိုယ် ထင်တာတစ်ခုခု ပြောတာမှမယ်ဆို .. ရှင့်ရှေ့မှာ ရပ်နေတာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သေချာကြည့်ကြည့် ပြော ..”

ဂီတ .. အင်္ကျီကို ဆောင်ဆွဲယူကာ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသည်။ သူမရဲ့ ပန်းနံ့သင်းသော ကိုယ်သင်းနံ့က သူ့ဆီ ပျံ့လွင့်ကျန်ရစ်၏။

ကျောပြင်လှလှလေးကို ငေး၍ သိုက် တစ်ယောက်တည်း ပြုမိသည်။ ပြီးတော့ ခေါင်းခါ၍ ...

‘တကယ် .. မဖြစ်သင့်ဘူး ..’

အခန်း (၅၁)

ညဉ့်တစ်နာရီ၏ နာရီသံက လူကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်ခါလို သလိုပင် ..

သားလေးရဲ့ ခေါင်းအုံးလေးကို ပွေ့ပိုက်ငိုနေသည့် ဂီတ ရဲ့ရှိုက်သံ တွေလည်း တင်းခနဲ ရပ်၏။

“မေမေက ဒီမှာ နေခဲ့မှာလား .. သားသားဆီ ဘယ်တော့ လိုက်လာမှာလဲ ဟင် ..”

“သားသားက ဘွားငှားတို့ဆီ ပြန်သွားရမှာ .. ဟုတ်ဘူး နော် - ဟုတ်လား မေမေ .. သားသား တီတီချို တို့နဲ့ မနေချင်ဘူး ..”

သားလေးရဲ့ စကားသံတွေကို သူမ ပြန်ပြီး ကြားယောင်နေခဲ့တာ သားလေးကို အလင်္ကာ နဲ့ ထည့်ပေးလိုက်တဲ့အချိန်ကစ၍ ဖြစ်သည်။

“ကလေးကို ဟိုအိမ် ဒီအိမ် သွားလည်ခိုင်းတာ .. ညအိပ်ညနေဆီ မကောင်းဘူးနော် မမ ..”

“ဒီအိမ်ကလည်း သူနဲ့ ဘာမှမဆိုင်တဲ့ အိမ်ပဲ .. မအေက အခြေအနေမဲ့ ဖြစ်နေမှတော့ ဒါတွေ မလိုပါဘူး ..”

“လိုတယ် မမ .. ကလေး အဲ့ဒီလို ဖြစ်နေတာကို အကြောင်းပြပြီး ချို တို့က ..”

“မင်း ငါ့ကို မကူညီရင်နေ အလင်္ကာ .. ငါ့စိတ်ကူး ငါ့ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို မဝေဖန်နဲ့ .. သားကို လွမ်း တို့ဆီ ပို့ပေးလိုက် .. သူတို့ လက်ပေါ်မှာ ကြီးခဲ့တဲ့ ကလေး ..”

ဘာအကြောင်းမှ ဖော်မပြဘဲ လွမ်း တို့နဲ့ တစ်ည နှစ်ည ပေးသိပ်ချင်လို့ဆိုပြီး ကလေးကို သွားပို့ခိုင်းခဲ့သည်။

“မေမေ .. သားသားနဲ့ ညကျရင် ဖုန်းပြောမယ် နော် ..”

“မေမေ .. ဘယ်နေ့ လာခေါ်မှာလဲ ..”

သားလေးက မသွားချင်ရှာ -

ဒီစကားသံလေးတွေကိုပဲ တစ်ညလုံး ကြားယောင်နေပြီး မစဲခဲ့တဲ့ မျက်ရည်တွေက ခုချိန်ထိ အားကောင်းနေတုန်း ..

သားလေးရယ် .. သားနဲ့ မေမေ နောက်ထပ် အကြာကြီး ခွဲကြရဦးမှာ ..

သားလေး လူပျိုကြီးဖြစ်သွားတဲ့အထိ ဒါမှမဟုတ် မေမေက ထောင်ထဲမှာပဲ သေသွားခဲ့မယ် ဆိုရင်လေ ..

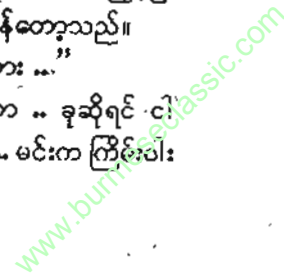
ရင်ထဲမှာ ဆို့ကျပ်သွားသည်။
မဟုတ်ဘူး .. နင် ဒီလောက် စိတ်မပျော့ရဘူး .. လုပ်ရဲရင် ခံရဲရမယ် .. မှန်တယ်ထင်လို့ လုပ်ပြီးရင် မနွဲ့နဲ့ ..

ဂီတ အံလေးကြိတ်၍ မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပစ်မိသည်။ ပြာလဲ့လဲ့ ခံးရောင်လေးထဲမှာပဲ မွေ့ရာပေါ်ကနေ ဆင်းရပ်လိုက်သည်။ မြီးတော့ သေချာချထားသည့် ခြေလက်မ ဓားမြှောင်ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

သားလေး နောင်ရေးအတွက် စိတ်ချရမည့်လူလက်ထံ ထည့်ခဲ့ပြီး ပြီ .. ကျန်တဲ့အန္တရာယ်ကို သူမ ရှင်းပစ်ဖို့သာ ကျန်တော့သည်။

“ငါ့ကို သတ်မလိုလား .. ဟား .. ဟား .. ဟား ..”

“မင်း ထည့်ပြောလိုက်တည်းက မှားသွားတာ .. ခုဆိုရင် ငါ့ ကာကြောင့်ပဲသေသေ မင်းက တရားခံဖြစ်တော့မှာ .. မင်းက ကြိမ်းခါး တားတဲ့သူကိုး ..”

သိုက် ပြောခဲ့တာတွေကို ပြန်တွေးမိတော့ မဲ့ပစ်လိုက်မိသည်။
လူသတ်ရင် ထောင်ကျမယ်မှန်း သိပ်သိတာပေါ့၊ ဓနသိုက် ရယ်-
ရှင်ကိုသတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တည်းက ဘာကိုမှ မကြောက်တတ်အောင်
ခွန်အား မွေးထားပြီးသား ။

ဓားကို ကျစ်နေအောင်ဆုပ်၍ အခန်းထဲက တိတ်တဆိတ် ထွက်
လာခဲ့သည်။ သတ်ပစ်ချင်အောင် မုန်းမိပေမယ့် တကယ် သတ်ပစ်ဖို့ထိ
ဖြစ်လာခဲ့တာက သူ့ကြောင့်ပဲ ။

“မင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေမှာလား .. လုပ်လေ .. မင်း
မရှိတော့ မင့်သား ရှိတာပဲ .. ငါလိုချင်တာ ဖြစ်အောင်လုပ်ယူဖို့ ငါ့မှာ
အင်အားအပြည့် ရှိတယ်.. မင်း မဆပ်ခဲ့တဲ့ကြွေးကို မင့်သား ဆပ်ရဲမယ်-
သူ့အမေ ဘာကြောင့် အဆုံးစီရင်သွားသလဲဆိုတဲ့ ကျော်မကောင်း ကြား
မကောင်း ဖြစ်ခဲ့တဲ့ မင်းနဲ့ ငါ့ရဲ့အဖြစ်တွေရော .. ပြီးတော့ ..”

လူယုတ်မာ ။

တွေးကြည့်တာနဲ့တောင် ရင်ထဲမှာ ခါးခါးသီး မုန်းတီးလာခဲ့သည်။
ကိုယ်သေသွားလည်း ကျန်ခဲ့တဲ့လူအတွက် ရတက်မအေးရမယ့်အတူတူ
မီးခိုးကြွက်လျှောက် ဒုက္ခပေးနိုင်တဲ့လူကိုပဲ အဆုံးသတ်ပေးဖို့ရှိတော့သည်။

နှင့် မမှားဘူး ဂီတ .. ဒီထက်ကောင်းတဲ့ နည်းတောင် ဒီလောက်
မကောင်းနိုင်ဘူး .. ရဲရဲ ဆုံးဖြတ် .. ရဲရဲ လုပ် ။

သူ့အိပ်ခန်းရှေ့ရောက်တော့ ခြေစုံရပ်ပြီး နားစွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။
လူတစ်ယောက်လုံးကို သတ်ပစ်ဖို့အတွက် ရင်ထဲက နာကျင်နေ
တာက သပ်သပ် ။ မသိစိတ်မှာ တုန်လှုပ်နေတာကတော့ တစ်ကိုယ်လုံး
တဒိန်းဒိန်း ဆောင်ခွန်နေသလိုပင် ။

လက်တွေ တုန်ယင်လာကာ မမြဲတော့ဘူး ထင်လေ .. ဖိဆုပ်ထား
မိလေ ။

ဓားရိုးက လက်ဖဝါးထဲမှာ မြုပ်နေတော့သည်။

ဘယ်တော့မှ အတွင်းက ပိတ်မထားတတ်သည့် သူ့တံခါးကို သိ
နေသည်။ ထို့ကြောင့် အသာလေး တွန်းဖွင့်ပြီး အထဲဝင်လိုက်၏။

မနေညက ဒီလိုအချိန်မှာပဲ သူမ ဒီထဲကို ရောက်ခဲ့သည်။ ဝိဒီယိုကို
ရှာမတွေ့ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဒီနေ့ ဒီနေ့ရက်ကို အခိုင်အမာဆုံးဖြတ်ပြီး ရောက်
လာခဲ့တာ သူ့ကို သတ်ပစ်ဖို့ ။

ညှို့၏ တိတ်ဆိတ်ခြင်းက ခြေဖဝါး အကြွ - အချမှာပဲ အသံတွေ
မြည်နေသလို ထင်ရလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်နေခဲ့၏။

သိုက် ကို ဓမ္မရာဇာမှာ လှမ်းမြင်နေရသည်။ ဒါပေမယ့် ပက်လက်
အိပ်နေတာလား .. မှောက်နေတာလား ။

ဘေးတစောင်းပုံစံ မဟုတ်တာတော့ သေချာပါသည်

အနားရောက်သွားကာမှ သူနိုးလာပြီး လက်ရဖမ်းမိခဲ့လျှင် ဘယ်လို
လုပ်မလဲ ။ ဒီလိုလူဆီက ဉာတာမှုကို မမျှော်လင့်ပေမယ့် သားလေးနဲ့
သူမဘဝ ဆုံးပြီ ။

ဂီတ ပင့်သက် တစ်ဝကြီးရွိုက်ကာ ခုတင်နဲ့မလှမ်းမကမ်းမှာ ရပ်
လိုက်သည်။ မှောက်လျက် အိပ်ပျော်နေသော စောင်တစ်ဝက်တင်ထား
သည့်ကျောပြင်က သူမကို စိန်ခေါ်နေ၏။

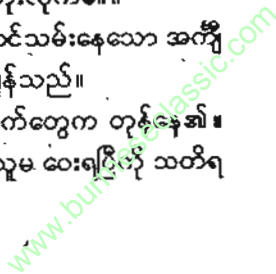
အခွင့်သာတုန်း ထိုးချလိုက်တော့ ။

ထိုးစမ်း .. တစ်ဆုံး ထိုး ။

ဓားကို ညာလက်နဲ့ အောက်စိုက်ကိုင်ကာ ဘယ်လက်နဲ့ ထပ်ဆုပ်
ထားလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ခုတင်နားထို ထပ်တိုးလိုက်၏။

အနီရောင်မှိန်ဖျော့ဖျော့ မီးနှင့် အပြာရောင်သမ်းနေသော အင်္ကျီ
နဲ့ ကျောပြင်မှာ ဘယ်ဘက်ရင်ဆုံကို သေချာချိန်သည်။

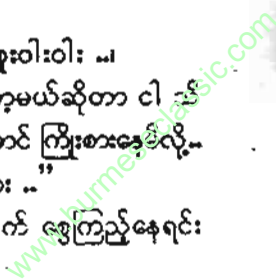
အံကြိတ်နေရင်း .. မာန်တင်းနေရင်း လက်တွေက တုန်နေ၏။
သတ်ရမှာကို ကြောက်ခြင်းထက် သားလေးနဲ့ သူမ ဝေးရပြီဟု သတိရ
လိုက်တိုင်း လူက ဟပ်ထိုးလဲချင်၏။

“မေမေက လိုက်လာမှာလား ..”
 “မေမေ ဘယ်နေ့ လာခေါ်မှာလဲ ဟင် ..”
 ဟင်အင်း .. မခေါ်ဘူး .. မေမေနဲ့နေရင် သားလေး ဘာမှဖြစ်ထွန်း
 လာမှာ မဟုတ်ဘူး ..!
 မေမေ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာ သားအတွက် ..!
 မျက်လုံးကို မှိတ်ပစ်လိုက်ကာ ဓားနဲ့ အားရပါးရ စိုက်ချပစ်လိုက်
 ၏။
 “အား!...”
 ညဉ့်ယံမှာ အော်သံကြီးထွက်လာခဲ့၏။ ဂီတ ခေါင်းတွင်တွင်ခါပြီး
 ဆက်ထိုးသည်။
 “အ!... ဘား!...”
 နောက်ထပ် တစ်ချက် ..!
 ဓားသုံးချက်မြောက်မှာ သူမပါ မွေ့ရာထက်သို့ ခွေခေါက် လဲထူ
 သွားခဲ့၏။
 “ဆက်ထိုးလေ .. သွေးလည်း မထွက်သေးဘူး ..”
 ဟင်!...
 ဂီတ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခါသွား၏။ ထိုစဉ် ချောက်ခနဲ အသံနှင့်
 အတူ တစ်ခန်းလုံး မီးရောင်တွေ ဖွေးထိန်သွားခဲ့၏။
 သိုက် က တံခါး၏ညာဘက် အလှပန်းစင်ကြီးဘေးမှာ လက်ပိုက်
 ရပ်နေကာ မျက်နှာပြင်က ပြုံးထေ့ထေ့ ..!
 ချောက်ချားခြင်းသည် စိတ်ပျက် မုန်းတီးခြင်းတွေပါ ပါလာခဲ့ပြီး
 ဂီတ မျက်လုံးတွေ ပြုံးပြက်လက်လာ၏။ ပြီးတော့ အရူးမလေးလို
 ကြောင်စီစီ ထရပ်လိုက်ကာ ...
 “ရှင်က သိပ်လည်တယ်ပေါ့ ..”
 “မင်းက ညှို့လို့ပါ ..”

သိုက် က အနက်ရောင် ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီလက်ရှည် .. တောင်ဆီ
 ရှည်အနက်နှင့် လက်ပိုက်မပျက်ဘဲ လျှောက်လာသည်။
 “ငါ အပြင်သွားသွား .. အထဲမှာနေနေ .. အဲရဲကွန်း မရှိရင် မနေ
 တတ်ဘူးဆိုတာ မင်း မသိဘူးလား ..”
 ဆံတင်တုကြီး အုပ်ထားသော ခေါင်းအုံးနှင့် လှုပ်ပုံ ဖန်တီးထား
 သည့် မွေ့ရာပေါ်က ပုံစံကို မေးဆတ်ပြု၍ ...
 “မင်း ကြိုတင်စီစဉ်ပြီး သတ်ဖို့ လာတယ် .. ပြီးတော့ အငြိုးနဲ့
 မသေမချင်း ထိုးသတ်တယ် ..”
 “ရှင် .. အဲဒီလို သေသွားသင့်တာ ..”
 ဆီလီကွန်တချို့နှင့် အဝတ်စတွေ ဖွာထွက်နေသော ခေါင်းအုံးနဲ့
 စောင်ကို ဂီတ ဒေါသတကြီး ဆွဲလွှဲ လှင့်ပစ်၏။
 ပြီးတော့ ဓားကိုင်ပြီး သူ့ဆီ ပြေးဝင်သည်။
 သိုက် က တစ်ချက်ကို ရှောင်လိုက်ပြီး နောက်တစ်ချက်တူမှ
 ဓားနဲ့လက်ကို ဖမ်းဆုပ်ထားလိုက်ပြီး လွတ်ကျသွားအောင် ခိုက်ချ
 လိုက်၏။
 ဓား လွတ်ကျသွားရုံသာမကဘဲ ဂီတ ဖင်ထိုင်လေး ပြီးတော့တော
 မျက်ရှည်ပေါက်ကြီးတွေ တလိမ့်လိမ့် ကျလာကြ၏။
 “မုန်းတယ် .. ရှင်ကို မုန်းတယ် ..”
 “မင်း အဲဒီလောက် မုန်းနေကာမှ ငါက ဘာဖြစ်လို့ စူးစူးနစ်နစ်
 နှစ်သွားမိမုန်း မသိဘူး ..”
 ဂီတ ၏ မုန်းတီးသောအကြည့်တွေက စူးစူးဝါးဝါး ..!
 “မင်း ဒီရက်ပိုင်းမှာ တစ်ခုခု လှုပ်ရှားတော့မယ်ဆိုတာ ငါ သိ
 ကယ် .. ဘာလို့ သိတာလဲဆိုတော့ မင်းကိုပဲ သိအောင် ကြိုးစားနေမိလို့ ..”
 “မင်းကို ငါ အရိပ်လို ကြည့်နေခဲ့တာ မင်း သိလား ..”
 ဂီတ က နဂါးမျက်စောင်းမျိုးဖြင့် ဘေးတိုက် ဖွေကြည့်နေရင်း

အံလည်း ကြိတ်သည်။ အသက်ရှူတွေ့ပါ ပြင်းနေခဲ့၏။ ဒါပေမယ့် နေ့ရက်ရည်စက်တွေက မရပ်နားသေး ...

သိုက် က သူမဘေးမှာ မုဆိုးဒူးထောက် ထိုင်လိုက်ပြီး ...

“ဒေါ်မေညွန့် တို့ သားအမိ ဒီလောက်ထိ ခလောက်ဆန်ဖို့ ခြားတာကို မင်းက လုံးဝ ငြိမ်နေတယ် .. အဲဒါကို စပြီး မသင်္ကာဘဲ သွားရာကနေ မင်း ငါ့အိပ်ခန်းထဲဝင်ပြီး စိစိတိတိက မိဒီယိုကို လိုက်တယ် ..”

“ဟုတ်တယ် .. အဲဒါ ကျွန်မကို အခု ပေးပါ .. အဲဒါကို ဖျက်ပစ်ပစ်ပါရစေ .. ရှင် ကျွန်မကို ထောင်ချမှာမို့လား .. ကျွန်မကိုယ် ဒီလိုကြုံခဲ့ပါတယ် .. ဒီလိုလုပ်ခဲ့ပါတယ်ပြောပြီး သွားအဖမ်းခံပါစေ အဲဒါကိုတော့ ဖျက်ဆီးခဲ့ပါရစေ ..”

“ရှိမှ မရှိတာ ..”

ဟင်! ..

ဂီတ မယုံနိုင် ..!

ဒါ ဖြစ်မှ မဖြစ်နိုင်ဘဲ .. ဒါကိုပဲ သူ တောက်လျှောက် ချုပ်ကိုင်

အနိုင်ယူလာခဲ့တာ ..!

“နေသိုက် .. ရှင် ...”

“မယုံဘူးလား ..”

“ရှင် ကျွန်မကို ဒါလေးပဲ လိုက်လျောပေးပါ .. သေခါနီးလူထု ယောက်ကိုတောင် နောက်ဆုံးအခွင့်ရေးတစ်ခုတော့ ပေးကြတာပဲ .. ဒါက မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အရှက် .. ကျွန်မရဲ့ အသက်ပါ .. ကျွန်တောင်းပန်ပါတယ် ..”

သိုက် က စိုက်ကြည့်နေပြီး တောင်းပန်တာကို ခေါင်းခါးခါး ဂီတ လက်အုပ်လေးပါ ချီ၍ သူ့ဘက်ကို ကျုံ့ကျုံ့လေး လှည့်ထိုင်လိုတာ အရူးတစ်ယောက်လို ..

“ရှင်ကို ရှိခိုး တောင်းပန်ပါတယ် .. ဒါကြီး သတင်းသုံ့သွားရင်လည်း ရှင်လည်း လူယုတ်မာအဖြစ် ရာဇဝင်တွင်မှာပဲ .. ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပျက်ခံပြီး သူများကို မကောင်းမကြံပါနဲ့ ..”

“မင်းလိုမိန်းမကို ရဖို့အတွက် ငါ လူယုတ်မာလုပ်ခဲ့တာ သိတယ် .. အဲဒါကို နားလည်လာလို့ ကျေနပ်တာ ..”

“ဘာပြောလိုက်တယ် နေသိုက်.. ရှင်!.. ရှင် .. တော်တော် နိုင်ရိုင်းရမ်းကားတဲ့ လူ .. အသည်းနှလုံး မရှိတဲ့ လူ ..”

“သိပ်ရှိတာပေါ့ .. အသည်းနှလုံးရှိလို့ မင်းကို ချစ်မိခဲ့တာ ..”

“ဘာတွေ လာပြောနေတာလဲ .. ရှင် ဘာလဲ နေသိုက် - ခုနေပြီလား ..”

“မရူးပါဘူး ..”

သူ့မျက်နှာက အပြောင်အပျက် ပြောနေတာနဲ့လည်း တော့ မြင်နေကျအကြည့်တွေနဲ့ မျက်နှာပုံဖြစ်ပြီး အပြုံးတို့သည်သာ ခွဲခြားတွေ့မဟုတ်ခဲ့ဘဲ ...

“ဂီတ ..”

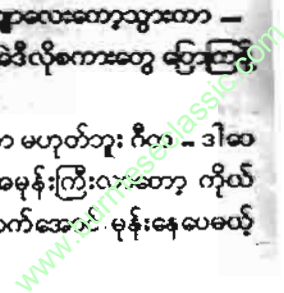
သူ ဂီတ ဘေးမှာပဲ ကပ်ထိုင်လိုက်ကာ ...

“ငါ့နောက် တကောက်ကောက်လိုက်ပြီး အရာရာတို့ တပ်စက်လိုချင်နေကြတဲ့မိန်းမတွေ ရှိတယ် .. အားလုံး ခင်းဆယ် သာတယ် .. ဒါပေမယ့် မင်းလို မဟုတ်ဘူး -”

ဂီတ က သူနဲ့ ထိမိလိုက်တာနှင့် တော့လေးတော့သွားတာ ..

“ကျွန်မ ရှင်ကို တောင်းပန်နေတာ .. အဲဒီလိုကားတွေ ပြောကြည့်မဟုတ်ဘူး ..”

“ပြောကြဖို့လည်း ထိုက် ရည်ရွယ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ဂီတ .. ဒါပေမယ့် မင်းက ကိုယ့်ကို သတ်ပစ်တဲ့အထိ အမုန်းကြီးလားတော့ ကိုယ် မပြောလို့ မရတော့ဘူး .. မင်းက သေလောက်အောင် မုန်းနေပေမယ့်

ကိုယ့်ဘက်က မုန်းချင်တော့ဘူး ..”

သူ့ကို ဓားနဲ့ သုံးလေးချက် ထိုးဆွထားခဲ့တဲ့ မိန်းမကို ချက်ချင်းကြီး ချစ်သွားပြန်ပါသတဲ့ ..။

ဂီတ စိတ်ပျက်ခြင်းတို့နှင့် နေရာမှ ထရပ်ဖို့ ပြင်လိုက်လျှင် သိုက်က လက်ကို ဖိဆွဲထားကာ ...

“ဂီတ .. မင်းကို ကိုယ် ဒီနေ့ထိ နစ်မွန်းအောင် ဘာမှ မလုပ်ခဲ့ဘူး ..”

“ဟင်!... ဘာ ..”

သူမ နားကြား မှားသွားတာလား ..။

“မင်းကို အရမ်းမုန်းခဲ့တယ် .. ဒုက္ခပေးဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်မိတာ မီးကုန်ယမ်းကုန်ပဲ .. ဒါပေမယ့် သတိလစ်နေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဖျက်ဆီးစော်ကားဖို့အတွက် ကိုယ့်စိတ်က ခွင့်မပြုဘူး .. နောက်ထပ် မင်းဆီက ကိုယ် အတင်းအဓမ္မ အနိုင်ကျင့်ယူခဲ့တာတွေက အနမ်းတွေပါ ..”

အဖြစ်တွေကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ ဘယ်ဟာက အမှန်တရားလဲဆိုတာ မသိ ..။ ကိုယ့်အဝတ်စားတွေ လဲထားပြီးသည့်အဖြစ်ကြောင့် သူမ ဘဝပျက်ပြီဆိုတာပဲ နားလည်ထားခဲ့တာ ..။ အဲဒီတုန်းက သူမ ဘာကိုမှ ဆင်ခြင်နိုင်စွမ်း မရှိခဲ့တာလည်း အမှန်ပဲ ဖြစ်သည်။

“ကိုယ် မင်းကို ဘာမှ မလုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် ဘာစီဒီယိုရီကော့ဒ်မှလည်း မရှိဘူး .. နောက်ထပ်ပြီး ငါ မင်းကို ပြောခဲ့သလို မင်းဘဝကို ခြေတော်တင်ရုံ ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့လည်း ကိုယ့်စိတ်ကို တင်းပြီး အကြိမ်ကြိမ်ကြီးစားကြည့်ဖူးတယ်.. ဒါပေမယ့် ကိုယ်က မုဒိမ်းသမားမှ မဟုတ်ဘဲ..”

ဂီတ သူ့ကို ကြည့်လိုက်မိသည်။ သိုက် ရဲ့မျက်လုံးတွေက နူးညံ့ရီဝေနေကာ ...

“မင်းကို ဘယ်တုန်းက ဘာကြောင့် မုန်းလို့မရတော့တာလဲဆို

တာကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မသိဘူး .. ဒါပေမယ့် ဝန်မခံနိုင်တဲ့စိတ်တွေနဲ့ပဲ မင်းရဲ့သားကို ကိုယ် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ပါတယ် .. မင်းရှေ့မှာ ပြောခဲ့သမျှ ကိုယ် ဝန်မခံနိုင်တဲ့ ကာကွယ်စကားတွေပါ ..။ ကလေးအတွက် အိမ်မှာ စာလာသင်ပေးဖို့ ဂိုက်စ် ခေါ်ထားပြီးပြီ .. ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်ရက်က သူ လာတယ် .. ဒါပေမယ့် လမ်းမှာပဲ သူစီးတဲ့ကားနဲ့ ကားကြီးနဲ့ ငြိမိလို့ ခြေထောက်ဒဏ်ရာ ရသွားတယ် ..”

ခုကျတော့ စကားတွေပြောနေတဲ့ သိုက် က မနေ့တစ်နေ့က ဓနသိုက် မဟုတ်တော့ဘူးလား ..။

ကိုယ်ကရော သူ ဒါတွေ ပြောပြလိုက်တာနဲ့ပဲ ဓနတစ်နေ့က အမုန်းငြိုးတွေကို ဖြေဖျောက်ပစ်လိုက်နိုင်သလား ..။

ခုဆို သားလေးက စင်ကာပူ ပါသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ဂီတ မျက်ရည်တွေ ပြည့်ဝိုင်းလာ၏။ သူမ အိပ်မက်မက်နေတာ ဖြစ်ပါစေ ..။

ဒီလောက်ထိ ပြောင်းလဲသွားမှာ မဟုတ်တဲ့ သိုက် ကို အိပ်မက်ထဲမှာ သူမ တွေ့နေတာ ..။

ဒီနေ့ သူ့ကိုသတ်ဖို့ မအောင်မြင်ခဲ့တာလည်း အိပ်မက်ထဲမှာပဲ..။ ဒီနေ့ကို အစက ပြန်ရမှ ဖြစ်မည်။ သိုက် ကို သူမ အောင်မြင်စွာ သတ်နိုင်ရမည်။

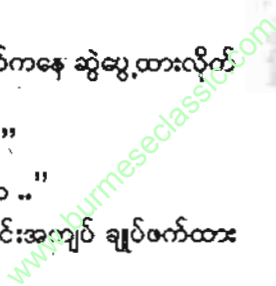
စိတ်ကဖြစ်တဲ့အတိုင်း လက်က ကြမ်းပေါ်မှာရှိနေသည့် ဓားကို လှမ်းကောက်မိသည်။ သို့သော် ...

သူမ တစ်ကိုယ်လုံးကို သိုက် က နောက်ကနေ ဆွဲဖွဲ့ထားလိုက်ကာ ဓားကို ဒုတိယမို့ လွတ်ကျစေခဲ့ပြီး ...

“ဓားကြီး ချထားလိုက်ပါတော့ ကွာ ..”

“ဟင်အင်း .. ရှင်ကို သတ်ပစ်မှ ဖြစ်မှာ ..”

ဂီတ အတင်းရုန်းမိသည်။ သူက အတင်းအကျပ် ချုပ်ဖက်ထား

လျက် ...

“ကိုယ့်ကို သတ်ပစ်ဖို့မှ မလိုတော့တာ .. မင်းကို ဒုက္ခပေးစေတာ အချက်အလက် အထောက်အထားမှ ကိုယ့်မှာ မရှိဘူး .. မင်းလည်း မဖျက်ဆီးခဲ့ဘူး .. ပြီးတော့ ကိုယ် ရှိနေမှ မင်းနဲ့ မင်းရဲ့သားတို့ တင့်တင့်တယ်တယ် ထားနိုင်မှာ ..”

“ရှင် ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ .. ဖယ်ပေးပါ .. လွှတ် ..”

“ကိုယ်တို့ လက်ထပ်မယ် ..”

“ဘာ!...”

“မင်းက ကိုယ် အလိုအပ်ဆုံး မိန်းမပဲ ဂီတ.. မင်းကို ကိုယ် ချစ်တယ် ..”

“လျှောက်ပြောမနေနဲ့ ဓနသိုက် .. ကိုယ့်ကို သတ်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့ မိန်းမကို လက်ထပ်မယ်ဆိုတာ ရှင်စကားကို ယုံရအောင် ကျွန်မက အရူးမဟုတ်ဘူး ..”

“ဒါဆိုလည်း ချွေးလိုက်တော့ ..”

“နေပါဦး .. ရှင် ကျွန်မကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ထပ်နှိပ်စက်ဖို့ နောင်တစ်မျိုး ကြံတာလဲ ..”

“မင်းက မုန်းနေပေမယ့် ကိုယ်က ချစ်ချင်လို့ ..”

“ဖယ် .. လွှတ် .. ရှင်ကို ကျွန်မ သတ်မှာ နော် ..”

“ဒါဆိုလည်း လုပ်ကွာ .. ရော့ ..”

သိုက် က ဓားကို ပြန်ကောက်ယူပြီး ဂီတ လက်ထဲ ထည့်ပေး၏။ ပြီးတော့ ဓားကို တစ်ချက်မှမကြည့်ဘဲ ဂီတ မျက်နှာလေးကိုပဲ ကြည့်နေရင်း ...

“ကိုယ် ဘယ်မိန်းမကိုမှ မပြောခဲ့သေးဘူး .. မင်းကို ချစ်တယ် ဂီတ ..”

ဟင့်အင်း ..

ဂီတ ခေါင်းခါပစ်သည်။ ခုပဲ သူ့ကို ဂီတ နာနာကြည်းကြည်း ဓားနဲ့ ထိုးသတ်နေခဲ့တာ .. ဒီလိုမိန်းမကို သူက ယူရဲတယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်သလား ..

သူ့ဆီမှာ ဗီဒီယို မရှိတာ .. မစော်ကားခဲ့ဘူးဆိုတာတွေကရော၊ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ဘူး ..

စိတ်ကို ထိန်းချုပ်၍ တံတွေး တွင်တွင်မျှီချမိသည်။ ခုနတုန်းက သတ်ရဲနေသည့် အမုန်းငြိုးတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ ..

မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး မထိုးရဲတာလား .. သူ့စကားတွေကို ယုံချင်နေတာလား ..

မယုံနဲ့ .. နင့်ကို တောက်လျှောက် ရက်စက်ခဲ့တာ - မနက်ကထိ အညှာအတာမဲ့တဲ့စကားတွေနဲ့ နှိပ်ကွပ် ပြောနေတုန်း ..

“မင်း ထိုးချင်ထိုးလိုက် ဂီတ .. မင်းကို ငါ ရက်စက်ခဲ့တာတွေ အများကြီးပဲ .. မင်း စိတ်နာထိုက်တယ် ..”

ဂီတ ဓားကို ပို၍ တင်းအောင် ဆုပ်ထားလိုက်သည်။ ပြီးတော့... လိုလိုလား ဂီတ .. နင့်ကို စော်ကားချင်ရင် ဘာခက်လို့လဲ ..

နင်ကိုယ်တိုင် သူ့ကို ပုံပေးခဲ့ရပြီပဲ ထင်ခဲ့တာ .. ဒီအတွက် ဘာအတားအဆီးတွေ ရှိမှာမို့လို့လဲ ..

အခု နင် သူ့ကို သတ်ဖို့ ကြိုးစားတာကလည်း ဒါကို သူ အပြစ်ပေးချင်ရင် ဥပဒေဘောင်ထဲကဆိုလည်း လွယ်လွယ်လေးပဲ ..

သူ့လိုလူက နင့်ကို ချစ်တာတွေပြောပြီး တကယ်မဟုတ်ဘဲ ခယချောမော့နေမှာလား ..

“မင်းရဲ့သား စင်ကာပူ ပါမသွားဘူး ..”

ဟင်!...

ဂီတ ထခုန်မတတ် ဖြစ်သွားသည်။

အံ့ဩလွန်းလို့လား .. ဝမ်းသာသွားတာလား ..

ဒါပေမယ့် မယုံနိုင်တာပဲ ဖြစ်ကာ ...

“သားလေး ..”

“မင်း လုပ်နေသမျှ ကိုယ် သိပါတယ်လို့ ပြောနေတာပဲ .. ကလေးကို မင်းရဲ့ လွမ်း တို့ဆီက ကိုယ် ပြန်ခေါ်ထားလိုက်တယ် ..”

ဂီတ မျက်ဝန်းလေးတွေ အရောင်ပြောင်းသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

“မင်းက မိခင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ရော .. မိန်းမမြတ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ပါ အရာရာမှာ အမှတ်ပြည့်နဲ့ တန်ဖိုးကြီး မိန်းကလေးပါ ..”

သိုက် က ပခုံးလေးကို ဖွဖွလေး ဖက်၍ ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲယူလိုက်သည်။ ဂီတ ပခုံးလေး ကျုံ့သွားပြီး ကိုယ်ကို တောင့်ထားမိကာ ...

“သားလေးကိစ္စ ရှင် ဘယ်လိုလုပ် သိတာလဲ ..”

“မင်းရဲ့ အန်တီကေတီ နဲ့ ကိုယ် တွေ့လိုက်တာပဲ .. မင်း ဖုန်းပြောနေတာ ကြားတာနဲ့ တွေးကြည့်စရာမှ မလိုတာ ..”

ဂီတ ကိုယ်လေး နွဲ့ကျသွားသည်နှင့် သူ့လက်နှစ်ဖက်နဲ့ သိမ်းဖက်ထားလိုက်ကာ ...

“ကိုယ့်ကို မင်း လက်ထပ်ကြည့်လိုက် .. အရမ်းကောင်းသွားလိမ့်မယ် ..”

“ဘာ!...”

“မား နဲ့ မင်းရဲ့ဘဝအတွက်လေ .. မင်း ဘယ်လောက်ပဲ မာနကြီးကြီးနဲ့ ရပ်တည်နိုင်ပါစေ .. ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အရိပ်အမိုးဆိုတာ လိုအပ်တယ် .. အားကိုးဖို့ လိုလို မလိုလို လုံခြုံဖို့အတွက်က လိုတယ်..”

သူ့ဘာသာ ပြောနေရင်း ဂီတ ရဲ့ ဆံနွယ်ရှည်တွေကို သူ့မျက်နှာနဲ့ တိုက်ဖယ်ပြီး နမ်းဖို့ တိုး၏။ ဂီတ က ရှောင်ပစ်လိုက်သည်။

“မင်းကို ကိုယ် မရိုသားတော့ဘူးဆိုတာ ရိပ်မိလာတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒေါသထွက်လာတယ် .. အဲဒါကြောင့် မင်းအပေါ်မှာ ပိုပြီး ဖိနှိပ်မှုလေး ရှိလာတာ .. ‘ငါ’ ဆိုတဲ့မာနက မင်းရဲ့ မာနနဲ့ အရောင်လက်

နေတဲ့ မျက်လုံးတွေကို အရှုံးမပေးချင်ဘူး ..”

“ရှင် ဘာတွေပြောနေနေ .. ကျွန်မ ရှင်ကို ကျွန်မ မယုံနိုင်သေးဘူး .. အချစ်ဆိုတာ ဝေးလို့ ရှင်ကို ကျေနပ်နိုင်ဖို့ဆိုတာ ..”

“ကြိုက်သလောက် မုန်းကွာ .. ကိုယ့်ကို တစ်ခုပဲ ကတိပေး ..”
သူက ဂီတ ရဲ့ ပါးပြင်လေးကို လေနဲ့ မှုတ်လိုက်ပြီးမှ --

“ကိုယ်နဲ့ မိသားစုဘဝလေးတစ်ခု ထူထောင်ရမယ် .. မား က မျက်နှာငယ်လို့ .. သူထက် ပိုချစ်မိမှာစိုးလို့ .. အဲဒီလို တိုယ် ကြားခဲ့ဖူးတဲ့ အကြောင်းတွေနဲ့ ကိုယ့်ရင်သွေးကို မငြင်းရဘူး .. ဘယ်လိုလဲ ..”

“ရှင်ကို ဘယ်သူက လက်ထပ်မယ် ပြောလို့လဲ ..”
“မပြောရင် မင်းကို ကိုယ် အခု သိမ်းပိုက်ထားလိုက်မှာ .. ခေါင်းညိတ်ရင်တော့ မင်းအလိုလိုက်ဖို့ စဉ်းစားပေးမယ် ..”

“ရှင်ကို ကျွန်မ ချစ်နိုင်ဖို့ မလွယ်ဘူး ဓနသိုက် .. ပြီးတော့ တွန့်မအိမ်ထောင်မပြုချင်ဘူး ..”

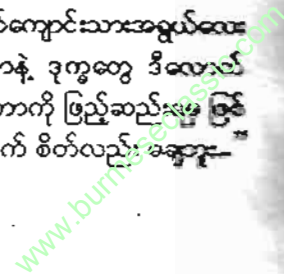
“ကိုယ်က မင်းနဲ့ အထိုက်တန်ဆုံး အိမ်ထောင်ဖက်ပဲလေ .. မင်းနဲ့ ကိုယ် အိမ်ထောင် အသီးသီးကျခဲ့ပေမယ့် ခုလို ဂြ. နံဆုံခဲ့ကြတယ် .. မုန်းကြပြီးမှ ချစ်လာခဲ့တယ် .. ရန်ဘက်ချင်း တွယ်တာလာတာတမှ ပြန်ပြီး ပျက်ပြယ်ဖို့မလွယ်တဲ့ ချစ်ခြင်း တဲ့ ..”

“ဘယ်သူ ပြောတာလဲ ..”

“အခု ကိုယ် ပြောနေတာ ..”

“ကျွန်မ ရှင်ကို ယုံကြည်ဖို့အတွက် အချိန်ယူစဉ်းပေး .. အဲဒါကြောင့် လက်မထပ်နိုင်သေးဘူး ..”

“မရဘူး ဂီတ .. ကိုယ်တို့က တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားအရွယ်လေးတွေ မဟုတ်တော့ဘူး .. လိုအပ်ချက်များစွာနဲ့ ဒုက္ခတွေ ဒီလေးလံ ရင်ဆိုင်လာခဲ့ရပြီးပြီ .. အခု ကိုယ် လိုအပ်နေတာကို ဖြည့်ဆည်းမှု ဖြစ်မယ် .. မင်းကို လိုချင်သူတွေ ပိုင်းနေတဲ့အတွက် စိတ်လည်း အချော --”

ပျဉ်

“ကျွန်မကို လွှတ်ပါ .. အဲဒါတွေ မနက်ကျမှ ..”
 “ခု တစ်ခါတည်း ဆွေးနွေးချင်တာ .. ခု ပြောပါကွာ ..”
 “အို .. မသိဘူး သွား .. ရှင့်ကို မုန်းတာပဲ သိတယ် .. အဲဒါကို ထပ်ထပ်ကြားချင်နေရင် ဆက်မေး .. ဖြေပေးမယ် ..”
 “ပြီးရောကွာ .. မောတဲ့သူ ရပ်လိမ့်မယ် .. အိုခေ ..”
 “ဟင့်အင်း .. ရှင် နော် .. သိုက် ..”
 “မုန်းနေရမှာ မင်းဝတ္တရားဆိုရင် .. ချစ်ပြဖို့က ကိုယ့်အပိုင်း ..”
 အစတည်းက အမြဲတမ်း အနိုင်ယူခဲ့သည့် သူ့အကျင့်အတိုင်း ..
 ဂီတ သူ့ရင်ခွင်ထဲ ရောက်သွားသည်။
 ပြီးတော့ အိပ်မက်ဆန်သော အဆုံးအဖြတ်တို့နှင့် ညက ‘ပွဲပြီး မီးသေ’ဆိုတာမျိုး ပင့်သက်ရွိုက်သံသဲ့သဲ့နှင့် ငိုက်မျဉ်းလေသည်။
 ဘာတွေ ဘယ်လို ခုခဲ့ပြီး အဆုံးသတ်ရောက်တဲ့အထိ ဘာကိုမှ နားမလည်ခဲ့ပေမယ့် သူမ နဲ့ သူ ..
 ‘ယနေ့မှစ၍ ကျွန်တော် ကျွန်မတို့သည် ..”

ပရိသတ်အတွက်
ထာဝရ

ပျဉ်